Johannes första brev
Matteusevangeliet
Markusevangeliet
Johannesevangeliet
Ursprunget
Uttåget
Talen
Andra Lagen
Josua

Översikt

Detta är ett noggrant utvalt urval av forngrekiska texter avsedda att bäst fånga Jesu undervisning, både direkt och genom Hans lärjungar, samt grunden för Hans undervisning: Guds lag. Efter dessa, överväg att läsa böckerna av de andra profeterna (Psaltaren, Jesaja, Jeremia, Daniel, Jona, Hosea, etc.).

Ansvarsfriskrivning

Denna översättning skapades från den ursprungliga grekiska Septuaginta och bysantinska texter med stora språkmodeller. Av denna anledning innehåller den många artefakter från det ursprungliga språkets kultur och grammatik, men kan också innehålla fel. Om något ser konstigt ut, vänligen kontrollera den ursprungliga grekiska texten. Om du hittar ett fel, vänligen skicka det via e-post till jesusislord@joshuabible.com.

Licensiering

Du har tillstånd att reproducera och distribuera denna översättning helt eller delvis. Du får inte modifiera eller sälja den. Om du hittar ett fel, vänligen skicka ett e-postmeddelande till jesusislord@joshuabible.com så att vi kan rätta till det och förse dig med en uppdaterad utgåva.

26-4-16

Johannes första brev
1 2 3 4 5

Matteusevangeliet
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25
26 27 28

Markusevangeliet
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16

Johannesevangeliet
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21

Ursprunget
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25
26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46
47 48 49 50

Uttåget
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25
26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40

Talen
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25
26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36

Andra Lagen
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25
26 27 28 29 30 31 32 33 34

Josua
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24

Johannes första brev

1

Det som var från början, det som vi har hört, det som vi har sett med våra ögon, det som vi har skådat och som våra händer har rört vid, angående livets ord, och livet uppenbarades, och vi har sett och vittnar och förkunnar för er det eviga livet, vilket var hos Fadern och uppenbarades för oss, Det vi har sett och hört förkunnar vi för er, så att också ni må ha gemenskap med oss, och vår gemenskap är med Fadern och med hans Son Jesus Kristus. Och vi skriver dessa saker till er, så att vår glädje är fylld.

Och detta är det budskap som vi har hört från honom och som vi förkunnar till er, att Gud är ljus och inget mörker finns i honom. Om vi säger att vi har gemenskap med honom och vandrar i mörkret, ljuger vi och gör inte sanningen, Men om vi vandrar i ljuset, såsom han själv är i ljuset, har vi gemenskap med varandra, och blodet av Jesus Kristus, hans son, renar oss från all synd. Om vi säger att vi inte har synd, bedrar vi oss själva och sanningen är inte i oss. Om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss synderna och renar oss från all orättfärdighet. Om vi säger att vi inte har syndat, gör vi honom till en lögnare, och hans ord är inte i oss.

2

Mina små barn, dessa saker skriver jag till er så att ni inte skall synda, och om någon syndar, så har vi en förespråkare hos Fadern, Jesus Kristus den rättfärdige, Och han är försoning för våra synder, inte endast för våra, utan även för hela världens. Och därigenom vet vi att vi har lärt känna honom, om vi håller hans

bud. Den som säger jag känner honom och inte håller hans bud, är en lögnare, och sanningen är inte i denne. Men den som håller hans ord, i honom har Guds kärlek verkligen blivit fullkomnad. Genom detta vet vi att vi är i honom. Den som säger sig förbli i honom bör själv vandra såsom den där vandrade.

Bröder, jag skriver inte ett nytt bud till er, utan ett gammalt bud som ni hade från början; det gamla budet är det ord som ni hörde från början. Igen skriver jag ett nytt bud till er, vilket är sant i honom och i er, eftersom mörkret går förbi och det sanna ljuset redan lyser. Den som säger sig vara i ljuset, och hatar sin broder, är i mörkret intill just nu. Den som älskar sin broder förblir i ljuset, och det finns ingen stötesten i honom, Men den som hatar sin broder är i mörkret och vandrar i mörkret, och han vet inte vart han går, därför att mörkret har blindat hans ögon.

Jag skriver till er, små barn, att era synder är förlåtna er genom hans namn. Jag skriver till er, fäder, eftersom ni har känt honom från begynnelsen. Jag skriver till er, unga män, eftersom ni har besegrat den onde. Jag skrev till er, barn, därför att ni har känt fadern. Jag skrev till er, fäder, därför att ni har känt honom från begynnelsen. Jag skrev till er, unga män, därför att ni är starka och Guds ord förblir i er och ni har besegrat den onde.

Älska inte världen, inte heller det som är i världen. Om någon älskar världen, är inte Faderns kärlek i honom, att allt det i världen, köttets begär och ögonens begär och livets skrytsamhet, inte är från Fadern, utan är från världen. Och världen förgår och dess begär, men den som gör Guds vilja förblir för evigt.

Barn, det är den sista timmen, och såsom ni hörde att antikristen kommer, och nu har många antikrister uppstått,

varigenom vi vet att det är den sista timmen. Från oss gick de ut, men de var inte från oss, för om de var från oss skulle de ha förblivit med oss, men så att det må bli uppenbarat att inte alla är från oss. Och ni har smörjelse från den helige, och ni vet allt. Jag skrev inte till er därför att ni inte känner sanningen, utan därför att ni känner den, och därför att ingen lögn kommer ur sanningen. Vem är lögnaren om inte den som förnekar att Jesus är Kristus? Denne är Antikrist, den som förnekar Fadern och Sonen. Var och en som förnekar sonen har inte heller fadern. Ni därför, låt det ni hörde från början förbli i er. Om det ni hörde från början förblir i er, så kommer även ni att förbli i Sonen och i Fadern. Och detta är det löfte som han själv lovade oss, det eviga livet. Dessa saker skrev jag till er om dem som vilseleder er. Och ni, den smörjelse som ni mottog från honom förblir i er, och ni har inte behov av att någon lär er, utan såsom smörjelsen själv lär er om allt, och den är sann och är inte lögn, och såsom den lärde er skall ni förbli i honom. Och nu, små barn, stanna i honom, så att när han uppenbaras vi må ha frimodighet och inte skämmas inför honom vid hans ankomst. Om ni vet att han är rättfärdig, vet att var och en som gör rättfärdighet har blivit född av honom.

3

Se vilken sorts kärlek Fadern har gett oss, så att vi må kallas Guds barn. Därför känner världen er inte, eftersom den inte kände honom. Älskade, nu är vi Guds barn, och det har ännu inte uppenbarats vad vi skall vara, men vi vet att om han uppenbaras skall vi vara lika honom, eftersom vi skall se honom såsom han är. Och var och en som har detta hopp på honom renar sig själv, såsom han är ren.

Var och en som gör synd gör också laglöshet, och synden är laglösheten. Och ni vet att han uppenbarades för att ta bort våra synder, och synd finns inte i honom. Var och en som förblir i honom syndar inte, var och en som syndar har inte sett honom och inte heller känt honom. Små barn, låt ingen lura er, den som gör rättfärdighet är rättfärdig, såsom han är rättfärdig, Den som gör synden är från djävulen, eftersom djävulen syndar från begynnelsen. För detta uppenbarades Guds Son, så att han må förstöra djävulens verk. Var och en som är född av Gud gör inte synd, därför att hans säd förblir i honom, och han kan inte synda, därför att han har blivit född av Gud. Härigenom är Guds barn och djävulens barn uppenbara. Var och en som inte gör rättfärdighet är inte av Gud, och den som inte älskar sin broder. Att detta är det budskap som ni hörde från början, så att vi skall älska varandra. Inte som Kain, som var från den onde och slaktade sin broder, och för vad skull slaktade han honom? Därför att hans gärningar var onda, men hans broders rättfärdiga. Förundra er inte, mina bröder, om världen hatar er. Vi vet att vi har övergått från döden till livet, därför att vi älskar bröderna. Den som inte älskar brodern förblir i döden. Var och en som hatar sin broder är en mördare, och ni vet att ingen mördare har evigt liv kvarvarande i sig själv. I detta har vi känt kärleken, att han lade sin själ för vår skull, och vi bör lägga våra själar för brödernas skull. Men den som har världens tillgångar och ser sin broder lida nöd och stänger sitt hjärta för honom, hur kan Guds kärlek förbli i honom? Mina små barn, låt oss inte älska med ord eller med tungan, utan i gärning och sanning. Och därigenom vet vi att vi är från sanningen, och inför honom ska vi övertyga våra hjärtan, att om vårt hjärta fördömer oss, att Gud är större än vårt hjärta och vet allt. Älskade, om vårt hjärta inte fördömer oss, har vi frimodighet till Gud, Och det vi ber om tar vi emot från honom, därför att vi håller hans bud och gör det som är behagligt inför honom. Och

detta är hans befallning, att vi skall tro på hans son Jesu Kristi namn och älska varandra, såsom han gav befallning. Och den som håller hans bud förblir i honom, och han i honom. Och genom detta vet vi att han förblir i oss, från den Ande som han har gett oss.

4

Älskade, tro inte varje ande, utan pröva andarna om de är från Gud, eftersom många falska profeter har gått ut i världen. I detta vet ni Guds ande: varje ande som bekänner att Jesus Kristus har kommit i köttet, är av Gud, Och varje ande som inte bekänner Jesus Kristus har kommit i köttet, är inte från Gud, och detta är Antikrists ande som ni har hört att den kommer, och nu är den redan i världen. Ni är från Gud, små barn, och ni har besegrat dem, därför att den som är i er är större än den som är i världen. De själva är från världen, därför talar de från världen och världen hör dem. Vi är från Gud, den som känner Gud hör oss. Den som inte är från Gud hör inte oss. Från detta känner vi sanningens ande och villfarelsens ande.

Älskade, låt oss älska varandra, eftersom kärleken är från Gud, och var och en som älskar har blivit född av Gud och känner Gud. Den som inte älskar har inte känt Gud, eftersom Gud är kärlek. I detta uppenbarades Guds kärlek i oss, att Gud har sänt sin enfödde son in i världen så att vi må leva genom honom. I detta är kärleken, inte att vi har älskat Gud, utan att han älskade oss och sände sin son som försoning för våra synder. Älskade, om Gud således älskade oss, bör även vi älska varandra. Gud har ingen någonsin sett; om vi älskar varandra, förblir Gud i oss och hans kärlek är fulländad i oss. I detta vet vi att vi förblir i honom och han i oss, därför att han har gett oss av sin Ande. Och vi har

sett och vittnar om att Fadern har sänt sin Son som frälsare för världen. Den som bekänner att Jesus är Guds Son, i honom förblir Gud och han i Gud. Och vi har känt och har trott på den kärlek som Gud har i oss. Gud är kärlek, och den som förblir i kärleken förblir i Gud och Gud i honom. I detta har kärleken blivit fullkomnad hos oss, så att vi må ha frimodighet på domens dag, därför att såsom han är, så är också vi i denna värld. Rädsla finns inte i kärleken, utan den fullkomliga kärleken kastar ut rädslan, eftersom rädslan har straff, men den som fruktar har inte blivit fullkomnad i kärleken. Vi älskar honom, därför att han först älskade oss. Om någon säger att jag älskar Gud, och hatar sin broder, är han en lögnare, för den som inte älskar sin broder som han har sett, hur kan han älska Gud som han inte har sett? Och detta bud har vi från honom, att den som älskar Gud också skall älska sin broder.

5

Var och en som tror att Jesus är Kristus har blivit född av Gud, och var och en som älskar honom som har fött älskar också den som har blivit född av honom. I detta vet vi att vi älskar Guds barn, när vi älskar Gud och håller hans bud. Ty detta är kärleken till Gud, att vi håller hans bud, och hans bud är inte tunga. Därför att allt som har blivit fött av Gud besegrar världen, och detta är den seger som har besegrat världen, vår tro. Vem är den som besegrar världen om inte den som tror att Jesus är Guds son? Denne är den som har kommit genom vatten och blod, Jesus Kristus, inte i vattnet endast, utan i vattnet och blodet, och Anden är den som bär vittne, att Anden är sanningen. att tre är de som vittnar i himlen, Fadern, Ordet och den Helige Ande, och dessa tre är ett, och tre är de som vittnar på jorden Anden och vattnet och blodet, och dessa tre är ett. Om vi tar emot människors

vittnesbörd, är Guds vittnesbörd större, eftersom detta är Guds vittnesbörd som han har vittnat om sin son. Den som tror på Guds Son har vittnesbördet i sig, den som inte tror på Gud har gjort honom till en lögnare, eftersom han inte har trott på det vittnesbörd som Gud har vittnat om sin Son. Och detta är vittnesbördet, att Gud gav oss evigt liv, och detta liv är i hans son. Den som har Sonen har livet, den som inte har Guds Son har inte livet.

Dessa saker skrev jag till er som tror på Guds Sons namn, så att ni må veta att ni har evigt liv, och så att ni må tro på Guds Sons namn. Och detta är den frimodighet som vi har inför honom, att om vi ber om något enligt hans vilja, hör han oss. Och om vi vet att han hör våra böner, vet vi att vi har de begäranden som vi har bett om från honom. Om någon ser sin broder synda en synd som inte leder till döden, skall han be, och han skall ge honom liv, åt dem som syndar utan att det leder till döden. Det finns synd som leder till döden; om den säger jag inte att han skall be. All orätt är synd, och det finns synd som inte leder till döden. Vi vet att var och en som är född av Gud inte syndar, utan den som är född av Gud bevarar sig själv, och den onde rör honom inte. Vi vet att vi är från Gud, och hela världen ligger i det onda. Vi vet att Guds Son har kommit och har gett oss förstånd så att vi kan känna den Sanne, och vi är i den Sanne, i hans Son Jesus Kristus. Denne är den sanne Guden och evigt liv.

Små barn, bevaka er från avgudarna, amen.

Matteusevangeliet

1

Bok om Jesu Kristi härkomst, son av David, son av Abraham. Abraham födde Isak, Isak födde Jakob, Jakob födde Juda och hans bröder, Judas avlade Phares och Zerah med Tamar, Phares avlade Hezron, Hezron avlade Aram, Aram avlade Aminadab, Aminadab avlade Nahshon, Nahshon avlade Salmon, Salmon avlade Boaz med Rahab, Boaz avlade Obed med Ruth, Obed avlade Jesse, Jesse avlade David kungen. David kungen avlade Salomo av Urias hustru. Salomo avlade Rehobeam, Rehobeam avlade Abia, Abia avlade Asa, Asa avlade Josafat, Josafat avlade Joram, Joram avlade Ussia, Uzziah födde Jotham, Jotham födde Ahaz, Ahaz födde Hezekiah, Hezekiah avlade Manasseh, Manasseh avlade Amon, Amon avlade Josiah, Josiah avlade Jekoniah och hans bröder vid deportationen till Babylon.

Men efter Babylons förvisning födde Jekonias Shealtiel, och Shealtiel födde Zerubbabel, Zerubbabel avlade Abiud, Abiud avlade Eliakim, Eliakim avlade Azor, Azor avlade Zadok, Zadok avlade Achim, Achim avlade Eliud, Eliud avlade Eleazar, Eleazar avlade Matthan, Matthan avlade Jakob, Jacob födde Joseph, Marias man, av vilken Jesus föddes, den som kallas Kristus. Alla generationer från Abraham till David är därför fjorton generationer, och från David till den babyloniska fördrivningen fjorton generationer, och från den babyloniska fördrivningen till Kristus fjorton generationer.

Jesus Kristus födelse var således. Ty då hans moder Maria hade blivit trolovad åt Josef, innan de kom tillsammans, blev hon funnen havande av Helig Ande. Joseph men hennes man, som var

rättfärdig och inte ville vanära henne offentligt, önskade att hemligt skilja sig från henne. Dessa ting och när han hade övervägt detta, se, en ängel från Herren uppenbarade sig för honom i en dröm och sade: Josef, Davids son, frukta inte att ta till dig Maria, din hustru, ty det som har blivit avlat i henne är av den Helige Ande. Hon kommer att föda en son och du skall kalla hans namn Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder. Men allt detta har skett för att det som blivit sagt av Herren genom profeten skulle bli uppfyllt, Se, jungfrun skall bli havande och föda en son, och de skall kalla hans namn Emmanuel, vilket översatt betyder Gud med oss.

Men Josef vaknade från sömnen och gjorde som Herrens ängel hade befallt honom och tog sin hustru till sig Och han kände henne inte förrän hon födde sin förstfödde son, och han kallade honom Jesus.

2

Men när Jesus hade blivit född i Betlehem i Judeen under kung Herodes dagar, se, vise män från öster anlände till Jerusalem De sade: Var är den nyfödde judarnas kung? Vi såg hans stjärna i öster och vi kom för att tillbe honom. Men när kung Herodes hörde detta blev han orolig, och hela Jerusalem med honom. Och efter att ha samlat alla översteprästerna och de skriftlärda bland folket frågade han dem var Kristus skulle födas. De sade till honom: I Betlehem i Judeen, ty så är skrivet genom profeten. Och du Betlehem, Judas land, du är ingalunda den minsta bland Judas ledare, ty från dig skall utgå en ledare, som skall vallhärda mitt folk Israel.

Då kallade Herodes i hemlighet de vise männen och bestämde exakt av dem tiden för den synliga stjärnan. Och efter att ha sänt dem till Betlehem sade han: Gå och undersök noggrant om barnet, och när ni finner det, rapportera till mig, så att även jag kan komma och tillbe honom. Men de som hade hört kungen gick, och se, stjärnan som de hade sett i öster gick före dem, tills den kom och stod ovanför där barnet var, Och när de såg stjärnan gladde de sig med mycket stor glädje. Och när de hade kommit in i huset såg de barnet med Maria, hans moder, och de föll ner och tillbad honom, och de öppnade sina skatter och förde fram gåvor till honom: guld och rökelse och myrra. Och efter att ha blivit varnade i en dröm att inte återvända till Herodes, drog de sig tillbaka till sitt land genom en annan väg.

Men när de hade dragit sig tillbaka, se, en Herrens ängel uppenbarade sig i en dröm för Josef och sade: Stig upp, tag barnet och hans moder och fly till Egypten, och var där tills jag säger till dig, ty Herodes är i begrepp att söka barnet för att förgöra det. Men han som hade uppstått tog barnet och hans moder om natten och drog sig tillbaka till Egypten. Och han var där till Herodes död, så att det som var sagt av Herren genom profeten skulle bli uppfyllt, som sade: Från Egypten kallade jag min son.

Då Herodes såg att han hade blivit hånad av de vise männen, blev han mycket arg, och han sände ut och dödade alla barn i Betlehem och i alla dess gränser från två år och därnere, enligt den tid som han hade fastställt exakt från de vise männen. Då blev det som sagts av profeten Jeremia uppfyllt, när han sade, En röst hördes i Rama, klagan och gråt och stor sorg, Rakel som gråter sina barn, och hon ville inte låta sig tröstas, eftersom de inte finns.

Sedan Herodes hade avlidit, se, framträdde en Herrens ängel i en dröm för Josef i Egypten Sägande: Res dig, ta barnet och hans moder och gå in i Israels land, för de som sökte barnets själ har dött. Men han reste sig och tog barnet och hans moder och kom in i Israels land.

Men när han hörde att Arkelaos regerade över Judéen i stället för Herodes, hans fader, fruktade han att gå dit, och efter att ha blivit varnad i en dröm drog han sig tillbaka till Galiléens delar, Och efter att ha kommit bodde han i en stad som kallades Nasaret, så att det som var sagt genom profeterna skulle uppfyllas, att han skulle kallas Nasaré.

3

Men i de dagarna kommer Johannes Döparen predikande i Judeens öken och sade: Omvänd er, ty himlarnas rike har kommit nära. Ty denne är den som talades om av profeten Jesaja som sade: En röst av en som ropar i öknen, bered Herrens väg, gör hans stigar raka.

Själv hade Johannes sin klädsel av kamelhår och ett läderbälte om sin midja, och hans föda var gräshoppor och vild honung. Då gick Jerusalem och hela Judéen och hela området omkring Jordan ut till honom, Och de blev döpta i Jordan av honom, bekännande sina synder.

Men när han såg många av fariseerna och saddukeerna komma till hans dop, sade han till dem: Ni huggormsyngel, vem visade er att fly från den kommande vreden? Bär därför frukt som är värdig omvändelsen, Och tänk inte på att säga inom er själva: Vi har Abraham till fader. Ty jag säger er att Gud är förmögen att

från dessa stenar uppväcka barn åt Abraham. Redan ligger yxan mot trädens rot, varje träd därför som inte bär god frukt hugges ner och kastas i elden.

Jag döper er sannerligen i vatten till ånger, men den som kommer efter mig är starkare än jag, vars sandaler jag inte är värdig att bära, han själv skall döpa er i helig Ande och eld. Hans kastskyffel är i hans hand och han kommer grundligt rengöra sin tröskplats, och han kommer samla sin säd i ladan, men agnarna kommer han bränna i osläcklig eld.

Då kommer Jesus från Galileen till Jordan, till Johannes för att bli döpt av honom. Men John hindrade honom och sade: Jag har behov av att bli döpt av dig, och du kommer till mig? Men Jesus svarade och sade till honom: Låt det ske just nu, ty så är det passande för oss att uppfylla all rättfärdighet. Då tillät han honom. Och när Jesus hade blivit döpt gick han omedelbart upp från vattnet, och se, himlarna öppnades för honom, och han såg Guds Ande nedstigande som en duva och kommande över honom, Och se, en röst från himlarna sade: Denne är min älskade son, i vilken jag har funnit behag.

4

Då leddes Jesus upp i öknen av Anden för att bli frestad av djävulen. Och efter att ha fastat fyrtio dagar och fyrtio nätter blev han sedan hungrig. Och när frestaren hade närmat sig honom sade han: Om du är Guds son, säg så att dessa stenar blir bröd. Men han svarade och sade: Det är skrivet: Inte på bröd ensamt skall människan leva, utan på varje ord som utgår genom Guds mun. Då tar djävulen honom med in i den heliga staden och sätter honom på templets hörnspets. Och han säger till honom: Om du

är Guds son, kasta dig själv nedåt, för det är skrivet att han skall befalla sina änglar om dig, och på händer skall de lyfta dig, så att du inte snubblar med din fot mot en sten.

Jesus sa till honom: Återigen är det skrivet: Du skall inte fresta Herren, din Gud.

Igen tar djävulen med honom upp i ett mycket högt berg, och visar honom alla världens riken och deras härlighet. Och han säger till honom: Allt detta ska jag ge dig, om du faller ner och tillber mig. Då säger Jesus till honom: Gå bort, satan, ty det är skrivet: Herren, din Gud, skall du tillbedja och honom allena skall du tjäna. Då släppte djävulen honom, och se, änglar kom och tjänade honom.

Men när Jesus hörde att Johannes hade blivit överlämnad, drog han sig tillbaka till Galileen, Och efter att ha lämnat Nasaret kom han och bosatte sig i Kapernaum vid havet, i Sebulons och Naftalis gränser, så att det som sades genom profeten Jesaja skulle uppfyllas, när han sade Land Zebulun och land Naphtali, vägen vid havet, bortom Jordan, Galileen av hedningarna, Folket som satt i mörker såg ett stort ljus, och för dem som satt i dödens land och skugga gick ett ljus upp.

Från den tiden började Jesus förkunna och säga: Ångra er, för himmelriket har kommit nära.

Gående vid havet i Galileen såg han två bröder, Simon den kallade Petrus och Andreas hans broder, kastande nät i havet, ty de var fiskare. och säger till dem: Kom efter mig, och jag skall göra er till människofiskare. De lämnade omedelbart näten och följde honom. Och efter att ha gått vidare därifrån såg han två andra

bröder, Jakob, Sebedaios son, och Johannes, hans broder, i båten med Sebedaios, deras fader, lagande sina nät, och han kallade dem. Men de lämnade omedelbart båten och sin far och följde honom.

Och Jesus gick omkring i hela Galileen, undervisande i deras församlingar och förkunnande rikets goda budskap och botande all sjukdom och alla krämpor bland folket. Och ryktet om honom spred sig över hela Syrien, och de förde fram till honom alla som led av olika sjukdomar och plågor, och demonbesatta och epileptiker och förlamade, och han botade dem. Och många folkmassor följde honom från Galileen och Dekapolis och Jerusalem och Judeen och bortom Jordan.

5

Då han såg folkmassorna gick han upp på berget, och när han hade satt sig kom hans lärjungar till honom, och efter att ha öppnat sin mun undervisade han dem och sade, Välsignade är de fattiga i anden, eftersom deras är himmelriket. Välsignade är de som sörjer, ty de skall bli tröstade. Saliga är de ödmjuka, ty de skall ärva jorden. Saliga är de som hungrar och törstar efter rättfärdighet, ty de skall bli mättade. Välsignade är de barmhärtiga, ty de skall få barmhärtighet. Välsignade är de rena i hjärtat, eftersom de själva skall se Gud. Välsignade är fredsskaparna, ty de skall kallas Guds söner. Välsignade är de förföljda för rättfärdighetens skull, ty deras är himmelriket. Välsignade är ni när de smädar er och förföljer er och säger allt ont om er och ljuger på grund av mig. Glädjens och fröjdas, ty er lön är stor i himlarna, för så förföljde de profeterna före er.

Ni är jordens salt, men om saltet blir smaklöst, med vad skall det saltas? Det duger inte längre till något annat än att kastas ut och trampas ned av människorna. Ni är världens ljus. En stad som ligger på ett berg kan inte gömmas. Inte heller tänder de en lampa och placerar den under korgen, utan på ljusstaken, och den lyser för alla i huset. Så låt ert ljus lysa inför människorna, så att de ser era goda gärningar och förhärligar er fader i himlen.

Tänk inte att jag kom för att förstöra lagen eller profeterna, jag kom inte för att förstöra, utan för att uppfylla. Sannerligen säger jag er: tills himlen och jorden förgår, skall inte ett jota eller ett streck förgå från lagen, förrän allt har blivit till. Den som därför upphäver ett av dessa minsta bud och lär människorna så, han skall kallas minst i himmelriket, men den som gör och lär, denne skall kallas stor i himmelriket. Jag säger till er att om inte er rättfärdighet överflödar mer än de skriftlärdas och fariséernas, så skall ni inte gå in i himlarnas kungadöme. Ni har hört att det sades till de gamla: Du skall inte mörda, och den som mördar skall vara skyldig inför domen. Jag säger er att var och en som är arg på sin broder utan anledning kommer att vara skyldig till domen, men den som säger till sin broder raka kommer att vara skyldig inför rådet, och den som säger dåre kommer att vara skyldig till gehennas eld. Om du därför offrar din gåva på altaret och där minns att din broder har något emot dig, Lämna där din gåva framför altaret, och gå först och försona dig med din broder, och kom sedan tillbaka och offra din gåva. Var välvilligt inställd till din motståndare snabbt medan du är på vägen med honom, annars överlämnar motståndaren dig till domaren och domaren överlämnar dig till tjänaren, och du kastas i fängelse. Amen säger jag till dig, du kommer inte att gå ut därifrån förrän du har gett tillbaka den sista quadransen.

Ni har hört att det sades till de gamla: Du skall inte begå äktenskapsbrott. Jag säger er att var och en som ser på en kvinna för att begära henne redan har begått äktenskapsbrott med henne i sitt hjärta. Om men ditt högra öga får dig att snubbla, rycka ut det och kasta det från dig, för det är fördelaktigt för dig att en av dina lemmar förgås och inte hela din kropp kastas in i gehenna. Och om din högra hand får dig att snubbla, hugga av den och kasta den från dig, för det är fördelaktigt för dig att en av dina lemmar förgås och inte hela din kropp kastas i gehenna.

Det sades: Den som skiljer sig från sin hustru, låt honom ge henne ett skilsmässobrev. Jag säger er att den som skiljer sig från sin hustru utom på grund av otukt, gör henne till äktenskapsbryterska, och den som gifter sig med en frånskild kvinna begår äktenskapsbrott.

Igen har ni hört att det blev sagt till de forntida: Du skall inte svära falskt, utan du skall hålla dina eder till Herren. Men jag säger till er att inte svära alls, varken vid himlen, därför att den är Guds tron, Varken vid jorden, eftersom den är fotpall för hans fötter, eller vid Jerusalem, eftersom det är den store konungens stad, Svär inte heller vid ditt huvud, eftersom du inte kan göra ett enda hår vitt eller svart. Låt ert ord vara ja ja, nej nej, men det som är mer än detta kommer från det onda.

Ni har hört att det blev sagt: öga för öga och tand för tand, Jag säger er att inte stå emot den onde, men om någon slår dig på den högra kinden, vänd till honom även den andra, Och till den som vill stämma dig och ta din tunika, låt honom få även manteln. och den som tvingar dig en mil, gå med honom två Ge åt den som ber dig, och vänd dig inte bort från den som vill låna av dig.

Ni har hört att det blev sagt: Du skall älska din nästa och du skall hata din fiende. Men jag säger till er, älska era fiender, välsigna dem som förbannar er, gör gott mot dem som hatar er och be för dem som misshandlar er och förföljer er, så att ni blir söner till er fader i himlen, eftersom hans sol går upp över onda och goda och han låter det regna över rättfärdiga och orättfärdiga. Om ni för älskar dem som älskar er, vilken lön har ni? Gör inte även tullindrivarna detsamma? Och om ni endast hälsar era vänner, vad gör ni för något utöver det vanliga? Gör inte även tulltjänstemännen så? Ni skall därför vara fullkomliga, precis som er fader i himlarna är fullkomlig.

6

Ge akt på er allmosa att inte ge den framför människorna för att bli sedda av dem, ty annars har ni ingen lön hos er Fader som är i himlarna. När du därför ger allmosor, skall du inte låta blåsa i trumpet framför dig, precis som hycklarna gör i församlingarna och på gatorna, för att de må bli förhärligade av människorna. Sannerligen säger jag er, de har redan fått sin lön. Men när du ger allmosor, låt inte din vänstra hand veta vad din högra hand gör så att din barmhärtighet är i det fördolda, och din fader som ser i det fördolda skall ge tillbaka till dig i det synliga.

Och när du ber, ska du inte vara som hycklarna, därför att de älskar att stå och be i församlingarna och i gathörnen, så att de må framträda för människorna. Sannerligen säger jag er att de har mottagit sin lön. Men du, när du ber, gå in i ditt inre rum, och stäng din dörr och be till din fader i det fördolda, och din fader som ser i det fördolda skall ge tillbaka till dig i det synliga.

När ni ber, babbla inte som hedningarna, för de tror att de kommer att bli hörda genom sin mångordighethet. Var därför inte lika dem, för er fader vet vad ni behöver innan ni ber honom. Så skall ni därför be: Vår Fader som är i himlen, helgat varde ditt namn, Låt ditt rike komma, låt din vilja ske, som i himlen, så ock på jorden, Ge oss idag vårt dagliga bröd och förlåt oss våra skulder, som även vi förlåter våra gäldenärer, Och led oss inte in i frestelse, utan rädda oss från det onda. Ty ditt är riket och kraften och härligheten i evighet, amen.

Om ni för förlåter människorna deras överträdelser, kommer även er himmelske fader att förlåta er. Men om ni inte förlåter människorna deras överträdelser, kommer inte heller er fader att förlåta era överträdelser.

När ni fastar, bli inte som hykklarna dystra, för de vanställer sina ansikten så att de må synas för människorna fastande, sannerligen säger jag er att de har fått sin lön. Men du, när du fastar, smörj ditt huvud och tvätta ditt ansikte, så att du inte framträder för människorna som fastande, utan för din fader i det fördolda, och din fader som ser i det fördolda skall ge tillbaka till dig i det synliga.

Lagra inte upp skatter åt er på jorden, där mal och rost förstör, och där tjuvar bryter sig in och stjäl, Samla upp skatter åt er i himlen, där varken mal eller rost förstör, och där tjuvar varken bryter sig igenom eller stjäl, Var er skatt är, där kommer ert hjärta att vara.

Lampan för kroppen är ögat; om därför ditt öga är enkelt, kommer hela din kropp att vara full av ljus. Om men ditt öga är

ondskefullt, kommer hela din kropp att vara mörk. Om därför ljuset i dig är mörker, hur stort är då inte mörkret?

Ingen kan tjäna två herrar, för antingen kommer han att hata den ena och älska den andra, eller hålla fast vid den ena och förakta den andra. Ni kan inte tjäna Gud och mammon.

Därför säger jag till er: oroa er inte för ert liv, vad ni ska äta och vad ni ska dricka, inte heller för er kropp, vad ni ska klä er i. Är inte själen mer än födan och kroppen mer än kläderna? Se på himmelens fåglar, att de inte sår och inte skördar och inte samlar i lador, och er himmelske fader föder dem, är inte ni värda mer än de? Vem av er kan genom att oroa sig lägga till en enda aln på sin livslängd? Och varför oroar ni er för kläder? Betrakta liljorna på fältet hur de växer, de arbetar inte och inte heller spinner de, Jag säger er att inte heller Salomo i all sin härlighet klädde sig som en av dessa. Om men Gud således kläder gräset på fältet, som finns idag och imorgon kastas i ugnen, klär han inte mycket mer er, ni av liten tro? Var därför inte oroliga och säg: Vad skall vi äta, eller vad skall vi dricka, eller vad skall vi ha på oss? Alla dessa söker ju nationerna, för er himmelske fader vet att ni behöver allt detta. Sök men först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall allt detta läggas till er. Var därför inte oroliga för morgondagen, för morgondagen skall vara orolig för sig själv, tillräckligt för dagen är dess ondska.

7

Döm inte, så att ni inte blir dömda, I den dom ni dömer kommer ni att bli dömda, och med det mått ni mäter kommer det att mätas åt er. Varför ser du fliset i din broders öga, men balken i ditt eget öga uppfattar du inte? Eller hur kan du säga till din

broder: Låt mig kasta ut splinten från ditt öga, och se, bjälken är i ditt öga? Hyklerska, kasta ut först bjälken från ditt öga, och då kommer du att se klart för att kasta ut splinten från din broders öga.

Ge inte det heliga till hundarna, och kasta inte era pärlor framför svinen, för att de inte ska trampa dem under sina fötter och sedan vända sig om och slita sönder er.

Be, och det ska bli givet till er, sök, och ni ska finna, knacka, och det ska bli öppnat för er, Ty var och en som ber får, och den som söker finner, och för den som klappar på ska det öppnas. Eller vem är den man bland er som, om hans son ber honom om bröd, kommer att ge honom en sten? Och om han ber om fisk, kommer han väl inte ge honom en orm? Om därför ni, som är onda, vet hur man ger goda gåvor till era barn, hur mycket mer skall er fader i himlarna ge goda gåvor till dem som ber honom?

Allt därför, så mycket som ni vill att människorna ska göra för er, så gör också ni för dem, ty detta är lagen och profeterna.

Gå in genom den smala porten, därför att porten är bred och vägen som leder till förstörelsen är rymlig, och många är de som går in genom den. Vad smal är porten och beträngd är vägen som leder in i livet, och få är de som finner den.

Ge akt för de falska profeterna, vilka kommer till er i fårkläder, men inifrån är rovgiriga vargar. Från deras frukter skall ni känna igen dem. Samlar man väl druvor från törnen eller fikon från tistlar? Således gör varje gott träd goda frukter, men det ruttna trädet gör onda frukter. Ett gott träd kan inte bära onda frukter, inte heller kan ett ruttet träd bära goda frukter. Varje träd

som inte producerar god frukt hugges ner och kastas i elden. Därför kommer ni att känna igen dem från deras frukter.

Inte alla som säger till mig Herre, Herre, kommer att inträda i himmelriket, utan den som gör min faders vilja som är i himlen. Många kommer att säga till mig på den dagen: Herre, Herre, profeterade vi inte i ditt namn, och i ditt namn drev vi ut demoner, och i ditt namn gjorde vi många kraftgärningar? Och då kommer jag att bekänna för dem att jag aldrig kände er, avlägsna er från mig ni som arbetar laglösheten.

Var och en därför som hör dessa mina ord och gör dem, skall jag likna vid en vis man som byggde sitt hus på klippan, Och regnet föll och floderna kom och vindarna blåste och slog emot det huset, och det föll inte, för det hade blivit grundat på klippan. Och var och en som hör dessa mina ord och inte gör dem skall liknas vid en dåraktig man, vilken byggde sitt hus på sanden, och regnet föll och floderna kom och vindarna blåste och slog mot det huset, och det föll, och dess fall var stort.

Och det hände att när Jesus fullbordade dessa ord, blev folkskarorna häpna över hans undervisning Ty han undervisade dem som en som hade auktoritet, och inte som de skriftlärda.

8

Men när han hade kommit ner från berget följde många folkmassor honom. Och se, en spetälsk kom och tillbad honom och sade: Herre, om du vill kan du rena mig. Och efter att ha sträckt ut handen rörde Jesus vid honom och sade: Jag vill, bli renad. Och omedelbart blev hans spetälska renad. Och Jesus säger till honom: Se till att du inte säger något till någon, utan gå och

visa dig själv för prästen och offra den gåva som Moses befallde, till vittnesbörd för dem.

När han hade kommit in i Kapernaum närmade sig en hundrahövitsman honom, bönföll honom och sade, Herre, min tjänare ligger hemma förlamad och plågas fruktansvärt. Och Jesus säger till honom: Jag skall komma och hela honom. Och hundrahövitsmannen svarade och sade: Herre, jag är inte värdig att du går in under mitt tak, men säg endast ett ord, så skall min tjänare bli botad. Ty även jag är en man under auktoritet, som har soldater under mig, och jag säger till denne, gå, och han går, och till en annan, kom, och han kommer, och till min slav, gör detta, och han gör det. Men när Jesus hörde detta förundrade han sig och sade till dem som följde honom: Sannerligen säger jag er, inte ens i Israel har jag funnit en så stor tro. Jag säger er att många från öster och väster ska komma och lägga sig till bords med Abraham och Isak och Jakob i himmelriket. Men rikets söner skall kastas ut i det yttersta mörkret, där skall vara gråt och tandagnisslan. Och Jesus sade till centurionen: Gå, och som du har trott, så ska det ske dig. Och hans tjänare blev botad i samma stund.

Och när Jesus hade kommit in i Peters hus såg han hans svärmor liggande och lidande av feber Och han rörde vid hennes hand, och febern lämnade henne, och hon reste sig upp och tjänade honom. Men när kvällen hade inträffat förde de till honom många som var besatta av demoner, och han kastade ut andarna med ett ord och botade alla som mådde illa, så att det som sades genom profeten Jesaja skulle uppfyllas, när han sade: Han själv tog våra svagheter och bar våra sjukdomar.

Då Jesus såg många folkmassor omkring sig befallde han att gå bort till andra sidan. Och en skriftlärd närmade sig och sade till honom: Lärare, jag kommer att följa dig vart du än går. Och Jesus säger till honom: Rävarna har hålor och himmelens fåglar har bon, men Människosonen har ingenstans att luta sitt huvud. En annan av hans lärjungar sade till honom: Herre, tillåt mig att först gå och begrava min fader. Men Jesus sade till honom: Följ mig, och låt de döda begrava sina egna döda.

Och när han hade gått ombord på båten följde hans lärjungar honom. Och se, en stor storm uppstod på havet, så att båten täcktes av vågorna, men han själv sov. Och hans lärjungar närmade sig och väckte honom och sade: Herre, rädda oss, vi förgås. Och han säger till dem: Varför är ni fega, ni av liten tro? Då reste han sig och tillrättavisade vindarna och havet, och det blev ett stort lugn. Men människorna förundrade sig och sade: Vad är detta för en, eftersom även vindarna och havet lyder honom?

Och när han hade kommit till andra sidan, in i Gergesenernas land, mötte honom två demonbesatta som kom ut från gravarna, mycket farliga, så att ingen var stark nog att passera genom den vägen. Och se, de ropade och sade: Vad har vi med dig att göra, Jesus, Guds son? Har du kommit hit före tiden för att plåga oss? Det var en hjord av många svin som betade långt ifrån dem. Men demonerna uppmanade honom och sade: Om du kastar ut oss, tillåt oss att gå bort in i svinhjorden. Och han sade till dem: Gå. De gick då ut och for in i svinhjorden, och se, hela svinhjorden rusade utför klippan ner i havet och dog i vattnet. Men herdsmännen flydde, och efter att ha gått till staden rapporterade de allt och det som hänt de demonbesatta männen. Och se, hela staden gick ut för att möta Jesus, och när de hade sett honom bad de att han skulle avlägsna sig från deras gränser.

9

Och efter att ha gått ombord i en båt korsade han över och kom till sin egen stad. Och se, de förde fram till honom en förlamad som låg på en säng, och när Jesus såg deras tro sade han till den förlamade: Fatta mod, barn, dina synder är förlåtna dig. Och se, några av de skriftlärda sade inom sig själva: Denne hädar. Och Jesus, som hade sett deras tankar, sade: Varför tänker ni onda tankar i era hjärtan? Vad är lättare, att säga: dina synder är förlåtna, eller att säga: res dig upp och gå? Men så att ni må veta att Människosonen har auktoritet på jorden att förlåta synder, då säger han till den paralytiske: Res dig upp, tag din säng och gå till ditt hus. Och efter att ha rest sig gick han bort till sitt hus. Men när folkmassorna såg detta förundrade de sig och prisade Gud som hade givit sådan auktoritet åt människorna.

Och när Jesus passerade därifrån såg han en man som satt vid tullboden, kallad Matteus, och han säger till honom: Följ mig. Och han reste sig och följde honom. Och det hände när han låg till bords i huset, och se, många tullindrivare och syndare som hade kommit låg till bords tillsammans med Jesus och hans lärjungar. Och när fariséerna såg detta sade de till hans lärjungar: Varför äter er lärare med tulltjänare och syndare? Men Jesus, som hade hört detta, sade till dem: De starka har inte behov av läkare, utan de som har det dåligt. Men gå och lär er vad detta är: Barmhärtighet vill jag och inte offer. För jag kom inte för att kalla de rättfärdiga, utan syndare till omvändelse.

Då närmar sig Johannes lärjungar honom och säger: Varför fastar vi och fariséerna mycket, men dina lärjungar fastar inte? Och Jesus sade till dem: Kan väl bröllopsgästerna sörja så länge brudgummen är med dem? Men dagar skall komma när

brudgummen blir tagen ifrån dem, och då skall de fasta. Ingen sätter en lapp av okrympt tyg på ett gammalt plagg, för lappen river bort från plagget och en värre reva uppstår. Inte heller kastar de ungt vin i gamla vinsäckar, för annars brister vinsäckarna, och vinet spills ut och vinsäckarna förgås, utan ungt vin kastar de i nya vinsäckar, och båda bevaras.

Medan han talade detta till dem, se, en härskare som hade närmat sig tillbad honom och sade att min dotter just nu dog, men kom och lägg din hand på henne så kommer hon att leva. Och Jesus reste sig och följde honom, och hans lärjungar följde med. Och se, en kvinna som hade blött i tolv år närmade sig bakifrån och rörde vid fransen på hans klädesplagg. Hon sa för sig själv: Om jag endast rör vid hans mantel, ska jag bli frälst. Men Jesus vände sig om och såg henne och sade: Ta mod, dotter, din tro har räddat dig. Och kvinnan blev räddad från den stunden. Och när Jesus hade kommit in i härskarens hus och sett flöjtspelarna och folkmassan som var störd, säger han till dem, Dra er tillbaka, för flickan har inte dött, utan hon sover. Och de skrattade åt honom. När folkskaran hade drivits ut, gick han in och grep hennes hand, och flickan reste sig upp. Och detta rykte gick ut i hela det landet.

Och när Jesus passerade därifrån följde två blinda honom, ropande och sägande: Förbarma dig över oss, Davids son. När han hade kommit in i huset kom de blinda till honom, och Jesus säger till dem: Tror ni att jag kan göra detta? De säger till honom: Ja, Herre. Då rörde han vid deras ögon och sade: Enligt er tro ske er. Och deras ögon öppnades, och Jesus varnade dem strängt och sade: Se till att ingen får veta. Men de som hade gått ut spred nyheterna om honom i hela det landet.

Men när de gick ut, se, då förde de till honom en stum man som var besatt av en demon. Och när demonen hade drivits ut talade den stumme, och folkskarorna förundrade sig och sade att aldrig hade något sådant setts i Israel. Men fariseerna sade: Genom demonernas härskare kastar han ut demonerna.

Och Jesus gick omkring i alla städer och byar, undervisande i deras församlingar och predikande rikets goda budskap och botande all sjukdom och alla krämpor bland folket.

När han såg folkskarorna kände han medkänsla för dem, eftersom de var utmattade och nedslagna som får som inte hade någon herde. Då säger han till sina lärjungar: Skörden är visserligen stor, men arbetarna är få. Bedja därför herren över skörden att han må sända ut arbetare till sin skörd.

10

Och efter att ha kallat sina tolv lärjungar gav han dem auktoritet över orena andar så att de kunde kasta ut dem och hela all sjukdom och all svaghet. Av de tolv apostlarna är namnen dessa: först Simon, den som kallas Petrus, och Andreas, hans broder, Jakob, Sebedaios son, och Johannes, hans broder, Filip och Bartolomeus, Tomas och Matteus skatteuppbäraren, Jakob Alfeus son och Lebbeus som kallades Taddeus, Simon kananéen och Judas Iskariot, som också förrådde honom.

Dessa tolv sände Jesus ut efter att ha befallt dem och sagt: Gå inte in på hedningarnas väg, och gå inte in i samariternas stad, Gå hellre till de förlorade fåren av Israels hus. Gå och förkunna och säg att himlarnas rike har kommit nära. Hela de sjuka, rena de spetälska, väck upp de döda, kasta ut demoner; ni fick fritt, ge

fritt. Förvärva inte guld, inte heller silver, inte heller brons i era bälten. Ingen väska för resan, inte heller två tunikor, inte heller sandaler, inte heller stav, ty arbetaren är värdig sin föda. I vilken stad eller by ni än går in, undersök vem där som är värdig, och stanna där tills ni lämnar. Men när ni går in i huset, hälsa det och säg: Frid åt detta hus. Och om huset sannerligen är värdigt, låt er frid komma över det, men om det inte är värdigt, låt er frid vända tillbaka till er. Och den som inte tar emot er och inte heller hör era ord, när ni går ut från det huset eller den staden, skaka av dammet från era fötter. Sannerligen säger jag er, det kommer att vara mer uthärdligt för Sodoms och Gomorras land på domens dag än för den staden.

Se, jag sänder er som får mitt ibland vargar; bliven därför kloka som ormarna och oskyldiga som duvorna. Ge akt men från människorna, för de kommer att överlämna er till råd och i deras församlingar kommer de att gissla er. Och ni kommer att föras inför ledare och kungar för min skull, till vittnesbörd för dem och folken. När de överlämnar er, var inte oroliga för hur eller vad ni ska tala, ty det kommer att ges er i den timmen vad ni ska tala. Ty inte ni är de som talar, utan er faders Ande är den som talar i er. Broder kommer att förråda broder till döden och fader sitt barn, och barn kommer att resa sig upp mot sina föräldrar och döda dem, Och ni kommer att vara hatade av alla på grund av mitt namn, men den som uthärdar till slutet kommer att bli räddad. Men när de förföljer er i denna stad, fly till den andra, ty sannerligen säger jag er, ni skall inte hinna fullborda Israels städer förrän Människosonen kommer. En lärjunge är inte förmer än sin lärare, inte heller en slav förmer än sin herre. Tillräckligt för lärjungen att han blir som hans lärare, och för slaven att han blir som hans herre. Om de kallade husbonden Beelsebul, hur mycket mer hans husmedlemmar? Var därför inte rädda för dem, för

ingenting är täckt som inte kommer att avslöjas, och inget dolt som inte kommer att bli känt. Det jag säger till er i mörkret, säg i ljuset, och det ni hör i örat, förkunna på taken. Och frukta inte dem som dödar kroppen, men som inte kan döda själen, utan frukta snarare den som kan förstöra både själen och kroppen i helvetet. Säljs inte två sparvar för ett assarion? Och inte en av dem kommer att falla till jorden utan er fader. Men även alla hår på ert huvud är räknade. Var därför inte rädda, ni är värda mer än många sparvar.

Var och en därför som bekänner mig inför människorna, honom skall också jag bekänna inför min Fader som är i himlarna Men vem som helst som förnekar mig inför människorna, honom skall även jag förneka inför min fader i himlarna.

Tro inte att jag kom för att bringa frid på jorden, jag kom inte för att bringa frid utan svärd. Jag kom för att dela man mot hans fader och dotter mot hennes moder och brud mot hennes svärmor. och en mans fiender är hans eget hushåll.

Den som älskar fader eller moder mer än mig är inte värdig mig, och den som älskar son eller dotter mer än mig är inte värdig mig, Och den som inte tar sitt kors och följer efter mig, är inte värdig mig. Den som har funnit sin själ kommer att förlora den, och den som har förlorat sin själ för min skull kommer att finna den.

Den som tar emot er tar emot mig, och den som tar emot mig tar emot honom som har sänt mig. Den som tar emot en profet i en profets namn skall få en profets lön, och den som tar emot en rättfärdig i en rättfärdigs namn skall få en rättfärdigs lön. Och den som ger en av dessa små en bägare kallt vatten endast i en

lärjunges namn, sannerligen säger jag er, han skall ingalunda förlora sin lön.

11

Och det hände att när Jesus hade avslutat att instruera sina tolv lärjungar, avvek han därifrån för att undervisa och förkunna i deras städer.

Men Johannes, som hade hört om Kristi gärningar i fängelset, sände två av sina lärjungar Han sade till honom: Är du den som skall komma, eller skall vi vänta på en annan? Och Jesus svarade och sade till dem: Gå och rapportera till Johannes vad ni hör och ser, Blinda ser igen och lama går, spetälska renas och döva hör, döda uppväcks och fattiga får höra goda nyheter. Och salig är den som inte tar anstöt av mig.

Men när dessa gick, började Jesus att säga till folkmassorna om Johannes: Vad gick ni ut i öknen för att skåda? Ett rör som skakas av vinden? Men vad gick ni ut för att se? En människa klädd i mjuka kläder? Se, de som bär mjuka kläder är i kungarnas hus. Men vad gick ni ut för att se? En profet? Ja, jag säger er, och mer än en profet. Ty denne är den om vilken det är skrivet: Se, jag sänder min ängel framför ditt ansikte, som skall bereda din väg framför dig.

Sannerligen säger jag er: bland dem som är födda av kvinnor har ingen större uppstått än Johannes Döparen, men den minste i himmelriket är större än han. Från Johannes döparens dagar till just nu tvingas himmelriket, och våldsamma människor griper det. Alla profeter och lagen profeterade ju fram till Johannes. Och

om ni vill ta emot det, så är han Elias som skall komma. Den som har öron att höra, låt honom höra.

Men vad skall jag jämföra detta släkte med? Det är likt barn som sitter på torgen, vilka ropar till sina kamrater och säger, Vi spelade flöjten för er, och ni dansade inte, vi sjöng en sorgesång för er, och ni sörjde inte. Ty Johannes kom varken ätande eller drickande, och de säger att han har en demon. Kom människosonen ätande och drickande, och de säger: Se, en frossare och vindrickare, tulltjänstemännens vän och syndarnas. Och visheten blev rättfärdiggjord av sina barn.

Då började han förebrå de städer i vilka de flesta av hans kraftgärningar skedde, därför att de inte ångrade sig, Ve dig, Korasin, ve dig, Betsaida, eftersom om de krafter som skedde i er hade skett i Tyros och Sidon, skulle de för länge sedan ha ångrat sig sittande i säcktyg och aska. Utom jag säger er, det kommer att vara mer uthärdligt för Tyrus och Sidon på domens dag än för er. Och du Kapernaum, som blivit upphöjd till himlen, du kommer att föras ner till Hades, eftersom om de krafter som skedde i dig hade skett i Sodom, skulle de ha förblivit kvar till denna dag. Men jag säger er att det kommer att vara mer uthärdligt för Sodoms land på domens dag än för dig.

I den tiden svarade Jesus och sade: Jag prisar dig, Fader, himlens och jordens Herre, att du har dolt dessa ting för visa och förståndiga, och uppenbarat dem för spädbarn, Ja, Fader, ty så blev det välbehag inför dig. Allt har överlämnats till mig av min fader, och ingen känner sonen utom fadern, inte heller känner någon fadern utom sonen och den åt vem sonen önskar att uppenbara. Kom till mig, alla ni som arbetar och är betungade, och jag skall ge er vila. Ta mitt ok på er och lär av mig, ty jag är

mild och ödmjuk till hjärtat, och ni skall finna vila för era själar,
Ty mitt ok är gott och min börda är lätt.

12

I den tiden gick Jesus på sabbaten genom sädesfälten, och hans lärjungar hungrade och började plocka ax och äta. Men fariseerna, som hade sett detta, sade till honom: Se, dina lärjungar gör det som inte är tillåtet att göra på sabbaten. Men han sade till dem: Har ni inte läst vad David gjorde när han själv och de som var med honom var hungriga? Hur han gick in i Guds hus och åt skådebröden, vilka det inte var tillåtet för honom att äta, inte heller för dem som var med honom, utan endast för prästerna? Eller har ni inte läst i lagen att prästerna på sabbaten profanerar sabbaten i templet och är oskyldiga? Jag säger er att något större än templet är här. Om ni hade känt till vad det är: barmhärtighet vill jag och inte offer, så skulle ni inte ha fördömt de oskyldiga. Ty Människosonen är herre även över sabbaten.

Och efter att ha avvikit därifrån kom han in i deras församling. Och se, en man var där som hade en torr hand, och de frågade honom och sade: Är det tillåtet att bota på sabbaten? så att de kunde anklaga honom. Men han sade till dem: Vem bland er är den man som har ett får, och om detta faller i en grop på sabbaten, kommer han inte att gripa tag i det och lyfta upp det? Hur mycket skiljer sig därför en människa från ett får? Så att det är tillåtet att göra gott på sabbaten. Då säger han till mannen: Sträck ut din hand, och han sträckte ut den, och den blev återställd frisk som den andra. Men fariséerna gick ut och höll råd mot honom för att förgöra honom. Men Jesus, som kände till detta, drog sig tillbaka därifrån, och många folkmassor följde honom, och han botade dem alla, och han tillrättavisade dem så

att de inte skulle göra honom känd så att det som sades genom profeten Jesaja måtte uppfyllas, när han sade, Se min tjänare, som jag har valt, min älskade, i vilken min själ har funnit behag, jag skall lägga min ande på honom, och han skall förkunna dom för folken, Han kommer inte att gräla, inte heller att ropa ut, och ingen kommer att höra hans röst på gatorna. Ett krossat vass skall han inte bryta av, och en pyrande veke skall han inte släcka, tills han för fram domen till seger. och på hans namn ska folken hoppas.

Då fördes en demon besatt blind och stum man till honom, och han botade honom, så att den blinde och stumme kunde tala och se. Och alla folkmassorna var förvånade och sade: Är inte detta Kristus, Davids son? Men fariseerna, som hade hört detta, sade: Denne kastar inte ut demonerna utom genom Beelzebul, demonernas härskare. Men Jesus, som kände deras tankar, sade till dem: Varje kungarike som är delat mot sig självt ödeläggs, och varje stad eller hus som är delat mot sig självt skall inte bestå. Och om satan kastar ut satan, så har han blivit delad mot sig själv, hur ska därför hans rike kunna bestå? Och om jag i Beelzebul driver ut demonerna, i vem driver era söner ut dem? Därför skall de själva vara era domare. Om men jag i Guds Ande driver ut demonerna, då har Guds rike nått er. Eller hur kan någon gå in i den starkes hus och ta hans ägodelar, om han inte först binder den starke? Och då kommer han att plundra hans hus. Den som inte är med mig är emot mig, och den som inte samlar med mig skingrar.

Därför säger jag er: all synd och hädelse skall förlåtas människorna, men hädelsen mot Anden skall inte förlåtas människorna. Och den som säger ett ord mot Människosonen, det ska förlåtas honom, men den som säger mot den Helige Anden,

det ska inte förlåtas honom, varken i denna tidsålder eller i den kommande.

Antingen gör trädet gott och dess frukt god, eller gör trädet ruttet och dess frukt rutten, för av frukten blir trädet känt. Avkomma av huggormar, hur kan ni tala goda saker när ni är onda? Ty av hjärtats överflöd talar munnen. Den goda mannen kastar ut goda saker från den goda skattkammaren, och den onda mannen kastar ut onda saker från den onda skattkammaren. Jag säger er att för varje overksamt ord som människorna talar, skall de ge tillbaka ord om det på domens dag. Ty av dina ord skall du bli rättfärdigad, och av dina ord skall du bli fördömd.

Då svarade några av de skriftlärda och fariséerna och sade: Lärare, vi vill se ett tecken från dig. Men han svarade och sade till dem: Ett ont och äktenskapsbrytande släkte söker ett tecken, och inget tecken kommer att ges det utom profeten Jonas tecken. Precis såsom profeten Jona var i den stora fiskens buk tre dagar och tre nätter, så skall ock Människosonen vara i jordens hjärta tre dagar och tre nätter. Män från Nineve kommer att uppstå i domen tillsammans med denna generation och de kommer att fördöma den, eftersom de ångrade sig vid Jona förkunnelse, och se, mer än Jona är här. Drottningen av södern kommer att uppstå i domen med denna generation och kommer att fördöma den, eftersom hon kom från jordens ändar för att höra Salomos visdom, och se, mer än Salomo är här.

Men när den orena anden går ut från människan, passerar den genom vattenlösa platser och söker vila, och finner inte. Då säger den: Till mitt hus ska jag återvända varifrån jag gick ut, och när den har kommit finner den det obebott och sopat och prydd. Då går den och tar med sig sju andra andar som är ondare än den

själv, och de går in och bor där, och mannens sista tillstånd blir sämre än det första. Så skall det också vara med denna onda generation.

Medan han ännu talade till folkmassorna, se, hans moder och hans bröder stod utanför och sökte att tala till honom. Men någon sade till honom: Se, din moder och dina bröder står utanför och söker att få se dig. Men han svarade och sade till den som talade till honom: Vem är min moder och vilka är mina bröder? Och efter att ha sträckt ut sin hand över sina lärjungar sade han: Se, min moder och mina bröder, Ty den som gör min Faders vilja, han som är i himlarna, är min broder och syster och moder.

13

Men den dagen gick Jesus ut ur huset och satt vid havet Och många folkmassor samlades till honom, så att han gick in i en båt och satte sig, och hela folkmassan stod på stranden. Och han talade till dem mycket i liknelser och sade: Se, såningsmannen gick ut för att så. och när han sådde föll en del vid vägen, och fåglarna kom och uppslukade dem Men annat föll på stenig mark, där det inte hade mycket jord, och det sköt omedelbart upp på grund av att det inte hade något jorddjup, Men när solen hade stigit upp blev det bränt, och eftersom det inte hade rot blev det uttorkat. Andra föll på törnena, och törnena växte upp och kvävde dem. Men andra föll på den goda jorden och gav frukt, den ena hundra, den andra sextio, den tredje trettio. Den som har öron att höra, låt honom höra.

Och lärjungarna närmade sig och sade till honom: Varför talar du till dem i liknelser? Men han svarade och sade till dem, att åt er har det blivit givet att veta himmelrikets mysterier, men åt

dem har det inte blivit givet. Ty den som har, åt honom skall ges och han skall ha överflöd, men den som inte har, även det han har skall tas bort från honom. Därför talar jag till dem i liknelser, så att de seende inte må se och hörande inte må höra, inte heller må förstå, Icke att de skulle vända tillbaka, och då skall profetian av Jesaja som säger bli uppfylld för dem: Med hörande skall ni höra och icke förstå, och seende skall ni se och icke se, Detta folks hjärta har blivit förtjockat, och med öronen hörde de tungt, och sina ögon stängde de, för att de inte skall se med ögonen och höra med öronen och förstå med hjärtat och vända om, och jag skall hela dem.

Era ögon är välsignade, därför att de ser, och era öron, därför att de hör. Sannerligen, ty jag säger er att många profeter och rättfärdiga önskade att se det som ni ser, och de såg det inte, och att höra det som ni hör, och de hörde det inte.

Ni ska därför höra liknelsen om såningsmannen. Av alla som hör rikets ord och inte förstår, kommer den onde och tar bort det som är sått i hans hjärta, denna är den som är sådd vid vägen. Men den som såddes på de steniga platserna, denna är den som hör ordet och omedelbart tar emot det med glädje Han har inte rot i sig själv, utan är tillfällig, och när betryck eller förföljelse inträffar på grund av ordet, snavar han omedelbart. Den som är sådd bland törnena, denne är den som hör ordet, och oron för denna tidsålder och rikedomens bedrägeri kväver ordet, och han blir ofruktbar. Men den som såddes på den goda jorden, denna är den som hör ordet och förstår, som verkligen bär frukt och ger den ena hundra, den andra sextio, den tredje trettio.

En annan liknelse lade han fram för dem och sade: Himmelriket blev liknat vid en man som sådde god säd i sin åker,

Men medan människorna sov kom hans fiende och sådde ogräs mitt ibland säden och gick bort. Men när gräset spirade och bar frukt, då framträdde också ogräset. Men slavarna till husbonden närmade sig och sade till honom: Herre, sådde du inte gott säde i din åker? Varifrån kommer då ogräset? Men han sa till dem: En fientlig man har gjort detta. Slavarna sa då till honom: Vill du därför att vi ska gå bort och samla dem? Men han sa: Nej, annars rycker ni upp säden tillsammans med ogräsen när ni samlar dem. Låt båda växa tillsammans till skörden, och vid skördetiden ska jag säga till skördemännen: Samla först ogräset och bind det i knippen för att bränna det, men samla säden i mitt lager.

En annan liknelse satte han fram för dem och sade: Himmelriket är likt ett senapskorn, som en man tog och sådde i sin åker, Det är sannerligen det minsta av alla frön, men när det växer blir det större än alla grönsaker och blir ett träd, så att himmelens fåglar kommer och bor i dess grenar.

En annan liknelse talade han till dem: Himmelriket är likt jäst, som en kvinna tog och gömde i tre mått mjöl, tills alltsammans blev syrat.

Alla dessa saker talade Jesus i liknelser till folkskarorna, och utan liknelse talade han ingenting till dem. Så att det som sades genom profeten som talade må bli uppfyllt: Jag skall öppna min mun i liknelser, jag skall yttra dolda ting från världens grundande.

Då lämnade han folkskarorna och kom in i sitt hus. Och hans lärjungar kom till honom och sade: Förklara för oss liknelsen om ogräset på fältet. Men han svarade och sade till dem: Den som sår det goda sädet är Människosonen, Men fältet är världen, den goda säden, dessa är rikets söner, och ogräsen är den ondes söner, Men

fienden som sådde dem är djävulen, och skörden är tidens slut, och skördemännen är änglar. Precis som ogräsen därför samlas och bränns i eld, så kommer det att vara vid slutet av denna tidsålder. Människosonen skall sända sina budbärare, och de skall samla ur hans rike alla förförelser och dem som gör laglöshet, Och de kommer att kasta dem i eldens ugn; där kommer gråten och tandagnisslet att vara. Då ska de rättfärdiga skina som solen i sin faders rike. Den som har öron att höra, han höre.

Igen är himmelriket likt en skatt gömd i fältet, vilken en man fann och gömde, och av sin glädje går han och säljer allt vad han har och köper det fältet.

Igen är himmelriket likt en köpman som söker goda pärlor, som, efter att ha funnit en dyrbar pärla, gick bort och sålde allt vad han hade och köpte den

Igen är himmelriket likt ett draggarnsnät som har kastats i havet och samlat av alla sorter, vilken, när den var fylld, förde de upp den på stranden och satte sig ner och samlade de goda i kärl, men de dåliga kastade de ut. Således kommer det att vara vid tidens slut. Änglarna kommer att gå ut och skilja de onda från de rättfärdiga, Och de ska kasta dem i eldens ugn; där ska gråten och tandagnisslet vara. Jesus säger till dem: Har ni förstått allt detta? De svarar honom: Ja, Herre. Men han sade till dem: Därför är varje skriftlärd som blivit tränad för himmelriket lik en husbonde, vilken tar fram ur sin skattkammare nytt och gammalt.

Och det hände att när Jesus hade avslutat dessa liknelser, begav han sig därifrån. Och efter att ha kommit till sitt fädernesland undervisade han dem i deras församling, så att de blev häpna och sade: Varifrån har denne denna vishet och dessa

krafter? Är inte denne timmermanens son? Är inte hans moder kallad Miriam och hans bröder Jakob och Joses och Simon och Judas? Och är inte alla hans systrar hos oss? Varifrån har då denne allt detta? Och de blev förolämpade av honom. Men Jesus sade till dem: En profet är inte oärad utom i sitt fädernesland och i sitt hus. Och han gjorde inte många kraftgärningar där på grund av deras otro.

14

I den tiden hörde tetrark Herodes ryktet om Jesus Och han sade till sina tjänare: Denne är Johannes Döparen, han har uppväckts från de döda, och därför verkar dessa krafter i honom. För Herodes hade gripit Johannes, bundit honom och placerat honom i fängelse på grund av Herodias, hustrun till hans broder Filippus. Johannes sade nämligen till honom: Det är inte tillåtet för dig att ha henne. Och fastän han ville döda honom, fruktade han folkmassan, eftersom de ansåg honom som en profet. Men när Herodes födelsedag hölls, dansade Herodias dotter i deras mitt och behagade Herodes. Därför lovade han henne med ed att ge henne vad hon än skulle begära. Men hon, efter att ha blivit uppmanad av sin moder, säger: Giv mig här på ett fat Johannes döparens huvud. Och kungen blev bedrövad, men på grund av ederna och gästerna befallde han att det skulle ges. Och efter att ha sänt bud halshuggade han Johannes i fängelset. Och hans huvud bars på ett fat och gavs till flickan, och hon bar det till sin moder. Och hans lärjungar närmade sig, hämtade kroppen och begravde den, och sedan kom de och rapporterade till Jesus.

Men när Jesus hörde detta drog han sig tillbaka därifrån i en båt till en öde plats för att vara ensam, och när folkskarorna hörde det följde de honom till fots från städerna. Och när Jesus hade gått

ut såg han en stor folkmassa, och han blev rörd av medkänsla över dem och botade deras sjuka. När kvällen hade inträffat kom hans lärjungar till honom och sade: Platsen är öde och timmen har redan gått förbi, skicka bort folkmassorna, så att de kan gå till byarna och köpa mat åt sig själva. Men Jesus sade till dem: De behöver inte gå bort, ge dem ni att äta. Men de säger till honom: Vi har inte här annat än fem bröd och två fiskar. Men han sade: Bring dem hit till mig. Och efter att ha beordrat folkskarorna att lägga sig ner på gräset, tog han de fem bröden och de två fiskarna, såg upp mot himlen och välsignade, och efter att ha brutit dem gav han bröden till lärjungarna, och lärjungarna till folkskarorna. Och alla åt och blev mättade, och de tog upp det som blev över av styckena, tolv fulla korgar. De som åt var män, omkring femtusen, förutom kvinnor och barn.

Och omedelbart tvingade Jesus sina lärjungar att gå ombord i båten och gå före honom till andra sidan, tills han skickade iväg folkskarorna. Och efter att ha skickat iväg folkmassorna gick han upp på berget för att be för sig själv. När kvällen kom var han ensam där. Men fartyget var redan mitt på havet, plågat av vågorna, för vinden var motsatt. Under den fjärde nattväkten gick Jesus mot dem, vandrande på havet. Och när lärjungarna såg honom gå på havet blev de oroade och sade att det är en uppenbarelse, och av rädsla ropade de. Omedelbart talade Jesus till dem och sade: Ta mod, det är jag, var inte rädda. Men Petrus svarade honom: Herre, om det är du, befalla mig att komma till dig på vattnet. Men han sade: Kom. Och Petrus steg ner från båten och gick på vattnet för att komma till Jesus. Men när han såg den starka vinden blev han rädd, och när han började sjunka ropade han och sade: Herre, rädda mig. Men omedelbart sträckte Jesus ut handen och tog tag i honom och sade till honom: O du av liten tro, varför tvivlade du? Och när de gick ombord på båten upphörde

vinden. De som var i båten kom och tillbad honom och sade: Du är verkligen Guds son.

Och efter att ha korsat över kom de till landet Gennesaret. Och när männen från den platsen hade känt igen honom, sände de bud in i hela den omgivande regionen, och de förde fram till honom alla de sjuka. Och de uppmanade honom att de åtminstone bara fick röra tofsen på hans kläder, och alla som rörde vid den blev räddade.

15

Då närmar sig de skriftlärda och fariséerna från Jerusalem Jesus och säger, Varför överträder dina lärjungar de äldstes tradition? För de tvättar inte sina händer när de äter bröd. Men den svarande sade till dem: Varför överträder även ni Guds bud genom er tradition? Ty Gud befallde och sade: Ära din fader och din moder, och den som talar ont om fader eller moder skall dö. Men ni säger: Den som säger till sin fader eller moder Det är en gåva, det som du skulle ha gynnats av från mig, och inte hedrar sin fader eller sin moder, och ni ogiltigförklarade Guds bud genom er tradition Ni hypokriter, väl profeterade Jesaja om er när han sade, Detta folk närmar sig mig med sin mun och hedrar mig med sina läppar, men deras hjärta är långt borta från mig, Förgäves dyrkar de mig, då de undervisar läror som är människobud.

Och efter att ha kallat till sig folkmassan sade han till dem: Hören och förstån, Inte det som går in i munnen orenar människan, utan det som kommer ut ur munnen, det orenar människan. Då hans lärjungar närmade sig sade de till honom: Vet du att fariséerna blev förolämpade när de hörde ordet? Men han svarade och sade: All plantering som min himmelske fader

inte har planterat kommer att ryckas upp med rötterna. Låt dem vara, de är blinda guider för blinda, men om en blind guidar en blind, kommer båda att falla i gropen. Men Peter svarade och sade till honom: Förklara denna liknelse för oss. Men Jesus sade: Är även ni fortfarande utan förstånd? Förstår ni inte ännu att allt som går in i munnen går in i magen och kastas ut i latrinen? Det som utgår ur munnen kommer från hjärtat, och det orenar människan. Ty från hjärtat går ut onda tankar, mord, äktenskapsbrott, otukt, stölder, falska vittnesmål, hädelser. Dessa är de som förorena människan, men att äta med otvättade händer förorena inte människan.

Och efter att ha gått ut därifrån drog Jesus sig tillbaka till trakterna av Tyrus och Sidon. Och se, en kanaaneisk kvinna från de gränserna, som hade gått ut, ropade till honom och sade: Förbarma dig över mig, Herre, Davids son, min dotter är svårt besatt av en demon. Men han svarade henne inte ett ord. Och hans lärjungar närmade sig och frågade honom och sade: Skicka bort henne, eftersom hon ropar bakom oss. Men han svarade och sade: Jag är inte sänd annat än till de förlorade fåren av Israels hus. Men hon kom och böjde sig för honom och sade: Herre, hjälp mig. Men han svarade och sade: Det är inte gott att ta barnens bröd och kasta det till de små hundarna. Hon sade, ja, Herre, för även de små hundarna äter av smulorna som faller från deras herrars bord. Då svarade Jesus och sade till henne: O kvinna, stor är din tro, låt det ske dig som du vill. Och hennes dotter blev botad från den stunden.

Och efter att ha rest därifrån kom Jesus till havet vid Galileen, och efter att ha gått upp på berget satt han där. Och många folkmassor kom till honom med lama, blinda, döva, krymplingar och många andra, och de lade dem vid Jesu fötter, och han botade

dem. så att folkskarorna förundrade sig när de såg döva höra, stumma tala, krymplingar friska, halta gå och blinda se, och de förhärligade Israels Gud.

Men Jesus kallade till sig sina lärjungar och sade: Jag har medlidande med folkmassorna, eftersom de redan har stannat hos mig i tre dagar och inte har något att äta, och jag vill inte släppa dem hungriga, så att de inte svimmar på vägen. Och hans lärjungar säger till honom: Varifrån ska vi i ödemarken få så många bröd att vi kan mätta en så stor folkmassa? Och Jesus säger till dem: Hur många bröd har ni? De svarade: Sju, och några få små fiskar. Och han beordrade folkmassorna att lägga sig ner på marken. Och han tog de sju bröden och fiskarna, tackade, bröt dem och gav åt sina lärjungar, och lärjungarna gav åt folkskarorna. Och alla åt och blev mättade, och de tog upp det som blev över av fragmenten, sju fulla korgar. De som åt var fyratusen män, förutom kvinnor och barn. Och efter att ha skickat iväg folkskarorna gick han ombord på båten och kom till Magdalas område.

16

Och fariséerna och sadducéerna närmade sig och frågade honom på prov att visa dem ett tecken från himlen. Men han svarade och sade till dem: När kvällen har inträffat säger ni: Lugnt väder, för himlen är röd, Och på morgonen, idag vinter, för himmelen är röd och dyster. Hycklare, himmelens ansikte vet ni visserligen att tyda, men tidens tecken kan ni inte förstå? En ond och äktenskapsbrytande generation söker ett tecken, och inget tecken skall ges den utom Jona profetens tecken. Och han lämnade dem och gick bort.

Och när hans lärjungar hade kommit till andra sidan glömde de att ta med sig bröd. Men Jesus sade till dem: Se till och ge akt på fariseernas och sadduceernas surdeg. Men de resonerade sinsemellan och sade att de inte hade tagit med sig bröd. Men Jesus, som visste detta, sade till dem: Varför resonerar ni inom er själva, ni av liten tro, över att ni inte tog bröd med er? Förstår ni inte ännu, och minns ni inte heller de fem bröden till de femtusen och hur många korgar ni tog? Inte heller de sju bröden för de fyra tusen och hur många korgar ni tog upp? Hur förstår ni inte att det inte var om bröd jag talade till er när jag sade att ni skulle ge akt på fariséernas och sadducéernas surdeg? Då förstod de att han inte sa att de skulle akta sig från jästen i brödet, utan från fariséernas och sadducéernas lära.

Och när Jesus hade kommit in i delarna av Caesarea Filippi, frågade han sina lärjungar och sade: Vem säger människorna att Människosonen är? De svarade: Somliga säger Johannes Döparen, andra Elias, andra Jeremias eller en av profeterna. Han säger till dem: Men ni, vem säger ni att jag är? Simon Petrus svarade och sade: Du är Kristus, den levande Gudens son. Och Jesus svarade och sade till honom: Välsignad är du, Simon Barjona, eftersom kött och blod inte har uppenbarat detta för dig, utan min Fader som är i himlarna. Och jag säger till dig att du är Petrus, och på denna klippa kommer jag att bygga min församling, och Hades portar kommer inte att övermanna den. Och jag kommer att ge dig nycklarna till himmelriket, och det du binder på jorden kommer att vara bundet i himlarna, och det du löser på jorden kommer att vara löst i himlarna. Då befallde han sina lärjungar att de inte skulle säga till någon att han är Jesus Kristus.

Från då började Jesus visa sina lärjungar att det var nödvändigt för honom att gå till Jerusalem och lida mycket från

de äldste och översteprästerna och de skriftlärde och att bli dödad, och den tredje dagen uppstå. Och Petrus tog honom åt sidan och började tillrättavisa honom och sade: Gud förbjude, Herre, detta kommer aldrig att hända dig. Den som hade vänt sig sade till Peter: gå efter mig, satan, du är min snubbelsten, eftersom du inte tänker på Guds saker, utan på människornas.

Då sade Jesus till sina lärjungar: Om någon vill komma efter mig, låt honom förneka sig själv och ta upp sitt kors och följa mig. Den som vill rädda sin själ kommer att förlora den, men den som förlorar sin själ för min skull kommer att finna den. Vad gagnas en människa om han vinner hela världen, men förlorar sin själ? Eller vad skall en människa ge i utbyte för sin själ? Ty Människosonen är i begrepp att komma i sin Faders härlighet med sina änglar, och då skall han vedergälla var och en enligt hans gärning.
Sannerligen säger jag er: det är några av dem som står här, vilka inte skall smaka döden förrän de ser Människosonen komma i sitt rike.

17

Och efter sex dagar tar Jesus med sig Petrus och Jakob och Johannes, hans broder, och för dem upp på ett högt berg, där de är för sig själva, Och han blev förvandlad framför dem, och hans ansikte sken som solen, och hans kläder blev vita som ljuset. Och se, Moses och Elias syntes för dem, samtalande med honom. Men Petrus svarade och sade till Jesus: Herre, det är gott för oss att vara här. Om du vill, låt oss göra tre tält här: ett till dig, ett till Moses och ett till Elia. Medan han ännu talade, se, ett ljust moln överskuggade dem, och se, en röst från molnet sade: Denne är min älskade son, i vilken jag har funnit behag, hör honom. Och när lärjungarna hörde detta, föll de på sina ansikten och blev mycket

rädda. Och Jesus närmade sig, rörde vid dem och sade: Res er upp och frukta inte. Men när de lyfte sina ögon såg de ingen utom Jesus ensam. Och när de gick ner från berget befallde Jesus dem och sade: Säg synen till ingen förrän Människosonen har uppstått från de döda. Och hans lärjungar frågade honom och sade: Varför säger då de skriftlärde att Elias måste komma först? Men Jesus svarade och sade till dem: Elias kommer visserligen först och skall återställa allt, Jag säger er att Elijah redan kom, och de erkände inte honom, utan de gjorde med honom allt som de ville, och således kommer också Människosonen att lida genom dem. Då förstod lärjungarna att han talade till dem om Johannes Döparen.

Och när de hade kommit till folkskaran, närmade sig en man honom, knäböjande för honom och sägande, Herre, förbarma dig över min son, ty han är månslagen och lider svårt, för ofta faller han i elden och ofta i vattnet. och jag förde honom till dina lärjungar, och de kunde inte bota honom. Jesus svarade och sade: O otillförlitliga och perverterade generation, hur länge skall jag vara med er? Hur länge skall jag uthärda er? För honom hit till mig. Och Jesus tillrättavisade honom, och demonen gick ut från honom och pojken blev botad från den stunden. Då närmade sig lärjungarna Jesus enskilt och sade: Varför kunde vi inte driva ut det? Men Jesus sade till dem: På grund av er otro. Sannerligen säger jag er: om ni har tro som ett senapskorn, kommer ni att säga till detta berg: Flytta dig härifrån dit, och det kommer att flytta sig, och ingenting kommer att vara omöjligt för er. Detta släkte går inte ut om inte genom bön och fasta.

När de rörde sig i Galileen sade Jesus till dem: Människosonen skall bli överlämnad i människors händer Och de kommer att döda honom, och den tredje dagen kommer han att uppväckas. Och de blev mycket bedrövade.

När de hade kommit till Kapernaum närmade sig de som tog emot didrakmen Petrus och sade: Betalar inte er lärare didrakmen? Han säger: Ja. Och när han gick in i huset förekomme honom Jesus och sade: Vad tycker du, Simon? Jordens kungar, från vilka tar de skatter eller tribut? Från sina söner eller från de främmande? Petrus säger till honom: Från de andras. Jesus sade till honom: Sönerna är därför fria. Men för att inte stöta dem, gå till havet och kasta ut en krok, och ta upp den första fisken som kommer upp, och när du öppnar dess mun kommer du att finna en stater, ta den och ge den till dem i stället för mig och dig.

18

I den timmen kom lärjungarna till Jesus och sade: Vem är då störst i himmelriket? Och Jesus kallade till sig ett barn, ställde det mitt ibland dem och sade, Sannerligen säger jag er, om ni inte vänder om och blir som barnen, skall ni ingalunda komma in i himmelriket. Vem som därför ödmjukar sig själv som detta barn, denne är den störste i himmelriket. och den som tar emot ett sådant barn i mitt namn, tar emot mig, Men den som får en av dessa små som tror på mig att snubbla, det vore bättre för honom att en åsnekvarn hängdes om hans nacke och han dränktes i havets djup. Ve över världen på grund av anledningarna till fall, för det är nödvändigt att anledningarna till fall kommer, men ve den mannen genom vilken anledningen till fall kommer. Om din hand eller din fot får dig att snubbla, hugga av dem och kasta bort dem från dig. Det är bättre för dig att gå in i livet halt eller stympad, än att ha två händer eller två fötter och kastas in i den eviga elden. Och om ditt öga får dig att snubbla, rycka ut det och kasta det från dig. Det är bättre för dig att gå in i livet enögd, än att ha två ögon och kastas i eldets gehenna. Se till att ni inte föraktar en av dessa små, ty jag säger er att deras änglar i

himlarna alltid ser min Faders ansikte, han som är i himlarna. Ty Människosonen kom för att rädda det som var förlorat.

Vad tycker ni? Om en människa har hundra får och ett av dem går vilse, lämnar han då inte de nittionio på bergen och går för att söka det som har gått vilse? Och om det blir så att han finner det, sannerligen säger jag er att han gläds mer över det än över de nittionio som inte har gått vilse. Således är det inte viljan inför er Fader i himlarna att en av dessa små skall förgås.

Om din broder syndar mot dig, gå och tillrättavisa honom mellan dig och honom ensam. Om han hör dig, har du vunnit din broder. Om han inte lyssnar, ta med dig ännu en eller två, så att varje ord må stå fast på två eller tre vittnens mun. Om han inte lyssnar till dem, säg till församlingen, men om han inte heller lyssnar till församlingen, låt honom vara för dig såsom hedningen och publikanen. Sannerligen säger jag er: allt som ni binder på jorden ska vara bundet i himlen, och allt som ni löser på jorden ska vara löst i himlen. Igen, sannerligen säger jag till er att om två av er kommer överens på jorden om vilken sak som helst som de ber om, så skall det ske för dem från min Fader i himlen. För där två eller tre är samlade i mitt namn, där är jag mitt ibland dem.

Då närmade sig Petrus honom och sade: Herre, hur många gånger skall min broder synda mot mig och jag skall förlåta honom? Ända till sju gånger? Jesus säger till honom: Jag säger dig inte till sju gånger, utan till sjuttio gånger sju.

Därför blev himmelriket liknat vid en man, en kung, som ville göra upp räkning med sina tjänare. När han hade börjat göra upp räkenskaper blev en gäldenär av otaliga talenter förd fram till honom. Men eftersom han inte hade något att betala tillbaka,

beordrade hans herre att han skulle bli såld och hans hustru och barnen och allt som han hade, och att det skulle bli betalt. Därför föll slaven ner och dyrkade honom och sade: Herre, ha tålamod med mig och jag skall betala dig allt. Men herren över den slaven, fylld av medkänsla, frigav honom och efterskänkte honom lånet. Men när den slaven hade gått ut, fann han en av sina medslavor som var skyldig honom hundra denarer, och han grep honom och kvävde honom och sade: Betala tillbaka till mig om du är skyldig något. Därför föll hans medslav ner vid hans fötter och uppmanade honom och sade: Var tålmodig med mig, så skall jag betala dig. Men han ville inte, utan gick i väg och kastade honom i fängelse tills han skulle betala tillbaka det som skuldades.

Men när hans medslavar såg vad som hade hänt blev de mycket bedrövade, och de kom och förklarade tydligt för sin herre allt som hade hänt. Då kallade hans herre honom till sig och sade till honom: Du onde slav, hela den skulden lät jag gå dig, eftersom du bad mig. Var det inte nödvändigt att även du förbarmade dig över din medtjänare, liksom även jag förbarmade mig över dig? Och hans herre blev arg och överlämnade honom till plågarna tills han skulle betala tillbaka allt som var skyldat. Således skall ock min himmelske fader göra med er, om ni inte var och en förlåter sin broder från era hjärtan hans överträdelser.

19

Och det hände att när Jesus hade avslutat dessa ord, begav han sig från Galileen och kom till Judeens gränser bortom Jordan. Och många folkmassor följde honom, och han helade dem där. Och fariséerna kom till honom och testade honom och sade till honom: Är det tillåtet för en man att skilja sig från sin hustru av vilken orsak som helst? Men han svarade och sade till dem: Har ni

inte läst att den som gjorde dem från början gjorde dem till man och kvinna och sade, För denna skull skall en man lämna sin fader och sin moder och skall bli fogad till sin hustru, och de två skall bli ett kött. så att de inte längre är två, utan ett kött. Vad därför Gud har sammanfogat, låt ingen människa skilja. De säger till honom: Varför befallde då Mose att ge en skilsmässobok och att skilja sig från henne? Han säger till dem att Moses med hänsyn till ert hjärtas hårdhet tillät er att skilja er från era hustrur, men från början har det inte varit så. Jag säger er att den som skiljer sig från sin hustru, inte på grund av otukt, och gifter sig med en annan, begår äktenskapsbrott, och den som gifter sig med den frånskilda begår äktenskapsbrott. Hans lärjungar säger till honom: Om det är så med orsaken mellan mannen och kvinnan, så är det inte fördelaktigt att gifta sig. Men han sade till dem: Inte alla mottar detta ord, utan de som det har givits. Ty det finns eunucker som blev födda således från moders liv. Och det finns eunucker som blev gjorda till eunucker av människorna, och det finns eunucker som gjorde sig själva till eunucker för himmelrikets skull. Den som kan ta emot detta, låt honom ta emot det.

Då fördes barn fram till honom, så att han skulle lägga händerna på dem och be, men lärjungarna tillrättavisade dem. Men Jesus sade: Låt barnen komma och hindra dem inte att komma till mig, för de sådanas är himmelriket. Och efter att ha lagt händerna på dem gick han därifrån.

Och se, en som hade närmat sig sade till honom: Gode lärare, vad gott skall jag göra så att jag får evigt liv? Men han sade till honom: Varför kallar du mig god? Ingen är god utom Gud allena. Om du vill gå in i livet, så håll budorden. Han säger till honom: Vilka? Men Jesus sade: Du skall inte mörda, du skall inte begå

äktenskapsbrott, du skall inte stjäla, du skall inte bära falskt vittnesbörd, Hedra fadern och modern, och du skall älska din granne som dig själv. Den unge mannen säger till honom: Allt detta har jag hållit från min ungdom, vad fattas mig ännu? Jesus sade till honom: Om du vill vara fullkomlig, gå och sälj dina ägodelar och ge åt de fattiga, och du skall ha en skatt i himlen, och kom och följ mig. Men den unge mannen gick bort sörjande efter att ha hört ordet, för han hade många ägodelar. Men Jesus sade till sina lärjungar, sannerligen säger jag er att en rik med svårighet kommer att gå in i himlarnas rike. Igen säger jag er, det är lättare för en kamel att gå genom ett nålsöga än för en rik att gå in i Guds rike. Men när hans lärjungar hörde detta blev de mycket häpna och sade: Vem kan då bli räddad? Men Jesus såg på dem och sade till dem: För människor är detta omöjligt, men för Gud är allt möjligt. Då svarade Petrus och sade till honom: Se, vi har lämnat allt och har följt dig. Vad kommer därför att bli vår del? Men Jesus sade till dem: Sannerligen säger jag er att ni som har följt mig, i pånyttfödelsen, när Människosonen sitter på sin härlighets tron, skall också ni sitta på tolv troner och döma Israels tolv stammar. Och var och en som har lämnat hus eller bröder eller systrar eller fader eller moder eller hustru eller barn eller fält för mitt namns skull, skall få hundrafaldig ersättning och ärva evigt liv. Många som är första kommer att bli sista och sista kommer att bli första.

20

Liknande är nämligen himmelriket en man som är husbonde, vilken gick ut tidigt på morgonen för att hyra arbetare till sin vingård. Och efter att ha kommit överens med arbetarna om en denarie för dagen, sände han dem in i sin vingård. Och efter att ha gått ut vid den tredje timmen såg han andra som stod overksamma på marknadsplatsen. Och till dem sade han: Gå

också ni in i vingården, och vad som är rättvist skall jag ge er. De gick bort. Igen, efter att ha gått ut vid den sjätte och nionde timmen, gjorde han likaså. Vid den elfte timmen gick han ut och fann andra stående overksamma, och han säger till dem: Varför står ni här hela dagen overksamma? De säger till honom att ingen har hyrt oss. Han säger till dem: Gå också ni in i vingården, och ni kommer att få det som är rättvist. När kvällen hade inträffat säger vingårdens herre till sin förvaltare: kalla på arbetarna och ge dem lönen, med början från de sista till de första. Och de som kom vid den elfte timmen tog var sin denarius. Men när de första kom trodde de att de skulle få mer, och de tog också själva en denarius var. Men efter att ha tagit det knorrade de mot husets herre. De sade att dessa sista en timme arbetade, och du gjorde dem lika med oss som burit dagens börda och hettan. Men han svarade och sade till en av dem: Kamrat, jag gör dig inte orätt. Kom du inte överens med mig om en denarie? Lyft ditt och gå, jag vill ge åt denne siste lika mycket som åt dig. Eller är det inte tillåtet för mig att göra vad jag vill med mitt eget? Är ditt öga ont därför att jag är god? Således kommer de sista att vara första och de första sista, för många är kallade, men få utvalda.

Och när Jesus gick upp till Jerusalem tog han de tolv lärjungarna avsides på vägen och sade till dem, Se, vi går upp till Jerusalem, och Människosonen kommer att överlämnas till översteprästerna och de skriftlärda, och de kommer att döma honom till döden, Och de kommer att överlämna honom till hedningarna för att håna och gissla och korsfästa, och den tredje dagen skall han uppstå.

Då närmade sig Sebedaios söners moder honom med sina söner, tillbedjande och begärande något av honom. Men han sade till henne: Vad vill du? Hon säger till honom: Säg att dessa mina

två söner må sitta, en på din högra sida och en på din vänstra sida i ditt rike. Men Jesus svarade och sade: Ni vet inte vad ni ber om. Kan ni dricka den bägare som jag är i begrepp att dricka, eller döpas med det dop som jag döps med? De sade till honom: Det kan vi. Och han säger till dem: Den bägare som är min skall ni dricka, och det dop som jag döps med skall ni döpas med, men att sitta på min högra sida och på min vänstra sida är inte mitt att ge, utan det tillhör dem för vilka det har blivit förberett av min fader. Och när de tio hörde detta blev de indignerade över de två bröderna. Men Jesus kallade dem till sig och sade: Ni vet att härskarna över folken herrar över dem och de stora utövar makt över dem. Inte så skall det vara bland er, utan den som vill bli stor bland er, skall vara er tjänare, och den som vill vara först bland er, ska vara er slav Precis som Människosonen inte kom för att bli tjänad, utan för att tjäna och ge sin själ som lösen i stället för många.

Och när de gick ut från Jeriko följde en stor folkmassa honom. Och se, två blinda som satt vid vägen, när de hörde att Jesus passerade förbi, ropade de och sade: Ha barmhärtighet med oss, Herre, Davids son. Men folkmassan tillrättavisade dem så att de skulle vara tysta, men de ropade ännu högre och sade: Förbarma dig över oss, Herre, Davids son. Och Jesus stannade och ropade på dem och sade: Vad vill ni att jag ska göra för er? De säger till honom: Herre, låt våra ögon öppnas. Men Jesus, fylld av medlidande, rörde vid deras ögon, och omedelbart fick de sin syn tillbaka, och de följde honom.

21

Och när de närmade sig Jerusalem och kom till Betfage vid Olivberget, då sände Jesus två lärjungar Han sade till dem: Gå in i

byn som ligger framför er, och omedelbart kommer ni att finna en bunden åsna och en föl med henne. Lös dem och för dem till mig. Och om någon säger något till er, ska ni säga att Herren behöver dem, men han skickar tillbaka dem omedelbart. Men allt detta har skett så att det som blivit sagt genom profeten må uppfyllas, Säg till dottern Sion: Se, din kung kommer till dig, ödmjuk och ridande på en åsna och på ett föl, en åsninnas son.

Men lärjungarna gick och gjorde såsom Jesus hade befallt dem. De förde åsnan och fölet, och de lade sina kläder ovanpå dem, och han satt ovanpå dem. Men den största folkmassan bredde sina egna kläder på vägen, andra högg grenar från träden och bredde dem på vägen. Men folkmassorna som gick framför och de som följde ropade och sade: Hosianna Davids son, välsignad är den som kommer i Herrens namn, hosianna i höjden.

Och när han gick in i Jerusalem skakades hela staden och sade: Vem är denne? Men folkmassorna sade: Denne är Jesus, profeten från Nasaret i Galileen.

Och Jesus inträdde i Guds tempel, och han drev ut alla som sålde och köpte i templet, och han välte penningväxlarnas bord och sätena för dem som sålde duvor, Och han säger till dem: Det är skrivet: Mitt hus skall kallas ett bönehus, men ni har gjort det till en rövarkula.

Och lama och blinda kom till honom i templet, och han botade dem. Men när översteprästerna och de skriftlärda såg de under som han gjorde och barnen som ropade i templet och sade Hosianna, Davids son, blev de förbittrade Och de sade till honom: Hör du vad dessa säger? Men Jesus sade till dem: Ja. Har ni aldrig läst att ur spädbarnens och de diandes mun har du berett lovsång?

Och efter att ha lämnat dem gick han ut utanför staden till Betania och övernattade där.

Men på morgonen, när han återvände till staden, blev han hungrig, Och när han såg ett fikonträd vid vägen kom han till det och fann ingenting på det utom endast löv, och säger till det: Aldrig mer skall frukt komma från dig in i evigheten. Och fikonträdet torkade omedelbart. Och när lärjungarna såg detta förundrade de sig och sade: Hur kunde fikonträdet torka bort omedelbart? Men Jesus svarade och sade till dem: Amen säger jag er, om ni har tro och inte tvivlar, skall ni inte endast göra det med fikonträdet, utan även om ni säger till detta berg: Bli upplyft och bli kastad i havet, så skall det ske. Och allt vad ni ber om i bönen med tro, skall ni få.

Och när han hade kommit in i templet närmade sig översteprästerna och folkets äldste honom medan han undervisade, och sade: Med vilken auktoritet gör du dessa saker, och vem gav dig denna auktoritet? Men Jesus svarade och sade till dem: Jag ska fråga er ett ord, vilket om ni säger till mig, så ska jag säga till er i vilken auktoritet jag gör dessa saker. Dopet av Johannes, varifrån var det, från himlen eller från människor? Men de resonerade bland sig själva och sade: Om vi säger från himlen, kommer han att säga till oss: Varför trodde ni då inte honom? Om vi däremot säger från människor, fruktar vi folkmassan, för alla håller Johannes för en profet. Och de svarade Jesus och sade: Vi vet inte. Han sade till dem: Inte heller säger jag er med vilken auktoritet jag gör dessa saker.

Vad tycker ni? En man hade två barn, och han närmade sig den första och sade: Barn, gå idag och arbeta i min vingård. Men han svarade och sade: Jag vill inte. Senare ångrade han sig och

gick. Och han närmade sig den andre och sade likaledes. Men han svarade: Jag, herre, och gick inte. Vem av de två gjorde faderns vilja? De säger till honom: Den förste. Jesus säger till dem: Sannerligen säger jag er att tullindrivarna och de prostituerade går före er in i Guds rike. Ty Johannes kom till er på rättfärdighetens väg, och ni trodde inte honom, men tullindrivarna och de prostituerade trodde honom, men ni som såg detta ångrade er inte senare och trodde honom.

Hören en annan liknelse. Det var en man, en husets herre, som planterade en vingård och satte ett staket omkring den och grävde en vinpress i den och byggde ett torn, och arrenderade den till bönder och reste bort. När tiden för frukterna närmade sig, sände han sina slavar till bönderna för att hämta hans frukter. Och bönderna tog hans slavar och slog den ene, dödade den andre och stenade den tredje. Igen sände han andra slavar, fler än de första, och de gjorde med dem likaså. Senare sände han till dem sin son och sade: De kommer att respektera min son. Men jordbrukarna sade, när de hade sett sonen, till sig själva: Denne är arvtagaren, kom, låt oss döda honom och ta hans arv. Och de tog honom och kastade ut honom utanför vingården och dödade honom. När därför vingårdens herre kommer, vad kommer han att göra med de där bönderna? De säger till honom: De onda kommer han att förstöra på ett förfärligt sätt, och vingården kommer han att hyra ut till andra bönder, som kommer att ge tillbaka till honom frukterna i deras tider. Jesus säger till dem: Har ni aldrig läst i skrifterna: Stenen som byggarna förkastade, den blev till hörnsten. Från Herren kom detta, och det är underbart i våra ögon?

Därför säger jag er att Guds rike kommer att tas bort från er och ges åt ett folk som bär dess frukter. Och den som faller på

denna sten kommer att krossas till bitar, men på vem den faller, kommer den att krossa honom. Och när översteprästerna och fariséerna hade hört hans liknelser, kände de att han talade om dem. Och de som sökte att gripa honom fruktade folkmassorna, eftersom de ansåg honom vara en profet.

22

Och Jesus svarade igen och sade till dem i liknelser: Himmelriket blev liknat vid en kung, som gjorde bröllop för sin son. Och han sände sina slavar för att kalla de som hade blivit inbjudna till bröllopet, och de ville inte komma. Igen sände han andra tjänare och sade: Säg till de inbjudna, se, min måltid har jag förberett, mina tjurar och de gödda djuren ha blivit slaktade, och allt är redo, kom till bröllopet. Men de försummade det och gick bort, den ene till sin åker, den andre till sin handel. Men de återstående erövrade hans slavar, kränkte dem och dödade dem. Men när den kungen hörde detta blev han arg, och han sände sina arméer och förstörde mördarna och brände deras stad. Då säger han till sina slavar: Bröllopet är visserligen färdigt, men de inbjudna var inte värdiga. Gå därför till vägkorsningarna, och så många som ni finner, kalla till bröllopet. Och de slavarna gick ut på vägarna och samlade alla som de fann, både onda och goda, och bröllopet blev fyllt av dem som låg till bords. Men när kungen hade gått in för att skåda dem som låg till bords, såg han där en man som inte bar bröllopskläder Och han säger till honom: Kamrat, hur kom du in här utan att ha bröllopskläder? Men han blev tyst. Då sade kungen till tjänarna: Bind hans fötter och händer, lyft honom och kasta ut honom i det yttre mörkret. Där skall gråten och tandagnisslet vara. Många är kallade, men få är valda.

Då gick fariseerna och höll råd för att fånga honom i ord. Och de sänder sina lärjungar till honom tillsammans med herodianerna och säger: Lärare, vi vet att du är sann och att du undervisar Guds väg i sanning, och att du inte bekymrar dig om någon, för du ser inte till människors ansikte, Säg därför till oss, vad tycker du? Är det tillåtet att ge tribut till Caesar eller inte? Men Jesus, som kände deras ondska, sade: Varför prövar ni mig, hycklare? Visa mig skattemyntet. De förde då fram en denarius till honom. Och han säger till dem: Vems är denna bild och inskriptionen? De säger till honom: Caesars. Då säger han till dem: Ge därför tillbaka det som är Caesars till Caesar och det som är Guds till Gud. Och när de hörde detta förundrade de sig, och de lämnade honom och gick bort.

Den dagen kom sadducéer till honom, de som säger att det inte finns någon uppståndelse, och de frågade honom Sägande, lärare, Moses sade: om någon dör utan att ha barn, skall hans broder gifta sig med hans hustru och uppväcka säd åt hans broder. Det var sju bröder bland oss, och den första gifte sig och dog, och eftersom han inte hade avkomma lämnade han sin hustru åt sin broder, Likaledes den andra och den tredje, ända till de sju. Senare dog även kvinnan, efter dem alla. I uppståndelsen därför, vems hustru av de sju kommer kvinnan att vara? För alla hade henne. Men Jesus svarade och sade till dem: Ni är vilseledda eftersom ni inte känner till skrifterna och inte heller Guds kraft. I uppståndelsen gifter de sig varken eller blir givna i äktenskap, utan de är som Guds änglar i himlen. Men om de dödas uppståndelse, har ni inte läst det som sades till er av Gud, som sade, Jag är Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud; Gud är inte de dödas Gud, utan de levandes. Och när folkmassorna hörde detta blev de häpna över hans undervisning.

Men fariseerna, som hade hört att han hade tystat saddukeerna, blev samlade på samma ställe, Och en av dem, en lagkunnig, frågade och frestade honom och sade, Lärare, vilket bud är stort i lagen? Men Jesus sa till honom: Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt sinne. Detta är det första och stora budordet. Den andra är lik denna: du skall älska din nästa som dig själv. I dessa två bud hänger hela lagen och profeterna.

Men när fariséerna var samlade frågade Jesus dem Han sade: Vad tycker ni om Kristus? Vems son är han? De svarade honom: Davids. Han säger till dem: Hur kan därför David i Anden kalla honom Herre när han säger, Herren sade till min Herre, sitt på min högra sida tills jag gör dina fiender till fotpall för dina fötter

Om därför David kallar honom Herre, hur är han hans son?

Och ingen kunde svara honom ett ord, och ingen vågade från den dagen att fråga honom något mer.

23

Då talade Jesus till folkskarorna och till sina lärjungar Sägande: På Moses säte satt de skriftlärda och fariséerna. Allt därför, så mycket som de än säger till er att bevara, det skall ni bevara och göra, men enligt deras gärningar skall ni inte göra, för de säger men gör inte. De binder för tunga och svårbärliga bördor och lägger dem på människornas axlar, men med sitt eget finger vill de inte röra dem. Men alla deras gärningar gör de för att bli sedda av människorna. Ty de breddar sina bönekapslar och förstoras fransarna på sina kläder, Men de älskar hedersplatsen vid festmåltiderna och de främsta sätena i församlingarna och

hälsningarna på torgen och att bli kallade rabbi av människorna Men ni ska inte kallas rabbi, för en är er lärare, Kristus, och ni är alla bröder. Och kalla inte någon er fader på jorden, ty en är er fader, han i himlarna. Inte heller ska ni bli kallade lärare, för en är er lärare, Kristus. Den som är störst bland er ska vara er tjänare. Men den som upphöjer sig själv skall bli ödmjukad, och den som ödmjukar sig själv skall bli upphöjd.

Ve er, skriftlärda och fariséer, ni hycklare, därför att ni uppäter änkornas hus och som förevändning ber långa böner. På grund av detta skall ni få en svårare dom. Ve er, skriftlärda och fariséer, ni hycklare, därför att ni stänger himmelriket framför människorna, ty ni själva går inte in, och inte heller släpper ni dem som vill gå in att komma in. Ve er, skriftlärde och fariséer, hycklare, därför att ni färdas över havet och det torra landet för att göra en proselyt, och när han blivit det, gör ni honom till en son av gehenna, dubbelt så mycket som er själva. Ve er, blinda guider, som säger: den som svär i templet, det är ingenting, men den som svär vid templets guld, han är skyldig. Dårar och blinda, vem är större: guldet eller templet som helgar guldet? Och den som svär vid altaret, det är ingenting, men den som svär vid gåvan som är ovanpå det, han är skyldig. Dårar och blinda, vad är större, gåvan eller altaret som helgar gåvan? Den som därför har svurit vid altaret, svär vid det och vid allt som är ovanför det. och den som har svurit vid templet svär vid det och vid den som bor i det och den som har svurit vid himlen svär vid Guds tron och vid honom som sitter på den Ve er, skriftlärda och fariséer, ni hycklare, därför att ni ger tionde av myntan och dillen och kummin, men ni har försummat det tyngre i lagen: domen och barmhärtigheten och tron. Dessa borde ni ha gjort, utan att försumma de andra. Blinda guider, som silar bort myggan men sväljer kamelen Ve er, skriftlärde och fariséer, ni hycklare, därför att ni rengör utsidan av

bägaren och fatet, men inuti är de fulla av plundring och orättfärdighet. Blinde farisé, rensa först det inre av bägaren och fatet, så att även det yttre av dem blir rent. Ve er, skriftlärde och fariséer, ni hycklare, därför att ni är lika vitkalkade gravar som visserligen utifrån framstår som vackra, men inifrån är fulla av döda ben och all orenhet. Således framträder ni förvisso från utsidan för människorna som rättfärdiga, men från insidan är ni fulla av hyckleri och laglöshet. Ve er, skriftlärda och fariséer, ni hycklare, därför att ni bygger profeternas gravar och pryder de rättfärdigas gravmonument, Och ni säger: Om vi hade levt i våra fäders dagar, skulle vi inte ha varit delaktiga i profeternas blod. Så att ni vittnar mot er själva att ni är söner av dem som mördade profeterna. Och ni, fyll era fäders mått. Ormar, huggormars avkomma, hur ska ni fly från Gehennas dom? Därför, se, jag sänder till er profeter och visa män och skriftlärda, och några av dem skall ni döda och korsfästa, och några av dem skall ni gissla i era synagogor och förfölja från stad till stad, så att allt rättfärdigt blod som utgjuts på jorden kommer över er, från den rättfärdige Abels blod till Sakarias, Barakias son, blod, vilken ni mördade mellan templet och altaret. Sannerligen säger jag er att allt detta kommer att komma över denna generation. Jerusalem, Jerusalem, du som dödar profeterna och stenar dem som är sända till dig, hur många gånger har jag velat samla dina barn på det sätt som en höna samlar sina kycklingar under vingarna, men ni ville inte. Se, ert hus lämnas öde åt er. Jag säger för er, ni skall inte se mig från just nu tills ni säger: Välsignad är den som kommer i Herrens namn.

24

Och när Jesus hade gått ut från templet gick han därifrån, och hans lärjungar kom för att visa honom templets byggnader. Men

Jesus sade till dem: Ser ni inte allt detta? Sannerligen säger jag er, inte skall här lämnas sten på sten som inte skall kastas ner. Men när han satt på olivberget kom lärjungarna till honom enskilt och sade: Säg oss när dessa ting skall ske, och vad som är tecknet på din ankomst och tidens slut? Och Jesus svarade och sade till dem: Se till att ingen vilseleder er. Många kommer att komma i mitt namn och säga: Jag är Kristus, och de kommer att lura många. Ni kommer att höra om krig och rykten om krig, se till att inte bli oroade, för allt måste ske, men slutet är inte här ännu. Ty nation skall resa sig mot nation och kungarike mot kungarike, och det skall bli hungersnöd och pest och jordbävningar på olika platser, Alla dessa är början på födslovåndor. Då kommer de att överlämna er till vedermöda och döda er, och ni kommer att vara hatade av alla nationerna på grund av mitt namn. Och då kommer många att förargas och de kommer att förråda varandra och hata varandra. Och många falska profeter kommer att uppstå och de kommer att vilseleda många. Och på grund av att laglösheten förökas kommer kärleken hos de många att kallna. Men den som har uthärdat till slutet, denne skall bli frälst. Och detta goda budskapet om riket kommer att förkunnas i hela den bebodda världen till vittnesbörd för alla nationerna, och då kommer slutet. När ni därför ser styggelsen av ödeläggelsen, som sades genom profeten Daniel, stående på helig plats - låt den som läser förstå. Då ska de i Judéen fly till bergen Den som är på taket må inte komma ner för att hämta sina saker från huset och den som är på fältet ska inte vända tillbaka för att hämta sina kläder. Ve men de som är havande och de som ammar under de dagarna. Be så att er flykt inte sker på vintern och inte heller på sabbaten. Det kommer att vara stor trångmål då, sådan som inte har funnits från världens början till nu, och inte heller någonsin kommer att finnas. Och om inte de dagarna förkortades, skulle inget kött bli räddat, men för de utvaldas skull kommer de dagarna att förkortas. Om då någon

säger till er: Se, här är Kristus eller här, så tro det inte, Ty falska kristusar och falska profeter kommer att uppstå och de kommer att ge stora tecken och under, så att vilseleda, om möjligt, även de utvalda. Se, jag har förutsagt er detta. Om de därför säger till er: Se, han är i öknen, så gå inte ut; Se, han är i förrådskamrarna, så tro det inte, Ty just som blixten går ut från öster och syns ända till väster, så skall ock Människosonens tillkommelse vara, Ty var kadavret är, där kommer örnarna att samlas.

Omedelbart efter vedermödan under de dagarna kommer solen att förmörkas och månen kommer inte att ge sitt ljus, och stjärnorna kommer att falla från himlen, och himlarnas makter kommer att skakas.

Och då kommer Människosonens tecken att visa sig på himlen, och då kommer alla jordens stammar att sörja och de kommer att se Människosonen komma på himlens moln med stor makt och härlighet. Och han kommer att sända sina budbärare med stor basunröst, och de kommer att samla hans utvalda från de fyra vindarna, från himlarnas yttersta gränser till deras yttersta gränser. Från fikonträdet lär er liknelsen. När redan dess gren blir mjuk och löven skjuter fram, vet ni att sommaren är nära, Så också ni, när ni ser allt detta, vet att det är nära, vid dörrarna. Sannerligen säger jag er, denna generation skall inte gå förbi förrän allt detta har skett. Himlen och jorden skall förgå, men mina ord skall ingalunda förgå. Men om den dagen och timmen vet ingen, inte heller änglarna i himlarna, utan endast min fader. Liksom dagarna under Noah, så skall det också vara med Människosonens ankomst. Precis som de var i dagarna före översvämningen, ätande och drickande, gifta sig och gav i äktenskap, ända till den dag då Noa gick in i arken, och de kände inte förrän översvämningen kom och tog bort alla, så skall det

vara även med Människosonens ankomst. Då kommer två att vara på fältet, den ene tas med och den andre lämnas kvar, Två kvinnor maler i kvarnen, en tas med och en lämnas kvar. Vaka därför, eftersom ni inte vet vid vilken timme er Herre kommer. Det vet ni att om husets herre visste vid vilken vakt tjuven kommer, skulle han ha vakat och inte tillåtit att hans hus blir uppbrutet. Därför ska också ni vara redo, eftersom Människosonen kommer vid den timme ni inte tror.

Vem är då den trogna slaven och vise, vilken hans herre utsatte över hans tjänstefolk för att ge dem födan i rätt tid? Välsignad är den slaven som hans herre, när han kommer, skall finna görande så. Sannerligen säger jag er att han kommer att förordna honom över alla sina ägodelar. Om men den dåliga slaven säger i sitt hjärta, min herre dröjer att komma, och börjar slå sina medslavar, äter och dricker med de berusade, Den slavens herre kommer på en dag då han inte förväntar det och i en timme då han inte vet det, och han kommer att skära honom i två delar, och placera hans del bland skådespelarna; där kommer det att vara gråt och tandagnissling.

25

Då ska himmelriket liknas vid tio jungfrur, vilka tog sina lampor och gick ut för att möta brudgummen. Fem var visa bland dem och fem var dåraktiga. vilka som var dåraktiga och som tog sina facklor men inte tog med sig olja Men de visa tog olja i sina kärl tillsammans med sina lampor. Men när brudgummen dröjde slumrade alla och sov. Mitt i natten har ett rop höjts, se brudgummen kommer, gå ut för att möta honom. Då reste sig alla dessa jungfrur och prydde sina lampor. De dåraktiga sade till de kloka: Ge oss av er olja, därför att våra facklor släcks. Men de visa

svarade och sade: Det kanske inte räcker till för oss och er, gå hellre till dem som säljer och köp åt er själva. Men medan de gick iväg för att köpa kom brudgummen och de som var redo gick in med honom till bröllopet, och dörren stängdes. Senare kommer även de återstående jungfrurna och säger: Herre, herre, öppna för oss. Men han svarade och sade: Sannerligen säger jag er, jag känner er inte. Vaka därför, ty ni vet inte dagen och inte heller timmen då Människosonen kommer.

Ty liksom en man som skulle resa bort kallade sina slavar och överlämnade sina ägodelar till dem, Och till en gav han fem talenter, till en annan två, till en tredje en, till var och en enligt hans egen förmåga, och sedan reste han bort omedelbart. Men den som hade tagit de fem talenterna gick och arbetade med dem och gjorde fem andra talenter. Likaså vann den som hade fått de två själv ytterligare två. Men den som hade tagit det ena gick bort, grävde i jorden och gömde sin herres silver. Men efter lång tid kommer de slavarnas herre och gör upp räkning med dem. Och han som hade tagit emot de fem talenterna närmade sig och frambar andra fem talenter och sade: Herre, fem talenter anförtrodde du mig, se, andra fem talenter har jag vunnit på dem. Hans herre sade till honom: Väl så, du gode och trogne tjänare, över lite har du varit trogen, över mycket skall jag sätta dig, inträd i din herres glädje. Den som hade tagit emot de två talenterna närmade sig och sade: Herre, två talenter anförtrodde du mig, se, ytterligare två talenter har jag vunnit på dem. Hans herre sade till honom: Väl så, du gode och trogne tjänare, över lite var du trogen, över mycket skall jag sätta dig, gå in i din herres glädje. Men den som hade tagit emot den ena talangen närmade sig och sade: Herre, jag kände dig, att du är en hård man, som skördar där du inte sådde och samlar varifrån du inte strödde, och eftersom jag fruktade gick jag bort och gömde din talent i jorden, se du har det

som är ditt. Men hans herre svarade och sade till honom: Du onda och late tjänare, du visste att jag skördar där jag inte sått och samlar varifrån jag inte strött. Det var därför nödvändigt för dig att lämna mitt silver till bankirer, och när jag kom skulle jag ha fått tillbaka mitt med ränta. Lyft därför talenten från honom och ge den till honom som har de tio talenterna. Ty för den som har allt skall ges och han skall ha överflöd, men från den som inte har skall även det han har tas bort från honom. Och kasta ut den onyttiga slaven i det yttre mörkret, där skall gråten och tandagnisslandet vara.

Men när Människosonen kommer i sin härlighet och alla de heliga änglarna med honom, då skall han sitta på sin härlighetstron, Och alla folk ska samlas framför honom, och han ska avskilja dem från varandra, precis som herden skiljer fåren från getterna. Och han ska ställa fåren på sin högra sida, men getterna på sin vänstra. Då kommer kungen att säga till dem på hans högra sida: Kom, ni välsignade av min fader, ärv det rike som är förberett åt er från världens grundande. Ty jag var hungrig, och ni gav mig att äta, jag var törstig, och ni gav mig att dricka, jag var en främling, och ni tog emot mig, Jag var naken och ni klädde mig, jag var sjuk och ni besökte mig, jag var i fängelse och ni kom till mig. Då kommer de rättfärdiga att svara honom och säga: Herre, när såg vi dig hungrig och gav dig mat, eller törstig och gav dig dricka? När såg vi dig som främling och tog emot dig, eller naken och klädde dig? När såg vi dig svag eller i fängelse, och kom till dig? Och kungen ska svara och säga till dem: Sannerligen säger jag er, i den mån ni gjorde det för en av dessa mina minsta bröder, så gjorde ni det för mig. Då kommer han att säga även till dem på vänster sida: Gå bort från mig, ni förbannade, in i den eviga elden som är förberedd åt djävulen och hans änglar. för jag var hungrig, och ni gav mig inte att äta, jag var törstig, och ni gav mig inte att

dricka, Jag var en främling och ni tog inte emot mig, naken och ni klädde inte mig, sjuk och i fängelse och ni besökte inte mig. Då kommer de att svara honom och själva säga: Herre, när såg vi dig hungrig eller törstig eller som främling eller naken eller svag eller i fängelse, och inte tjänade vi dig? Då kommer han att svara dem och säga: Sannerligen säger jag er, i den mån ni inte gjorde det för en av dessa minsta, så gjorde ni det inte heller för mig. Och dessa kommer att gå bort till evigt straff, men de rättfärdiga till evigt liv.

26

Och det hände att när Jesus hade avslutat alla dessa ord, sade han till sina lärjungar, Ni vet att efter två dagar blir det påsk, och Människosonen överlämnas för att korsfästas. Då samlades översteprästerna och de skriftlärda och de äldste av folket i översteprästen Kajafas gård, Och de rådgjorde tillsammans så att de med list skulle gripa Jesus och döda honom. De sade men: Inte under högtiden, så att det inte blir uppror bland folket.

Men när Jesus var i Betania i Simons, den spetälskes, hus, En kvinna närmade sig honom med en alabasterflaska av mycket dyrbar salva, och hällde ut den på hans huvud medan han låg till bords. Men när hans lärjungar såg detta blev de upprörda och sade: Till vad är denna förödelse? för denna salva kunde säljas för mycket och ges åt de fattiga Men Jesus, som visste detta, sade till dem: Varför orsakar ni besvär för kvinnan? Hon har gjort ett gott verk mot mig. De fattiga har ni alltid med er själva, men mig har ni inte alltid. För denna som hällde denna salva på min kropp, gjorde hon det för att begrava mig. Sannerligen säger jag er, var det än predikas detta goda budskap i hela världen, kommer också det hon gjorde att berättas till hennes åminnelse.

Då gick en av de tolv, den som kallades Judas Iskariot, till översteprästerna och sade, Vad vill ni ge mig, och jag skall överlämna honom till er? Men de ställde trettio silverpenningar till honom. Och från den tiden sökte han efter ett tillfälle att förråda honom.

Den första dagen av de osyrade brödens högtid kom lärjungarna till Jesus och sade till honom: Var vill du att vi skall förbereda åt dig att äta påskmåltiden? Men han sade: Gå in i staden till den där mannen och säg till honom: Läraren säger: Min tid är nära, hos dig firar jag påsken med mina lärjungar. Och lärjungarna gjorde som Jesus hade befallt dem, och de förberedde påsken. När kvällen hade inträffat, låg han till bords med de tolv. Och medan de åt sade han, sannerligen säger jag er att en av er skall förråda mig. Och mycket bedrövade började var och en av dem säga till honom: Är det väl inte jag, Herre? Men den som svarade sade: Den som har doppat handen med mig i fatet, denne skall förråda mig. Människosonen går visserligen som det är skrivet om honom, men ve den människan genom vilken Människosonen blir förrådd, det vore bättre för honom om den människan aldrig hade blivit född. Men Judas, som överlämnade honom, svarade och sade: Är det väl inte jag, rabbi? Han säger till honom: Du har sagt det. Medan de åt tog Jesus brödet och tackade, bröt det och gav till lärjungarna och sade: Tag, ät, detta är min kropp. Och han tog koppen och tackade Gud, gav den till dem och sade: Drick alla från den, ty detta är mitt blod av det nya förbundet som blir utgjutet för många till förlåtelse av synder Jag säger till er att jag inte skall dricka från och med nu av denna vinrankans frukt förrän den dagen när jag dricker den ny med er i min Faders rike.

Och efter att ha sjungit en hymn gick de ut till olivberget. Då säger Jesus till dem, Alla ni kommer att falla bort i mig under denna natt, för det är skrivet, jag kommer att slå herden, och fåren av flocken kommer att skingras,

Men efter att jag har blivit uppväckt kommer jag att gå före er in i Galileen. Petrus svarade och sade till honom: Om alla kommer att förargas över dig, så kommer jag aldrig att förargas. Jesus sade till honom: Amen, jag säger dig att du denna natt, innan tuppen gal, tre gånger kommer att förneka mig. Petrus säger till honom: Även om det är nödvändigt för mig att dö med dig, kommer jag inte att förneka dig. Likaså sade också alla lärjungarna.

Då kommer Jesus med dem till en plats kallad Getsemane, och säger till lärjungarna: Sitt här tills jag har gått bort och bett där. Och efter att ha tagit med sig Peter och Sebedaios två söner började han vara bedrövad och ångestfull. Då säger Jesus till dem: Min själ är djupt bedrövad ända till döds, stanna här och vaka med mig. Och efter att ha gått fram en liten bit föll han på sitt ansikte bedjande och sägande: Min fader, om det är möjligt, låt denna bägare gå förbi mig, dock inte som jag vill, utan som du. Och han kommer till lärjungarna och finner dem sovande, och säger till Petrus: Således förmådde ni inte vaka en timme med mig? Vaka och be, så att ni inte går in i frestelse; anden är visserligen villig, men köttet är svagt. Igen, för andra gången, gick han bort och bad sägande: Min fader, om denna bägare inte kan gå förbi mig utan att jag dricker den, låt din vilja ske. Och när han kom fann han dem återigen sovande, ty deras ögon var tyngda. Och efter att ha lämnat dem gick han bort igen och bad för tredje gången och sade samma ord Då kommer han till sina lärjungar och säger till dem: Sover ni fortfarande och vilar er? Se, timmen har kommit nära och Människosonen överlämnas i syndarnas

händer. Res er upp, låt oss gå. Se, han som överlämnar mig har kommit nära.

Och medan han ännu talade, se, Judas, en av de tolv, kom, och med honom en stor folkmassa med svärd och träklubbor från översteprästerna och de äldste av folket. Den som överlämnade honom gav dem ett tecken och sade: Den som jag kysser, han är det, gripa honom. Och omedelbart närmade han sig Jesus och sade: Hälsningar, rabbi, och kysste honom. Men Jesus sade till honom: Kamrat, det som du är här för. Då närmade de sig, lade händerna på Jesus och grep honom. Och se, en av dem som var med Jesus sträckte ut handen och drog sitt svärd, och slog översteprästens slav och högg av hans öra. Då säger Jesus till honom: Stick tillbaka ditt svärd på dess plats, för alla som tar till svärd ska dö genom svärd. Eller tror du att jag inte kan just nu kalla på min fader, och han kommer att ge mig mer än tolv legioner änglar? Hur skall därför skrifterna uppfyllas, att det således måste ske? I den timmen sade Jesus till folkmassorna: Som mot en rövare har ni gått ut med svärd och träklubbor för att gripa mig. Varje dag satt jag hos er och undervisade i templet, och ni grep mig inte. Men detta hela har skett så att profeternas skrifter skulle uppfyllas. Då lämnade alla lärjungarna honom och flydde.

De som hade gripit Jesus förde honom till översteprästen Kajafas, där de skriftlärda och de äldste var samlade. Men Petrus följde honom på avstånd ända till översteprästens gård, och efter att ha gått in satt han inne med tjänarna för att se slutet. Men översteprästerna och de äldste och hela rådet sökte falskt vittnesbörd mot Jesus, så att de skulle kunna döda honom, Och de fann inte, och trots att många falska vittnen kom fram fann de inte. Men senare kom två falska vittnen fram. Jag sade: Denne sa:

Jag kan förstöra Guds tempel och bygga det på tre dagar. Och högprästens reste sig och sade till honom: Svarar du ingenting? Vad är det dessa vittnar emot dig? Men Jesus var tyst. Och översteprästen svarade och sade till honom: Jag besvärjer dig vid den levande Guden att du säger oss om du är Kristus, Guds son. Jesus säger till honom: Du har sagt det, men jag säger er: från och med nu skall ni se Människosonen sitta på Maktens högra sida och komma på himmelens moln. Då rev högprästen sönder sina kläder och sade att han hade hädat, vad behöver vi ännu vittnen till? Se, nu har ni hört hans hädelse, Vad tycker ni? Men de svarade och sade: Han är skyldig till döden. Då spottade de i hans ansikte och slog honom, och de örfilade honom. De sade: Profetera för oss, Kristus, vem är den som slog dig?

Men Petrus satt utanför i gården, och en tjänsteflicka närmade sig honom och sade: Också du var med Jesus från Galileen. Men han nekade framför dem alla och sade: Jag vet inte vad du säger. Men när han hade gått ut till porten såg en annan honom och säger till dem där: Också denne var med Jesus från Nasaret. och åter nekade han med ed att han inte kände mannen Efter en liten stund närmade sig de som stod där och sade till Petrus: Verkligen, även du är en av dem, för ditt tal gör dig uppenbar. Då började han förbanna och svärja att han inte kände mannen. Och omedelbart gol tuppen. Och Petrus kom ihåg Jesu ord som han hade sagt till honom, att innan tuppen gal tre gånger skulle han förneka honom, och han gick ut och grät bittert.

27

Men när morgonen hade inträffat tog alla överstepräster och de äldste av folket råd emot Jesus för att döda honom Och efter att

ha bundit honom ledde de bort honom och överlämnade honom till ståthållaren Pontius Pilatus.

Då Judas, som hade överlämnat honom, såg att han blev dömd, ångrade han sig och lämnade tillbaka de trettio silverpenningarna till översteprästerna och de äldste Sägande: Jag har syndat genom att ha överlämnat oskyldigt blod. Men de sade: Vad angår det oss? Du får se till det själv. Och efter att ha kastat silverpenningarna i templet drog han sig tillbaka, och efter att ha gått bort hängde han sig. Men översteprästerna som hade tagit silverpengarna sade: Det är inte tillåtet att kasta dem i skattkammaren, eftersom det är blodspriset. Men efter att ha rådgjort köpte de med dem krukmäkarens fält till begravningsplats för främlingarna Därför blev den där åkern kallad blodåker ända till denna dag. Då uppfylldes det som var sagt genom profeten Jeremia: och de tog de trettio silverpengarna, priset för den värderade, vilken de värderade från Israels söner, Och de gav dem till krukmäkarens fält, såsom Herren befallde mig.

Men Jesus stod framför ledaren, och ledaren frågade honom och sade: Är du judarnas kung? Men Jesus sade till honom: Du säger det. Och när han anklagades av översteprästerna och de äldste svarade han ingenting. Då säger Pilatus till honom: Hör du inte hur mycket de vittnar emot dig? och han svarade honom inte med ett enda ord, så att ledaren förundrades mycket. Vid festen var ledaren van att släppa en fånge åt folkmassan, vilken de ville. De hade då en utmärkt fånge som kallades Barabbas. Därför sade Pilatus till dem som var samlade: Vem vill ni att jag ska släppa fri åt er? Barabbas eller Jesus som kallas Kristus? Han visste nämligen att de hade överlämnat honom på grund av avund. Men medan han satt på domarsätet sände hans hustru bud till honom

och lät säga: Ha inget att göra med den rättfärdige mannen, ty jag har lidit mycket i dag i en dröm på grund av honom. Men översteprästerna och de äldste övertalade folkmassorna att begära Barabbas och att förstöra Jesus. Ledaren svarade och sade till dem: Vilken av de två vill ni att jag ska frisläppa till er? De sade: Barabbas. Pilatus säger till dem: Vad ska jag då göra med Jesus som kallas Kristus? Alla säger till honom: Låt honom korsfästas! Men ledaren sade: Vad för ont har han gjort? Men de ropade ännu högre och sade: Låt honom korsfästas! När Pilatus såg att ingenting hjälpte, utan snarare uppror uppstod, tog han vatten och tvättade händerna framför folkmassan och sade: Oskyldig är jag från denne rättfärdiges blod, ni får se till det. Och allt folket svarade och sade: Hans blod över oss och över våra barn. Då frigav han Barabbas åt dem, men Jesus lät han piska och utlämnade honom för att korsfästas.

Då samlade ledarens soldater, som hade tagit Jesus in i praetorium, hela kohorten kring honom. Och efter att ha avklätt honom satte de en scharlakansröd mantel på honom, Och efter att ha vävt en krona av törnen satte de den på hans huvud och ett rör i hans högra hand, och efter att ha knäböjt framför honom hånade de honom och sade: Var hälsad, judarnas kung! Och efter att ha spottat på honom tog de röret och slog honom i huvudet. Och när de hade hånat honom, klädde de av honom manteln och klädde på honom hans egna kläder, och förde bort honom för att korsfästa honom.

När de gick ut fann de en man från Cyrene vid namn Simon; denne tvingade de att bära hans kors. Och när de hade kommit till en plats kallad Golgotha, vilket är kallat Skallens plats, De gav honom att dricka ättika blandat med galla, och efter att ha smakat ville han inte dricka. Och sedan de hade korsfäst honom, delade

de hans kläder genom att kasta lott. Och sittande bevakade de honom där. Och de placerade ovanför hans huvud den skrivna anklagelsen mot honom: Denne är Jesus, judarnas kung. Då korsfästes två rövare tillsammans med honom, en på högra sidan och en på vänstra. De som gick förbi hädade honom och skakade sina huvuden Och de sade: Du som river templet och bygger det på tre dagar, rädda dig själv! Om du är Guds son, kom ner från korset. Likaledes hånades även översteprästerna tillsammans med de skriftlärda, de äldste och fariséerna och sade, Andra har han räddat, sig själv kan han inte rädda. Om han är Israels kung, låt honom nu komma ner från korset, så skall vi tro på honom. Han har litat på Gud, låt honom nu rädda honom, om han vill det, för han sade att jag är Guds son. Det samma och rövarna som hade blivit korsfästa med honom smädade honom.

Från den sjätte timmen blev det mörker över hela jorden till den nionde timmen. Vid den nionde timmen ropade Jesus med hög röst och sade: Eli, Eli, lama sabachthani? Det är: Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig? Några av de som stod där och hade hört sade att denne kallar på Elia. Och omedelbart sprang en av dem och tog en svamp, fyllde den med ättika, satte den på ett rör och gav honom att dricka. Men de återstående sade: Låt oss se om Elia kommer för att rädda honom. Men Jesus ropade igen med hög röst och släppte anden. Och se, förlåten i templet revs itu från ovanifrån ända ned, och jorden skakades och klipporna splittrades, och gravarna öppnades och många kroppar av de insomnade heliga uppväcktes, och efter att ha gått ut ur gravarna, efter hans uppståndelse, inträdde de i den heliga staden och visade sig för många. Men hundrahövitsmannen och de som var med honom och bevakade Jesus, när de såg jordbävningen och det som hade hänt, blev de mycket rädda och sade: Verkligen var denne Guds son. Det var också där många kvinnor från långt borta

som bevakade, vilka hade följt Jesus från Galileen och tjänat honom Bland vilka var Maria Magdalenska, och Maria, moder till Jakob och Joses, och modern till Sebedaios söner.

När kvällen hade inträffat, kom en rik man från Arimataia vid namn Josef, som också själv hade blivit en lärjunge till Jesus Denne, som hade närmat sig Pilatus, bad om Jesu kropp. Då befallde Pilatus att kroppen skulle lämnas ut. Och Josef tog kroppen och lindade den i rent linne, Och han placerade det i sin nya grav som han hade huggit i klippan, och efter att ha rullat en stor sten för gravens dörr gick han bort. Men där var Maria Magdalena och den andra Maria, sittande mittemot graven.

Den nästa dagen, som är efter förberedelsen, samlades översteprästerna och fariséerna hos Pilatus Herre, vi mindes att den där bedragaren sade medan han ännu levde: efter tre dagar uppväcks jag. Befalla därför att graven görs säker till den tredje dagen, så att inte hans lärjungar någonsin kommer om natten och stjäl honom och säger till folket, han blev uppväckt från de döda, och den sista villoläran kommer att vara värre än den första. Pilatus sade till dem: Ni har en vakt, gå och gör det säkert som ni vet. De gick och säkrade graven genom att försegla stenen tillsammans med vakten.

28

Sent på sabbaten, vid gryningen till första dagen i veckan, kom Maria Magdalena och den andra Maria för att se graven. Och se, en stor jordbävning inträffade, för en Herrens ängel som hade stigit ner från himlen och närmat sig rullade bort stenen från dörren och satt ovanpå den. Hans utseende var som blixt och hans plagg vitt som snö. Men av rädsla för honom skakade vakterna och

blev som döda. Svarande sade ängeln till kvinnorna: Frukta inte ni, för jag vet att ni söker Jesus den korsfäste, Han är inte här, för han uppväcktes såsom han sade. Kom och se den plats där Herren låg. Och gå snabbt och säg till hans lärjungar att han har uppväckts från de döda, och se, han går före er till Galileen, där skall ni se honom, se, jag har sagt er detta. Och efter att ha gått ut snabbt från graven med fruktan och stor glädje sprang de för att rapportera till hans lärjungar. Som de gick för att rapportera till hans lärjungar, och se, Jesus mötte dem och sade: Glädjens. Men de kom fram och grep hans fötter och tillbad honom. Då säger Jesus till dem: Frukta inte, gå och rapportera till mina bröder så att de må gå till Galileen, och där kommer de att se mig.

Medan de gick, se, kom några av vakten in i staden och rapporterade till översteprästerna allt som hade hänt. Och efter att ha samlats med de äldste och hållit råd, gav de tillräckligt med silver åt soldaterna och sade, Säg att hans lärjungar kom på natten och stal honom medan vi sov. Och om detta blir hört av ledaren, kommer vi att övertyga honom och göra er bekymmerslösa. Men de som hade tagit silverpengarna gjorde som de blivit undervisade. Och detta ord blev spritt bland judarna ända till idag.

De elva lärjungarna gick till Galileen, till det berg dit Jesus hade beordrat dem. Och när de hade sett honom tillbad de honom, men några tvivlade. Och Jesus, som hade närmat sig, talade till dem och sade: All auktoritet blev given till mig i himlen och på jorden. Gå och gör alla folk till lärjungar, döp dem i Faderns och Sonens och den Helige Andes namn, lärande dem att bevara allt som jag befallde er, och se, jag är med er alla dagar till tidens slut. Amen.

Markusevangeliet

1

Början av det goda budskapet om Jesus Kristus, Guds son. Som det är skrivet i profeterna, se, jag sänder min ängel framför ditt ansikte, som skall förbereda din väg framför dig, En röst ropar i öknen: Bered Herrens väg, gör hans stigar raka.

Det blev Johannes som döpte i öknen och förkunnade ångers dop till förlåtelse av synder. Och hela Judéens land och Jerusalemiterna gick ut till honom, och de blev alla döpta i floden Jordan av honom, bekännande sina synder. Och Johannes var klädd i kamelhår och läderbälte om sin länd och åt gräshoppor och vild honung. Och han predikade och sade: Den som är starkare än jag kommer efter mig, vars sandalrem jag inte är värdig att böja mig ner och lossa. Jag döpte er verkligen i vatten, men han kommer att döpa er i den Helige Ande.

Och det hände i dessa dagar att Jesus kom från Nasaret i Galileen och blev döpt av Johannes i Jordan. Och omedelbart när han gick upp ur vattnet såg han himlarna rivas öppna och Anden som en duva stiga ner över honom. Och en röst kom från himlarna: Du är min älskade son, i dig har jag funnit behag.

Och omedelbart kastar Anden ut honom i öknen, Och han var där i öknen i fyrtio dagar och frestades av Satan, och han var med de vilda djuren, och änglarna tjänade honom.

Men efter att Johannes blivit överlämnad kom Jesus till Galileen och förkunnade det goda budskapet om Guds rike och

sade att tiden har blivit uppfylld och Guds rike har kommit nära, omvänd er och tro på evangeliet.

När han gick vid havet i Galileen såg han Simon och Andreas, Simons broder, som kastade nät i havet, för de var fiskare. Och Jesus sade till dem: Kom efter mig, och jag skall göra er till människofiskare. Och omedelbart lämnade de sina nät och följde honom. Och efter att ha gått vidare därifrån en liten bit såg han Jakob, Sebedaios son, och Johannes, hans broder, och de var i båten och lagade näten, Och omedelbart kallade han dem. Och de lämnade sin fader Sebedaios i båten med de lejda männen och gick efter honom.

Och de går in i Kapernaum, och omedelbart på sabbaten gick han in i församlingen och undervisade. Och de var förvånade över hans undervisning, för han undervisade dem som en som hade auktoritet, och inte som de skriftlärda. Och i deras församling var en man i oren ande, och han ropade ut Sägande: Vad vill du oss, Jesus från Nasaret? Har du kommit för att förstöra oss? Jag vet vem du är, den Helige från Gud. Och Jesus tillrättavisade honom och sade: Var tyst och gå ut ur honom. Och den orena anden kramptryckte honom, skrek med hög röst och gick ut ur honom. Och alla blev förvånade, så att de diskuterade med varandra och sade: Vad är detta? Vad är denna nya undervisning, att han med auktoritet befaller även de orena andarna, och de lyder honom? Och ryktet om honom spred sig omedelbart över hela den omgivande regionen av Galiléen.

Och omedelbart efter att ha gått ut ur församlingen kom de in i Simons och Andreas hus med Jakob och Johannes. Men Simons svärmor låg sjuk med feber. Och omedelbart berättade de för honom om henne. Och han närmade sig och reste upp henne

genom att ta tag i hennes hand, och febern lämnade henne omedelbart, och hon tjänade dem. Men när kvällen hade inträffat, när solen hade gått ner, förde de till honom alla de sjuka och de besatta av demoner. och var hela staden samlad vid dörren Och han botade många som mådde dåligt av olika sjukdomar, och kastade ut många demoner, och tilläte inte demonerna att tala, eftersom de visste att han var Kristus.

Och mycket tidigt på morgonen, när det ännu var natt, steg han upp, gick ut och begav sig till en öde plats, och där bad han. och Simon och de som var med honom förföljde honom Och efter att ha funnit honom säger de till honom att alla söker dig. Och han säger till dem: Låt oss gå till de angränsande städerna, så att jag också där kan predika, för det är därför jag har kommit. Och han predikade i deras församlingar i hela Galileen och utdrev demonerna.

Och en spetälsk kommer till honom, uppmanar honom och knäfaller för honom och säger till honom: Om du vill, kan du rena mig. Men Jesus, fylld av medkänsla, sträckte ut handen, rörde vid honom och sade till honom: Jag vill, bli renad. Och omedelbart efter att han hade sagt detta gick spetälskan bort från honom, och han blev renad. Och efter att strängt ha varnat honom drev han omedelbart ut honom och säger till honom, Se till att du inte säger något till någon, utan gå och visa dig själv för prästen och offra för din rening det som Mose befallde, till ett vittnesbörd för dem. Men han gick ut och började förkunna mycket och sprida ordet, så att han inte längre kunde gå in öppet i staden, utan var ute på ödsliga platser, och de kom till honom från alla håll.

2

Och han gick igen in i Kapernaum efter några dagar, och det blev känt att han var i huset. Och omedelbart samlades många, så att det inte längre fanns plats, inte ens vid dörren, och han talade ordet till dem. Och de kommer till honom och bär en förlamad som bärs av fyra. Och eftersom de inte kunde närma sig honom på grund av folkmängden, tog de bort taket där han var, och efter att ha grävt igenom det lät de ner mattan som den förlamade låg på. Men när Jesus såg deras tro, säger han till den paralytiske: Barn, dina synder är förlåtna dig. Det var några av de skriftlärda som satt där och resonerade i sina hjärtan, Vad talar denne således för hädelser? Vem kan förlåta synder om inte Gud allena? Och omedelbart insåg Jesus i sin ande att de resonerade så inom sig själva, och sade till dem: Varför resonerar ni om dessa saker i era hjärtan? Vad är lättare, att säga till den paralytiske, dina synder är förlåtna, eller att säga, res dig och lyft din bår och gå? så att ni må veta att människosonen har auktoritet att förlåta synder på jorden, säger han till den paralytiske Till dig säger jag: res dig och lyft din matta och gå till ditt hus. Och han reste sig omedelbart, och lyfte mattan och gick ut framför alla, så att alla blev häpna och prisade Gud och sade att aldrig har vi sett något sådant.

Och han gick ut igen vid havet, och hela folkmassan kom till honom, och han undervisade dem. Och när han gick förbi såg han Levi, Alfaios son, sittande vid tullboden, och han säger till honom: Följ mig. Och han reste sig och följde honom. Och det hände när han låg till bords i hans hus, och många tullindrivare och syndare låg till bords tillsammans med Jesus och hans lärjungar, för de var många, och de följde honom. Och de skriftlärda och fariséerna, som hade sett honom äta med tullindrivarna och syndarna, sade till hans lärjungar: Varför äter och dricker han med tullindrivare och syndare? Och när Jesus hörde detta säger han till dem: De

starka har inte behov av läkare, utan de som har det illa. Jag kom inte för att kalla de rättfärdiga, utan syndare till omvändelse.

Och Johannes lärjungar och fariséernas lärjungar var fastande. Och de kommer och säger till honom: Varför fastar Johannes lärjungar och fariséernas lärjungar, men dina lärjungar fastar inte? Och Jesus sa till dem: Kan väl bröllopsgästerna fasta medan brudgummen är med dem? Så länge de har brudgummen hos sig kan de inte fasta. Men dagar kommer när brudgummen tas bort från dem, och då kommer de att fasta under dessa dagar. Ingen syr en lapp av okrympt tyg på ett gammalt plagg, för annars tar det nya bort från det gamla, och en värre reva uppstår. Och ingen häller nytt vin i gamla vinläglar, ty om så sker spricker det nya vinet vinläglarna, och vinet hälls ut och vinläglarna förgås, utan nytt vin måste hällas i nya vinläglar.

Och det hände att han passerade genom sädesfälten på sabbaten, och hans lärjungar började bana väg genom att rycka axen. Och fariseerna sade till honom: Se vad de gör på sabbaten, som inte är tillåtet. Och han själv sade till dem: Har ni aldrig läst vad David gjorde när han hade behov och var hungrig, han själv och de som var med honom? Hur han gick in i Guds hus under översteprästens Abiathars tid och åt skådebröden, vilka det inte är tillåtet att äta utom för prästerna, och även gav åt dem som var med honom? Och han sade till dem: Sabbaten blev till för människans skull, inte människan för sabbatens skull. Så Människosonen är herre även över sabbaten.

3

Och han inträdde igen i församlingen, och där var en man som hade en förtorkad hand. Och de iakttog honom för att se om

han skulle bota honom på sabbaten, så att de kunde anklaga honom. Och han säger till mannen som har den förtorkade handen: Res dig upp och kom fram i mitten. Och han säger till dem: Är det tillåtet på sabbaten att göra gott eller att göra ont? Att rädda en själ eller att döda? Men de var tysta. Och efter att ha sett på dem med vrede, bedrövad över deras hjärtans förhärdelse, säger han till mannen: Sträck ut din hand. Och han sträckte ut den, och hans hand blev återställd, frisk som den andra. Och fariseerna gick ut och höll omedelbart råd med herodianerna emot honom, för att förgöra honom.

Och Jesus drog sig tillbaka med sina lärjungar mot havet, och en stor folkmassa från Galileen följde honom, Och från Judéen och från Jerusalem och från Idumén och bortom Jordan och de från trakten kring Tyros och Sidon, en mycket stor skara, som hade hört allt han gjorde, kom till honom. Och han sade till sina lärjungar att en liten båt skulle hålla sig redo för honom på grund av folkskaran, så att de inte skulle tränga honom, Många hade han helat, så att de föll över honom för att röra vid honom, alla som hade plågor. Och de orena andarna, när de såg honom, föll ner för honom och ropade: Du är Guds Son. Och han tillrättavisade dem många gånger så att de inte skulle göra honom uppenbar.

Och han går upp på berget och kallar till sig dem som han själv ville, och de kom till honom. Och han gjorde tolv, så att de skulle vara med honom och så att han skulle kunna sända dem att förkunna och att ha auktoritet att bota sjukdomarna och att driva ut demonerna Och han gav Simon namnet Peter. och Jakob, Sebedaios son, och Johannes, Jakobs broder, och han gav dem namnet Boanerges, det är åskans söner, och Andreas och Filippus och Bartolomeus och Matteus och Tomas och Jakob, Alfeus son,

och Taddeus och Simon Zeloten och Judas Iskariot, som också förrådde honom.

Och de kommer in i ett hus, och folkmassorna samlas igen, så att de inte ens kan äta bröd. Och när de från hans hus hörde detta gick de ut för att gripa honom, för de sade att han hade förlorat förståndet. Och de skriftlärda från Jerusalem som hade kommit ner sade att han har Beelsebul, och att han kastar ut demonerna genom de onda andarnas härskare. Och efter att ha kallat dem till sig talade han till dem i liknelser: Hur kan Satan kasta ut Satan? Och om ett rike är delat mot sig självt, kan det riket inte bestå. Och om ett hus är delat mot sig självt, kan det huset inte stå. Och om Satan har rest sig upp mot sig själv och blivit delad, kan han inte stå, utan har ett slut. Ingen kan plundra den starkes kärl genom att gå in i hans hus, om han inte först binder den starke, och då kommer han att plundra hans hus. Sannerligen säger jag er att alla synder och hädelser ska förlåtas människornas barn, hur många de än hädar, Men den som hädar mot den Helige Anden har inte förlåtelse in i evigheten, utan är skyldig till evig dom. Därför att de sade: Han har en oren ande.

Därför kommer hans moder och hans bröder, och stående utanför sände de bud till honom för att kalla på honom. Och en folkmassa satt omkring honom, och de sade till honom: Se, din moder och dina bröder söker dig utanför. Och han svarade dem och sade: Vem är min moder eller mina bröder? Och efter att ha tittat omkring på dem som satt omkring honom säger han: Se, min moder och mina bröder, Ty den som gör Guds vilja, denne är min broder och min syster och moder.

4

Och igen började han undervisa vid havet, och en stor folkmassa samlades till honom, så att han gick in i båten för att sitta i den på havet, och hela folkmassan var vid havet på land. Och han undervisade dem i många liknelser, och han sade till dem i sin undervisning, Ni hör. Se, såningsmannen gick ut för att så. Och det hände när han sådde att en del föll på vägen, och fåglarna kom och slukade det. och annat föll på det steniga, där det inte hade mycket jord, och det sköt omedelbart upp därför att det inte hade något jorddjup, Men när solen hade stigit upp blev det bränt, och på grund av att det inte hade rot blev det uttorkat. Och annat föll bland törnena, och törnena växte upp och kvävde det, och det gav ingen frukt. Och annat föll i den goda jorden och gav frukt som växte upp och ökade, och bar trettio och sextio och hundra. Och han sade till dem: Den som har öron att höra, låt honom höra. Men när han var ensam, frågade de som var omkring honom tillsammans med de tolv honom om liknelsen. Och han sade till dem: Åt er har det givits att lära känna hemligheterna om Guds rike, men för dem som är utanför framställs allt i liknelser, så att de seende må se och inte ser, och hörande må höra och inte förstår, för att de inte skall vända om och deras synder bli dem förlåtna.

Och han säger till dem: Förstår ni inte denna liknelse, och hur ska ni då förstå alla liknelserna? Den som sår, sår ordet. Dessa är de vid vägen där ordet sås, och när de hör det kommer satan omedelbart och tar bort ordet som är sått i deras hjärtan. Och dessa är likaså de som sås på stenig mark, vilka när de hör ordet omedelbart tar emot det med glädje, Och de har inte rot i sig själva, utan de är tillfälliga, sedan när bedrövelse eller förföljelse har inträffat på grund av ordet, snavar de omedelbart. Och dessa är de som sås bland törnena, de som hör ordet, och bekymren för denna tidsålder och rikedomens bedrägeri och begären efter det

övriga som tränger in kväver ordet, och det blir ofruktbart Och dessa är de som är sådda på den goda jorden, vilka hör ordet och tar emot det, och bär frukt i trettio och i sextio och i hundra.

Och han sade till dem: Kommer väl inte lampan för att den ska placeras under korgen eller under sängen? Kommer den inte för att den ska placeras på lampstället? Ty inget är dolt som inte skall uppenbaras, och inget har blivit hemligt annat än för att det skall komma i dagen. Om någon har öron att höra, låt honom höra. Och han sade till dem: Se till vad ni hör. Med det mått ni mäter, skall det mätas åt er, och det skall läggas till er som hör. Den som har, till honom skall ges, och den som inte har, även det han har skall tas ifrån honom. Och han sade: Så är Guds rike, som när en man kastar säden på jorden, och han sover och vaknar natt och dag, och säden gror och växer utan att han själv vet hur. Av sig själv bär jorden frukt, först gräs, sedan ax, sedan fullt med säd i axet. Men när frukten ger sig, sänder han omedelbart skäran, eftersom skörden har kommit.

Och han sade: Hur ska vi likna Guds rike? Eller i vilken liknelse ska vi jämföra det? som ett senapskorn, som när det sås i jorden, är minst av alla frön som finns på jorden, Och när det är sått, går det upp och blir större än alla grönsaker, och gör stora grenar, så att himmelens fåglar kan bo under dess skugga.

Och med många sådana liknelser talade han ordet till dem, i den mån de var i stånd att höra, Utan liknelse talade han inte ordet till dem, men åt sina lärjungar förklarade han allt.

Och han säger till dem när kvällen hade inträffat den dagen: Låt oss gå över till andra sidan. Och efter att ha lämnat folkskaran tar de med honom som han var i båten, och andra båtar var med

honom. Och det blev en stor stormvind, och vågorna slog in i båten, så att den redan höll på att fyllas. Och han själv var på aktern och sov på kudden, och de väcker honom och säger till honom: Lärare, bryr du dig inte om att vi förgås? Och efter att ha blivit väckt tillrättavisade han vinden och sade till havet: Var tyst, var stilla. Och vinden upphörde, och det blev ett stort lugn. Och han sade till dem: Varför är ni så fega? Hur kan ni inte ha tro? Och de fruktade stor fruktan och de sade till varandra: Vem är då denne, att även vinden och sjön lyder honom?

5

Och de kom till andra sidan av havet, in i Gergesenernas land. Och när han hade gått ut från båten mötte honom omedelbart en man från gravarna med en oren ande, som hade sin bostad i gravarna, och inte ens med kedjor kunde någon binda honom, därför att han ofta hade bundits med fotbojor och kedjor, och kedjorna hade slitits sönder av honom och fotbojorna hade krossats, och ingen var kapabel att tämja honom och hela natten och dagen var han i gravarna och på bergen och ropade och slog sig själv med stenar Men när han såg Jesus på långt håll sprang han och tillbad honom Och han skrek med hög röst och sade: Vad har jag med dig att göra, Jesus, Guds, den Högstes, Son? Jag besvärjer dig vid Gud, plåga mig inte. Han sa nämligen till honom: Gå ut, du orena ande, ur mannen. Och han frågade honom: Vad är ditt namn? Och han svarade och sade: Legion är mitt namn, eftersom vi är många. Och han uppmanade honom mycket att han inte skulle sända dem utanför landet. var och där en stor hjord av svin som betade vid berget Och alla demonerna bad honom och sade: Sänd oss in i svinen, så att vi får gå in i dem. Och Jesus tillät dem omedelbart. Och de orena andarna gick ut och gick in i svinen, och hjorden rusade utför klippan in i havet, de var

omkring tvåtusen, och de drunknade i havet. Och de som vaktade grisarna flydde och rapporterade in i staden och ut på fälten, och folk gick ut för att se vad som hade hänt. Och de kommer till Jesus, och de ser den demonbesatte sittande och klädd och vid sunt förstånd, han som hade haft legionen, och de blev rädda. Och de som hade sett det berättade för dem hur det hade hänt den demonbesatte mannen och om svinen. Och de började uppmana honom att gå bort från deras gränser. Och när han steg ombord på båten, uppmanade den demonbesatte honom att få vara med honom. Och han tillät honom inte, utan säger till honom: Gå till ditt hus, till dina, och berätta för dem allt vad Herren har gjort för dig och hur han har förbarmat sig över dig. Och han gick bort och började förkunna i Dekapolis allt som Jesus hade gjort för honom, och alla förundrades.

Och när Jesus hade korsat över i båten igen till andra sidan, samlades en stor folkmassa kring honom, och han var vid havet. Och en av församlingshövdingarna kommer, vid namn Jairus, och när han ser honom faller han ned vid hans fötter Och han uppmanade honom enträget och sade att min lilla dotter är ytterst illa, så att du må komma och lägga händerna på henne, så att hon må bli räddad och leva. Och han gick bort med honom, och en stor folkmassa följde honom, och de trängde sig mot honom. Och en kvinna som hade haft blodflöde i tolv år, och som hade lidit mycket av många läkare och spenderat allt hon ägde, och inte blivit hjälpt alls, utan snarare blivit värre Efter att ha hört om Jesus, kom hon i folkmassan bakifrån och rörde vid hans mantel. Hon sa för sig själv: Om jag rör vid även hans kläder, ska jag bli frälst. Och omedelbart torkades hennes blodkälla upp, och hon kände i kroppen att hon var läkt från plågan. Och omedelbart kände Jesus i sig själv att kraft hade gått ut från honom, vände sig om i folkmassan och sade: Vem rörde vid mina kläder? Och hans

lärjungar sade till honom: Du ser folkmassans tryck mot dig, och ändå frågar du vem som rörde vid mig? och han/hon såg sig omkring för att se henne som hade gjort detta. Men kvinnan, rädd och skälvande, som visste vad som hade hänt henne, kom och föll ner framför honom och sade honom hela sanningen. Men han sade till henne: Dotter, din tro har räddat dig, gå i frid och var frisk från din plåga. Medan han ännu talade, kom de från församlingsledaren och sade att din dotter har dött, varför besvär du läraren längre? Men Jesus, som omedelbart hörde det ord som talades, säger till församlingshärskaren: Frukta inte, tro endast. Och han tillät ingen att följa med honom utom Petrus och Jakob och Johannes, Jakobs broder. Och han kommer in i församlingsledarens hus, och ser oväsen, och många som gråter och klagar, Och när han hade kommit in säger han till dem: Varför är ni oroliga och gråter? Barnet har inte dött, utan sover. Och de skrattade åt honom. Men han kastade ut alla och tog med sig fadren till barnet och modern och de som var med honom, och gick in där barnet låg. Och efter att ha tagit barnets hand säger han till henne: Talitha koumi, vilket översatt betyder: Flicka, jag säger dig, res dig. Och omedelbart reste sig flickan upp och gick omkring, för hon var tolv år gammal. Och de blev häpna med stor häpenhet. Och han befallde dem strängt att ingen skulle få veta detta, och han sade att hon skulle ges mat att äta.

6

Och han gick ut därifrån och kom till sitt eget fädernesland, och hans lärjungar följde honom. Och när sabbaten hade kommit började han att lära i församlingen, och många som hörde blev förvånade och sade: Varifrån har denne detta? Och vad är detta för visdom som har givits honom, och sådana krafter som sker genom hans händer? Är inte denne hantverkaren, Marias son,

broder till Jakob och Joses och Juda och Simon? Och är inte hans systrar här hos oss? Och de blev förargrade över honom. Han sade till dem, Jesus, att en profet inte är oärad utom i sitt fädernesland och bland sina släktingar och i sitt hus. Och han var inte i stånd att där göra någon kraftgärning, utom att han helade några få sjuka genom att lägga händerna på dem. Och han förundrade sig över deras otro. Och han gick omkring i byarna runt omkring och undervisade.

Och han kallade de tolv och började sända ut dem två och två, och han gav dem auktoritet över de orena andarna, Och han befallde dem att de inte skulle ta med sig något på vägen utom endast en stav, ingen väska, inget bröd, inga bronsmynt i bältet, men ha sandaler på sig, och inte bära två tunikor. Och han sade till dem: Var ni än går in i ett hus, där skall ni stanna tills ni går därifrån, Och alla som inte tar emot er och inte heller hör er, när ni går ut därifrån, skaka av dammet under era fötter till vittnesbörd mot dem. Sannerligen säger jag er, det skall vara mer uthärdligt för Sodom eller Gomorra på domens dag än för den staden. Och efter att ha gått ut predikade de så att de skulle ångra sig, Och de drev ut många demoner, och de smorde många sjuka med olja och helade dem.

Och kung Herodes hörde detta, för hans namn hade blivit känt, och han sade att Johannes Döparen hade uppväckts från de döda, och att därför dessa krafter verkade i honom. Andra sade att han är Elia, men andra sade att han är en profet, som en av profeterna. Men när Herodes hörde detta sade han att Den som jag halshuggit, Johannes, denne är det, han själv har uppväckts från de döda. Ty Herodes själv hade sänt och gripit Johannes och bundit honom i fängelse på grund av Herodias, hustrun till Filippus hans broder, eftersom han hade gift sig med henne.

Johannes sade nämligen till Herodes att det inte är tillåtet för dig att ha din broders hustru. Men Herodias hyste agg mot honom och ville döda honom, men kunde inte, För Herodes fruktade Johannes, eftersom han visste att han var en rättfärdig och helig man, och skyddade honom, och efter att ha hört honom gjorde han mycket och lyssnade gärna på honom. Och när en lämplig dag hade inträffat, när Herodes på sin födelsedag gjorde en middag åt sina stormän och åt befälhavarna av tusen och åt de första av Galileen, Och när hennes dotter, Herodias dotter, hade kommit in och dansat och behagat Herodes och dem som låg till bords med honom, sade kungen till flickan: Begär av mig vad du vill, och jag skall ge dig det. Och han svor till henne att det som du än ber mig om ska jag ge dig, ända till hälften av mitt kungarike. Hon gick då ut och sa till sin moder: Vad skall jag be om? Hon svarade: Johannes Döparens huvud. Och efter att omedelbart ha gått in med hast till kungen bad hon och sade: Jag vill att du genast ger mig Johannes Döparens huvud på ett fat. Och kungen blev mycket bedrövad, men på grund av ederna och gästerna ville han inte avvisa den. Och kungen sände omedelbart en bödel och befallde att hans huvud skulle bäras fram. Men han gick bort och halshuggade honom i fängelset, och bar hans huvud på ett fat och gav det till flickan, och flickan gav det till sin mor. Och hans lärjungar, som hade hört det, kom och hämtade hans kropp, och de lade den i en grav.

Och apostlarna samlas till Jesus, och de rapporterade till honom allt, både vad de hade gjort och vad de hade lärt ut. Och han sa till dem: Kom ni själva avsides till en öde plats och vila er lite, för de som kom och de som gick var många, och de hade inte ens tid att äta. Och de gick bort till en öde plats i en båt på egen hand. Och jag såg dem gå bort, och många igenkände dem, och till fots från alla städerna rusade de dit och gick före dem och kom

tillsammans till honom. Och när Jesus hade gått ut såg han en stor folkmassa och han fick medlidande med dem, därför att de var som får som inte hade någon herde, och han började lära dem mycket. Och när redan mycket tid hade förflutit närmade sig hans lärjungar honom och sade att platsen är öde och det redan är sent Skicka bort dem, så att de efter att ha gått till de omkring liggande fälten och byarna må köpa bröd åt sig själva, för de har inte något att äta. Men han svarade och sade till dem: Ge ni dem att äta. Och de säger till honom: Ska vi gå och köpa bröd för två hundra denarii och ge dem att äta? Men han säger till dem: Hur många bröd har ni? Gå och se. Och när de hade fått veta det säger de: Fem, och två fiskar. Och han befallde dem att låta alla lägga sig ner i grupper på det gröna gräset. Och de lade sig ner i grupper, i grupper om hundra och om femtio. Och efter att ha tagit de fem bröden och de två fiskarna, blickade han upp mot himlen och välsignade dem, och han bröt bröden och gav dem till lärjungarna så att de skulle sätta fram dem till folket, och de två fiskarna delade han åt alla. och alla åt och blev mättade, Och de tog upp tolv korgar fulla av fragment, och från fiskarna. Och de som hade ätit bröden var femtusen män.

Och omedelbart tvingade han sina lärjungar att gå ombord i båten och fara i förväg till andra sidan mot Betsaida, medan han själv skickade bort folkmassan, Och efter att ha sagt farväl till dem gick han bort till berget för att bedja. Och när kvällen hade inträffat var båten mitt ute på sjön, och han var ensam på land. Och när han såg dem plågade vid roddandet, ty vinden var emot dem, och vid den fjärde nattväkten kommer han till dem gående på havet, och ville gå förbi dem. Men de som såg honom gå på havet trodde att det var en uppenbarelse, och de ropade ut, Alla såg honom och blev oroade. Och omedelbart talade han med dem och säger till dem: Ta mod, det är jag, frukta inte. Och han gick

upp i båten till dem, och vinden upphörde, och de blev övermåttan häpna i sig själva och förundrades. För de förstod inte angående bröden, utan deras hjärta var förhärdat.

Och efter att ha korsat över gick de till landet Gennesaret och ankrade. Och när de hade gått ut från fartyget kände de omedelbart igen honom De sprang omkring i hela den omgivande regionen och började bära omkring de sjuka på bäddarna till var de hörde att han var där Och var han än gick in i byar eller städer eller på fält, lade de de sjuka på torgplatserna och uppmanade honom att de åtminstone skulle få röra vid fransen av hans klädesplagg, och så många som rörde vid den blev botade.

7

Och fariseerna och några av de skriftlärda som hade kommit från Jerusalem samlas till honom, Och när de hade sett några av hans lärjungar äta bröd med otvättade händer, det vill säga gemensamma, klandrade de dem. För fariseerna och alla judarna äter inte om de inte tvättar händerna med näven, då de håller fast vid de äldstes tradition. Och från marknadsplatsen, om de inte tvättar sig, äter de inte, och det finns många andra saker som de har mottagit att hålla fast vid: tvagningar av koppar och kannor och bronskärl och sängar, Sedan frågar fariseerna och de skriftlärda honom: Varför vandrar inte dina lärjungar enligt de äldstes tradition, utan äter brödet med otvättade händer? Men han svarade och sade till dem att Jesaja väl profeterade om er skådespelare, såsom det är skrivet: Detta folk ärar mig med läpparna, men deras hjärta är långt avlägsen från mig, Förgäves dyrkar de mig, när de undervisar läror som är människobud.

Ty ni har lämnat Guds befallning och håller fast vid människornas tradition, tvagningar av kannor och bägare, och många andra liknande sådana saker gör ni. Och han sade till dem: Väl sätter ni åsido Guds befallning för att ni ska kunna hålla er tradition. Moses sade ju: Hedra din fader och din moder, och den som talar ont om fader eller moder skall dö. Men ni säger: om en man säger till fadern eller modern korban (vilket är gåva), det som du skulle kunna bli gynnad av från mig, och ni tillåter honom inte längre att göra något för sin far eller sin mor, Ni gör Guds ord ogiltigt genom er tradition som ni har överlämnat, och många liknande sådana saker gör ni. Och efter att ha kallat till sig hela folkmassan sade han till dem: Hör mig alla och förstå. Ingenting som kommer utifrån in i människan kan orena henne, utan det som kommer ut är det som orenar människan. Och när han hade gått in i huset från folkmassan, frågade hans lärjungar honom om liknelsen. Och han säger till dem: Är även ni så utan förstånd? Förstår ni ännu inte att allt det som kommer in i människan utifrån inte kan orena henne? att den inte går in i hans hjärta, utan i buken, och går ut i latrinen, och renar all mat. Han sa men att det som kommer ut från människan, det orenar människan. Ty inifrån, ur människornas hjärtan, kommer de onda tankarna, äktenskapsbrott, otukt, mord, stölder, girighet, ondskefullheter, bedrägeri, lösaktighet, ont öga, hädelse, arrogans, dårskap, Alla dessa onda ting kommer inifrån och orenar människan.

Och därifrån reste han sig och gick bort till gränserna av Tyros och Sidon. Och när han hade gått in i ett hus ville han inte att någon skulle veta det, och han kunde inte undgå uppmärksamhet. För en kvinna, vars lilla dotter hade en oren ande, hade hört om honom, kom och föll ner vid hans fötter. Kvinnan var grekisk, syrofoenicisk till rasen, och bad honom att han skulle kasta ut demonen från hennes dotter. Men Jesus sade

till henne: Låt först barnen bli mättade, för det är inte gott att ta barnens bröd och kasta det till de små hundarna. Hon svarade och sade till honom: Ja, Herre, och de små hundarna under bordet äter av barnens smulor. Och han sade till henne: På grund av detta ord, gå, demonen har gått ut ur din dotter. Och efter att ha gått hem till sitt hus fann hon barnet liggande på sängen och demonen hade gått ut.

Och igen, efter att ha gått ut från gränserna av Tyrus och Sidon, kom han till havet av Galileen genom mitten av gränserna av Dekapolis. Och de för till honom en döv och talskadad man, och de ber honom att han må lägga handen på honom. Och efter att ha tagit honom åsido från folkmassan för sig själv stoppade han sina fingrar i hans öron, och efter att ha spottat rörde han vid hans tunga, Och efter att ha blickat upp mot himlen suckade han och säger till honom: Effata, det vill säga Var öppnad. Och omedelbart öppnades hans öron och bandet på hans tunga löstes, och han talade rätt. Och han befallde dem att de inte skulle säga något till någon, men ju mer han befallde dem, desto mer predikade de. Och de var häpna över all måtta och sade: Allt har han gjort väl, och de döva gör han hörande och de stumma talande.

8

I de dagarna igen, när mycket folk var samlat och de inte hade något att äta, kallade Jesus sina lärjungar till sig och sade till dem, Jag har medlidande med folkmassan, därför att de redan har stannat kvar hos mig i tre dagar och inte har något att äta, Och om jag skickar bort dem hungriga till deras hus, kommer de att svimma på vägen, för några av dem har kommit från långt borta. Och hans lärjungar svarade honom: Varifrån kommer någon här att kunna mätta dessa med bröd i ödemarken? Och han frågade

dem: Hur många bröd har ni? De svarade: Sju. Och han befallde folkskaran att lägga sig ner på marken, och efter att ha tagit de sju bröden och tackat bröt han dem och gav till sina lärjungar så att de skulle sätta fram dem, och de satte fram dem till folkskaran. Och de hade några få små fiskar, och efter att ha välsignat dem sade han att även dessa skulle sättas fram. De åt och blev mättade, och de tog upp sju korgar med rester av fragment. De var omkring fyra tusen, och han släppte dem. Och efter att omedelbart ha gått ombord på skeppet med sina lärjungar kom han till trakterna av Dalmanuta.

Och fariseerna gick ut och började diskutera med honom, sökande ett tecken från himlen från honom för att testa honom. Och efter att ha suckat djupt i sin ande säger han: Varför söker detta släkte ett tecken? Sannerligen säger jag er, inget tecken skall ges detta släkte. Och efter att ha lämnat dem gick han ombord på skeppet och for iväg igen.

Och de glömde att ta med sig bröd, och de hade inte mer än ett bröd med sig i båten. Och han befallde dem och sade: Se till, akta er för fariséernas surdeg och Herodes surdeg. Och de resonerade med varandra och sade: Vi har inte bröd. Och Jesus, som kände detta, säger till dem: Varför resonerar ni om att ni inte har bröd? Förstår ni ännu inte och begriper ni inte heller? Har ni fortfarande ert hjärta förhärdat? Ni som har ögon ser inte, och ni som har öron hör inte? Och ni minns inte?

När jag bröt de fem bröden åt de fem tusen, hur många korgar fulla av fragment tog ni upp? De säger till honom: Tolv. När de sju bröden delades åt de fyratusen, hur många korgar fulla av fragment tog ni upp? De sade, sju. Och han sade till dem: Förstår ni fortfarande inte?

Och han kommer till Bethsaida, och de för till honom en blind man och ber honom att han ska röra vid honom. Och han tog tag i den blindes hand och ledde ut honom utanför byn, och spottade i hans ögon, lade händerna på honom och frågade honom om han såg något. Och när han tittade upp sade han: Jag ser människorna som träd som går. Sedan lade han igen händerna på hans ögon och fick honom att se upp, och han blev återställd, och han såg alla klart. Och han sände honom till hans hus och sade: Gå inte heller in i byn, och säg inte heller till någon i byn.

Och Jesus gick ut och hans lärjungar till byarna i Caesarea Filippi, och på vägen frågade han sina lärjungar och sade till dem: Vem säger människorna att jag är? Men de svarade: Johannes döparen, och andra Elias, andra åter en av profeterna. Och han säger till dem: Men ni, vem säger ni att jag är? Petrus svarar och säger till honom: Du är Kristus. Och han tillrättavisade dem så att de inte skulle säga något till någon om honom.

Och han började lära dem att Människosonen måste lida mycket och bli förkastad av de äldste och översteprästerna och de skriftlärde, och bli dödad, och efter tre dagar uppstå, Och han talade ordet öppet. Och Petrus tog honom åt sidan och började tillrättavisa honom. Men han vände sig om och såg sina lärjungar och tillrättavisade Petrus och sade: Gå efter mig, satan, därför att du inte tänker Guds tankar, utan människornas.

Och efter att ha kallat till sig folkskaran tillsammans med sina lärjungar sade han till dem: Den som vill följa efter mig, låt honom förneka sig själv och ta upp sitt kors, och följa mig. Den som vill rädda sin själ kommer att förlora den, men den som förlorar sin egen själ för min skull och det goda budskapet, denne kommer att rädda den. Vad kommer det för att gynna en människa om han

vinner hela världen, och förlorar sin själ? Eller vad kommer en människa att ge i utbyte mot sin själ? Ty den som skäms för mig och mina ord i detta äktenskapsbryterska och syndiga släkte, honom skall ock Människosonen skämmas för när han kommer i sin Faders härlighet med de heliga änglarna.

9

Och han sade till dem: Sannerligen säger jag er att det finns några av dem som står här, vilka inte skall smaka döden förrän de ser Guds rike kommit i kraft.

Och efter sex dagar tar Jesus med sig Petrus och Jakob och Johannes och för upp dem på ett högt berg för sig själva ensamma, och han blev förvandlad framför dem, och hans kläder blev glänsande, mycket vita som snö, sådana som ingen blekare på jorden kan göra så vita. Och Elias blev sedd av dem tillsammans med Moses, och de samtalade med Jesus. Och Petrus svarade och sade till Jesus, Rabbi, det är gott för oss att vara här, och låt oss göra tre tält, ett till dig och ett till Moses och ett till Elia. Han visste inte vad han skulle säga, för de var skrämda. Och det hände att ett moln överskuggade dem, och en röst kom från molnet och sade: Denne är min älskade son, hör honom. Och plötsligt, när de tittade omkring, såg de inte längre någon, utan endast Jesus hos sig. När de gick ner från berget befallde han dem att inte berätta för någon vad de hade sett, förrän Människosonen hade uppstått från de döda. Och de grep ordet och diskuterade sinsemellan vad det betydde att uppstå från de döda. Och de frågade honom och sade: Varför säger de skriftlärda att Elia måste komma först? Men han svarade och sade till dem: Elias kommer förvisso först och återställer allt, men hur är det skrivet om Människosonen att han skall lida mycket och bli föraktad? Men jag säger er att Elias har

kommit, och de gjorde med honom allt vad de ville, såsom det är skrivet om honom.

Och när han hade kommit till lärjungarna såg han en stor folkmassa omkring dem och skriftlärde som argumenterade med dem. Och omedelbart blev hela folkmassan förvånad när de såg honom, och de sprang fram och hälsade på honom. och frågade de skriftlärda: Vad debatterar ni sinsemellan? Och en från folkmassan svarade och sade: Lärare, jag förde min son till dig, som har en stum ande. och var den än griper honom, kastar den ner honom, och han frådar och gnisslar sina tänder, och han torkar ut, och jag sade till dina lärjungar att de skulle driva ut den, och de kunde inte. Men han svarade och sade till honom: O otrogna generation, hur länge skall jag vara hos er? Hur länge skall jag uthärda er? För honom till mig. Och de förde honom till honom. Och när anden såg honom grep den honom omedelbart med kramp, och han föll på marken och rullade omkring skummande. Och han frågade hans far: Hur lång tid är det sedan detta hände honom? Han svarade: Från barndomen. och ofta har den kastat honom i eld och i vatten, för att förstöra honom, men om du kan något, hjälp oss och ha medlidande med oss. Men Jesus sade till honom: Om du kan tro, är allt möjligt för den som tror. Och omedelbart ropade barnets fader med tårar och sade: Jag tror, Herre, hjälp min otro. Men när Jesus såg att folkmängden sprang samman, tillrättavisade han den orena anden och sade till honom: Du stumma och döva ande, jag befaller dig, gå ut ur honom och gå aldrig mer in i honom. Och efter att ha skrikit ut och kraftigt krampskadat honom gick det ut, och han blev som död, så att många sa att han hade dött. Men Jesus grep honom vid handen, reste upp honom, och han reste sig upp. Och när han hade gått in i huset frågade hans lärjungar honom enskilt:

Varför kunde vi inte driva ut det? Och han sade till dem: Denna sort kan inte drivas ut på något annat sätt än genom bön och fasta.

Och efter att ha gått ut därifrån passerade de genom Galileen, och han ville inte att någon skulle veta, Han undervisade sina lärjungar och sade till dem att Människosonen förråds i människors händer, och de kommer att döda honom, och efter att ha blivit dödad kommer han att uppstå den tredje dagen. Men de förstod inte ordet, och de var rädda för att fråga honom.

Och han kom in i Kapernaum, och när han hade kommit i huset frågade han dem: Vad diskuterade ni med varandra på vägen? De var tysta, för de hade diskuterat med varandra på vägen vem som var störst. Och efter att ha satt sig ner kallade han de tolv och säger till dem: Om någon vill vara först, skall han vara allas sista och allas tjänare. Och han tog ett barn och ställde det mitt ibland dem, och han omfamnade det och sade till dem, Den som tar emot ett av dessa barn i mitt namn, tar emot mig, och den som tar emot mig, tar inte emot mig, utan den som har sänt mig. Johannes svarade honom och sade: Lärare, vi såg någon som i ditt namn drev ut demoner, som inte följer oss, och vi förbjöd honom, eftersom han inte följer oss. Men Jesus sade: Hindra honom inte, för ingen som gör kraftgärningar i mitt namn kommer snabbt kunna tala ont om mig. Den som inte är emot er, är för er. Den som ger er en kopp vatten att dricka i mitt namn, därför att ni är Kristi, sannerligen säger jag er, han skall ingalunda förlora sin lön.

Och den som skulle få en av dessa små troende i mig att snubbla, det vore bättre för honom om en kvarnsten hängdes om hans nacke och han kastades i havet. Och om din hand får dig att snubla, hugga av den, det är bättre för dig att gå in i livet stympad, än att ha två händer och gå bort till gehenna, in i den osläckliga

elden, Där deras mask inte dör och elden inte släcks. Och om din fot får dig att snubbla, hugga av den, det är bättre för dig att gå in i livet halt, än att ha två fötter och bli kastad i gehenna, i den osläckliga elden, Där deras mask inte dör och elden inte släcks. Och om ditt öga får dig att snubbla, kasta ut det, det är bättre för dig att gå in i Guds rike enögd, än att ha två ögon och gå bort i eldens gehenna. Var deras mask inte dör och elden inte släcks. Ty var och en skall saltas med eld, och varje offer skall saltas med salt. Gott är saltet, men om saltet blir saltlöst, med vad skall ni krydda det? Ha salt i er själva och var i frid med varandra.

10

Och därifrån reste han sig och kom in i gränserna av Judeen genom det bortom Jordan, och folkmassor kom tillsammans igen till honom, och som han var van, lärde han dem igen. Och fariseerna närmade sig och frågade honom om det är tillåtet för en man att skilja sig från sin hustru, för att sätta honom på prov. Men han svarade och sade till dem: Vad befallde Moses er? Men de sade: Moses tillät att skriva ett skilsmässobrev och att skilja sig. Och Jesus svarade och sade till dem: På grund av ert hjärtas hårdhet skrev han detta bud till er, Från skapelsens början gjorde Gud dem till man och kvinna. För denna skull skall en människa lämna sin fader och sin moder och bli fogad till sin hustru, och de två skall vara ett kött. så att de icke längre äro två, utan ett kött, Det som Gud därför har sammanfogat, låt ingen människa skilja åt. Och i huset frågade lärjungarna honom igen om detta, Och han säger till dem: Den som skiljer sig från sin hustru och gifter sig med en annan, begår äktenskapsbrott mot henne. Och om en kvinna har skilt sig från mannen och gifter sig med en annan, begår hon äktenskapsbrott.

Och de förde fram barn till honom, så att han skulle röra vid dem, men lärjungarna tillrättavisade de som förde fram dem. Men när Jesus såg detta blev han förgrymmad och sade till dem: Låt barnen komma till mig, och hindra dem inte, ty av sådana är Guds rike. Sannerligen säger jag er, den som inte tar emot Guds rike som ett barn, skall ingalunda gå in i det. Och efter att ha omfamnat dem välsignade han dem och lade händerna på dem.

Och när han gick ut på vägen sprang en fram och knäböjde för honom och frågade honom: Gode lärare, vad skall jag göra för att jag skall ärva evigt liv? Men Jesus sade till honom: Varför kallar du mig god? Ingen är god utom Gud allena. Budorden vet du, du skall inte begå äktenskapsbrott, du skall inte mörda, du skall inte stjäla, du skall inte bära falskt vittnesbörd, du skall inte beröva, ära din fader och din moder. Den svarade och sade till honom: Lärare, alla dessa har jag hållit från min ungdom. Men Jesus blickade på honom, älskade honom och sade till honom: Ett saknar du. Om du vill vara fullkomlig, gå, sälj allt du har och ge åt de fattiga, så kommer du att ha en skatt i himlen. Och kom, följ mig, efter att ha lyft ditt kors. Men han blev dyster över detta ord och gick bort sörjande, för han hade många ägodelar.

Och Jesus, som såg sig omkring, säger till sina lärjungar: Hur svårt det är för dem som har pengar att komma in i Guds rike! Men lärjungarna var förvånade över hans ord. Men Jesus svarade igen och sade till dem: Barn, hur svårt är det för dem som förtröstar på rikedomar att gå in i Guds rike. Det är lättare för en kamel att gå in genom en nåls öga än för en rik att gå in i Guds rike. Men de blev överdrivet häpna och sade till varandra: Vem kan då bli räddad? Efter att ha sett på dem säger Jesus: Hos människor är det omöjligt, men inte hos Gud, ty allt är möjligt hos Gud. Petrus började säga till honom: Se, vi har lämnat allt och har

följt dig. Men Jesus svarade och sade: Sannerligen säger jag er, ingen finns som har lämnat hus eller bröder eller systrar eller fader eller moder eller hustru eller barn eller fält för min skull och för det goda budskapet skull, Om han inte tar hundrafalt nu i denna tid hus och bröder och systrar och fader och moder och barn och fält med förföljelser, och i den kommande tidsåldern evigt liv. Många som är första kommer att bli sista och sista kommer att bli första.

De var på vägen och gick upp till Jerusalem, och Jesus gick före dem, och de var häpna, och de som följde var rädda. Och han tog åter de tolv och började säga till dem det som skulle hända honom, Att se, vi går upp till Jerusalem och Människosonen kommer att överlämnas till översteprästerna och de skriftlärda, och de kommer att döma honom till döden och de kommer att överlämna honom till folken, Och de kommer att håna honom och gissla honom och spotta på honom och döda honom, och den tredje dagen skall han uppstå.

Och de närmar sig honom, Jakob och Johannes, Sebedaios söner, och säger: Lärare, vi vill att du gör åt oss det som vi ber om. Men han sade till dem: Vad vill ni att jag ska göra för er? Men de sade till honom: Ge oss att en må sitta vid din högra sida och en vid din vänstra sida i din härlighet. Men Jesus sade till dem: Ni vet inte vad ni ber om. Kan ni dricka den bägare som jag dricker, och döpas med det dop som jag döps med? De sade till honom: Vi kan det. Men Jesus sade till dem: Den bägare som jag dricker skall ni dricka, och det dop som jag döps med skall ni döpas med, Men att sitta på min högra sida och på min vänstra sida är inte mitt att ge, utan åt dem för vilka det har förberetts.

Och när de tio hörde detta började de bli indignerade över Jakob och Johannes. Men Jesus kallade dem till sig och sade till dem: Ni vet att de som anses härska över folken förtrycker dem, och deras stormän utövar makt över dem Inte så skall det vara bland er, utan den som vill bli stor bland er, skall vara er tjänare, och den som vill bli den förste bland er, skall vara allas slav Ty människosonen kom inte för att bli tjänad, utan för att tjäna, och för att ge sin själ som lösensumma i stället för många.

Och de kommer till Jeriko, och när han gick ut från Jeriko med sina lärjungar och en stor folkmassa, satt Bartimaeus, Timaeus son, en blind man, vid vägen och tiggde. Och när han hörde att det var Jesus från Nasaret, började han ropa och säga: Jesus, Davids son, förbarma dig över mig. Och många tillrättavisade honom så att han skulle vara tyst, men han ropade mycket mer: Son Davids, förbarma dig över mig. Och Jesus stannade och sade: Kalla honom. Och de kallar den blinde och säger till honom: Ta mod, res dig, han kallar dig. Men han kastade bort sin mantel, reste sig och kom till Jesus. Och Jesus svarade och säger till honom: Vad vill du att jag ska göra för dig? Och den blinde sade till honom: Rabboni, att jag må få syn igen. Och Jesus sade till honom: Gå, din tro har frälst dig. Och omedelbart fick han syn åter, och han följde Jesus på vägen.

11

Och när de närmar sig Jerusalem vid Betsfage och Betania mot Olivberget, sänder han två av sina lärjungar Och han säger till dem: Gå in i byn som ligger mittemot er, och omedelbart när ni går in i den kommer ni att finna ett föl bundet, på vilket ingen människa har suttit; lossa det och för det hit. Och om någon säger till er: Vad gör ni detta? så svara att Herren har behov av den, och

omedelbart sänder han den tillbaka hit igen. De gick bort men de fann fölet bundet vid dörren utanför på gatan, och de löste det. Och några av dem som stod där sade till dem: Vad gör ni som löser fölet? Men de sade till dem såsom Jesus hade befallt, och de lät dem gå. Och de förde fölet till Jesus och lade sina kläder på det, och han satt på det. Många bredde sina kläder på vägen, andra högg löviga grenar från träden och bredde dem på vägen. Och de som gick före och de som följde ropade och sade: Hosanna, välsignad är han som kommer i Herrens namn. Välsignat vare det kommande riket i vår fader Davids Herres namn, hosanna i höjden.

Och Jesus gick in i Jerusalem och in i templet, och efter att ha sett sig omkring överallt, då timmen redan var kväll, gick han ut till Betania med de tolv.

Och nästa dag, när de hade gått ut från Betania, blev han hungrig, Och när han såg ett fikonträd på långt håll som hade löv, kom han för att se om han skulle finna något på det, och när han kom till det fann han ingenting utom löv, för det var inte tid för fikon. Och han svarade och sade till den: Aldrig mer i evighet må någon äta frukt från dig. Och hans lärjungar hörde det.

Och de kommer igen in i Jerusalem, och när Jesus hade inträtt i templet började han kasta ut dem som sålde och dem som köpte i templet, och han välte penningväxlarnas bord och sätena av dem som sålde duvorna. och han tillät inte att någon skulle bära något kärl genom templet Och han undervisade och sade till dem: Är det inte skrivet att mitt hus skall kallas ett bönehus för alla folk? Men ni har gjort det till en rövarkula.

Och de skriftlärda och fariséerna och översteprästerna hörde detta, och de sökte efter hur de kunde förstöra honom, för de fruktade honom, eftersom hela folkmassan var häpen över hans undervisning. Och när det blev sent, gick han ut utanför staden.

Och när de passerade förbi på morgonen såg de fikonträdet förtorkat från rötterna. Och Petrus, som kom ihåg, säger till honom: Rabbi, se, fikonträdet som du förbannade har vissnat. Och Jesus svarade och sade till dem: Hab tro till Gud. Sannerligen, jag säger er att den som säger till detta berg: Bli upplyft och bli kastad i havet, och inte tvivlar i sitt hjärta, utan tror att det han säger sker, det ska bli honom givet som han säger. Därför säger jag er: allt vad ni ber om i bön, tro att ni tar emot det, och det ska bli ert. Och när ni står och ber, förlåt om ni har något emot någon, så att också er fader i himlarna må förlåta er era överträdelser. Men om ni inte förlåter, kommer inte heller er fader att förlåta era överträdelser.

Och de kommer igen till Jerusalem, och medan han går i templet kommer översteprästerna och de skriftlärda och de äldste till honom Och de säger till honom: Med vilken auktoritet gör du dessa saker? Eller vem gav dig denna auktoritet att göra dessa saker? Men Jesus svarade och sade till dem: Jag ska fråga er också en sak, och ni svara mig, så ska jag säga er i vilken auktoritet jag gör dessa saker. Döpelsen av Johannes, var den från himlen eller från människor? Svara mig. Och de resonerade med sig själva och sade: Om vi säger från himlen, kommer han att säga: Varför trodde ni då inte honom? Men om vi säger, från människor? De fruktade folket, för alla ansåg att Johannes var en profet. Och de svarade och sade till Jesus: Vi vet inte. Och Jesus svarade och sade till dem: Inte heller jag säger er i vilken auktoritet jag gör dessa ting.

12

Och han började tala till dem i liknelser: En man planterade en vingård och satte ett staket omkring den och grävde en vinpress och byggde ett torn, och arrenderade den till bönder och reste bort. Och han sände en slav till bönderna vid rätt tid, så att han skulle ta emot av frukten från vingården från bönderna. Och efter att ha tagit honom slog de honom och sände honom tom. Och igen sände han till dem en annan slav, och honom stenade de och sårade i huvudet och sände bort vanärad. Och igen sände han en annan, och honom dödade de, och många andra, somliga misshandlade de, somliga dödade de. Då han fortfarande hade en älskad son, sände han också honom sist till dem och sade att de kommer att respektera min son. Men jordbrukarna, när de såg honom komma, sade till varandra: Denne är arvtagaren. Kom, låt oss döda honom, så att arvet blir vårt. Och efter att ha tagit honom dödade de honom och kastade ut honom utanför vingården. Vad kommer därför herren över vingården att göra? Han kommer att komma och förstöra dessa bönder, och ge vingården åt andra. Inte heller denna skrift har ni läst: stenen som byggarna förkastade blev till hörnsten, Från Herren kom denna, och den är underbar i våra ögon.

Och de sökte att gripa honom, men de fruktade folkmassan, för de visste att han hade sagt liknelsen mot dem. Och de lämnade honom och gick bort.

Och de sänder några av fariseerna och herodianerna till honom för att fånga honom med ett ord. De men som hade kommit säger till honom: Lärare, vi vet att du är sann och att du inte bryr dig om någon, för du ser inte till människors ansikte, utan du lär Guds väg i sanning. Säg därför till oss, är det tillåtet att

ge tribut till Caesar eller inte? Skall vi ge eller skall vi inte ge? Men han, som kände deras hyckleri, sade till dem: Varför sätter ni mig på prov? Bär hit en denarius till mig så att jag må se den. Men de förde fram den. Och han säger till dem: Vems är denna bild och inskriptionen? Men de sade: Caesars. Och Jesus svarade och sade till dem: Ge tillbaka det som är Caesars till Caesar och det som är Guds till Gud. Och de förundrades över honom.

Och sadducéer kommer till honom, vilka säger att uppståndelse inte finns, och de frågade honom och sade, Lärare, Moses skrev till oss att om någons broder dör och lämnar efter sig en hustru men inte lämnar barn, så ska hans broder ta hans hustru och uppväcka säd åt sin broder. Sju bröder voro därför. Och den förste tog hustru, och då han dog lämnade han ingen avkomma. Och den andre tog henne och dog, och inte heller han lämnade någon avkomma. Och den tredje likaså. Och de sju tog henne, och de lämnade inte någon avkomma. Sist av alla dog också kvinnan. I uppståndelsen därför, när de uppstår, vems hustru kommer hon att vara? Ty de sju hade henne som hustru. Och Jesus svarade och sade till dem: Är ni inte vilseledda på grund av detta, att ni inte känner till skrifterna och inte heller Guds kraft? När de uppstår från de döda, gifter de sig varken eller blir bortgifta, utan de är som änglarna i himlarna. Men om de döda, att de uppväcks, har ni inte läst i Moses bok vid busken hur Gud sade till honom: Jag är Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud? Gud är inte de dödas Gud, utan de levandes, ni är därför mycket vilseledda.

Och en av de skriftlärda närmade sig, som hade hört dem tvista, och som hade sett att han svarade dem väl, frågade honom: Vilket är det första av alla bud? Men Jesus svarade honom att det första av alla bud är: Lyssna, Israel, Herren vår Gud, Herren är en,

Och du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt sinne och av hela din styrka. Detta är det första budet. Och det andra budet är likt detta: du skall älska din nästa som dig själv. Det finns inget annat bud som är större än dessa. Och den skriftlärde sade till honom: Väl, lärare, i sanning har du sagt att han är en och att det inte finns någon annan utom honom, och att älska honom av hela hjärtat och av hela förståendet och av hela själen och av hela styrkan, och att älska nästan som sig själv är mer än alla brännoffren och offren Och Jesus, som såg att han svarade intelligent, sade till honom: Du är inte långt från Guds rike. Och ingen vågade längre fråga honom.

Och Jesus svarade och sade när han undervisade i templet: Hur kan de skriftlärda säga att Kristus är Davids son? Ty David själv sade i den Helige Ande: Herren säger till min Herre, sitt på min högra sida tills jag placerar dina fiender som fotpall för dina fötter. Själv därför kallar David honom Herre, och varifrån är han hans son? Och den stora folkmassan hörde honom gärna.

Och han sade till dem i sin undervisning: Se upp för de skriftlärda som vill vandra i högtidliga kläder och ta emot hälsningar på torgplatserna och de främsta sittplatserna i församlingarna och de främsta platserna vid festmåltiderna. de som uppäter änkornas hus och under förevändning ber långa böner, dessa ska få en hårdare dom

Och Jesus satt ner mittemot skattkammaren och observerade hur folkmängden kastade bronsmynt i skattkammaren. Och många rika kastade mycket, och en fattig änka kom och kastade två små mynt, vilket är en quadrans. Och efter att ha kallat sina lärjungar sade han till dem: Sannerligen säger jag er att denna fattiga änka har lagt i mer än alla de som lägger i skattkammaren,

Alla kastade från sitt överflöd, men denna kastade från sin fattigdom allt vad hon hade, hela sitt liv.

13

Och när han gick ut från templet säger en av hans lärjungar till honom: Lärare, se vilka stenar och vilka byggnader! Och Jesus svarade och sade till honom: Ser du dessa stora byggnader? Inte en sten skall lämnas kvar på en annan som inte skall kastas ner. Och när han satt på Olivberget mittemot templet, frågade Petrus och Jakob och Johannes och Andreas honom enskilt, Säg till oss när dessa saker kommer att ske, och vad är tecknet när alla dessa saker är på väg att fullbordas? Men Jesus svarade och började säga till dem: Se till att ingen vilseleder er. Många kommer i mitt namn och säger att jag är det, och de kommer att vilseleda många. När ni hör om krig och rykten om krig, bli inte oroade, för det måste ske, men slutet är inte ännu här. För nation skall resa sig mot nation och kungarike mot kungarike, och det skall bli jordbävningar på olika platser, och det skall bli hungersnöd och oroligheter. Början av födslovåndorna är dessa. Men se till er själva. För de kommer att överlämna er till råd, och i deras församlingar kommer ni att slås, och inför ledare och kungar kommer ni att ställas på grund av mig, till vittnesbörd för dem. Och det är nödvändigt att de goda nyheterna först blir förkunnande i alla nationer. När de leder er och överlämnar er, var inte oroliga i förväg för vad ni ska säga, och öva inte heller, utan det som blir givet till er i den timmen, detta tala, för det är inte ni som är de talande, utan den Helige Anden. Men broder kommer att förråda broder till döden och fader barn, och barn kommer att resa sig upp mot föräldrar och döda dem. Och ni kommer att vara hatade av alla på grund av mitt namn, men den som uthärdar till slutet kommer att bli räddad.

När ni ser förödelsens styggelse som talades om av profeten Daniel stå där den inte bör – må den som läser förstå – då må de som är i Judeen fly till bergen. Men den som är på taket ska inte gå ner i huset, inte heller gå in för att ta något från sitt hus. Och den som är ute på fältet, låt honom inte vända tillbaka för att hämta sin mantel. Ve dem som är havande och de som ammar under de dagarna. Be att er flykt inte sker på vintern. Ty de dagarna kommer att vara en sådan trångmål som inte har blivit sådan från skapelsens början, vilken Gud skapade, till nu och inte heller kommer att bli. Och om inte Herren hade förkortat dagarna, skulle inget kött ha blivit räddat, men på grund av de utvalda som han valde förkortade han dagarna. Och om då någon säger till er: Se, här är Kristus eller Se, där är han, så tro det inte. För falska kristusar och falska profeter kommer att uppstå och de kommer att ge tecken och under för att vilseleda, om möjligt, även de utvalda. Men ni, se upp, se, jag har förutsagt er allt. Men i de där dagarna, efter den bedröelsen, kommer solen att förmörkas, och månen kommer inte att ge sitt ljus, Och stjärnorna kommer att falla från himlen, och krafterna i himlarna kommer att skakas. Och då kommer de att se Människosonen kommande i moln med stor makt och härlighet. Och då kommer han att sända sina budbärare och samla sina utvalda från de fyra vindarna, från jordens ände till himmelens ände.

Från fikonträdet skall ni lära er liknelsen. När dess gren redan blir mjuk och skjuter ut löven, vet ni att sommaren är nära, Så även ni, när ni ser dessa saker hända, vet att det är nära vid dörrarna. Sannerligen säger jag er att denna generation inte skall förgå förrän allt detta sker. Himlen och jorden kommer att förgå, men mina ord kommer aldrig att förgå.

Men om den dagen eller den timmen vet ingen, inte heller änglarna i himlen, inte heller Sonen, utan endast Fadern. Se, var vaksamma och bed, för ni vet inte när tiden är inne. Som en man på resa, som lämnade sitt hus och gav sina slavar auktoritet, och var och en sitt arbete, och befallde dörrvaktaren att vaka. Vaka därför, ni vet inte när husets herre kommer, sent eller vid midnatt eller vid tuppgål eller tidigt på morgonen, Att han inte plötsligt kommer och finner er sovande. Det som jag säger till er, säger jag till alla: vaka.

14

Det var och påsken och det osyrade brödet efter två dagar. Och översteprästerna och de skriftlärda sökte hur de, efter att ha gripit honom med list, skulle kunna döda honom. De sade dock inte under festen, för att det inte skulle bli uppror bland folket.

Och när han var i Betania i Simon den spetälskes hus, medan han låg till bords, kom en kvinna som hade en alabasterflaska med salva av äkta nardus, mycket dyrbar, och hon krossade alabasterflashan och hällde den över hans huvud. Det var några som var indignerade och sade till sig själva: Till vad har denna förstörelse av salvan skett? Denna parfym kunde ha sålts för över trehundra denarii och pengarna kunnat ges till de fattiga, och de skällde ut henne. Men Jesus sade: Låt henne vara, varför orsakar ni henne besvär? Hon har gjort ett gott verk för mig. För de fattiga har ni alltid med er själva, och när ni vill kan ni göra dem gott, men mig har ni inte alltid. Vad hon hade gjorde hon, hon föregick att smörja min kropp för begravningen. Sannerligen säger jag er, var som helst det goda budskapet blir förkunnat i hela världen, kommer också det hon gjorde att berättas till hennes minne.

Och Judas Iskariot, en av de tolv, gick bort till översteprästerna för att förråda honom till dem. Men de som hade hört detta gladde sig, och de lovade att ge honom silvermynt, och han sökte hur han vid lämpligt tillfälle kunde förråda honom.

Och på den första dagen av de osyrade bröden, när de offrade påskalammet, säger hans lärjungar till honom: Var vill du att vi ska gå och förbereda så att du kan äta påsken? Och han sänder två av sina lärjungar och säger till dem: Gå in i staden, och en man som bär en kruka vatten kommer att möta er, följ honom, Och var han än går in, säg till husets herre att läraren säger: Var är mitt härbärge där jag kan äta påsken med mina lärjungar? Och han själv skall visa er ett stort möblerat rum som är färdigt; där skall ni förbereda åt oss. Och hans lärjungar gick ut och kom in i staden, och de fann det som han hade sagt till dem, och de förberedde påsken. Och när kvällen hade inträffat kom han med de tolv, Och när de låg till bords och åt, sade Jesus: Sannerligen säger jag er att en av er skall förråda mig, en som äter med mig. Men de började bli bedrövade och säga till honom, en efter en: Säkert inte jag? och en annan: Säkert inte jag? Men han svarade och sade till dem: En av de tolv, den som doppar med mig i skålen. Människosonen går visserligen bort såsom det är skrivet om honom, men ve den människan genom vilken Människosonen blir förrådd, det vore gott för honom om den människan aldrig hade blivit född. Och medan de åt tog Jesus bröd, välsignade det, bröt det och gav till dem och sade: Tag, ät, detta är min kropp. Och efter att ha tagit bägaren och givit tack gav han den till dem, och alla drack från den. Och han sade till dem: Detta är mitt blod, det nya förbundets blod, som blir utgjutet för många. Sannerligen säger jag er att jag inte längre skall dricka av vinens frukt förrän den dagen när jag dricker den ny i Guds rike.

Och efter att ha sjungit en hymn gick de ut till Olivberget. Och Jesus säger till dem: Ni kommer alla att falla bort under denna natt, eftersom det är skrivet: Jag skall slå herden och fåren skall skingras. Men efter att jag har blivit uppväckt ska jag gå före er in i Galileen. Men Peter sa till honom: Även om alla kommer att falla bort, så inte jag. Och Jesus säger till honom: Sannerligen säger jag dig att du idag under denna natt, innan tuppen gal två gånger, tre gånger kommer att förneka mig. Men Peter sade ännu mer ivrigt: Om det är nödvändigt för mig att dö med dig, kommer jag inte att förneka dig. Likaså sade också alla.

Och de kommer till en plats vars namn är Getsemane, och han säger till sina lärjungar, sitt här tills jag ber. Och han tog med sig Petrus och Jakobus och Johannes, och han började bli storligen förfärad och orolig. Och han sade till dem: Min själ är mycket sorgsen ända till döds; stanna här och vaka. Och efter att ha gått fram en liten bit föll han på sitt ansikte mot jorden, och han bad att timmen måtte gå förbi från honom, om det var möjligt, Och han sade: Abba, Fader, allt är möjligt för dig, bär bort denna bägare från mig, men inte vad jag vill, utan vad du vill. Och han kommer och finner dem sovande, och han säger till Petrus: Simon, sover du? Förmådde ni inte vaka en enda timme? Vaka och be, så att ni inte går in i frestelse; anden är visserligen villig, men köttet är svagt. och igen, efter att ha gått bort, bad han och sade samma ord Och när han hade återvänt fann han dem igen sovande, för deras ögon voro tyngda, och de visste inte vad de skulle svara honom. Och han kommer den tredje gången och säger till dem: Sover ni fortfarande och vilar er? Det är nog nu. Timmen har kommit, se, människosonen överlämnas i syndarnas händer. Res er upp, låt oss gå, se, den som förråder mig har kommit nära.

Och omedelbart, medan han fortfarande talade, kommer Judas Iskariot, en av de tolv, och med honom en stor folkmassa med svärd och träklubbor, utsända av översteprästerna och de skriftlärda och de äldste. Men han som överlämnade honom hade givit dem en signal och sagt: Den som jag kysser, han är det, gripa honom och för bort honom säkert. Och efter att ha kommit närmade han sig omedelbart honom och sade: Hälsningar, rabbi, och kysste honom. De lade sina händer på honom och grep honom. En av de som stod där drog sitt svärd, slog högprestens slav och högg av hans öra. Och Jesus svarade och sade till dem: Som mot en rövare har ni gått ut med svärd och påkar för att gripa mig, Varje dag var jag hos er i templet och undervisade, och ni grep mig inte. Men detta skedde för att skrifterna skulle uppfyllas. Och efter att ha lämnat honom flydde alla. Och en ung man följde honom, klädd i ett linnekläde på sin nakna kropp, och de unga männen grep honom. Men han lämnade linnetyget och flydde naken från dem.

Och de ledde bort Jesus till översteprästen, och alla överstepräster och de äldste och de skriftlärde kom tillsammans till honom. Och Petrus följde honom på avstånd ända in i översteprästens gård, och han satt tillsammans med tjänarna och värmde sig vid elden. Men översteprästerna och hela rådet sökte vittnesbörd mot Jesus för att döda honom, och de fann inte, Många bar falskt vittnesbörd mot honom, och vittnesmålen var inte överensstämmande. Och några som hade rest sig upp bar falskt vittnesbörd mot honom och sade Att vi hörde honom säga, att jag kommer att förstöra detta handgjorda tempel och på tre dagar bygga ett annat som inte är gjort med händer. Och inte heller då var deras vittnesmål lika. Och högprästen reste sig upp och gick fram i mitten och frågade Jesus och sade: Svarar du ingenting? Vad är det dessa vittnar emot dig? Men han var tyst

och svarade ingenting. Åter frågade översteprästen honom och sade till honom: Är du Kristus, den välsignades son? Men Jesus sade: Jag är, och ni ska se Människosonen sitta på Maktens högra sida och komma på himlens moln. Men översteprästen slet sönder sina kläder och sade: Vad behöver vi ännu vittnen? Ni hörde verkligen hädelsen, vad tycker ni? Men de alla fördömde honom att vara skyldig till döden. Och några började spotta på honom och täcka hans ansikte och slå honom och säga till honom: Profetera för oss, vem är det som slog dig. Och tjänarna slog honom med slag.

Och när Petrus var nere på gården kom en av översteprästens tjänstekvinnor Och när hon såg Petrus värma sig, tittade hon på honom och sade: Även du var med Jesus från Nasaret. Men han nekade och sade: Jag vet inte, och jag förstår inte heller vad du säger. Och han gick ut till förgården, och tuppen gol. Och tjänsteflickan som såg honom igen började säga till de som stod där att denne är en av dem. Men han förnekade igen. Och efter en liten stund sade de som stod där åter till Petrus: Verkligen är du en av dem, för du är galilé och ditt tal liknar deras. Men han började förbanna och svära att han inte kände denna människa som ni talar om. Och för andra gången gol tuppen. Och Petrus påminnades om det ord som Jesus sade till honom: att innan tuppen gal två gånger, skulle du förneka mig tre gånger, och han kastade sig ned och grät.

15

Och omedelbart på morgonen höll översteprästerna råd tillsammans med de äldste och de skriftlärde och hela rådet, och sedan de hade bundit Jesus förde de bort honom och överlämnade honom till Pilatus. Och Pilatus frågade honom: Är du judarnas

kung? Men han svarade och sade till honom: Du säger det. Och översteprästerna anklagade honom mycket, men han svarade ingenting. Men Pilatus frågade honom igen och sade: Svarar du ingenting? Se hur mycket de vittnar mot dig. Men Jesus svarade inte längre något, så att Pilatus förundrades. Enligt festen frigav han åt dem en fånge, vilken de begärde. Det var och den som kallades Barabbas, bunden med medupprorsmakarna, vilka hade begått mord i upproret. Och folkskaran ropade ut och började begära såsom han alltid gjorde åt dem. Men Pilatus svarade dem och sade: Vill ni att jag ska släppa kungen av judarna till er? Han visste nämligen att översteprästerna hade överlämnat honom på grund av avund. Men översteprästerna uppviggade folkmassan så att han hellre skulle frige Barabbas åt dem. Men Pilatus svarade igen och sade till dem: Vad vill ni därför att jag ska göra med den som ni kallar judarnas kung? Men de ropade igen: Korsfäst honom! Men Pilatus sade till dem: Vad ont har han då gjort? Men de ropade ännu högre: Korsfäst honom! Men Pilatus, som önskade göra det tillräckliga för folkmassan, frigav åt dem Barabbas och överlämnade Jesus, efter att ha piskat honom, så att han skulle korsfästas.

Men soldaterna ledde bort honom inuti gården, vilket är praetorium, och de kallade tillsammans hela kohorten. Och de klär honom i purpur och sätter på honom en krona som de har vävt av törnen. Och de började hälsa på honom: Hälsningar, judarnas kung! Och de slog hans huvud med ett rör och spottade på honom, och de föll på knä och hyllade honom. Och när de hade gycklat med honom, klädde de av honom purpurmanteln och klädde på honom hans egna kläder, och de förde ut honom för att korsfästa honom.

Och de tvingar en förbigående, en viss Simon från Kyrene, som kom från fältet, fadern till Alexander och Rufus, att ta upp hans kors.

Och de för honom till platsen Golgata, vilket översatt betyder Skallens plats. Och de gav honom vin blandat med myrra att dricka, men han tog det inte. Och efter att ha korsfäst honom delar de hans kläder genom att kasta lott om dem, vem som ska ta vad. Det var den tredje timmen och de korsfäste honom. Och inskriptionen med hans anklagelse var skriven: Judarnas kung.

Och med honom korsfäster de två rövare, en på hans högra sida och en på hans vänstra sida. Och skriften som säger blev uppfylld, och han blev räknad bland de laglösa. Och de förbipasserande hädade honom, skakande sina huvuden och sägande: Ha, du som förstör templet och bygger det på tre dagar Rädda dig själv och kom ner från korset. Likaledes hånande även översteprästerna varandra tillsammans med de skriftlärda och sade: Andra räddade han, sig själv kan han inte rädda. Kristus, Israels kung, låt honom komma ner nu från korset, så att vi må se och tro på honom. Och de som var korsfästa med honom hånade honom.

Men när den sjätte timmen hade inträffat, kom mörker över hela landet fram till den nionde timmen. Och vid den nionde timmen ropade Jesus med hög röst och sade: Eloi, Eloi, lama sabachthani, vilket är översatt: Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?

Och några av dem som stod där, som hade hört det, sade: Se, han kallar på Elia. Men en sprang och fyllde en svamp med ättika och satte den runt ett vass och gav honom att dricka, sägande: Låt

oss se om Elia kommer för att ta ner honom. Men Jesus lämnade ifrån sig ett högt rop och gav upp andan. Och förlåten i templet revs i två från ovanifrån ända ned. Men när centurionen som stod mitt emot honom såg att han så ropande andades ut sin sista suck, sade han: Sannerligen, denna man var Guds son. Det var men och kvinnor från långt borta som bevakade, bland vilka var Maria Magdalene och Maria, moder till Jakob den lille och Joses, och Salome, De som också när han var i Galileen följde honom och tjänade honom, och många andra som hade kommit upp med honom till Jerusalem.

Och eftersom kvällen redan hade inträffat, då det var förberedelsedagen, det vill säga dagen före sabbaten, Josef från Arimatea, en framstående rådsledamot som själv väntade på Guds rike, kom och vågade gå in till Pilatus och bad om Jesu kropp. Men Pilatus förundrade sig över om han redan hade dött, och efter att ha kallat på centurionen frågade han honom om han hade dött för länge sedan. Och efter att ha fått veta det från centurionen, gav han kroppen åt Josef. Och efter att ha köpt linnekläde och tagit ner honom lindade han honom i linnet och lade honom i en grav som var huggen ur klippan, och han rullade en sten framför gravens dörr. Men Maria från Magdala och Maria, Joses mor, såg var han lades.

16

Och när sabbaten hade passerat köpte Maria Magdalena och Maria, Jakobs mor, och Salome kryddor för att komma och smörja honom. Och mycket tidigt på morgonen den första sabbatsdagen kommer de till graven, när solen har gått upp. Och de sade till varandra: Vem skall rulla bort stenen från gravens dörr åt oss? Och när de tittade upp såg de att stenen hade blivit bortrullad, för

den var mycket stor. Och när de hade gått in i graven såg de en ung man som satt på högra sidan, klädd i en vit mantel, och de blev häpna. Men han säger till dem: Bli inte förskräckta, ni söker Jesus Nasaréen, den korsfäste. Han har uppväckts, han är inte här. Se platsen där de lade honom. Men gå och säg till hans lärjungar och till Petrus att han går före er in i Galileen; där skall ni se honom, såsom han sade till er. Och efter att ha gått ut flydde de från graven, ty skälvning och förvirring hade gripit dem, och de sade ingenting till någon, för de var rädda.

Efter att ha uppstått på morgonen den första sabbatsdagen framträdde han först för Maria Magdalena, från vilken han hade drivit ut sju demoner. Den rapporterade till dem som hade varit med honom, som sörjde och grät. Och de, som hade hört att han lever och hade blivit sedd av henne, trodde inte. Men efter dessa saker uppenbarade han sig i en annan form för två av dem som gick till ett fält. Och de gick bort och rapporterade till de övriga, men inte heller dem trodde de. Senare uppenbarade han sig för de elva som låg till bords, och förebrådde dem deras otro och hjärthårdhet, därför att de inte hade trott dem som hade sett honom uppväckt. Och han sade till dem: Gå ut i hela världen och förkunna det glada budskapet för hela skapelsen. Den som har trott och blivit döpt skall bli frälst, men den som inte har trott skall bli fördömd. Men för de som har trott kommer dessa tecken att följa: i mitt namn kommer de att kasta ut demoner, de kommer att tala med nya tungor, Ormar ska de lyfta, och även om de dricker något dödligt, ska det inte skada dem, på sjuka ska de lägga händerna, och det ska gå väl för dem.

Den Herren blev alltså, efter att ha talat till dem, upptagen till himlen och satte sig på Guds högra sida. De gick ut och

förkunnade överallt, medan Herren samarbetade och bekräftade ordet genom de åtföljande tecknen. Amen.

Johannesevangeliet

1

I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud. Denna var i början hos Gud. Allt blev till genom honom, och utan honom blev inte heller något till som har blivit. I honom var liv, och livet var människornas ljus. Och ljuset lyser i mörkret, och mörkret grep det inte.

Det fanns en man sänd från Gud, hans namn var Johannes, Denne kom till vittnesbörd, för att han skulle vittna om ljuset, så att alla skulle tro genom honom. Inte var han det ljuset, utan han skulle vittna om ljuset. Det var det sanna ljuset, som upplyser varje människa som kommer in i världen. I världen var han, och världen blev till genom honom, och världen kände honom inte. Han kom till sitt eget, och hans egna tog inte emot honom. Men så många som tog emot honom, gav han auktoritet att bli Guds barn, åt dem som tror på hans namn, De som inte föddes av blod, inte heller av köttets vilja, inte heller av en mans vilja, utan av Gud. Och Ordet blev kött och slog upp sitt tält bland oss, och vi såg hans härlighet, härlighet som den enborne från Fadern, full av nåd och sanning. Johannes vittnar om honom och ropar: Denne var den som jag talade om: han som kommer efter mig har blivit före mig, eftersom han var före mig. Och från hans fullhet har vi alla tagit emot, och nåd i stället för nåd, Ty lagen gavs genom Moses, nåden och sanningen kom genom Jesus Kristus. Gud har ingen sett någonsin, den enfödde sonen som är i faderns famn, han har förklarat honom.

Och detta är Johannes vittnesbörd, när judarna från Jerusalem sände präster och leviter för att fråga honom: Vem är

du? Och han bekände och förnekade inte, och han bekände: Jag är inte Kristus. Och de frågade honom: Vad då? Är du Elias? Och han säger: Jag är inte. Är du profeten? Och han svarade: Nej. Jag sa därför till honom: Vem är du, så att vi kan ge svar till dem som skickade oss? Vad säger du om dig själv? Han sade: Jag är en röst som ropar i öknen: Gör rak Herrens väg, såsom profeten Jesaja sade.

Och de som hade blivit sända var från fariséerna Och de frågade honom och sade till honom: Varför döper du då, om du varken är Kristus, eller Elias, eller profeten? Johannes svarade dem och sade: Jag döper i vatten, men mitt ibland er står den som ni inte känner. Han är den som kommer efter mig, som har blivit före mig, vars sandalrem jag inte är värdig att lossa. Dessa saker hände i Betania bortom Jordan, där Johannes döpte.

Nästa dag ser Johannes Jesus komma mot honom och säger: Se Guds lamm som bär världens synd. Denne är den om vilken jag sade: Efter mig kommer en man som har blivit före mig, eftersom han var före mig. Och jag kände honom inte, men för att han skulle uppenbaras för Israel, därför kom jag döpande i vattnet. Och Johannes vittnade och sade att jag har sett Anden nedstigande som en duva från himlen, och den förblev på honom. Och jag kände inte honom, men den som hade sänt mig att döpa i vatten, han sade till mig: På vilken du ser Anden nedstigande och förbliva på honom, denne är den som döper i helig Ande. Och jag har sett och vittnat om att denne är Guds son.

Nästa dag stod John igen där, och två av hans lärjungar, Och efter att ha blickat på Jesus som gick, säger han: Se Guds lamm. Och de två lärjungarna hörde honom tala, och de följde Jesus. Men Jesus vände sig och såg dem följa och säger till dem, Vad

söker ni? Men de sade till honom: Rabbi – vilket översatt betyder lärare – var bor du? Han säger till dem: Kom och se. De kom därför och såg var han bodde, och hos honom stannade de den dagen, det var vid den tionde timmen. Andreas var brodern till Simon Petrus, en av de två som hade hört från Johannes och följt honom. Denne finner först sin egen broder Simon och säger till honom: Vi har funnit Messias, vilket översatt betyder Kristus. Och han ledde honom till Jesus. Jesus blickade på honom och sade: Du är Simon, Jonas son, du skall kallas Kefas, vilket tolkas Petrus.

Den nästa dagen ville Jesus gå ut till Galileen, och han finner Filippus och säger till honom: Följ mig. Men Philip var från Bethsaida, från Andrews och Peters stad. Filip finner Natanael och säger till honom: Den som Moses skrev om i lagen och profeterna, honom har vi funnit, Jesus, Josefs son från Nasaret. Och Natanael sa till honom: Kan något gott komma från Nasaret? Filippus säger till honom: Kom och se. Jesus såg Nathanael komma mot honom och säger om honom: Se, verkligen en israelit i vilken det inte finns något svek. Natanael säger till honom: Varifrån känner du mig? Jesus svarade och sade till honom: Innan Filippus talade till dig, när du var under fikonträdet, såg jag dig. Natanael svarade och säger till honom: Rabbi, du är Guds son, du är Israels kung. Jesus svarade och sa till honom: Därför att jag sa till dig att jag såg dig under fikonträdet, tror du? Du kommer att se större saker än dessa. Och han säger till honom: Sannerligen, sannerligen säger jag er, från och med nu skall ni se himlen öppnad och Guds budbärare stiga upp och stiga ner över Människosonen.

2

Och på den tredje dagen var det ett bröllop i Kana i Galileen, och Jesu moder var där. Men även Jesus och hans lärjungar blev

kallade till bröllopet. Och när vinet hade tagit slut säger Jesu moder till honom: De har inget vin. Jesus säger till henne: Vad har det med mig och dig att göra, kvinna? Min timme har ännu inte kommit. Hans moder säger till tjänarna: Vad han än säger till er, gör det. Där stod sex stenkrukor enligt judarnas reningsbruk, som rymde två eller tre mått var. Jesus säger till dem: Fyll vattenkrukorna med vatten. Och de fyllde dem till brädden. Och han säger till dem: Ösa nu och bär till hovmästaren. Och de bar dit. Men när mästaren för banketten smakade vattnet som blivit vin och inte visste varifrån det var, men tjänarna visste, de som dragit vattnet, kallar mästaren för banketten brudgummen Och han säger till honom: Var och en serverar först det goda vinet, och när gästerna är berusade, då det sämre, men du har bevarat det goda vinet till just nu. Denna början av tecknen gjorde Jesus i Kana i Galileen och uppenbarade sin härlighet, och hans lärjungar trodde på honom.

Efter detta gick han ner till Kapernaum, han själv och hans moder och hans bröder och hans lärjungar, och där stannade de inte många dagar.

Och påsken för judarna var nära, och Jesus gick upp till Jerusalem. Och han fann i templet de som sålde oxar och får och duvor, och penningväxlarna som satt där. Och efter att ha gjort en piska av rep drev han ut alla från templet, både fåren och oxarna, och han hällde ut penningväxlarnas mynt och vände om borden, Och till dem som sålde duvorna sade han: Ta bort detta härifrån, gör inte min faders hus till ett handelshus. Men hans lärjungar ihågkom att det är skrivet: Nitälskan för ditt hus skall uppsluka mig. Judarna svarade därför och sade till honom: Vad för tecken visar du oss, eftersom du gör dessa saker? Jesus svarade och sa till dem: Förstör detta tempel, och på tre dagar skall jag resa det.

Judarna sade därför: I fyrtio och sex år blev detta tempel byggt, och du skall resa det på tre dagar? Men han talade om sin kropps tempel. När han därför var uppväckt från de döda, kom hans lärjungar ihåg att han hade sagt detta, och de trodde på skriften och på det ord som Jesus hade sagt.

Som han var i Jerusalem under påsken vid högtiden, trodde många på hans namn, när de såg de tecken som han gjorde. Men Jesus själv anförtrodde inte sig själv åt dem, eftersom han kände alla, och att han inte hade behov av att någon skulle vittna om människan, för han själv kände till vad som var i människan.

3

Det var en man från fariséerna, Nikodemus till namnet, en ledare bland judarna. Denne kom till honom om natten och sade till honom: Rabbi, vi vet att du har kommit från Gud som lärare, för ingen kan göra dessa tecken som du gör, om inte Gud är med honom. Jesus svarade och sade till honom: Sannerligen, sannerligen säger jag dig, om inte någon blir född från ovan, kan han inte se Guds rike. Nikodemus säger till honom: Hur kan en man födas när han är gammal? Han kan väl inte gå in i sin moders buk en andra gång och födas? Jesus svarade: Sannerligen, sannerligen säger jag dig, om inte någon blir född av vatten och Ande, kan han inte gå in i Guds rike. Det som är fött av köttet är kött, och det som är fött av Anden är ande. Undra inte över att jag sade till dig: det är nödvändigt att ni blir födda ovanifrån. Anden blåser var den vill, och du hör dess röst, men du vet inte varifrån den kommer och vart den går; så är det med var och en som är född av Anden. Nikodemus svarade och sade till honom: Hur kan detta ske? Jesus svarade och sade till honom: Du är Israels lärare och dessa ting känner du inte till? Sannerligen, sannerligen säger

jag till dig att det vi vet talar vi, och det vi har sett vittnar vi om, och vårt vittnesbörd tar ni inte emot. Om jag sade er de jordiska sakerna och ni inte tror, hur skall ni då tro om jag säger er de himmelska? Och ingen har uppstigit till himlen utom den som har nedstigit från himlen, Människosonen som är i himlen. Och liksom Moses lyfte upp ormen i öknen, så är det nödvändigt att Människosonen lyfts upp, så att var och en som tror på honom inte skall förgås, utan har evigt liv. Ty så älskade Gud världen, att han gav sin enfödde son, för att var och en som tror på honom inte skall förgås, utan ha evigt liv. Ty Gud sände inte sin son in i världen för att döma världen, utan för att världen skulle bli räddad genom honom. Den som tror på honom blir inte dömd, men den som inte tror är redan dömd, eftersom han inte har trott på den enfödde Guds Sons namn. Detta är domen, att ljuset har kommit in i världen, och människorna älskade mörkret mer än ljuset, för deras gärningar var onda. Ty var och en som gör det onda hatar ljuset och kommer inte till ljuset, så att hans gärningar inte skall bli avslöjade, Men den som gör sanningen kommer till ljuset, så att hans verk uppenbaras, eftersom de är gjorda i Gud.

Efter dessa saker kom Jesus och hans lärjungar in i Judéens land, och där vistades han med dem och döpte. Men Johannes döpte också i Ainon nära Salim, eftersom det fanns mycket vatten där, och de kom och blev döpta, Ty Johannes var ännu inte kastad i fängelset. Det uppstod därför en diskussion mellan Johannes lärjungar och en jude om rening. Och de kom till Johannes och sa till honom: Rabbi, han som var med dig på andra sidan Jordan, den som du vittnade om, se, han döper och alla kommer till honom. Johannes svarade och sade: En människa kan inte ta emot någonting, om det inte har givits henne från himlen. Ni själva vittnar för mig att jag sade: jag är inte Kristus, utan jag är sänd framför honom. Den som har bruden är brudgummen, men

brudgummens vän, den som står och hör honom, gläds med glädje över brudgummens röst. Denna min glädje har därför blivit uppfylld. Han måste öka, men jag måste minska. Den som kommer från ovan är över alla. Den som är från jorden är från jorden och talar från jorden, den som kommer från himlen är över alla. Och det han har sett och hört, det vittnar han om, och hans vittnesbörd tar ingen emot. Den som har tagit emot hans vittnesbörd har beseglat att Gud är sann. Den som Gud sände talar Guds ord, för Gud ger inte Anden med mått. Fadern älskar sonen och har gett allt i hans hand. Den som tror på Sonen har evigt liv, men den som är olydig mot Sonen skall inte se livet, utan Guds vrede förblir över honom.

4

Som Herren därför fick veta att fariséerna hade hört att Jesus skaffade fler lärjungar och döpte än Johannes fastän Jesus själv verkligen inte döpte, utan hans lärjungar Han lämnade Judeen och begav sig till Galileen. Det var nödvändigt för honom att passera genom Samaria. Han kommer därför till en stad i Samarien som kallas Sychar, nära den plats som Jakob gav åt sin son Josef, Det var där en källa av Jakob. Därför satt Jesus, som hade blivit trött från resan, vid källan, det var ungefär den sjätte timmen. En kvinna kommer från Samaria för att dra vatten. Jesus säger till henne: Ge mig att dricka. För hans lärjungar hade gått in i staden för att köpa mat. Därför säger den samaritiska kvinnan till honom: Hur kan du som är jude be mig om att dricka, när jag är en samaritisk kvinna? För judar umgås inte med samariter. Jesus svarade och sade till henne: Om du kände Guds gåva, och vem det är som säger till dig, ge mig att dricka, så skulle du ha bett honom, och han skulle ha gett dig levande vatten. Kvinnan säger till honom: Herre, du har varken hink och brunnen är djup,

varifrån har du därför det levande vattnet? Är du inte större än vår fader Jakob, som gav oss brunnen, och han själv drack från den och hans söner och hans boskap? Jesus svarade och sa till henne: Var och en som dricker av detta vatten kommer att törsta igen, Den som dricker av det vatten som jag kommer att ge honom, skall aldrig törsta, utan det vatten som jag ger honom skall bli i honom en källa av vatten som väller upp till evigt liv. Kvinnan säger till honom: Herre, ge mig detta vatten, så att jag inte törstar och inte heller behöver komma hit för att hämta. Jesus säger till henne: Gå och kalla på din man och kom hit. Kvinnan svarade och sa: Jag har ingen man. Jesus säger till henne: Du sa rätt när du sa att du inte har någon man, Fem män har du haft, och den du nu har är inte din man; detta sanna har du sagt. Kvinnan säger till honom: Herre, jag ser att du är en profet. Våra fäder tillbad på detta berg, och ni säger att Jerusalem är den plats där man måste tillbe. Jesus säger till henne: Kvinna, tro mig att det kommer en stund när ni varken på detta berg eller i Jerusalem skall tillbe Fadern. Ni tillber det ni inte vet, vi tillber det vi vet, eftersom frälsningen kommer från judarna. Men en timme kommer, och är nu, när de sanna tillbedjarna skall tillbe Fadern i ande och sanning, för Fadern söker sådana som tillber honom. Gud är ande, och de som dyrkar honom måste dyrka i ande och sanning. Kvinnan säger till honom: Jag vet att Messias kommer, han som kallas Kristus; när han kommer, kommer han att förkunna allt för oss. Jesus säger till henne: Jag är den som talar till dig. Och vid detta kom hans lärjungar, och de förundrade sig över att han talade med en kvinna, men ingen sade dock: Vad söker du? eller Vad talar du med henne? Kvinnan lämnade därför sin vattenkruka och gick bort till staden, och säger till människorna, Kom och se en man som sade till mig allt som jag gjorde, är inte denne Kristus? De gick därför ut ur staden och kom till honom.

Men under tiden bad lärjungarna honom och sade: Rabbi, ät. Men han sade till dem: Jag har mat att äta som ni inte känner till. Sade därför lärjungarna till varandra: Har inte någon fört mat till honom att äta? Jesus säger till dem: Min mat är att jag gör hans vilja som har sänt mig och fullbordar hans verk. Säger ni inte att det ännu är fyra månader och sedan kommer skörden? Se, jag säger er, lyft upp era ögon och se på landet, att det är vitt till skörd redan. Och den som skördar tar emot lön och samlar frukt till evigt liv, så att både den som sår och den som skördar gläder sig tillsammans. Ty i detta är ordet det sanna, att en är den som sår och en annan den som skördar. Jag sände er att skörda det ni inte har arbetat för, andra har arbetat, och ni har gått in i deras arbete. Men från den staden trodde många av samariterna på honom genom kvinnans ord, som vittnade att han sade till mig allt som jag gjorde. Som därför samariterna kom till honom, bad de honom att stanna hos dem, och han stannade där två dagar. Och många fler trodde på grund av hans ord, Till kvinnan sade de att de inte längre tror på grund av hennes tal, för de själva har hört, och de vet att denne verkligen är världens frälsare, Kristus.

Men efter de två dagarna gick han ut därifrån och begav sig till Galileen. Själv vittnade Jesus om att en profet inte har ära i sitt eget fosterland. När han därför kom in i Galileen, mottog galileerna honom, eftersom de hade sett allt som han gjorde i Jerusalem under högtiden, för de själva hade kommit till högtiden.

Kom därför Jesus igen till Kana i Galileen, där han gjorde vattnet till vin. Och det var en kunglig tjänsteman, vars son var sjuk i Kapernaum, Denne, som hade hört att Jesus hade kommit från Judeen till Galileen, gick bort till honom och bad honom att han skulle komma ner och hela hans son, ty han var i färd att dö.

Jesus sade därför till honom: Om ni inte ser tecken och under, kommer ni inte att tro. Den kungliga tjänstemannen säger till honom: Herre, kom ner innan mitt barn dör. Jesus säger till honom: Gå, din son lever. Och mannen trodde det ord som Jesus sade till honom, och han gick. Redan medan han steg ner mötte hans slavar honom och rapporterade och sade att ditt barn lever. Han frågade därför av dem vid vilken timme han hade det bättre. Och de sade till honom att igår vid den sjunde timmen lämnade febern honom. Fadern insåg därför att det var i den timmen då Jesus sade till honom att din son lever, och han trodde och hela hans hus. Detta andra tecken gjorde Jesus igen när han kom från Judeen till Galileen.

5

Efter detta var det de judars högtid, och Jesus gick upp till Jerusalem. Det finns i Jerusalem vid fårpoolen en bassäng som på hebreiska kallas Betesda, vilken har fem pelargångar. I dessa låg en stor mängd av de sjuka, blinda, lama, förtvinade, väntande på vattnets rörelse. En angel gick nämligen ner i poolen vid en viss tid, och vattnet rördes om, därför blev den förste som steg i efter vattnets omrörning frisk från vilken sjukdom han än var hemsökt av. Det var en man där som hade haft sin sjukdom i trettioåtta år. Då Jesus såg denne ligga, och visste att han redan hade varit sjuk länge, säger han till honom: Vill du bli frisk? Den sjuke svarade honom: Herre, jag har ingen människa som kan kasta mig i poolen när vattnet blir rört. Men medan jag kommer, går en annan ner före mig. Jesus säger till honom: Res dig, lyft din matta och gå. Och omedelbart blev mannen frisk, och han lyfte sin bädd och gick. Men det var sabbat den dagen. Därför sade judarna till den som hade blivit botad: Det är sabbat, det är inte tillåtet för dig att bära mattan. Han svarade dem: Den som gjorde mig frisk, han

sade till mig: Lyft din matta och gå. De frågade därför honom: Vem är den mannen som sade till dig: Lyft upp din matta och gå? Den som hade blivit botad visste inte vem det var, för Jesus hade smugit sig undan eftersom det var en folkmassa på platsen. Efter detta finner Jesus honom i templet och sade till honom: Se, du har blivit frisk, synda inte längre, så att inte något värre drabbar dig. Mannen gick bort och rapporterade till judarna att Jesus är den som hade gjort honom frisk.

Och på grund av detta förföljde judarna Jesus och sökte att döda honom, eftersom han gjorde dessa saker på sabbaten. Men Jesus svarade dem: Min fader arbetar intill just nu, och jag arbetar. Därför sökte judarna ännu mer att döda honom, eftersom han inte endast bröt sabbaten, utan också kallade Gud sin egen fader och gjorde sig själv lik Gud.

Jesus svarade därför och sade till dem: Amen, amen säger jag er, sonen kan inte göra något av sig själv, om han inte ser något som fadern gör, ty vad den där gör, det gör också sonen på samma sätt. Ty fadern älskar sonen och visar honom allt som han själv gör, och större verk än dessa kommer han att visa honom, så att ni må förundras. Precis som Fadern uppväcker de döda och ger liv, så ger också Sonen liv åt dem han vill. Ty inte heller dömer fadern någon, utan all dom har han gett åt sonen, så att alla hedrar sonen liksom de hedrar fadern. Den som inte hedrar sonen hedrar inte fadern som har sänt honom. Sannerligen, sannerligen säger jag er att den som hör mitt ord och tror på honom som sände mig har evigt liv, och kommer inte till dom, utan har övergått från döden till livet. Sannerligen, sannerligen säger jag er att en timme kommer, och nu är den här, när de döda skall höra Guds Sons röst, och de som hör skall leva, Just som Fadern har liv i sig själv, så har han även gett Sonen att ha liv i sig själv, Och han gav

honom auktoritet och att utöva dom, därför att han är människans son. Förundra er inte över detta, att en timme kommer då alla de som är i gravarna skall höra hans röst, och de som har gjort det goda kommer ut till livets uppståndelse, men de som har gjort det värdelösa till domens uppståndelse.

Jag kan inte göra något av mig själv. Som jag hör dömer jag, och min dom är rättvis, eftersom jag inte söker min vilja, utan viljan av Fadern som har sänt mig. Om jag vittnar om mig själv, är mitt vittnesbörd inte sant. En annan är den som vittnar om mig, och jag vet att det vittnesbörd som han vittnar om mig är sant. Ni har sänt till Johannes, och han har vittnat om sanningen, Jag tar dock inte vittnesbörden från en människa, men jag säger dessa saker så att ni må bli räddade. Han var lampan som brände och sken, och ni ville glädjas för en stund i hans ljus. Men jag har ett vittnesbörd som är större än Johannes, ty de gärningar som Fadern gav mig för att jag skulle fullborda dem, just dessa gärningar som jag gör, de vittnar om mig att Fadern har sänt mig. Och fadern som har sänt mig, han själv har vittnat om mig. Varken har ni någonsin hört hans röst, varken har ni sett hans gestalt, och hans ord har ni inte kvarstående i er, eftersom ni inte tror på den som han sände. Ni undersöker skrifterna, eftersom ni tror att ni i dem har evigt liv, och de är de som bär vittnesbörd om mig, och ni vill inte komma till mig för att ni ska ha liv Ära från människor tar jag inte, Men jag känner er, att ni inte har Guds kärlek i er själva. Jag har kommit i min faders namn, och ni tar inte emot mig. Om en annan kommer i sitt eget namn, honom kommer ni att ta emot. Hur kan ni tro, när ni tar emot ära från varandra, och den ära som kommer från den ende Guden söker ni inte? Tänk inte att jag kommer att anklaga er inför fadern, det är Moses som anklagar er, han som ni har satt ert hopp till. Om ni

trodde Moses, skulle ni tro mig, för han skrev om mig. Om ni men inte tror på hans skrifter, hur ska ni tro på mina ord?

6

Efter detta gick Jesus bort bortom Galileiska havet, Tiberias. Och en stor folkmassa följde honom, eftersom de såg de tecken som han gjorde på de sjuka. Jesus gick upp på berget och där satt han med sina lärjungar. Det var nära påsken, judarnas högtid. Då Jesus lyfte ögonen och såg att en stor folkmassa kom mot honom, sade han till Filippus: Varifrån ska vi köpa bröd så att dessa kan äta? Detta sade han för att testa honom, för han själv visste vad han skulle göra. Filippos svarade honom: Bröd för två hundra denarer räcker inte till dem, så att var och en av dem kan få något litet. En av hans lärjungar, Andreas, Simon Petrus broder, säger till honom, Det är ett barn här som har fem kornbröd och två fiskar, men vad är dessa för så många? Jesus sade: Låt människorna lägga sig ner. Det var mycket gräs på platsen. Männen lade sig därför ner, till antalet omkring femtusen. Jesus tog bröden och efter att ha givit tack delade han ut dem åt lärjungarna, och lärjungarna åt dem som låg till bords, likaså från fiskarna så mycket som de ville. När de hade blivit mätta, säger han till sina lärjungar: Samla de överblivna bitarna, så att inget går förlorat. De samlade därför och fyllde tolv korgar med fragment från de fem kornbröden som var över från dem som hade ätit. Människorna som hade sett det tecken Jesus gjorde, sade därför att denne sannerligen är profeten som kommer in i världen. Jesus drog sig därför tillbaka ensam upp på berget igen, eftersom han förstod att de var på väg att komma och gripa honom för att göra honom till kung.

När det blev kväll, gick hans lärjungar ner till havet, Och efter att ha gått ombord på fartyget kom de över havet till Kapernaum. Och mörker hade redan fallit och Jesus hade inte kommit till dem. Havet rördes upp då en stark vind blåste. Efter att ha rott omkring tjugofem eller trettio stadier, ser de Jesus gående på havet och kommande nära båten, och de blev rädda. Men han säger till dem: Jag är det, frukta inte. De var därför villiga att ta honom i båten, och omedelbart blev båten vid den strand dit de var på väg.

Nästa dag såg folkskaran som stod på andra sidan havet att det inte fanns någon annan liten båt där utom den där som hans lärjungar hade gått ombord i, och att Jesus inte hade gått in i den lilla båten tillsammans med sina lärjungar, utan att hans lärjungar ensamma hade gett sig av, Men det kom båtar från Tiberias nära den plats där de åt brödet sedan Herren hade givit tack, När folkskaran därför såg att Jesus inte var där och inte heller hans lärjungar, gick de själva ombord i båtarna och kom till Kapernaum för att söka Jesus. Och när de hade funnit honom på andra sidan havet, sade de till honom: Rabbi, när kom du hit? Jesus svarade dem och sa: Sannerligen, sannerligen säger jag er, ni söker mig inte därför att ni såg tecken, utan därför att ni åt av bröden och blev mättade. Arbeta inte för den mat som förgås, utan för den mat som består till evigt liv, vilken Människosonen skall ge er, ty honom har Fadern förseglat, Gud. Jag sade därför till honom: Vad skall vi göra för att vi må utföra Guds verk? Jesus svarade och sa till dem: Detta är Guds verk, att ni tror på den som han har sänt.

Jag sade därför till honom: Vad gör du då för tecken, så att vi kan se och tro dig? Vad utför du? Våra fäder åt manna i ödemarken, såsom det är skrivet: bröd från himlen gav han till dem att äta. Jesus sade därför till dem: Sannerligen, sannerligen säger jag er, inte Moses har givit er brödet från himlen, utan min

fader ger er det sanna brödet från himlen. Ty Guds bröd är det som kommer ner från himlen och ger liv åt världen. De sade därför till honom: Herre, ge oss alltid detta bröd. Men Jesus sade till dem: Jag är livets bröd. Den som kommer till mig skall aldrig hungra, och den som tror på mig skall aldrig någonsin törsta.

Men jag sa till er att ni har sett mig och ändå inte tror. Allt det som Fadern ger till mig kommer till mig, och den som kommer till mig skall jag inte driva ut. att jag har kommit ner från himlen, inte för att jag skall göra min vilja, utan viljan av den som har sänt mig. Detta är viljan av den fader som har sänt mig, så att allt det han har gett mig inte skall jag förlora av det, utan jag skall uppväcka det på den sista dagen. Detta är viljan hos den som har sänt mig, så att var och en som ser Sonen och tror på honom skall ha evigt liv, och jag skall uppväcka honom på den yttersta dagen. Judarna grumlade därför om honom eftersom han sade: Jag är brödet som har kommit ner från himlen. Och de sade: Är inte denne Jesus, Josefs son, vars fader och moder vi känner? Hur kan han då säga att han har kommit ner från himlen? Jesus svarade därför och sade till dem: Knorra inte sinsemellan. Ingen kan komma till mig, om inte Fadern som har sänt mig drar honom, och jag skall uppväcka honom på den sista dagen. Det är skrivet i profeterna, och de skall alla vara lärda av Gud. Var och en som hör från Fadern och har lärt kommer till mig, Inte för att någon har sett Fadern, om inte den som är från Gud, denne har sett Fadern. Sannerligen, sannerligen säger jag er: den som tror på mig har evigt liv. Jag är livets bröd. Era fäder åt mannat i öknen och dog Detta är det bröd som kommer ner från himlen, så att den som äter av det inte dör. Jag är det levande brödet som har kommit ner från himlen, om någon äter av detta bröd, kommer han att leva in i evigheten. Och brödet som jag kommer att ge, är mitt kött, vilket jag kommer att ge för världens liv. Judarna tvistade därför med

varandra och sade: Hur kan denne ge oss sitt kött att äta? Jesus sade därför till dem: Sannerligen, sannerligen säger jag er, om ni inte äter Människosonens kött och dricker hans blod, har ni inte liv i er själva. Den som äter mitt kött och dricker mitt blod har evigt liv, och jag skall uppväcka honom på den sista dagen. Ty mitt kött är verkligen mat, och mitt blod är verkligen dryck. Den som äter mitt kött och dricker mitt blod förblir i mig, och jag i honom. Såsom den levande Fadern sände mig och jag lever genom Fadern, så skall den som äter mig också leva genom mig. Detta är det bröd som har kommit ner från himlen, inte som era fäder åt manna och dog; den som äter detta bröd skall leva till evig tid. Dessa saker sade han i församlingen när han undervisade i Kapernaum.

Många av hans lärjungar sade därför, när de hade hört detta: Detta är ett hårt ord, vem kan höra det? Men Jesus, som i sig själv visste att hans lärjungar knorrade om detta, sade till dem: Stöter detta er? Om ni därför ser Människosonen stiga upp dit där han var förut? Anden är den som gör levande, köttet gagnar ingenting, de ord som jag talar till er är ande och är liv. Men det finns några bland er som inte tror. Jesus visste nämligen från början vilka som inte trodde och vem som skulle förråda honom. Och han sa: Därför har jag sagt er att ingen kan komma till mig, om det inte är givet honom från min fader. Från detta gick många av hans lärjungar bort till det som var bakom och vandrade inte längre med honom. Jesus sade därför till de tolv: Vill inte ni också gå? Simon Peter svarade därför honom: Herre, till vem skall vi gå? Du har ord av evigt liv. Och vi har trott och vi har känt att du är Kristus, den levande Gudens son. Jesus svarade dem: Valde inte jag er tolv? Och en av er är en djävul. Han talade om Judas, Simons son Iskariot, för denne var om att lämna över honom, en av de tolv.

7

Och Jesus vandrade efter detta i Galileen, för han ville inte vandra i Judeen, eftersom judarna sökte att döda honom. Men nära var judarnas fest, lövhyddorna. Hans bröder sade därför till honom: Ge dig iväg härifrån och gå till Judeen, så att även dina lärjungar får se de gärningar som du gör, Ingen gör ju något i hemlighet och söker samtidigt att vara i öppenhet. Om du gör dessa saker, visa dig själv för världen. Inte heller hans bröder trodde på honom. Jesus säger därför till dem: Min tid är ännu inte kommen, men er tid är alltid redo. Världen kan inte hata er, men mig hatar den, eftersom jag vittnar om den att dess gärningar är onda. Ni går upp till denna högtid, jag går ännu inte upp till denna högtid, eftersom min tid ännu inte har uppfyllts. Men efter att ha sagt dessa saker till dem stannade han i Galileen. Men när hans bröder hade gått upp, då gick även han själv upp till festen, inte öppet, utan som i hemlighet. Judarna sökte därför honom under högtiden och sade: Var är han? Och det var mycket knorrande om honom bland folkskarorna. Somliga sade att han är god, andra sade: Nej, utan han leder folkskaran vilse. Ingen talade dock öppet om honom på grund av rädslan för judarna.

Redan när högtiden var i mitten gick Jesus upp i templet och undervisade. Och judarna förundrade sig och sade: Hur kan denne känna till skrifterna utan att ha lärt sig? Jesus svarade därför och sa till dem: Min undervisning är inte min, utan av den som har sänt mig. Om någon vill göra hans vilja, kommer han att veta om undervisningen, huruvida den är från Gud eller om jag talar av mig själv. Den som talar från sig själv söker sin egen härlighet, men den som söker härligheten av den som har sänt honom, denne är sann, och orättfärdighet finns inte i honom. Har inte Moses gett er lagen? Och ingen av er håller lagen. Varför söker ni

döda mig? Folkskaran svarade och sade: Du har en demon, vem söker att döda dig? Jesus svarade och sade till dem: Ett verk gjorde jag, och alla förundras över detta. Moses har gett er omskärelsen, inte för att den är från Moses, utan från fäderna, och på sabbaten omskär ni en man. Om en man tar emot omskärelse på sabbaten så att Moses lag inte bryts, är ni arga på mig för att jag gjorde en hel man frisk på sabbaten Döm inte efter utseendet, utan fäll en rättfärdig dom. Sade därför några av Jerusalemiterna: Är inte denna den som de söker att döda? Och se, han talar öppet, och de säger ingenting till honom. Kan det vara så att styrande verkligen har insett att denne verkligen är Kristus? Men denne vet vi varifrån han är, men Kristus, när han kommer, vet ingen varifrån han är. Därför ropade Jesus ut i templet medan han undervisade och sade: Ni vet vem jag är, och ni vet varifrån jag kommer, och jag har inte kommit av mig själv, men den som har sänt mig är sann, vilken ni inte känner. Jag känner honom, eftersom jag är från honom och han har sänt mig. De sökte därför att gripa honom, och ingen lade handen på honom, eftersom hans timme ännu inte hade kommit. Många från folkmassan trodde på honom och sade: När Kristus kommer, kommer han väl inte att göra fler tecken än dessa som denne har gjort? Fariséerna hörde folkmassan murra om honom dessa saker, och fariséerna och översteprästerna sände tjänare för att gripa honom. Jesus sade därför: Ännu en kort tid är jag med er, och sedan går jag till den som har sänt mig. Ni kommer att söka mig och inte finna mig, och där jag är kan ni inte komma. Judarna sade därför till varandra: Vart tänker denne gå, eftersom vi inte kommer att finna honom? Tänker han kanske gå till de spridda grekerna och undervisa grekerna? Vad är detta för ord som han sade: Ni kommer att söka mig och inte finna mig, och där jag är kan ni inte komma?

Men på den sista, stora dagen av högtiden stod Jesus och ropade och sade: Om någon törstar, låt honom komma till mig och dricka. Den som tror på mig, som skriften sade, floder av levande vatten skall flyta från hans buk. Detta sade han om den Ande som de troende i honom skulle ta emot, ty ännu fanns inte den Helige Ande, eftersom Jesus ännu inte var förhärligad. Många från folkmassan sade därför, efter att ha hört ordet: Denne är verkligen profeten. Andra sade: Denne är Kristus. Andra sade: Kristus kommer väl inte från Galileen? Sade inte skriften att Kristus kommer från Davids säd och från byn Betlehem, där David var? En splittring uppstod därför i folkskaran på grund av honom. Några av dem ville gripa honom, men ingen lade händerna på honom. Assistenterna kom därför till översteprästerna och fariséerna, och de sade till dem: Varför förde ni inte honom? Assistenterna svarade: Aldrig har en människa talat så som denne man. Fariseerna svarade därför till dem: Har inte även ni blivit vilseledda? Inte någon av härskarna trodde på honom eller av fariséerna? Men denna folkmassa som inte känner lagen är förbannad Nikodemus säger till dem, han som hade kommit på natten till honom, en av dem, Dömer inte vår lag mannen, om den inte hör från honom först och vet vad han gör? De svarade och sade till honom: Är inte också du från Galileen? Undersök och se att ingen profet från Galileen har uppstått. Och var och en gick hem till sitt hus.

8

Jesus gick till Olivberget I gryningen kom han igen till templet, och allt folket kom till honom, och han satte sig ner och undervisade dem. Men de skriftlärda och fariséerna leder fram en kvinna som har blivit gripen på äktenskapsbrott, och efter att ha ställt henne i mitten De säger till honom: Lärare, denna kvinna

har blivit gripen på bar gärning när hon begick äktenskapsbrott, Och i vår lag befallde Moses att stena sådana. Du, vad säger du därför? Detta sade de och testade honom, så att de skulle ha en anklagelse mot honom. Men Jesus böjde sig nedåt och skrev med fingret på jorden. Men som de fortsatte fråga honom, rätade han upp sig och sade till dem: den syndfrie bland er må först kasta sten på henne. Och igen böjde han sig ner och skrev på jorden. De som hörde detta gick ut en efter en, med början från de äldste, och Jesus lämnades kvar med kvinnan som stod i mitten. Men Jesus tittade upp och sade till henne: Kvinna, var är de? Har ingen dömt dig? Hon svarade: Ingen, Herre. Jesus sade: Inte heller jag fördömer dig, gå och synda inte mer från nu.

Igen talade därför Jesus till dem och sade: Jag är världens ljus, den som följer mig skall ingalunda vandra i mörkret, utan skall ha livets ljus. Fariseerna sade därför till honom: Du vittnar om dig själv, ditt vittnesbörd är inte sant. Jesus svarade och sade till dem: Även om jag vittnar om mig själv, är mitt vittnesbörd sant, eftersom jag vet varifrån jag kom och vart jag går, men ni vet inte varifrån jag kommer eller vart jag går. Ni dömer enligt köttet, jag dömer ingen. Och om jag dömer, är min dom sann, eftersom jag inte är ensam, utan jag och fadern som har sänt mig. Och i er egen lag står det skrivet att två människors vittnesbörd är sant. Jag är den som vittnar om mig själv, och Fadern som har sänt mig vittnar om mig. De sade därför till honom: Var är din fader? Jesus svarade: Varken känner ni mig eller min fader. Om ni kände mig skulle ni också känna min fader. Dessa ord talade Jesus i skattkammaren, när han undervisade i templet, och ingen grep honom, eftersom hans timme ännu inte hade kommit.

Jesus sade därför igen till dem: Jag går bort och ni kommer att söka mig, och ni kommer att dö i er synd. Dit jag går kan ni

inte komma. Judarna sade därför: Kommer han väl inte att döda sig själv, eftersom han säger: Dit jag går kan ni inte komma? Och han sa till dem: Ni är från det som är nedanför, jag är från det som är ovanför, ni är från denna värld, jag är inte från denna värld. Jag sade därför till er att ni kommer att dö i era synder, ty om ni inte tror att jag är, kommer ni att dö i era synder. De sade därför till honom: Vem är du? Och Jesus sade till dem: Från början det som jag också talar till er. Jag har mycket att säga och döma om er, men den som har sänt mig är sann, och jag säger till världen dessa saker som jag har hört från honom. De förstod inte att han talade till dem om Fadern. Jesus sade därför till dem: När ni lyfter upp Människosonen, då kommer ni att veta att jag är, och att jag inte gör något av mig själv, utan som min Fader har lärt mig, detta talar jag. Och den som har sänt mig är med mig, fadern har inte lämnat mig ensam, eftersom jag alltid gör det som behagar honom. Medan han talade dessa saker trodde många på honom.

Jesus sade därför till de judar som hade trott på honom: Om ni förblir i mitt ord, är ni verkligen mina lärjungar. Och ni kommer att veta sanningen, och sanningen kommer att göra er fria. De svarade honom: Vi är Abrahams säd och har aldrig varit förslavade av någon. Hur kan du säga att ni skall bli fria? Jesus svarade dem: Sannerligen, sannerligen säger jag er att var och en som gör synd är syndens slav. Men slaven förblir inte i huset för evigt, sonen förblir för evigt. Om därför Sonen frigör er, kommer ni verkligen att vara fria. Jag vet att ni är Abrahams säd, men ni söker att döda mig, eftersom mitt ord inte ryms i er. Jag talar det jag har sett hos min fader, och ni gör därför det ni har sett hos er fader. De svarade och sade till honom: Vår fader är Abraham. Jesus säger till dem: Om ni var Abrahams barn, skulle ni göra Abrahams gärningar. Nu men ni söker att döda mig, en människa som har talat sanningen till er, vilken jag hörde från Gud; detta

gjorde Abraham inte. Ni gör er faders gärningar. De sade därför till honom: Vi har inte blivit födda ur otukt, vi har en fader, Gud. Jesus sade därför till dem: Om Gud var er fader, skulle ni älska mig, för jag gick ut från Gud och har kommit, inte heller har jag kommit från mig själv, utan han sände mig. Varför förstår ni inte mitt tal? Därför att ni inte kan höra mitt ord. Ni är från djävulens fader, och ni vill göra er faders begärelser. Han var en mördare från början och står inte i sanningen, därför att det inte finns sanning i honom. När han talar lögn, talar han utifrån sitt eget, därför att han är en lögnare och dess fader. Men eftersom jag säger sanningen tror ni mig inte. Vem av er kan bevisa mig skyldig till synd? Om jag säger sanningen, varför tror ni mig inte? Den som är från Gud hör Guds ord; därför hör ni inte, eftersom ni inte är från Gud. Judarna svarade därför och sade till honom: Säger vi inte rätt att du är en samarit och har en demon? Jesus svarade: Jag har ingen demon, men jag ärar min fader, och ni vanärar mig. Jag söker inte min ära, men det finns en som söker och dömer. Sannerligen, sannerligen säger jag er, om någon håller mitt ord, skall han aldrig se döden. Judarna sade därför till honom: Nu har vi förstått att du har en demon. Abraham dog och profeterna dog, och du säger: Om någon håller mitt ord, skall han aldrig smaka döden i evighet? Är du inte större än vår fader Abraham, som dog? Och profeterna dog. Vem gör du dig själv till? Jesus svarade: Om jag förhärligar mig själv, är min ära ingenting. Det är min fader som förhärligar mig, han som ni säger att er Gud är. och ni har inte känt honom, men jag vet honom. och om jag säger att jag inte vet honom, kommer jag att vara lik er, en lögnare, men jag vet honom och jag håller hans ord. Abraham, er fader, jublade över att få se min dag, och han såg den och gladdes. Judarna sade därför till honom: Du har ännu inte femtio år, och du har sett Abraham? Jesus sade till dem: Sannerligen, sannerligen säger jag er, innan Abraham blev är jag. De tog därför upp stenar för att kasta på

honom. Men Jesus gömde sig och gick ut från templet genom att gå mitt igenom dem, och gick förbi på detta sätt.

9

Och när han gick förbi såg han en man som var blind från födseln. Och hans lärjungar frågade honom och sade: Rabbi, vem syndade, denne eller hans föräldrar, så att han föddes blind? Jesus svarade: Varken denne syndade eller hans föräldrar, utan så att Guds verk ska uppenbaras i honom. Jag måste arbeta med den som sände migs verk medan det är dag, natten kommer när ingen kan arbeta. Närhelst jag är i världen, är jag världens ljus. Sedan han hade sagt detta spottade han på marken och gjorde lera av spottet, och han smorde leran på den blindes ögon. Och han sade till honom: Gå och tvätta dig i Siloams pool, vilket tolkas som sänd. Han gick därför bort och tvättade sig, och kom tillbaka seende.

Grannarna och de som tidigare hade sett honom, att han var blind, sade därför: Är inte denna den som satt och tiggade? Andra sade att det är denne, men andra att han är lik honom. Han sade att det är jag. De sade därför till honom: Hur blev dina ögon öppnade? Den där svarade och sade: En man kallad Jesus gjorde lera och smorde mina ögon och sade till mig: Gå till Siloams pool och tvätta dig. Jag gick bort och tvättade mig och fick min syn. De sade därför till honom: Var är han? Han säger: Jag vet inte.

De leder honom till fariseerna, den som fordom var blind. Det var sabbat när Jesus gjorde leran och öppnade hans ögon. Igen frågade därför fariséerna honom hur han hade fått syn. Men han sade till dem: Lera lade han på mina ögon, och jag tvättade mig, och jag ser. Därför sade några av fariseerna: Denna man är inte

från Gud, eftersom han inte håller sabbaten. Andra sade: Hur kan en syndare göra sådana tecken? Och det var splittring bland dem. De säger till den blinde igen: Vad säger du om honom, eftersom han öppnade dina ögon? Men han sade att han är en profet. Judarna trodde därför inte om honom att han var blind och fick syn åter, förrän de kallade på föräldrarna till den som fått syn åter. Och de frågade dem och sade: Är denna er son, som ni säger föddes blind? Hur kommer det sig då att han nu ser? Hans föräldrar svarade dem och sade: Vi vet att denne är vår son och att han föddes blind, Men hur han nu ser vet vi inte, eller vem som öppnade hans ögon vet vi inte. Han har ålder, fråga honom, han kommer själv att tala om sig själv. Dessa saker sade hans föräldrar, därför att de fruktade judarna, ty judarna hade redan kommit överens om att om någon bekände honom som Kristus, skulle han bli utesluten från synagogan. Därför sade hans föräldrar: Han har ålder, fråga honom. De ropade därför för andra gången på mannen som hade varit blind, och de sade till honom: Ge Gud äran, vi vet att denne man är en syndare. Den där svarade därför och sade: Om han är en syndare vet jag inte, men ett vet jag: att jag som var blind nu ser. Jag sade till honom igen: Vad gjorde han med dig? Hur öppnade han dina ögon? Han svarade dem: Jag sade till er redan, och ni hörde inte. Varför vill ni höra igen? Vill inte ni också bli hans lärjungar? De smädade honom och sade: Du är lärjunge till den där, men vi är Moses lärjungar. Vi vet att Gud har talat till Mose, men denne vet vi inte varifrån han är. Mannen svarade och sade till dem: I detta är ju underbart, att ni inte vet varifrån han är, och han öppnade mina ögon. Vi vet att Gud inte hör syndare, men om någon är gudfruktande och gör hans vilja, denne hör han. Från tidsålderns början har det inte hörts att någon öppnade ögonen på en som fötts blind. Om denne inte var från Gud, kunde han inte göra någonting. De svarade och sade till honom: I synder blev du född helt och hållet, och du lär

oss? Och de kastade ut honom. Jesus hörde att de hade kastat ut honom, och när han hade funnit honom sade han till honom: Tror du på Guds Son? Han svarade och sade: Och vem är han, Herre, så att jag må tro på honom? Jesus sade till honom: Du har sett honom, och den som talar med dig är han. Men han sade: Jag tror, Herre, och han tillbad honom. Och Jesus sade: Till dom kom jag in i denna värld, så att de som inte ser må se och de som ser må bli blinda. Och de av fariseerna som var med honom hörde dessa saker, och de sade till honom: Är inte också vi blinda? Jesus sade till dem: Om ni var blinda skulle ni inte ha synd, men nu säger ni att vi ser, därför förblir er synd.

10

Sannerligen, sannerligen säger jag er: den som inte går in genom dörren till fårens gård, utan klättrar upp från annanstans, han är en tjuv och rövare, Men den som går in genom dörren är fårens herde. För denne öppnar dörrvaktaren, och fåren hör hans röst, och han kallar de egna fåren vid namn och leder ut dem. Och när han för ut sina egna får, går han före dem, och fåren följer honom, eftersom de känner hans röst. En främmande ska de inte följa, utan de ska fly från honom, eftersom de inte känner de främmandes röst. Denna liknelse sade Jesus till dem, men de förstod inte vad det var som han talade till dem. Sade därför Jesus igen till dem: Sannerligen, sannerligen säger jag er att jag är fårens dörr. Alla som kom före mig är tjuvar och rövare, men fåren hörde dem inte. Jag är dörren, om någon går in genom mig, skall han bli räddad, och han skall gå in och gå ut, och han skall finna bete. Tjuven kommer inte annat än för att stjäla och offra och förstöra, jag kom för att de skulle ha liv och ha det i överflöd. Jag är den gode herden. Den gode herden lägger sin själ för fåren. Den anställde arbetaren, som inte är en herde och vars får inte är hans

egna, ser vargen komma och överger fåren och flyr, och vargen griper dem och skingrar fåren. Men den anställde arbetaren flyr, eftersom han är en anställd arbetare och det inte är angeläget för honom om fåren. Jag är den gode herden, och jag känner mina och är känd av mina, Såsom fadern känner mig och jag känner fadern, och min själ lägger jag för fåren. Och jag har andra får, som inte är från denna gård, och dem måste jag också föra hit, och de kommer att höra min röst, och det kommer att bli en hjord, en herde. Därför älskar fadern mig, eftersom jag lägger ner min själ, för att jag igen ska ta den. Ingen tar bort den från mig, utan jag lägger ner den av mig själv. Jag har auktoritet att lägga ner den, och jag har auktoritet att ta den igen. Denna befallning fick jag från min fader. En delning uppstod därför igen bland judarna på grund av dessa ord. Men många av dem sade: Han har en demon och är galen, varför lyssnar ni på honom? Andra sade: Dessa ord kommer inte från en demonbesatt man. Kan väl en demon öppna blindas ögon?

Det hände en invigning i Jerusalem, och det var vinter, Och Jesus gick i templet i Salomos pelargång. Judarna omringade därför honom och sade till honom: Till när tar du upp vår själ? Om du är Kristus, säg oss det öppet. Jesus svarade dem: Jag sade till er, och ni tror inte. De verk som jag gör i min Faders namn, dessa vittnar om mig. Men ni tror inte, för ni är inte av mina får, såsom jag sade till er. Mina får hör min röst, och jag känner dem, och de följer mig, och jag ger evigt liv till dem, och de skall inte förgås in i evigheten, och ingen skall rycka dem ur min hand. Min fader, som har givit åt mig, är större än alla, och ingen kan rycka ur min faders hand. Jag och fadern är ett. Judarna bar därför igen stenar för att stena honom. Jesus svarade dem: Många goda gärningar har jag visat er från min Fader, för vilken av dem stenar ni mig? Judarna svarade honom och sade: För ett gott verks skull

stenar vi dig inte, utan för hädelse, och därför att du, som är en människa, gör dig själv till Gud. Svarade Jesus dem: Är det inte skrivet i er lag: Jag sade, ni är gudar? Om han kallade dem gudar, till vilka Guds ord kom, och skriften inte kan upplösas, Den som Fadern helgade och sände in i världen, säger ni att hädar, därför att jag sade: Jag är Guds Son? Om jag inte gör min faders gärningar, tro mig inte, Om jag gör det, även om ni inte tror mig, så tro verken, så att ni vet och tror att fadern är i mig och jag i honom. De sökte därför igen att gripa honom, och han gick ut ur deras hand.

Och han gick bort igen bortom Jordan, till den plats där Johannes först döpte, och stannade där. Och många kom till honom och sade att Johannes visserligen inte gjorde något tecken, men allt som Johannes sade om denne var sant. Och många där trodde på honom.

11

Det var en sjuk man, Lasarus från Betania, från byn där Maria och Marta, hennes syster, bodde. Det var Maria som hade smort Herren med salva och torkat hans fötter med hennes hår, vilkens broder Lasarus var sjuk. Därför sände systrarna till honom och sade: Herre, se, den du älskar är sjuk. Men när Jesus hörde detta sade han: Denna sjukdom är inte till döden, utan för Guds härlighet, så att Guds Son må förhärligas genom den. Men Jesus älskade Martha och hennes syster och Lazarus. När han därför hörde att han var sjuk, stannade han verkligen kvar på den plats där han var i två dagar, Sedan efter detta säger han till lärjungarna: Låt oss gå till Judeen igen. Lärjungarna säger till honom: Rabbi, nyss sökte judarna att stena dig, och du går dit igen? Jesus svarade, Är det inte tolv timmar på dagen? Om någon

går under dagen snavar han inte, eftersom han ser ljuset av denna värld, Om någon vandrar i natten snavar han, därför att ljuset inte finns i honom. Dessa saker sade han, och efter detta säger han till dem: Lasarus, vår vän, har insomnat, men jag går för att väcka honom. Därför sade hans lärjungar: Herre, om han har insomnat kommer han att bli räddad. Men Jesus hade talat om hans död, men de tyckte att han talade om sömnens vila. Då sade Jesus därför öppet till dem: Lasarus har dött, Och jag gläder mig för er skull, så att ni må tro, eftersom jag inte var där, men låt oss gå till honom. Därför sade Thomas, den som kallades Tvillingen, till medlärjungarna: Låt oss också gå, så att vi må dö med honom.

Då Jesus kom fann han att han redan hade legat fyra dagar i graven. Betania var nära Jerusalem, omkring femton stadier bort. Och många av judarna hade kommit till Marta och Maria för att trösta dem angående deras broder. Martha hörde därför att Jesus kom och mötte honom, men Maria satt kvar i huset. Martha sade därför till Jesus: Herre, om du hade varit här skulle min broder inte ha dött. Men även nu vet jag att allt som du ber Gud om, kommer Gud att ge dig. Jesus säger till henne: Din broder skall uppstå. Martha säger till honom: Jag vet att han kommer att uppstå i uppståndelsen på den sista dagen. Jesus sade till henne: Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig, även om han dör, skall leva, och var och en som lever och tror på mig skall aldrig någonsin dö. Tror du detta? Hon säger till honom: Ja, Herre, jag har trott att du är Kristus, Guds Son, han som kommer in i världen. Och efter att ha sagt detta gick hon bort och kallade i hemlighet på sin syster Maria och sade: Läraren är här och kallar på dig. Hon, när hon hörde, reser sig snabbt och kommer till honom. Inte ännu hade Jesus kommit in i byn, utan var på den plats där Marta hade mött honom. De judar som var med henne i huset och tröstade henne, såg att Maria snabbt reste sig upp och

gick ut, följde henne och sade att hon går till graven för att gråta där. Maria kom därför dit där Jesus var, och när hon såg honom föll hon ned vid hans fötter och sade till honom: Herre, om du hade varit här, skulle min broder inte ha dött. Jesus blev därför, när han såg henne gråta och judarna som hade kommit tillsammans med henne gråta, indignerad i anden och oroade sig själv, Och han sade: Var har ni lagt honom? De säger till honom: Herre, kom och se. Jesus gråt. Sade därför judarna: Se hur han älskade honom. Några av dem sade dock: Kunde inte denne, som öppnade den blindes ögon, göra så att denne inte heller dog? Jesus, därför igen djupt rörd i sig själv, kommer till graven. Den var en grotta, och en sten låg på den. Jesus säger: Lyft bort stenen. Martha, systern till den döde, säger till honom: Herre, han stinker redan, för det är fjärde dagen. Jesus säger till henne: Sade jag inte till dig att om du tror, ska du se Guds härlighet? De lyfte därför bort stenen där den döde låg. Och Jesus lyfte sina ögon uppåt och sade: Fader, jag tackar dig att du hörde mig. Men jag visste att du alltid hör mig, men på grund av folkskaran som stod omkring sade jag det, så att de må tro att du har sänt mig. Och efter att ha sagt detta ropade han med hög röst: Lasarus, kom ut! Och den döde gick ut, bunden om fötterna och händerna med tyger, och hans ansikte var omlindad med en duk. Jesus säger till dem: Lossa honom och låt honom gå.

Många av judarna, som hade kommit till Maria och sett vad Jesus hade gjort, trodde därför på honom. Men några av dem gick bort till fariséerna och sade till dem vad Jesus hade gjort. Översteprästerna och fariséerna samlade därför ett råd och sade: Vad gör vi, eftersom denna man gör många tecken? Om vi låter honom gå på detta sätt, kommer alla att tro på honom, och romarna kommer att komma och ta bort både vår plats och vårt folk. Men en av dem, Kaifas, som var överstepräst det året, sade

till dem: Ni vet ingenting, Ni resonerar inte ens om att det är fördelaktigt för oss att en man dör för folket och inte hela nationen förgås. Detta sade han dock inte av sig själv, utan eftersom han var överstepräst det året profeterade han att Jesus skulle dö för folket, Och inte endast för nationen, utan för att han också skulle samla Guds skingrade barn till ett. Från den dagen därför rådgjorde de för att döda honom. Jesus gick därför inte längre öppet bland judarna, utan han begav sig därifrån till det land nära öknen, till en stad som kallades Efraim, och där vistades han med sina lärjungar. Den judiska påsken var nära, och många gick upp till Jerusalem från landet före påsken för att rena sig själva. De sökte därför Jesus och sade med varandra medan de stod i templet: Vad tycks er, kommer han inte till högtiden? Men översteprästerna och fariséerna hade givit befallning att om någon visste var han var, skulle han rapportera det, så att de kunde gripa honom.

12

Därför kom Jesus sex dagar före påsken till Betania, där Lasarus var, den döde som han hade uppväckt från de döda. De gjorde därför en middag för honom där, och Martha tjänade, men Lazarus var en av dem som låg till bords med honom. Därför tog Maria ett pund av ren, dyrbar nardusolja och smorde Jesu fötter och torkade hans fötter med sitt hår, och huset fylldes av doften av oljan. Därför säger en av hans lärjungar, Judas Simon Iskariot, den som var i begrepp att överlämna honom, Varför såldes inte denna salva för trehundra denarer och gavs åt de fattiga? Han sade men detta inte för att de fattiga var en angelägenhet för honom, utan för att han var en tjuv, och han hade kassan och bar bort det som lades i den. Jesus sade därför: Låt henne, hon har bevarat det för min begravningsdag. De fattiga har ni alltid med er själva, men mig har ni inte alltid. Därför fick en stor folkmassa av

judarna veta att han var där, och de kom inte bara på grund av Jesus, utan för att också se Lazarus som han hade uppväckt från de döda. Men översteprästerna planerade att de också skulle döda Lasarus. att många av judarna gick bort genom honom och trodde på Jesus.

Den nästa dagen, när den stora folkskaran som hade kommit till högtiden hörde att Jesus kommer till Jerusalem, De tog palmgrenarna och gick ut för att möta honom, och de ropade: Hosanna, välsignad är den som kommer i Herrens namn, Israels kung. Men Jesus, som hade funnit en ung åsna, satte sig på den, såsom det är skrivet, Frukta inte, dotter Sion, se din kung kommer sittande på en åsneföl.

Dessa saker kände hans lärjungar inte till från början, men när Jesus blev förhärligad, då kom de ihåg att dessa saker var skrivna om honom, och att de hade gjort dessa saker åt honom. Folkskaran som var med honom vittnade därför om när han ropade Lasarus ut ur graven och uppväckte honom från de döda. Därför mötte också folkskaran honom, eftersom de hade hört att han hade gjort detta tecken. Fariséerna sade därför till varandra: Ni ser att ni inte gagnar någonting? Se, hela världen har gått efter honom.

Det var några greker bland dem som gick upp för att tillbe vid högtiden. Dessa kom därför till Filippos från Betsaida i Galileen, och de frågade honom och sade: Herre, vi vill se Jesus. Filippos kommer och säger till Andreas, och sedan säger Andreas och Filippos till Jesus, Men Jesus svarade dem och sade: Timmen har kommit då Människosonen skall förhärligas. Sannerligen, sannerligen säger jag er: om inte vetekornet faller i jorden och dör, förblir det ensamt, men om det dör bär det mycket frukt. Den

som älskar sin själ skall förlora den, och den som hatar sin själ i denna världen skall bevara den till evigt liv. Om någon tjänar mig, låt honom följa mig, och där jag är, där kommer också min tjänare att vara, och om någon tjänar mig, kommer Fadern att ära honom. Nu är min själ orolig, och vad ska jag säga? Fader, rädda mig från denna stund. Men för detta kom jag till denna stund. Fader, förhärliga ditt namn. Då kom en röst från himlen: Jag har förhärligat och jag ska åter förhärliga. Folkmassan som därför stod där och hade hört sade att det hade varit åska, andra sade att en ängel hade talat till honom. Jesus svarade och sade: Inte för min skull har denna röst kommit, utan för er skull. Nu är det dom över denna värld, nu kommer härskaren över denna värld att kastas ut, Och om jag blir upplyft från jorden, skall jag dra alla till mig själv. Men detta sa han för att beteckna vilken död han skulle dö. Folkskaran svarade honom: Vi har hört från lagen att Kristus förblir till tidsålderns slut, och hur kan du säga att Människosonen måste bli upphöjd? Vem är denne Människosonen? Jesus sade därför till dem: Ännu en liten tid är ljuset med er. Vandra medan ni har ljuset, så att mörkret inte griper er, och den som vandrar i mörkret vet inte vart han går. Medan ni har ljuset, tro på ljuset, så att ni blir ljusets söner. Detta talade Jesus, och sedan gick han bort och gömde sig från dem.

Trots att han hade gjort så många tecken framför dem trodde de inte på honom, så att det ordet av profeten Jesaja skulle bli uppfyllt, vilket han sade: Herre, vem trodde vårt budskap? och åt vem blev Herrens arm uppenbarad? Därför kunde de inte tro, eftersom Jesaja igen sade, Han har blindat deras ögon och härdat deras hjärta, så att de inte ser med ögonen och förstår med hjärtat och vänder om, och jag skall hela dem.

Dessa saker sade Jesaja när han såg hans härlighet och talade om honom. Ändå trodde dock många av styresmännen på honom, men på grund av fariseerna erkände de det inte, för att de inte skulle bli utstötta ur församlingen, de älskade människornas ära mer än Guds ära.

Jesus ropade ut och sade: Den som tror på mig tror inte på mig, utan på den som har sänt mig. och den som ser mig ser den som har sänt mig. Jag har kommit som ett ljus in i världen, så att var och en som tror på mig inte skall förbli i mörkret. Och om någon hör mina ord och inte tror, dömer jag honom inte, för jag kom inte för att döma världen, utan för att rädda världen. Den som förkastar mig och inte tar emot mina ord, han har den som dömer honom, det ord som jag talade, det kommer att döma honom på den yttersta dagen. att jag inte talade av mig själv, utan fadern som sände mig, han själv gav mig befallning om vad jag ska säga och vad jag ska tala, Och jag vet att hans bud är evigt liv. Det som jag därför talar, såsom Fadern har sagt till mig, så talar jag.

13

Före påskhögtiden, vetande att hans timme hade kommit för att han skulle lämna denna världen och gå till Fadern, älskade Jesus sina egna som var i världen intill slutet. Och när middagen hade ägt rum, då djävulen redan hade lagt in i hjärtat på Judas, Simons son Iskariot, att han skulle förråda honom, Jesus visste att Fadern hade gett allt i hans händer, och att han hade gått ut från Gud och gick till Gud, Han reser sig från middagen och lägger bort kläderna, och efter att ha tagit en handduk omgjordade han sig. Sedan hällde han vatten i handfatet och började tvätta lärjungarnas fötter och torka dem med handuken som han var omgjordad med. Han kommer därför till Simon Petrus, och denne

säger till honom: Herre, du tvättar mina fötter? Jesus svarade och sade till honom: Det jag gör vet du inte just nu, men du kommer att veta det efter detta. Petrus säger till honom: Du ska aldrig tvätta mina fötter. Jesus svarade honom: Om jag inte tvättar dig har du ingen del med mig. Simon Petrus säger till honom: Herre, inte bara mina fötter, utan även händerna och huvudet. Jesus säger till honom: Den som har badat behöver inte tvätta annat än fötterna, utan är helt ren, och ni är rena, men inte alla. Han visste nämligen vem som förrådde honom, därför sade han: Ni är inte alla rena.

När han därför hade tvättat deras fötter och tagit sina kläder, lade han sig tillbaka igen och sade till dem: Vet ni vad jag har gjort er? Ni kallar mig Läraren och Herren, och ni har rätt i det ni säger, för det är jag. Om därför jag tvättade era fötter, Herren och Läraren, bör också ni tvätta varandras fötter. Ett exempel har jag givit er, så att liksom jag har gjort åt er, så skall också ni göra. Sannerligen, sannerligen säger jag er: ingen slav är större än sin herre, inte heller är någon apostel större än den som har sänt honom. Om ni vet dessa ting, är ni välsignade om ni gör dem. Jag säger inte om er alla, jag vet vilka jag utvalde, men så att skriften må uppfyllas: den som äter brödet med mig har lyft upp sin häl mot mig. Från och med nu säger jag er detta innan det sker, så att när det sker skall ni tro att jag är. Sannerligen, sannerligen säger jag er: den som tar emot någon jag sänder, tar emot mig, och den som tar emot mig, tar emot honom som har sänt mig.

Dessa saker havande sagt blev Jesus orolig i anden och vittnade och sade: Sannerligen, sannerligen säger jag er att en av er skall förråda mig. Lärjungarna såg därför på varandra, villrådiga om vem han talade om. Det var en av hans lärjungar som låg vid Jesu bröst, vilken Jesus älskade. Simon Petrus lutar

sig därför mot denne för att få veta vem det är som han talar om. Och han föll då över Jesu bröst och sade till honom: Herre, vem är det? Jesus svarar: Det är den till vilken jag, efter att ha doppat matstyckena, kommer att ge den. Och efter att ha doppat matstyckena ger han den till Judas, Simons son, Iskariot. Och efter munsbiten inträdde då Satan i honom. Jesus säger därför till honom: Det du gör, gör snabbare. Detta visste ingen av de som låg till bords, varför han sade till honom, Några tyckte nämligen, eftersom Judas hade kassan, att Jesus sade till honom: Köp det som vi behöver till högtiden, eller ge något åt de fattiga. Efter att ha tagit brödstycket gick han genast ut, och det var natt.

När han därför gick ut, säger Jesus: Nu blev Människosonen förhärligad, och Gud blev förhärligad i honom. Om Gud blev förhärligad i honom, så kommer Gud att förhärliga honom i sig själv, och omedelbart kommer han att förhärliga honom. Små barn, jag är ännu en liten stund med er. Ni kommer att söka mig, och såsom jag sade till judarna att dit jag går kan ni inte komma, så säger jag också till er nu. Ett nytt bud ger jag er, att ni skall älska varandra, såsom jag har älskat er, så att också ni älskar varandra. I detta skall alla veta att ni är mina lärjungar, om ni har kärlek till varandra. Simon Petrus säger till honom: Herre, vart går du? Jesus svarade honom: Dit jag går kan du inte följa mig nu, men senare skall du följa mig. Petrus säger till honom: Herre, varför kan jag inte följa dig just nu? Jag skall ge min själ för din skull. Jesus svarade honom: Din själ ska du placera för mig? Sannerligen, sannerligen säger jag dig, tuppen ska inte gala förrän du har förnekat mig tre gånger.

14

Låt inte era hjärtan vara oroliga; ni tror på Gud, tro också på mig. I min faders hus finns många boningar; om inte, skulle jag ha sagt till er. Jag går för att förbereda en plats åt er. Och om jag går och förbereder en plats åt er, kommer jag igen och tar er till mig själv, så att där jag är, där skall också ni vara. Och ni vet vart jag går, och ni vet vägen. Thomas säger till honom: Herre, vi vet inte vart du går, och hur kan vi veta vägen? Jesus säger till honom: Jag är vägen och sanningen och livet, ingen kommer till Fadern om inte genom mig. Om ni hade känt mig, skulle ni också ha känt min fader. Och från och med nu känner ni honom och har sett honom. Filippus säger till honom: Herre, visa oss Fadern, och det räcker för oss. Jesus säger till honom: Så lång tid har jag varit med er, och du har inte känt mig, Filippus? Den som har sett mig har sett Fadern, och hur kan du säga: Visa oss Fadern? Tror du inte att jag är i Fadern och Fadern är i mig? De ord som jag talar till er, talar jag inte av mig själv, men Fadern som förblir i mig, han själv gör gärningarna. Tro mig att jag är i Fadern och Fadern i mig, men om inte, så tro mig på grund av gärningarna själva. Sannerligen, sannerligen säger jag er: den som tror på mig, de gärningar som jag gör skall också han göra, och större än dessa skall han göra, därför att jag går till min Fader. och vad ni än ber om i mitt namn, det skall jag göra, så att Fadern må bli förhärligad i Sonen. Om ni ber om något i mitt namn, skall jag göra det.

Om ni älskar mig, håll mina bud. Och jag kommer att fråga fadern, och han kommer att ge er en annan förespråkare, så att han förblir med er in i evigheten Sanningens Ande, som världen inte kan ta emot, eftersom den inte ser den och inte heller känner den, men ni känner den, eftersom den förblir hos er och kommer att vara i er. Jag kommer inte att lämna er faderlösa, jag kommer till er. Ännu en liten stund och världen ser mig inte längre, men ni ser mig, eftersom jag lever och ni skall leva. I den dagen ska ni

veta att jag är i min fader och ni i mig och jag i er. Den som har mina bud och håller dem, han är den som älskar mig, och den som älskar mig skall bli älskad av min fader, och jag skall älska honom och uppenbara mig själv för honom. Judas, inte Iskariot, säger till honom: Herre, vad har hänt som gör att du är om att uppenbara dig själv för oss och inte för världen? Jesus svarade och sade till honom: Om någon älskar mig, kommer han att hålla mitt ord, och min Fader kommer att älska honom, och vi kommer att komma till honom och göra vår bostad hos honom. Den som inte älskar mig håller inte mina ord, och det ord som ni hör är inte mitt, utan min Faders som har sänt mig.

Dessa saker har jag talat till er medan jag var kvar hos er, Men förespråkaren, den Helige Anden som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära er allt och påminna er om allt som jag har sagt er. Frid lämnar jag åt er, min frid ger jag åt er, inte såsom världen ger, ger jag åt er. Låt inte edra hjärtan vara oroade och inte heller frukta. Ni hörde att jag sade till er: jag går och jag kommer till er. Om ni älskade mig, skulle ni ha glatt er över att jag sade: jag går till Fadern, eftersom min Fader är större än jag. Och nu har jag sagt er detta innan det sker, så att ni skall tro när det sker. Jag kommer inte längre tala mycket med er, för världens härskare kommer, och han har ingenting i mig, Men så att världen må veta att jag älskar Fadern, och såsom Fadern befallde mig, så gör jag. Res er, låt oss gå härifrån.

15

Jag är den sanna vinrankan, och min fader är bonden. Varje gren i mig som inte bär frukt tar han bort, och varje gren som bär frukt rensar han, så att den bär mer frukt. Ni är redan rena genom det ord som jag har talat till er. Stanna i mig, och jag i er. Såsom

grenen inte kan bära frukt av sig själv, om den inte stannar i vinstocken, så kan inte heller ni, om ni inte stannar i mig. Jag är vinrankan, ni är grenarna. Den som förblir i mig och jag i honom, denne bär mycket frukt, eftersom ni inte kan göra någonting utan mig. Om inte någon förblir i mig, blev han kastad utanför som grenen och torkade bort, och de samlar dem och kastar dem i elden, och de bränns. Om ni förblir i mig och mina ord förblir i er, så be om vad ni vill, och det skall ske er. I detta blev min fader förhärligad, så att ni bär mycket frukt, och ni skall bli mina lärjungar. Såsom Fadern har älskat mig, har även jag älskat er; förbliv i min kärlek. Om ni håller mina budord, kommer ni att förbli i min kärlek, liksom jag har hållit min faders budord och förblir i hans kärlek. Dessa ting har jag talat till er, så att min glädje må förbli i er och er glädje må bli fullkomlig. Detta är mitt bud, att ni älskar varandra såsom jag har älskat er. Större kärlek än denna har ingen, att någon lägger sin själ för sina vänner. Ni är mina vänner, om ni gör allt som jag befaller er. Jag säger er inte längre slavar, därför att slaven inte vet vad hans herre gör, men er har jag kallat vänner, därför att allt som jag hörde från min fader har jag gjort känt för er. Inte ni utvalde mig, utan jag utvalde er, och jag satte er så att ni skulle gå och bära frukt, och er frukt förblir, så att vad ni än ber fadern om i mitt namn, han ger er. Dessa saker befaller jag er, så att ni älskar varandra.

Om världen hatar er, vet att den har hatat mig först, före er. Om ni var från världen, skulle världen älska sitt eget, men eftersom ni inte är från världen, utan jag utvalde er från världen, därför hatar världen er. Kom ihåg det ord som jag sade till er, en slav är inte större än sin herre. Om de förföljde mig, kommer de också att förfölja er, om de höll mitt ord, kommer de också att hålla ert. Men alla dessa saker kommer de att göra er på grund av mitt namn, eftersom de inte känner den som har sänt mig. Om jag

inte hade kommit och talat till dem, skulle de inte ha haft synd, men nu har de ingen ursäkt för sin synd. Den som hatar mig hatar också min fader. Om jag inte hade gjort de verk bland dem som ingen annan har gjort, skulle de inte ha haft synd, men nu har de både sett och hatat både mig och min fader. Men så att ordet som är skrivet i deras lag måtte bli uppfyllt, att de hatade mig utan orsak. Men när hjälparen kommer, som jag skall sända till er från fadern, sanningens Ande, som utgår från fadern, skall han vittna om mig, Och ni vittnar, eftersom ni har varit med mig från början.

16

Dessa saker har jag talat till er så att ni inte ska bli förargade. Utkastade kommer de att göra er, men det kommer en stund då var och en som har dödat er tror sig offra en tjänst åt Gud. Och dessa saker kommer de att göra, eftersom de inte kände Fadern och inte heller mig. Men dessa saker har jag talat till er så att när timmen kommer, ni må minnas dem att jag sade till er. Dessa saker sade jag inte till er från början, eftersom jag var med er. Men nu går jag till den som har sänt mig, och ingen av er frågar mig vart jag går Men eftersom jag har talat dessa till er, har smärtan fyllt ert hjärta. Men jag säger sanningen till er: det är fördelaktigt för er att jag går bort. Om jag nämligen inte går bort, kommer tröstaren inte till er, men om jag går, skall jag sända honom till er. Och när han har kommit, kommer han att bestraffa världen angående synd och angående rättfärdighet och angående dom. Om synd verkligen, att de inte tror på mig, Om rättfärdighet, att jag går till min fader och ni inte längre ser mig, Om dom, att denna världens härskare har blivit dömd. Jag har fortfarande mycket att säga till er, men ni är inte i stånd att bära det just nu. Men när den där kommer, Sanningens Ande, kommer han att vägleda er in i all sanning, för han kommer inte att tala av sig

själv, utan vad han hör kommer han att tala, och de kommande tingen kommer han att förkunna för er. Den där kommer att förhärliga mig, eftersom han kommer att ta från det som är mitt och förkunna det för er. Allt som Fadern har är mitt, därför sade jag att han kommer att ta av det mina och förkunna det för er. En liten stund och ni ser mig inte, och igen en liten stund och ni ska se mig, eftersom jag går till fadern. Därför sade några av hans lärjungar till varandra: Vad är detta som han säger till oss: En liten tid och ni ser mig inte, och åter en liten tid och ni skall se mig, och att jag går till Fadern? De sade därför: Vad är detta som han säger, det lilla? Vi vet inte vad han talar om. Därför kände Jesus att de ville fråga honom, och han sade till dem: Söker ni med varandra om detta som jag sade: En liten tid och ni ser mig inte, och igen en liten tid och ni kommer att se mig? Sannerligen, sannerligen säger jag er att ni skall gråta och klaga, men världen skall glädjas. Ni skall sörja, men er smärta skall bli till glädje. Kvinnan har smärta när hon föder, därför att hennes timme har kommit, men när hon har fött barnet, minns hon inte längre bedrövelsen på grund av glädjen att en människa har blivit född in i världen. Och ni har därför verkligen smärta nu, men jag kommer att se er igen och ert hjärta kommer att glädjas, och er glädje tar ingen ifrån er. Och på den dagen kommer ni inte att fråga mig om någonting, sannerligen, sannerligen säger jag er att allt vad ni ber Fadern om i mitt namn, skall han ge er. Ända till just nu har ni inte bett om någonting i mitt namn; be och ni kommer att ta emot, så att er glädje blir fylld. Dessa saker har jag talat till er i liknelser, men det kommer en timme när jag inte längre skall tala till er i liknelser, utan i öppenhet skall jag förkunna Fadern för er. I den dagen kommer ni att be i mitt namn, och jag säger inte till er att jag kommer att be fadern om er, Ty Fadern själv älskar er, därför att ni har älskat mig och har trott att jag gick ut från Gud. Jag gick ut från Fadern och har kommit in i världen. Åter lämnar jag

världen och går till Fadern. Hans lärjungar säger till honom: Se, nu talar du öppet, och du säger ingen liknelse. Nu vet vi att du vet allt och att du inte har behov av att någon frågar dig. Genom detta tror vi att du har kommit från Gud. Jesus svarade dem: Tror ni just nu, Se, timmen kommer, och nu har den kommit, så att ni blir skingrade, var och en till sitt eget, och lämnar mig ensam. Men jag är inte ensam, eftersom Fadern är med mig. Dessa ting har jag talat till er så att ni må ha frid i mig. I världen kommer ni att ha vedermöda, men ta mod, jag har övervunnit världen.

17

Dessa saker talade Jesus, och lyfte sina ögon mot himlen och sade: Fader, timmen har kommit, förhärliga din son, så att även sonen må förhärliga dig, Som du gav honom auktoritet över allt kött, så att allt som du har gett honom, han skall ge dem evigt liv. Detta är det eviga livet, att de känner dig, den ende sanne Guden, och honom som du har sänt, Jesus Kristus. Jag förhärligade dig på jorden, jag fullbordade det arbete som du har gett mig att göra, Och nu förhärliga mig, du fader, hos dig själv med den härlighet som jag hade innan världen var till hos dig. Jag uppenbarade ditt namn för de människor som du har gett mig från världen. De var dina och du har gett dem till mig, och de har hållit ditt ord. Nu har de förstått att allt som du har givit mig är från dig, Därför att de ord som du har gett mig har jag gett till dem, och de själva tog emot dem, och de kände verkligen att jag gick ut från dig, och de trodde att du sände mig. Jag ber för dem, inte för världen ber jag, utan för dem som du har gett mig, därför att de tillhör dig, Och allt mitt är ditt och allt ditt är mitt, och jag har blivit förhärligad i dem. Och jag är inte längre i världen, och dessa är i världen, och jag kommer till dig. Helige Fader, bevara dem i ditt namn som du har givit mig, så att de må vara ett liksom vi. När jag var med dem

i världen, bevarade jag dem i ditt namn; dem som du har gett mig höll jag, och ingen av dem förgicks utom förstörelsens son, så att skriften skulle bli uppfylld. Men nu kommer jag till dig, och detta talar jag i världen så att de må ha min glädje fylld i sig. Jag har gett dem ditt ord, och världen hatade dem, eftersom de inte är av världen, såsom jag inte är av världen. Jag ber inte att du tar bort dem från världen, utan att du håller dem från det onda. Från världen är de inte, såsom jag inte är från världen. Helga dem i din sanning, ditt ord är sanning. Som du sände mig in i världen, så sände jag dem in i världen. Och för deras skull helgar jag mig själv, så att även de själva må vara helgade i sanning. Inte ber jag endast om dessa, utan även om dem som tror på mig genom deras ord, så att alla må vara ett, såsom du, fader, är i mig och jag i dig, så att också de må vara ett i oss, så att världen må tro att du har sänt mig. Och jag har gett dem den härlighet som du har gett mig, så att de må vara ett liksom vi är ett, Jag i dem och du i mig, så att de är fulländade till ett, och så att världen må veta att du sände mig och älskade dem såsom du älskade mig. Fader, dem som du har givit till mig, jag vill att där jag är, ska också de vara med mig, så att de må se min härlighet som du har givit mig, eftersom du älskade mig före världens grundläggning. Rättfärdige Fader, världen kände dig inte, men jag kände dig, och dessa kände att du sände mig, Och jag har gjort ditt namn känt för dem och jag kommer att göra det känt, så att den kärlek med vilken du har älskat mig må vara i dem, och jag i dem.

18

Efter att ha sagt dessa saker gick Jesus ut med sina lärjungar bortom Kidrons ström, där det fanns en trädgård, in i vilken han själv och hans lärjungar inträdde. Men Judas, som förrådde honom, kände också till platsen, eftersom Jesus ofta hade samlats

där med sina lärjungar. Judas tog därför kohorten och assistenter från översteprästerna och fariséerna och kom där med facklor och lampor och vapen. Jesus, som därför visste allt som skulle komma över honom, gick ut och sade till dem: Vem söker ni? De svarade honom: Jesus från Nasaret. Jesus säger till dem: Jag är. Och Judas, som förråder honom, stod också med dem. När han därför sade till dem att jag är, gick de bakåt och föll till marken. Återigen frågade han dem därför: Vem söker ni? De svarade: Jesus från Nasaret. Jesus svarade: Jag sade till er att jag är. Om ni därför söker mig, låt dessa gå, så att det ord som han sade måtte bli uppfyllt, att av dem som du har givit mig har jag inte förlorat någon. Simon Peter, som hade ett svärd, drog det och slog översteprästens slav och skar av hans högra öra, och slavens namn var Malchus. Jesus sade därför till Petrus: Kasta svärdet i skidan! Ska jag inte dricka den bägare som Fadern har gett mig?

Kohorten och befälhavaren och judarnas assistenter grep därför Jesus och band honom. Och de ledde bort honom till Hannas först, för han var svärfar till Kajafas, som var överstepräst det året. Men Kajafas var den som hade rått judarna att det var fördelaktigt att en man förgicks för folkets skull. Simon Petrus och den andre lärjungen följde Jesus. Den där lärjungen var känd av översteprästen, och han gick in med Jesus i översteprästens gård. Men Petrus stod vid dörren utanför. Därför gick den andre lärjungen, som var känd av översteprästen, ut och talade med dörrvakten och förde in Petrus. Därför säger den unga kvinnan som var dörrvakt till Petrus: Är inte också du en av denne mans lärjungar? Han säger: Jag är det inte. Men slavarna och assistenterna stod där, eftersom de hade gjort en koleld på grund av att det var kallt, och de värmde sig, och Petrus stod med dem och värmde sig. Översteprästen frågade därför Jesus om hans lärjungar och om hans undervisning. Jesus svarade honom: Jag

talade öppet till världen, jag undervisade alltid i församlingen och i templet, där judarna alltid kommer tillsammans, och i hemlighet talade jag ingenting. Varför frågar du mig? Fråga de som har hört vad jag talade till dem, se, dessa vet vad jag sade. Men när han hade sagt detta, gav en av tjänarna som stod där Jesus ett slag och sade: Svarar du översteprästen så? Jesus svarade honom: Om jag talade dåligt, vittna om det onda, men om jag talade väl, varför slår du mig? Annas sände honom bunden till Kajafas, översteprästen. Var men Simon Peter stående och värmande sig. De sade därför till honom: Är inte också du en av hans lärjungar? Nekade därför den där och sade: Jag är inte. En av översteprästens slavar, som var släkting till den vars öra Petrus hade avskurit, säger: Såg inte jag dig i trädgården med honom? Igen därför nekade Petrus, och omedelbart gol en tupp.

De leder därför Jesus från Caiafas in i praetorium, det var morgon, och de själva gick inte in i praetorium, så att de inte skulle bli befläckade, utan så att de skulle kunna äta påsken. Pilatus gick därför ut till dem och sade: Vilken anklagelse bär ni fram mot denna man? De svarade och sade till honom: Om denne inte var en brottsling, skulle vi inte ha överlämnat honom till dig. Pilatus sade därför till dem: Ta honom ni själva och döm honom enligt er egen lag. Judarna sade därför till honom: Det är inte tillåtet för oss att döda någon. så att det ord av Jesus skulle uppfyllas som han sade, betecknande vilken död han skulle dö. Pilatus gick därför in i pretoriet igen och kallade på Jesus och sade till honom: Är du judarnas kung? Svarade Jesus till honom: Säger du detta av dig själv, eller har andra sagt dig det om mig? Pilatus svarade: Är jag väl inte judisk? Ditt eget folk och översteprästerna överlämnade dig till mig. Vad har du gjort? Jesus svarade: Mitt rike är inte från denna värld. Om mitt rike var från denna värld, skulle mina tjänare ha kämpat för att jag inte skulle överlämnas

till judarna. Men nu är mitt rike inte härifrån. Pilatus sade därför till honom: Så du är alltså kung? Jesus svarade: Du säger att jag är kung. Jag har blivit född för detta och jag har kommit in i världen för detta, för att jag skall vittna för sanningen. Var och en som är av sanningen hör min röst. Pilatus säger till honom: Vad är sanning? Och efter att ha sagt detta gick han igen ut till judarna och säger till dem: Jag finner ingen orsak hos honom, Det är en sed hos er att jag ska frige en åt er vid påsken, önskar ni därför att jag ska frige åt er judarnas kung? De ropade därför alla ut igen och sade: Inte denne, utan Barabbas. Men Barabbas var en rövare.

19

Då tog därför Pilatus Jesus och piskade honom. Och soldaterna, som hade flätat en krona av törnen, satte den på hans huvud, och de klädde honom i ett purpurfärgat klädesplagg Och de sade: Hälsningar, judarnas kung, och de gav honom slag. Pilatus gick därför ut igen och sade till dem: Se, jag för honom ut till er, så att ni skall veta att jag inte finner någon skuld hos honom. Därför gick Jesus ut, bärande törnekronan och den purpurfärgade manteln, Och han säger till dem: Se mannen. När därför översteprästerna och assistenterna såg honom, ropade de och sade: Korsfäst, korsfäst honom. Pilatus säger till dem: Tag honom själva och korsfäst honom, för jag finner ingen orsak hos honom. Judarna svarade honom: Vi har en lag, och enligt vår lag bör han dö, eftersom han gjorde sig själv till Guds son. När Pilatus därför hörde detta ord, fruktade han mer. Och han gick in i praetorium igen och säger till Jesus: Varifrån är du? Men Jesus gav honom inget svar. Pilatus säger därför till honom: Talar du inte till mig? Vet du inte att jag har auktoritet att korsfästa dig och auktoritet att frige dig? Jesus svarade: Du hade ingen auktoritet över mig, om den inte var given till dig från ovan, därför har den

som överlämnar mig till dig större synd. Från detta sökte Pilatus att frisläppa honom, men judarna ropade och sade: Om du frisläpper denne, är du inte Caesars vän. Var och en som gör sig själv till kung motsätter sig Caesar. Pilatus förde därför, efter att ha hört detta ordet, ut Jesus och satte sig på plattformen på den plats som kallades Stenstenlagd, på hebreiska Gabbatha. Det var förberedelsen inför påsken, och timmen var omkring den sjätte, och han säger till judarna: Se er kung. Men de ropade ut: Ta bort, ta bort, korsfäst honom! Pilatus säger till dem: Ska jag korsfästa er kung? Översteprästerna svarade: Vi har ingen kung utom Caesar. Då överlämnade han därför honom till dem för att han skulle korsfästas.

De mottog Jesus och förde honom, och bärande sitt kors gick han ut till den så kallade Skallplatsen, som på hebreiska kallas Golgata. Där de korsfäste honom, och med honom två andra, en på varje sida, och Jesus i mitten. Pilatus skrev också en titel och placerade den på korset, och det var skrivet: Jesus från Nasaret, judarnas kung. Denna titel läste därför många av judarna, eftersom platsen där Jesus korsfästes var nära staden, och den var skriven på hebreiska, grekiska och latin. Judarnas överstepräster sade därför till Pilatus: Skriv inte Judarnas kung, utan att han sade Jag är judarnas kung. Pilatus svarade: Vad jag har skrivit, det har jag skrivit.

Soldaterna tog därför, när de korsfäste Jesus, hans kläder och gjorde fyra delar, en del till varje soldat, och tunikan. Men tunikan var sömlös, vävd ovanifrån genom det hela. De sade därför till varandra: Låt oss inte riva sönder den, utan låt oss kasta lott om den, vems den skall vara, så att skriften skulle uppfyllas som säger: De delade mina kläder mellan sig, och om min klädnad kastade de lott.

Soldaterna gjorde därför dessa saker. Men vid Jesu kors stod hans moder och hans moders syster, Maria av Klopas och Maria Magdalena. Jesus, seende därför modern och lärjungen som stod där, vilken han älskade, säger till sin moder: Kvinna, se din son. Sedan säger han till lärjungen: Se, din moder. Och från den timmen tog lärjungen henne till sig. Efter detta, vetande Jesus att allt redan hade fullbordats, säger han, för att skriften skulle fullbordas: Jag törstar. Ett kärl fullt av ättika låg därför där, men de fyllde en svamp med ättika, satte den på isop och förde den till hans mun. När Jesus därför hade tagit ättikan sade han: Det är fullbordat, och lutade huvudet och överlämnade anden.

Judarna frågade därför Pilatus att deras ben skulle brytas och de skulle tas bort, så att kropparna inte skulle förbli på korset under sabbaten, eftersom det var förberedelsedag, för den sabbatens dag var stor. Soldaterna kom därför, och de bröt benen på den förste och på den andre som hade blivit korsfäst med honom, Men när de kom till Jesus och såg att han redan var död, bröt de inte hans ben Men en av soldaterna genomborrade hans sida med ett spjut, och omedelbart utgick blod och vatten. Och den som har sett har vittnat, och hans vittnesbörd är sant, och han vet att han säger sanningen, så att också ni må tro. Det hände för att skriften skulle uppfyllas: inget ben av honom ska krossas. Och igen säger en annan skrift: De skall se på honom som de har genomborrat.

Efter dessa saker frågade Josef från Arimatea Pilatus, som var lärjunge av Jesus, men gömd på grund av fruktan för judarna, så att han må ta bort Jesu kropp, och Pilatus tillät det. Han kom därför och lyfte Jesu kropp. Kom också Nikodemus, den som första gången hade kommit till Jesus om natten, bärande en blandning av myrra och aloe, omkring hundra pund. De tog därför

Jesu kropp och band den i linnekläder med kryddorna, såsom det är sed bland judarna att begrava. Det var en trädgård på den plats där han var korsfäst, och i den trädgården fanns en ny grav, i vilken ännu ingen var placerad, Där lade de därför Jesus på grund av judarnas förberedelse, eftersom graven var nära.

20

Men den ena av sabbatsdagarna kommer Maria Magdalena tidigt på morgonen, då det ännu var mörkt, till graven, och ser att stenen var borttagen från graven. Hon springer därför och kommer till Simon Petrus och till den andra lärjungen som Jesus älskade, och säger till dem: De har tagit Herren från graven, och vi vet inte var de har lagt honom. Därför gick Petrus och den andre lärjungen ut och de kom till graven. Sprang men de två tillsammans, och den andra lärjungen sprang snabbare än Petrus och kom först till graven, Och när han lutade sig ner såg han linneklädena ligga där, men han gick dock inte in. Därför kommer Simon Petrus följande efter honom, och han gick in i graven och ser linnekläderna liggande. och ansiktsduken, som hade varit på hans huvud, låg inte med linneklädena, utan var inrullad för sig själv på en plats. Då inträdde därför också den andre lärjungen, den som hade kommit först till graven, och han såg och trodde. Ty de kände ännu inte till skriften att han måste uppstå från de döda. Lärjungarna gick därför åter hem. Mary stod gråtande utanför vid graven. Medan hon därför grät, böjde hon sig ner in i graven och ser två budbärare i vita kläder sittande, en vid huvudet och en vid fötterna, där Jesu kropp låg. Och de säger till henne: Kvinna, varför gråter du? Hon säger till dem: Därför att de har tagit bort min Herre, och jag vet inte var de har lagt honom. Och efter att ha sagt detta vände hon sig om, och ser Jesus stående, och visste inte att det var Jesus. Jesus säger till henne: Kvinna, varför gråter du?

Vem söker du? Hon, som tror att han är trädgårdsmästaren, säger till honom: Herre, om du har burit bort honom, säg mig var du har lagt honom, så ska jag hämta honom. Jesus säger till henne: Maria. Hon vänder sig om och säger till honom: Rabboni, vilket betyder lärare. Jesus säger till henne: Rör mig inte, för jag har ännu inte uppstigit till min Fader. Men gå till mina bröder och säg till dem: Jag uppstiger till min Fader och er Fader, och min Gud och er Gud. Maria Magdalena kommer och berättar för lärjungarna att hon har sett Herren, och att han sade henne detta.

Eftersom det var kväll den dagen, den första av sabbaterna, och dörrarna var stängda där lärjungarna var samlade på grund av rädslan för judarna, kom Jesus och stod i mitten, och säger till dem: Frid åt er. Och efter att ha sagt detta visade han dem sina händer och sin sida. Lärjungarna gladdes därför när de såg Herren. Då sade Jesus igen till dem: Frid vare med er. Såsom Fadern har sänt mig, sänder jag er. Och efter att ha sagt detta andades han på dem och säger till dem: Tag emot den Helige Ande, Om ni förlåter någras synder, är de förlåtna för dem; om ni håller kvar någras synder, är de kvarhållna.

Men Thomas, en av de tolv, den som kallades Tvillingen, var inte med dem när Jesus kom. De andra lärjungarna sade därför till honom: Vi har sett Herren. Men han sade till dem: Om jag inte ser märket av spikarna i hans händer, och lägger mitt finger i märket av spikarna, och lägger min hand i hans sida, kommer jag inte att tro. Och efter åtta dagar var hans lärjungar igen inne, och Thomas med dem. Jesus kommer, fastän dörrarna varit stängda, och stod mitt ibland dem och sade: Frid vare med er. Sedan säger han till Thomas: Kom med ditt finger hit och se mina händer, och kom med din hand och lägg den i min sida, och var inte otro, utan trogen. Och Thomas svarade och sade till honom: Min Herre och

min Gud. Jesus säger till honom: Eftersom du har sett mig har du trott. Saliga är de som inte har sett och ändå har trott.

Många tecken gjorde därför Jesus inför sina lärjungar, vilka inte är skrivna i denna bok, Men dessa är skrivna så att ni må tro att Jesus är Kristus, Guds son, och så att ni troende må ha liv i hans namn.

21

Efter detta uppenbarade Jesus sig själv igen för lärjungarna vid Tiberias hav, och han uppenbarade sig så. Tillsammans var Simon Petrus, och Thomas den kallad Tvillingen, och Natanael från Kana i Galileen, och Sebedaios söner, och två andra av hans lärjungar. Simon Petrus säger till dem: Jag går för att fiska. De säger till honom: Vi kommer också med dig. De gick ut och steg omedelbart ombord på båten, och under den natten fångade de ingenting. Men när morgonen redan hade inträffat stod Jesus på stranden, dock visste inte lärjungarna att det var Jesus. Jesus säger därför till dem: Barn, har ni inte någon fisk? De svarade honom: Nej. Men han sade till dem: Kasta nätet på högra sidan av båten, så skall ni finna. De kastade därför, och de kunde inte längre dra det på grund av mängden fiskar. Därför säger den lärjungen, som Jesus älskade, till Petrus: Det är Herren. När Simon Petrus hörde att det var Herren, omgjordade han sig med det yttre klädesplagget, för han var naken, och kastade sig i havet. De andra lärjungarna kom med båten, för de var inte långt från land, utan bara omkring tvåhundra alnar bort, dragande nätet med fiskarna. När de därför gick i land, ser de en koleld liggande och fisk placerad på den och bröd. Jesus säger till dem: Ta hit av fisken som ni just har fångat. Simon Petrus gick upp och drog nätet på land, fullt av stora fiskar, hundrafemtiotre, och trots att

de var så många rämnade inte nätet. Jesus säger till dem: Kom och ät frukost. Men ingen av lärjungarna vågade fråga honom vem han var, eftersom de visste att det var Herren. Jesus kommer därför och tar brödet och ger dem, och fisken likaså. Detta var redan tredje gången Jesus uppenbarade sig för sina lärjungar efter att ha uppstått från de döda.

När de därför hade ätit frukost, säger Jesus till Simon Petrus: Simon, Jona, älskar du mig mer än dessa? Han säger till honom: Ja, Herre, du vet att jag älskar dig. Han säger till honom: Föd mina lamm. Han säger till honom igen en andra gång: Simon, Jona, älskar du mig? Han säger till honom: Ja, Herre, du vet att jag älskar dig. Han säger till honom: Valla mina får. Han säger till honom för tredje gången: Simon, Jona son, älskar du mig? Petrus blev bedrövad över att han sade till honom för tredje gången: Älskar du mig? och han sade till honom: Herre, du vet allt, du vet att jag älskar dig. Jesus säger till honom: Föd mina får. Sannerligen, sannerligen säger jag dig, när du var yngre omgjordade du dig själv och gick var du ville, men när du blir gammal kommer du att sträcka ut dina händer, och en annan kommer att omgjorda dig och föra dig dit du inte vill. Detta sade han för att beteckna genom vilken död han skulle förhärliga Gud. Och sedan han hade sagt detta, säger han till honom: Följ mig. Petrus vände sig om och såg lärjungen som Jesus älskade följa efter, han som också hade lutat sig mot hans bröst vid middagen och sagt: Herre, vem är det som förråder dig? Då Petros såg denne sade han till Jesus: Herre, men vad händer med denne? Jesus säger till honom: Om jag vill att han stannar kvar tills jag kommer, vad angår det dig? Följ du mig. Därför gick detta ordet ut bland bröderna att den lärjungen inte dör, och Jesus sade inte till honom att han inte dör, utan om jag vill att han förblir tills jag kommer, vad angår det dig?

Detta är den lärjunge som vittnar om dessa ting och som har skrivit dessa ting, och vi vet att hans vittnesbörd är sant. Det finns också många andra saker som Jesus gjorde, vilka om de skulle skrivas en för en, tror jag inte ens världen skulle rymma de böcker som skrevs. Amen.

Ursprunget

1

I begynnelsen skapade Gud himlen och jorden. Men jorden var osynlig och oformad, och mörker var ovanför avgrunden, och Guds ande bars över vattnet. Och Gud sade: Låt det bli ljus, och det blev ljus. Och Gud såg ljuset, att det var gott, och Gud skilde mellan ljuset och mörkret. Och Gud kallade ljuset dag, och mörkret kallade han natt. Och det blev kväll, och det blev morgon, dag ett.

Och Gud sade: Låt det bli ett fäste mitt i vattnet, och låt det skilja mellan vatten och vatten, och det blev så. Och Gud gjorde fästet, och Gud åtskilde mellan vattnet som var under fästet och vattnet som var ovanför fästet. Och Gud kallade fästet himmel, och Gud såg att det var gott, och det blev kväll, och det blev morgon, den andra dagen.

Och Gud sade: Låt vattnet under himlen samlas till en samling, och låt det torra synas. Och det blev så, och vattnet under himlen samlades till sina samlingar, och det torra syntes. Och Gud kallade det torra land, och vattnens samlingar kallade han hav, och Gud såg att det var gott. Och Gud sade: Låt jorden gro ört och gräs som sår frö enligt sitt slag och enligt sin likhet, och fruktbärande träd som bär frukt, vars frö är i sig enligt sitt slag på jorden. Och det blev så. Och jorden framförde ört av gräs, som sådde frö enligt art och enligt likhet, och fruktbärande träd som producerade frukt, vars frö var i det enligt art på jorden, och Gud såg att det var gott. Och det blev kväll, och det blev morgon, dag tre.

Och Gud sade: Låt det bli ljus i himmelens fäste till att lysa på jorden, för att skilja mellan dagen och natten, och låt dem vara till tecken och till tider och till dagar och till år. Och låt dem vara till ljus i himlafästet, så att de lyser över jorden, och det blev så. Och Gud gjorde de två stora ljusen, det stora ljuset till att härska över dagen, och det mindre ljuset till att härska över natten, och stjärnorna. Och Gud placerade dem i himlens fäste, så att de skulle ge ljus över jorden, och att härska över dagen och över natten, och att skilja mellan ljuset och mörkret, och Gud såg att det var gott. Och det blev kväll och det blev morgon, den fjärde dagen.

Och Gud sade: Låt vattnen bringa fram krypande ting med levande själar, och fåglar som flyger över jorden under himmelens fäste, och det skedde så. Och Gud gjorde de stora havsvarelserna, och varje själ av krälande djur, vilka vattnen ledde ut enligt deras arter, och varje bevingad fågel enligt art, och Gud såg att det var gott. Och Gud välsignade dem och sade: Öka och föröka er, och fyll vattnen i haven, och låt fåglarna föröka sig på jorden. Och det blev kväll och det blev morgon, den femte dagen.

Och Gud sade: Låt jorden bringa fram levande själ enligt sitt slag, fyrfotadjur och krypande ting och vilddjur av jorden enligt sitt slag, och det skedde så. Och Gud gjorde de vilda djuren på jorden efter deras art, och boskapen efter deras art, och alla kräldjur på jorden efter deras art, och Gud såg att det var gott.

Och Gud sade: Låt oss göra människan efter vår bild och enligt vår likhet, och låt dem härska över havets fiskar och över himmelens fåglar och över boskapen och över hela jorden och över alla kräldjur som kryper på jorden. Och Gud skapade människan till sin avbild, till Guds avbild skapade han henne, till man och

kvinna skapade han dem. Och Gud välsignade dem och sade: Öka och föröka er, och fyll jorden, och lägg den under er, och härska över fiskarna i havet, och över fåglarna i himlen, och över all boskap, och över hela jorden, och över alla kräldjur som krälar på jorden. Och Gud sade: Se, jag har givit er allt gräs som sår frö, det som är ovanpå hela jorden, och alla träd som har i sig frukt med frö som sås, det skall vara er till föda. och till alla vilddjur på jorden, och till alla fåglar i himlen, och till varje krypande varelse som kryper på jorden, som har i sig själ av liv, och all grön gräs till mat, och det blev så. Och Gud såg allt som han hade gjort, och se, det var mycket gott, och det blev kväll, och det blev morgon, den sjätte dagen.

2

Och himlen och jorden blev fullbordade, och hela deras värld.

Och Gud fullbordade på den sjätte dagen sina verk som han hade gjort, och vilade på den sjunde dagen från alla sina verk som han hade gjort. Och Gud välsignade den sjunde dagen och helgade den, därför att han på denna vilade från alla sina verk, vilka Gud hade börjat göra.

Detta är boken om skapelsen av himmel och jord, när det skedde, den dag Herren Gud gjorde himlen och jorden, och allt grönt på fältet innan det blev till på jorden, och allt gräs på fältet innan det växte upp, ty Gud hade inte låtit det regna över jorden, och det fanns ingen människa som kunde bruka den. En källa steg upp från jorden och vattnade hela jordens yta. Och Gud formade människan av damm från jorden, och andades in i hans ansikte livets andedräkt, och människan blev en levande själ.

Och Gud plantade ett paradis i Eden österut, och där placerade han människan som han hade format. Och Gud lät ännu växa upp från jorden varje träd som var vackert att se på och gott att äta, och livets träd i paradisets mitt, och trädet att känna gott och ont. En flod går ut från Eden för att vattna paradiset, och därifrån delas den i fyra grenar. Namnet på den ena är Pishon, denna som omringar hela landet Havilah, där det finns guld. Men guldet från det landet är gott, och där finns karbunkeln och den gröna stenen. Och namnet på den andra floden är Gihon, denna som omringar hela Etiopiens land. Och den tredje floden, Tigris, denna som går framför mittemot assyrierna, och den fjärde floden, Eufrat. Och Herren Gud tog mannen som han hade format och placerade honom i njutningens paradis för att bruka det och bevaka det. Och Herren Gud befallde Adam och sade: Av alla träd i paradiset skall du äta. Men från kunskapens träd om gott och ont skall ni inte äta, ty den dag ni äter från det skall ni dö.

Och Herren Gud sade: Det är inte gott att mannen är ensam, låt oss göra åt honom en hjälpare som motsvarar honom. Och Gud formade ännu ur jorden alla vilddjur på fältet och alla fåglar i himlen, och förde dem till Adam för att se vad han skulle kalla dem, och allt vad Adam kallade en levande själ, detta var dess namn. Och Adam gav namn åt all boskap, och åt alla himmelens fåglar, och åt alla markens vilddjur, men för Adam blev ingen hjälpare funnen som var lik honom. Och Gud lade en trans över Adam, och han sov, och tog en av hans sidor och fyllde upp kött i dess ställe. Och Gud byggde den sida som han hade tagit från Adam till en kvinna, och förde henne till Adam. Och Adam sade: Detta är nu ben av mina ben och kött av mitt kött, denna skall kallas kvinna, eftersom hon togs från mannen. För denna skull skall en man lämna sin fader och sin moder och bli förenad med

sin hustru, och de två skall vara ett kött. Och de två var nakna, både Adam och hans kvinna, och de skämdes inte.

3

Men ormen var den visaste av alla vilda djur på jorden, som Herren Gud hade gjort, och ormen sade till kvinnan: Varför har Gud sagt att ni inte får äta från något träd i paradiset? Och kvinnan sade till ormen, vi skall äta från frukten av trädet i paradiset, Men från frukten av det träd som är i paradisets mitt, sade Gud, skall ni inte äta av den, inte heller skall ni röra vid den, så att ni inte dör. Och ormen sade till kvinnan: Ni kommer inte att dö, Ty Gud visste att den dag ni äter från den, kommer era ögon att öppnas, och ni kommer att vara som gudar, vetande gott och ont. Och kvinnan såg att trädet var gott till mat och att det var behagligt för ögonen att se och vackert för att förstå, och hon tog av dess frukt och åt, och hon gav också till sin man som var med henne, och de åt. Och de tvås ögon öppnades, och de kände att de var nakna, och de sydde fikonlöv och gjorde sig höftskynken. Och de hörde Herrens Guds röst som gick i paradiset på kvällen, och de gömde sig, både Adam och hans hustru, från Herrens Guds ansikte bland träden i paradiset. Och Herren Gud kallade Adam och sade till honom: Adam, var är du? Och han sade till honom: Jag hörde din röst när du vandrade i paradiset, och jag blev rädd eftersom jag är naken, och jag gömde mig. Och Gud sa till honom: Vem berättade för dig att du är naken? Har du ätit från det trädet som jag befallde dig att inte äta från? Och Adam sade: Kvinnan, som du gav till mig, hon gav mig från trädet, och jag åt. Och Herren Gud sade till kvinnan: Vad är detta du har gjort? Och kvinnan sade: Ormen bedrog mig, och jag åt.

Och Herren Gud sade till ormen: Eftersom du gjorde detta, förbannad är du bland all boskap och bland alla vilda djur på jorden; på ditt bröst och din buk skall du gå, och jord skall du äta alla dina livsdagar. Och jag skall sätta fiendskap mellan dig och kvinnan, och mellan din säd och hennes säd; han skall bevaka ditt huvud, och du skall bevaka hans häl. Och till kvinnan sade han: Jag skall mångfaldigt öka dina sorger och din vedermöda; i smärta skall du föda barn, och till din man skall din längtan vara, och han skall härska över dig. Till Adam sade han: Eftersom du hörde din hustrus röst och åt från det träd som jag befallde dig att inte äta från, endast detta, från det åt du, förbannad är jorden i dina gärningar, i sorger skall du äta den alla dina livsdagar. Törnen och tistlar skall växa för dig, och du skall äta gräset på fältet. I ditt anletes svett skall du äta ditt bröd, tills du vänder tillbaka till jorden ur vilken du togs, därför att du är jord, och till jord skall du återgå. Och Adam kallade sin hustru Liv, eftersom hon är moder till alla levande. Och Herren Gud gjorde åt Adam och hans hustru kläder av skinn och klädde dem.

Och Gud sade: Se, Adam har blivit som en av oss i att veta gott och ont, och nu, att han inte någonsin sträcker ut sin hand och tar av livets träd och äter och lever till evig tid. Och Herren Gud sände ut honom från lyxens paradis, för att arbeta jorden från vilken han var tagen. Och han drev ut Adam och bosatte honom mittemot paradiset av lyx, och han placerade keruberna och det flammande svärdet som vänder sig, för att vakta vägen till livets träd.

4

Adam kände Eva, sin hustru, och hon blev havande och födde Kain, och sade: Jag har förvärvat en människa genom Gud. Och

hon fortsatte att föda hans broder Abel, och Abel blev en fåraherde, men Kain var en som bearbetade jorden. Och det hände efter några dagar att Kain förde ett offer från jordens frukter till Herren, Och Abel bragte också från de förstfödda av sina får och från deras fettdelar, och Gud såg på Abel och på hans gåvor. Men på Kain och på hans offer fäste han inte uppmärksamhet, och Kain blev mycket bedrövad, och hans ansikte föll. Och Herren Gud sade till Kain: Varför blev du så djupt bedrövad, och varför föll ditt ansikte? Om du inte offrar riktigt, men inte heller delar riktigt, har du syndat? Var tyst, till dig är hans vändning bort, och du skall härska över honom.

Och Kain sade till Abel, sin broder: Låt oss gå ut på slätten. Och det hände sig, när de var ute på slätten, att Kain reste sig upp mot Abel, sin broder, och dödade honom. Och Herren Gud sade till Kain: Var är Abel, din broder? Och han sade: Jag vet inte, är jag min broders väktare? Och Herren sade: Vad har du gjort? Rösten av din broders blod ropar till mig från jorden. Och nu är du förbannad från jorden, som öppnade sin mun för att ta emot din broders blod från din hand. När du arbetar jorden kommer den inte längre att ge dig sin styrka, stönande och skälvande kommer du att vara på jorden. Och Kain sade till Herren Gud: Min skuld är större än att jag kan förlåtas. Om du kastar ut mig idag från jordens ansikte, och från ditt ansikte kommer jag att bli gömd, och jag kommer att vara stönande och skälvande på jorden, och var och en som finner mig kommer att döda mig. Och Herren Gud sade till honom: Inte så, var och en som dödar Kain, sju gånger hämnat skall det upplösas. Och Herren Gud satte ett tecken på Kain, för att ingen som finner honom skall döda honom. Kain gick ut från Guds ansikte och bodde i landet Naid mittemot Eden.

Och Kain kände sin hustru, och hon blev havande och födde Enok. Och han byggde en stad, och han namngav staden efter sin sons namn, Enok. Gaidad föddes åt Enok, och Gaidad födde Mahalalel, och Mahalalel födde Metusala, och Metusala födde Lamek.

Och Lamech tog åt sig två hustrur, den ena med namnet Ada och den andra med namnet Sella. Och Ada födde Jobel; denne var fader till dem som bodde i tält och skötte boskap. Och namnet på hans broder var Jubal; denne var den som uppfann psaltare och lyra. Sella födde också Tubal, och han var hammarslagare, smed i brons och järn. Tubals syster var Noema. Lamech sade till sina egna hustrur, Ada och Sella: Hör min röst, Lamechs hustrur, lyssna till mina ord, ty jag har dödat en man för mitt sår, och en ung man för mitt blåmärke. Att sju gånger har blivit hämnad från Kain, men från Lamek sjuttio gånger sju.

Men Adam kände Eva, sin hustru, och hon blev havande och födde en son, och han gav honom namnet Set, sägande: Gud har upprest åt mig en annan säd i stället för Abel, vilken Kain dödade. Och för Seth föddes en son, och han gav honom namnet Enos. Denne hoppades att åkalla Herrens, Gudens, namn.

5

Denna bok om människornas tillkomst, den dag då Gud skapade Adam, enligt Guds bild skapade han honom, Man och kvinna skapade han dem, och välsignade dem, och han gav dem namnet Adam, den dag han skapade dem. Levde men Adam tvåhundratrettio år, och födde enligt sin form och enligt sin bild, och han gav honom namnet Set. Men dagarna blev Adam, vilka han levde efter att ha avlat Seth, sjuhundra år, och han avlade

söner och döttrar. Och alla Adams dagar som han levde blev niohundratrettio år, och han dog. Levde men Seth tvåhundrafem år och födde Enos. Och Seth levde efter att han hade avlat Enos sjuhundrasju år, och han avlade söner och döttrar. Och alla Seths dagar blev niohundratolv år, och han dog. Och Enos levde hundranittio år, och födde Kainan. Och Enos levde efter att han hade avlat Kainan, sjuhundrafemton år, och han avlade söner och döttrar. Och alla Enos dagar blev femhundranio år, och han dog. Och Kainan levde hundrasjuttio år och födde Mahalalel. Och Kainan levde efter att han hade avlat Mahalalel sjuhundrafyrtio år, och han avlade söner och döttrar. Och alla Kainans dagar blev niohundratío år, och han dog.

Och Mahalalel levde hundrasextifem år och födde Jared. Och Mahalalel levde efter att han hade avlat Jared, åtta hundra trettio år, och han avlade söner och döttrar. Och alla Mahalalels dagar blev åttahundranittiofem år, och han dog. Och Jared levde hundrasextiotvå år och födde Enok. Och Jared levde efter att han fött Enok åttahundra år, och han födde söner och döttrar. Och alla Jareds dagar blev niohundrasextiotvå år, och han dog. Och Enoch levde hundrasextifem år och födde Metusala. Enok behagade Gud efter att han hade avlat Metusala, i tvåhundra år, och han avlade söner och döttrar. Och alla Enochs dagar blev trehundrasextiofem år. Och Enok behagade Gud, och han kunde inte hittas, därför att Gud hade flyttat honom. Och Methuselah levde hundrasextiosju år och födde Lamech. Och Methuselah levde efter att han fött Lamech två hundra åtta år, och han födde söner och döttrar. Och alla Methuselahs dagar som han levde blev niohundrasextinio år, och han dog. Och Lamech levde hundraåttioåtta år och födde en son. Och han namngav honom Noa och sade: Denne skall ge oss vila från våra verk och från våra händers smärtor och från den jord som Herren Gud förbannade. Och Lamech levde efter att han

hade avlat Noah femhundrafemtiofem år, och han avlade söner och döttrar. Och alla Lamechs dagar blev sjuhundrafemtiotre år, och han dog. Och Noah var femhundra år och födde tre söner: Sem, Ham och Jafet.

6

Och det hände när människorna började bli många på jorden, och döttrar föddes åt dem. Sedan Guds söner såg människornas döttrar, att de var sköna, tog de sig hustrur från alla dem som de utvalde. Och Herren Gud sade: Min ande skall icke förbli i dessa människor för evigt, eftersom de är kött, men deras dagar skall vara hundra tjugo år. Men jättarna voro på jorden i de där dagarna, och efter det, när Guds söner gingo in till människornas döttrar, och de födde åt dem, dessa voro jättarna från forntiden, de ryktbara människorna.

Men när Herren Guden såg att människornas ondska hade blivit stor på jorden, och att var och en ständigt tänkte på det onda i sitt hjärta alla sina dagar, Och Gud ångrade att han hade skapat människan på jorden, och han sörjde. Och Gud sade: Jag skall utplåna människan som jag har skapat från jordens yta, från människan till boskapen, och från kräldjuren till himmelens fåglar, eftersom jag ångrar att jag har skapat dem.

Noah fann nåd inför Herren Gud. Dessa är Noas släktled. Noa var en rättfärdig man, fullkomlig i sin släktled, Noa behagade Gud. Noah födde tre söner: Shem, Ham och Japheth. Jorden förstördes inför Gud, och jorden fylldes av orättfärdighet. Och Herren Gud såg jorden, och den var fördärvad, eftersom allt kött hade fördärvat sin väg på jorden. Och Herren Gud sade till Noa: Tiden för varje människa har kommit inför mig, därför att jorden blev

fylld av orättfärdighet från dem, och se, jag kommer att förstöra dem och jorden.

Gör därför åt dig själv en ark av fyrkantigt trä, du skall göra bon i arken, och du skall täcka den med beck både inifrån och utifrån. Och således skall du göra arken: trehundra alnar skall arkens längd vara, och femtio alnar bredden, och trettio alnar dess höjd. Genom att sammanfoga skall du göra arken, och till en aln skall du fullborda den från ovan, och dörren till arken skall du göra från sidan, lägre våningar, andra och tredje skall du göra den. Men se, jag bringar översvämningen, vatten på jorden, för att förstöra allt kött i vilket det finns livets ande under himlen, och allt som finns på jorden kommer att dö.

Och jag kommer att upprätta mitt förbund med dig, och du kommer att gå in i arken, du och dina söner och din hustru och dina söners hustrur med dig. Och från all boskap, och från alla kräldjur, och från alla vilddjur, och från allt kött, två och två av alla, skall du föra in i arken, så att du må hålla dem vid liv med dig själv; hane och hona skall de vara. Från alla fåglar enligt deras art, och från all boskap enligt deras art, och från alla kräldjur som krälar på jorden enligt deras art, skall två och två från alla komma in till dig för att bli närda hos dig, hane och hona. Men du ska ta för dig själv från all den föda som ni ska äta, och du ska samla den till dig själv, och den ska vara till dig och till dem att äta. Och Noa gjorde allt som Herren Gud hade befallt honom, således gjorde han.

7

Och Herren Gud sade till Noa: Gå in du och hela ditt hus i arken, eftersom jag såg dig rättfärdig inför mig i denna generation.

Från den rena boskapen för in till dig sju och sju, hane och hona, och från den orena boskapen två och två, hane och hona. Och från himlens rena fåglar sju och sju, hane och hona, och från alla de orena fåglarna två och två, hane och hona, för att bevara säd på hela jorden. Ännu om sju dagar skall jag låta det regna över jorden, fyrtio dagar och fyrtio nätter, och jag skall utplåna alla levande varelser som jag har skapat från hela jordens yta. Och Noah gjorde allt som Herren Gud hade befallt honom. Noah var sexhundra år gammal, och vattenfloden kom över jorden. Noa gick in och hans söner och hans hustru och hans söners hustrur med honom in i arken på grund av flodens vatten. Och från de rena fåglarna, och från de fåglar som inte var rena, och från den rena boskapen, och från den boskap som inte var ren, och från alla krypande djur på jorden, Två och två inträdde till Noa in i arken, hane och hona, såsom Gud hade befallt Noa. Och efter de sju dagarna kom flodens vatten över jorden. I det sexhundrade året i Noas liv, i den andra månaden, på den sjuttonde dagen i månaden, på denna dag brast alla avgrundens källor sönder, och himmelens slussar öppnades. Och regnet föll över jorden i fyrtio dagar och fyrtio nätter. På denna dag inträdde Noa, Sem, Kam, Jafet, Noas söner, och Noas hustru, och de tre hustrurna till hans söner med honom, in i arken. Och alla vilda djur enligt sitt slag, och all boskap enligt sitt slag, och varje krypande djur som rör sig på jorden enligt sitt slag, och varje fågel enligt sitt slag, De gick in till Noa i arken, två och två, hane och hona, från allt kött i vilket det finns livets ande. Och de som gick in, hane och hona från allt kött, inträdde såsom Gud hade befallt Noah, och Herren Gud stängde arken utifrån.

Och översvämningen varade i fyrtio dagar och fyrtio nätter på jorden, och vattnet ökade och lyfte arken, och den lyftes upp från jorden. Och vattnet rådde och ökade mycket på jorden, och arken

bars ovanpå vattnet. Men vattnet steg mycket högt över jorden och täckte alla de höga bergen som var under himlen. Femton alnar ovanför steg vattnet, och det täckte alla de höga bergen. Och allt kött som rörde sig på jorden dog, av fåglarna och av boskapen och av vilddjuren och alla kräldjur som rörde sig på jorden och alla människor. Och allt som hade livsandedräkt, och allt som var på det torra, dog. Och han utplånade varje levande varelse som var på jordens ansikte, från människa till boskap, och kräldjur, och himlens fåglar, och de blev utplånade från jorden, och endast Noa blev kvar, och de som var med honom i arken. Och vattnet höjde sig över jorden i hundrafemtio dagar.

8

Och Gud kom ihåg Noa, och alla vilda djur, och all boskap, och alla fåglar, och alla krälande ting som krälade, så många som var med honom i arken, och Gud förde en ande över jorden, och vattnet upphörde. Och källorna i avgrunden täcktes över, och himmelens slussportar, och regnet från himlen hölls tillbaka. Och vattnet som gick bort från jorden gav efter, och vattnet minskade efter etthundrafemtio dagar. Och arken satt i den sjunde månaden, den tjugosjunde av månaden, på Ararats berg. Men vattnet minskade till den tionde månaden. Och i den tionde månaden, på den första dagen av månaden, syntes bergens toppar. Och det hände att efter fyrtio dagar öppnade Noa fönstret på arken som han hade gjort. Och han sände ut korpen, och den gick ut men återvände inte förrän vattnet hade torkat upp från jorden. Och han sände ut duvan efter sig för att se om vattnet hade avtagit från jorden. Och eftersom duvan inte hade funnit vila för sina fötter, vände den tillbaka till honom in i arken, därför att vatten var över hela jordens yta, och han sträckte ut handen och tog henne, och förde in henne till sig själv in i arken. Och efter att

ha väntat ytterligare sju andra dagar, sände han igen ut duvan från arken. Och duvan återvände till honom mot kvällen, och den hade ett olivträdsblad i sin mun, och Noa visste att vattnet hade avtagit från jorden. Och efter att ha väntat ytterligare sju dagar, sände han igen ut duvan, och den återvände inte mer till honom. Och det hände i det sexhundraförsta året i Noas liv, i den första månaden, på den första dagen av månaden, att vattnet upphörde från jorden. Och Noa avslöjade taket på arken som han hade gjort, och såg att vattnet hade upphört från jordens ansikte. I den andra månaden blev jorden uttorkad, den tjugosjunde av månaden.

Och Herren Gud sade till Noa: Gå ut ur arken du, och din hustru, och dina söner, och dina söners hustrur med dig, Och alla vilda djur som är med dig, och allt kött från fåglar till boskap, och varje kräldjur som rör sig på jorden, för ut med dig själv. Och öka er och föröka er på jorden. Och Noa gick ut, och hans hustru, och hans söner, och hans söners hustrur med honom, Och alla vilda djur, och all boskap, och varje fågel, och varje krypande ting som rörde sig på jorden enligt deras arter, gick ut ur arken.

Och Noa byggde ett altare åt Herren, och han tog av all ren boskap och av alla rena fåglar, och offrade brännofferdjur på altaret. Och Herren Gud luktade doften av vällukt. Och Herren Gud sade, efter att ha tänkt: Jag kommer inte längre att förbanna jorden på grund av människornas verk, eftersom människans sinne omsorgsfullt ligger på det onda från hennes ungdom. Jag kommer därför inte längre att slå allt levande kött, såsom jag gjorde. Alla jordens dagar skall säd och skörd, kyla och hetta, sommar och vår, dag och natt, inte upphöra.

Och Gud välsignade Noa och hans söner och sade till dem: Öka och föröka er, och fyll jorden, och härska över den. Och skräcken och fruktan för er skall vila över alla vilda djur på jorden, över alla himlens fåglar, och över allt som rör sig på jorden, och över alla havets fiskar, under era händer har jag gett dem. Och varje krypande sak som är levande skall vara mat åt er, såsom jag har gett er grönsaker och gräs, så har jag gett er allt detta. Undantaget är kött med själens blod, det skall ni inte äta. Och för ert blod av era själar skall jag utkräva det från alla vilddjurs hand, och från människans hand, brodern, skall jag utkräva människans själ. Den som gjuter ut en mans blod, hans blod skall utgjutas, eftersom jag gjorde människan till Guds avbild. Ni men öka och multiplicera och fyll jorden och ha herravälde över den.

Och Gud sade till Noah och till hans söner som var med honom Och se, jag upprättar mitt förbund med er och med era efterkommande efter er, och med varje levande varelse hos er, från fåglarna och från boskapen och alla jordens vilddjur, så många som är med er, av alla som gått ut ur arken. Och jag ska upprätta mitt förbund med er, och allt kött ska inte mer dö från översvämningens vatten, och det ska inte mer vara en vattenöversvämning för att förstöra hela jorden. Och Herren Gud sade till Noa: Detta är tecknet på det förbund som jag ger mellan mig och er, och mellan varje levande själ som är med er, till eviga generationer. Min båge placerar jag i molnet, och den skall vara till tecken för förbundet mellan mig och jorden. Och det ska ske när jag samlar moln över jorden, att bågen ska synas i molnet. Och jag kommer att minnas mitt förbund, vilket är mellan mig och er, och mellan varje levande själ i allt kött, och vattnet skall inte längre bli en översvämning, så att det utplånar allt kött. Och min båge skall vara i molnet, och jag skall se den för att komma ihåg det eviga förbundet mellan mig och jorden, och mellan varje

levande själ i allt kött som är på jorden. Och Gud sade till Noah: Detta är tecknet på det förbund som jag upprättat mellan mig och allt kött som är på jorden.

Var men Noahs söner, de som hade gått ut ur arken, Sem, Ham, Jafet. Men Ham var Kanaans fader. Dessa tre är Noahs söner; från dessa spreds [människorna] över hela jorden. Och Noah, en jordbrukare, började och planterade en vingård. Och han drack av vinet, och blev drucken, och han blottades i sitt hus. Och Ham, Kanaans fader, såg sin faders nakenhet, och efter att ha gått ut berättade han det för sina två bröder utanför. Och Sem och Jafet tog klädesplagget, lade det på sina två ryggar, och gick baklänges, och de täckte sin faders blotthet, och deras ansikte var vänt baklänges, och sin faders blotthet såg de inte. Noa nyktrade till från vinet, och han fick veta vad hans yngre son hade gjort mot honom. Och han sade: Förbannad vare Kanaan, han skall vara tjänare åt sina bröder. Och han sade: Välsignad vare Herren, Sems Gud, och Kanaan skall vara hans tjänare. Må Gud förstora Jafet, och må han bo i Sems hus, och må Kanaan bli hans tjänare.

Men Noah levde efter översvämningen trehundra femtio år. Och alla Noas dagar blev niohundrafemtio år, och han dog.

10

Dessa är släktleden av Noas söner, Sem, Ham och Jafet, och söner föddes åt dem efter floden.

Jafets söner: Gomer och Magog och Madai och Javan och Elisa och Tubal och Mesech och Tiras. Och Gomers söner: Ashkenaz och Riphath och Togarmah. Och Jovans söner: Elisha och Tharseis, Kittim och Rhodier. Från dessa avskildrades

nationernas öar i deras land, var och en enligt sitt tungomål i sina stammar och i sina nationer.

Söner till Ham: Kush, och Mizraim, Put, och Kanaan. Söner till Kush: Sheba, Havilah, Sabatha, Regma och Sabathaka. Söner till Regma: Sheba och Dedan. Dust födde Nebrod, denne började vara en jätte på jorden. Denne var en jättejägare inför Herren Gud, därför kommer de att säga: som Nebrod, jättejägare inför Herren. Och början av hans kungadöme blev Babylon, och Orech, och Archad, och Chalanne, i landet Shinar. Från den jorden gick Assyria ut, och byggde Nineve, och staden Rooboth, och Kalach, och Dasah mellan Nineve och Kalach; detta är den stora staden. Och Mesraim födde ludierna, naftalierna, enemtierna och labierna, och Pathrusim och Casluhim, varifrån filistéerna utgick, och Caphtorim. Canaan födde sin förstfödde son Sidon och Hetiterna och jebusiten, och amoriten, och girgashiten, och hiviten och aroukaiten och asennaiten och aradiern, och samariern och amatiten. Och efter detta skingrade sig kananéernas stammar. Och kananeernas gränser sträckte sig från Sidon till Gerar och Gaza, till Sodom och Gomorra, Adama och Seboim ända till Lasha. Dessa är Hams söner, i deras stammar, enligt deras tungomål, i deras länder, och i deras nationer.

Och till Shem föddes barn, och han var fader till alla Ebers söner, broder till Japheth den äldre. Shems söner: Elam och Assyria och Arphaxad och Lud och Aram och Cainan. Och Arams söner: Uz och Ul och Gater och Meshech. Och Arphaxad födde Cainan, och Cainan födde Sala, och Sala födde Eber. Och till Eber föddes två söner, den enes namn var Faleg, eftersom jorden blev delad i hans dagar, och hans broders namn var Jektan. Jektan födde Elmodad, Saleth, Sarmoth och Jerach, och Hadoram, och Abimael, och Diklah och Obal, och Abimael och Saba, och Ofir,

och Euilah, och Jobab, alla dessa var Jektans söner. Och deras bosättning sträckte sig från Masse till Saphera, östberget. Dessa är Sems söner, i deras stammar, enligt deras tungomål, i deras länder, och i deras nationer. Dessa är stammarna av Noas söner enligt deras generationer, enligt deras nationer; från dessa blev nationernas öar skingrade på jorden efter floden.

11

Och hela jorden hade ett språk, och ett tal för alla. Och det hände när de flyttade från öster, att de fann en slätt i landet Senaar, och de bosatte sig där. Och mannen sade till sin granne: Kom, låt oss göra tegel och bränna dem i eld. Och teglet blev för dem till sten, och asfalten var för dem leran. Och de sade: Kom, låt oss bygga åt oss själva en stad och ett torn vars huvud skall nå till himlen, och låt oss göra oss ett namn, innan vi blir skingrade över hela jordens yta. Och Herren gick ner för att se staden och tornet, som människornas söner hade byggt. Och Herren sade: Se, ett folk och ett språk har alla, och detta har de börjat göra, och nu kommer ingenting att misslyckas för dem av allt vad de företar sig att göra. Kom, och efter att ha stigit ner, låt oss förvirra deras tungomål där, så att de inte hör varandras röst. Och Herren skingrade dem därifrån över hela jordens yta, och de upphörde att bygga staden och tornet. Därför blev dess namn kallat Förvirring, eftersom Herren där förvirrade läpparna på hela jorden, och därifrån skingrade Herren dem över hela jordens yta.

Och dessa är Sems släktled, och Sem var hundra år gammal när han födde Arfaxad, det andra året efter floden. Och Sem levde, efter att han hade avlat Arfaxad, femhundra år, och han avlade söner och döttrar, och dog. Och Arphaxad levde hundratrettiofem år och födde Kainan. Och Arphaxad levde, efter att han hade avlat

Kainan, fyrahundra år, och han avlade söner och döttrar, och dog. Och Kainan levde hundratrettio år, och han avlade Sala, och Kainan levde, efter att han hade avlat Sala, trehundratrettio år, och han avlade söner och döttrar, och dog. Och Sala levde hundratrettio år och födde Eber. Och Sala levde tre hundra trettio år efter det att han hade avlat Eber, och han avlade söner och döttrar, och dog. Och Eber levde hundratrettiofyra år och födde Faleg. Och Eber levde, efter att han hade avlat Peleg, tvåhundrasjuttio år, och han avlade söner och döttrar, och dog. Och Phaleg levde hundratrettio år, och födde Ragau. Och Phaleg levde, efter att han hade fött Ragau, nio och tvåhundra år, och han födde söner och döttrar, och dog. Och Ragau levde hundratrettiotvå år och födde Seruch. Och Ragau levde tvåhundrasju år efter att han hade fött Seruk, och han födde söner och döttrar, och dog. Och Seruch levde hundratrettio år och födde Nahor. Och Seruch levde, efter att han hade fött Nahor, tvåhundra år, och han födde söner och döttrar, och dog. Och Nahor levde hundrasjuttionio år och födde Tera. Och Nahor levde, efter att han hade avlat Tharra, hundratjugofem år, och han avlade söner och döttrar, och dog. Och Tharra levde sjuttio år och födde Abram och Nahor och Haran.

Dessa är Teras släktled: Tera födde Abram, Nahor och Haran, och Haran födde Lot. Och Arran dog före sin fader Tera i det land där han föddes, i kaldéernas land. Och Abram och Nahor tog sig hustrur. Namnet på Abrams hustru var Sara, och namnet på Nahors hustru var Melcha, dotter till Haran, och fader till Melcha, och fader till Ischa. Och Sarai var ofruktbar och hon födde inga barn. Och Tharra tog sin son Abram, och Lot, son till Arran, sin sons son, och sin sonhustru Sara, hustru till hans son Abram, och ledde ut dem från kaldeernas land för att gå till Kanaans land, och de kom ända till Harran, och han bodde där. Och alla Tharras

dagar i landet Haran blev tvåhundra fem år, och Tharra dog i Haran.

12

Och Herren sade till Abram: Gå ut från ditt land och från din släkt och från din faders hus, och kom hit in i det land som jag skall visa dig. Och jag skall göra dig till ett stort folk, och jag skall välsigna dig, och jag skall göra ditt namn stort, och du skall vara välsignad. Och jag kommer att välsigna dem som välsignar dig, och dem som förbannar dig kommer jag att förbanna, och alla jordens stammar skall bli välsignade i dig. Och Abram gick, just som Herren talade till honom, och Lot gick med honom. Abram var sjuttiofem år, när han gick ut från Haran. Och Abram tog Sarai, sin hustru, och Lot, sin broders son, och alla deras ägodelar som de hade förvärvat, och all själ som de hade förvärvat från Haran, och de gick ut för att gå in i Kanaans land. Och Abram reste genom landet till dess längd ända till platsen Sikem, till den höga eken, och kananéerna bodde då i landet. Och Herren visade sig för Abram, och sade till honom: Åt din säd skall jag ge detta landet, och Abram byggde där ett altare åt Herren som hade visat sig för honom. Och han vände bort därifrån till berget öster om Betel, och satte upp där sitt tält i Betel mot havet, och Angai mot öster, och byggde där ett altare åt Herren, och åkallade Herrens namn. Och Abram avlägsnade sig, och efter att ha gått slog han läger i öknen.

Och det hände att hungersnöd kom över jorden, och Abram drog ner till Egypten för att bo där, eftersom hungersnöden blev svår över jorden. Det hände att när Abram närmade sig att gå in i Egypten, sade Abram till Sarai sin hustru: Jag vet att du är en kvinna med vackert ansikte. Det kommer därför att vara så att när

egyptierna ser dig, kommer de att säga att denna är hans kvinna, och de kommer att döda mig, men dig kommer de att skona. Jag sade därför att jag är hans syster, så att det skulle gå väl för mig genom dig, och min själ kommer att leva för din skull. Det hände att när Abram inträdde i Egypten, såg egyptierna hans hustru, att hon var mycket vacker. Och Faraos härskare såg henne och prisade henne inför Farao, och de förde in henne i Faraos hus. Och Abram behandlades väl för hennes skull, och han fick får, kalvar, åsnor, tjänare, tjänarinnor, mulåsnor och kameler. Och Gud plågade Farao med stora och onda plågor, och hans hus, angående Sarai, Abrams hustru. Men Farao kallade Abram och sade: Vad är detta du har gjort mot mig, att du inte berättade för mig att hon är din hustru? Varför sa du att hon är min syster? Jag tog henne till hustru åt mig, och nu, se, din hustru är framför dig, tag henne och spring bort. Och Farao befallde män angående Abram att sända bort honom, och hans hustru, och allt som var hans.

13

Abram gick upp från Egypten, han själv och hans hustru och allt det hans, och Lot med honom, in i öknen. Abram var mycket rik på boskap, silver och guld. Och han gick från där han kom in i öknen till Betel, till den plats där hans tält tidigare var, mellan Betel och Angai, Till den plats vid altaret, där han i början hade gjort det, och där åkallade Abram Herrens namn. Och Lot, som reste med Abram, hade får och oxar och tält. Och landet kunde inte rymma dem så att de bodde tillsammans, därför att deras ägodelar var många, och landet kunde inte rymma dem så att de bodde tillsammans. Och det uppstod strid mellan herdarna över Abrams boskap och herdarna över Lots boskap, men kananéerna och perisséerna bodde då i landet. Abram sade till Lot: Låt det inte

vara strid mellan mig och dig, och mellan mina herdar och dina herdar, eftersom vi är bröder. Är inte all landet framför dig? Skilj dig från mig, om du går till vänster, går jag till höger, men om du går till höger, går jag till vänster. Och Lot lyfte sina ögon och såg hela Jordans omgivande region, att den hela var vattnad, före Guds förstöring av Sodom och Gomorra, som Guds paradis, och som Egyptens land, ända till Soar. Och Lot valde åt sig hela Jordanslätten, och Lot bröt upp österut, och de skildes åt, var och en från sin broder. Abram bodde i landet Kanaan, men Lot bodde i en stad i den omgivande regionen och slog upp sitt tält i Sodom. Men människorna i Sodom var mycket onda och syndare inför Gud. Och Gud sade till Abram efter att Lot hade skilts från honom: Blicka upp med dina ögon och se från den plats där du nu är mot norr och söder och öster och havet, Ty all den mark som du ser, till dig skall jag ge den och till din säd till evig tid. Och jag kommer att göra din säd som sanden på jorden; om någon kan räkna sanden på jorden, så ska även din säd bli räknad. Res dig upp och genomkorsa landet på längden och på bredden, ty jag skall ge det åt dig och åt din säd för evigt. Och Abram flyttade sitt tält, kom och bosatte sig vid eken Mamre, som var i Chebron, och byggde där ett altare åt Herren.

14

Det hände i kung Amarphals kungadöme i Sennaar, och Arioch kung av Ellasar, Chedorlaomer kung av Elam, och Tidal kung av nationerna, De gjorde krig med Balla, kung av Sodom, och med Barsa, kung av Gomorra, och med Sennaar, kung av Adama, och med Symobor, kung av Zeboiim, och kung Balak, denna är Zoar. Alla dessa kom överens vid den salta ravinen, detta salthavet. Tolv år tjänade de Chedorlaomer, men det trettonde året avföll de. I det fjortonde året kom Chedorlaomer och

kungarna med honom, och de slog ner jättarna i Ashtaroth och Karnaim, och starka folk tillsammans med dem, och ommaéerna i staden Saue. Och horiterna i bergen Seir, ända till terebinten vid Paran, som ligger i öknen. Och efter att ha återvänt kom de till domens källa, denna är Kades, och de högg ner alla Amaleks härskare och amoreerna som bodde i Hazazon-tamar. Kungen av Sodom gick ut, och kungen av Gomorra, och kungen av Adama, och kungen av Seboim, och kungen av Balak, det vill säga Segor, och de ställde upp sig till strid mot dem i den salta dalen. mot Chedorlaomer, kung av Elam, och Tidal, kung av nationerna, och Amraphel, kung av Shinar, och Arioch, kung av Ellasar, de fyra kungarna mot de fem. Men dalen var salt med brunnar av asfalt, och kungen av Sodom och kungen av Gomorra flydde och föll in där, men de som lämnades kvar flydde in i bergslandet. De tog alla hästar från Sodom och Gomorra och all deras mat och gick bort. De tog också Lot, son till Abrams broder, och hans bagage, och de avlägsnade sig, för han bodde i Sodom.

Någon av de räddade anlände och rapporterade till Abram, hebréen. Han bodde vid eken Mamre, amoriten, brodern till Eschol och brodern till Onan, som var allierade med Abram. Men när Abram hörde att Lot hans broder var tagen fången, räknade han sina egna husfolksmedlemmar, trehundra aderton, och förföljde dem ända till Dan. Och han själv föll över dem om natten, och hans tjänare, och slog dem, och förföljde dem till Hoba, som ligger till vänster om Damaskus. Och han förde tillbaka alla hästar från Sodom, och Lot, hans brorson, förde han tillbaka, och alla hans ägodelar, och kvinnorna, och folket. Kungen av Sodom gick ut för att möta honom, efter att han hade återvänt från segern över Kedor-Laomer och de kungar som var med honom, in i Shavehs dal, detta var kungarnas slätt.

Och Melkisedek, kung av Salem, frambar bröd och vin, och han var präst åt den högste Guden. Och han välsignade Abram, och sade: Välsignad vare Abram av den högste Gud, som skapade himlen och jorden. Och välsignad vare den högste Guden, som överlämnade dina fiender i dina händer, och Abram gav till honom tionde av allt. Kungen av Sodom sade till Abram: Ge mig männen, men ta hästen för dig själv. Abram sade till kungen av Sodom: Jag kommer att sträcka ut min hand till Kyprios, den högste Guden, som skapade himlen och jorden, Om från en tråd till en sandalrem av en sandal jag kommer att ta från allt ditt, så att du inte ska säga att jag berikade Abram. Utom det som de unga männen åt, och andelen av de män som gick tillsammans med mig - Eschol, Onan, Mamre - dessa skall ta sin andel.

15

Efter dessa ord blev Herrens ord till Abram i en syn, sägande: Frukta inte, Abram, jag är din sköld, din lön kommer att vara mycket stor. Abram säger: Herre Herre, vad kommer du att ge mig? Jag går bort barnlös, och sonen av mitt hushåll är denne Eliezer från Damaskus. Och Abram sade: Eftersom du inte gav mig någon avkomma, kommer min hemfödde tjänare att ärva mig. Och omedelbart kom Herrens röst till honom och sade: Denne kommer inte att ärva dig, utan den som kommer att gå ut från dig, denne kommer att ärva dig. Han ledde honom ut, och sade till honom: Titta upp mot himlen och räkna stjärnorna, om du kan räkna dem. Och han sade: Så skall din säd vara. Och Abram trodde Gud, och det räknades honom till rättfärdighet. Men han sade till honom: Jag är den Gud som ledde ut dig från kaldéernas land, för att ge dig detta land att ärva. Han sade: Herre Gud, varigenom skall jag veta att jag skall ärva det? Han sade till honom: Ta åt mig en treårig kviga, en treårig get, en treårig bagge,

en turturduva och en duva. Han tog alla dessa till sig och delade dem på mitten och placerade dem mitt emot varandra, men fåglarna delade han inte. Men fåglar kom ner på kropparna, på deras delade halvor, och Abram satt ner vid dem. Vid solnedgången föll Abram i extas, och se, en stor mörk fruktan föll över honom. Och det sades till Abram: Du skall veta med visshet att din säd ska vara främlingar i ett land som inte är deras eget, och de ska göra dem till trälar, och de ska misshandla dem, och de ska ödmjuka dem, i fyrahundra år. Men den nation som de ska tjäna, ska jag döma, och efter detta ska de gå ut härifrån med mycket bagage. Men du ska gå bort till dina fäder i frid, efter att ha blivit uppfödd i god ålderdom. Men i fjärde generationen ska de vända tillbaka hit, för amoréernas synder har ännu inte blivit uppfyllda fram till nu. Eftersom solen gick mot väster, uppstod en flamma, och se, en rykande ugn och eldfacklor, som gick igenom mellan dessa delade stycken. I den dagen gjorde Herren ett förbund med Abram och sade: Åt din säd skall jag ge detta land, från Egyptens flod till den stora floden Eufrat, De keniter, och de kenizziter, och de kadmoniter, och hettiterna, perissiterna och refaiterna och amoriterna och kananeerna och hiveerna och girgasheerna och jebusiterna.

16

Sarai, Abrams hustru, födde inte barn åt honom, men hon hade en egyptisk tjänsteflicka vid namn Hagar. Sarai sade till Abram: Se, Herren har stängt mig från att föda barn. Gå därför in till min tjänstekvinna, så att jag må få barn genom henne. Och Abram lyssnade till Sarais röst. Och Sara, Abrams hustru, tog Hagar den egyptiska, sin egen tjänstekvinna, efter tio år som Abram hade bott i Kanaans land, och gav henne åt Abram, sin man, till hustru. Och han gick in till Hagar, och hon blev havande,

och hon såg att hon var med barn, och härskarinnan blev vanärad inför henne. Sarai sade till Abram: Jag är orättvist behandlad av dig. Jag har gett min tjänstekvinna i din famn, men när hon såg att hon var havande blev jag vanärad inför henne. Må Gud döma mellan mig och dig. Abram sade till Sara: Se, din tjänstekvinna är i dina händer, gör med henne som du finner behagligt. Och Sara misshandlade henne, och hon flydde från hennes ansikte.

Herrens ängel fann henne vid vattenkällan i öknen, vid källan på vägen till Shur. Och Herrens ängel sa till henne: Hagar, Sarais tjänstekvinna, varifrån kommer du och vart går du? Och hon sa: Från min härskarinna Sarais ansikte flyr jag. Men Herrens ängel sade till henne: Vänd tillbaka till din härskarinna och ödmjuka dig under hennes händer. Och Herrens ängel sa till henne: Jag skall storligen föröka din säd, och den skall inte kunna räknas på grund av dess mängd. Och Herrens ängel sade till henne: Se, du är havande, och du skall föda en son, och du skall kalla hans namn Ismael, eftersom Herren hörde din förnedring. Denne kommer att vara en lantlig människa, hans händer mot alla, och allas händer mot honom, och inför alla sina bröder kommer han att bo. Och hon kallade Herrens namn, han som talade till henne: Du är den Gud som ser mig, eftersom hon sade: Ty även här har jag sett honom som visade sig för mig. För denna skull kallade han brunnen Brunnen där jag såg framför mig; se, den ligger mellan Kadesh och Barad. Och Hagar födde en son till Abram, och Abram kallade namnet på sin son, som Hagar födde till honom, Ismael. Abram var åttiosex år gammal när Hagar födde Ismael åt Abram.

17

Det hände att Abram var nittionio år. Och Herren visade sig för Abram och sade till honom: Jag är din Gud, var välbehaglig

inför mig och bli oklanderlig. Och jag ska upprätta mitt förbund mellan mig och dig, och jag ska föröka dig storligen. Och Abram föll på sitt ansikte. Och Gud talade till honom och sade: Och jag, se, mitt förbund är med dig, och du skall vara fader till en mängd nationer. Och ditt namn skall inte längre kallas Abram, utan ditt namn skall vara Abraham, eftersom jag har gjort dig till fader för många nationer. Och jag kommer att öka dig mycket, mycket, och jag kommer att göra dig till nationer, och kungar skall gå ut från dig. Och jag kommer att upprätta mitt förbund mellan dig och ditt säd efter dig, genom deras generationer, till ett evigt förbund, att vara din Gud och din säds Gud efter dig. Och jag kommer att ge till dig och till din säd efter dig det land som du bor i, hela landet Kanaan, till evig besittning, och jag kommer att vara deras Gud. Och Gud sade till Abraham: Du skall bevara mitt förbund, du och din säd efter dig, genom deras släkten. Och detta är det förbund som du skall bevara mellan mig och er, och mellan din säd med dig in i deras generationer: varje manlig av er skall omskäras. Och ni skall omskäras på förhudsköttet, och det skall vara ett tecken på förbundet mellan mig och er. Och ett barn åtta dagar gammalt skall omskäras hos er, allt mankön genom era generationer, både hemfödd och den som är köpt med silver från varje främmande son, som inte är av din säd, Med omskärelse ska omskäras den hemmafödd i ditt hus, och den som är köpt med silver, och mitt förbund ska vara på ert kött till ett evigt förbund. Och den oomskurne mannen, som inte omskärs på förhuden hans kött den åttonde dagen, skall den själen utrotas från hennes släkt, eftersom han har brutit mitt förbund. Och Gud sade till Abraham: Sarai, din hustru, skall inte kallas med namnet Sarai, Sara skall hennes namn vara. Jag ska välsigna henne, och jag ska ge dig ett barn från henne, och jag ska välsigna det, och det ska bli till folkslag, och kungar över folkslag ska komma från honom. Och Abraham föll på sitt ansikte och skrattade, och sade i sitt sinne: Skall den som är

hundra år gammal få en son? Och skall Sara, som är nittio år gammal, föda? Sade men Abraham till Gud: Må denne Ishmael leva inför dig. Sade men Gud till Abraham: Ja, se, Sara din hustru kommer att föda dig en son, och du skall kalla hans namn Isak, och jag skall upprätta mitt förbund med honom, till ett evigt förbund, att vara hans Gud och hans säds Gud efter honom. Om Ismael men, se, jag har hört dig, och se, jag har välsignat honom, och jag kommer att öka honom, och jag kommer att föröka honom mycket. Tolv nationer skall han föda, och jag kommer att göra honom till ett stort folk. Men mitt förbund kommer jag att upprätta med Isak, som Sara ska föda åt dig vid denna tid, nästa år. Han avslutade att tala till honom, och Gud for upp från Abraham.

Och Abraham tog Ismael, sin son, och alla sina hushållsmedlemmar, och alla som var köpta med silver, och varje manlig bland männen i Abrahams hus, och omskar deras förhud samma dag, såsom Gud hade talat till honom. Abraham var nittionio år gammal när han omskar sitt förhudskött. Ishmael men hans son var tretton år gammal, när han omskars på köttet av sin förhud. Men vid den tiden på den dagen blev Abraham omskuren, och Ismael hans son, och alla männen i hans hus, och hans hemfödda, och de som köpts med silver från främmande folk.

18

Gud visade sig för honom vid eken Mamre, när han satt vid dörren till sitt tält vid middagstid. Men när han blickade upp med sina ögon såg han, och se, tre män stod framför honom, och när han såg dem sprang han för att möta dem från dörren till sitt tält, och bugade sig ned mot jorden. Och han sade: Herre, om jag då

har funnit nåd inför dig, gå inte förbi din tjänare. Låt vatten verkligen tas, och låt dem tvätta era fötter, och svalna er själva vid trädet. Och jag kommer att ta bröd, och ni skall äta. Och efter detta kommer ni att gå er väg, på grund av vilken ni vände av till ert barn. Och han sade: Gör således, såsom du har sagt. Och Abraham skyndade till tältet, till Sarah, och sade till henne: Skynda och knåda tre mått fint mjöl och gör kakor. Och Abraham sprang till oxarna och tog en späd och god kalv, och gav den till tjänaren, och denne skyndade sig att tillreda den. Han tog smör och mjölk och kalven som han hade tillagat, och satte fram det för dem, och de åt. Han själv stod vid dem under trädet.

Sade men till honom: Var är Sara, din hustru? Han svarade och sade: Se, i tältet. Han sade: När jag återvänder till dig vid denna tid om ett år, kommer Sara din hustru att ha en son. Sara men hörde vid dörren till tältet, varande bakom honom. Abraham och Sarah var gamla och framskridna i ålder, och det hade upphört för Sarah att ha det som är kvinnligt. Sara skrattade inom sig själv och sade: Det har verkligen inte hänt mig ännu fram till nu, och min herre är äldre. Och Herren sade till Abraham: Varför skrattade Sara inom sig själv och sade: Skall jag verkligen föda? Jag har ju blivit gammal. Inget ord kommer att vara omöjligt från Gud; vid denna tid kommer jag att återvända till dig om ett år, och Sara kommer att ha en son. Men Sara nekade och sade: Jag skrattade inte, för hon var rädd. Och han sade till henne: Nej, utan du skrattade.

Männen reste sig därifrån och blickade ner mot Sodom och Gomorra. Abraham följde med dem och ledsagade dem. Men Herren sade: Jag skall inte dölja för Abraham, min tjänare, vad jag gör. Abraham men som blir kommer att vara ett stort och mäktigt folk, och i honom kommer alla jordens folk att bli välsignade. Jag

visste för att han ska befalla sina söner och sitt hus efter honom, och de ska hålla Herrens vägar, att göra rättfärdighet och dom, så att Herren må bringa över Abraham allt vad han talade till honom. Herren sade: Ropet från Sodom och Gomorra har mångfaldigats mot mig, och deras synder är mycket stora. Sedan jag har stigit ner skall jag se om de enligt deras rop som kommer till mig fullbordar sina gärningar, och om inte, så att jag får veta. Och männen vände sig bort därifrån och kom till Sodom, men Abraham stod fortfarande kvar inför Herren. Och Abraham närmade sig och sade: Förstör inte den rättfärdige tillsammans med den ogudaktige, så att den rättfärdige blir som den ogudaktige. Om det finns femtio rättfärdiga i staden, kommer du att förstöra dem? Kommer du inte att skona hela platsen för de femtio rättfärdigas skull, om de finns där? Ingalunda skall du göra enligt detta ord, att döda den rättfärdige med den ogudaktige, så att den rättfärdige blir som den ogudaktige, ingalunda! Du som dömer hela jorden, skall du inte utöva rättfärdighet? Herren sade: Om det finns femtio rättfärdiga i Sodom, i staden, skall jag skona hela staden och hela platsen för deras skull. Och Abraham svarade och sade: Nu har jag börjat tala till min Herre, men jag är jord och aska. Om de femtio rättfärdiga minskar till fyrtiofem, kommer du att förstöra hela staden på grund av de fem? Och han sade: Jag kommer inte att förstöra den, om jag finner fyrtiofem där. Och han fortsatte att tala till honom och sade: Om det finns fyrtio där, och han sade: Jag kommer inte att förstöra dem för de fyrtios skull. Och han sade: Förlåt, Herre, om jag talar? Om det finns trettio där? Och han sade: Jag skall inte förstöra dem på grund av de trettio. Och han sade: Eftersom jag har att tala till Herren, om det finns tjugo där? Och han sade: Jag skall inte förstöra om jag finner tjugo där. Och han sade: Förlåt, Herre, om jag talar ännu en gång; men om tio finns där? Och han sade: Jag skall inte förstöra

för de tios skull. Herren gick bort, när han upphörde att tala till Abraham, och Abraham vände tillbaka till sin plats.

19

De två änglarna kom till Sodom på kvällen. Lot satt vid Sodoms port, och när Lot såg dem reste han sig upp för att möta dem, och bugade sig med ansiktet mot jorden. Och han sade: Se, herrar, vänd av in i er tjänares hus och stanna där, och tvätta era fötter, och när ni stigit upp tidigt skall ni avresa på er väg. Och de sade: Nej, utan vi skall stanna på gatan. Och han uppmanade dem och de vände av till honom och gick in i hans hus, och han gjorde dryck åt dem och bakade osyrat bröd åt dem, och de åt. Före läggdags omringade männen från staden, Sodomiterna, huset – från ung man till äldre, allt folket tillsammans. Och de kallade ut Lot och sade till honom: Var är de män som har kommit in till dig i natt? För ut dem till oss, så att vi må ha umgänge med dem. Lot gick ut till dem vid tröskeln, och han stängde dörren efter sig. Han sade men till dem: Ingalunda, bröder, gör icke ont. Det finns två döttrar till mig som inte har känt man. Jag kommer att föra ut dem till er, och använd dem som det skulle behaga er. Endast mot dessa män får ni inte göra orätt, eftersom de har inträtt under mina balkars skydd. De sade till honom: Stå undan där! Du kom hit för att vistas tillfälligt, inte för att döma. Nu därför skall vi behandla dig värre än dem. Och de försökte tvinga mannen Lot mycket, och de närmade sig för att krossa dörren. Men männen sträckte ut händerna och drog in Lot till sig själva in i huset, och de stängde husets dörr. Men männen som befann sig vid husets dörr slog de med blindhet, från den minste till den störste, och de blev förvirrade när de sökte dörren. Männen sade till Lot: Har du här svärsonner, eller söner, eller döttrar? Eller om någon annan tillhör dig i staden, för ut dem från denna plats, Därför att vi

förstör denna plats, eftersom deras skri upphöjdes inför Herren, och Herren sände oss att förstöra den. Lot gick ut och talade till sina svärsonner som hade tagit hans döttrar, och sade: Res er och gå ut från denna plats, eftersom Herren förstör staden. Men det tycktes som att han skämtade inför hans svärsonner. När gryningen kom, manade änglarna på Lot och sade: Res dig, ta din hustru och dina två döttrar som du har, och gå ut, så att inte heller du förgås tillsammans med stadens lagbrott. Och de blev oroade, och änglarna grep hans hand, och hans hustrus hand, och hans två döttrars händer, då Herren skonade honom.

Och det hände när de förde ut dem utanför, och de sade: Rädda din egen själ, se inte tillbaka, stå inte heller kvar i hela den omgivande regionen, rädda dig till berget, så att du inte någonsin blir bortryckt. Sade men Lot till dem: Jag ber. Herre, eftersom din tjänare har funnit nåd inför dig, och du har förstort din rättfärdighet som du gör mot mig, så att min själ får leva, men jag kommer inte att kunna bli räddad till berget, så att inte de onda tingen någonsin griper mig och jag dör. Se, denna stad är nära för mig att fly till, den är liten, och där kommer jag att bli räddad – är den inte liten? Och min själ kommer att leva för din skull. Och han sa till honom: Se, jag har beaktat ditt ansikte och även detta ord, att inte förstöra staden om vilken du talade. Skynda dig därför att bli räddad där, för jag kommer inte att kunna göra något förrän du kommer dit. Därför kallade han den stadens namn Zoar. Solen gick upp över landet, och Lot gick in i Zoar. Och Herren lät regna över Sodom och Gomorra svavel och eld från Herren från himlen. Och han förstörde dessa städer och hela den omgivande regionen och alla invånare i städerna och allt som växte ur jorden. Och hans hustru tittade bakåt, och hon blev en saltpelare. Abraham steg upp tidigt på morgonen till den plats där han hade stått inför Herren. Och han tittade mot Sodom och Gomorra, och mot den omgivande

regionen, och han såg, och se, en låga steg upp från jorden, som ångan från en ugn. Och det hände när Gud förstörde alla städerna i det omgivande området, att Gud kom ihåg Abraham, och sände ut Lot från förstörelsens mitt, när Herren förstörde de städer i vilka Lot bodde.

Lot gick upp från Zoar och satte sig på berget, han själv och hans två döttrar med honom, för han fruktade att bo i Zoar, och han bodde i grottan, han själv och hans två döttrar med honom. Den äldre sade till den yngre: Vår fader är gammal, och det finns ingen på jorden som skall komma in till oss, såsom det tillkommer hela jorden. Kom och låt oss ge vår fader vin att dricka, och låt oss ligga med honom, och låt oss väcka liv ur vår fader säd. De gav sin fader vin att dricka den natten, och den äldre gick in och sov med sin fader den natten, och han visste det inte när han somnade och när han steg upp. Det hände nästa dag, och den äldre sade till den yngre: Se, jag sov igår med vår fader. Låt oss ge honom vin att dricka även denna natt, och gå du in och ligg med honom, så att vi kan väcka upp säd från vår fader. De gav också den natten sin fader vin att dricka, och den yngre gick in och sov med sin fader, och han visste inte när hon lade sig eller när hon steg upp. Och Lots två döttrar blev havande av sin fader. Och den äldre födde en son, och hon kallade hans namn Moab, sägande: från min fader, denne är fader till moabiterna intill denna dag. Och den yngre födde också en son, och hon kallade hans namn Ammon och sade: son av min ras, denne är fader till Ammoniterna intill denna dag.

20

Och Abraham flyttade därifrån in i landet mot söder och bodde mellan Kadesh och mellan Sur och vistades i Gerara. Abraham sade om sin hustru Sarah att hon var hans syster, ty han

fruktade att säga att hon var hans hustru, så att inte männen i staden någonsin skulle döda honom för hennes skull. Men Abimelek, kungen av Gerar, sände och tog Sarah. Och Gud kom till Abimelek i sömnen under natten och sade: Se, du skall dö på grund av den kvinna som du har tagit, ty hon är gift med en man. Abimelech men hade inte rört henne, och sade: Herre, skall du förgöra ett okunnigt och rättfärdigt folk? Sade han inte själv till mig: Hon är min syster? Och hon sade till mig: Han är min broder. Med rent hjärta och med rättfärdiga händer gjorde jag detta. Gud sade till honom i sömnen, och jag visste att du gjorde detta med rent hjärta, och jag skonade dig från att synda mot mig, för detta skäl tillät jag dig inte röra henne. Men ge nu tillbaka hustrun till mannen, därför att han är en profet, och han ska be för dig, och du ska leva. Men om du inte ger tillbaka henne, ska du veta att du dör och alla dina. Och Abimelek steg upp tidigt på morgonen och kallade alla sina tjänare och talade alla dessa ord i deras öron, och alla människorna blev storligen förskräckta. Och Abimelek kallade Abraham och sade till honom: Vad är detta du har gjort mot oss? Har vi inte syndat mot dig, eftersom du har fört över mig och över mitt kungadöme stor synd? Ett verk som ingen kommer att göra, det har du gjort mot mig. Men Abimelek sade till Abraham: Vad såg du som gjorde att du gjorde detta? Men Abraham sade: Jag sade ju, därför finns det inte gudsfruktan på denna plats, och de kommer att döda mig på grund av min hustru. Och sannerligen är hon min syster från faderns sida, men inte från moderns, och hon blev min hustru. Det hände när Gud ledde ut mig från min faders hus, och jag sade till henne: Denna rättfärdighet skall du göra mot mig: på varje plats där vi må inträda, säg om mig att han är min broder. Abimelech tog tusen didrachma, får, kalvar, barn och unga kvinnor, och gav dem till Abraham, och gav tillbaka till honom Sarah, hans hustru. Och Abimelech sade till Abraham: Se, mitt land ligger framför dig, bo där det behagar dig. Men till Sara sade

han: Se, jag har gett tusen didrakmer åt din broder, dessa skall vara dig till ära för ditt ansikte, och åt alla de som är med dig, och tala sanningsenligt i allt. Abraham bad till Gud, och Gud helade Abimelek, och hans hustru, och hans tjänarinnor, och de födde barn. Att Herren genom att stänga hade stängt varje livmoder utifrån i Abimeleks hus, på grund av Sara, Abrahams hustru.

21

Och Herren besökte Sara, såsom han sade, och Herren gjorde åt Sara, såsom han talade. Och efter att ha avlat födde hon åt Abraham en son på hans ålderdom, vid den tid som Herren hade talat till honom. Och Abraham kallade sin son som hade blivit född åt honom, vilken Sara födde åt honom, Isak. Men Abraham omskar Isak den åttonde dagen, såsom Gud hade befallt honom. Och Abraham var hundra år gammal när hans son Isak föddes. Men Sara sade: Herren har gjort skratt åt mig, ty vem som än hör det skall glädjas med mig. Och hon sade: Vem skulle förkunna för Abraham att Sara ammar ett barn? Ty jag har fött en son i min ålderdom. Och barnet växte och blev avvant, och Abraham gjorde ett stort gästabud den dagen Isak, hans son, blev avvand. Men Sara såg sonen till Hagar, den egyptiska, som hade blivit till för Abraham, leka med Isak, hennes son, Och hon sade till Abraham: Kasta ut denna tjänstekvinna och hennes son, för denna tjänstekvinnas son skall inte ärva tillsammans med min son Isak. Ordet framträdde dock mycket hårt inför Abraham angående hans son. Men Gud sade till Abraham: Låt det inte vara hårt för dig angående barnet och angående tjänsteflickan. Allt vad Sara säger till dig, lyssna till hennes röst, eftersom i Isak ska din säd kallas. Och sonen till denna tjänstekvinna ska jag göra till ett stort folk, eftersom han är din avkomma. Abraham reste upp på morgonen och tog bröd och en vattensäck, och gav dem till Hagar, och

placerade barnet på hennes axel, och sände iväg henne. Sedan hon gått bort vandrade hon i öknen, vid edens brunn. Vattnet från skinnet har tagit slut, och hon kastade barnet under ett granträd. Havande gått bort satte hon sig mittemot honom på långt avstånd, liksom ett bågskott, för hon sade: Jag vill inte se mitt barns död. Och hon satte sig mittemot honom, men barnet ropade ut och grät. Gud hörde barnets röst från den plats där han var, och Guds ängel kallade på Hagar från himlen och sade till henne: Vad är det, Hagar? Frukta inte, för Gud har hört barnets röst från den plats där han är. Res dig och ta barnet, och håll det fast i din hand, för jag skall göra det till ett stort folk. Och Gud öppnade hennes ögon, och hon såg en brunn med levande vatten, och hon gick och fyllde vinlägeln med vatten, och gav barnet att dricka. Och Gud var med barnet, och han växte upp och bodde i ödemarken, och han blev en bågskytt. Och han bodde i ödemarken, och hans moder tog åt honom en hustru från Paran i Egypten.

Det hände vid den tiden, och Abimelek sade, och Ochozath hans rådgivare, och Phichol överbefälhavaren av hans styrka, till Abraham, sägande: Gud är med dig i allt som du gör. Nu därför, svär vid Gud att du inte skall skada mig, inte heller min säd, inte heller mitt namn, utan att du enligt den rättfärdighet som jag visade dig, skall göra med mig och med det land där du har bott. Och Abraham sade: Jag skall svära. Och Abraham tillrättavisade Abimelech angående brunnarna med vatten, vilka Abimeleks tjänare hade tagit bort. Och Abimelech sade till honom: Jag visste inte vem som gjorde detta till dig, inte heller har du berättat det för mig, inte heller har jag hört det förrän idag. Och Abraham tog får och kalvar, och gav dem till Abimelech, och de båda slöt ett förbund. Och Abraham ställde upp sju lamm av fåren avsides. Och Abimelech sade till Abraham: Vad är dessa sju lamm av fåren som du har ställt åt sidan? Och Abraham sade, att de sju lammen du

skall ta från mig, så att de är till vittnesbörd för mig, att jag grävde denna brunn. Därför namngav han den platsen Edens brunn, eftersom de båda svor där. Och de gjorde ett förbund vid edens brunn, och Abimelek reste sig, Okozat hans rådgivare, och Fikol överbefälhavaren av hans styrka, och de återvände till filistéernas land. Och Abraham planterade ett fält vid edens brunn, och där åkallade han Herrens namn, den evige Guden. Abraham bodde i filisteernas land i många dagar.

22

Och det hände efter dessa ord att Gud testade Abraham, och sade till honom: Abraham, Abraham, och han sade: Se, här är jag. Och han sade: Ta din son, den älskade, som du älskade, Isak, och gå till det höga landet, och offra upp honom där som brännoffer på ett av de berg som jag skall säga dig. Efter att ha stigit upp på morgonen sadlade Abraham sin åsna, tog med sig två tjänare och Isak sin son, och efter att ha delat ved till brännoffret steg han upp och gick, och kom till den plats som Gud hade sagt till honom, på den tredje dagen. Och Abraham blickade upp med sina ögon och såg platsen på avstånd. Och Abraham sade till sina tjänare: Sitt kvar här med åsnan, men jag och pojken skall gå ända dit, och när vi har tillbett skall vi återvända till er. Tog men Abraham veden för brännoffret och lade den på Isak, hans son, tog men med händerna både elden och svärdet, och de två gick tillsammans. Isak sade till sin fader Abraham: Fader. Han svarade: Vad är det, mitt barn? Isak sade: Se, här är elden och veden, men var är fåret till brännoffret? Men Abraham sa: Gud kommer att se till ett får till brännoffer, mitt barn. Och de gick båda tillsammans, De kom till den plats som Gud hade sagt till honom, och Abraham byggde där altaret och lade veden, och efter att ha bundit Isak, sin son, lade han honom på altaret ovanpå veden. Och Abraham sträckte

ut sin hand för att ta svärdet och slakta sin son. Och Herrens ängel kallade honom från himlen och sade: Abraham, Abraham! Och han sade: Se, här är jag. Och han sade: Lägg inte din hand på barnet, och gör honom ingenting, för nu vet jag att du fruktar Gud, och du skönade inte din älskade son för min skull. Och Abraham blickade upp med sina ögon och såg, och se, en bagge som hölls fast i ett snår Sabek vid hornen. Och Abraham gick och tog baggen och offrade upp honom till brännoffer i stället för Isak, hans son.

Och Abraham kallade den platsen Herren såg, så att de säger idag: På Herrens berg blev han sedd. Och Herrens ängel kallade Abraham en andra gång från himlen, Sägande: Vid mig själv svor jag, säger Herren, eftersom du gjorde detta och inte skonade din älskade son för min skull, Sannerligen ska jag välsigna dig och mångfaldiga din säd som himlens stjärnor och som sanden vid havets strand, och din säd ska ärva fiendernas städer. Och alla jordens nationer ska bli välsignade i din säd, därför att du lydde min röst. Vände bort sig men Abraham till sina barn, och de reste sig och gick tillsammans till edens brunn. Och Abraham bodde vid edens brunn.

Det hände efter dessa ord, och det blev rapporterat till Abraham, sägande: Se, Milka har också fött söner till Nahor, din broder. den förstfödde Uz och hans broder Buz och Kamuel, syriernas fader och Hazad, och Azau, och Phaldes, och Jeldaph, och Bethuel. Bethuel födde Rebecca. Dessa åtta söner födde Melcha åt Nahor, Abrahams broder. Och hans konkubin, vars namn var Ström, födde också Tebah och Gaham och Tahash och Maacah.

Sarahs liv blev hundratjugosju år. Och Sara dog i staden Arbok, som ligger i dalgången, denna är Hebron i landet Kanaan, och Abraham kom för att sörja Sara och klaga. Och Abraham reste sig upp från sin döde, och Abraham sade till Hets söner: Jag är gäst och främling bland er, ge mig därför en gravplats bland er, så att jag kan begrava min döde. Hets söner svarade Abraham och sade: Inte så, herre. Hör oss, du är en kung från Gud bland oss. Begrav din döda i våra utvalda gravar, för ingen av oss kommer att hindra sin grav från dig att begrava din döda där. Men Abraham reste sig och bugade ner för folket i landet, Hets söner. Och Abraham talade till dem och sade: Om ni har det i er själ att begrava min döde från mitt ansikte, så hör mig och tala för mig med Efron, Sohars son. Och låt honom ge mig den dubbla grottan som tillhör honom, den som finns i en del av hans fält; för silver av rätt värde, ge mig den bland er till gravbesittning. Ephron satt mitt ibland Heths söner, och Ephron hetiten svarade Abraham och sade, medan Heths söner hörde på, och alla de som gick in i staden, sägande, Var hos mig, herre, och hör mig. Fältet och grottan som är i det ger jag till dig. Inför alla mina medborgare har jag gett det till dig. Begrav din döda. Och Abraham bugade sig inför landets folk. Och han sade till Efron inför folket i landet: Eftersom du är hos mig, hör mig, ta silvret för fältet från mig, och jag skall begrava min döde där. Ephron svarade Abraham och sade, Nej, herre, jag har hört, mark för fyrahundra silverdidrakmer, men vad skulle detta vara mellan mig och dig? Du, begrav din döde. Och Abraham hörde Efron, och Abraham betalade till Efron det silver som han hade talat om inför Chets söner, fyrahundra didrachma silver, godkänt bland köpmän. Och fältet Efron stod, som var i den dubbla grottan, som är mitt emot Mamre, fältet och grottan som var i det, och varje träd som var i fältet, och allt som är inom dess gränser runt omkring åt Abraham, till besittning inför Hets söner och alla som gick in i

staden. Efter detta begravde Abraham Sara, sin hustru, i grottan på den dubbla åkern, som ligger mittemot Mamre, det vill säga Hebron i Kanaans land. Och fältet och grottan som var i det blev ratificerat till Abraham som gravbesittning från Hets söner.

24

Och Abraham var gammal och högt kommen i ålder, och Herren välsignade Abraham i allt.

Och Abraham sade till sin äldste tjänare i hans hus, förvaltaren av allt hans: Lägg din hand under mitt lår. Och jag besvär dig vid Herren, himlens Gud och jordens Gud, att du inte tar en hustru till min son Isak från kananéernas döttrar, bland vilka jag bor. Men du skall gå till mitt land där jag föddes, och till min släkt, och därifrån ta en hustru åt min son Isak. Tjänaren sade till honom: Om kvinnan inte skulle vilja följa med mig till detta land, skall jag då föra din son tillbaka till det land varifrån du kom? Men Abraham sade till honom, se till att du inte för min son tillbaka dit. Herren, himlens Gud och jordens Gud, som tog mig från min faders hus och från det land där jag föddes, som talade till mig och som svor vid mig och sade: Åt dig skall jag ge detta land och åt din säd, han själv skall sända sin ängel framför dig, och du skall ta en hustru till min son därifrån. Om kvinnan inte vill gå med dig till detta land, kommer du att vara fri från min ed, endast vänd inte min son tillbaka dit. Och tjänaren placerade sin hand under låret på Abraham, sin herre, och svor till honom angående detta ord. Och tjänaren tog tio kameler från sin herres kameler, och från alla sin herres goda ting med sig, och reste och gick till Mesopotamien till staden Nahor. Och han lät kamelerna lägra sig utanför staden vid vattenbrunnen mot kvällen, när de vattenhamtande kvinnorna kommer ut.

Och han sade: Herre, min herre Abrahams Gud, giv framgång för mig idag och visa barmhärtighet mot min herre Abraham. Se, jag står vid vattenkällan, och döttrar till dem som bor i staden går ut för att hämta vatten. Och den jungfru som jag säger till: Luta din vattenkruka så att jag kan dricka, och som säger till mig: Drick du, och jag ska ge dina kameler att dricka tills de slutar dricka, henne har du förberett åt din tjänare Isak, och genom detta kommer jag att veta att du har visat barmhärtighet mot min herre Abraham.

Och det hände innan han hade fullbordat att tala i sitt sinne, och se, Rebecka gick ut, hon som var född av Betuel, son till Milka, hustrun till Nahor, Abrahams broder, och hon bar vattenkrukan på sina axlar. Men jungfrun var mycket vacker till utseendet, hon var jungfru, ingen man hade känt henne, och hon gick ner till källan, fyllde sin vattenkruka och gick upp. Tjänaren sprang men in i möte med henne, och sade: Ge mig lite vatten att dricka från din kruka. Hon sade: Drick, herre, och skyndade sig och sänkte ner vattenkrukan på sin arm, och gav honom att dricka, tills han upphörde att dricka. Och hon sade: Och åt dina kameler ska jag ge vatten, tills alla har druckit. Och hon skyndade och tömde vattenkrukan i tråget, och sprang till brunnen för att dra igen, och drog vatten åt alla kamelerna. Men mannen observerade henne och förblev tyst för att få veta om Herren hade låtit hans väg gå väl, eller inte. Det hände att när alla kamelerna hade upphört att dricka, tog mannen gyllene öronringar om en drakmas vikt och två armband på hennes händer, tio gyllenes vikt. Och han frågade henne och sade: Vems dotter är du? Berätta för mig om det finns plats hos din fader för oss att övernatta. Hon sade till honom: Jag är dotter till Bethuel, som Milcah födde åt Nahor. Och hon sade till honom: Vi har både halm och foder i överflöd, och plats att övernatta. Och mannen var nöjd och böjde sig ner för Herren Och

han sade: Välsignad vare Herren, min herre Abrahams Gud, som inte övergav sin rättfärdighet och sin sanning från min herre, och Herren gav mig framgång till min herres broders hus. Och tjänaren sprang och anmälde till hennes moders hus enligt dessa ord. Men Rebecca hade en broder, vars namn var Laban, och Laban sprang ut mot mannen vid källan. Och det hände när han såg öronringarna och armbanden i sin systers händer, och när han hörde sin syster Rebeckas ord som sade: Så har mannen talat till mig, och han kom till mannen som stod vid kamelerna vid källan. Och han sade till honom: Kom in, du Herrens välsignade, varför står du utanför? Jag har förberett huset och plats för kamelerna. Mannen gick in i huset och lossade kamelerna, och gav halm och foder åt kamelerna, och vatten för att tvätta sina fötter och fötterna på de män som var med honom. Och han satte fram bröd till dem att äta, och sade: Jag äter inte förrän jag har talat mina ord. Och han sade: Tala.

Och sade han: Jag är Abrahams tjänare. Herren välsignade min herre storligen, och han blev upphöjd, och gav honom får, kalvar, silver, guld, barn, tjänstekvinnor, kameler och åsnor. Och Sarah, min herres hustru, födde en son åt min herre efter att han hade blivit gammal, och han gav honom allt som var hans. Och min herre lät mig svära och sade: Du skall inte ta en hustru till min son från kananéernas döttrar, bland vilka jag bor som främling i deras land. Men du ska gå in i min fars hus och in i min stam, och du ska ta en hustru till min son därifrån. Jag sade till min herre: Kanske kommer kvinnan inte att följa med mig. Och han sade till mig: Herren den Gud som jag har varit välbehaglig inför, han själv skall sända ut sin ängel med dig, och skall göra din väg framgångsrik, och du skall ta en hustru till min son från min stam och från min faders hus. Då ska du vara oskyldig från min förbannelse, för när du kommer till min stam och de inte ger till

dig, då ska du vara oskyldig från min ed. Och när jag kom idag till källan sade jag: Herre, min herre Abrahams Gud, om du gör min väg framgångsrik, den som jag nu går på, Se, jag står vid vattenkällan, och stadens människors döttrar går ut för att hämta vatten, och det skall vara den jungfru till vilken jag säger: ge mig att dricka lite vatten från din kruka, och säger till mig: Drick du också, och jag ska ge vatten åt dina kameler, så är hon den kvinna som Herren har förberett åt sin egen tjänare Isak, och därigenom ska jag veta att du har visat barmhärtighet mot min herre Abraham. Och det hände innan jag hade fullbordat att tala i mitt sinne, att Rebecka omedelbart gick ut med vattenkrukan på axlarna, och hon gick ner till källan och drog vatten, och jag sade till henne: ge mig att dricka. Och hon skyndade sig och sänkte ner vattenkrukan från sin axel på sin arm, och sade: Drick du, och jag ska ge dina kameler att dricka, och de drack, och hon gav kamelerna att dricka. Och jag frågade henne och sade: Vems dotter är du? Berätta för mig. Och hon sade: Jag är dotter till Betuel, son till Nahor, som Milka födde åt honom. Och jag satte öronringarna på henne och armbanden om hennes händer. Och när du var nöjd tillbad jag Herren, och jag välsignade Herren, min herre Abrahams Gud, som har lett mig på sanningens väg för att ta min herres broders dotter till hans son. Om ni därför visar barmhärtighet och rättfärdighet mot min herre, men om inte, så meddela mig, så att jag kan vända mig åt höger eller vänster.

Laban och Bethuel svarade och sade: Från Herren har denna sak utgått, vi kan inte tala emot dig vare sig ont eller gott. Se, Rebecca är framför dig, ta henne och ge dig av, och låt henne bli hustru åt din herres son, såsom Herren har talat. Det hände att när Abrahams tjänare hörde deras ord, böjde han sig ner till jorden för Herren. Och tjänaren förde ut silverkärl och guldkärl och kläder och gav dem till Rebecka, och gåvor gav han till hennes

broder och till hennes moder. Och de åt och drack, både han själv och männen som var med honom, och de sov. Och när han hade stigit upp på morgonen sade han: Sänd iväg mig, så att jag kan bege mig till min herre. Hennes bröder och modern sade: Låt jungfrun stanna hos oss ungefär tio dagar, och efter detta skall hon avresa. Men han sade till dem: Håll mig inte kvar, eftersom Herren har gjort min väg framgångsrik. Sänd iväg mig, så att jag må återvända till min herre. Men de sade: Låt oss kalla på flickan och fråga henne själv. Och de kallade Rebecka och sade till henne: Vill du gå med denne mannen? Hon svarade: Jag vill gå. Och de sände ut Rebecka, deras syster, och hennes ägodelar, och Abrahams tjänare, och de som var med honom. Och de välsignade Rebecka och sade till henne: Vår syster är du, bli till tusenden av tiotusentals, och må din säd ärva dina motståndares städer. Och Rebecca reste sig upp med sina tjänarinnor, och de besteg kamelerna och följde med mannen, och tjänaren tog Rebecca med sig och gav sig av.

Isak reste genom öknen vid synens brunn, och han bodde i landet mot söder. Och Isak gick ut för att samtala på slätten mot aftonen, och när han tittade upp med sina ögon såg han kameler komma. Och Rebecca blickade upp med ögonen och såg Isaac, och hon hoppade ner från kamelen. Och hon sade till tjänaren: Vem är den mannen där som går på slätten för att möta oss? Och tjänaren sade: Detta är min herre. Och hon tog slöjan och satte den på sig. Och tjänaren berättade för Isaac allt som han hade gjort. Isak gick in i sin moders hus och tog Rebecka, och hon blev hans hustru, och han älskade henne, och Isak blev tröstad angående Sara, sin moder.

Men Abraham tog sig ännu en hustru, vars namn var Keturah. Hon födde åt honom Zombran och Iezan och Madal och Midian och Iesbok och Soie. Iezan födde Saba och Dedan, och Dedans söner var Asshurim och Letushim och Leummim. Midians söner var Gepher, Apher, Enoch, Abida och Eldaag; alla dessa var Keturah söner. Och Abraham gav alla sina ägodelar åt sin son Isaac. Och till sönerna av sina bihustrur gav Abraham gåvor, och sände bort dem från sin son Isak, medan han ännu levde, österut in i österns land. Dessa är åren av Abrahams livsdagar som han levde, hundrasjuttiofem år. Och sviktande dog Abraham i god ålderdom som gammal man, mätt på dagar, och han samlades till sitt folk. Och Isak och Ismael, hans söner, begravde honom i den dubbla grottan, i Efrons fält, son till Soar hettiten, som ligger mitt emot Mamre, Fältet och grottan, som Abraham förvärvade från Hets söner, där begravde de Abraham och Sara, hans hustru. Det hände efter att Abraham dog att Gud välsignade hans son Isak, och Isak bodde vid Synens brunn. Dessa är generationerna av Ismael, Abrahams son, vilken Hagar den egyptiska, Saras tjänstekvinna, födde åt Abraham. Och dessa är namnen på Ismaels söner, enligt namnen på hans generationer: Ismaels förstfödde, och Nebajot, och Kedar, och Nabdeel, och Massam, och Masma, och Duma och Massa, och Choddan, och Teman, och Ietur, och Naphes och Kedma. Dessa är Ismaels söner, och dessa är deras namn i deras tält och i deras lägerplatser, tolv furstar enligt deras folk. Och dessa var åren av Ismaels liv, etthundratrettiosju år, och han dog när krafterna svek honom, och han samlades till sin släkt. Han bosatte sig från Havilah till Shur, som ligger mitt för Egypten, ända till Assyrien; mitt för alla sina bröder bosatte han sig.

Och dessa är Isaks, Abrahams sons, generationer: Abraham födde Isak. Isak var fyrtio år när han tog Rebecka, dotter till

Betuel den syriern från Mesopotamien i Syrien, syster till Laban den syriern, till hustru åt sig. Isak bad till Herren om Rebecka, hans hustru, eftersom hon var ofruktbar, och Gud hörde hans bön, och Rebecka, hans hustru, blev havande. Men barnen hoppade i henne, och hon sade: Om det ska hända mig på detta sätt, varför då detta? Och hon gick för att fråga Herren. Och Herren sade till henne: Två nationer är i ditt liv, och två folk från ditt liv skall delas, och folk skall överträffa folk, och den större skall tjäna den mindre. Och dagarna för hennes att föda uppfylldes, och se, det var tvillingar i hennes buk. Den förstfödde kom ut rödaktig, hel, som en hårig hud, och han gav honom namnet Esau. Och efter detta gick hans broder ut, och hans hand grep Esaus häl, och han kallade hans namn Jakob. Isak var sextio år gammal när Rebecka födde dem. De unga männen växte upp, och Esau var en man som kunde jaga, en lantlig man, men Jakob var en enkel man som bodde hemma. Isak älskade Esau, eftersom hans jakt var mat för honom, men Rebecka älskade Jakob.

Jakob kokade gröt, och Esau kom från fältet utmattad. Och Esau sade till Jacob: Mata mig från denna röda kokta mat, eftersom jag är utmattad. På grund av detta kallades hans namn Edom. Jakob sade till Esau: Sälj mig idag din förstfödslorätt. Och Esau sade: Se, jag går att dö, så vad gagnar mig då denna förstfödslorätt? Och Jakob sade till honom: Svär mig det idag, och han svor till honom, och Esau sålde förstfödslorätten till Jakob. Jacob gav Esau bröd och linssoppa, och han åt och drack, och sedan reste han sig och gick, och Esau föraktade förstfödslorätten.

26

Det hände en hungersnöd i landet, förutom den tidigare hungersnöden som inträffade på Abrahams tid, och Isak gick till

Abimelek, filisteernas kung, till Gerar. Herren visade sig för honom och sade: Gå inte ner till Egypten, utan bo i det land som jag säger till dig. Och bo som främling i detta land, och jag skall vara med dig, och jag skall välsigna dig, ty till dig och till din säd skall jag ge hela detta land, och jag skall upprätta min ed, som jag svor till Abraham, din fader. Och jag kommer att multiplicera din säd som himlens stjärnor, och jag kommer att ge din säd hela detta land, och alla jordens folk skall bli välsignade i din säd. Därför att Abraham, din fader, lydde min röst och höll mina bud och mina befallningar och mina förordningar och mina lagar. Isak bosatte sig i Gerara. Men männen på platsen frågade om Rebecka, hans hustru, och han sade: Hon är min syster, för han fruktade att säga att hon var hans hustru, så att inte männen på platsen skulle döda honom på grund av Rebecka, eftersom hon var vacker till utseendet. Det hände att han var där en lång tid, och Abimelek, kungen av Gerar, böjde sig ner och såg genom fönstret Isak leka med Rebecka, sin hustru. Abimelek kallade då på Isak och sade till honom: Är hon verkligen din hustru? Varför sade du att hon är din syster? Isak svarade honom: Jag sade så, för att jag inte någonsin skulle dö för hennes skull. Abimelech sade till honom: Vad är detta du har gjort mot oss? Nästan hade någon av mitt folk legat med din hustru, och du skulle ha fört skuld över oss. Abimelech befallde all sin folk och sade: Var och en som rör denna man och hans hustru skall vara skyldig till döden. Isak sådde i det landet, och fann i det året hundrafaldig korn, och Herren välsignade honom. Och mannen upphöjdes, och han blev allt större genom att gå framåt, tills han blev mycket stor. Det blev honom boskap av får och boskap av oxar och mycket jordbruk. Men filistéerna avundades honom. Och alla de brunnar som hans faders tjänare grävde på hans faders tid täppte filistéerna till och fyllde dem med jord. Men Abimelek sade till Isak: Gå bort från oss, därför att du

har blivit mycket starkare än oss. Och Isak gick bort därifrån och härbärgerade i Gerars dal, och bodde där.

Och igen grävde Isak de vattenbrunnar som Abrahams, hans faders, tjänare hade grävt, och som filistéerna hade täppt till efter Abrahams, hans faders, död, och han gav dem namn enligt de namn som hans fader hade givit dem. Och Isaks tjänare grävde i Gerars dalgång, och de fann där en brunn med levande vatten. Och herdarna från Gerar kämpade med Isaks herdar och påstod att vattnet var deras, och de kallade brunnens namn Orättvisa, för de hade gjort honom orätt. Och efter att ha rest därifrån grävde han en annan brunn, och de tvistade även om den, och han gav den namnet Fiendskap. Sedan han hade rest därifrån grävde han en annan brunn, och de stred inte om den, och han gav den namnet Eurykhoria och sade: Eftersom Herren nu har gett oss utrymme och låtit oss växa på jorden.

Han gick upp därifrån till edens brunn. Och Herren visade sig för honom under den natten och sade: Jag är Abrahams, din faders, Gud. Frukta inte, ty jag är med dig, och jag skall välsigna dig och föröka din säd för Abrahams, din faders, skull. Och han byggde där ett altare, och han åkallade Herrens namn, och han slog upp sitt tält där, och Isaks tjänare grävde där en brunn i Gerars dal. Och Abimelech gick till honom från Gerar, och Ochozath hans rådgivare, och Phicol överbefälhavaren för hans styrka. Och Isak sade till dem: Varför har ni kommit till mig? Ni hatade ju mig och sände bort mig från er. De sade: Vi har tydligt sett att Herren var med dig, och vi sade: Låt det finnas en ed mellan oss och dig, och vi skall sluta ett förbund med dig, Gör inget ont mot oss, eftersom vi inte har behandlat dig avskyvärdt, och på det sätt vi har behandlat dig väl, och vi har sänt bort dig i fred, och nu är du välsignad av Herren. Och han gjorde en fest åt

dem, och de åt och drack. Och när de hade stigit upp på morgonen, svor var och en vid sin granne, och Isak sände ut dem, och de avlägsnade sig från honom i frid. Det hände den dagen, och Isaks tjänare som hade anlänt rapporterade till honom om brunnen som de hade grävt, och de sade: Vi fann inget vatten. Och han kallade det Ed, på grund av detta kallade han den staden Edsbrunnen, ända till denna dag.

Esau var fyrtio år, och han tog till hustru Judith, dotter till Beeri den hettitiske, och Basemath, dotter till Elon den hettitiske. Och de grälade med Isak och Rebecka.

27

Det hände att efter det att Isak hade blivit gammal, och hans ögon hade blivit förmörkade så att han inte kunde se, kallade han Esau, sin äldre son, och sade till honom: Min son, och han sade: Se, här är jag. Och han sade: Se, jag har blivit gammal och jag vet inte dagen för min död. Nu därför, ta ditt kärl, koggret och bågen, och gå ut på slätten och jaga åt mig. Och tillred åt mig läckerheter, som jag älskar, och bär dem till mig, så att jag må äta, så att min själ må välsigna dig innan jag dör. Rebecca hörde Isaac tala till sin son Esau, och Esau gick ut på slätten för att jaga åt sin fader. Rebecca sade till sin yngre son Jakob: Se, jag hörde din far tala till din bror Esau och säga, Ta med jakt till mig och tillred läckerheter åt mig, så att jag, sedan jag ätit, ska välsigna dig inför Herren innan jag dör. Nu därför, min son, hör mig, såsom jag befaller dig. Och efter att ha gått till fåren, ta till mig därifrån två ömtåliga och goda unga getter, och jag skall göra dem till läckerheter åt din fader, såsom han älskar. Och du ska bära in det till din far, och han ska äta, så att din far må välsigna dig innan han dör. Jakob sade till Rebekka, hans moder: Esau, min broder, är en hårig man,

men jag är en slät man. Må inte någonsin fadern röra mig, och jag kommer att vara inför honom som en som föraktar, och jag kommer att bringa förbannelse på mig själv, och inte välsignelse. Men modern sade till honom: På mig vilar din förbannelse, mitt barn, lyssna endast till min röst, och gå och hämta till mig. Han gick och tog, och förde det till modern, och hans moder gjorde läckerheter, såsom hans fader älskade.

Och Rebecka tog den vackra dräkten som tillhörde Esau, hennes äldre son, vilken hon hade hos sig i huset, och klädde Jakob, hennes yngre son, i den. Och hon satte getskinnens skinn omkring hans armar och på de nakna delarna av hans hals. Och hon gav läckerheterna och bröden som hon hade gjort i händerna på Jakob, hennes son. Och han förde in det till sin fader, och han sade: Fader. Och han sade: Se, här är jag. Vem är du, mitt barn? Och Jakob sade till sin fader: Jag är Esau, din förstfödde. Jag har gjort såsom du talade till mig. Res dig upp, sätt dig och ät från min jakt, så att din själ må välsigna mig. Isak sade till sin son: Vad är detta som du så snabbt fann, mitt barn? Han svarade: Det som Herren din Gud lät komma framför mig. Isak sade till Jakob: Kom nära till mig, så att jag kan känna på dig, mitt barn, om du är min son Esau eller inte. Jakob närmade sig sin fader Isak, och denne rörde vid honom och sade: Rösten är visserligen Jakobs röst, men händerna är Esaus händer. Och han erkände honom inte, för hans händer var som händerna på hans broder Esau, håriga, och han välsignade honom. och sade: Är du min son Esau? Men han sade: Jag är det. Och han sade: Bring till mig, och jag skall äta av din jakt, mitt barn, så att min själ må välsigna dig. Och han förde fram det till honom, och han åt, och han förde in vin till honom, och han drack. Och Isak, hans fader, sade till honom: Kom närmare mig och kyss mig, mitt barn. Och han närmade sig och kysste honom, och luktade lukten av hans kläder, och välsignade honom,

och sade: Se, lukten av min son är som lukten av ett fullt fält, som Herren har välsignat. Och må Gud ge dig av himmelens dagg och av jordens rikedom och myckenhet av säd och vin. Och låt nationer tjäna dig, och låt härskare buga ner för dig, och bli herre över din broder, och din faders söner ska buga ner för dig, den som förbannar dig, förbannad, men den som välsignar dig, välsignad.

Och det hände efter det att Isak upphörde att välsigna Jakob, sin son, och det hände, när Jakob gick ut från Isaks, sin faders, ansikte, att Esau, hans broder, kom från jakten. Och han själv gjorde läckerheter och förde fram dem åt sin fader, och sade till fadern: Låt min fader uppstå och äta från sin sons jakt, så att din själ må välsigna mig. Och Isak, hans fader, sade till honom: Vem är du? Och han sade: Jag är din son, din förstfödde, Esau. Isak blev mycket storligen förvånad och sade: Vem är då den som jagade åt mig och förde in jakt åt mig, och jag åt av allt innan du kom? Och jag välsignade honom, och välsignad skall han vara. Det hände att när Esau hörde sin fader Isaks ord, ropade han ut med stor och mycket bitter röst och sade: Välsigna verkligen också mig, fader. Han sade till honom: Din broder kom med list och tog din välsignelse. Och han sade: Rättvist blev han kallad Jakob till namn, för han har undanträngd mig, se, detta är andra gången. Han har tagit min förstfödslorätt, och nu har han tagit min välsignelse. Och Esau sade till sin fader: Har du inte lämnat någon välsignelse åt mig, fader? Men Isak svarade och sade till Esau: Om jag har gjort honom till din herre, och alla hans bröder har jag gjort till hans tjänare, med säd och vin har jag uppehållit honom, vad skall jag då göra för dig, mitt barn? Esau sade till sin fader: Har du inte en enda välsignelse till mig, fader? Välsigna verkligen också mig, fader. Isak blev djupt rörd, Esau ropade högt, och han grät. Men Isaac, hans far, svarade honom: Se, från jordens

rikedom skall din boning vara, och från himmelens dagg ovanifrån. Och på ditt svärd skall du leva, och din broder skall du tjäna, men det skall ske att när du förstör och lossar hans ok från din nacke.

Och Esau bar agg mot Jakob angående den välsignelse med vilken hans fader hade välsignat honom, och Esau sade i sitt sinne: Låt dagarna av sorg över min fader nalkas, så att jag må döda min broder Jakob. Det rapporterades till Rebecka orden av Esau, hennes äldre son, och hon sände bud och kallade på Jakob, hennes yngre son, och sade till honom: Se, Esau, din broder, hotar att döda dig. Nu därför, mitt barn, hör min röst, och res dig och fly till Mesopotamien, till min bror Laban i Haran. Och bo hos honom några dagar, tills vreden har vänt bort, och din broders ilska från dig, och han glömmer vad du har gjort mot honom, och när jag har sänt bud skall jag kalla dig därifrån, så att jag inte någonsin blir berövad båda mina barn på en dag. Rebecka sade till Isak: Jag är trött på mitt liv på grund av Hets söners döttrar. Om Jakob tar en hustru från denna jords döttrar, vad har jag då att leva för?

28

Efter att ha kallat Jakob till sig välsignade Isak honom och befallde honom och sade: Du skall inte ta hustru bland kananéernas döttrar. Res dig och fly till Mesopotamien, till Betuels hus, din moders fader, och ta dig därifrån en hustru bland Labans döttrar, din moders broder. Men min Gud ska välsigna dig, och öka dig, och föröka dig, och du skall bli till församlingar av nationer. Och må han ge dig Abrahams, min faders, välsignelse, till dig och din säd efter dig, att ärva det land där du bor som främling, som Gud gav åt Abraham. Och Isak sände Jakob, och

han gick in i Mesopotamien till Laban, son till Betuel syriern, broder till Rebecka, Jakobs och Esaus moder.

Se men Esau att Isak välsignade Jakob och sände honom till Mesopotamien i Syrien för att ta sig en hustru därifrån, när han välsignade honom, och befallde honom och sade: Du skall inte ta en hustru bland kananéernas döttrar. Och Jakob hörde sin fader och sin moder, och gick till Mesopotamien i Syrien. Esau såg också att Kanaans döttrar var onda inför hans fader Isak, Esau gick till Ismael och tog Maeleth, dotter till Ismael, Abrahams son, syster till Nabaioth, till sina hustrur som hustru.

Och Jakob gick ut från edens brunn och han gick till Haran. Och han mötte en plats, och han sov där, för solen hade gått ner, och han tog från stenarna på platsen, och han placerade dem vid sitt huvud, och han sov på den platsen. Och han drömde, och se, en stege var fastställd i landet, vars huvud nådde upp till himlen, och Guds änglar gick upp och ner på den. Men Herren stod lutad över den, och sade: Jag är Abrahams, din faders, Gud och Isaks Gud. Frukta inte, landet på vilket du sover, åt dig skall jag ge det, och åt din säd. Och ditt säd kommer att vara som sanden på jorden, och det kommer att sprida sig mot havet, och söder, och norr, och mot öster, och alla jordens stammar kommer att välsignas i dig, och i ditt säd. Och se, jag är med dig, bevakande dig på hela vägen, vart du än går, och jag kommer att vända dig tillbaka till detta landet, ty jag kommer inte att lämna dig, förrän jag har gjort allt som jag talade till dig. Och Jakob vaknade från sin sömn och sade: Herren är på denna plats, men jag visste det inte. Och han fruktade och sade: Hur fruktansvärd är denna plats! Detta är inget annat än Guds hus, och detta är himmelens port. Och Jakob reste sig upp på morgonen och tog stenen som han hade placerat där vid sitt huvud, och reste den som en pelare, och

hällde olja på dess topp. Och han kallade den platsen Guds hus, och Luz var stadens namn tidigare. Och Jakob bad en löfte och sade: Om Herren Gud är med mig och bevarar mig på denna väg som jag går, och ger mig bröd att äta och kläder att kläda mig i, och han vänder mig tillbaka med frälsning till min faders hus, och Herren skall vara min Gud. Och denna sten, som jag reste som pelare, skall vara Guds hus för mig, och av allt som du ger mig skall jag ge tionde till dig.

29

Och Jakob lyfte upp sina fötter och gick in i österlandet, till Laban, son till Betuel, syriern, bror till Rebecka, Jakobs och Esaus moder. Och han ser, och se, en brunn på slätten, och där var tre flockar får som vilade vid den, för från den brunnen vattnade de flockarna, och en stor sten var på brunnens mynning. Och där samlades alla hjordarna, och de rullade bort stenen från brunnens mun, och de vattnade fåren, och de återställde stenen på brunnens mun till dess plats. Jakob sade till dem: Bröder, varifrån är ni? De svarade: Vi är från Harran. Sade men till dem, känner ni Laban, Nahors son? De svarade, vi känner honom, Sade han till dem, Mår han väl? De svarade, Han mår väl, och se, Rachel hans dotter kommer med fåren. Och Jakob sade: Det är ännu mycket dag kvar, det är inte ännu tid att samla boskapen. Vattna fåren och gå sedan och låt dem beta. De sade: Vi kan inte förrän alla herdarna har samlats och de rullar bort stenen från brunnens mynning, och då vattnar vi fåren. Medan han ännu talade till dem, och se, Rakel, Labans dotter, kom med sin faders får, för hon vallde sin faders får. Det hände att när Jakob såg Rakel, dottern till Laban, hans moders broder, och Labans får, hans moders broders, och Jakob närmade sig och rullade bort stenen från brunnens mun och vattnade fåren som tillhörde Laban, hans moders broder. Och

Jakob kysste Rachel, och han grät med hög röst. Och han rapporterade till Rakel att han var hennes faders broder och att han var Rebeckas son, och hon sprang och rapporterade till sin fader enligt dessa ord. Det hände att när Laban hörde namnet Jakob, hans systers son, sprang han för att möta honom, och omfamnade honom och kysste honom, och förde in honom i sitt hus, och Jakob berättade för Laban alla dessa ord. Och Laban sade till honom: Du är från mina ben och från mitt kött, och han var hos honom en månads dagar.

Men Laban sade till Jakob: Därför att du är min broder, skall du inte tjäna mig utan lön. Berätta för mig vad din lön skall vara. Laban hade två döttrar, namnet på den äldre var Lea, och namnet på den yngre var Rakel. Men Leahs ögon var svaga, Rachel var däremot vacker till formen och mycket härlig till utseendet. Jakob älskade Rachel, och sade: Jag skall tjäna dig i sju år för Rachel, din yngre dotter. Laban sade till honom: Det är bättre att ge henne till dig än att ge henne till en annan man. Bo hos mig. Och Jakob tjänade i sju år för Rachel, och de var för honom som några få dagar, på grund av att han älskade henne. Jakob sade till Laban: Ge mig min hustru, för dagarna har blivit uppfyllda, så att jag får gå in till henne. Laban samlade alla männen från platsen och höll bröllop. Och det blev kväll, och han tog sin dotter Lea och förde henne in till Jakob, och Jakob gick in till henne. Och Laban gav åt sin dotter Lea sin tjänsteflicka Zelpha, åt henne som tjänsteflicka. Det hände på morgonen, och se, det var Lea. Jakob sade till Laban: Vad är detta du har gjort mot mig? Tjänade jag inte hos dig för Rakel? Och varför har du bedragit mig? Laban svarade: Det är inte sed i vår ort att ge bort den yngre före den äldre. Fullborda därför veckan med denna, och jag ska ge dig även denna i utbyte mot det arbete som du arbetar hos mig ytterligare sju andra år. Jakob gjorde således, och fullgjorde denna vecka, och Laban gav

honom sin dotter Rakel till hustru. Och Laban gav sin dotter Balla, sin tjänstekvinna, åt henne som tjänstekvinna. Och han gick in till Rakel, och han älskade Rakel mer än Lea, och han tjänade honom ytterligare sju år.

Men när Herren Gud såg att Lea var hatad, öppnade han hennes livmoder, men Rachel var ofruktsam. Och Lea blev havande och födde en son till Jakob, och hon kallade hans namn Ruben, sägande: Eftersom Herren såg min förnedring och gav mig en son, skall nu därför min man älska mig. Och hon blev havande igen och födde en andra son till Jakob, och hon sade: Herren hörde att jag är hatad, och han gav mig också denne. Och hon kallade hans namn Simeon. Och hon blev havande igen och födde en son, och hon sade: Nu kommer min man att hålla sig till mig, för jag har fött honom tre söner. Därför kallade hon honom Levi. Och efter att ha avlat födde hon ännu en son och sade: Nu skall jag åter tacka Herren för detta. Därför kallade hon hans namn Juda, och hon upphörde att föda.

30

Rachel såg att hon inte hade fött barn åt Jakob, och Rachel var avundsjuk på sin syster, och hon sade till Jakob: Giv mig barn, om inte så kommer jag att dö. Vred sade Jakob till Rachel: Är jag i Guds ställe, som har berövat dig livsfrukt? Rachel sade till Jacob: Se, min tjänstekvinna Balla, gå in till henne, och hon ska föda på mina knän, och jag ska också byggas upp genom henne. Och hon gav honom Balla, sin tjänstekvinna, till hustru, och Jakob gick in till henne. Och Balla, Rachels tjänstekvinna, blev havande och födde en son åt Jakob. Och Rachel sade: Gud har dömt mig rätt, och han har hört min röst och gett mig en son, därför kallade hon hans namn Dan. Och Balla, Rachels tjänstekvinna, blev ännu en

gång havande och födde en andra son åt Jakob. Och Rachel sade: Min Gud har kämpat, och jag har brottats med min syster, och jag har segrat, och hon kallade hans namn Naftali. Lea såg att hon hade upphört att föda, och tog Zelfa, sin tjänstekvinna, och gav henne till Jakob som hustru, och han gick in till henne. Och Zelpha, Leas tjänstekvinna, blev havande och födde en son åt Jakob. Och Lea sade: I lycka! Och hon namngav honom Gad. Och Zelpha, Leas tjänstekvinna, blev ännu en gång havande och födde en andra son åt Jakob. Och Lea sade: Lycklig är jag, eftersom kvinnorna kallar mig lycklig, och hon kallade hans namn Asher. Ruben gick ut på veteskördens dag och fann alruneäpplen på fältet, och han bar dem till Lea, sin moder. Men Rakel sade till Lea, sin syster: Giv mig av din sons alrunor. Lea sade: Är det inte tillräckligt för dig att du tog min man; ska du också ta min sons mandragor? Men Rakel sade: Inte så, låt honom sova med dig denna natt i stället för din sons mandragor. Jakob kom hem från fältet på kvällen, och Lea gick ut för att möta honom, och sade: Till mig skall du gå i natt, ty jag har hyrt dig i utbyte mot min sons alrunefrukter, och han sov med henne den natten. Och Gud hörde Lea, och hon blev havande och födde en femte son till Jakob. Och Lea sade: Gud har givit mig min lön, därför att jag gav min tjänstekvinna till min man, och hon kallade hans namn Isaskar, vilket betyder lön. Och Lea blev ännu en gång havande och födde en sjätte son åt Jakob. Och Lea sade: Gud har givit mig en god gåva i denna tid, nu skall min man välja mig, för jag har fött honom sex söner, och hon kallade hans namn Sebulon. Och efter detta födde hon en dotter, och han kallade hennes namn Deina. Gud kom ihåg Rachel, och Gud lyssnade på henne, och öppnade hennes livmoder. Och efter att ha blivit havande födde hon åt Jakob en son, och Rakel sade: Gud har tagit bort min skam. Och hon kallade hans namn Josef och sade: Må Gud lägga till åt mig en annan son.

Det hände att när Rachel hade fött Josef, sade Jakob till Laban: Sänd mig, så att jag må gå bort till min plats och till mitt land. Ge tillbaka mina hustrur och mina barn, för vilka jag har tjänat dig, så att jag må gå bort, ty du vet det slaveri som jag har tjänat dig. Laban sade till honom: Om jag har funnit ynnest inför dig - jag har spått att Gud har välsignat mig vid din ankomst. Ange din lön till mig, och jag ska ge den. Sade men Jakob: Du vet hur jag har tjänat dig, och hur mycket boskap du hade hos mig. Litet var det som du hade före mig, och det växte till en mängd, och Herren Gud välsignade dig vid min fot; nu därför, när skall jag göra mig själv ett hus? Och Laban sade till honom: Vad skall jag ge dig? Och Jakob sade till honom: Du skall inte ge mig någonting. Om du gör detta åt mig, skall jag igen vallhärda dina får och bevara dem. Låt alla dina får passera idag, och separera därifrån varje mörkt får bland lammen, och varje strimmigt och fläckigt bland getterna, det skall vara min lön. Och min rättfärdighet kommer att lyssna till mig på nästa dag, eftersom min lön är framför dig: allt som inte är fläckigt och strimmigt bland getterna, och mörkt bland lammen, kommer att vara stulet från mig. Laban sade till honom: Låt det vara enligt ditt ord. Och han åtskilde den dagen de spräckliga och fläckiga getabockarna, och alla de spräckliga och fläckiga getterna, och allt som var grått bland lammen, och allt som var vitt bland dem, och han gav dem genom sina söners hand. Och han avlägsnade tre dagars väg mellan dem och Jakob, och Jakob vaktade Labans kvarvarande får. Jakob tog åt sig färska stavar av storax, valnöt och platan, och Jakob skalade av dem vita remsor, och genom att skrapa bort det gröna framträdde det vita som han skalade på stavarna, brokigt. Och han placerade stavarna som han hade skalat i vattentrågen, så att när fåren kom för att dricka framför stavarna, skulle fåren bli dräktiga vid stavarna när de kom för att dricka. Och fåren var i brunst vid stavarna, och fåren födde ungar som var rent vita och

brokiga och gråaktiga fläckiga. Men lammen åtskiljade Jakob, och han ställde framför fåren en vitrandig bagge och allt som var brokigt bland lammen, och han åtskiljade hjordar åt sig själv, och han blandade inte dem med Labans får. Det hände att vid den tid då fåren var brunstiga och blev dräktiga, placerade Jakob stavarna framför fåren i trågarna, för att de skulle avla enligt stavarna. När fåren födde placerade han dem inte, och det hände att de omärkta blev Labans men de märkta blev Jakobs. Och mannen blev mycket rik, och han fick mycket boskap, och oxar, och tjänare, och tjänarinnor, och kameler, och åsnor.

31

Jakob hörde orden av Labans söner, som sade: Jakob har tagit allt av vår fader, och från vår fader har han gjort all denna ära. Och Jakob såg Labans ansikte, och se, det var inte mot honom som igår och förrgår. Herren sade till Jakob: Vänd tillbaka till din faders land och till din släkt, och jag skall vara med dig. Jakob sände bud och kallade Lea och Rakel till slätten där hjordarna var. Och han sa till dem: Jag ser er faders ansikte, att det inte är mot mig som igår och i förgår, men min faders Gud var med mig. Och ni vet själva att jag med all min styrka har tjänat er fader. Er fader bedrög mig och ändrade min lön tio gånger, men Gud tillät honom inte att skada mig. Om han således säger: De brokiga ska vara din lön, så kommer alla fåren att föda brokiga, men om han säger: De vita ska vara din lön, så kommer alla fåren att föda vita. Och Gud tog bort all boskap från er fader och gav den till mig. Och det hände när fåren var i brunst och tog emot i livmodern, och jag såg med mina ögon i sömnen, och se, bockarna och baggarna som gick upp på fåren och getterna var vita och fläckiga och askfärgade spräckliga. Och Guds ängel sade till mig i sömnen, Jakob, och jag sade, vad är det? Och han sade: Lyft upp dina ögon och se

getabockarna och vädurarna som stiger upp på fåren och getterna, fläckiga och brokiga och askfärgade spräckliga, ty jag har sett allt som Laban gör mot dig. Jag är den Gud som framträdde för dig på Guds plats, där du smorde en pelare åt mig, och där du avlade ett löfte åt mig. Res dig nu därför och gå ut från detta land, och bege dig till ditt födelselands, och jag skall vara med dig. Och Rachel och Lea svarade och sade till honom: Finns det inte fortfarande för oss någon del eller något arv i vår faders hus? Har vi inte blivit räknade som främlingar för honom? För han har sålt oss, och genom att förtära har han uppslukad vårt silver. All rikedom och all ära, som Gud tog bort från vår fader, kommer att tillhöra oss och våra barn. Gör nu därför allt som Gud har sagt till dig. Efter att ha rest sig tog Jakob sina hustrur och sina barn på kamelerna, Och han förde bort alla sina ägodelar och allt sitt bagage, vilket han förvärvat i Mesopotamien, och allt sitt, för att bege sig till sin fader Isak in i landet Kanaan. Laban gick för att klippa sina får, men Rachel stal sin faders avgudar. Men Jakob gömde för Laban, syrern, genom att inte rapportera till honom att han flydde. Och han flydde själv med allt sitt, och korsade floden, och begav sig till berget Gilead. Det rapporterades för Laban, syrieren, den tredje dagen att Jakob hade flytt. Och efter att ha tagit sina bröder med sig, förföljde han honom i sju dagars väg, och hann upp honom vid berget Gilead. Men Gud kom till syrieren Laban i en dröm om natten och sade till honom: Vakta dig så att du aldrig talar ont med Jakob. Och Laban grep Jakob, och Jakob slog upp sitt tält på berget, och Laban ställde upp sina bröder på berget Gilead. Laban sade till Jakob: Vad har du gjort? Varför flydde du i hemlighet och stal dig bort från mig, och förde bort mina döttrar som krigsfångar med svärd? Och om du hade berättat för mig, skulle jag ha skickat i väg dig med glädje, med musik, trummor och lyra. Och jag ansågs inte värdig att kyssa mina barn och mina döttrar, men nu har du handlat dåraktigt. Och nu är min hand stark nog att skada

dig, men din fars Gud sade igår till mig: Vakta dig själv så att du aldrig talar onda ord med Jakob. Nu har du därför gått, för du begärde att gå bort till din faders hus, varför stal du mina gudar? Jakob svarade och sade till Laban: Jag var rädd, för jag tänkte att du skulle ta bort dina döttrar från mig, och allt mitt. Och Jakob sade: Hos vem du än finner dina gudar, han skall inte leva inför våra bröder. Känn igen vad som är hos mig av ditt, och ta det. Men han kände inte igen något hos honom. Jakob visste inte att Rachel, hans hustru, hade stulit dem. Men Laban gick in och sökte i Leas hus, och fann inget, och gick ut ur Leas hus, och sökte i Jakobs hus, och i de två tjänstekvinnornas hus, och fann inget, och gick sedan in i Rakels hus. Rachel tog avgudarna och kastade dem i kamelens sadeltaskor och satt på dem. Och hon sade till sin fader: Var inte besvärad, herre, jag kan inte resa mig inför dig, därför att jag har kvinnornas sed. Laban undersökte hela huset och fann inte avgudarna. Jakob blev arg och kämpade med Laban, och Jakob svarade och sade till Laban: Vad är min orätt? och vad är min synd, att du förföljde mig, Och att du genomsökte alla kärlen i mitt hus; vad fann du av alla kärlen från ditt hus? Lägg det här framför dina bröder och mina bröder, och låt dem döma mellan oss två. Dessa tjugo år har jag varit med dig, dina får och dina getter har inte förlorat sina ungar, baggarna av dina får har jag inte ätit. Det som dödats av vilda djur har jag inte fört till dig, jag betalade själv tillbaka stölder om dagen och stölder om natten. Jag blev under dagen bränd av hettan och av frosten under natten, och sömnen vek från mina ögon. Dessa tjugo år har jag varit i ditt hus, jag tjänade dig fjorton år för dina två döttrar, och sex år med dina får, och du har bedragit mig om min lön tio gånger. Om inte min fader Abrahams Gud, och Isaks fruktan, hade varit med mig, skulle du nu ha skickat bort mig tomhänt. Min förnedring och mina händers möda såg Gud, och han tillrättavisade dig igår.

Men Laban svarade och sade till Jakob: Döttrarna är mina döttrar, och sönerna är mina söner, och boskapen är min boskap, och allt som du ser är mitt, och angående mina döttrar, vad skall jag göra åt dessa idag eller åt deras barn, som de har fött? Nu därför, kom, låt mig sluta ett förbund, jag och du, och det skall vara till ett vittnesbörd mellan mig och dig, men han sade till honom, se, ingen är med oss, se, Gud är vittne mellan mig och dig. Men Jakob tog en sten och reste den som en pelare. Men Jakob sade till sina bröder: Samla stenar, och de samlade stenar och gjorde en kulle, och de åt där på kullen, och Laban sade till honom: Denna kulle vittnar mellan mig och dig idag. Och Laban kallade den vittnesbördets hög, men Jakob kallade den vittneshögen. Laban sade till Jakob: Se, denna hög och denna pelare som jag reste mellan mig och dig, denna hög vittnar och denna pelare vittnar, därför kallades namnet Hög som vittnar. Och den synen, som han sade: må Gud se på mellan mig och dig, eftersom vi kommer att separera oss från varandra. Om du förnedrar mina döttrar, om du tar kvinnor utöver mina döttrar, se, ingen är med oss som ser, Gud är vittne mellan mig och dig. Om jag inte passerar till dig, och du inte heller korsar över till mig denna kulle och denna pelare i ont syfte. Abrahams Gud och Nahors Gud må döma mellan oss, och Jakob svor vid sin fader Isaks fruktan. Och han offrade ett offer på berget, och han kallade sina bröder, och de åt och drack, och de sov på berget.

32

Laban reste sig på morgonen, kysste sina söner och döttrar och välsignade dem, och sedan vände Laban om och begav sig till sin plats.

Och Jakob gick bort på sin egen väg, och när han blickade upp såg han Guds läger lägrad, och Guds änglar mötte honom. Men Jakob sade, när han såg dem: Detta är Guds läger, och han kallade namnet på den platsen Läger.

Och Jakob sände budbärare före sig till Esau, hans broder, in i landet Seir, in i landet Edom. Och han befallde dem och sade: Så skall ni säga till min herre Esau: Så säger din tjänare Jakob: Jag har bott som främling hos Laban och dröjt kvar ända till nu. Och jag har fått oxar och åsnor och får och tjänare och tjänarinnor, och jag har sänt bud att förkunna detta för min herre Esau, så att din tjänare må finna ynnest inför dig. Och änglarna återvände till Jakob och sade: Vi kom till din broder Esau, och se, han kommer dig till mötes, och fyrahundra män med honom. Jakob fruktade storligen och var bekymrad, och han delade folket som var med honom, och oxarna, och kamelerna, och fåren, i två läger. Och Jakob sade: Om Esau kommer in i det ena lägret och slår det, kommer det andra lägret att bli räddat. Och Jakob sade: Du min fader Abrahams Gud och min fader Isaks Gud, Herre, du som sade till mig: Spring bort till ditt födelseland, och jag skall göra dig väl, Låt det vara nog för mig med all rättfärdighet och all sanning som du visade din tjänare, för med denna min stav korsade jag Jordan, men nu har jag blivit till två läger. Rädda mig från min broders hand, från Esaus hand, eftersom jag fruktar honom, att han inte någonsin kommer och slår mig, och moder tillsammans med barn. Men du sa: Jag skall göra dig väl, och jag skall göra din säd som sanden i havet, som inte kan räknas på grund av mängden. Och han sov där den natten, och han tog av de gåvor som han hade med sig, och han sände dem till Esau, sin broder. Getter tvåhundra, bockar tjugo, får tvåhundra, baggar tjugo, trettio digivande kameler och deras ungar, fyrtio kor, tio tjurar, tjugo åsnor och tio föl. Och han gav dem till sina tjänare, hjord för hjord

var för sig, och sade till sina tjänare: Gå framför mig, och håll mellanrum mellan hjord och hjord. Och han befallde den första och sade: Om Esau, min broder, möter dig och frågar dig: Vems är du, och vart går du, och vems är dessa som går före dig? Du ska säga: Din tjänare Jakob har sänt gåvor till min herre Esau, och se, han själv kommer efter oss. Och han befallde den första, och den andra, och den tredje, och alla de som gick före efter dessa hjordar, sägande: enligt detta ord skall ni tala till Esau när han möter er, Och ni kommer att säga: Se, din tjänare Jakob kommer efter oss. Han sade nämligen: Jag skall försona hans ansikte med gåvorna som går före mig, och efter detta skall jag se hans ansikte; kanske kommer han att acceptera mitt ansikte. Och gåvorna gick före honom, men han själv sov den natten i lägret. Men han steg upp den natten och tog de två kvinnorna och de två tjänstekvinnorna och sina elva barn och korsade Jabboks vadställe. Och han tog dem och korsade strömmen och förde över allt som var hans.

Jakob blev kvar ensam, och en man brottades med honom till morgonen. Han såg att han inte kunde besegra honom, och rörde vid hans lårmuskel, och Jakobs lårmuskel blev domnad när han brottades med honom. Och han sa till honom: Släpp mig, för gryningen har gått upp. Men han sa: Jag släpper dig inte, om du inte välsignar mig. Han sade till honom: Vad är ditt namn? Och han svarade: Jakob. Och han sa till honom: Ditt namn ska inte längre kallas Jakob, utan Israel ska ditt namn vara, eftersom du har kämpat med Gud, och med människor ska du vara mäktig. Jakob frågade och sade: Berätta för mig ditt namn, och han sade: Varför frågar du efter mitt namn? Och han välsignade honom där. Och Jakob kallade den platsen vid det namnet Guds form, för jag såg Gud ansikte mot ansikte, och min själ blev räddad. Solen gick upp för honom när han passerade Guds gestalt, och han haltade

på sitt lår. På grund av detta skall Israels söner inte äta senan som blev domnad, som är på lårens håla, intill denna dag, därför att han rörde hålan av Jakobs lår, senan som blev domnad.

33

Men Jakob tittade upp med sina ögon och såg, och se, Esau hans broder kom, och fyrahundra män med honom, och Jakob fördelade barnen på Lea, och på Rakel, och de två tjänstekvinnorna. Och han placerade de två unga kvinnorna och deras söner först, och Lea och hennes barn efter, och Rakel och Josef sist. Han själv gick framåt före dem och bugade sig ner mot jorden sju gånger, tills han närmade sig sin broder. Och Esau sprang för att möta honom, och omfamnade honom och föll på hans nacke, och kysste honom, och de grät båda. Och när Esau tittade upp såg han kvinnorna och barnen och sade: Vad är dessa för dig? Men han svarade: De barn som Gud har förbarmat sig över din tjänare. Och de unga kvinnorna och deras barn nalkades, och de bugade sig. Och Lea närmade sig med sina barn, och de bugade sig, och efter detta närmade sig Rakel och Josef, och de bugade sig. Och han sade: Vad är dessa för dig, alla dessa läger som jag har mött? Och han sade: Så att din tjänare finner ynnest inför dig, herre. Esau sade: Jag har mycket, min broder, låt det vara ditt som är ditt. Jakob sade: Om jag har funnit nåd inför dig, så mottag gåvorna genom mina händer, ty därför såg jag ditt ansikte, som någon skulle se Guds ansikte, och du skall vara nöjd med mig. Ta emot mina välsignelser som jag har fört till dig, därför att Gud har visat mig barmhärtighet och allt tillhör mig, och han tvingade honom och han tog emot. Och han sade: Låt oss bryta upp och gå rakt fram. Men han sade till honom: Min herre vet att barnen är späda, och att fåren och korna som ammar är under mitt ansvar. Om jag därför driver dem hårt en dag, kommer

all boskapen att dö. Låt min herre gå före sin tjänare, men jag kommer att fortsätta på vägen i lugn takt enligt den resa som är framför mig, och enligt de unga tjänarnas fot, tills jag kommer till min herre i Seir. Men Esau sade: Jag skall lämna kvar hos dig några av folket som är med mig. Men han sade: Varför detta? Det är nog att jag har funnit ynnest inför dig, min herre. Men Esau vände den dagen tillbaka på sin väg till Seir. Och Jakob reste till Tält, och han gjorde sig där hus, och åt sin boskap gjorde han tält, därför kallade han namnet på den platsen Tält.

Och Jakob kom till Salem, Sikems stad, som ligger i Kanaans land, när han återvände från Mesopotamien i Syrien, och han slog läger framför staden. Och han förvärvade den delen av fältet där han uppsatte sitt tält från Emmor, Sikems fader, för hundra amnon. Och han reste där ett altare och åkallade Israels Gud.

34

Men Dina, Leas dotter, som hon födde åt Jakob, gick ut för att träffa de infödda kvinnorna. Och Sikem, son till Emmor hivéen, landets härskare, såg henne, och han tog henne, sov med henne och förnedrade henne. Och han fäste sin själ vid Dina, Jakobs dotter, och han älskade jungfrun, och han talade till jungfruns hjärta. Sikem sade till Emmor, hans fader, sägande: Ta åt mig denna flicka till hustru. Jacob hörde att Emmors son hade fläckat hans dotter Dinah, men hans söner var med hans boskap på slätten, och Jacob teg tills de kom. Och Emmor, Sikems fader, gick ut till Jakob för att tala med honom. Men Jakobs söner kom från fältet, och när de hörde det blev männen genomborrade av sorg, och det var mycket smärtsamt för dem, eftersom han hade gjort något skamligt i Israel genom att ha legat med Jakobs dotter, och så skulle det inte få vara. Och Emmor talade till dem och sade:

Sikem, min son, har med sin själ valt er dotter, giv därför henne till honom till hustru, Och gifta er med oss, ge era döttrar till oss, och ta våra döttrar till era söner. Och bo hos oss, och se, landet är vidsträckt framför er, bo där, och handla i det, och förvärva egendom där. Sikem sade till hennes fader och till hennes bröder: Må jag finna ynnest inför er, och vad ni än säger skall vi giva. Multiplicera hemgiften hur mycket som helst, och jag kommer att ge precis som ni säger till mig, och ni skall ge mig denna flicka till hustru.

Men Jakobs söner svarade Sikem och Emmor, hans fader, med svek, och de talade till dem, därför att de hade befläckat Dina, deras syster. Och Simeon och Levi, Dinas bröder, sade till dem: Vi kan inte göra detta, att ge vår syster åt en man som har förhud, för det är en skam för oss. Endast i detta kommer vi att bli lika er, och vi kommer att bo bland er, om ni blir som vi, genom att varje man bland er blir omskuren. Och vi kommer att ge våra döttrar till er, och från era döttrar kommer vi att ta oss hustrur, och vi kommer att bo bland er, och vi kommer att vara som ett folk. Om ni men inte lyssnar på oss att bli omskurna, ska vi ta vår dotter och gå bort. Och orden behagade Emmor och Sykem, Emmors son. Och den unge mannen dröjde inte med att göra detta, för han var angelägen om Jakobs dotter, och han själv var den mest ärade av alla i sin faders hus. Emmor och hans son Sykem kom till deras stads port, och de talade till männen i deras stad och sade, Dessa människor är fredliga, låt dem bo med oss i landet och handla där, och se, landet är vidsträckt framför dem, vi skall ta deras döttrar till hustrur åt oss, och vi skall ge dem våra döttrar. I detta endast kommer människorna att bli lika oss för att bo med oss, så att vara ett folk, genom att varje manlig av oss blir omskuren, såsom de själva har blivit omskurna. Och deras boskap, deras fyrfotadjur och deras ägodelar, kommer de inte att bli våra?

Endast i detta, låt oss bli lika dem, och de kommer att bo med oss. Och Emmor och Sykem, hans son, lyssnade, alla de som handlade vid deras stads port, och de blev omskurna på deras förhudskött, varje man.

Det hände på den tredje dagen, när de var i plåga, att de två sönerna till Jakob, Simeon och Levi, Dinas bröder, var och en tog sitt svärd och gick in i staden säkert och dödade allt mankön. Både Emmor och Shechem, hans son, dödade de med svärdsegg, och de tog Dinah från Shechems hus, och de gick ut. Men Jakobs söner gick in bland de sårade och plundrade staden där de hade vanärat deras syster Dinah. Och de tog deras får, deras oxar och deras åsnor, allt som fanns i staden och allt som fanns på slätten. Och de tog alla deras kroppar fångna och allt deras bagage och deras kvinnor, och de plundrade allt som var i staden och allt som var i husen. Jakob sade till Simeon och Levi: Ni har gjort mig hatad, så att jag är ond för alla de som bor i landet, både bland kananéerna och bland perisséerna. Jag är fåtalig till antalet, och om de samlar sig mot mig skall de slå ner mig, och jag skall bli förstörd, jag och mitt hus. Men de sade: Ska de då behandla vår syster som en prostituerad?

35

Sade men Gud till Jakob: Res dig och gå upp till platsen Betel, och bo där, och gör där ett altare åt den Gud som visade sig för dig, när du flydde från din broder Esaus ansikte. Sade men Jakob till sitt hus och alla de som var med honom: Ta bort de främmande gudarna som är bland er, rena er och byt era kläder. Och låt oss resa upp och gå upp till Betel, och låt oss göra där ett altare åt Gud som lyssnade till mig på bedrövelsens dag, som var med mig och räddade mig på den väg som jag gick. Och de gav

Jakob de främmande gudarna som var i deras händer och örringarna som var i deras öron, och Jakob gömde dem under terebinten i Sikem och förstörde dem intill denna dag. Och han förde Israel bort från Sikem, och Guds fruktan kom över de städer som låg runt omkring dem, och de förföljde inte Israels söner. Kom men Jakob in i Luz, vilket är i landet Kanaan, vilket är Betel, han själv och allt det folk som var med honom. Och han byggde där ett altare, och han kallade platsens namn Betel, för där hade Gud visat sig för honom, när han flydde från sin broder Esaus ansikte.

Deborah dog, Rebeckas amma, och begravdes nedanför Betel vid eken, och Jakob kallade platsen Sorgekens ek. Guden uppenbarade sig för Jakob ännu i Luz, när han kom från Mesopotamien i Syrien, och Guden välsignade honom. Och Gud sade till honom: Ditt namn skall inte längre kallas Jakob, utan Israel skall vara ditt namn, och han kallade hans namn Israel. Gud sade till honom: Jag är din Gud, öka och föröka dig, nationer och församlingar av nationer skall komma från dig, och kungar skall utgå från dina länder. Och det land som jag gav åt Abraham och Isak, åt dig har jag gett det, åt dig ska det tillhöra, och åt din säd efter dig ska jag ge detta land. Gud gick upp från honom från den plats där han talade med honom. Och Jakob reste en pelare på den plats där Gud talade med honom, en stenpelare, och utgöt ett dryckesoffer på den och hällde olja på den. Och Jakob kallade namnet på den plats där Gud talade med honom Betel. Havande avrest från Betel, slog Jakob upp sitt tält bortom tornet Gader, och det hände när han närmade sig Chabratha för att komma till Efrata, att Rachel födde och hade svår förlossning. Det hände att när hon födde under svåra förhållanden, sade barnmorskan till henne: Fatta mod, för även detta är en son till dig. Det hände att när hon släppte själen, ty hon höll på att dö, kallade hon hans

namn min smärtas son, men fadern kallade hans namn Benjamin. Rachel dog och begravdes på vägen till kapplöpningsbanan Efrata, denna är Betlehem. Och Jakob reste en pelare på hennes grav, denna är pelaren på Rakels grav intill denna dag. Det hände när Israel bodde i det landet, att Ruben gick och sov med Ballas, konkubinen till hans fader Jakob, och Israel hörde det, och det framstod som ont i hans ögon. Jakobs söner voro tolv.

Söner till Leah: Jacobs förstfödde Reuben, Simeon, Levi, Juda, Issachar, Zebulun. Rachels söner var Josef och Benjamin. Söner till Ballas, Rachels tjänstekvinna: Dan och Naphtali. Sönerna till Zilpah, Leahs tjänstekvinna, var Gad och Asher, dessa var Jacobs söner, som blev till honom i Mesopotamia i Syrien. Kom men Jakob till Isak, sin fader, i Mamre, i slättens stad, detta är Hebron i Kanaans land, där Abraham och Isak bodde. Isaks dagar blev, vilka han levde, hundra åttio år. Och när Isak sviktade dog han, och blev tillagd till sitt släkte, gammal och mätt på dagar, och Esau och Jakob, hans söner, begravde honom.

36

Dessa är släktleden för Esau, han är Edom. Esau tog hustrur åt sig från kananéernas döttrar: Ada, dotter till Ailom hettiten, och Olibema, dotter till Ana, son till Sebegon heviten. Och Basemath, Ishmaels dotter, Nebaioths syster. Ada födde åt honom Elifas, och Basemat födde Raguel. Och Olibema födde Ieous och Ieglom och Kore, dessa söner till Esau, som blev honom till del i landet Kanaan. Esau tog sina hustrur, sina söner, sina döttrar, alla människor i sitt hus, alla sina ägodelar, all sin boskap, och allt som han förvärvat, och allt som han skaffat sig i Kanaans land, och Esau gick från Kanaans land bort från sin broder Jakob. Ty deras ägodelar var många för att bo tillsammans, och landet där

de vistades kunde inte bära dem, på grund av mängden av deras ägodelar. Esau bosatte sig i Seirs bergstrakt, Esau är själv Edom. Dessa är släktleden för Esau, Edoms fader, i berget Seir. Och dessa är namnen på Esaus söner: Elifas, son till Adas, Esaus hustru, och Raguel, son till Basemat, Esaus hustru. Eliphaz söner blev Teman, Omar, Zophar, Gothom och Kenaz. Thamna var bihustru till Eliphas, Esaus son, och hon födde Amalek åt Eliphas; dessa var söner till Ada, Esaus hustru. Dessa var söner till Raguel: Nahoth, Zare, Some och Moze; dessa voro söner till Basemath, Esaus hustru. Dessa är sönerna till Olibemas, dotter till Ana, son till Sebegon, Esaus hustru, och hon födde åt Esau Ieous och Ieglom och Kore. Dessa var ledarna bland Esaus söner, söner till Elifas, Esaus förstfödde: ledaren Teman, ledaren Omar, ledaren Sofar, ledaren Kenes. Ledare Korah, ledare Gothom, ledare Amalek, dessa är ledarna för Eliphaz i landet Idumea, dessa är Adas söner. Och dessa var söner till Raguel, son till Esau: ledaren Nahoth, ledaren Zare, ledaren Some, ledaren Moze. Dessa var ledare under Raguel i landet Edom, dessa var söner till Basemath, Esaus hustru. Dessa var sönerna till Oholibamah, Esaus hustru: ledaren Jeush, ledaren Jaalam, ledaren Korah. Dessa var ledarna från Oholibamah, Anas dotter, Esaus hustru. Dessa är Esaus söner, och dessa är deras ledare, dessa är Edoms söner. Dessa var söner till Seir, horiten, som bebodde landet: Lotan, Shobal, Zibeon, Ana, Och Deson, och Asar, och Rison, dessa var ledare av horreén, av sonen Seir i landet Edom. Lotans söner blev Chorri och Heman, och Lotans syster var Thamna. Dessa är Shobals söner: Golam, Manahath, Gaibel, Zophar och Omar. Och dessa är Sebegons söner: Aiah och Ana. Denne är Ana som fann Jamin i ödemarken, när han vaktade sin fader Sebegons lastdjur. Dessa var Anas söner: Dishon och Oholibamah, Anas dotter. Dessa är Dishons söner: Amadah och Asban och Ithran och Haran. Dessa var söner till Asar: Balaam och Zoukam och Ioukam. Dessa är sönerna till

Rison: As och Aran. Dessa var ledarna bland horiterna: ledaren Lotan, ledaren Shobal, ledaren Zibeon, ledaren Ana, Ledare Deson, ledare Asar, ledare Rison, dessa ledare av Chorri i deras ledarskap i landet Edom.

Och dessa är de kungar som regerade i Edom, före det att en kung regerade i Israel. Och Balak, Beors son, regerade i Edom, och namnet på hans stad var Dennaba. Dog och Balak, och Jobab, son till Zara från Bosorra, regerade i hans ställe. Dog men Jobab, och Asom från landet Thaiman regerade istället för honom. Dog då Asom, och i hans ställe regerade Adad, son till Barad, den som slog ner Midian på Moabs slätt, och hans stads namn var Gethaim. Dog Adad, och Samada från Masrekah regerade i hans ställe. Samada dog, och Saul från Rooboth vid floden regerade i hans ställe. Dog Saul, och Ballenon, Achobors son, regerade i hans ställe. Dog Ballenon, son till Achobor, och Arad, son till Barad, regerade i hans ställe, och namnet på hans stad var Phogor, och namnet på hans hustru var Metebeel, dotter till Matraith, son till Maizoob. Dessa är namnen på Esaus ledare, i deras stammar, enligt deras platser, i deras länder, och i deras nationer, ledare Thamna, ledare Gola, ledare Jether, ledare Oholibamah, ledare Helas, ledare Finon, ledare Kenaz, ledare Teman, ledare Mazar, ledaren Magediel, ledaren Zaphoin, dessa ledare av Edom, i de bebygda i landet av deras besittning, denne Esau, fader av Edom.

37

Jakob bodde i det land där hans fader hade bott tillfälligt, i Kanaans land, och detta är Jakobs släkthistoria. Joseph var sjutton år och vallde sin faders får tillsammans med sina bröder, varande ung, med Ballas söner och med Zelfas söner, hans faders hustrur, och Joseph förde ont tal till Israel, deras fader. Jacob

älskade Josef mer än alla sina söner, eftersom han var en son från hans ålderdom, och han gjorde åt honom en brokig tunika. Men när hans bröder såg att fadern älskade honom mer än alla hans söner, hatade de honom och kunde inte tala något fredligt till honom. Josef hade drömt en dröm och rapporterade den till sina bröder. Och han sade till dem: Hör denna dröm som jag har drömt. Jag tänkte att ni band kärvar mitt på slätten, och min kärve reste sig och blev upprättad, men era kärvar vände sig omkring och tillbad min kärve. Men hans bröder sade till honom: Kommer du verkligen att regera över oss, eller kommer du verkligen att härska över oss? Och de hatade honom ännu mer på grund av hans drömmar och på grund av hans ord. Han såg en annan dröm, och han berättade den för sin fader och för sina bröder, och sade: Se, jag drömde en annan dröm, där solen och månen och elva stjärnor bugade sig för mig. Och hans fader tillrättavisade honom och sade till honom: Vad är detta för dröm som du har drömt? Skall då verkligen jag och din moder och dina bröder komma och tillbe dig på jorden? Hans bröder avundades honom, men hans fader bevarade ordet. Men hans bröder gick för att valla sin faders får i Sikem. Och Israel sade till Josef: Vallar inte dina bröder i Sikem? Kom, jag ska sända dig till dem. Och han sade till honom: Se, här är jag. Israel sade till honom: Gå och se om dina bröder och fåren mår väl, och rapportera till mig. Och han sände honom från Hebrons dal, och han kom till Sikem. Och en man fann honom vandrande på slätten, och mannen frågade honom och sade: Vad söker du? Men han sade: Jag söker mina bröder, berätta för mig var de betar. Mannen sade till honom: De har rest härifrån, för jag hörde dem säga: Låt oss gå till Dothaim. Och Josef gick efter sina bröder, och fann dem i Dothaim.

De såg honom förut från fjärran, innan han närmade sig dem, och de planerade ont för att döda honom. Var och en sade till sin

broder: Se, där kommer den där drömmaren. Nu därför, kom, låt oss döda honom och kasta honom i en av groparna, och vi kommer att säga att ett ont vilt djur har uppslukat honom, och vi kommer att se vad det blir av hans drömmar. Men när Ruben hörde detta, räddade han honom ur deras händer och sade: Låt oss inte slå honom i själen. Ruben sade till dem: Utgjut inte blod, kasta honom i en av dessa gropar i öknen, men lägg inte hand på honom, så att han må rädda honom ur deras händer och ge honom tillbaka till hans fader. Det hände att när Josef kom till sina bröder, tog de av Josef den brokiga tunikan som han bar. Och efter att ha tagit honom kastade de honom i gropen, men gropen var tom, den hade inget vatten. De satte sig för att äta bröd, och när de tittade upp såg de resande ismaeliter komma från Gilead, och deras kameler var lastade med rökelse och harts och myrra. De var på väg att föra ner dem till Egypten.

Men Judas sade till sina bröder: Vad gagnar det om vi dödar vår broder och döljer hans blod? Kom, låt oss sälja honom till dessa ismaeliter, men våra händer må inte vara på honom, eftersom han är vår broder och vårt kött. Och hans bröder hörde. Och de midianitiska köpmännen passerade förbi, och de drog upp Josef ur gropen och sålde Josef till ismaeliterna för tjugo guldmynt. Och de förde ner Josef till Egypten. Ruben vände tillbaka till gropen och ser inte Josef i gropen, och rev sina kläder. Och han återvände till sina bröder och sade: Pojken är inte där, men vart ska jag nu gå? Havande tagit Josefs tunika, slaktade de en killing av getter och befläckade tunikan med blodet. Och de sände den brokiga tunikan och förde in den till deras fader och sade: Denna fann vi. Känn igen om det är din sons tunika eller inte. Och han erkände den och sade: Det är min sons tunika, ett ont vilddjur har uppslukad honom, ett vilddjur har gripit Josef. Slet men Jakob sina kläder, och satte säcktyg på sina länder, och

sörjde sin son många dagar. Men alla hans söner och döttrar samlades och kom för att trösta honom, och han ville inte tröstats, sägande att jag ska gå ner till min son sörjande in i dödsriket, och hans fader grät över honom. Men Midianiterna sålde Josef till Egypten, till Potifar, Faraos hovman och chefskock.

38

Det hände vid den tiden att Judas gick ner från sina bröder och anlände till en man, en Adullamit, vars namn var Hira. Och där såg Judas dottern av en kananéisk man, vars namn var Sua, och han tog henne och gick in till henne. Och efter att ha blivit havande födde hon en son, och hon kallade hans namn Er. Och efter att ha blivit havande födde hon ännu en son, och han kallade hans namn Onan. Och efter att ha lagt till födde hon en son och kallade hans namn Shiloh, men hon var i Chasbi när hon födde dem. Och Judas tog en hustru åt sin förstfödde son Er, vars namn var Tamar. Det hände att Er, Judas förstfödde, var ond inför Herren, och Gud dödade honom. Judas sade till Onan: Gå in till din broders hustru och gifta dig med henne, och res upp säd åt din broder. Men Onan, som visste att säden inte skulle vara hans, hällde ut den på jorden när han gick in till sin broders hustru, för att inte ge säd till sin broder. Men det var ont inför Gud att han gjorde detta, och han dödade också denne.

Judas sade till Tamar, hans sonhustru: Sitt som änka i din faders hus, tills min son Shiloh blir stor, för han tänkte: Må inte även denne dö, liksom hans bröder. Men Tamar gick bort och satt i hennes faders hus. Dagarna blev många och Saua, Judas hustru, dog, och efter att ha blivit tröstad gick Judas upp till sina fårklippare, han själv och Eiras hans herde, Adullamiten, in i Tamna. Och han rapporterade till Tamar, hans sonhustru, och

sade: Se, din svärfar går upp till Tamna för att klippa sina får. Och efter att ha tagit av sig änkekläderna satte hon på sig sommarklädnaden och prydde sig själv, och hon satt vid portarna till Enan, som ligger vid vägen till Thamna, ty hon såg att Shiloh hade blivit stor, men han hade inte givit henne till honom som hustru. Och när Judas såg henne tycktes hon vara en prostituerad, för hon hade täckt sitt ansikte och han kände inte igen henne. Han vände åt sidan mot henne på vägen och sade till henne: Tillåt mig att gå in till dig, för han visste inte att hon var hans sonhustru. Men hon sade: Vad kommer du att ge mig, om du går in till mig? Men han sade: Jag skickar till dig en killing från mina får. Men hon sade: Om du ger mig en pant, tills du skickar den. Men han sade: Vilken pant skall jag ge dig? Hon sade: Din ring och ditt halsband och din stav som är i din hand. Och han gav henne detta, och han gick in till henne, och hon blev havande med honom. Och hon reste sig upp och gick bort, och hon tog av sig sin sommarklädnad, och hon satte på sig sina änkekläder. Judas sände killingen från getter genom sin herde, Adullamiten, för att få tillbaka panten från kvinnan, men han fann henne inte. Han frågade männen från platsen: Var är prostituerade som var i Ainan vid vägen? Och de sade: Det var ingen prostituerad här. Och han vände sig till Judah och sade: Jag fann henne inte, och människorna från platsen säger att det inte finns någon prostituerad här. Judas sade: Låt henne behålla dem, men låt oss inte någonsin bli utskrattade. Jag har verkligen skickat denna killing, men du har inte funnit henne. Det hände att efter tre månader blev det rapporterat till Juda, sägande: Tamar, din sonhustru, har horat, och se, hon är havande genom hor. Då sade Juda: För ut henne, och låt henne brännas. Denna, medan hon blev ledd bort, sände till sin svärfar och sade: Från den man vars dessa ting är, bär jag i min mage. Och hon sade: Känn igen vems signetringen är, och kedjan och denna stav. Judas igenkände det

och sade: Tamar har blivit rättfärdigad mer än jag, eftersom jag inte gav henne åt min son Shiloh. Och han fortsatte inte längre att känna henne. Det hände att när hon födde, var det tvillingar i hennes livmoder. Det hände att när hon födde, stack den ena ut handen, och barnmorskan tog och band ett scharlakansrött band på hans hand och sade: Denne kommer ut först. Men när han drog tillbaka handen, gick omedelbart hans broder ut, och hon sade: Varför har ett staket brutits på grund av dig? Och hon kallade hans namn Phares. Och efter detta gick hans broder ut, på vars hand det scharlakansröda var, och han kallade hans namn Zara.

39

Josef blev förd ner till Egypten, och Potifar, Faraos hovman, den överste kocken, en egyptisk man, förvärvade honom från händerna av ismaeliterna, vilka hade fört honom dit. Och Herren var med Josef, och han var en lyckosam man, och han var i huset hos sin herre, egyptiern. Hans herre visste att Herren var med honom, och allt som han gjorde, det lät Herren lyckas i hans händer. Och Josef fann gunst inför sin herre och behagade honom. Och han utsåg honom över sitt hus, och allt som var hans gav han genom Josefs hand. Det hände att efter det att han blivit etablerad över hans hus och över allt som var hans, välsignade Herren egyptierns hus genom Josef, och Herrens välsignelse kom över alla hans ägodelar i huset och på hans fält. Och han anförtrodde allt som var hans i Josefs händer, och han visste ingenting om det som rörde honom själv, utom brödet som han själv åt. Och Josef var vacker till formen och vacker till utseendet, mycket. Och det hände efter dessa ord, och hans herres hustru lade sina ögon på Josef, och sade: Ligg med mig. Men han ville inte, och han sade till sin herres hustru: Om min herre inte vet något i sitt hus genom mig, och allt som är hans har han gett i

mina händer, och ingenting överträffar mig i detta huset, inte heller har något blivit undanhållet från mig, utom dig, på grund av att du är hans hustru, och hur skulle jag göra denna onda gärning, och synda inför Gud? När hon dag efter dag talade till Josef, och han inte lydde henne genom att sova med henne, att ligga med henne. Det hände en sådan dag, och Josef gick in i huset för att göra sina arbeten, och ingen av de som var i huset var inne. Och hon grep tag i hans kläder och sade: Ligg med mig, och han lämnade kvar sina kläder i hennes händer, flydde och gick ut. Och det hände att när hon såg att han hade lämnat kvar sina kläder i hennes händer, flydde han och gick ut. Och hon kallade dem som var i huset, och hon sade till dem: Se, han förde in till oss ett hebreiskt barn för att håna oss. Han gick in till mig och sade: Ligg med mig, och jag ropade med hög röst. Men när han hörde att jag höjde min röst och ropade ut, lämnade han sina kläder hos mig, flydde och gick ut. Och hon lämnade kvar kläderna hos sig, tills herren kom hem till sitt hus. Och hon talade till honom enligt dessa ord och sade: Den hebreiske tjänaren, som du förde in till oss, kom in till mig för att bespotta mig, och han sade till mig: Jag skall ligga med dig. Men när han hörde att jag höjde min röst och ropade ut, lämnade han sina kläder hos mig, flydde och gick ut. Det hände att när herren hörde sin hustrus ord, allt som hon talade till honom och sade: Så gjorde din tjänare mot mig, blev han vred.

Och herren tog Josef och förde in honom i fästningen, till den plats där kungens fångar hålls i fästningen. Och Herren var med Josef, och utgöt hans barmhärtighet, och gav honom ynnest inför den överste fångvaktaren. Och chefen för fångvaktarna gav fängelset i Josefs hand, och alla de fängslade som var i fängelset, och allt som de gjorde där, det var han som gjorde. Den överste fångvaktaren behövde inte veta något genom honom, för allt

sköttes genom Josefs hand, eftersom Herren var med honom, och allt som han gjorde, lät Herren gå väl i hans händer.

40

Det hände efter dessa ord att den överste munskänken hos kungen av Egypten och den överste bagaren syndade mot sin herre, kungen av Egypten. Och Farao blev vred på sina två hovmän, på den överste munskänken och på den överste bagaren, Och han placerade dem i fängelse, på den plats där Josef var fängslad. Och chefsängelsevaktaren anförtrodde dem åt Josef, och han tjänade dem, och de var några dagar i fängelset. Och båda såg en dröm under en natt, men synen av drömmen för överste munskänken och överste bagaren, som tillhörde kungen av Egypten och som befann sig i fängelset, var denna. Josef inträdde till dem på morgonen, och han såg dem, och de var oroade. Och han frågade Faraos hovmän, vilka var med honom i fängelset hos hans herre, och sade: Varför är era ansikten dystra idag? De sade till honom: Vi såg en dröm, och det finns ingen som tolkar den. Men Josef sade till dem: Kommer inte tolkningen genom Gud? Berätta därför för mig. Och överste munskänken berättade sin dröm för Josef och sade: I min sömn var det en vinstock framför mig. I vinstocken fanns tre grenar, och denna blomstrade och hade framburit skott, mogna var druvklasarna. Och Faraos bägare var i min hand, och jag tog druvan och pressade den i bägaren, och jag gav bägaren i Faraos hand. Och Josef sade till honom: Detta är dess tolkning: de tre grenarna är tre dagar. Ännu tre dagar, och Farao kommer att minnas din befattning och återställa dig till ditt ämbete som överste munskänk, och du kommer att ge bägaren i Faraos hand enligt din tidigare befattning, såsom du var munskänk. Men kom ihåg mig för din egen skull, när det går väl för dig, och visa mig barmhärtighet, och tala om mig till Farao,

och för mig ut från detta fängelse. Att jag blev stulen genom stöld från hebréernas land, och här har jag inte gjort någonting, men de kastade mig i denna grop. Och chefsbagaren såg att han tolkade riktigt, och sade till Josef: Och jag såg en dröm, och jag trodde att jag lyfte tre korgar av fint bröd på mitt huvud, I korgen som var ovanpå fanns av alla de slag som Farao äter, bagares arbete, och himlens fåglar åt dem från korgen som var ovanpå mitt huvud. Josef svarade och sade till honom: Detta är dess tolkning: de tre korgarna är tre dagar, Ännu tre dagar, och Farao ska ta bort ditt huvud från dig och hänga dig på ett trä, och himlens fåglar ska äta ditt kött. Det hände på den tredje dagen, som var Faraos födelsedag, att han gjorde en dryckesfest för alla sina tjänare, och han kom ihåg munskänkens befattning och bagarens befattning mitt ibland sina tjänare. Och han återställde övermunskänken till hans ämbete, och han gav bägaren i Faraos hand. Men den överste bagaren hängde han, såsom Josef hade tolkat för dem. Och den överste munskänken kom inte ihåg Josef, utan glömde honom.

41

Det hände efter två års dagar att Farao såg en dröm; han tyckte sig stå vid floden. Och se, precis som från floden kom sju kor upp, goda till utseendet och utvalda till köttet, och de betade i Ächei. Andra sju kor kom upp efter dessa från floden, fula till formen och magra till köttet, och de betade bredvid korna på flodens kant. Och de sju fula och magra oxarna åt upp de sju vackra och välnärda oxarna, och Farao vaknade. Och han drömde en andra gång, och se, sju ax kom upp på en stjälk, utvalda och vackra. Och se, sju tunna och vindförstörda ax spirade upp efter dem. Och de sju tunna och vindförstörda axen uppslukade de sju utvalda och fulla axen, men Farao vaknade, och det var en dröm. Det hände på morgonen, och hans själ blev orolig, och han sände

bud och kallade alla uttolkare i Egypten och alla dess visa, och Farao berättade för dem sin dröm, och det fanns ingen som kunde förklara den för Farao. Och den överste munskänken talade till Farao och sade: Min synd minns jag idag. Farao blev arg på sina tjänare och satte oss i fängelse i den överste kockens hus, både mig och den överste bagaren. Och vi såg båda en dröm i samma natt, jag och han, var och en såg sin egen dröm. Det var där med oss en ung man, en hebreisk tjänare hos chefskocken, och vi berättade för honom, och han tolkade för oss. Det hände som han tolkade för oss, således hände det också, att jag blev återställd till min befattning, men den andre blev hängd. Men Farao sände bud och kallade på Josef, och de förde ut honom från fängelset, och de rakade honom, och de bytte hans mantel, och han kom till Farao. Farao sade till Josef: Jag har sett en dröm, och det finns ingen som kan tolka den, men jag har hört om dig att man säger att du, när du har hört drömmar, kan tolka dem. Josef svarade Farao och sade: Utan Gud kommer inte frälsningen för Farao att besvaras. Men Farao talade till Josef och sade: I min sömn trodde jag mig stå vid flodens kant. Och precis som från floden kom sju kor upp, goda till formen och utvalda till köttet, och de betade i Ächei. Och se, sju andra kor kom upp efter dem från floden, onda och fula till formen, och magra till köttet, sådana som jag inte såg i hela Egyptens land, fulare. Och de sju fula och magra oxarna åt upp de sju första vackra och utvalda oxarna. Och de gick in i deras bukar, men det blev inte tydligt att de hade gått in i deras bukar, och deras utseenden var fula, precis som i början, men efter att ha vaknat sov jag. Och jag såg igen i min sömn, och just som sju ax kom upp på en stjälk, fulla och goda, Andra sju ax, tunna och vindförstörda, spirade bredvid dem. Och de sju tunna och vindförstörda axen slukade de sju goda och fulla axen. Jag sade därför till uttolkarna, och det fanns ingen som kunde förklara det för mig.

Och Josef sade till Farao: Faraos dröm är en, allt som Gud gör har han visat för Farao. De sju vackra korna är sju år, och de sju vackra axen är sju år; Faraos dröm är en och densamma. Och de sju magra korna, de som stiger upp efter dem, är sju år, och de sju magra och vindförstörda axen är sju år, det skall bli sju år av hungersnöd. Men det ord som jag har sagt till Farao, allt som Gud gör, har han visat för Farao. Se, sju år av stor överflöd kommer i hela Egyptens land. Men sju år av hungersnöd kommer efter detta, och de kommer att glömma mättnaden som varit i hela Egypten, och hungersnöden kommer att förtära landet. Och överflödet kommer inte att bli känt på jorden på grund av hungersnöden som kommer att vara efter detta, för den kommer att vara mycket stark. Om att drömmen kom till Farao två gånger, så är det därför att ordet från Gud kommer att vara sant, och Gud kommer att skynda med att göra det. Nu därför, betrakta en klok och intelligent man, och sätt honom över Egyptens land. Och låt Farao göra detta och låt honom tillsätta fogdar över landet, och låt dem samla in all avkastning från Egyptens land under de sju åren av överflöd, Och låt dem samla all mat från de sju kommande goda åren, och låt säden samlas under Faraos hand, och låt mat lagras i städerna. Och maten som har bevarats i landet kommer att vara till för de sju hungersnödsåren som kommer att vara i Egyptens land, och landet kommer inte att förstöras i hungersnöden. Men ordet behagade Farao och alla hans tjänare.

Och Farao sade till alla sina tjänare: Kommer vi inte att finna en sådan man, som har Guds ande i sig? Farao sade till Josef: Eftersom Gud har visat dig allt detta, finns det ingen människa som är visare och mer intelligent än du. Du kommer att vara över mitt hus, och på ditt ord kommer hela mitt folk att lyda, men tronen kommer jag att vara större än dig i. Farao sade till Josef: Se, jag utser dig idag över hela Egyptens land. Och Farao tog av

ringen från sin hand och satte den på Josefs hand, och klädde honom i finlinne-kläde, och satte en gyllene halskedja om hans hals. Och han förde upp honom på sin andra vagn, och en härold kungjorde framför honom, och han utsåg honom över hela Egyptens land. Farao sade till Josef: Jag är Farao, utan dig skall ingen lyfta sin hand över hela Egyptens land. Och Farao kallade Josef vid namnet Psontomphanech, och gav honom Aseneth, dotter till Petephre, prästen i Heliopolis, till hustru. Josef var trettio år gammal när han stod inför farao, Egyptens kung. Josef gick ut från faraos ansikte och reste genom hela Egyptens land. Och landet gav kärvar under de sju åren av överflöd. Och han samlade all mat från de sju åren, under vilka det var överflöd i Egyptens land, och han placerade maten i städerna; maten från slätterna runt omkring varje stad placerade han i den. Och Josef samlade säd som havets sand i mycket stor mängd, tills den inte kunde räknas, för det fanns inget antal.

Till Josef blev det två söner före det att de sju åren av hungersnöden kom, vilka Aseneth, dottern till Potiphera, präst i Heliopolis, födde åt honom. Josef kallade sin förstfödde son Manasse, därför att Gud hade låtit honom glömma alla sina mödor och allt som hörde till hans faders hus, Men namnet på den andre kallade han Efraim, eftersom Gud har låtit mig växa i mitt förnedringens land. De sju åren av överflöd passerade, vilka var i landet Egypten. Och de sju hungersnödsåren började komma, som Josef hade sagt, och det blev hungersnöd i hela landet, men i hela Egyptens land fanns det bröd. Och hela Egyptens land blev hungrigt, och folket ropade till Farao om bröd, men Farao sade till alla egyptierna: Gå till Josef, och vad han säger till er, det skall ni göra. Och hungersnöden var över hela jorden, och Josef öppnade alla spannmålsmagasinen och sålde till alla egyptierna. Och alla

länder kom till Egypten för att köpa från Josef, för hungersnöden hade utbrett sig över hela landet.

42

När Jakob hade sett att det fanns spannmål till salu i Egypten, sade han till sina söner: Varför sitter ni overksamma? Se, jag har hört att det finns säd i Egypten; gå ner dit och köp till oss lite mat, så att vi må leva och inte dö.

Josefs tio bröder gick ner för att köpa säd från Egypten, Men Benjamin, Josefs broder, sände han inte med sina bröder, för han sade: Att inte någon svaghet någonsin ska hända honom. Israels söner kom för att köpa tillsammans med de andra som kom, för hungersnöden var i Kanaans land. Joseph var härskaren över landet, han sålde till allt folket i landet, och Josephs bröder kom och tillbad honom med ansiktet mot marken. När Josef såg sina bröder igenkände han dem, och han gjorde sig främmande för dem, och han talade hårt till dem, och han sade till dem: Varifrån har ni kommit? De sade: Från landet Kanaan, för att köpa mat. Joseph recognized his brothers, but they did not recognize him. Och Josef kom ihåg sina drömmar som han själv hade sett, och han sade till dem: Ni är spioner, ni har kommit för att utforska landets svagheter. Men de sade: Nej, herre, dina tjänare har kommit för att köpa mat. Alla vi är söner till en man, vi är fredliga, dina tjänare är inte spioner. Han sade till dem: Nej, utan ni kom för att se landets svaga punkter. Men de sade: Tolv är vi, dina tjänare, bröder i landet Kanaan, och se, den yngste är hos vår fader idag, men den andre existerar inte. Josef sade till dem: Detta är vad jag har sagt till er, nämligen att ni är spioner. Härigenom kommer ni att visas, vid Faraos hälsa, ni skall inte gå ut härifrån, om inte er yngre broder kommer hit. Sänd en från er och hämta er

broder, men ni skall hållas fångna tills era ord blir uppenbara, om ni talar sanning eller inte; om inte, så vid Faraos hälsa, sannerligen är ni spioner. Och han placerade dem i fängelse i tre dagar. Han sade till dem den tredje dagen: Gör detta, och ni ska leva, för jag fruktar Gud. Om ni är fredliga, låt en av era bröder hållas kvar i fängelset, men gå själva och för med er det köpta spannmålet. Och er yngre broder, bring honom till mig, och era ord skall bli trodda, men om inte, skall ni dö. Och de gjorde så. Och var och en sade till sin broder: Ja, vi är i synd angående vår broder, eftersom vi förbisåg hans själs bedrövelse när han vädjade till oss, och vi lyssnade inte till honom, och på grund av detta har denna bedrövelse kommit över oss. Men Ruben svarade och sade till dem: Talade jag inte till er och sade: Skada inte barnet, och ni lyssnade inte till mig? Och se, hans blod krävas. De visste själva inte att Josef hörde dem, för tolken var mellan dem. Men Josef vände sig bort från dem och grät, och kom sedan igen till dem och talade till dem, och tog Simeon från dem och band honom inför dem.

Josef befallde att fylla deras kärl med säd, och att ge tillbaka deras silver till var och en i hans säck, och att ge dem proviant för vägen, och så skedde det. Och efter att ha lastat säden på sina åsnor gick de därifrån. Men en av dem lösgjorde sin säck för att ge foder åt sina åsnor där de logerade, och han såg sitt silverband, och det låg ovanpå öppningen av säcken. Och han sade till sina bröder: Silvret har blivit återlämnat till mig, och se, detta är i min påse. Och deras hjärtan blev häpna, och de blev oroade gentemot varandra och sade: Vad är detta som Gud har gjort oss? De kom till Jakob, deras fader, i landet Kanaan, och rapporterade till honom alla de händelser som drabbat dem, sägande, Mannen, herrn över landet, har talat hårt till oss och satte oss i fängelse som om vi vore spioner i landet. Vi sade till honom: Vi är fredliga,

vi är inte spioner. Tolv bröder är vi, söner till vår fader, den ene existerar inte, men den yngste är med vår fader idag i landet Kanaan. Mannen som är herre över landet sade till oss: Genom detta skall jag veta att ni är fredliga: lämna en broder här hos mig, och ta med er inköpet av spannmål för ert hus och ge er av. Och för er yngre broder till mig, och jag kommer att veta att ni inte är spioner, utan att ni är fredliga, och jag kommer att ge er broder tillbaka till er, och ni skall handla i landet. Det hände att när de tömde sina säckar, så var vars och ens bunt av silver i sin säck, och de såg sina buntar av silver, de själva och deras fader, och de blev rädda. Jakob, deras fader, sade till dem: Mig har ni berövat barn, Josef finns inte, Simeon finns inte, och Benjamin ska ni ta; på mig har allt detta kommit. Ruben sade till deras fader: Döda mina två söner om jag inte bringar honom till dig. Giv honom i min hand, och jag skall bringa honom tillbaka till dig. Men han sade: Min son kommer inte att gå ner med er, eftersom hans broder dog, och han ensam har lämnats kvar, och om något händer honom så att han blir försvagad på den väg ni går, så kommer ni att föra ner min ålderdom med sorg till dödsriket.

43

Men hungersnöden tilltog över landet. Det hände att när de hade fullbordat att uppäta säden som de hade fört från Egypten, sade deras fader till dem: Gå igen och köp åt oss lite mat. Judas sade till honom: Mannen, jordens herre, har vittnat för oss och sagt: Ni skall inte se mitt ansikte, om inte er yngre broder är med er. Om du därför sänder vår broder med oss, skall vi gå ner och köpa mat åt dig. Om du inte sänder vår broder med oss, kommer vi inte att gå, för mannen sade till oss: Ni kommer inte att se mitt ansikte, om inte er yngre broder är med er. Israel sade: Varför skadade ni mig genom att berätta för mannen att ni har en

broder? Men de sade: Mannen frågade oss ingående om oss och vår släkt och sade: Lever er fader fortfarande, och har ni en broder? Och vi svarade honom enligt detta förhör. Hur kunde vi veta att han skulle säga till oss: För hit er broder? Men Judas sade till sin fader Israel: Sänd pojken med mig, och vi skall resa och gå, så att vi lever och inte dör, både vi och du och vårt bagage. Jag väntar på honom, från min hand skall du söka honom, om jag inte bringar honom till dig och ställer honom framför dig, så kommer jag att ha syndat mot dig alla dagar. Om vi inte hade dröjt, skulle vi redan ha återvänt två gånger. Sade men till dem Israel, deras fader: Om det är så, gör detta: tag av jordens frukter i era kärl och för ner till mannen gåvor av harts och av honung, rökelse och myrra och terebint och nötter. Och tag dubbelt silver i era händer; det silver som hade återvänt i era säckar, för tillbaka med er, kanske det är ett misstag. Och tag er broder, och res er upp och gå ner till mannen. Men må min Gud ge er gunst inför mannen och sända tillbaka er ene broder och Benjamin, ty jag är ju liksom barnlös, barnlös.

Männen tog dessa gåvor och det dubbla silvret i sina händer och Benjamin, och de reste sig och gick ner till Egypten, och de stod inför Josef. Josef såg dem och Benjamin, hans bror av samma moder, och sade till den som var över hans hus: För in männen i huset och slakta offer och förbered, ty männen skall äta bröd med mig vid middagstiden. Mannen gjorde som Josef sade, och förde in männen i Josefs hus. Efter att ha sett att de hade blivit förda in i Josefs hus, sade männen: På grund av silvret som hade blivit återvänt i våra säckar i början, blir vi förda in, för att falskt anklaga oss och attackera oss, för att ta oss som slavar och våra åsnor. Efter att ha närmat sig mannen som var över Josefs hus, talade de till honom vid husets port, sägande: Herre, vi behöver komma ner till början för att köpa mat. Det hände att när vi kom

till härbärget och öppnade våra säckar, och se, var och ens silver var i hans säck, vårt silver i full vikt, har vi nu fört tillbaka i våra händer. Och annat silver förde vi med oss för att köpa mat, vi vet inte vem som kastade silvret i våra säckar. Han sade till dem: Nåd vare med er, frukta inte. Er Gud och era fäders Gud har gett er skatter i era säckar, och ert silver har jag mottagit i gott skick. Och han förde ut Simeon till dem. Och han förde vatten för att tvätta deras fötter, och gav fodder åt deras åsnor. De förberedde gåvorna tills Josef skulle komma vid middagstiden, för de hade hört att han skulle äta där. Josef inträdde i huset, och de förde fram till honom de gåvor som de hade i sina händer, in i huset, och de tillbad honom med ansiktet mot jorden. Han frågade dem: Hur har ni det? Och sade till dem: Är er fader frisk, den gamle mannen som ni talade om? Lever han ännu? De sade: Vår fader, din tjänare, mår väl, han lever ännu. Och han sade: Välsignad vare den mannen inför Gud. Och de böjde sig ner och tillbad honom. När Josef tittade upp med sina ögon såg han Benjamin, sin bror av samma moder, och sade: Är denne er yngre broder, som ni sade till mig att ni skulle föra hit? Och han sade: Gud förbarme sig över dig, mitt barn. Josef blev oroad, för hans inre vreds om på grund av hans broder, och han sökte att gråta, men efter att ha gått in i kammaren grät han där.

Och efter att ha tvättat ansiktet gick han ut och behärskade sig, och sade: Sätt fram brödet. Och de satte fram mat till honom ensam, och till dem för sig själva, och till egyptierna som åt middag tillsammans med honom för sig själva, för egyptierna kunde inte äta tillsammans med hebreerna, ty det är en styggelse för egyptierna. De satt inför honom, den förstfödde enligt sina privilegier och den yngre enligt sin ungdom, och människorna var förvånade, var och en gentemot sin broder. De lyfte portioner från hans bord till sig själva, och Benjamins portion blev fem gånger

större än alla de andras portioner, och de drack och blev glada med honom.

44

Och Josef befallde den som var över hans hus och sade: Fyll männens säckar med mat, så mycket som de är i stånd att bära, och lägg var och ens silver över säckens mun. Och kasta min silverbägare i den yngres säck, och priset för hans säd. Det hände enligt Josefs ord, såsom han sade.

Morgonen grydde, och männen skickades i väg, de själva och deras åsnor. När de hade gått ut från staden och inte kommit långt bort, sade Josef till den som var över hans hus: Stå upp och förfölj männen, och när du hinner upp dem skall du säga till dem: Varför har ni återgäldat ont i stället för gott? Varför stal ni min silverbägare? Är inte detta den som min herre dricker ur? Han själv utövar ju spådom med den. Ni har gjort något ont som ni utfört. Och när han hade funnit dem, sade han till dem enligt dessa ord. De sade till honom: Varför talar herren sådana ord? Må det aldrig ske att dina tjänare skulle göra enligt detta ord. Om vi verkligen återlämnade till dig det silver som vi fann i våra säckar från Kanaans land, hur skulle vi då stjäla silver eller guld från din herres hus? Hos vem du än finner koppen bland dina barn, låt honom dö, och vi skall vara tjänare åt vår herre. Den sade: Och nu, som ni säger, så skall det vara: hos vem bägaren blir funnen, han skall vara min tjänare, men ni skall vara rena. Och de skyndade sig, och var och en tog ner sin säck på marken, och var och en öppnade sin säck. Han undersökte och började från den äldre tills han kom till den yngre, och han fann bägaren i Benjamins säck. Och de rev sönder sina kläder, och var och en lade sin säck på sin åsna, och de vände tillbaka till staden.

Judas och hans bröder inträdde till Josef medan han fortfarande var där, och de föll framför honom på marken. Josef sade till dem: Vad är detta för sak ni har gjort? Vet ni inte att en man sådan som jag spår genom spådom? Sade men Judas: Vad skall vi säga i svar till herren, eller vad skall vi tala, eller hur skall vi rättfärdigas? Gud har funnit orättfärdigheten hos dina barn. Se, vi är tjänare till vår herre, både vi och den hos vilken bägaren blev funnen. Men Josef sade: Låt det inte bli så för mig att göra detta. Den man hos vilken bägaren blev funnen, han själv skall vara min tjänare, men ni skall gå upp i frid till er fader. Judas närmade sig honom och sade: Jag ber, herre, låt din tjänare tala ett ord inför dig, och bli inte arg på din tjänare, eftersom du är som Farao. Herre, du frågade dina barn och sade: Har ni en fader eller en broder? Och vi sade till herren: Vi har en äldre fader, och ett barn av hans ålderdom, ett yngre barn, och hans broder dog, men han ensam blev kvar åt sin moder, och fadern älskade honom. Du sade till dina barn: För ner honom till mig, och jag ska ta hand om honom. Och vi sade till herren: Barnet kommer inte att kunna lämna sin fader, men om han lämnar fadern, kommer han att dö. Men du sa till dina barn: om inte er yngre broder kommer ner med er, ska ni inte fortsätta att se mitt ansikte. Men det hände när vi gick upp till din tjänare, vår fader, att vi rapporterade vår herres ord till honom. Vår fader sade: Gå igen och köp åt oss lite mat. Vi sade: Vi kommer inte att kunna gå ner, men om vår yngre broder går ner med oss, då kommer vi att gå ner, för vi kommer inte att kunna se mannens ansikte, då vår yngre broder inte är med oss. Men vår fader sade till oss: Ni vet att kvinnan födde två åt mig, Och den ene gick ut från mig, och ni sade att han har blivit uppäten av vilddjur, och jag har inte sett honom ända till nu. Om ni därför tar även denne från mitt ansikte, och det händer honom något ont på vägen, så kommer ni att föra ner min ålderdom med sorg till dödsriket. Nu därför, om jag går in till ditt barn, vår fader,

och barnet inte är med oss, men hans själ är bunden vid denna själ, Och det kommer att ske att när han ser att barnet inte är med oss, kommer han att dö, och dina tjänare kommer att föra din tjänares, vår faders, ålderdom med sorg ner i dödsriket. Din tjänare har nämligen från fadern mottagit barnet och sagt: om jag inte för honom till dig och ställer honom framför dig, kommer jag att ha syndat mot fadern alla dagar. Nu därför kommer jag att förbli hos dig som tjänare i stället för barnet, som tjänare åt herren, men låt barnet gå upp med sina bröder. Hur skulle jag kunna gå upp till fadern, när barnet inte är med oss? Så att jag inte ser de olyckor som kommer att drabba min fader.

45

Och Josef kunde inte uthärda alla de som stod vid honom, utan sade: Sänd bort alla från mig, och ingen stod vid Josef när han gjorde sig känd för sina bröder. Och han släppte sin röst med gråt, och alla egyptierna hörde det, och det blev hörbart i Faraos hus. Men Josef sade till sina bröder: Jag är Josef, lever min fader fortfarande? Och bröderna kunde inte svara honom, för de blev förskräckta. Men Josef sade till sina bröder: Kom närmare mig, och de kom närmare, och han sade: Jag är Josef, er broder, som ni sålde till Egypten. Nu ska ni därför inte bli bedrövade, och låt det inte heller framstå som hårt för er att ni sålde mig hit, för Gud sände mig före er till liv. Detta är det andra året av hungersnöd på jorden, och det återstår ännu fem år under vilka det inte kommer att finnas någon plöjning eller skörd. Gud sände mig före er, för att lämna kvar en kvarleva av er på jorden, och för att föda upp er stora kvarleva. Nu därför har inte ni sänt mig hit, utan Gud, och han gjorde mig som en fader för Farao, och herre över hela hans hus, och härskare över hela Egyptens land. Skynda er därför upp till min fader, och säg till honom, detta säger din son Josef, Gud

har gjort mig till herre över hela Egyptens land, kom därför ner till mig, och dröj inte, Och du kommer att bo i landet Gesem i Arabien, och du kommer att vara nära mig, du och dina söner och dina söners söner, dina får och dina oxar och allt som tillhör dig. Och jag kommer att föda dig där, för det är ännu fem år av hungersnöd, så att inte du förstörs, du och dina söner och alla dina ägodelar. Se, era ögon ser, och ögonen på Benjamin min broder, att det är min mun som talar till er. Rapportera därför till min fader all min härlighet i Egypten och allt ni har sett, och skynda er att föra min fader hit. Och han föll över Benjamins, sin broders, nacke och grät över honom, och Benjamin grät över hans nacke. Och efter att ha kysst alla sina bröder grät han över dem, och efter detta talade hans bröder till honom.

Och rösten blev vitt hörd i Faraos hus, sägande: Josefs bröder har kommit. Och Farao gladdes och hans tjänare. Farao sade till Josef: Säg till dina bröder, gör detta, fyll era säckar och ge er av till Kanaans land. Och när ni har tagit med er er fader och era ägodelar, kom till mig, och jag skall giva er av alla Egyptens goda ting, och ni skall äta jordens märg. Du men befalla detta: att ta åt dem vagnar från Egyptens land för era barn och era hustrur, och sedan ni tagit med er er fader, kommen hit. Och ni ska inte spara era ögon åt era ägodelar, för alla Egyptens goda ting ska tillhöra er. Israels söner gjorde således, och Josef gav dem vagnar enligt det som sagts av kung Farao, och han gav dem proviant för vägen, Och till alla gav han dubbla dräkter, men till Benjamin gav han tre hundra guldmynt och fem ombyten av dräkter. Och till sin fader sände han enligt detsamma, och tio åsnor som bar av alla de goda sakerna från Egypten, och tio mulåsnor som bar bröd till sin fader för resan. Han sände ut sina bröder, och de gick, och han sade till dem: Bli inte arga på vägen. Och de gick upp från Egypten och kom in i Kanaans land till Jakob, deras fader. Och de rapporterade

till honom och sade: Din son Josef lever, och han själv härskar över hela Egyptens land. Och Jakob blev häpen till sinnes, för han trodde dem inte. De talade till honom om allt som sagts av Josef, allt som han sade till dem. Men när han såg vagnarna som Josef hade sänt för att hämta honom, återupplivades anden hos Jakob, deras fader. Israel sade: Det är stort för mig om min son Josef ännu lever. Jag ska gå och se honom innan jag dör.

46

Men Israel bröt upp med allt sitt och kom till Edens brunn, och offrade offer åt sin fader Isaks Gud. Gud sade till Israel i en syn om natten: Jakob, Jakob. Han svarade: Vad är det? Men han säger till honom: Jag är dina fäders Gud, frukta inte att gå ner till Egypten, för till ett stort folk skall jag göra dig där. Och jag skall gå ner med dig till Egypten, och jag skall föra upp dig i slutet, och Josef skall lägga sina händer på dina ögon. Jakob reste upp från edens brunn, och Israels söner tog upp sin fader, och bagaget, och sina hustrur, på de vagnar som Josef hade sänt för att föra honom. Och efter att ha tagit upp sina ägodelar och all den egendom som de hade förvärvat från landet Kanaan, inträdde Jakob i Egypten med hela sin avkomma. Söner och söner av hans söner med honom, döttrar och döttrar av hans döttrar, och hela hans säd förde han in i Egypten. Dessa är namnen på Israels söner som inträtt i Egypten tillsammans med Jakob, deras fader. Jakob och hans söner, Jakobs förstfödde, Ruben. Reubens söner var Enoch och Pallu, Hezron och Charmi. Simeons söner: Jemuel och Jamin och Ehud och Jachin och Zohar och Saul, son till den kanaanéiska kvinnan. Levis söner: Gershon, Kath och Merari. Judas söner var Er och Onan och Shiloh och Phares och Zerah, men Er och Onan dog i Kanaans land, och Phares söner blev Hezron och Jemuel. Söner av Issakar: Tola och Phua och Hashum och Shimron.

Zebuluns söner: Sered, Allon och Achoel. Dessa är Leahs söner, som hon födde åt Jakob i Mesopotamien i Syrien, och Dina hans dotter; alla själar, söner och döttrar, trettiotre. Söner till Gad: Saphon och Angis och Sannis och Thasoban och Aedeis och Aroedeis och Areeleis. Ashers söner var Jemna, Iessoua och Ieoul och Baria och Sara, deras syster. Barias söner var Chobor och Melchiil. Dessa är Zilpahs söner, som Laban gav åt Lea, sin dotter, och hon födde dessa åt Jakob, sexton själar. Söner till Rachel, Jakobs hustru: Josef och Benjamin. Josefs söner blev till i Egyptens land, vilka Aseneth, dotter till Potiphera, präst i Heliopolis, födde åt honom: Manasse och Efraim. Manasses söner blev till, vilka den syriska bihustryn födde åt honom: Makir. Makir födde Gilead. Efraims, Manasses broder, söner var Sutelah och Tahan. Sutelehs söner var Edom. Benjamins söner var Bala och Bechor och Asbel. Balas söner blev Gera och Noeman och Ahija och Ros och Muppim, och Gera födde Arad. Dessa är Rakels söner, som hon födde åt Jakob, sammanlagt arton personer. Söner till Dan: Asom. Och Naftalis söner: Asiel och Guni och Issar och Sollem. Dessa är söner till Ballas, som Laban gav åt Rachel, sin dotter, och hon födde dessa åt Jakob, sammanlagt sju själar. Alla själar som inträtt med Jakob in i Egypten, de som kommit ut ur hans länder, förutom kvinnorna av Jakobs söner, alla själar, sextiosex Josefs söner som föddes för honom i Egyptens land var nio själar. Alla själar av Jakobs hus som gick in med Jakob i Egypten var sjuttiofem själar.

Men Judah sände han före honom till Josef, för att möta honom vid Hjältarnas stad, in i landet Rameses. Men Josef spände för sina vagnar och for upp för att möta sin fader Israel vid Hjältarnas stad, och när han visade sig för honom föll han om hans hals och grät bitterligen. Och Israel sade till Joseph: Jag kan dö nu, eftersom jag har sett ditt ansikte, för du lever fortfarande.

Josef sade till sina bröder: Jag skall gå upp och underrätta Farao, och jag skall säga till honom: Mina bröder och min faders hus, som var i Kanaans land, har kommit till mig. Men männen är herdar, för de var boskapsskötare, och de har fört med sig boskapen och oxarna och allt sitt. Om Farao därför kallar er och säger till er: Vad är ert arbete? Ni skall säga: Vi, dina tjänare, är boskapsskötare från vår ungdom ända till nu, både vi och våra fäder, så att ni må bo i Gesems land i Arabien, ty en styggelse för egyptierna är varje fåraherde.

47

Josef kom och rapporterade till Farao och sade: Min fader och mina bröder och deras boskap och deras oxar och allt som är deras har kommit från Kanaans land, och se, de är i landet Gosem. Från sina bröder tog han fem män och ställde dem inför Farao. Och Farao sade till Josefs bröder: Vad är ert arbete? De sade till Farao: Fårherdar är dina tjänare, både vi och våra fäder. De sade till Farao: Att vistas i landet har vi kommit, för det finns inte bete till din barns boskap, eftersom hungersnöden har förstärkt i landet Kanaan. Nu därför skall vi bo i landet Goshen. Men Farao sade till Josef: Låt dem bo i landet Goshen, och om du vet att det finns mäktiga män bland dem, sätt dem som härskare över min boskap. Jakob och hans söner kom till Josef i Egypten, och Farao, Egyptens kung, hörde det. Och Farao sade till Josef: Din fader och dina bröder har kommit till dig. Se, Egyptens land ligger framför dig, bosätt din fader och dina bröder i det bästa landet. Josef förde in sin fader Jakob och ställde honom framför Farao, och Jakob välsignade Farao. Farao sade till Jakob: Hur många år är ditt livs dagar? Och Jakob sade till Farao: Mitt livs år, under vilka jag vistas som främling, är hundratrettio år. Få och onda har mitt livs år varit; de har inte nått upp till mina fäders livs år, under vilka de

vistades som främlingar. Och efter att Jakob hade välsignat Farao, gick han ut från honom.

Och Josef bosatte sin fader och sina bröder och gav dem besittning i Egyptens land, i det bästa landet, i landet Rameses, såsom Farao hade befallt. Och Josef mätte ut spannmål till sin fader och till bröderna och till hela sin faders hus, efter var persons behov.

Säd fanns inte i hela landet, för hungersnöden var mycket svår, och Egyptens land och Kanaans land försvagades av hungersnöden. Men Josef samlade allt det silver som fanns i landet Egypten och i landet Kanaan, för den säd som de köpte, och han mätte ut säd åt dem, och Josef förde in allt silvret i Faraos hus. Och allt silver från Egyptens land och från Kanaans land hade tagit slut, men alla egyptierna kom till Josef och sade: Giv oss bröd, och varför skall vi dö inför dig? Ty vårt silver har tagit slut. Josef sade till dem: För hit er boskap, så ska jag ge er bröd i utbyte mot er boskap, om ert silver har tagit slut. De förde sin boskap till Josef, och Josef gav dem bröd i utbyte mot hästarna, och i utbyte mot fåren, och i utbyte mot oxarna, och i utbyte mot åsnorna, och han närade dem med bröd i utbyte mot all deras boskap under det året. Det året gick ut, och de kom till honom det andra året och sade till honom: Må vi inte någonsin förgås från vår herre! För vårt silver har tagit slut, och våra ägodelar och vår boskap har gått till dig, vår herre, och inget är kvar för oss inför vår herre, utom vår egen kropp och vår jord. Så att vi därför inte dör inför dig, och landet ödeläggs, förvärva oss och vårt land i stället för bröd, och vi och vårt land kommer att vara tjänare till Farao; giv säd, så att vi får och lever och inte dör, och landet inte kommer att ödeläggas. Och Josef förvärvade hela egyptiernas land åt Farao, för egyptierna sålde sin mark åt Farao, eftersom hungersnöden

härskade över dem, och landet blev Faraos. Och folket förslavade han till slavar, från Egyptens yttersta gränser ända till de yttersta, Endast prästernas jord förvärvade Josef inte, för Farao gav en gåva åt prästerna, och de åt av den gåva som Farao gav åt dem, därför sålde de inte sin jord. Men Josef sade till alla egyptierna: Se, jag har idag förvärvat er och er jord åt Farao. Tag åt er säd och så jorden. Och avkastningen av den kommer att vara, och ni skall ge den femte delen till Farao, men de fyra delarna kommer att vara till er själva till utsäde för jorden, och till mat för er, och för alla de i era hus. Och de sa: Du har räddat oss, vi har funnit nåd inför vår herre, och vi kommer att vara Faraos tjänare. Och Josef fastställde för dem en förordning som gäller till denna dag över Egyptens land, att avsända till Farao, utom prästernas jord endast, den tillhörde inte Farao.

Men Israel bosatte sig i Egyptens land, i Goshens land, och de ärvde den, och de ökade och mångfaldigades storligen. Jakob levde i landet Egypten i sjutton år, och Jakobs livsdagar blev hundrafyrtiosju år. Dagarna närmade sig för Israel att dö, och han kallade sin son Josef och sade till honom: Om jag har funnit ynnest inför dig, lägg din hand under min lår och du skall göra mot mig barmhärtighet och trohet, att inte begrava mig i Egypten. Men jag kommer att vila med mina fäder, och du skall föra mig bort från Egypten och begrava mig i deras grav. Han sade: Jag skall göra enligt ditt ord. Men han sade, Svär till mig, och han svor till honom, och Israel böjde sig på spetsen av sin stav.

48

Det hände efter dessa ord, och det rapporterades till Josef att din fader är sjuk, och han tog med sig sina två söner Manasse och Efraim och kom till Jakob. Det rapporterades till Jakob med

orden: Se, din son Josef kommer till dig, och Israel stärkte sig och satte sig upp på sängen. Och Jakob sade till Josef: Min Gud visade sig för mig i Luz i Kanaans land och välsignade mig, Och han sade till mig: Se, jag skall öka dig och föröka dig, och jag skall göra dig till folkslags församlingar, och jag skall ge dig detta land, och din säd efter dig, till evig besittning. Nu därför är dina två söner, de som föddes åt dig i Egyptens land innan jag kom till dig in i Egypten, mina; Efraim och Manasse, såsom Ruben och Simeon skall de vara mina. Men den avkomma som du föder efter dessa kommer att vara under deras bröders namn; de kommer att kallas efter deras arvslotter. Men när jag kom från Mesopotamien i Syrien, dog din mor Rachel i Kanaans land, när jag närmade mig hippodromen Chabratha i landet, för att komma till Efrata, och jag begravde henne vid vägen till hippodromen, denna är Betlehem.

Men när Israel såg Josefs söner, sade han: Vilka är dessa? Josef sade till sin fader: De är mina söner, som Gud har gett mig här. Och Jakob sade: För dem till mig, så att jag ska välsigna dem. Israels ögon var dimmiga av ålderdom, och han kunde inte se, och han förde dem nära sig, och han kysste dem, och han omfamnade dem. Och Israel sade till Josef: Se, jag har inte blivit berövad ditt ansikte, och se, Gud har visat mig även din säd. Och Josef ledde ut dem från sina knän, och de tillbad honom med ansiktet mot jorden. Men Josef tog sina två söner, Efraim vid sin högra sida, från Israels vänstra, och Manasse från sin vänstra, från Israels högra sida, och förde dem nära till honom. Men Israel sträckte ut sin högra hand och lade den på Efraims huvud, denne var den yngre, och sin vänstra på Manasses huvud, med händerna korsvis.

Och han välsignade dem och sade: Den Gud som mina fäder behagade inför honom, Abraham och Isak, den Gud som har närt mig från min ungdom intill denna dag, Ängeln som befriade mig

från allt ont, välsigne dessa barn, och mitt namn skall åkallas i dem, och mina fäders namn Abraham och Isak, och må de föröka sig till en stor mängd på jorden. När Josef såg att hans fader lade sin högra hand på Efraims huvud, tedde sig detta tungt för honom, och Josef fattade sin faders hand för att ta bort den från Efraims huvud och lägga den på Manasses huvud. Josef sade till sin fader: Inte så, fader, för denne är den förstfödde. Lägg din högra hand på hans huvud. Och han ville inte, men sade: Jag vet, mitt barn, jag vet, och denne kommer att bli till ett folk, och denne kommer att upphöjas, men hans yngre broder kommer att bli större än han, och hans säd kommer att bli till en mängd av nationer. Och han välsignade dem på den dagen och sade: Genom er skall Israel välsignas, när de säger: Må Gud göra dig som Efraim och som Manasse. Och han placerade Efraim framför Manasse. Men Israel sade till Josef: Se, jag dör, och Gud kommer att vara med er, och han kommer att föra er tillbaka till era fäders land. Jag ger dig Sikem som något exceptionellt framför dina bröder, som jag tog från amoreernas hand med mitt svärd och båge.

49

Men Jakob kallade sina söner och sade till dem: Samlas, så att jag må förkunna för er vad som kommer att hända er i de sista dagarna. Samlas och hör mig, Jakobs söner, hör Israel, hör er fader. Reuben, min förstfödde, du min styrka och början av mina barn, svår att bära och svår i din egensinnighet. Du har handlat arrogant som vatten, koka inte över, för du gick upp på din fars säng, då orenade du bädden som du gick upp på. Simeon och Levi, bröder, fullbordade orättvisa genom sitt val. I deras råd må min själ inte komma, och i deras sammanslutning må min lever inte strida, eftersom de i sin vrede dödade människor, och i sin begär

senklippte de tjuren. Förbannad vare deras vrede, ty den är egensinnig, och deras raseri, ty det förhärdades. Jag skall dela dem i Jakob och skingra dem i Israel. Judah, dig prisade dina bröder, dina händer på dina fienders rygg, din faders söner skall buga sig för dig. En lejonunge av Juda, från skottet, min son, du gick upp, du lade dig ner och sov som ett lejon och som en unge, vem skall väcka honom? Härskaren kommer inte att upphöra från Juda, och ledaren från hans länder, tills det kommer som är förbehållet honom, och han är nationernas förväntan. Bindande sitt föl vid vinrankan, och fölet av sin åsna vid rankan, skall han tvätta sin dräkt i vin och sin klädsel i druvors blod. Gnistrande är hans ögon av vin, och vita är hans tänder som mjölk. Zebulun kommer att bo vid kusten och han vid fartygens hamn, och kommer att sträcka sig ända till Sidon. Issachar begärde det goda, vilande mellan arvslotterna. Och när han såg att vilan var god och att jorden var bördig, lade han sin axel under för att slita, och han blev en jordbrukare. Dan kommer att döma sitt folk, liksom även en stam i Israel. Och låt Dan bli en orm på vägen, som sitter i väntan vid stigen, som biter hästens häl, och ryttaren skall falla bakåt, väntande på Herrens frälsning. Gad, en raidande trupp skall anfalla honom, men han själv skall anfalla dem i hälarna. Asher, hans bröd är fett, och han skall giva läckerheter åt furstar. Naphtali är en utbredd stam som ger skönhet i avkomman. Josef, min son som vuxit, min avundade son som vuxit, min yngsta son, vänd tillbaka till mig. Mot honom som de övervägde smädade de, och pilmästarna bar agg mot honom. Och deras bågar krossades med kraft, och senorna i deras armars hand blev utmattade, genom Jakobs härskares hand, därifrån den mäktige i Israel från din faders Gud. Och min Gud hjälpte dig, och välsignade dig med välsignelse från himlen ovan, och välsignelse av jorden som har allt, för välsignelsens skull av bröst och livmoder, Välsignelserna från din fader och din moder övervägde välsignelserna från de

eviga bergen och välsignelserna från de evigt flödande kullarna. De skall vara på Josefs huvud och på kronan av den som ansågs bland bröderna. Benjamin är en rovgirig varg, på morgonen ska han äta ännu, och in på kvällen ger han näring. Alla dessa var Jakobs tolv söner, och detta talade deras fader till dem, och han välsignade dem, var och en enligt hans välsignelse välsignade han dem. Och han sade till dem: Jag fogas till mitt folk, begrav mig med mina fäder i grottan som är på hetiten Efrons fält. I den dubbla grottan, mittemot Mamre, i landet Kanaan, som Abraham förvärvade grottan från hettiten Efron som gravplats. Där begravde de Abraham och Sara, hans hustru, där begravde de Isak och Rebecka, hans hustru, där begravde de Lea, I ägande av fältet och av grottan som var i det, från Hets söner. Och Jakob upphörde med att befalla sina söner, och efter att ha lyft upp sina fötter på sängen upphörde han och lades till sitt folk.

50

Och Josef föll över sin faders ansikte, grät över honom och kysste honom. Och Josef befallde sina tjänare, balsamerarna, att balsamera sin fader, och balsamerarna balsamerade Israel. Och de fullgjorde hans fyrtio dagar, ty således räknas dagarna för begravningen, och Egypten sörjde honom i sjuttio dagar. Eftersom sorgdagarna hade passerat, talade Josef till Faraos furstar och sade: Om jag har funnit nåd inför er, så tala om mig inför Farao och säg, Min fader lät mig svära och sade: I den grav som jag grävde åt mig själv i Kanaans land, där skall du begrava mig. Nu därför, när jag har gått upp, skall jag begrava min fader och sedan återvända. Och Farao sade till Josef: Gå upp och begrav din fader, såsom han lät dig svära. Och Josef gick upp för att begrava sin fader, och med honom kom alla Faraos tjänare och de äldste i hans hus och alla de äldste i Egyptens land. Och hela Josefs

hushåll, och hans bröder, och hela hans faderliga hus, och hans släktskap, och fåren, och oxarna lämnades kvar i landet Gosen. Och vagnar och ryttare gick upp tillsammans med honom, och lägret blev mycket stort. Och de kom till tröskgolvet Atad, som ligger bortom Jordan, och de sörjde honom med stor och mycket stark sorg, och han höll sorg för sin fader i sju dagar. Och invånarna i landet Kanaan såg sörjandet på Atads tröskgolv, och de sade: Detta är en stor sorg för egyptierna. Därför kallade han det namnet Egyptens sorg, som är bortom Jordan. Och hans söner gjorde så åt honom. Och hans söner tog upp honom till Kanaans land och begravde honom i den dubbla grottan, som Abraham förvärvade som gravplats från hettiten Efron, mittemot Mamre. Och Josef återvände till Egypten, han själv och hans bröder, och de som hade gått upp tillsammans för att begrava hans fader.

Men när Josefs bröder såg att deras fader hade dött, sade de: Kanske kommer Josef att hysa agg mot oss och vedergälla oss allt det onda som vi har visat mot honom. Och när de hade kommit till Josef sade de, din fader lät oss svära före sitt slut och sade, Således sade ni till Josef: Förlåt dem deras orättfärdighet och deras synd, eftersom de visade dig ondska, och mottag nu orättfärdigheten från Gudens tjänare, din faders. Och Josef grät när de talade till honom. Och när de hade kommit till honom sade de: Vi vet att vi är dina tjänare. Och Josef sa till dem: Frukta inte, för jag tillhör Gud. Ni planerade ont mot mig, men Gud planerade gott för mig, så att det skulle ske som det har skett idag, och mycket folk skulle få näring. Och han sa till dem: Frukta inte, jag ska försörja er och era hus. Och han tröstade dem och talade till deras hjärtan. Och Josef bodde i Egypten, han själv och hans bröder, och hela hans faders hushåll, och Josef levde hundra tio år. Och Josef såg Efraims barn, ända till tredje generationen, och Makirs, Manasses sons, söner blev födda på Josefs lår. Och Josef

sade till sina bröder: Jag dör, men Gud kommer att besöka er och föra er upp från detta land in i det land som Gud svor åt våra fäder, Abraham, Isak och Jakob. Och Josef lät Israels söner svära och sade: När Gud besöker er, skall ni föra mina ben härifrån med er. Och Josef dog vid hundratío års ålder, och de begravde honom och lade honom i kistan i Egypten.

Uttåget

1

Dessa är namnen på Israels söner som hade inträtt i Egypten tillsammans med Jakob, deras fader; var och en inträdde med hela sitt hushåll. Reuben, Simeon, Levi, Juda, Issachar, Zebulun, Benjamin, Dan och Naphtali, Gad och Asher. Josef var i Egypten, och alla själar från Jakob var sjuttiofem. Dog Josef, och alla hans bröder, och hela den generationen. Men Israels söner ökade och blev mångfaldigade och blev talrika och blev mycket, mycket starka, och landet mångfaldigade dem. Men en annan kung uppstod över Egypten, som inte kände Josef. Sade till sitt folk, se Israels barns släkte är en stor mängd, och de är starkare än oss. Kom därför, låt oss handla listigt mot dem, för att de inte skall bli många, och när krig skulle hända oss, skall även dessa ansluta sig till fienderna, och efter att ha fört krig mot oss, skall de gå ut ur landet. Och han satte över dem arbetsledare, så att de skulle plåga dem med arbeten. Och de byggde befästa städer åt Farao, både Pitom och Ramesse och On, som är Solens stad. Men ju mer de förnedrade dem, desto fler blev de, och de växte mycket, mycket starka, och egyptierna avskydde Israels söner. Och egyptierna förtryckte Israels söner med våld. Och de plågade deras liv med de hårda arbetena, med leran och tegeltillverkningen, och alla arbeten i fälten, med allt det arbete som de förslavade dem med genom våld.

Och kungen av Egypten sade till de hebreiska barnmorskorna, den ena av dem hade namnet Sefora och den andra namnet Fua, Och han sade: När ni hjälper de hebreiska kvinnorna att föda, och de är nära att föda, om det är en pojke, döda honom, men om det är en flicka, låt henne leva. Men

barnmorskorna fruktade Gud, och de gjorde inte såsom kungen av Egypten hade befallt dem, utan de höll de manliga barnen vid liv. Men kungen av Egypten kallade på barnmorskorna och sade till dem: Varför har ni gjort detta och bevarat de manliga barnen vid liv? Men barnmorskorna sade till Farao: De hebreiska kvinnorna är inte som Egyptens kvinnor, för de föder innan barnmorskorna hinner komma till dem, och de födde. Gud gjorde väl mot barnmorskorna, och folket förökades och blev mycket starkt. Eftersom barnmorskorna fruktade Gud, gjorde de sig hus. Farao befallde hela sitt folk och sade: Varje gossebarn som föds åt hebréerna, kasta det i floden, men alla flickebarn ska ni låta leva.

2

Det var någon från Levi stam, som tog en av Levis döttrar. Och hon blev havande och födde en son, och när de såg att han var vacker gömde de honom i tre månader. Eftersom de inte längre kunde gömma honom, tog hans moder en korg och smorde den med asfaltbeck, och lade barnet i den, och placerade den i träsket vid floden. Och hans syster bevakade från fjärran för att få veta vad som skulle hända honom.

Faraos dotter gick ner för att bada vid floden, och hennes tjänarinnor gick förbi vid floden, och när hon såg korgen i träsket, sände hon tjänarinnan som tog upp den. Efter att ha öppnat ser hon ett barn som gråter i korgen, och Faraos dotter skonade det, och hon sade: Detta är ett av hebréernas barn. Och hans syster sade till Faraos dotter: Vill du att jag kallar till dig en ammande kvinna från hebréerna, så att hon kan amma barnet åt dig? Men Faraos dotter sade: Gå. Och den unga kvinnan gick och kallade barnets moder. Faraos dotter sade till henne: Bevara detta barn åt mig och amma det åt mig, så skall jag ge dig lön. Kvinnan tog

barnet och ammade det. När barnet hade vuxit upp förde hon det till Faraos dotter, och det blev henne till son. Hon gav honom namnet Moses och sade: Ur vattnet tog jag upp honom.

Det hände under dessa många dagar att Moses, som hade blivit stor, gick ut till sina bröder, Israels söner, och när han hade uppfattat deras möda, ser han en egyptisk man slå en viss hebré, en av hans egna bröder, av Israels söner. Efter att ha sett sig omkring här och där ser han ingen, och efter att ha slagit egyptiern gömde han honom i sanden. Men efter att ha gått ut den andra dagen, ser han två hebreiska män slåss, och säger till den som gör orätt: Varför slår du din nästa? Men han sade: Vem har utsett dig till härskare och domare över oss? Vill du inte döda mig på samma sätt som du dödade egyptiern igår? Då blev Moses rädd och sade: Om detta nu har blivit uppenbart. Farao hörde detta ordet, och sökte att döda Mose. Men Mose drog sig tillbaka från Faraos ansikte, och bodde i Midians land. När han hade kommit till Midians land, satte han sig vid brunnen. Prästen i Midian hade sju döttrar som vaktade sin fader Jetros får, och när de kom dit drog de vatten tills de fyllde reservoarerna för att vattna sin fader Jetros får. Men när herdarna kom drev de bort dem, men Mose reste sig och räddade dem, och han drog upp vatten åt dem och vattnade deras får. De kom till Raguel, deras fader, och han sade till dem: Varför skyndade ni er att komma idag? De sade: En egyptisk man räddade oss från herdarna, och han drog upp vatten åt oss och vattnade våra får. Den sade till sina döttrar: Var är han? Varför har ni lämnat kvar mannen? Kalla därför på honom, så att han äter bröd. Mose blev bosatt hos mannen, och han gav sin dotter Sippora till hustru åt Mose. Kvinnan blev havande och födde en son, och Moses gav honom namnet Gershom, sägande: Jag är en främling i ett främmande land. Men efter de många dagarna dog kungen av Egypten, och Israels söner stönade från

arbetet, och ropade ut, och deras rop gick upp till Gud från arbetet. Och Gud hörde deras sorg, och Gud kom ihåg sitt förbund med Abraham och Isak och Jakob. Och Gud såg Israels söner, och han blev känd för dem.

3

Och Moses vallades fåren som tillhörde Jethro, hans svärfar, prästen i Midian, och han ledde fåren till öknen och kom till berget Horeb. En Herrens ängel syntes för honom i eldslåga från busken, och han ser att busken brinner i eld, men busken brann inte upp. Men Moses sade, efter att ha gått fram: Jag skall se denna stora vision, varför busken inte bränns upp. Men när Herren såg att han närmade sig för att se, kallade Herren honom från busken och sade: Mose, Mose. Och han svarade: Vad är det? Men han sade: Närma dig inte hit, lossa sandalen från dina fötter, för platsen där du står är helig mark. Och han sa: Jag är din faders Gud, Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud. Och Mose vände bort sitt ansikte, för han var rädd för att blicka direkt inför Gud. Herren sade till Moses: Jag har sett mitt folks lidande i Egypten, och jag har hört deras skri från arbetsdrivarna, ty jag känner deras smärta, Och jag gick ner för att befria dem från egyptiernas hand, och för att leda ut dem från det landet, och för att föra in dem till ett gott och vidsträckt land, till ett land som flyter av mjölk och honung, till kananéernas, hettiternas, amoreernas, perisseernas, girgasheernas, hiveernas och jebusiternas plats. Och nu, se, Israels söners rop har kommit till mig, och jag har sett det förtryck som egyptierna utsätter dem för. Och nu kom hit, jag will sända dig till Farao, Egyptens kung, och du skall föra ut mitt folk, Israels söner, från Egyptens land.

Och Moses sade till Gud: Vem är jag, att jag skall gå till Farao, Egyptens kung, och att jag skall föra ut Israels söner från Egyptens land? Gud sade till Moses: Jag kommer att vara med dig, och detta ska vara tecknet för dig att jag har sänt dig: när du har fört mitt folk ut ur Egypten, ska ni tjäna Gud på detta berg. Och Moses sade till Gud: Se, jag kommer att gå ut till Israels söner, och jag kommer att säga till dem: Våra fäders Gud har sänt mig till er. De kommer att fråga mig: Vad är hans namn? Vad skall jag säga till dem? Och Gud sade till Moses: Jag är den Varande, och sade: Så skall du säga till Israels söner: Den Varande har sänt mig till er. Och Gud sade igen till Moses: Så skall du säga till Israels söner: Herren, våra fäders Gud, Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud, har sänt mig till er. Detta är mitt eviga namn och min åminnelse från släkte till släkte. När du har kommit, samla därför de äldstes råd av Israels söner, och du skall säga till dem: Herren, vår fäders Gud, har uppenbarat sig för mig, Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud, sägande: Jag har besökt er med ett besök, och allt som har hänt er i Egypten. Och han sade: Jag skall föra upp er från egyptiernas lidande, in i kananeernas, hettiternas, amoreernas, perisseernas, girgaseernas, hiveernas och jebusiternas land, in i ett land som flyter av mjölk och honung. Och de kommer att höra din röst, och du kommer att gå in, du och Israels äldsteråd, till Farao, Egyptens kung, och du kommer att säga till honom: Hebréernas Gud har kallat oss, vi kommer därför att gå tre dagars väg in i öknen, så att vi må offra till vår Gud. Jag vet att Farao, Egyptens kung, inte kommer att släppa er att gå, om inte med mäktig hand. Och när jag har sträckt ut min hand, kommer jag att slå egyptierna med alla mina under som jag kommer att göra bland dem, och efter detta skall han sända bort er. Och jag kommer att ge nåd åt detta folk inför egyptierna, och när ni avreser, kommer ni inte att avresa tomhänta, Men varje kvinna kommer att be från sin granne och sin samboende om

silverkärl och guldkärl och kläder, och ni skall lägga dem på era söner och på era döttrar, och ni skall plundra egyptierna.

4

Men Moses svarade och sade: Om de inte tror mig och inte heller lyssnar till min röst, så kommer de att säga att Gud inte har visat sig för dig. Vad skall jag säga till dem? Herren sade till honom: Vad är detta i din hand? Han svarade: En stav. Och han sade: Kasta den på jorden, och han kastade den på jorden, och den blev en orm, och Mose flydde från den. Och Herren sade till Moses: Sträck ut din hand och tag fatt om svansen. Han sträckte därför ut sin hand och tog fatt om svansen, och den blev en stav i hans hand. So att de må tro dig, att deras fäders Gud har uppenbarat sig för dig, Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud. Herren sade till honom igen: För in din hand i din barm, och han förde in sin hand i sin barm, och förde ut sin hand ur sin barm, och hans hand blev som snö. Och han sade igen: För in din hand i din barm, och han förde in handen i sin barm, och förde ut den från sin barm, och den återställdes igen till färgen av dess kött. Om de men inte tror dig, och inte heller lyssnar till rösten av det första tecknet, så kommer de att tro dig genom rösten av det andra tecknet. Och det kommer att ske om de inte tror dig angående dessa två tecken och inte heller lyssnar till din röst, då skall du ta från flodens vatten och hälla ut det på det torra, och vattnet som du tar från floden kommer att bli blod på det torra. Men Moses sade till Herren: Jag ber dig, Herre, jag är inte kapabel, varken före igår eller före den tredje dagen, inte heller från det att du började tala till din tjänare. Jag är svag i rösten och trög på tungan. Herren sade till Moses: Vem gav munnen åt människan? Och vem gjorde den hörselskadade och döve, den seende och blinde? Är det inte jag, Gud? Och nu, gå, och jag skall

öppna din mun, och jag skall instruera dig om det du skall tala. Och Moses sade: Jag ber dig, Herre, utse någon annan som är duglig, någon som du kommer att sända. Och Herren blev arg i vrede på Mose och sade: Är inte Aron din broder Leviten; jag vet att han talande skall tala till dig, och se han skall gå ut till möte med dig, och när han ser dig skall han glädjas i sig själv. Och du kommer att säga till honom, och du kommer att ge mina ord i hans mun, och jag kommer att öppna din mun och hans mun, och jag kommer att instruera er i vad ni skall göra. Och han kommer att tala för dig till folket, och han kommer att vara din mun, men du kommer att vara för honom det som rör Gud. Och denna stav, som vändes till en orm, skall du ta i din hand, med vilken du skall göra tecknen.

Moses gick och vände tillbaka till Jethro, hans svärfar, och säger: Jag kommer att gå och vända tillbaka till mina bröder i Egypten och se om de fortfarande lever. Och Jethro sade till Moses: Gå med hälsan. Och efter de många dagarna dog kungen av Egypten. Herren sade till Moses i Midian: Gå, bege dig till Egypten, för alla de som sökte din själ har dött. Och Moses tog sin hustru och sina barn, förde upp dem på lastdjuren, och återvände till Egypten, och Moses tog staven från Gud i sin hand. Herren sade till Moses: När du går och vänder tillbaka till Egypten, se till att utföra alla de under som jag har gett i dina händer framför Farao, men jag skall förhärda hans hjärta, och han skall inte sända ut folket. Men du skall säga till Farao: Så säger Herren: Israel är min förstfödde son. Jag sade till dig: Sänd ut mitt folk, så att de må tjäna mig. Om du verkligen inte önskar att sända ut dem, se då, jag kommer att döda din förstfödde son. Det hände på vägen vid härbärget att Herrens ängel mötte honom och sökte att döda honom. Och Sefora tog en småsten, omskar förhuden av hennes son, och föll ned vid hans fötter, och sade: Blodet av mitt barns

omskärelse har stannat. Och hon gick bort från honom, eftersom hon sade: Blodet från mitt barns omskärelse har upphört. Herren sade till Aaron: Gå ut i öknen för att möta Moses. Och han gick, och mötte honom vid Guds berg, och de kysste varandra. Och Moses rapporterade till Aaron alla Herrens ord, som han hade sänt, och alla de ord som han hade befallt honom. Moses och Aaron gick, och de samlade äldsterådet av Israels söner. Och Aaron talade alla dessa ord, vilka Gud talade till Moses, och han gjorde tecknen inför folket. Och folket trodde och gladde sig, därför att Gud hade besökt Israels söner, och därför att han hade sett deras bedrövelse, och folket böjde sig och tillbad.

5

Och efter detta inträdde Moses och Aaron till Farao och sade till honom: Så säger Herren, Israels Gud: Sänd ut mitt folk, så att de må fira högtid åt mig i öknen. Och Farao sade: Vem är han vars röst jag ska lyssna på, så att jag skickar bort Israels söner? Jag känner inte Herren, och Israel skickar jag inte bort. Och de säger till honom: Hebréernas Gud har kallat oss. Vi kommer därför att gå tre dagars väg in i öknen, så att vi må offra till Herren vår Gud, så att inte döden eller mordet någonsin möter oss. Och kungen av Egypten sade till dem: Varför distraherar ni, Moses och Aaron, folket från deras arbeten? Gå bort, var och en av er, till sina arbeten. Och Farao sade: Se, nu har folket blivit talrikt, låt oss därför inte befria dem från deras arbeten. Farao befallde fogdarna över folket och skrivarna och sade Ni ska inte längre ge halm till folket för tegelframställningen, precis som igår och i förgår, utan de ska själva gå och samla halm åt sig själva. Och det arrangemang av tegeltillverkningen, som de själva gör enligt varje dag, skall du lägga på dem, du skall inte ta bort något, för de är sysslolösa, på grund av detta har de ropat ut och sagt: Låt oss resa oss och offra

till vår Gud. Låt dessa människors arbeten vara betungande, och låt dem bekymra sig om dessa, och låt dem inte bekymra sig över tomma ord.

Uppsyningsmännen och skrivarna påskyndade dem, och sade till folket: Så säger Farao: Jag ger er inte längre halm. Ni själva ska gå och samla halm åt er, varifrån ni än finner den, för ingenting tas bort från ert arbetsupplag. Och folket spreds över hela Egyptens land för att samla stubb till halm. Men arbetsdrivarna påskyndade dem och sade: Fullborda de tilldelade arbetena varje dag, liksom när halmen gavs till er. Och skrivarna av Israels söners folk blev piskade, de som var utsatta över dem av Faraos tillsynsmän, som sade: Varför fullbordade ni inte era kvoter av tegeltillverkningen liksom igår och i förrgår, och idag? Men skrivarna av Israels söner gick in och ropade till Farao och sade: Varför gör du så mot dina tjänare? Halm ges inte till dina tjänare, och de säger åt oss att göra tegel, och se, dina tjänare har blivit piskade, därför kommer du att göra orätt mot ditt folk. Och han sa till dem: Ni är lata, ni är lata. Därför säger ni: Låt oss gå och offra till vår Gud. Gå nu därför och arbeta, ty halmen kommer inte att ges till er, och ni skall leverera den fastställda mängden tegel. Men skrivarna av Israels söner såg sig själva i onda ting och sade: Ni skall inte lämna av tegeltillverkningen det föreskrivna för dagen. De mötte Moses och Aaron som kom dem till mötes, när de gick ut från Farao, Och de sade till dem: Må Gud se er och döma, därför att ni har gjort vår lukt avskyvärd inför farao och inför hans tjänare, så att han ger svärd i hans händer för att döda oss. Moses återvände till Herren och sade: Jag ber, Herre, varför har du misshandlat detta folk? Och varför har du sänt mig? Och ända sedan jag gick till Farao för att tala i ditt namn, har han plågat detta folk, och du har inte räddat ditt folk.

6

Och Herren sade till Moses: Nu skall du se vad jag skall göra med Farao, ty med stark hand skall han sända bort dem, och med upplyft arm skall han driva ut dem från sitt land. Men Gud talade till Moses och sade till honom: Jag är Herren. Och jag uppenbarade mig för Abraham och Isak och Jakob, som deras Gud, och mitt namn Herre uppenbarade jag inte för dem. Och jag upprättade mitt förbund med dem, för att ge dem kananeernas land, det land där de hade bott som främlingar, i vilket de också bodde som främlingar. Och jag hörde klagandet från Israels söner, vilka egyptierna håller i slaveri, och jag kom ihåg ert förbund. Gå, jag sade till Israels söner: Jag är Herren, och jag skall föra ut er från egyptiernas makt, och jag skall befria er från slaveriet, och jag skall förlossa er med upplyft arm och stor dom. Och jag kommer att ta er till mitt folk, och jag kommer att vara er Gud, och ni kommer att veta att jag är Herren er Gud, den som har lett er ut från egyptiernas förtryck. Och jag skall föra in er i det land till vilket jag sträckte ut min hand för att ge det till Abraham, och Isak, och Jakob, och jag skall ge er det som arvedel, jag Herren. Men Moses talade således till Israels söner, och de lyssnade inte på Moses på grund av klenmodighet och på grund av de hårda arbetena. Sade men Herren till Moses: Gå in och tala till Farao, Egyptens kung, så att han skickar ut Israels söner från hans land. Men Moses talade inför Herren och sade: Se, Israels söner har inte lyssnat på mig, och hur skall då Farao höra på mig? Jag är ju oförnuftig. Herren sade till Moses och Aaron och befallde dem att gå till Farao, Egyptens kung, för att han skulle sända bort Israels söner från Egyptens land.

Och dessa var ledare för deras fäders hus, söner till Ruben, Israels förstfödde: Enok och Pallu, Hesron och Karmi, detta är

Rubens släkt. Och Simeons söner: Jemuel och Jamin och Ehud och Jachin och Zohar och Saul, som var son till den kanaaneiska kvinnan; dessa var Simeons söners familjer. Och dessa är namnen på Levis söner enligt deras släktskap: Gershon, Kohath och Merari, och Levis levnadsår var hundratrettiosju. Och dessa var Gershons söner, Libni och Shimei, deras familjers hus. Och Kaaths söner: Amram och Issaar, Chebron och Ozeiēl, och Kaaths livs år var hundratrettiotre år. Och Meraris söner, Mahli och Mushi. Dessa är Levis fäders hus enligt deras släktskap. Och Amram tog Jochebed, dotter till hans faders broder, till hustru åt sig själv, och hon födde åt honom både Aaron och Moses, och Miriam deras syster. Och Amrams livs år var etthundratrettiotvå år. Och Isachars söner: Korah, Naphek och Zechri. Och Uzziels söner: Mishael och Elizaphan och Segrei. Aaron tog Elizabeth, Aminadabs dotter och Nahshons syster, till hustru, och hon födde åt honom Nadab och Abiud och Eleazar och Ithamar. Söner till Korah: Asir och Elkanah och Abiasar, dessa är Korahs släktled. Och Eleazar, Aarons son, tog en av Phutiel's döttrar till hustru, och hon födde åt honom Phinehas. Dessa är huvudmännen för leviternas familjer, enligt deras släktled. Detta är Aaron och Moses, till vilka Gud sade att leda ut Israels söner från Egyptens land med deras styrka. Dessa är de som samtalade med Farao, Egyptens kung, och de förde ut Israels söner från Egyptens land, nämligen Aron och Mose själva. Den dagen talade Herren till Moses i Egyptens land. Och Herren talade till Moses och sade: Jag är Herren, tala till Farao, Egyptens kung, allt vad jag säger till dig. Och Moses sade inför Herren: Se, jag är svag i talet, och hur skall Farao höra mig?

7

Och Herren sade till Moses: Se, jag har gjort dig till en gud för Farao, och Aron, din broder, skall vara din profet. Men du ska tala till honom allt som jag befaller dig, och Aron din broder ska tala till Farao, så att han sänder bort Israels söner från hans land. Jag kommer att förhärda Faraos hjärta, och jag kommer att mångfaldiga mina tecken och under i Egyptens land. Och Farao kommer inte att höra er, och jag kommer att lägga min hand på Egypten, och jag kommer att föra ut mitt folk, Israels söner, från Egyptens land med min kraft och med stor hämnd. Och alla egyptierna skall veta att jag är Herren, när jag utsträcker min hand över Egypten, och jag skall föra Israels söner ut från deras mitt. Moses och Aaron gjorde just som Herren hade befallt dem, således gjorde de. Moses var åttio år och Aaron hans broder var åttitre år, när han talade till Farao. Och Herren sade till Moses och Aaron: Och om Farao talar till er och säger: Giv oss ett tecken eller ett under, så skall du säga till din broder Aaron: Tag staven och kasta den på jorden framför Farao och framför hans tjänare, och den skall bli en drake. Men Moses och Aaron inträdde inför Farao och hans tjänare, och de gjorde således, precis som Herren hade befallt dem, och Aaron kastade staven inför Farao och inför hans tjänare, och den blev en drake. Men Farao sammankallade Egyptens sofister och trollkarlar, och de egyptiska besvärjarna gjorde likaså med sina trolldomar. Och var och en kastade sin stav, och de blev drakar, och Aarons stav uppslukade deras stavar. Och Faraos hjärta förstärktes, och han lyssnade inte på dem, precis som Herren hade befallt dem.

Herren sade till Moses: Faraos hjärta har blivit förhärdat, så att han inte vill släppa folket. Gå till Farao på morgonen, se han går ut till vattnet, och du skall möta honom vid flodkanten, och staven som vändes till orm skall du ta i din hand. Och du skall säga till honom: Herren, hebréernas Gud, har sänt mig till dig och

sagt: Sänd ut mitt folk, så att de må tjäna mig i ödemarken, och se, du har inte lyssnat fram till nu. Detta säger Herren: Genom detta skall du veta att jag är Herren. Se, jag slår med staven som är i min hand på vattnet i floden, och det skall förvandlas till blod. Och fiskarna i floden kommer att dö, och floden kommer att stinka, och egyptierna kommer inte att kunna dricka vatten från floden. Herren sade till Moses: Säg till din broder Aaron: Ta din stav i din hand och sträck ut din hand över Egyptens vatten, över deras floder, över deras kanaler, över deras träsk och över allt deras samlade vatten, och det skall bli blod. Och det blev blod i hela Egyptens land, även i träden och i stenarna. Och de gjorde så, Moses och Aaron, just som Herren hade befallt dem, och han lyfte sin stav och slog vattnet i floden inför Farao och inför hans tjänare, och förvandlade allt vattnet i floden till blod. Och fiskarna i floden dog, och floden stank, och egyptierna kunde inte dricka vatten från floden, och blodet var i hela Egyptens land. De gjorde likaså även trollkarlarna av egyptierna med sina trolldomar, och Faraos hjärta blev förhärdat, och han lyssnade inte på dem, såsom Herren hade sagt. Men Farao vände om och gick in i sitt hus, och han fäste inte sitt sinne ens vid detta. Alla egyptierna grävde runt floden för att kunna dricka vatten, och de kunde inte dricka vatten från floden. Och sju dagar fullbordades efter det att Herren hade slagit floden.

Men Herren sade till Moses: Gå in till Farao och säg till honom: Så säger Herren: Sänd ut mitt folk, så att de må tjäna mig. Om du inte vill sända bort dem, se, jag slår alla dina gränser med grodor. Och floden kommer att spy fram grodor, och de kommer att gå upp och gå in i dina hus, och in i förråden i dina sovkamrar, och på dina sängar, och i dina tjänares hus, och ditt folks, och i dina degtrång, och i dina ugnar. Och över dig, och över dina tjänare, och över ditt folk, skall grodorna stiga upp.

8

Herren sade till Moses: Säg till din broder Aaron att han ska sträcka ut sin hand med sin stav över floderna, över kanalerna och över träsken, och föra upp grodorna. Och Aaron sträckte ut handen över Egyptens vatten, och förde upp grodorna, och grodan kom upp och täckte Egyptens land. Men de egyptiska besvärjarna gjorde likaså med sina trolldomar, och förde upp grodorna på Egyptens land. Och Farao kallade Moses och Aaron och sade: Be för mig till Herren, och låt honom ta bort grodorna från mig och från mitt folk, och jag ska sända ut dem, och de ska offra till Herren. Mose sade till Farao: Bestäm för mig när jag skall be för dig och dina tjänare och ditt folk, att grodorna skall förgöras från dig och från ditt folk och ur era hus, utom i floden där de skall lämnas kvar. Men han sade: Till i morgon. Han sade därför: Som du har sagt, så att du må veta att det inte finns någon annan utom Herren. Och grodorna kommer att bli borttagna från dig och från era hus och från gårdarna och från dina tjänare och från ditt folk, utom i floden kommer de att förbli kvar. Moses och Aaron gick ut från Farao, och Moses ropade till Herren angående överenskommelsen om grodorna, som Farao hade fastställt. Herren gjorde just som Moses sade, och grodorna dog i husen, i gårdarna och i fälten. Och de samlade dem i högar, högar, och landet stank. Men när Farao såg att det hade blivit lättnad, blev hans hjärta tungt, och han lyssnade inte på dem, precis som Herren hade talat. Herren sade till Moses: Säg till Aaron: Sträck ut din hand med din stav och slå dammet på jorden, så skall det bli myggor bland människorna och bland fyrfotadjuren och i hela Egyptens land. Därför sträckte Aaron ut handen med staven och slog jordens damm, och myggen blev bland människorna och bland fyrfotadjuren, och i allt jordens damm blev myggen. De gjorde likaså och trollkarlarna med sina trolldomskonster, att leda

ut myggen, och de var inte kapabla, och myggen blev i både människorna och i fyrfotadjuren. Trollkarlarna sade därför till Farao: Detta är Guds finger, och Faraos hjärta förhärdades, och han lyssnade inte på dem, precis som Herren hade talat. Herren sade till Moses: Res upp tidigt på morgonen och ställ dig inför Farao, och se, han själv kommer att gå ut till vattnet, och du skall säga till honom: Så säger Herren: Sänd ut mitt folk, så att de må tjäna mig i öknen. Om du inte önskar att skicka bort mitt folk, se, då sänder jag ut över dig och över dina tjänare och över ditt folk och över era hus hundflugor, och egyptiernas hus skall fyllas av hundflugor, och in i landet där de är. Och jag kommer att göra under i den dagen i landet Gesem, där mitt folk är närvarande, där det inte kommer att finnas någon hundfluga, så att du må veta att jag är Herren, hela jordens Gud. Och jag kommer att göra en skillnad mellan mitt folk och ditt folk, men imorgon kommer detta att ske på jorden. Herren gjorde således, och hundflugemängden kom in i Faraos hus, och in i hans tjänares hus, och in i hela Egyptens land, och landet blev förstört av hundflugan.

Farao kallade Mose och Aron och sade: Kom och offra åt Herren, er Gud, i landet. Och Moses sade: Det är inte möjligt att det sker så, för vi ska offra egyptiernas styggelser till Herren vår Gud. Om vi offrar egyptiernas styggelser inför dem, kommer vi att bli stenade. Vi kommer att gå tre dagars väg in i öknen och offra åt vår Gud, precis som Herren sade till oss. Och Farao sade: Jag sänder er, och offra till er Gud i öknen, men gå inte långt bort, be därför för mig till Herren. Moses sade: Men jag kommer att gå ut från dig, och jag kommer att be till Gud, och hundflugan kommer att avlägsna sig från dina tjänare och från ditt folk imorgon. Bedra inte mer, Farao, så att du inte vägrar sända bort folket att offra åt Herren. Och Moses gick ut från Farao och bad till Gud. Herren gjorde precis som Moses sade, och han tog bort hundflugorna från

Farao och hans tjänare och hans folk, och inte en enda blev kvar. Och Farao gjorde sitt hjärta tungt även vid denna tid, och han ville inte sända bort folket.

9

Herren sade till Moses: Gå in till Farao och säg till honom: Så säger Herren, de hebréernas Gud: Sänd ut mitt folk, så att de må tjäna mig. Om du alltså inte önskar att skicka bort mitt folk, utan fortfarande behärskar det, Se, Herrens hand kommer att vara över din boskap på fälten, över hästarna och över lastdjuren och kamelerna och oxarna och fåren, en mycket stor död. Och jag kommer att göra underverk vid den tiden mellan egyptiernas boskap och Israels barns boskap; inte något kommer att dö av allt som tillhör Israels barn. Och Gud satte en gräns och sade: I morgon kommer Herren att göra detta på jorden. Och Herren gjorde detta ordet nästa dag, och all egyptiernas boskap dog, men av Israels söners boskap dog ingenting. Men när Farao såg att ingenting av Israels söners boskap hade dött, blev Faraos hjärta förhärdat, och han släppte inte folket. Herren sade till Moses och Aaron: Tag ni era händer fulla med sot från ugnen, och låt Moses strö det mot himlen inför Farao och inför hans tjänare. Och låt det bli damm över hela Egyptens land, och det ska komma över människorna och över fyrfotadjuren såren, blåsor som bryter ut både på människorna och på fyrfotadjuren, i hela Egyptens land. Och han tog sotet från ugnen framför Farao, och Moses strödde det mot himlen, och det uppstod sår, blåsor som bröt ut, både på människorna och på fyrfotadjuren. Och trollkarlarna kunde inte stå framför Moses på grund av såren, för såren uppstod på trollkarlarna och i hela Egyptens land. Herren härdade Faraos hjärta, och han lyssnade inte på dem, såsom Herren hade befallt. Herren sade till Moses: Stig upp tidigt på morgonen och ställ dig

inför farao, och du skall säga till honom: Så säger Herren, hebréernas Gud: Släpp mitt folk, så att de kan tjäna mig. I den nuvarande tiden sänder jag ut alla mina plågor in i ditt hjärta, och dina tjänares, och ditt folks, så att du må veta att det inte finns någon annan som jag i hela landet. Nu, för efter att ha sträckt ut min hand kommer jag att slå dig och ditt folk kommer jag att döda, och du kommer att utplånas från jorden. Och för detta skull blev du bevarad, så att jag må visa min styrka i dig, och så att mitt namn må bli förkunnat i hela jorden. Fortfarande hindrar du mitt folk från att skicka iväg dem; Se, jag låter regna hagel imorgon vid denna tid, så rikligt att något sådant inte har förekommit i Egypten från den dag det skapades till denna dag. Nu därför skynda att samla din boskap och allt som tillhör dig på slätten, för alla människor och boskapen som tillhör dig på slätten, alla människor och boskapen som blir funna på slätterna och inte går in i hus, utan haglet faller på dem, kommer att dö. Den som fruktade Herrens ord bland Faraos tjänare samlade sin boskap in i husen. Men den som inte gav akt på Herrens ord, lämnade boskapen kvar på fälten.

Men Herren sade till Moses: Sträck ut din hand mot himlen, och det skall komma hagel över hela Egyptens land, över människorna och boskapen och över alla örter på jorden. Men Moses sträckte ut handen mot himlen, och Herren gav dunder och hagel, och elden sprang över jorden, och Herren lät hagel regna över hela Egyptens land. Men hageln var och elden flammande i hageln, och hageln var mycket stor, sådan som inte har förekommit i Egypten, från den dag då folket blev där. Haglet slog ner i hela Egyptens land, från människa till boskap, och haglet slog ner all ört på slätten, och haglet krossade alla träd på slätterna. Utom i landet Gesem, där Israels söner var, kom inte haglet. Farao sände bud och kallade på Mose och Aron, och sade

till dem: Jag har syndat nu. Herren är rättfärdig, men jag och mitt folk är ogudaktiga. Be därför för mig till Herren, och låt Guds röster, haglet och elden upphöra, så ska jag sända bort er, och ni ska inte längre bli tvungna att stanna. Sade men Moses till honom: När jag går ut ur staden, kommer jag att sträcka ut mina händer mot Herren, och rösterna kommer att upphöra, och haglet och regnet kommer inte att vara längre, så att du må veta att jorden tillhör Herren. Och du och dina tjänare, jag vet att ni ännu inte har fruktat Herren. Men linet och kornet slogs, ty kornet stod i ax och linet var i blomma. Men vetet och dinkeln slogs inte ned, för de var sena. Moses gick ut från Farao utanför staden, och sträckte ut händerna mot Herren, och rösterna upphörde, och haglet och regnet droppade inte längre på landet. Men när Farao såg att regnet och haglet och dånet hade upphört, syndade han på nytt, och han förhärdade sitt hjärta och sina tjänares. Och Faraos hjärta var förhärdat, och han sände inte ut Israels söner, precis som Herren hade talat till Moses.

10

Herren sade till Moses: Gå in till Farao, ty jag har förhärdat hans hjärta och hans tjänares hjärtan, så att dessa tecken i följd skall komma över dem, så att ni må återberätta i öronen på era barn, och till era barns barn, hur mycket jag har bespottat egyptierna, och mina tecken, vilka jag gjorde bland dem, och ni skall veta att jag är Herren. Moses och Aaron inträdde inför Farao och sade till honom: Så säger Herren, hebréernas Gud: Hur länge vägrar du att ödmjuka dig inför mig? Släpp mitt folk, så att de må tjäna mig. Om du men inte vill sända bort mitt folk, se, jag bringar imorgon vid denna timme mycken gräshoppa över alla dina gränser. Och det kommer att täcka jordens utseende, och du kommer inte att kunna se jorden, och det kommer att uppsluka

allt överskott av jorden som blivit kvar, som haglet lämnade åt er, och det kommer att uppsluka varje träd som växer åt er på jorden. Och dina hus kommer att bli fyllda, och dina tjänares hus, och alla hus i hela egyptiernas land, sådana som dina fäder aldrig har sett, inte heller deras förfäder, från den dag de blev till på jorden ända till denna dag, och Moses vände sig bort och gick ut från Farao. Och Faraos tjänare säger till honom: Hur länge skall detta vara en snara för oss? Sänd bort männen, så att de må tjäna sin Gud, eller vill du veta att Egypten har förgåtts? Och de vände tillbaka Moses och Aaron till Farao, och han sade till dem: Gå och tjäna Herren er Gud, men vilka och vilka är de som skall gå? Och Moses säger: Med de unga männen och de äldste kommer vi att gå, med våra söner och döttrar, och får, och oxar, för det är Herrens högtid. Och han sade till dem: Må Herren vara med er, såsom jag sänder er, men inte även ert bagage? Se att ondska vilar över er. Inte så, men låt männen gå och tjäna Gud, ty detta är vad ni själva söker. Men de drev ut dem från Faraos ansikte. Herren sade till Moses: Sträck ut din hand över Egyptens land, och låt gräshopporna stiga upp över landet, och de skall uppäta alla örter på jorden och all frukt på träden som haglet lämnade kvar. Och Moses lyfte staven mot himlen, och Herren förde en sydvind över landet hela den dagen och hela natten, och på morgonen tog sydvinden med sig gräshopporna. Och han förde upp den över hela Egyptens land, och den slog ner över hela Egyptens område i mycket stor mängd; före den hade det inte förekommit en sådan gräshoppssvärm, och efter detta kommer det inte att bli så. Och det täckte jordens utseende, och jorden förstördes, och det uppslukade all växtlighet på jorden, och all frukt på träden som hade lämnats kvar från haglet, ingenting grönt lämnades kvar på träden, och i all växtlighet på slätten, i hela Egyptens land.

Farao hastade att kalla Moses och Aaron och sade: Jag har syndat inför Herren, er Gud, och mot er. Acceptera därför min synd ännu nu, och bed till Herren er Gud, och låt honom avlägsna denna död från mig. Men Moses gick ut från Farao och bad till Gud. Och Herren ändrade vinden från havet till en stark vind, och den tog upp gräshopporna och kastade dem i Röda havet, och inte en enda gräshoppa lämnades kvar i hela Egyptens land. Och Herren förhärdade Faraos hjärta, och han sände inte bort Israels söner. Herren sade till Moses: Sträck ut din hand mot himlen, och låt det bli mörker över Egyptens land, ett påtagligt mörker. Och Moses sträckte ut sin hand mot himlen, och det blev mörker, dunkel, storm över hela Egyptens land i tre dagar, Och ingen såg sin broder i tre dagar, och ingen reste sig från sin säng i tre dagar, men för alla Israels söner var det ljus i alla de platser där de bodde. Och Farao kallade Moses och Aaron och sade: Gå och tjäna Herren er Gud, men fåren och oxarna ska ni lämna kvar, och ert bagage må följa med er. Och Moses sade: Men du skall också ge oss brännoffer och slaktoffer, som vi skall offra åt Herren, vår Gud. Och vår boskap kommer att gå med oss, och vi kommer inte att lämna en hov, för från dem kommer vi att ta för att tjäna Herren vår Gud, men vi vet inte vad vi kommer att tjäna Herren vår Gud med förrän vi kommer dit. Men Herren förhärdade Faraos hjärta, och han ville inte sända bort dem. Och Farao säger: Gå bort från mig, ta dig till vara, lägg inte till att se mitt ansikte, ty vilken dag du syns för mig, skall du dö. Men Moses säger: Du har sagt att jag inte längre kommer att synas för dig ansikte mot ansikte.

11

Herren sade till Moses: Ännu en plåga skall jag föra över Farao och över Egypten, och efter detta skall han sända bort er

härifrån. När han sänder ut er med allt, skall han driva ut er fullständigt. Tala därför hemligt i folkets öron, och låt var och en begära från sin granne silverkärl och guldkärl och kläder. Herren gav gunst åt sitt folk inför egyptierna, och de lånade ut åt dem, och mannen Moses blev mycket stor inför egyptierna, och inför Farao, och inför hans tjänare. Och Moses sade: Dessa saker säger Herren: Vid midnatten går jag in i Egyptens mitt, Och varje förstfödd i Egyptens land skall dö, från Faraos förstfödde, som sitter på tronen, och till tjänarinnans förstfödde vid kvarnstenen, och till allt boskaps förstfödda. Och det kommer att vara ett stort rop över hela Egyptens land, vars like inte har förekommit, och vars like aldrig mer kommer att förekomma. Och bland alla Israels söner kommer ingen hund att morra med sin tunga, från människa till boskap, så att du må veta hur mycket Herren kommer att göra skillnad mellan egyptierna och Israel. Och alla dessa dina tjänare skall komma ner till mig och buga sig för mig och säga: Gå ut du och allt ditt folk som du leder, och efter detta skall jag gå ut. Men Moses gick ut från Farao med vrede. Herren sade till Moses: Farao kommer inte att höra er, så att jag skall mångfaldiga mina tecken och under i Egyptens land. Moses och Aaron gjorde alla dessa tecken och under i Egyptens land framför Farao, men Herren förhärdade Faraos hjärta, och han ville inte lyssna till att sända bort Israels söner från Egyptens land.

12

Herren sade till Mose och Aron i Egyptens land: Denna månad är för er månadernas början, den första för er bland årets månader. Tala till hela Israels söners församling och säg: Den tionde dagen i denna månad skall var och en ta ett får enligt sina fäders hus, var och en ett får per hus. Om men de få är i huset, så att de inte är tillräckliga för ett får, skall han ta med sig sin granne,

den som bor nära honom, enligt antal själar, var och en det som är tillräckligt för honom skall räknas in i fåret. Ett perfekt, manligt, ettårigt får skall det vara för er; från lammen och getterna skall ni ta det. Och det skall vara bevarat för er till den fjortonde dagen av denna månad, och hela Israels söners församlings mängd skall slakta det mot aftonen. Och de ska ta från blodet och sätta det på de två dörrposterna och på överbalken, i de hus där de ska äta dem. Och de ska äta köttet denna natt rostat över eld, och osyrat bröd på bittra örter ska de äta. Ni ska inte äta av dem rått, inte heller kokt i vatten, utan stekt över eld, huvudet med fötterna och inälvorna. Ni skall inte lämna något av hans kött kvar till morgonen, och ni skall inte bryta något ben från hans kropp, men det som lämnas kvar från hans kött till morgonen skall ni bränna upp i eld. Således skall ni äta det, era länder omgjordade, och sandalerna på era fötter, och stavarna i era händer, och ni skall äta det med hast, det är påsk för Herren. Och jag kommer att passera genom Egyptens land under denna natt, och jag kommer att slå allt förstfött i Egyptens land från människa till boskap, och över alla de egyptiska gudarna kommer jag att utföra hämnd, jag Herren. Och blodet skall vara för er ett tecken på de hus där ni är, och jag skall se blodet och skydda er, och ingen plåga skall vara bland er till förstörelse när jag slår i Egyptens land.

Och denna dag skall vara er till ett minnesmärke, och ni skall fira den som en högtid åt Herren genom alla era släktled, som en evig stadga skall ni fira den. Sju dagar skall ni äta osyrat bröd, men från den första dagen skall ni avlägsna surdeg från era hus, alla som äter surdeg, den själen skall utrotas från Israel, från den första dagen till den sjunde dagen. Och den första dagen skall kallas helig, och den sjunde dagen skall vara kallad helig för er, inget slavarbete skall ni göra under dem, utom det som skall göras för var och en, endast detta skall göras för er. Och ni skall hålla

detta bud, för på denna dag skall jag föra ut er styrka från Egyptens land, och ni skall göra denna dag till en evig stadga för era generationer. Från och med den fjortonde dagen av den första månaden, från kvällen, skall ni äta osyrat bröd, till den tjugoförsta dagen av månaden, till kvällen. Sju dagar ska syra inte finnas i era hus. Var och en som äter syrat bröd, den själen ska utrotas från Israels församling, både bland främlingarna och de infödda i landet. Allt syrat bröd skall ni inte äta, men i alla era boningsplatser skall ni äta osyrat bröd.

Moses kallade hela äldsterådet av Israels söner och sade till dem: Gå bort och tag åt er själva får enligt era släktskap, och offra påsken. Ni skall ta en knippe isop, och efter att ha doppat den i blodet som är vid dörren, skall ni bestryka dörrposten och båda dörrposterna med blodet som är vid dörren, men ni skall inte gå ut, var och en från sitt hus dörr, förrän det blir morgon. Och Herren kommer att passera förbi för att slå egyptierna, och han kommer att se blodet på dörrposten och på båda dörrposterna, och Herren kommer att passera förbi dörren, och han kommer inte att tillåta förstöraren att gå in i era hus för att slå. Och bevara detta ord som stadga för dig själv och för dina söner till evig tid. Om men ni går in i det land som Herren skulle ge er, såsom han talade, så bevara denna tjänst. Och det kommer att ske om era söner säger till er: Vad är denna tjänst? Och ni skall säga till dem: Detta påskoffer är åt Herren, som täckte Israels söners hus i Egypten, när han slog egyptierna, men räddade våra hus. Och folket böjde sig och tillbad. Och efter att ha gått bort gjorde Israels söner så som Herren hade befallt Mose och Aron, så gjorde de.

Det hände vid midnatt, och Herren slog alla förstfödda i Egyptens land, från Faraos förstfödde som satt på tronen, till den fångna kvinnans förstfödde som var i gropen, och till allt boskaps

förstfödda. Och Farao reste sig om natten, och hans tjänare, och alla egyptierna, och det blev ett stort rop i hela Egyptens land, för det fanns inte ett hus där det inte var en död. Och Farao kallade Moses och Aron på natten och sade till dem: Res er och gå ut från mitt folk, både ni och Israels söner, gå och tjäna Herren er Gud, såsom ni säger. Och ta med er era får och oxar och gå, och välsigna även mig. Och egyptierna tvingade folket med iver att kasta ut dem ur landet, för de sade: Vi alla dör. Folket tog upp sin deg innan den blev syrad, sina knådade degar bundna i sina kläder på axlarna. Men Israels söner gjorde som Moses hade befallt dem, och de bad egyptierna om föremål av silver och guld och om kläder. Och Herren gav sitt folk ynnest inför egyptierna, och de lånade ut till dem, och de plundrade egyptierna.

Israels söner hade dragit ut från Rameses till Suckot, sexhundratusen man till fots, förutom bagaget. Och en mycket blandad skara gick upp med dem, och får, och oxar, och boskap i mycket stor mängd. Och de bakade degen som de hade fört ut från Egypten till osyrade kakor, för den hade inte jäst. De egyptierna hade nämligen drivit ut dem, och de hade inte kunnat stanna kvar, inte heller hade de gjort proviant åt sig själva för resan. Men bosättningen av Israels söner, som de bodde i Egyptens land och i Kanaans land, var fyrahundratrettio år. Och det hände efter fyra hundra trettio år, att all Herrens kraft gick ut från Egyptens land om natten. En vakt är till Herren, för att leda ut dem från Egyptens land, den natten, en vakt för Herren, så att alla Israels söner skall vara in i deras generationer. Herren sade till Moses och Aaron: Detta är lagen om påsken, ingen främling skall äta av den, Och varje tjänare som är köpt med silver skall du omskära, och då får han äta av den. En gäst eller arbetare skall inte äta av den. I ett hus ska det ätas, och ni ska inte bära ut köttet från huset utanför, och ni ska inte bryta något ben från det. Hela Israels söners

församling skall göra det. Om en främling närmar sig er för att fira påsken åt Herren, skall du omskära varje man bland hans folk, och då skall han få närma sig för att fira den, och han skall vara liksom den infödde i landet; ingen oomskuren skall äta av den. En lag skall gälla för den infödde och för den främling som kommit till er. Och Israels söner gjorde som Herren hade befallt Moses och Aron till dem, således gjorde de. Och det hände den dagen att Herren förde Israels söner ut från Egyptens land med deras makt.

13

Sade men Herren till Moses och sade, Helga åt mig allt förstfött, det förstframbrakte som öppnar varje livmoder bland Israels söner, från människa till boskap, det är mitt. Sade men Moses till folket: Kom ihåg denna dagen, då ni gick ut från Egyptens land, från slaveriets hus, för med mäktig hand ledde Herren er ut härifrån, och syrat bröd skall inte ätas. Ty i dag går ni ut i de ungas månad. Och det skall ske när Herren din Gud för dig in i Kananéernas, Hetiternas, Amoreernas, Hiveernas, Jebusiternas, Girgasheernas och Perisseernas land, vilket han svor åt dina fäder att ge dig, ett land som flyter av mjölk och honung, då skall du hålla denna tjänst i denna månad. I sex dagar skall ni äta osyrat bröd, men den sjunde dagen är Herrens högtid. Osyrat bröd skall ni äta i sju dagar, syrat bröd skall inte ses hos dig, inte heller skall surdeg finnas hos dig inom alla dina gränser. Och du skall förkunna för din son på den dagen och säga: På grund av detta gjorde Herren Guden detta åt mig, när jag gick ut ur Egypten. Och det ska vara till dig ett tecken på din hand, och ett minnesmärke framför dina ögon, så att Herrens lag blir i din mun, ty med mäktig hand förde Herren Gud dig ut från Egypten. Och bevara denna lag enligt bestämda tider och årstider, från dag till dag.

Och det skall ske att när Herren din Gud för in dig i kananéernas land, på det sätt han svor åt dina fäder, så skall han ge det åt dig. Och du skall avskilja allt som öppnar moderlivet, de manliga åt Herren, allt som öppnar moderlivet från hjordarna eller bland din boskap, så många som blir till dig, de manliga skall du helga åt Herren. Varje åsnas förstfödda som öppnar livmodern skall du utbyta mot ett får, men om du inte utbyter det, skall du lösa det. Varje förstfödd människa bland dina söner skall du lösa. Om men din son frågar dig efter detta och säger: Vad är detta?, så skall du säga till honom att Herren med mäktig hand ledde oss ut från Egyptens land, från slaveriets hus. När Farao härdade sig mot att sända bort oss, dödade han allt förstfött i Egyptens land, från förstfötta av människor till förstfötta av boskap. Därför offrar jag allt som öppnar livmodern, de manliga, till Herren, och allt förstfött av mina söner skall jag lösa. Och det ska vara till ett tecken på din hand, och orubbligt framför dina ögon, ty med mäktig hand förde Herren dig ut från Egypten.

Men när Farao skickade ut folket, ledde Gud dem inte vägen genom Filistéernas land, eftersom den var nära, för Gud sade: Må inte folket ångra sig när de ser krig, och vända tillbaka till Egypten. Och Gud ledde folket runt på vägen in i öknen, till Röda havet, och i den femte generationen gick Israels söner upp från Egyptens land. Och Moses tog Josefs ben med sig, för med en ed hade han låtit Israels söner svära, sägande: Herren skall förvisso besöka er, och ni skall föra mina ben härifrån med er.

Men Israels söner bröt upp från Suckot och slog läger i Etam vid öknen. Men Gud ledde dem, om dagarna i en molnpelare för att visa dem vägen, och om natten i en eldpelare. Molnpelaren upphörde inte om dagen, och inte heller eldpelaren om natten, framför hela folket.

14

Och Herren talade till Moses och sade, Tala till Israels söner, och efter att ha vänt tillbaka låt dem slå läger mitt emot bosättningen, mellan Migdol och havet, mitt emot Baal-sefon; framför dem skall du slå läger vid havet. Och Farao kommer att säga till sitt folk: Dessa Israels söner vandrar vilse i landet, för öknen har stängt in dem. Jag skall förhärda Faraos hjärta, och han skall förfölja dem, och jag skall bli förhärligad i Farao och i hela hans armé, och alla egyptierna skall veta att jag är Herren, och de gjorde så. Och det rapporterades till kungen av Egypten att folket hade flytt, och Faraos hjärta vändes, och hans tjänares, mot folket, och de sade: Vad är detta vi har gjort, att skicka bort Israels söner så att de inte tjänar oss? Farao spände därför sina vagnar och förde allt sitt folk med sig Och han tog sex hundra utvalda vagnar och alla egyptiernas hästar och officerare över dem alla. Och Herren förhärdade hjärtat hos Farao, Egyptens kung, och hos hans tjänare, och han förföljde Israels söner, men Israels söner gick ut med upplyft hand. Och egyptierna förföljde dem, och fann dem lägrade vid havet, och alla Faraos hästar och vagnar, och ryttarna, och hans armé mitt emot lägret, mitt emot Beelsefon. Och Farao närmade sig, och Israels söner blickade upp med sina ögon och såg att egyptierna hade slagit läger efter dem, och de fruktade storligen, men Israels söner ropade till Herren. Och de sade till Moses: Fanns det inga gravar i Egyptens land, så att du förde ut oss för att dö i öknen? Vad är detta du har gjort mot oss genom att föra ut oss ur Egypten? Var inte detta det ord som vi talade till dig i Egypten, när vi sade: Lämna oss, så att vi må tjäna egyptierna? Det är bättre för oss att tjäna egyptierna än att dö i denna öken.

Mose sade till folket: Ta mod, stå kvar och se den frälsning från Herren som han skall ge oss idag, ty på det sätt ni har sett egyptierna idag, skall ni aldrig mer se dem i evighetens tid. Herren kommer att strida för er, och ni skall tiga. Herren sade till Mose: Varför ropar du till mig? Tala till Israels söner och låt dem bryta upp. Och du, lyft din stav och sträck ut din hand över havet och dela det, och låt Israels söner gå in i havets mitt på det torra. Och se, jag skall förhärda Faraos hjärta och alla egyptiernas, och de skall gå in efter dem, och jag skall förhärligas i Farao och i hela hans armé och i vagnarna och i hans hästar. Och alla egyptierna skall veta att jag är Herren, när jag förhärligas i farao och i hans vagnar och hästar. Men Guds ängel, som gick före Israels söners läger, drev ut och gick från framsidan till baksidan, och molnpelaren drev ut från deras ansikte och stod bakom dem. Och den inträdde mellan egyptiernas läger och Israels läger, och den stannade, och det blev mörker och dunkel, och natten gick, och de blandade sig inte med varandra hela natten. Moses sträckte ut sin hand över havet, och Herren drev tillbaka havet med en våldsam sydvind hela natten, och gjorde havet till torr mark, och vattnet delades. Och Israels söner gick in i havets mitt på det torra, och dess vatten var en mur från höger och en mur från vänster.

Och egyptierna förföljde och gick in efter dem, och alla Faraos hästar och stridsvagnarna och ryttarna, in i havets mitt. Det hände under morgonvakten att Herren tittade ner på egyptiernas läger i eld- och molnpelaren och kastade egyptiernas läger i förvirring, Och han band axlarna på deras stridsvagnar, och ledde dem med våld, och egyptierna sade: Låt oss fly från Israels ansikte, för Herren krigar för dem mot egyptierna. Herren sade till Moses: Sträck ut din hand över havet, och låt vattnet återvända och täcka egyptierna, deras vagnar och deras ryttare. Men Moses sträckte ut handen över havet, och vattnet återvände vid dagsljus över landet.

Egyptierna flydde undan vattnet, och Herren skakade av egyptierna mitt i havet. Och vattnet som hade vänt tillbaka täckte stridsvagnarna och ryttarna och hela Faraos styrka, de som hade gått in efter dem i havet, och inte en enda av dem blev kvar. Men Israels söner gick genom det torra i havets mitt, och vattnet var för dem en mur från höger och en mur från vänster. Och Herren räddade Israel på den dagen från egyptiernas hand, och Israel såg egyptierna döda vid havets strand. Israel såg den stora handen som Herren gjorde mot egyptierna, och folket fruktade Herren, och de trodde på Gud och på Moses, hans tjänare.

15

Då sjöng Moses och Israels söner denna sång till Gud, och de sade: Låt oss sjunga till Herren, ty härligt har han blivit förhärligad; häst och ryttare kastade han i havet. Hjälpare och beskyddare blev han mig till frälsning, denne min Gud, och jag skall förhärliga honom, min faders Gud, och jag skall upphöja honom. Herren krossar krig, Herre är hans namn. Faraos vagnar och hans styrka kastade han in i havet, utvalda ryttare och tredje rang officerare blev uppslukade i Röda havet. Havet täckte dem, de sjönk in i djupet som en sten. Din högra hand, Herre, har blivit förhärligad i styrka, din högra hand, Herre, har krossat fienderna. Och i din härlighets mångfald krossade du motståndarna, du sände din vrede som uppslukade dem som strå. Och genom din vredes ande delade sig vattnet, vattnet stelnade som en mur, vågorna stelnade mitt i havet. Fienden sade, förföljande ska jag gripa, jag ska dela bytet, jag ska fylla min själ, jag ska döda med mitt svärd, min hand ska härska. Du sände din ande, havet täckte dem, de sjönk som bly i det mäktiga vattnet. Vem är lik dig bland gudarna, Herre? Vem är lik dig? Förhärligad bland de heliga, underbar i härlighet, som gör under. Du sträckte ut din högra

hand, jorden uppslukade dem. Du guidade med din rättfärdighet detta ditt folk som du friköpte, du tröstade med din styrka till ditt heliga härbärge. Nationerna hörde och blev arga, plågor grep Filistéens invånare. Då skyndade ledarna i Edom, och härskarna över moabiterna. Bävning grep dem, alla de som bodde i Kanaan smälte bort. Må skälvning och fruktan falla över dem, genom din arms storhet låt dem bli som sten, tills ditt folk passerar, Herre, tills ditt folk passerar, detta som du förvärvade. När du fört in dem, plantera dem på ditt arvedels berg, i den boning du berett, Herre, i helgedomen, Herre, som dina händer berett. Herren regerar i evighet, och från evighet till evighet, och för alltid. Att Faraos häst inträdde med vagnar och ryttare i havet, och Herren förde havets vatten över dem, men Israels söner gick genom det torra mitt i havet.

Men Miriam, profetissan, Aarons syster, tog trumman i sin hand, och alla kvinnorna gick ut efter henne med trummor och körer. Miriam började bland dem och sade: Låt oss sjunga till Herren, ty härligt har han blivit förhärligad, häst och ryttare kastade han in i havet. Moses förde Israels söner ut från Röda havet och ledde dem in i öknen Shur, och de gick tre dagar i öknen och fann inget vatten att dricka. De kom men in i Merra, och de kunde inte dricka ur Merra, för det var bittert, på grund av detta namngav han den platsen Bitterhet. Och folket knotade mot Moses och sade: Vad ska vi dricka? Moses ropade ut till Herren, och Herren visade honom ett träd, och han kastade det i vattnet, och vattnet blev sött. Där gav han honom stadgar och domar, och där prövade han honom. Och han sade: Om du verkligen hör Herrens, din Guds, röst och gör vad som behagar honom, och lyssnar till hans bud och håller alla hans stadgar, då skall jag inte låta någon av de sjukdomar som jag förde över egyptierna komma över dig, ty jag är Herren, din Gud, som helar dig. Och de kom till

Elim, och där var tolv vattenkällor och sjuttio palmträd, och de slog läger där vid vattnet.

16

De avreste från Elim, och hela Israels barns församling kom in i öknen Sin, som ligger mellan Elim och Sinai. Den femtonde dagen i den andra månaden efter att de hade dragit ut från Egyptens land, Hela Israels söners kongregation murmrade mot Moses och Aaron. Och Israels söner sade till dem: Ack att vi hade dött, slagna av Herren i Egyptens land, när vi satt vid köttgrytorna och åt bröd till mättnad, eftersom ni förde ut oss till denna öken för att döda hela denna församling i hungersnöd. Herren sade till Moses: Se, jag låter regna bröd från himlen till er, och folket skall gå ut och samla vad som behövs för dagen, dag för dag, så att jag kan pröva dem om de kommer att följa min lag eller inte. Och det kommer att vara på den sjätte dagen, och de kommer att förbereda det som de för in, och det kommer att vara dubbelt så mycket som det de samlar dag för dag. Och Moses och Aaron sade till hela Israels söners församling: I kväll skall ni veta att Herren har lett er ut från Egyptens land, Och på morgonen skall ni se Herrens härlighet, då han hör ert knorrande mot Gud, men vi, vad är vi, att ni knorrar emot oss? Och Moses sade: När Herren ger er kött att äta på aftonen och bröd på morgonen till mättnad, därför att Herren har hört ert klagande som ni klagar emot oss - vad är då vi? Ty ert klagande är inte emot oss, utan emot Gud.

Sade men Moses till Aaron, jag sade till hela församlingen av Israels söner, kom fram inför Gud, för han har hört ert knotande. När Aron talade till hela Israels söners församling, och de vände sig mot öknen, visade sig Herrens härlighet i ett moln. Och Herren talade till Moses och sade, Jag har hört Israels söners knorrande,

tala till dem och säg: På kvällen skall ni äta kött, och på morgonen skall ni bli mättade med bröd, och ni skall veta att jag är Herren, er Gud. Det hände på kvällen att vaktlar steg upp och täckte lägret, och på morgonen, när daggen upphörde runt lägret, hände det. Och se, på öknens yta låg något tunt som koriander, vitt som frost på jorden. Och när Israels söner såg det, sade de till varandra: Vad är detta? Ty de visste inte vad det var. Och Mose sade till dem: Detta är det bröd som Herren har gett er att äta. Detta är ordet som Herren befallde: Samla från det, var och en till de passande gomor, enligt huvud, enligt antalet av era själar, var och en med era tältskamrater skall samla. Israels söner gjorde således, och de samlade, den ene mycket och den andre mindre. Och när de mätte med gomor, hade den som samlat mycket inte för mycket, och den som samlat mindre hade inte för lite, var och en hade samlat efter sitt eget behov. Men Moses sade till dem: Ingen må lämna något av det kvar till morgonen.

Och de lyssnade inte på Moses, utan några lämnade kvar av det till morgonen, och det kokade över med maskar, och det stank, och Moses blev förbittrad på dem. Och de samlade det varje morgon, var och en sin tilldelade mängd, men när solen värmde smälte det. Det hände på den sjätte dagen att de samlade dubbelt av de nödvändiga sakerna, två gomor för var och en. Då kom alla ledarna för församlingen in och rapporterade till Moses. Men Moses sade till dem: Är inte detta det ord som Herren talade? Sabbaten är en helig vila åt Herren imorgon. Allt ni bakar, baka, och allt ni kokar, koka, och allt som blir över, lämna det i förråd till morgonen. Och de lämnade av det till morgonen, såsom Moses hade befallt dem, och det stank inte, och det blev inte heller mask i det. Men Moses sade: Ät idag, för det är sabbat idag för Herren; det skall inte finnas på slätten. Under sex dagar skall ni samla, men den sjunde dagen är sabbat, eftersom det inte kommer att

finnas någon då. Det hände att på den sjunde dagen gick några från folket ut för att samla, och de fann inget. Herren sade till Moses: Hur länge vill ni inte lyda mina bud och min lag? Se, ty Herren gav er sabbaten denna dag, därför gav han er på den sjätte dagen bröd för två dagar, var och en skall stanna i sina hus, ingen må gå ut från sin plats på den sjunde dagen. Och folket vilade den sjunde dagen. Och Israels söner namngav det med namnet Manna, och det var som vitt korianderfrö, och dess smak var som kaka i honung. Mose sade: Detta är det ord som Herren befallde: Fyll gomor med manna till förvaring för era generationer, så att de ser det bröd som ni åt i öknen, när Herren förde er ut från Egyptens land. Och Moses sade till Aaron: Ta en gyllene kruka och lägg i den en gomor fullt av manna, och du skall placera det framför Gud, till bevarande för era generationer, På det sätt som Herren befallde Moses, placerade Aron det framför vittnesbördet till bevarande. Men Israels söner åt mannat i fyrtio år, tills de kom in i den bebodda världen. De åt mannat tills de anlände till en del av Fenicien. Men gomorn var den tionde delen av de tre måtten.

17

Och hela Israels barns församling bröt upp från öknen Sin enligt deras läger, genom Herrens ord, och de slog läger i Rafidim, men det fanns inget vatten för folket att dricka. Och folket grumlade mot Moses och sade: Ge oss vatten så att vi kan dricka. Och Moses sade till dem: Varför grälar ni mot mig, och varför prövar ni Herren? Folket törstade där efter vatten, och folket knorrade där mot Mose och sade: Varför detta? Förde du upp oss från Egypten för att döda oss och våra barn och vår boskap genom törst? Ropade ut men Moses till Herren och sade: Vad ska jag göra med detta folk? Ännu lite till, och de kommer att stena mig. Och Herren sade till Moses: Gå före detta folk, och ta med dig några av

folkets äldste, och staven som du slog floden med, ta den i din hand, och du skall gå. Se, jag står där framför dig på klippan i Horeb, och du skall slå klippan, och vatten skall gå ut ur den, och folket skall dricka. Och Moses gjorde så inför Israels söner. Och han namngav den platsen Prövning och Förebråelse, på grund av Israels söners förebråelse, och på grund av att de prövade Herren, sägande: Är Herren bland oss, eller inte?

Amalek kom och var i krig med Israel i Rafidein. Mose sade till Josua: Välj åt dig själv mäktiga män, och gå ut och ställ upp till strid mot Amalek i morgon, och se, jag står på toppen av kullen, och Guds stav är i min hand. Och Josua gjorde precis som Mose sade till honom, och han gick ut och drog upp i strid mot Amalek, och Mose och Aron och Hur gick upp på toppen av kullen. Och det hände att när Moses lyfte händerna, segrade Israel, men när han lät ner händerna, segrade Amalek. Men Moses händer var tunga, och de tog en sten och placerade den under honom, och han satt på den, och Aron och Hur stödde hans händer, en från ena sidan och en från andra sidan, och Moses händer förblev stadiga till solnedgången. Och Josua besegrade Amalek och allt hans folk med svärdets egg. Herren sade till Moses: Skriv ner detta till minne i en bok, och giv det i Josuas öron, att jag helt och hållet ska utplåna minnet av Amalek från det som är under himlen. Och Moses byggde ett altare åt Herren och han gav det namnet Herren min tillflykt. Därför att Herren i hemlighet krigar mot Amalek från generation till generation.

18

Jethro, präst i Midian och Moses svärfar, hörde allt som Herren hade gjort för Israel, sitt eget folk, för Herren hade fört Israel ut från Egypten. Men Jethro, Moses svärfar, tog Zipporah,

Moses hustru, efter hennes frigörelse och hennes två söner, namnet på den ena av dem var Gershom, sägande: Jag var en främling i ett främmande land, Och den andres namn var Eliezer, sägande: Ty min faders Gud var min hjälpare och räddade mig från Faraos hand. Och Jethro, Moses svärfar, och sönerna och hustrun gick ut till Moses i öknen, där han hade slagit läger vid Guds berg. Det rapporterades till Moses och de sade: Se, din svärfar Jetro kommer till dig, och din hustru och dina två söner med honom. Och Moses gick ut för att möta sin svärfar, och bugade sig för honom, och kysste honom, och de hälsade varandra, och han förde in dem i tältet. Och Moses berättade för sin svärfar allt som Herren hade gjort mot Farao och alla egyptierna för Israels skull, och all möda som hade drabbat dem på vägen, och att Herren hade räddat dem från Faraos hand och från egyptiernas hand. Jetro blev förvånad över allt det goda som Herren hade gjort för dem, att han hade räddat dem ur egyptiernas hand och ur faraos hand. Och Jethro sade: Välsignad vare Herren, som räddade dem ur egyptiernas hand och ur Faraos hand. Nu vet jag att Herren är stor framför alla gudar, på grund av detta, att de attackerade dem. Och Jetro, Moses svärfar, tog brännoffer och offer till Gud, och Aaron och alla Israels äldste kom för att äta bröd med Moses svärfar, inför Gud.

Och det hände nästa dag att Moses satt ner för att döma folket, och allt folket stod vid Moses från morgon till kväll. Och när Jetro hade sett allt som han gjorde för folket, säger han: Vad är detta som du gör för folket? Varför sitter du ensam, medan hela folket står vid dig från morgon till kväll? Och Moses säger till svärfadern: Folket kommer till mig för att söka dom från Gud. När det uppstår en tvist mellan dem och de kommer till mig, dömer jag var och en och undervisar dem om Guds bud och hans lag. Men Moses svärfader sade till honom: Du gör inte detta rätt. Med

förstörelse kommer du att förstöras genom otålighet, både du och allt detta folk som är med dig. Tungt är detta ord för dig, du kommer inte att kunna göra detta ensam. Nu därför, hör mig, och jag ska råda dig, och Gud ska vara med dig: bli du för folket den som står inför Gud, och du ska föra deras ord fram till Gud. Och du skall högtidligt varna dem om Guds budord och hans lag, och du skall visa dem de vägar på vilka de skall gå, och de verk som de skall göra. Och du ska själv välja ut från hela folket mäktiga män, gudfruktande, rättfärdiga män som hatar högmod, och du ska utnämna över dem befälhavare över tusen och befälhavare över hundra och befälhavare över femtio och befälhavare över tio. Och de ska döma folket hela tiden, men det betungande ärendet ska de föra upp till dig, och de mindre domarna ska de döma själva, och de ska lätta din börda, och de ska bistå dig. Om du gör detta, kommer Gud att stärka dig, och du kommer att kunna stå kvar, och allt detta folk kommer att komma till sin egen plats med frid. Moses hörde sin svärfars röst och gjorde allt som han sade till honom. Och Moses valde mäktiga män från hela Israel, och gjorde dem till befälhavare över tusen och befälhavare över hundra och befälhavare över femtio och befälhavare över tio. Och de dömde folket hela tiden, men varje svårt ärende förde de upp till Mose, och varje lätt ärende dömde de själva. Moses skickade ut sin svärson, och han gick bort till sitt land.

19

Men i den tredje månaden av Israels söners uttåg från Egyptens land, på denna dag, kom de in i Sinais öken. Och de reste från Rafidein, och de kom in i Sinais öken, och Israel slog läger där mittemot berget. Och Moses gick upp på Guds berg, och Gud kallade honom från berget och sade: Dessa saker skall du säga till Jakobs hus, och du skall förkunna för Israels söner. Ni

själva har sett allt som jag har gjort mot egyptierna, och jag tog upp er liksom på örnvingar, och jag förde er till mig själv. Och nu om ni verkligen hör min röst och håller mitt förbund, skall ni vara mitt särskilda folk bland alla folk, för hela jorden är min. Men ni skall vara ett kungligt prästerskap och ett heligt folk för mig, dessa ord skall du säga till Israels söner. Men Moses kom och kallade de äldste av folket och satte fram för dem alla dessa ord som Gud hade befallt dem. Men hela folket svarade endräktigt och sa: Allt vad Gud har sagt skall vi göra och höra. Och Mose förde dessa ord fram till Gud. Herren sade till Moses: Se, jag kommer till dig i en molnpelare, så att folket hör mig tala till dig, och att de må tro på dig för evigt. Moses rapporterade folkets ord till Herren. Herren sade till Moses: Gå ner och varna folket, och rena dem idag och imorgon, och låt dem tvätta sina kläder, och låt dem vara redo till den tredje dagen, för på den tredje dagen skall Herren komma ner på berget Sinai, inför hela folket. Och du skall avskilja folket runt omkring och säga: Ge akt på er själva att inte gå upp på berget och att inte röra vid något av det. Var och en som har rört vid berget skall dö. Ingen hand ska röra honom, för med stenar ska han stenas eller med pil ska han skjutas, vare sig det är djur eller människa, han ska inte leva. När rösterna och trumpeterna och molnet avlägsnar sig från berget, då ska de gå upp på berget.

Men Moses gick ner från berget till folket och helgade dem, och de tvättade kläderna. Och han sade till folket: Bli redo. Närma er inte kvinna under tre dagar. Det hände på den tredje dagen när gryningen kommit, och det blev röster och blixtar och ett mörkt moln på berget Sinai, trumpetens röst ljöd starkt, och allt folket i lägret blev förskräckt. Och Moses ledde ut folket till möte med Gud från lägret, och de stod vid berget. Berget Sinai rökade helt, därför att Gud hade kommit ner på det i eld, och röken steg upp, som röken från en ugn, och allt folket blev mycket häpet. Men

rösterna från trumpeten blev växande mycket starkare. Moses talade, men Gud svarade honom med röst. Herren kom ner på berget Sinai, på bergets topp, och Herren kallade Mose till bergets topp, och Mose gick upp. Och Gud sade till Moses: Gå ner och varna folket, att de aldrig kommer nära Gud för att förstå, så att inte en mängd av dem faller. Och prästerna som närmar sig Herren Guden, låt dem helgas, för att inte Herren skall förstöra dem.

Och Moses sade till Gud: Folket kommer inte att kunna uppstiga till berget Sinai, ty du har vittnat för oss och sagt: Avgränsa berget och helga det. Herren sade till honom: Gå, gå ner, och gå sedan upp du och Aron med dig, men prästerna och folket må inte tvinga sig fram för att gå upp till Gud, så att inte Herren förstör dem. Gick ner men Moses till folket och sade till dem.

20

Och Herren talade alla dessa ord och sade, Jag är Herren din Gud, som förde dig ut ur Egyptens land, ur träldomens hus. Inga andra gudar skall du ha utom mig. Du skall inte göra dig någon avgudabild, inte heller någon avbildning av allt som finns i himlen ovan, och av allt som finns på jorden nedan, och av allt som finns i vattnen under jorden. Inte ska du tillbe dem, inte heller ska du tjäna dem, för jag är Herren din Gud, en nitälskande Gud, som ger tillbaka fädernas synder på barnen, ända till tredje och fjärde generationen av dem som hatar mig, och visar barmhärtighet mot tusenden, mot dem som älskar mig och håller mina bud. Du skall inte ta Herrens, din Guds, namn på fåfängt, ty Herren, din Gud, skall inte hålla den oskyldig som tar hans namn på fåfängt. Kom ihåg sabbatsdagen och helga den. Sex dagar skall du arbeta och göra alla dina arbeten. Men den sjunde dagen, sabbat för Herren

din Gud, ska du inte göra något arbete, varken du eller din son eller din dotter, din tjänare eller din tjänarinna, din oxe eller ditt lastdjur eller någon av din boskap, eller främlingen som bor hos dig. Ty på sex dagar gjorde Herren himlen och jorden och havet och allt som i dem är, och vilade på den sjunde dagen, därför välsignade Herren den sjunde dagen och helgade den. Hedra din fader och din moder, så att det blir väl för dig och så att du blir långlivad på den goda jorden som Herren din Gud ger till dig. Du skall inte begå äktenskapsbrott. Du skall inte stjäla. Du skall inte mörda. Du ska inte bära falskt vittnesbörd mot din nästa. Du skall inte begära din grannes hustru, du skall inte begära din grannes hus, varken hans fält, varken hans barn, varken hans tjänstekvinna, varken hans oxe, varken hans lastdjur, varken all hans boskap, varken allt som är din grannes.

Och allt folket såg rösten och facklorna och trumpetens röst och berget som rök, och då de blivit rädda stod allt folket på avstånd. Och de sa till Moses: Tala du till oss, och låt inte Gud tala till oss, så att vi inte dör. Och Moses säger till dem: Ta mod, för Gud kom till er för att testa er, så att hans fruktan skulle bli i er, så att ni inte må synda. Folket stod på avstånd, men Moses gick in i mörkret där Gud var. Herren sade till Moses: Dessa saker skall du säga till Jakobs hus, och du skall förkunna för Israels söner: Ni har sett att jag har talat till er från himlen. Ni skall inte göra åt er själva gudar av silver, och gudar av guld skall ni inte göra åt er själva. Ett altare av jord ska ni göra åt mig, och ni ska offra på det era brännoffer och era frälsningsoffer, era får och era kalvar på varje plats där jag låter mitt namn bli nämnt, och jag ska komma till dig och välsigna dig. Om du men gör ett altare av stenar till mig, skall du inte bygga dem av huggna stenar, för du har svungit din dolk över dem, och de har blivit orenade. Du ska inte gå upp

med steg till mitt altare, så att du inte avslöjar din nakenhet på det.

21

Och dessa är de stadgar som du skall förelägga dem. Om du förvärvar ett hebreiskt barn, skall han tjäna dig i sex år, men det sjunde året skall han gå fri utan kostnad. Om han själv ensam ingår, ska han ensam gå ut, men om en kvinna ingår med honom, ska även hans kvinna gå ut. Och om herren ger honom en hustru, och hon föder honom söner eller döttrar, ska hustrun och barnen tillhöra hans herre, men han ska gå ut ensam. Om tjänaren svarar och säger: Jag har älskat min herre och hustrun och barnen, jag springer inte bort som fri, hans herre skall föra honom till Guds domstol, och då skall han föra honom till dörren vid tröskeln, och hans herre skall genomsticka hans öra med en syl, och han skall tjäna honom för evigt.

Om någon säljer sin egen dotter som tjänare, ska hon inte lämna på samma sätt som slavinnorna går ut. Om hon inte behagar hennes herre, som överenskommit med honom, skall han lösa henne; till ett främmande folk har han inte rätt att sälja henne, eftersom han brutit mot henne. Om men till sonen han trolovat henne, skall han göra åt henne enligt rätten för döttrar. Om han tar en annan åt sig själv, skall han inte beröva henne de nödvändiga sakerna, klädnaden och umgänget. Om han inte gör dessa tre saker för henne, ska hon gå ut fritt utan betalning av silver. Om någon slår en annan och denne dör, skall han straffas med döden. Den som inte handlade villigt, utan som Gud överlämnade i hans händer – åt dig skall jag ge en plats dit mördaren kan fly. Om någon anfaller sin granne för att döda honom med list och tar sin tillflykt, skall du ta honom från mitt

altare för att döda honom. Den som slår sin fader eller sin moder skall straffas med döden. Den som talar ont om sin fader eller sin moder skall dö. Om någon stjäl någon av Israels söner och efter att ha förtryckt honom säljer honom och detta upptäcks, så skall han dö. Om två män förolämpar och slår grannen med sten eller näve och han inte dör, utan ligger till sängs Om mannen reser sig upp och går utanför med stav, skall den som slog honom vara oskyldig, utom att han skall betala för hans sysslolöshet och sjukvårdskostnaderna. Om någon slår sitt barn eller sin tjänsteflicka med stav, och denne dör under hans händer, skall det hämnas med rättvisa. Om han eller hon överlever en dag eller två, ska han inte straffas, för det är hans silver. Om men två män slåss, och slår en hustru som har barn i livmodern, och hennes barn går ut inte format, ska han straffas med böter, såsom mannen av hustrun skulle påföra, ska han ge enligt värdering. Om den är formad, ska han ge själ i stället för själ, Öga i stället för öga, tand i stället för tand, hand i stället för hand, fot i stället för fot. Brännskada i stället för brännskada, sår i stället för sår, blåmärke i stället för blåmärke. Om någon slår ögat av sin tjänare, eller ögat av sin tjänarinna, och blindar det, skall han sända bort dem fria i stället för deras öga. Om men han slår ut tanden på tjänaren, eller tanden på hans tjänarinna, skall han sända bort dem fria i stället för deras tand. Om en tjur stångas en man eller kvinna och denne dör, ska tjuren stenas med stenar, och dess kött ska inte ätas, men tjurens ägare ska vara oskyldig. Om tjuren har varit stötande före igår och före den tredje dagen, och de har vittnat för hans herre, och han inte har tagit bort den, men den dödar en man eller kvinna, ska tjuren stenas, och dess herre ska dödas. Om men lösen påläggs honom, kommer han att ge lösen för sin själ, så mycket som påläggs honom. Om en son eller dotter stångas, skall de göra med honom enligt denna stadga. Om men tjuren stångar ett barn eller en tjänstekvinna, skall han ge trettio silverdidrakmer till

deras herre, och tjuren skall stenas. Om någon öppnar en grop eller gräver en grop, och inte täcker den, och en kalv eller åsna faller där, Gruvans ägare skall betala, han skall ge silver till deras ägare, men det döda djuret skall tillhöra honom. Om någons tjur stångar grannens tjur, och den dör, skall de sälja den levande tjuren, och de skall dela dess silver, och den döda tjuren skall de dela. Om det görs känt att tjuren är stångande sedan före igår och före den tredje dagen, och de har vittnat för hans herre, och han inte tar bort honom, skall han betala tjur i stället för tjur, men den döda skall tillhöra honom.

Om någon stjäl en kalv eller ett får, och slaktar eller säljer det, skall han betala fem kalvar i stället för kalven, och fyra får i stället för fåret.

22

Om tjuven blir funnen vid inbrottet och blir slagen och dör, är det inte mord. Men om solen uppgår över honom, är han skyldig, han ska dö i gengäld, men om inte finns till honom, låt honom säljas i stället för stölden. Om det stulna föremålet återfinns i hans hand, levande, vare sig det är en åsna eller ett får, skall han betala dubbelt för dem. Om någon låter beta ett fält eller en vingård, och släpper sin boskap att beta på en annans fält, skall han betala från sitt fält enligt dess gröda, men om den betar hela fältet, skall han betala det bästa av sitt fält och det bästa av sin vingård. Om men eld som gått ut finner törnen, och bränner upp lador eller ax eller slätten, skall den som tände elden betala.

Om någon ger till grannen silver eller kärl att vakta, och det blir stulet från mannens hus, skall tjuven, om han hittas, betala dubbelt. Om men inte tjuven blev funnen, skall husets herre träda

fram inför Gud och svära att han verkligen inte har agerat ondskefullt angående hela grannens deposition. Enligt varje uttalat ofelrätt angående kalv och okdjur och får och klädesplagg och all påstådd förlust, vad det än må vara, skall domen för båda komma inför Gud, och den som blir fälld genom Gud skall betala dubbelt till grannen. Om någon ger åt sin granne ett lastdjur eller en kalv eller ett får eller något boskap att vakta, och det skadas eller dör eller blir fånget, och ingen vet det, En ed vid Gud skall vara mellan dem båda, att han verkligen inte har handlat ondskefullt angående sin nästas deposition, och således skall hans herre acceptera detta, och han skall inte betala ersättning. Om den blir stulen från honom, skall han betala till herren. Om den men blir riven av vilddjur, skall han leda honom till bytet, och han skall inte betala. Om någon lånar från sin granne, och det blir krossat eller dör eller blir tillfångataget, och ägaren inte är med honom, skall han betala. Men om herren är med honom, skall han inte betala, men om han är en arbetare, skall det vara till honom i stället för hans lön.

Om någon bedrar en obetrolovad jungfru och ligger med henne, skall han ge henne till hustru åt sig med hemgift. Om fadern vägrande vägrar och inte önskar ge henne till honom som hustru, skall han betala silver till fadern motsvarande det belopp som hemgiften för jungfrur är. Trollkarlar skall ni inte hålla vid liv. Varje som sover med djur skall ni döda. Den som offrar åt gudar ska dödas, utom åt Herren allena.

Och ni skall inte misshandla en främling, inte heller skall ni förtrycka honom, för ni var främlingar i Egyptens land. Ni ska inte misshandla någon änka eller faderlöst barn. Om ni men i ondska misshandlar dem, och de efter att ha ropat ropar till mig, så kommer jag verkligen att höra deras röst, Och jag kommer att

vredgas i vrede, och jag kommer att döda er med svärd, och era hustrur kommer att bli änkor, och era barn faderlösa. Om du lånar ut silver till den fattige brodern bredvid dig, skall du inte pressa honom och du skall inte lägga ränta på honom. Om du men tar din grannes klädesplagg som pant, skall du ge tillbaka det till honom före solnedgången, Ty detta är hans täcke, endast detta är klädnaden för hans nakenhet, vari ska han sova? Om han därför ropar till mig, ska jag lyssna på honom, ty jag är barmhärtig. Gudar ska du inte tala ont om, och härskaren över ditt folk ska du inte tala illa om. Förstfrukterna från din tröskplats och din vinpress ska du inte fördröja, de förstfödda av dina söner ska du ge till mig. Således skall du göra med din kalv och ditt får och ditt lastdjur: sju dagar skall det vara hos sin moder, men den åttonde dagen skall du ge det tillbaka till mig. Och ni skall vara heliga män för mig, och kött som rivits av vilddjur skall ni inte äta, kasta det till hunden.

23

Du skall inte ta emot falskt rykte, du skall inte göra överenskommelse med den orättfärdige att bli falskt vittne. Du skall inte vara med de fler i ondska, inte skall du ansluta dig till mängden för att vända bort med de fler, så att domen förvrängs. Och du skall inte ha förbarmande med den fattige i domen. Om du möter din fiendes oxe eller hans lastdjur som vandrar vilse, skall du vända tillbaka och återlämna det till honom. Om du ser din fiendes lastdjur fallet under sin last, skall du inte passera förbi det, utan du skall hjälpa till att lyfta det med honom.

Du skall inte förvränga domen för den fattige i hans rättegång. Från varje orätt ord skall du hålla dig borta, den oskyldige och rättfärdige skall du inte döda, och du skall inte

rättfärdiga den ogudaktige på grund av gåvor. Och du skall inte ta emot gåvor, för gåvorna blindar de seendes ögon och fördärvar rättvisa ord. Och ni skall inte förtrycka främlingen, för ni vet främlingens själ, eftersom ni själva var främlingar i Egyptens land. I sex år ska du så din jord, och du ska samla in dess avkastning. Det sjunde året ska du göra befrielse och du ska släppa den, och de fattiga av ditt folk ska äta, och det som blir kvar ska de vilda djuren äta, så ska du göra med din vingård och med din olivlund. Under sex dagar skall du göra dina arbeten, men den sjunde dagen skall det vara vila, så att din oxe må vila, och ditt lastdjur, och så att din tjänstekvinnas son må vederkvickas och främlingen. Allt som jag har sagt till er skall ni bevara, och andra gudars namn skall ni inte minnas, inte heller skall det höras från er mun.

Tre gånger om året skall ni fira högtid åt mig. Högtiden med det osyrade brödet skall ni hålla, i sju dagar skall ni äta osyrat bröd, såsom jag befallde dig enligt tiden för den nya månaden, ty under den gick du ut ur Egypten. Du skall inte synas inför mig tomhänt. Och du skall göra skördefest av förstfrukterna av dina verk, vilka du sår i ditt fält, och fullbordandefest vid årets utgång i församlingen av dina verk från ditt fält. Tre gånger om året skall allt mankön hos dig visa sig inför Herren, din Gud. När jag driver ut folken från ditt ansikte och utvidgar dina gränser, skall du inte offra mitt blod på syrat bröd, och inte heller skall fettet från min högtid ligga kvar till morgonen. Förstfrukterna av din marks första produkter skall du föra in i Herrens, din Guds, hus, du skall inte koka lamm i dess moders mjölk. Och se, jag sänder min ängel framför ditt ansikte, så att han skall bevara dig på vägen, så att han skall föra dig in i det land som jag har förberett åt dig. Akta dig själv, och lyssna på honom, och var inte olydig mot honom, för han kommer inte att vika undan för dig, ty mitt namn är på honom. Om ni verkligen hör min röst och du gör allt som jag

befaller dig, och ni håller mitt förbund, skall ni vara mitt särskilda folk från alla folk, för hela jorden är min, och ni skall vara för mig ett kungligt prästerskap och ett heligt folk. Dessa ord skall du säga till Israels söner: Om ni verkligen hör min röst och ni gör allt som jag säger till dig, skall jag vara fiende till dina fiender och jag skall motsätta mig dina motståndare. Ty min ängel skall gå som din ledare, och han skall föra dig till amoreerna, hetiterna, perisseerna, kanaaneerna, girgaseerna, hiveerna och jebusiterna, och jag skall förgöra dem. Du ska inte tillbe deras gudar, inte heller ska du tjäna dem, du ska inte göra enligt deras verk, utan du ska fullständigt riva ner dem, och du ska fullständigt krossa deras pelare. Och du ska tjäna Herren din Gud, och jag ska välsigna ditt bröd och ditt vin och ditt vatten, och jag ska vända bort sjukdomen från er. Det kommer inte att finnas någon ofruktbar eller ofruktsam i ditt land, och antalet av dina dagar skall jag fylla. Och jag ska sända rädslan framför dig, och jag ska slå alla de folk med panik som du går in i, och jag ska göra alla dina fiender till flyktingar. Och jag skall sända getingarna framför dig, och du skall driva ut amoreerna och hiveerna och kananéerna och hetiterna från dig. Jag kommer inte att driva ut dem på ett år, så att landet inte blir öde och vilddjuren på jorden inte blir många mot dig. Enligt lite i taget skall jag driva ut dem från dig, tills du ökar och ärver landet. Och jag kommer att sätta dina gränser från Röda havet till Filistéernas hav, och från öknen till den stora floden Eufrat, och jag kommer att överlämna i era händer de som bor i landet, och jag kommer att driva ut dem från dig. Du ska inte ingå ett förbund med dem och deras gudar. Och de kommer inte att bosätta sig i ditt land, så att de inte får dig att synda mot mig, för om du tjänar deras gudar, kommer dessa att vara en snubbelsten för dig.

Och till Moses sade han: Gå upp till Herren, du och Aaron och Nadab och Abiud och sjuttio av Israels äldste, och de skall tillbe Herren på avstånd. Och Moses ensam skall komma nära Gud, men de själva skall inte komma nära, och folket skall inte gå upp tillsammans med dem. Moses inträdde och berättade för folket alla Guds ord och stadgar, och hela folket svarade med en röst och sade: Alla de ord som Herren har talat skall vi göra, och vi skall höra. Och Moses skrev alla Herrens ord, och Moses steg upp tidigt på morgonen och byggde ett altare under berget, och tolv stenar för Israels tolv stammar. Och han sände ut de unga männen bland Israels söner, och de offrade upp brännoffer, och de offrade frälsningsoffer till Gud, kalvar. Men Moses tog hälften av blodet och hällde det i bägare, och hälften av blodet hällde han ut mot altaret. Och efter att ha tagit förbundets bok, läste han i folkets öron, och de sade: Allt vad Herren har talat skall vi göra och höra. Men Moses tog blodet och stänkte det på folket och sade: Se, blodet av det förbund som Herren har slutit med er angående alla dessa ord.

Och Moses och Aaron och Nadab och Abiud och sjuttio av Israels äldsteråd gick upp. Och jag såg den plats där Israels Gud stod, och det under hans fötter var som ett verk av safirtegel, och liksom himmelens fäste i renhet. Och av Israels utvalda förgicks inte en enda, och de visade sig på Guds plats, och de åt och drack. Och Herren sade till Moses: Gå upp till mig på berget och var där, och jag skall ge dig stentavlorna, lagen och buden som jag har skrivit för att undervisa dem. Och Moses reste sig och Joshua som stod bredvid honom, och de gick upp på Guds berg. Och till de äldste sade de: Var tysta här, tills vi återvänder till er, och se, Aaron och Hur är med er. Om någon får en rättssak, låt dem vända sig till dem. Och Moses och Josua gick upp på berget, och molnet täckte berget. Och Guds härlighet kom ner på berget Sinai,

och molnet täckte det i sex dagar, och Herren kallade på Mose den sjunde dagen från molnets mitt. Men formen av Herrens härlighet var som en brinnande eld på toppen av berget, framför Israels söner. Och Moses gick in i molnets mitt, och han steg upp på berget, och han var där på berget i fyrtio dagar och fyrtio nätter.

25

Och Herren talade till Moses och sade, Jag sade till Israels söner: Tag förstfrukter från alla dem vars hjärta så vill, och ni skall ta mina förstfrukter. Och detta är förstlingarna som ni skall ta emot från dem: guld, silver och brons. och hyacint, och purpur, och dubbelt scharlakan, och spunnet fint linne, och gethår, och skinn av baggar färgade röda, och hyacintblå skinn, och oförgängligt trä, och sardius-stenar, och stenar till gravyren till axelstycket, och till den långa klädnaden. Och du kommer att göra en helgedom åt mig, och jag kommer att framträda bland er. Och du skall göra åt mig enligt allt som jag visar dig på berget, förebilden av tabernaklet och förebilden av alla dess kärl, så skall du göra. Och du skall göra en ark för vittnesbördet av oförgängligt trä, två och en halv aln i längd, och en och en halv aln i bredd, och en och en halv aln i höjd. Och du ska överdraga den med rent guld, inifrån och utifrån ska du överdraga den, och du ska göra gyllene vridna lister runtom den. Och du skall göra fyra gyllene ringar till denna, och du skall placera dem på de fyra sidorna: två ringar på den ena sidan och två ringar på den andra sidan. Du skall göra bärstänger av oförgängligt trä, och du skall överdraga dem med guld, Och du skall föra in stängerna i ringarna på arkens sidor, för att bära arken med dem. I arkens ringar skall stängerna vara orörliga. Och du skall lägga in i arken de vittnesbörd som jag ger till dig. Och du skall göra en nådastol som täcke av rent guld, två och en halv aln i längd, och en och en halv aln i bredd. Och du

skall göra två keruber av hamrat guld och placera dem på båda sidorna av nådastolen. De skall göras: en kerub från denna sida, och en kerub från den andra sidan av nådastolen, och du skall göra de två keruberna på de två sidorna. Keruberna kommer att sträcka ut vingarna ovanifrån, överskugga med sina vingar nådastolen, och deras ansikten ska vara vända mot varandra, mot nådastolen ska kerubers ansikten vara vända. Och du ska placera nådastolen på arken ovanifrån, och i arken ska du lägga vittnesbörden som jag ger till dig. Och jag kommer att göra mig känd för dig därifrån, och jag kommer att tala till dig från ovan nådastolen, mellan de två keruberna som är på vittnesbördets ark, och enligt allt vad jag befaller dig angående Israels söner. Och du skall göra ett bord av rent guld, två alnar i längd, en aln i bredd och en och en halv aln i höjd. Och du skall göra vridna gyllene lister runt omkring den, och du skall göra en krans av en handbredds höjd runt omkring den,

Och du skall göra en vriden list runt kronan. Och du skall göra fyra gyllene ringar, och du skall placera de fyra ringarna på de fyra delarna av dess fötter under kransen. Och ringarna ska vara till hållare för bärstängerna, så att man kan bära bordet med dem. Och du skall göra bärstängerna av oförgängligt trä, och du skall överdraga dem med rent guld, och bordet skall bäras med dem. Och du skall göra dess skålar och rökelsekaren och drickofferskålarna och bägarna, i vilka du skall gjuta i dem, av rent guld skall du göra dem. Och du skall placera skådebröden på bordet framför mig ständigt.

Och du skall göra en ljusstake av rent guld, hamrad skall du göra ljusstaken, dess skaft, och grenarna, och skålarna, och knopparna, och liljorna skall vara av den. Sex grenar utgick från sidorna, tre grenar av ljusstaken från dess ena sida, och tre grenar

av ljusstaken från den andra sidan. Och tre bägare graverade mandelformade i den ena grenen, skål och lilja, således för de sex grenarna som utgår från ljusstaken. Och i ljusstaken fyra skålar, graverade mandelformade, i den ena grenen knoppar och dess liljor. Knoppen under de två rören som utgår från den, och knoppen under de fyra rören som utgår från den, således för de sex rören som utgår från ljusstaken, och på ljusstaken fyra skålar graverade med mandlar. Knopparna och grenarna skall vara av ett stycke med den, alltsammans ett drivet arbete av rent guld. Och du skall göra dess sju lampor, och du skall placera lamporna, och de skall lysa från den ena sidan. Och du skall göra hennes rökelsekär och hennes baser av rent guld. Alla dessa kärl vägde en talent av rent guld. Se till att du gör enligt den form som visats dig på berget.

26

Och tältet skall du göra av tio gardiner från tvinnat fint linne, och blått, och purpur, och tvinnat scharlakan med keruber, i vävt arbete skall du göra dem. Längden av den ena ridån ska vara tjugoåtta alnar, och bredden fyra alnar ska den ena ridån vara, samma mått ska gälla för alla ridåerna. Fem gardiner skall vara hopfogade med varandra, den ena med den andra, och fem gardiner skall vara sammanfogade, den ena med den andra. Och du skall göra blå öglor på kanten av den ena gardinen, från den ena delen in i sammanfogningen, och så skall du göra på kanten av den yttre gardinen mot den andra sammanfogningen. Femtio krokar skall du göra på den ena gardinen, och femtio krokar skall du göra på delen av gardinen vid den andra sammanfogningen, motsvarande varandra så att de faller mot varandra i varje. Och du skall göra femtio gyllene ringar, och du skall sammanfoga förhängena, det ena med det andra, med ringarna, och tältet skall

vara ett. Och du skall göra håriga skinn till skydd ovanpå tältet; elva skinn skall du göra. Längden av den ena huden ska vara trettio alnar, och bredden av den ena huden fyra alnar, samma mått ska gälla för de elva hudarna. Och du skall sammanfoga de fem skinnen till ett, och de sex skinnen till ett, och du skall dubbelvika det sjätte skinnet framför tältets framsida. Och du skall göra femtio krokar på kanten av den ena huden, den som är emellan enligt sammanfogningen, och femtio krokar skall du göra på kanten av huden, den sammanfogande, den andra.

Och du skall göra femtio bronsringar, och du skall sammanfoga ringarna från öglorna, och du skall sammanfoga hudarna, och det skall vara ett. Och du skall lägga under det överskjutande i täckelserna av tältet; hälften av täckelset, det återstående, skall du täcka över det överskjutande av täckelserna av tältet, du skall täcka bakom tältet. En aln från detta och en aln från detta, av det överskjutande av täckelserna, av täckelsernas längd på tältet, skall hänga över täckande på täckelsens sidor, på båda sidor, så att det täcker. Och du skall göra ett täcke till tältet av baggarskinn färgade röda, och övertäckningar av hyacintblå skinn ovanifrån.

Och du skall göra pelare till tältet av oförgängligt trä. Tio alnar skall du göra den ena pelaren, och en och en halv aln bredden på den ena pelaren. Två tappar till varje pelare, motsvarande varandra, således skall du göra för alla pelarna till tabernaklet. Och du skall göra pelare åt tältet, tjugo pelare på sidan mot norr. Och fyrtio silverbaser skall du göra till de tjugo pelarna, två baser till varje pelare för båda dess delar, och två baser till varje pelare för båda dess delar. Och den andra sidan mot söder, tjugo pelare, och fyrtio silver baser för dem, två baser för den ena pelaren på båda dess sidor, och två baser för den ena

pelaren på båda dess sidor. Och från baksidan av tältet, enligt den del som vetter mot havet, skall du göra sex pelare. Och du skall göra två pelare vid hörnen av tältet på baksidan. Och det ska vara lika från nedan, enligt detsamma ska de vara lika från huvudena in i en sammanfogning, så ska du göra med båda de två hörnen, de ska vara lika. Och det kommer att vara åtta pelare, och deras baser av silver sexton, två baser för varje pelaren på båda dess sidor, och två baser för varje pelaren. Och du skall göra bommar av oförgängligt trä, fem till den ena pelaren på den ena sidan av tabernaklet, och fem bommar till pelaren på den ena sidan av tältet, den andra, och fem bommar till pelaren på den bakre sidan av tältet mot havet. Och den mellersta stången mellan pelarna ska sträcka sig från den ena sidan till den andra sidan. Och pelarna skall du överdraga med guld, och ringarna skall du göra av guld, i vilka du skall föra in bommarna, och bommarna skall du överdraga med guld. Och du skall resa upp tältet enligt den form som visades dig på berget.

Och du skall göra en förlåt av blått, och purpur, och spunnet scharlakan, och vävt fint linne, ett vävt verk skall du göra det med keruber. Och du skall placera det på fyra oförgängliga pelare överdragna med guld, och deras huvuden skall vara gyllene, och deras fyra baser skall vara av silver. Och du skall placera förlåten på pelarna, och du skall föra in arken med vittnesbördet där innanför förlåten, och förlåten skall avskilja för er mellan det heliga och det allra heligaste. Och du ska täcka vittnesbördets ark med förhänget i det allra heligaste. Och du skall placera bordet utanför förlåten, och ljusstaken mitt emot bordet på den delen av tabernaklet som vetter mot söder, och bordet skall du placera på den delen av tabernaklet som vetter mot norr. Och du skall göra ett täckelse för dörren till tältet av blått och purpur och scharlakan, spunnet, och tvinnat fint linne, ett broderat verk. Och

du skall göra fem pelare till förhänget, och du skall överdraga dem med guld, och deras huvuden skall vara av guld, och du skall gjuta fem bronsbaser till dem.

27

Och du skall göra ett altare av oförgängligt trä, fem alnar i längd och fem alnar i bredd, fyrkantigt skall altaret vara, och tre alnar i höjd. Och du skall göra hornen på de fyra hörnen; från det skall hornen vara, och du skall täcka dem med brons. Och du skall göra en krans till altaret, och dess täckare, och dess skålar, och dess köttkrokar, och dess fyrfat, och alla dess kärl skall du göra av brons. Och du skall göra till honom ett galler i nätat arbete av brons, och du skall göra till gallret fyra ringar av brons under de fyra sidorna. Och du skall placera dem under altarets galler från nedan, och gallret skall nå till hälften av altaret. Och du skall göra bärstänger till altaret av oförgängligt trä, och du skall överdraga dem med brons. Och du skall föra in stängerna i ringarna, och låt stängerna vara vid sidan av altaret när man lyfter det. Ihåligt och sömlöst skall du göra det, enligt det som visades dig på berget, så skall du göra det. Och du skall göra en gård till tältet, på den sidan mot söder gardiner till gården av tvinnat fint linne, längden hundra alnar på den ena sidan. Och deras tjugo pelare, och deras tjugo baser av brons, och deras ringar och hållarna av silver. Således på den sidan mot östanvinden gardiner hundra alnar i längd, och deras tjugo pelare, och deras tjugo bronsbaser, och ringarnas och pelarnas hållare, och deras baser överdragna med silver. Men bredden av gården mot havet: draperier på femtio alnar, deras pelare tio, och deras baser tio. Och bredden av gården mot söder: gardiner på femtio alnar, deras pelare tio, och deras baser tio. Och femton alnar höjden av gardinerna till den ena sidan, deras pelare tre, och deras baser tre. Och den andra sidan

femton alnar av gardinernas höjd, deras pelare tre, och deras baser tre. Och vid porten till gården ett täcke, tjugo alnar i höjd, av blått och purpur och scharlakan spunnet och fint linne spunnet i mångfalden av brodörens arbete, deras pelare fyra och deras baser fyra. Alla pelarna i gården runt omkring var överdragna med silver, och deras huvuden var av silver, och deras baser var av brons. Men längden av gården hundra på hundra, och bredden femtio på femtio, och höjden fem alnar av tvinnat fint linne, och deras baser av brons. Och hela konstruktionen och alla verktyg och pluggar till gården var av brons.

Och du, befalla Israels söner att de ska ta till dig ren, stampad olja från opressade oliver för ljuset att bränna, så att lampan må brinna ständigt. I vittnesbördets tält, utanför slöjan som är över förbundet, skall Aron och hans söner bränna det från kväll till morgon, inför Herren, en evig stadga för era generationer från Israels söner.

28

Och du för nära till dig själv både Aaron, din broder, och hans söner, från Israels söner, för att tjäna som präster åt mig: Aaron och Nadab och Abiud och Eleazar och Ithamar, Aarons söner. Och du skall göra en helig klädnad åt din broder Aaron till ära och härlighet. Och du, tala till alla de visa i sinnet, vilka jag fyllde med visdomens ande och uppfattning, och de skall göra den heliga dräkten åt Aron för det heliga, i vilken han skall tjäna som präst åt mig. Och dessa är de kläder som de skall göra: bröstplåten och axelstycket och den långa kappan och den vävda tunikan och turbanen och bältet, och de skall göra heliga kläder åt Aron och hans söner för att de skall tjäna som präster åt mig. Och de själva ska ta guldet och hyacinten och purpuren och scharlakansröda och

det fina linnet. Och de ska göra axelstycket av tvinnat fint linne, ett vävet arbete av en vävare. Två axelstycken som sammanfogar ska vara till honom, den ena till den andra, monterade på de två delarna. Och tyget av axelstyckena som är på det, enligt tillverkningen av det, skall vara av rent guld, och blått, och purpur, och scharlakan tvinnat, och fint linne tvinnat. Och du skall ta de två stenarna, stenar av smaragd, och du skall gravera in namnen på Israels söner i dem. Sex namn på den ena stenen, och de sex återstående namnen på den andra stenen enligt deras generationer. Med stenarbetets konst, som en snidad signetbild, skall du ingravera de två stenarna med Israels söners namn. Och du skall placera de två stenarna på efodens axlar, stenarna är minnesmärken för Israels söner, och Aron skall bära Israels söners namn framför Herren på sina två axlar, som ett minnesmärke för dem. Och du skall göra axelstycken av rent guld. Och du skall göra två fransar av rent guld, sammanflätade med blommor, ett flätat arbete, och du skall placera de flätade fransarna på axelstycken, enligt deras axelstycken från framsidan.

Och du skall göra bröstplåten för domarna, ett broderat verk, enligt efodens mönster skall du göra den av guld och blått och purpur och scharlakan, tvinnat, och fint linne, tvinnat. Du skall göra det fyrkantigt, det skall vara dubbelt, ett spann skall längden av det vara, och ett spann bredden. Och du ska väva i det ett tyg satt med stenar i fyra rader; en rad av stenar ska vara sardius, topas och smaragd, den första raden. Och den andra raden: karfunkel, safir och jaspis. Och den tredje raden: ligurium, agat, ametist. Och den fjärde raden: krysolit, beryll och onyx, omslutna av guld, sammanbundna i guld, låt dem vara enligt sin rad. Och stenarna skall vara från Israels söners namn, tolv enligt deras namn, graverade som sigill, var och en enligt namnet skall de vara för de tolv stammarna. Och du ska göra sammanflätade tofsar på

oraklet, ett kedjeliknande arbete av rent guld. Och Aaron skall ta Israels söners namn på domens bröstplåt på sitt bröst, när han går in i det heliga, som ett minnesmärke inför Gud. Och du skall placera manifestationen och sanningen på domens bröstplåt, och den skall vara på Arons bröst när han går in i det heliga inför Herren, och Aron skall bära Israels söners domar på bröstet inför Herren ständigt. Och du skall göra ett helt blått, långt underplagg. Och öppningen ska vara i dess mitt, med en kant runt omkring öppningen, ett vävet arbete, fogningen sammanvävd från det, så att den inte river sönder. Och du skall göra under kanten av tunikan nedifrån, liksom av ett blommande granatäpple, små granatäpplen av blått, och purpur, och scharlakan spunnet, och fint linne tvinnat, under kanten av tunikan runt omkring, i samma form gyllene små granatäpplen, och bjällror emellan dessa runt omkring. Från gyllene granatäpple till dodona, och blommig på tunikan fåll runt omkring, Och Aarons röst skall höras när han tjänstgör, när han går in i det heliga framför Herren och när han går ut, så att han inte dör. Och du skall göra en ren gyllene plåt, och du skall gravera in i den en gravering av ett sigill: Herrens Helgedom. Och du skall placera det på tvinnat blått, och det skall vara på turbanen, på framsidan av turbanen skall det vara. Och det kommer att vara på Arons panna, och Aron kommer att lyfta bort synderna av de heliga tingen, så många som Israels söner skulle helga av alla deras heliga gåvor, och det kommer att vara på Arons panna ständigt, acceptabelt för dem inför Herren.

Och de prydda tunikorna av fint linne, och du skall göra en turban av fint linne, och ett bälte skall du göra, ett broderat arbete. Och till Arons söner skall du göra tunikor och bälten, och turbaner skall du göra till dem till ära och härlighet. Och du skall klä dem på Aaron, din broder, och hans söner med honom, och du skall smörja dem, och du skall fylla deras händer, och du skall helga

dem, så att de må tjäna som präster åt mig. Och du skall göra åt dem linnebenbyxor för att täcka deras kropps nakenhet, från midjan till låren skall de vara. Och Aron och hans söner skall ha dem när de går in i vittnesbördets tält, eller när de närmar sig för att tjäna vid det heliga altaret, och de skall inte föra synd över sig själva, så att de inte dör, en evig stadga för honom och för hans säd efter honom.

29

Och detta är vad du skall göra för dem: du skall helga dem, så att de kan tjäna som präster åt mig. Du skall ta en kalv från oxarna och två baggar utan fläck, Och osyrat bröd knadat i olja, och osyrade tunnkakor smorda i olja, av fint vetemjöl skall du göra dem. Och du skall lägga dem i en korg, och du skall föra dem på korgen, och kalven, och de två vädurarna. Och Aaron och hans söner skall du föra fram till dörrarna av vittnesbördets tält, och du skall tvätta dem i vatten. Och när du har tagit kläderna, skall du klä din broder Aron i den fotlånga tunikan och axelstycket och bröstplåten, och du skall fästa bröstplåten vid axelstycket. Och du skall placera turbanen på hans huvud, och du skall placera helgedomens platta på turbanen. Och du skall ta smörjelseoljan och hälla den på hans huvud och smörja honom. Och du ska föra fram hans söner och klä dem i tunikor. Och du skall omgjorda dem med bältena och sätta turbaner på dem, och prästadömet skall tillhöra dem för evigt, och du skall inviga Arons händer och hans söners händer. Och du ska föra kalven till dörrarna av vittnesmålets tält, och Aron och hans söner ska lägga sina händer på kalvens huvud, framför Herren, vid dörrarna av vittnesmålets tält. Och du ska slakta kalven framför Herren, vid dörrarna till vittnesbördets tält. Och du skall ta av kalvens blod och placera det på altarets horn med ditt finger, men allt det återstående blodet

skall du hälla ut vid altarets bas. Och du skall ta allt fettet som är på buken, och leverflikens lob, och de två njurarna, och fettet som är på dem, och du skall lägga dem på altaret. Men köttet av kalven och huden och gödseln skall du bränna i eld utanför lägret, ty det är ett syndoffer.

Och du ska ta den ena baggen, och Aron och hans söner ska lägga sina händer på baggens huvud. Och du ska slakta honom, och efter att ha tagit blodet ska du hälla ut det runt omkring altaret. Och baggen ska du skära i två enligt lemmarna, och du ska tvätta de inre delarna och fötterna med vatten, och du ska placera dem på styckena tillsammans med huvudet. Och du ska offra hela baggen på altaret, ett brännoffer åt Herren till en välluktande doft, det är ett rökelseoffer åt Herren. Och du skall ta den andra baggen, och Aron och hans söner skall lägga sina händer på baggens huvud. Och du skall slakta honom och du skall ta av hans blod och du skall placera det på Arons högra öronflipp och på spetsen av hans högra hand och på spetsen av hans högra fot och på hans söners högra öronflippar och på spetsarna av deras högra händer och på spetsarna av deras högra fötter. Och du skall ta av blodet från altaret och av smörjelseoljan, och du skall stänka på Aron och på hans dräkt, och på hans söner och på hans söners dräkter med honom, och han själv skall helgas och hans dräkt, och hans söner och hans söners dräkter med honom, men vädurens blod skall du hälla ut runt omkring altaret. Och du skall ta från baggen dess fett och fettet som täcker buken och leverflikens lob och de två njurarna och fettet som är på dem och den högra armen, för detta är fullbordan. Och ett bröd av olja, och en kaka från korgen med det osyrade brödet som ställts fram inför Herren. Och du skall lägga allt på Aarons händer och på hans söners händer, och du skall avskilja dem som ett offer inför Herren. Och du skall ta dem från deras händer, och du skall offra dem på

brännofferaltaret till en välluktande doft inför Herren, det är ett offer åt Herren. Och du skall ta bröststycket från invigningens bagge, som är Aarons, och du skall avskilja det som en offergåva inför Herren, och det skall vara din del. Och du skall helga bröstet som offergåva och armen som lyftoffer, vilka är avsöndrade och som har tagits bort från invigningens vädur från Aaron och från hans söner. Och det skall vara för Aaron och hans söner en evig stadga från Israels barn, ty detta är en avskiljande gåva, och en offergåva skall det vara från Israels barn av frälsningsoffren från Israels barn, en offergåva åt Herren.

Och den heliga dräkten, som är Aarons, skall tillhöra hans söner efter honom, för att smörja dem i den och inviga deras händer. I sju dagar skall prästen som träder i hans ställe bland hans söner ikläda sig dem, han som skall gå in i vittnesbördets tält för att tjänstgöra i de heliga rummen. Och du skall ta fullbordandets bagge, och du skall koka köttet på en helig plats. Och Aaron och hans söner ska äta köttet av baggen och bröden i korgen vid dörrarna till vittnesbördets tält. De skall äta dem genom vilka de blev helgade, för att fullborda deras händer och helga dem, och en främling skall inte äta av dem, för de är heliga. Om något blir kvar från köttet av invigningsoffret och från bröden till morgonen, skall du bränna upp det som är kvar med eld, det skall inte ätas, för det är en helgedom.

Och du skall göra åt Aaron och hans söner således enligt allt som jag befallde dig, sju dagar skall du inviga deras händer. Och syndoffrets kalv skall du offra på reningsdagen, och du skall rena altaret genom att helga dig vid det, och du skall smörja det för att helga det. Sju dagar skall du rena altaret och du skall helga det, och altaret skall vara heligt av det heliga, var och en som rör vid altaret skall göras heligt. Och detta är vad du skall göra på altaret:

två årsgamla fläckfria lamm om dagen på altaret ständigt, ett ständigt offer.

Det ena lammet skall du göra på morgonen, och det andra lammet skall du göra på kvällen. Och en tiondel av fint mjöl blandat i slagen olja, den fjärde delen av en hin, och ett drickoffer, den fjärde delen av en hin vin, till det ena lammet. Och det andra lammet skall du offra på kvällen, enligt morgonoffret och enligt dess drickoffer, skall du göra det till en välluktande doft, ett offer åt Herren. Ett ständigt offer genom era generationer, vid dörren till vittnesbördets tält framför Herren, där jag ska göra mig känd för dig därifrån, för att tala till dig. Och jag kommer att förordna där för Israels söner, och jag kommer att helgas i min härlighet. Och jag kommer att helga vittnesbördets tält och altaret, och Aaron och hans söner kommer jag att helga för att tjäna som präster åt mig. Och jag skall åkallas bland Israels söner, och jag skall vara deras Gud. Och de kommer att veta att jag är Herren deras Gud, den som ledde ut dem från Egyptens land, för att bli åkallad av dem och vara deras Gud.

30

Och du skall göra ett altare för rökelse av oförgängligt trä. Och du skall göra det en aln i längd och en aln i bredd, fyrkantigt skall det vara, och två alnar i höjd; från det skall dess horn vara. Och du skall överdraga med rent guld hans galler och hans väggar runt omkring och hans horn, och du skall göra åt honom en vriden gyllene krans runt omkring. Och du skall göra två rena gyllene ringar under dess vridna krans, på de två sidorna skall du göra dem, och de skall vara hållare för stängerna, så att man kan lyfta det med dem. Och du skall göra stänger av oförgängligt trä, och du skall överdraga dem med guld. Och du ska placera det mittemot

slöjan som är på arken med vittnesmålen, där jag ska göra mig känd för dig. Och Aron ska bränna sammansatt fin rökelse på den varje morgon, när han sköter lamporna, ska han bränna rökelse på den. Och när Aaron tänder lamporna sent, ska han bränna rökelse på det. Ständig rökelse kontinuerligt inför Herren för deras generationer. Och han ska inte offra annan rökelse på det, offering eller offer, och drickoffer ska du inte gjuta på det. Och Aron skall göra försoning på dess horn en gång om året, från reningens blod skall han rena det för deras generationer, det allra heligaste är det för Herren.

Och Herren talade till Moses och sade, Om du tar folkräkningen av Israels söner vid deras mönstring, och var och en ger lösensumma för sin själ åt Herren, så kommer det inte att ske något fall bland dem vid deras mönstring. Och detta är vad de ska ge, så många som passerar över mönstringen: hälften av didrachmat, vilket är enligt det heliga didrachmat, tjugo oboler per didrachma, och hälften av didrachmat som gåva till Herren. Alla som passerar genom mönstringen från tjugo års ålder och uppåt skall ge bidraget till Herren. Den rike skall inte lägga till, och den fattige skall inte minska från hälften av didrakmen när han ger bidraget till Herren, för att försona era själar. Och du skall ta silvret från bidragen från Israels söner, och du skall ge det till tjänsten vid vittnesbördets tält, och det skall vara för Israels söner en minnesgåva inför Herren, för att försona era själar. Och Herren talade till Moses och sade, Gör ett bronsfat, och en bronsbas till det, för att tvätta sig, och du skall placera det mellan vittnesbördets tält och altaret, och du skall hälla vatten i det. Och Aron och hans söner skall tvätta sina händer och sina fötter med vatten. Närhelst de ingår i vittnesbördets tält, skall de tvätta sig med vatten, och de skall inte dö, närhelst de närmar sig altaret för att tjäna och offra brännoffrena åt Herren. De skall tvätta

händerna och fötterna med vatten, när de går in i vittnesbördets tält, de skall tvätta med vatten, så att de inte må dö, och det skall vara för dem en evig stadga, för honom och hans generationer med honom. Och Herren talade till Moses och sade, Och du ska ta kryddor: utvald myrrablomma femhundra siklar, och doftande kanel hälften av detta, tvåhundrafemtio, och doftande kalmusrör tvåhundrafemtio, och av iris femhundra siklar av det heliga, och olja från oliver en hin. Och du ska göra det till en helig smörjelseolja, en parfymerad salva enligt parfymtillverkarens konst, en helig smörjelseolja ska det vara. Och du skall smörja från det vittnesbördets tält, och vittnesbördets tälts ark, och alla dess kärl, och lampståndet och alla dess kärl, och rökelsealtaret och brännoffersaltaret och alla dess kärl, och bordet och alla dess kärl, och handfatet. Och du skall helga dem, och de skall vara det allra heligaste; var och en som rör vid dem skall bli helgad. Och du ska smörja Aaron och hans söner, och du ska helga dem för att tjäna som präster åt mig. Och till Israels söner skall du tala och säga: Olja för helig smörjelse skall detta vara för er genom era generationer. På människokött skall det inte smörjas, och enligt denna sammansättning skall ni inte göra åt er själva likaså, heligt är det, och en helgedom skall det vara för er. Den som gör likaså, och den som ger av det till en främling, skall utrotas från sitt folk.

Och Herren sade till Moses: Ta för dig själv kryddor, stakte, onycha, galbanum av sötma och genomskinlig rökelse, lika delar skall det vara. Och de ska göra i honom parfymerad rökelse, parfymörs verk, blandat, rent, heligt verk. Och du ska slå sönder dessa till ett fint pulver, och du ska placera det framför vittnesbörden i vittnesbördets tält, varifrån jag ska uppenbara mig för dig; det heligaste ska rökelsen vara för er. Enligt denna sammansättning skall ni inte göra åt er själva; den skall vara en

helgedom åt Herren för er. Den som gör likaså för att lukta av det, skall utrotas från sitt folk.

31

Och Herren talade till Moses och sade, Se, jag har kallat vid namn Besalel, son till Uri, son till Hur, från Juda stam. Och jag fyllde honom med gudomlig ande av visdom och förståelse och kunskap för att tänka i varje gärning, och att designa, att arbeta guldet och silvret och bronsen och hyacinten och purpurn och det spunna scharlakanet, och stenarbeten, och i träsnickeriets verk, att arbeta enligt alla arbeten. Och jag gav honom och Eliab, son till Ahisamach, från Dans stam, och åt var och en med ett intelligent hjärta har jag gett förståelse, Och de ska göra allt som jag befallde dig: vittnesbördets tält, förbundsarken, nådastolen som är på den, och tältets utrustning, och altarna och bordet och alla dess kärl och den rena ljusstaken och alla dess kärl och handfatet och dess bas, Och dräkterna för tjänst åt Aaron, och dräkterna åt hans söner för att tjäna som präster åt mig, och smörjelseoljan och rökelsen av den heliga sammansättningen skall de göra enligt allt vad jag befallde dig.

Och Herren talade till Moses och sade, Och du skall befalla Israels söner och säga: Se till, och håll mina sabbater, det är ett tecken mellan mig och er genom era generationer, så att ni vet att jag är Herren som helgar er. Och ni skall hålla sabbaten, eftersom den är helig för Herren till er. Den som vanhelgar den skall dödas, var och en som utför arbete på den, den själen skall utrotas från sitt folk. Sex dagar skall du göra verk, men den sjunde dagen är sabbat, en helig vila åt Herren; var och en som gör något arbete på den sjunde dagen skall dödas. Och Israels söner skall hålla sabbaterna, att fira dem genom sina släktled, Ett evigt förbund

mellan mig och Israels söner, det är ett evigt tecken hos mig, att Herren gjorde himlen och jorden på sex dagar, och på den sjunde dagen vilade han och upphörde. Och han gav Moses, när han slutade tala till honom på berget Sinai, de två vittnesbördets tavlor, stentavlor skrivna med Guds finger.

32

Och när folket såg att Moses hade dröjt med att gå ner från berget, samlades folket mot Aaron, och de sade till honom: Res dig och gör åt oss gudar som skall gå framför oss, ty denne Moses, den mannen som förde oss ut ur Egyptens land, vi vet inte vad som har hänt honom. Och Aaron säger till dem: Ta av de gyllene öronringarna som är i öronen på era hustrur och döttrar, och bär dem till mig. Och allt folket tog av sig de gyllene örhängena som de hade i öronen, och förde dem till Aron. Och han mottog från deras händer, och formade dem med gravstiftet, och gjorde dem till en gjuten kalv, och sade: Dessa är dina gudar, Israel, vilka förde upp dig från Egyptens land. Och när Aaron såg detta byggde han ett altare mittemot det, och Aaron kungjorde och sade: En fest för Herren i morgon. Och efter att ha stigit upp tidigt nästa dag förde han upp brännofferingar och frambar frälsningsoffer, och folket satte sig för att äta och dricka, och de reste sig upp för att leka.

Och Herren talade till Moses och sade: Gå med hast, stig ner härifrån, för ditt folk som du förde ut ur Egyptens land har syndat. De överskred snabbt från den väg som jag befallde dem, de gjorde åt sig själva en kalv, och de har tillbett den, och de har offrat till den, och de sade: Dessa är dina gudar, Israel, som förde upp dig ur Egyptens land. Och nu tillåt mig, och i min vrede mot dem, ska jag förstöra dem, och jag ska göra dig till ett stort folk. Och Moses bad

inför Herren Guden och sade: Varför, Herre, vredgas du i vrede mot ditt folk, som du förde ut ur Egyptens land med stor styrka och med din upphöjda arm? Låt inte någonsin egyptierna säga: Med ondska ledde han ut dem för att döda dem i bergen och för att förstöra dem från jorden. Upphör med din vredes vrede, och var nådig mot ditt folks ondska, Havande ihågkommit Abraham och Isak och Jakob, dina tjänare, för vilka du svor vid dig själv, och du talade till dem och sade: Jag skall föröka er säd såsom stjärnorna på himlen till mängden, och hela detta land som du sade att ge åt dem, och de skall besitta det in i evigheten. Och Herren blev försonad för att bevara sitt folk.

Och Moses vände sig om och gick ner från berget, och de två tavlorna av vittnesmålet var i hans händer, stentavlor inskrivna på båda deras sidor, på den ena sidan och på den andra sidan var de skrivna. Och tavlorna var Guds verk, och skriften var Guds skrift, ingraverad i tavlorna. Och när Josua hörde rösten av folket som ropade ut, säger han till Mose: Röst av krig i lägret. Och han säger: Det är inte rösten av dem som leder i styrka, inte heller rösten av dem som leder i flykt, utan rösten av dem som leder i vin hör jag.

Och när han närmade sig lägret, ser han kalven och danserna, och Moses blev arg i vrede och kastade de två tavlorna från sina händer och krossade dem vid berget. Och efter att ha tagit kalven som de hade gjort, brände han den i eld, malde den fin, strödde den i vattnet och gav den att dricka åt Israels söner. Och Moses sa till Aaron: Vad har detta folk gjort dig, eftersom du har fört en stor synd över dem? Och Aaron sade till Moses: Var inte arg, herre, för du vet detta folks drift. De säger nämligen till mig: Gör åt oss gudar som skall gå före oss, ty denne Moses, den mannen som ledde oss ut ur Egypten, vi vet inte vad som har hänt honom. Och jag sade till dem: Om någon har guldprydnader, ta av dem, och de

gav till mig, och jag kastade dem i elden, och denna kalv kom ut. Och Moses såg att folket hade blivit skingrat, för Aaron hade skingrat dem till glädje för deras motståndare Men Moses stod vid lägrets port och sade: Vem är för Herren? Låt honom komma till mig. Då kom alla Levis söner tillsammans till honom. Och han säger till dem: Dessa saker säger Herren, Israels Gud: Sätt var och en sitt eget svärd på sitt lår, och gå igenom och återvänd från grind till grind genom lägret, och döda var och en sin broder, och var och en sin granne, och var och en sin närmaste. Och Levis söner gjorde som Moses talade till dem, och tre tusen män föll från folket på den dagen. Och Moses sa till dem: Ni har idag fyllt era händer åt Herren, var och en genom sin son eller genom sin broder, för att välsignelse må bli given över er.

Och det hände dagen därpå att Moses sade till folket: Ni har syndat en stor synd, och nu ska jag gå upp till Gud, så att jag må göra försoning för er synd. Moses återvände till Herren och sade: Jag ber, herre, detta folk har syndat en stor synd, och de har gjort åt sig själva gyllene gudar. Och nu, om du verkligen förlåter dem deras synd, så förlåt, men om inte, så utplåna mig från din bok som du har skrivit. Och Herren sade till Moses: Om någon har syndat inför mig, kommer jag att utplåna dem från min bok. Nu men gå, gå ner och led detta folk in på den plats som jag sade till dig. Se, min ängel skall gå före ditt ansikte. Men den dag jag besöker dem, skall jag föra deras synd över dem. Och Herren slog folket för tillverkningen av kalven som Aaron hade gjort.

33

Och Herren sade till Mose: Gå före, drag upp härifrån, du och ditt folk, som du förde ut ur Egyptens land, in i det land som jag svor åt Abraham och Isak och Jakob och sade: Åt er säd skall jag

ge det. Och jag kommer att sända min ängel framför dig, och han kommer att driva ut amoreéerna, hetteéerna, perisseéerna, girgasheéerna, hiveéerna, jebuseéerna och kananéerna. Och jag ska föra dig in till ett land som flyter av mjölk och honung, men jag ska inte gå upp med dig, eftersom du är ett hårdnackat folk, så att jag inte förtär dig på vägen. Och när folket hörde detta onda ord, sörjde de i sorg. Och Herren sade till Israels söner: Ni är ett hårdnackat folk, se till att jag inte bringar ett annat slag över er och förtär er. Nu därför, ta av era åsikters kläder och världen, och jag skall visa dig vad jag skall göra med dig. Och Israels söner tog av sig sina prydnader och sina kläder från berget Horeb. Och Moses tog sitt tält och slog upp det utanför lägret, långt från lägret, och det kallades Vittnesbördets tält, och det hände att alla som sökte Herren gick ut till tältet som var utanför lägret. När Moses gick in i tältet utanför lägret, stod hela folket och bevakade, var och en vid dörren till sitt tält, och de observerade Moses när han gick bort tills han gick in i tältet. När Moses gick in i tältet, kom molnpelaren ner och stannade vid ingången till tältet, och talade till Moses, och han talade med Moses. Och allt folket såg molnpelaren stå vid tältets dörr, och allt folket reste sig och tillbad, var och en från sin tältdörr. Och Herren talade till Moses, ansikte mot ansikte, såsom någon talar till sin egen vän, och han återvände till lägret, men tjänaren Josua, Nuns son, den unge, gick inte ut från tältet.

Och Moses sade till Herren: Se, du säger till mig: För upp detta folk, men du har inte gjort känt för mig vem du skall sända med mig, men du sade till mig: Jag känner dig framför alla, och du har nåd hos mig. Om jag därför har funnit nåd inför dig, uppenbara dig själv för mig, så att jag klart må se dig, så att jag må ha funnit nåd inför dig, och så att jag må veta att detta stora folk är ditt folk. Och han säger: Jag själv skall gå före dig, och jag skall

ge dig vila. Och han säger till honom: om inte du själv går med, för mig inte upp härifrån. Och hur ska det verkligen bli känt att jag har funnit nåd hos dig, jag och ditt folk, om inte genom att du vandrar med oss? Och jag och ditt folk ska förhärligas framför alla folk som finns på jorden. Och Herren sade till Moses: Också detta ord som du har talat skall jag göra, ty du har funnit nåd inför mig, och jag känner dig framför alla andra. Och han säger: Visa dig själv för mig. Och han sade: Jag kommer att passera förbi dig först i min härlighet, och jag kommer att kalla på mitt namn, Herren, framför dig, och jag kommer att ha barmhärtighet med den jag har barmhärtighet med, och jag kommer att ha medlidande med den jag har medlidande med. Och han sade: Du kommer inte att kunna se mitt ansikte, för ingen människa ser mitt ansikte och lever. Och Herren sade: Se, det finns en plats hos mig, du skall stå på klippan, När min härlighet passerar förbi, skall jag placera dig i klyftan av klippan och täcka dig med min hand, tills jag har passerat förbi. Och jag kommer att ta bort min hand, och då kommer du att se min baksida, men mitt ansikte kommer inte att ses av dig.

34

Och Herren sade till Moses: Hugga åt dig själv två stentavlor, såsom de första, och gå upp till mig på berget, och jag skall skriva på tavlorna de ord som var på de första tavlorna, vilka du krossade. Och bli redo till morgonen, och du skall gå upp på berget Sinai, och du skall stå inför mig där på toppen av berget. Och ingen må gå upp med dig, inte heller må någon synas på hela det berget, och fåren och oxarna må inte beta i närheten av det berget. Och han högg två stentavlor, liksom de första, och Moses steg upp tidigt och gick upp på berget Sinai, såsom Herren hade befallt honom, och Moses tog de två stentavlorna. Och Herren

kom ner i ett moln och stod vid honom där, och kallade på Herrens namn. Och Herren passerade framför hans ansikte, och Herren Gud kallade: medlidsam och barmhärtig, tålmodig och riklig i barmhärtighet och sann, och bevarar rättfärdighet och barmhärtighet in i tusental, borttager laglösheter och orättfärdighet och synder, och skall inte rena den skyldige, förande fäders laglösheter på barn och på barns barn in i tredje och fjärde generation. Och Moses skyndade sig, böjde sig mot jorden och tillbad, Och han sade: Om jag har funnit nåd inför dig, så låt min Herre gå med oss, ty folket är hårdnackat, och du skall ta bort våra synder och vår lagbrytelse, och vi skall vara dina.

Och Herren sade till Moses: Se, jag upprättar ett förbund med dig inför hela ditt folk, jag skall göra härliga ting, vilka inte har skett i hela jorden och i varje nation, och hela folket, bland vilka du är, skall se Herrens gärningar, att underbara är de ting som jag skall göra för dig. Akta på allt som jag befaller dig, se, jag driver ut framför er amoreéerna och kananéerna och perisséerna och hetteéerna och hiveéerna och girgaséerna och jebusséerna. Ta vara på dig själv, att du aldrig ingår förbund med de boende i det land som du går in i, så att det inte blir en snubblingsten bland er. Deras altare skall ni riva ner, och deras pelare skall ni krossa, och deras lundar skall ni hugga ner, och de snidda bilderna av deras gudar skall ni bränna i eld. Ty ni skall inte tillbe andra gudar, för Herren Gud, ett avundsjukt namn, är en avundsjuk Gud. Slut aldrig ett förbund med de som bor i landet, så att de inte prostituerar sig efter sina gudar och offrar till sina gudar och inbjuder dig, och du äter av deras offer, och du tar av deras döttrar till dina söner, och av dina döttrar ger du till deras söner, och dina döttrar prostituerar sig efter deras gudar, och dina söner prostituerar sig efter deras gudar. Och gjutna gudar ska du inte göra åt dig själv. Och högtiden för det osyrade brödet skall du

hålla, sju dagar skall du äta osyrat bröd, såsom jag har befallt dig, vid den bestämda tiden i de ungas månad, ty i de ungas månad gick du ut ur Egypten. Allt som öppnar livmodern, de hanliga till mig, varje förstfödd kalv och förstfödd av fåren. Och den förstfödda av okdjur skall du lösa med får, men om du inte löser det, skall du ge ersättning. Varje förstfödd av dina söner skall du lösa, du skall inte synas inför mig tomhänt.

I sex dagar skall du arbeta, men den sjunde skall du vila, vid sådd och skörd skall det vara vila. Och du skall göra en veckofest till mig, vid början av veteskörden, och en församlingsfest mitt i året. Tre gånger om året skall allt mankön hos dig visa sig inför Herren, Israels Gud. När jag driver ut nationerna framför dig och utvidgar dina gränser, kommer ingen att begära din jord, när du går upp för att visa dig inför Herren din Gud, tre gånger om året. Du ska inte slakta blodet av mina offer på syrat bröd, och offren från påskhögtiden ska inte ligga kvar till morgonen. Förstfrukterna av din jord skall du föra till Herrens, din Guds, hus, du skall inte koka lamm i dess moders mjölk. Och Herren sade till Moses: Skriv för dig själv dessa ord, för på dessa ord har jag gjort ett förbund med dig och med Israel. Och Moses var där inför Herren i fyrtio dagar och fyrtio nätter, han åt inte bröd och han drack inte vatten, och han skrev på tavlorna dessa ord av förbundet, de tio orden.

När Moses kom ner från berget, med de två tavlorna i sina händer, visste Moses inte att hans ansiktes färg hade blivit förhärligad när han talade med honom. Och Aaron och alla de äldste i Israel såg Moses, och synen av hans ansiktes färg var förhärligad. Och de fruktade att närma sig honom. Och Moses kallade dem, och Aron och alla ledarna av församlingen vände tillbaka till honom, och Moses talade till dem.

Och efter detta kom alla Israels söner till honom, och han befallde dem allt som Herren hade befallt honom på berget Sinai. Och eftersom han slutade tala till dem, placerade han ett täcke på sitt ansikte. När Moses gick in inför Herren för att tala med honom, togs täcket bort tills han gick ut, och när han hade gått ut talade han till alla Israels söner allt som Herren hade befallt honom. Och Israels söner såg Moses ansikte, att det hade blivit förhärligat, och Moses lade en täckelse över sitt eget ansikte, tills han skulle gå in för att tala med honom.

35

Och Mose samlade hela Israels barns församling och sade: Dessa är de ord som Herren har befallt att utföra. Sex dagar skall du göra verk, men den sjunde dagen är vila, helig sabbat, vila för Herren; var och en som gör verk på denna dag skall dö. Ni ska inte tända eld i någon av era bostäder på sabbatsdagen, jag Herren. Och Moses sade till hela Israels söners församling: Detta är det ord som Herren befallde: Ta från er själva en offergåva åt Herren; var och en som är villig i hjärtat, de skall bära förstlingarna åt Herren: guld, silver, brons, hyacinth, purpur, scharlakan dubbelt tvinnat, och fint linne tvinnat, och gethår, och skinn av baggar färgade röda, och hyacintblå skinn, och oförgängligt trä och sardius-stenar, och stenar till gravyren till axelstycket och den långa klädnaden. Och var och en som är vis till hjärtat bland er, låt honom komma och arbeta med allt det som Herren har befallt, Tältet, och överdragen, och slöjorna, och tvärstängerna, och bommarna, och pelarna, och arken av vittnesbördet och dess bärstänger och dess nådastol och förlåten, och bordet och alla dess kärl och ljusstaken för ljuset och alla dess kärl, och altaret och alla dess kärl och de heliga dräkterna åt prästen Aaron, och de dräkter i vilka de ska tjänstgöra, och tunikorna åt Aarons söner för

prästadömet, och smörjelseoljan, och rökelsen av sammansättningen.

Och hela Israels barns församling gick ut från Moses. Och de förde var och en det som deras hjärta förde, och så många som det tycktes deras själ, en offergåva, och de förde offergåva till Herren för alla arbeten vid vittnesbördets tält, och för all dess tjänst och för alla det heligas kläder. Och männen förde från kvinnorna, var och en som det föll sig för sinnet, de förde sigill och örhängen och ringar och sammanflätade kedjor och armband, varje gyllene kärl. Och alla som förde bidrag av guld till Herren, och hos vilka det fanns finlinne och hyacintblå skinn och rödfärgade baggskinn, de förde dem. Och alla som gav ett offer förde silver och brons, offren till Herren, och de hos vilka oförgängligt trä hittades förde det till alla förberedelsens verk. Och varje kvinna som var vis till sinnet och kunde spinna med händerna, de förde fram spunna saker: hyacinten, purpurn, scharlakanet och det fina linnet. Och alla de kvinnor för vilka det tycktes rätt i deras sinne med visdom, spann gethåren. Och ledarna förde smaragdstenarna och fyllningsstenarna in i axelstycket och bröstplåten, och kompositionerna, och till smörjelsens olja, och rökelsens komposition. Och varje man och kvinna, vars sinne bar dem att ingå för att göra alla de verk som Herren befallde att göra genom Mose, förde Israels söner ett offer åt Herren. Och Moses sade till Israels söner: Se, Gud har kallat vid namn Bezalel, son till Uri, son till Hur, från Juda stam, och fyllde honom med gudomlig ande av visdom och förståelse och kunskap i allt att vara arkitekt enligt alla arkitekturens verk, att bearbeta guld och silver och brons och att bearbeta stenen, och att bearbeta träet, och att utföra varje verk med vishet. Och att undervisa gav han verkligen i sinnet, både till honom och till Eliab, son till Ahisamach, från Dans stam, Och han fyllde dem med visdom, förstånd och sinne för att förstå

och göra alla de heliga verken, och de vävda och broderade tingen, att väva med det scharlakansröda och det fina linnet, att göra allt slags arbete inom arkitektur och broderi.

36

Och Bezalel och Eliab gjorde, och var och en som var vis till sinnet, åt vilken visdom och kunskap gavs i dem, att förstå att utföra alla verk enligt de heliga plikterna, enligt allt vad Herren befallde. Och Moses kallade Bezalel och Eliab, och alla dem som hade visheten, åt vilka Gud gav kunskap i hjärtat, och alla dem som villigt önskade komma till verken, så att fullborda dem. Och de tog från Moses alla bidragen som Israels söner hade fört fram till alla det heligas verk för att utföra dem, och de själva mottog ännu de gåvor som fördes fram från dem som bar fram dem på morgonen. Och alla de visa som utförde det heligas verk anlände, var och en enligt sitt eget verk som de själva utförde. Och han sade till Moses att folket bär en mångfald enligt de verk som Herren befallde att göra. Och Moses befallde, och han utropade i lägret och sade: Man och kvinna skall inte längre arbeta med förstlingarna till helgedomen. Och folket hindrades från att fortfarande offra. Och verken var tillräckliga för dem för att utföra arbetet, och de hade över. Och alla visa bland de arbetande gjorde de heliga kläderna, vilka är för prästen Aaron, såsom Herren befallde Moses. Och han gjorde axelstycket av guld och blått och purpur och scharlakan, spunnet, och tvinnat fint linne. Och guldbladen delades i trådar, så att de kunde vävas samman med det blå, och det purpurfärgade, och med det spunna scharlakansröda, och det tvinnade fina linnet, ett vävararbete gjorde de det, axelstycken som höll samman från båda delarna, ett vävt arbete sammanflätat i varandra. Från hans material gjorde de det enligt hans utförande, av guld och blått och purpur och

scharlakan spunnet och fint linne tvinnat, såsom Herren befallde Moses. Och de gjorde båda smaragdstenarna sammanhäftade och omslutna runt omkring med guld, graverade och uthuggna som en sigillgravering med namnen på Israels söner Och han placerade dem på efods axlar, stenar till minnesmärke av Israels söner, såsom Herren hade befallt Moses.

Och de gjorde en bröstplåt, ett vävt arbete i mångfald enligt efodens arbete, av guld och blått och purpur och scharlakan spunnet och tvinnat fint linne, Fyrkantig och dubbel gjorde de bröstplåten, ett spann i längden och ett spann i bredden, dubbel. Och ett tyg satt med stenar i fyra rader vävdes samman till honom, rad av stenar: sardius och topas och smaragd, den första raden, och den andra raden, karfunkel och safir och jaspis, och den tredje raden, ligurium och agat och ametist, Och den fjärde raden: chrysolit och beryl och onyx, omgivna av guld och bundna med guld. Och stenarna var från namnen av Israels söner, tolv, från deras namn ingraverade som sigill, var och en från sitt eget namn för de tolv stammarna. Och de gjorde sammanflätade tofsar på bröstplåten, ett flätverk av rent guld. Och de gjorde två gyllene axelstycken och två gyllene ringar, och de placerade de två gyllene ringarna på båda ändarna av bröstskölden. Och de placerade de sammanflätade guldkedjorna på ringarna på båda sidor av bröstskölden, Och in i de två bidragen placerades de två sammanflätade kedjorna. Och de placerade dem på de två axelstyckena, och de placerade dem på efodens axlar mittemot på framsidan. Och de gjorde två gyllene ringar och placerade dem på de två finfenorna på toppen av bröstplåten och på spetsen av efodens bakre del inifrån Och de gjorde två gyllene ringar, och de placerade dem på båda axlarna av efoden från nedan, vid framsidan, vid sammanfogningen ovanför det vävda arbetet av efoden, Och han fastgjorde bröstplåten från dess ringar till

efodens ringar, fästa med blå tråd, sammanflätade med efodens tyg, så att bröstplåten inte skulle lossna från efoden, såsom Herren hade befallt Mose. Och de gjorde underklänningen under axelstycket, ett vävt arbete, helt blå. Men öppningen av tunikan var genomvävd i mitten, sammanflätad, med en kant runt öppningen som var oupplöslig, Och de gjorde på fållen av tunikan nedifrån, som av blommande granatäpple, små granatäpplen av blått, och purpur, och scharlakan spunnet, och fint linne tvinnat. Och de gjorde gyllene bjällror, och de placerade bjällrorna på fållen av ärmrocken runt om, mellan granatäpplena, En gyllene klocka och ett granatäpple på fållen av tunikan runt omkring, för att tjänstgöra, såsom Herren befallde Moses. Och de gjorde tunikor av fint linne, ett vävet arbete, åt Aron och hans söner, och turbanerna av fint linne, och turbanen av fint linne, och benkläderna av tvinnat fint linne, och deras bälten av fint linne, och blått, och purpur, och scharlakan spunnet, broderat arbete, på det sätt Herren befallde Moses. Och de gjorde den gyllene plattan, en gåva av det heliga, av rent guld, och han skrev på den ingraverade bokstäver, som ett sigill, Helgedom åt Herren, Och de placerade på det blå bandet, så att det låg på turbanen ovanifrån, på det sätt som Herren hade befallt Mose.

37

Och de gjorde tio gardiner till tältet, Åtta och tjugo alnars längd hade den ena ridån, det samma var för alla, och fyra alnars bredd hade den ena ridån. Och de gjorde förhänget av blått, purpur och scharlakan spunnet garn samt tvinnat fint linne, ett vävt arbete med keruber, Och de placerade det på fyra oförgängliga pelare förgyllda med guld, och deras huvuden var gyllene, och deras fyra baser var av silver. Och de gjorde förhänget till dörren av vittnesbördets tält av blått, purpur och scharlakan

spunnet garn och tvinnat fint linne, ett vävt arbete med keruber, och deras fem pelare, och ringarna, och deras kapitäl, och deras krokar överdrog de med guld, och deras fem baser av brons.

Och de gjorde gården mot söder, gardinerna till gården av tvinnat fint linne, hundra alnar. och deras pelarna var tjugo, och deras baser var tjugo. Och sidan mot norr, hundra på hundra, och sidan mot söder, hundra på hundra, och deras tjugo pelares, och deras tjugo baser. Och sidan mot havet hade gardiner på femtio alnar, deras pelare var tio, och deras baser var tio, Och sidan mot öster var femtio alnar med draperier, femton alnar på baksidan, och deras tre pelare, och deras tre baser, Och på den andra sidan, härifrån och därifrån vid gårdens port, gardiner om femton alnar, deras pelare tre och deras baser tre, Alla gardinerna till tabernaklet av tvinnat fint linne. Och baserna av deras pelare var av brons, och deras krokar av silver, och deras kapitäl överdragna med silver, och pelarna överdragna med silver, alla pelarna av gården. och förhänget vid gårdens port, ett broderat arbete av blått, purpur och scharlakan spunnet garn samt tvinnat fint linne, tjugo alnar i längd och fem alnar i höjd och bredd, motsvarande gårdens omhängen Och deras pelarna var fyra, och deras baser var fyra av brons, och deras krokar var av silver, och deras kapitäl var överdragna med silver. Och alla pluggarna i gården runt omkring var av brons, och de själva var överdragna med silver. Och detta är anordningen av vittnesbördets tält, såsom befallades Moses, att tjänsten skulle vara leviternas genom Ithamar, Arons son, prästen.

Och Bezalel, Uris son, från Juda stam, gjorde som Herren befallde Moses, och Eliab, son till Ahisamach från Dans stam, som var den högsta hantverkaren av de vävda och broderade sakerna och konstnärliga arbetena, att väva det scharlakansröda och det fina linnet.

38

Och Bezalel gjorde arken, och han överdrog den med rent guld inifrån och utifrån, Och han gjöt fyra gyllene ringar på denna, två på den ena sidan och två på den andra sidan, vida till stängerna, så att man kan lyfta den med dem. Och han gjorde nådastolen ovanpå arken av rent guld, och de två gyllene keruberna, en kerub på den ena änden av nådastolen, och en kerub på den andra änden av nådastolen, överskuggande med sina vingar över nådastolen. Och han gjorde det föresatta bordet av rent guld, Och han gjöt åt den fyra ringar, två på den ena sidan och två på den andra sidan, vida, så att man kunde lyfta den med stängerna i dem. Och han gjorde stängerna till arken och till bordet, och överdrog dem med guld. Och han gjorde bordsredskapen, skålarna och rökelsekaren och bägarna och dryckesoffer-skålarna i vilka han skall gjuta, av guld. Och han gjorde lampståndet som upplyser, av guld, stammen solid, och stalkarna från båda dess delar, Från dess rör skotten, från dess rör de framskjutande skotten, tre från den ena och tre från den andra, gjorda lika varandra. Och deras facklor, vilka är på de yttersta ändarna, nötformade av dem, och hållarna av dem, så att lamporna är på dem, och den sjunde hållaren, den på yttersta änden av ljusstaken, på toppen ovanifrån, solid, hel, gyllene Och sju gyllene lampor på den, och dess gyllene tänger, och deras gyllene kärl för utgjutning. Denne överdrog pelarna med silver, och göt gyllene ringar till pelaren, och förgyllde stängerna med guld, och överdrog förlåtens pelarna med guld, och gjorde gyllene krokar. Denne gjorde ringarna till tältet av guld, och ringarna till gården, och ringarna för att sträcka ut täckelset ovanifrån av brons, Denne gjöt huvudstyckena, de silvriga av tältet, och huvudstyckena av brons av tältets dörr, och gårdens port, och krokar gjorde han åt pelarna, silvriga; på pelarna överdrög denne

dem med silver. Denne gjorde tältets pluggar och gårdens pluggar av brons, Denna gjorde bronsaltaret från de bronsartade fyrfaten, vilka tillhörde de män som hade gjort uppror med Koras församling, Denne gjorde alla kärlen till altaret och dess fyrfat och dess bas och skålarna och köttkrokarna av brons Denna gjorde ett täcke till altaret, ett nätverksliknande verk nedanför eldstaden under det upp till hälften av det, och han placerade på det fyra bronsringar från de fyra delarna av altarets täcke, vida för stängerna, så att man kunde lyfta altaret med dem. Denne gjorde den heliga smörjelseoljan, och den rena sammansättningen av rökelsen, parfymmakarens arbete. Denne gjorde handfatet av brons och dess bas av brons från speglarna av de fastande, som fastade vid dörrarna till vittnesbördets tält, på den dagen han slog upp det.

Och han gjorde handfatet, så att Moses och Aaron och hans söner skulle tvätta sina händer och sina fötter från det, när de gick in i vittnesbördets tält, eller när de närmade sig altaret för att tjäna, tvättade de sig från det, precis som Herren hade befallt Moses.

39

Allt det guld som bearbetades till verken enligt allt arbete för de heliga ting, blev guld av förstlingarna, tjugonio talenter och sjuhundratjugo siklar enligt den heliga sikeln, Och silvrets offergåva från de inspekterade männen i församlingen var hundra talenter och tusen sjuhundra sjutiofem siklar, en drakma per huvud, hälften av sikeln, enligt den heliga sikeln, Alla som passerade genom mönstringen från tjugo år och uppåt: sex hundra tusen tre tusen fem hundra och femtio. Och de hundra talenterna silver användes till gjutningen av de hundra kapitälen till

tabernaklet och till kapitälen till förlåten. Hundra huvuden för de hundra talenterna, en talang per huvud, Och de tusen sjuhundra sjuttiofem siklarna gjorde han till krokar åt pelarna, och han överdrog deras huvudstycken med guld och prydde dem.

Och bronsen från offergåvan var sjuttio talenter och tusen femhundra siklar, Och de gjorde baserna till dörren av vittnesbördets tält från det, och baserna av gården runt omkring, och baserna av grinden till gården, och pluggarna till tältet, och pluggarna till gården runt omkring, och bronsgallret till altaret, och alla altarets kärl, och alla redskapen till vittnesbördets tält Och Israels söner gjorde som Herren befallde Moses, så gjorde de. Det återstående guldet av offergåvan gjorde de till kärl för att tjäna med dem inför Herren, Och den kvarvarande hyacinten och purpurn och det scharlakansröda gjorde de till tjänstkläder åt Aaron, så att han kunde tjäna i dem i det heliga. Och de förde kläderna till Moses, och tältet, och dess kärl, baserna och dess stänger, och pelarna, och altaret och alla dess kärl.

Och smörjelseoljan och sammansättningsrökelsen och den rena ljusstaken, och dess lampor, lamporna för brinnandet, och oljan för ljuset, Och bordet för skådebröden, och alla dess kärl, och de framlagda bröden, Och de heliga dräkterna, vilka tillhör Aron, och dräkterna för hans söner, för prästtjänsten, Och gardinerna till gården, och pelarna, och förlåten till dörren av tältet, och till porten av gården, Och alla kärlen till tältet, och alla dess verktyg, och skinnen av baggar som färgats röda, och de hyacintblå täckena, och övertäckena av de återstående, och pluggarna, och alla verktygen till arbetet med vittnesbördets tält, Allt som Herren befallde Moses, således gjorde Israels söner all packning, Och Moses såg alla verken, och de hade gjort dem på

det sätt som Herren hade befallt Moses, således hade de gjort dem, och Moses välsignade dem.

40

Och Herren talade till Moses och sade, På den första dagen av den första månaden, vid nymånen, skall du resa vittnesbördets tält. Och du skall placera vittnesbördets ark, och du skall täcka arken med förlåten. Och du skall föra in bordet och sätta fram dess skådebröd, och du skall föra in ljusstaken och sätta upp dess lampor. Och du skall placera det gyllene altaret för att bränna rökelse framför arken, och du skall sätta förlåtens täcke på dörren till vittnesbördets tält. Och altaret för offren skall du placera vid dörrarna till vittnesbördets tält, och du skall sätta upp tältet, och allt som hör till det skall du helga runt omkring. Och du skall ta smörjelseoljan och smörja tältet och allt som är i det, och du skall helga det och alla dess kärl, och det skall vara heligt. Och du skall smörja offrets altare och alla dess kärl, och du skall helga altaret, och altaret skall vara det allra heligaste. Och du ska föra Aaron och hans söner till dörrarna av vittnesbördets tält, och du ska tvätta dem med vatten. Och du skall klä Aaron i de heliga dräkterna, och du skall smörja honom, och du skall helga honom, och han skall tjäna som präst åt mig. Och du ska föra fram hans söner och klä dem i tunikor. Och du ska smörja dem på samma sätt som du smorde deras fader, och de ska tjäna som präster åt mig, och det ska vara så att smörjelsen till prästadömet ska vara deras för evigt, genom deras generationer. Och Moses gjorde allt som Herren hade befallt honom, så gjorde han.

Och det hände i den första månaden, det andra året, när de gick ut från Egypten, på nymånedagen restes tältet upp. Och Moses reste tältet, och placerade kapitälen, och satte in stängerna,

och reste pelarna. Och han sträckte ut gardinerna över tältet och lade täcket av tältet på det ovanifrån, såsom Herren hade befallt Mose. Och efter att ha tagit vittnesbördet kastade han in det i arken och placerade stängerna under arken. Och han förde in arken i tältet, och han lade täckningen av förlåten, och täckte vittnesbördets ark, på det sätt som Herren befallde Moses. Och han lade bordet i vittnesbördets tält, mot norr utanför förlåten i tältet. Och han lade till på den skådebröd framför Herren, på det sätt Herren befallde Mose. Och han placerade ljusstaken i vittnesbördets tält, på tältets sida mot söder. Och han placerade dess lampor framför Herren, på det sätt som Herren hade befallt Mose. Och han placerade det gyllene altaret i vittnesmålets tält mittemot förlåten. Och han brände rökelse i den, rökelse av sammansättningen, just som Herren befallde Mose. Och han placerade offergåvornas altare vid tältets dörrar.

Talen

1

Och Herren talade till Moses i öknen Sinai, i vittnesbördets tält, den första dagen av den andra månaden, det andra året efter deras uttåg från Egyptens land, och sade, Tag början av hela Israels församling enligt släktskap, enligt deras fäders hus, enligt antal från deras namn, enligt deras huvuden, Alla män från tjugo år och uppåt, alla som går ut i Israels här, mönstra dem med deras styrkor, du och Aron mönstra dem. Och med er kommer de att vara, var och en enligt sin stam, var och en av ledarna, enligt fädernas hus kommer de att vara.

Och dessa är namnen på de män som skall stå med eder: av Ruben, Elisur, son till Sediur Av Simeons, Salamiel, son till Surisadai. Av Judah, Nahshon son till Aminadab. Av Issachar, Natanael, Sogars son, Av Zebulun, Eliab son till Helon, av Josefs söner av Efraim, Elishama son till Ammihud, av Manasseh, Gamaliel, Pedahzurs son. Av Benjamins stam, Abidan, Gideonis son. Av Dan, Ahiezer, son av Ammishaddai. Av Asher stam: Phagaiel, son till Echran. Av Gads stam, Elisaph, Raguels son. Av Naftali, Akire, Ainans son. Dessa är de kallade av församlingen, furstar av stammarna enligt deras familjer, befälhavare över tusenden i Israel.

Och Moses och Aaron tog dessa män som hade kallats vid namn. Och de samlade hela församlingen den första dagen av den andra månadens år, och de blev inskrivna enligt sina släktled, enligt sina familjer, enligt antalet av sina namn, från tjugoårsåldern och uppåt, varje man efter sitt huvud, På det sätt som Herren befallde Moses, och de räknades i Sinais öken.

Och sönerna till Ruben, Israels förstfödde, blev räknade enligt deras släktskap, enligt deras klaner, enligt deras fäders hus, enligt antalet av deras namn, enligt deras huvuden, alla manliga från tjugo år och uppåt, alla de som gick ut i styrkan Räkningen av dem från Rubens stam: fyrtiosex tusen femhundra. Till Simeons söner enligt deras släktskap, enligt deras klaner, enligt deras fäders hus, enligt antalet av deras namn, enligt deras huvuden, alla manliga från tjugo år och uppåt, alla de som går ut i styrkan Räkningen av dem från Simeons stam: femtionio tusen trehundra.

Till Judas söner enligt deras släktskap, enligt deras klaner, enligt deras fäders hus, enligt antalet av deras namn, enligt deras huvud, alla män från tjugo år och uppåt, alla de som går ut i styrkan Deras mönstring från Juda stam: sjuttiofyratusen sexhundra.

Till Issachars söner enligt deras familjer, enligt deras klaner, enligt deras fäders hus, enligt antalet av deras namn, enligt deras huvud, alla manliga från tjugo år och uppåt, alla som gick ut i styrkan, Räkningen av dem från Isaskars stam: femtiofyra tusen fyrahundra. Till Zebuluns söner enligt deras släktskap, enligt deras klaner, enligt deras fäders hus, enligt antalet av deras namn, enligt deras huvud, alla manliga från tjugo år och uppåt, alla de som gick ut i styrkan, Deras mönstring från Zebuluns stam: femtiosju tusen fyrahundra.

Till Josefs söner, Efraims söner, enligt deras släktskap, enligt deras klaner, enligt deras fäders hus, enligt antalet av deras namn, enligt deras huvud, alla manliga från tjugo år och uppåt, alla de som går ut i styrkan Räkningen av dem från Efraims stam: fyrtiotusen femhundra. Till Manasses söner enligt deras släktskap, enligt deras klaner, enligt deras fäders hus, enligt antalet av deras

namn, enligt deras huvud, alla manliga, från tjugo år och uppåt, alla de som gick ut i styrkan, Räkningen av dem från Manasse stam: trettiotvåtusen tvåhundra. Till Benjamins söner enligt deras släktskap, enligt deras klaner, enligt deras fäders hus, enligt antalet av deras namn, enligt deras huvud, alla manliga från tjugo år och uppåt, alla som gick ut i styrkan, Räkningen av dem från Benjamins stam: trettiofemtusen fyrahundra. Till Gads söner enligt deras släktskap, enligt deras klaner, enligt deras fäders hus, enligt antalet av deras namn, enligt deras huvud, alla manliga från tjugo år och uppåt, alla de som gick ut i styrkan, Deras räkning från Gads stam: fyrtiofemtusen sexhundrafemtio.

Till Dans söner enligt deras släktskap, enligt deras klaner, enligt deras fäders hus, enligt antalet av deras namn, enligt deras huvuden, alla manliga från tjugo års ålder och uppåt, alla som gick ut i styrkan, Mönstringen av dem från Dans stam: sextiotvåtusen sjuhundra. Till Ashers söner enligt deras släktskap, enligt deras klaner, enligt deras fäders hus, enligt antalet av deras namn, enligt deras huvud, alla manliga från tjugoårsåldern och uppåt, alla de som gick ut i styrkan, Numreringen av dem från Ashers stam: fyrtioettusen femhundra.

Till Naftalis söner enligt deras släktskap, enligt deras klaner, enligt deras fäders hus, enligt antalet av deras namn, efter huvud räknat, alla män från tjugo år och uppåt, alla som kunde dra ut i här Deras räkning från Naftali stam: femtiotre tusen fyrahundra.

Detta var folkräkningen, som Moses och Aaron och Israels ledare genomförde, tolv män, en man för varje stam, enligt deras fäders hus. Och det blev så att hela mönstringen av Israels söner med deras styrka från tjugoårsåldern och uppåt, alla de som gick ut för att strida i Israel Sexhundratre tusen femhundrafemtio.

Men leviterna från deras familjers stam blev inte räknade bland Israels söner. Och Herren talade till Moses och sade, Se till att du inte räknar stammen Levi, och att du inte tar deras antal mitt ibland Israels barn. Och du skall sätta Leviterna över vittnesbördets tält, och över alla dess kärl, och över allt som är i det. De själva skall bära tältet och alla dess kärl, och de själva skall tjäna i det, och runt omkring tältet skall de slå läger. Och när tältet ska lyftas upp, ska leviterna ta ner det, och när tältet ska slås upp, ska de resa det, och främlingen som närmar sig ska dö. Och Israels söner ska slå läger, var man i sin egen ordning, och var man enligt sitt eget ledarskap, med sin styrka. Men leviterna ska slå läger mitt emot runt omkring vittnesbördets tält, och det ska inte vara synd bland Israels söner. Och leviterna själva ska hålla vakt över vittnesbördets tält. Och Israels söner gjorde enligt allt som Herren hade befallt Moses och Aaron, så gjorde de.

2

Och Herren talade till Moses och Aaron och sade, Var man ska hålla sig till sin ordning, enligt sina banér, enligt sina fäders hus, så ska Israels söner lägra sig mittemot; runt vittnesbördets tält ska Israels söner lägra sig. Och de som slår läger först mot öster, lägrets ordning av Juda med deras styrka, och härskaren över Judas söner, Naassson, Aminadabs son. Hans styrka, de som inspekterats, sjuttiofyratusen sexhundra. Och de som lägrar sig bredvid Issakars stam, och härskaren över Issakars söner, Natanael, Sogars son. Hans styrka, de mönstrade, fyrtiotusen fyrahundra. Och de som lägrar sig näst intill Zebuluns stam, och härskaren över Zebuluns söner, Eliab, Helons son. Hans styrka, de mönstrade, var femtiosju tusen fyrahundra. Alla de inspekterade från Judas läger, etthundraåttio tusen och sextusen och fyrahundra, skall bryta upp först med sin styrka. Rubens lägers

legioner, mot söder deras styrka, och härskaren över Rubens söner, Elisur, Sedurs son. Hans styrka, de som inspekterats, var fyrtiosex tusen femhundra. Och de som slår läger näst intill hans stam Simeon, och härskaren över Simeons söner, Salamiel, son till Surisadai. Hans styrka, de mönstrade, nittionio tusen trehundra. Och de som lägrar sig näst intill hans stam Gad, och härskaren över Gads söner, Elisaf, Raguels son. Hans styrka, de mönstrade: fyrtiofemtusen sexhundrafemtio. Alla de mönstrade av Rubens läger, etthundrafemtioentusenfyrahundrafemtio, skall med sina styrkor bryta upp som andra.

Och vittnesbördets tält kommer att tas bort, och leviternas läger i mitten av lägren; som de slår läger, så skall de också bryta upp, var och en hållande sig till sitt ledarskap. Ephraims lägers ordning vid havet med deras styrka, och härskaren över Ephraims söner, Elishama, Ammihuds son. Hans styrka, de som inspekterades, fyrtiotusen femhundra.

Och de som slår läger bredvid Manasses stam, och härskaren över Manasses söner, Gamaliel, Phadassurs son. Hans styrka, de som mönstrats, trettiotvåtusen tvåhundra. Och de som slår läger bredvid Benjamins stam, och härskaren över Benjamins söner, Abidan, Gideonis son. Hans styrka, de som inspekterats, trettiofemtusen fyrahundra. Alla de mönstrade av lägret Efraim, etthundra tusen och åttatusen och etthundra, med sin styrka skall de bryta upp som tredje.

Dans lägers ordning mot norr med deras styrka, och härskaren över Dans söner, Ahiezer, Ammishaddais son. Hans styrka, de mönstrade, sextiotvåtusen sjuhundra. Och de som lägrar sig näst intill hans stam Asher, och härskaren över Ashers söner, Phagiel, Echrans son. Hans styrka, de mönstrade,

fyrtioettusen femhundra. Och de som slår läger bredvid Naftalis stam, och härskaren över Naftalis söner, Achire, Ainans son. Hans styrka, de mönstrade, femtiotre tusen fyrahundra. Alla de mönstrade av Dans läger, etthundrafemtiosjutusen sexhundra, skall bryta upp sist enligt sin ordning.

Detta är mönstringen av Israels söner enligt deras fäders hus, hela mönstringen av lägren med deras styrkor: sexhundratusen och tretusen femhundra femtio. Men leviterna blev inte räknade tillsammans med dem, såsom Herren hade befallt Mose. Och Israels söner gjorde allt som Herren befallde Moses, således slog de läger enligt sin ordning, och således bröt de upp var och en intill varandra enligt sina klaner, enligt sina fäders hus.

3

Och dessa är släkterna av Aaron och Moses, på den dagen då Herren talade till Moses på berget Sinai. Och dessa är namnen på Arons söner: förstfödde Nadab, och Abihu, Eleazar och Ithamar. Dessa är namnen på Arons söner, de smorda prästerna, som invigdes till att tjäna som präster. Och Nadab och Abiud dog inför Herren, när de offrade främmande eld inför Herren i öknen Sinai, och de hade inga barn, och Eleazar och Ithamar tjänstgjorde som präster med Aron, deras fader.

Och Herren talade till Moses och sade, Ta stammen Levi, och du skall ställa upp dem framför prästen Aron, och de skall tjäna honom. Och de ska hålla hans vakter och Israels söners vakter framför vittnesbördets tält, för att utföra arbetet vid tältet. Och de ska bevaka alla kärlen i vittnesbördets tält och Israels söners vakter, enligt alla tältets arbeten. Och du skall ge leviterna åt Aron och åt hans söner, prästerna; de är givna som gåva åt mig från

Israels barn. Och Aron och hans söner skall du sätta över vittnesbördets tält, och de skall vaka över sitt prästadöme, och allt som hör till altaret, och det som är innanför förlåten, och den främling som rör vid det skall dö. Och Herren talade till Moses och sade, Och se, jag har tagit leviterna från mitten av Israels söner i stället för alla förstfödda som öppnar livmodern bland Israels söner, de skall vara deras lösen, och leviterna skall vara mina. Åt mig tillhör varje förstfödd, ty på den dag jag slog varje förstfödd i Egyptens land, helgade jag åt mig varje förstfödd i Israel, från människa till boskap ska de vara mina, jag Herren.

Och Herren talade till Moses i Sinais öken och sade, Betrakta Levis söner enligt deras fäders hus, enligt deras klaner, alla män från en månad gamla och uppåt, betrakta dem. Och de besökte dem, Moses och Aaron, genom Herrens röst, på det sätt som Herren hade befallt dem.

Och dessa var Levis söner efter deras namn: Gerson, Kahat och Merari. Och dessa är namnen på Gershons söner enligt deras klaner: Lobeni och Shimei. Och Kaaths söner enligt deras klaner: Amram och Issaar, Chebron och Oziēl. Och Meraris söner enligt deras klaner, Mooli och Mushi, dessa är leviternas klaner enligt deras fäders hus. Åt Gershon: folket av Lobeni och folket av Shimei, dessa är Gershons folk. Deras räkning enligt antalet av alla män från en månad gamla och uppåt, deras räkning, sju tusen fem hundra. Och Gershons söner skall slå läger bakom tabernaklet vid havet. Och härskaren över familjernas hus av Gershons folk, Elisaph, Daels son. Och vakten för Gershons söner i vittnesbördets tält: tältet och täcket, och täcket för dörren till vittnesbördets tält, och seglen av gården, och förhänget av porten till gården som var vid tältet, och återstoderna av alla hans verk.

Till Kaath: folket Amram ett, och folket Issar ett, och folket Hebron ett, och folket Osiel ett; dessa är Kaaths folk, enligt antal. Varje man från en månad gammal och uppåt, åttatusen sexhundra, som bevakar de heliga tingen. De folk av Kaaths söner ska slå läger på sidan av tabernaklet mot söder. Och härskaren över fädernas hus bland Kaaths folk var Elisafan, Ussiels son.

Och deras vakt var arken, och bordet, och lampstället, och altarna, och de heliga kärlen som de tjänar med, och täckelset, och alla deras verk. Och härskaren över Leviternas härskare, Eleasar, Aarons son, prästen, utsedd att vakta de heliga tingen. Åt Merari: folket Mooli och folket Mushi. Dessa är Meraris folk. Deras räkning enligt antal, varje mankön från en månad gammal och uppåt, sextusen och femtio. Och härskaren över fädernas hus av Meraris folk, Zuriel, Abihails son, skall slå läger vid sidan av tabernaklet mot norr. Musteringen av vakten för Meraris söner: tabernaklets kapitäl, och dess stänger, och dess pelare, och dess baser, och alla deras redskap, och deras arbeten, och pelarna till gården runt omkring, och deras baser, och pluggarna, och deras snören.

De som lägrar sig framför vittnesbördets tält från öster, Mose och Aron och hans söner, som bevakar det heligas vakter för Israels söners vakter, och främlingen som rör vid det, han skall dö. All räkning av leviterna, som Mose och Aron mönstrade genom Herrens röst enligt deras klaner, varje man från en månad gammal och uppåt, tjugotvåtusen.

Och Herren sade till Moses: Räkna varje förstfödd son bland Israels söner från en månad gammal och uppåt, och tag antalet efter namn. Och du skall ta leviterna till mig, jag Herren, i stället för alla förstfödda av Israels söner, och leviternas boskap i stället

för alla förstfödda i Israels söners boskap. Och Moses besökte varje förstfödd bland Israels söner på det sätt som Herren hade befallt. Och alla förstfödda manliga blev enligt antal från namn, från en månad gamla och uppåt, enligt deras folkräkning, tjugotvåtusen tvåhundrasjuttiotre. Och Herren talade till Moses och sade, Ta leviterna i stället för alla de förstfödda sönerna i Israel, och leviternas boskap i stället för deras boskap, och leviterna skall vara mina, jag Herren. Och lösensumman för de tvåhundrasjuttiotre som överskred antalet leviter bland de förstfödda av Israels söner Och du skall ta fem siklar per huvud; enligt den heliga didrakman skall du ta tjugo oboler för sikeln. Och du skall ge silvret till Aaron och hans söner, som lösensumma för de överskridande bland dem. Och Moses tog det silver som var lösesumman för de överskridande, till leviterna återlösning. Från Israels förstfödda söner tog han silvret, tusen tre hundra sextio fem siklar, enligt den heliga sikeln. Och Moses gav lösesumman för de överskjutande till Aaron och hans söner, genom Herrens röst, på det sätt som Herren hade befallt Moses.

4

Och Herren talade till Moses och Aaron och sade, Ta räkningen av Kaaths söner från Levis söners mitt, enligt deras klaner, enligt deras fäders hus, Från tjugo och fem år och uppåt till femtio år, var och en som ingår för att tjäna, för att utföra alla arbeten i vittnesbördets tält.

Och dessa är Kahats söners verk i vittnesbördets tält, det allra heligaste. Och Aron och hans söner ska inträda när lägret bryter upp, och de ska ta ner den täckande förlåten och täcka arken av vittnesbördet med den, Och de ska lägga ett blått skinn som täcke

på det, och de ska breda över det ett helt blått kläde ovanifrån, och de ska sätta igenom stängerna.

Och på det förelagda bordet ska de lägga ett helrött klädesplagg, och skålarna, och rökelsekaren, och bägarna, och dricksofferskålarna i vilka han gjuter drickoffer, och bröden som ständigt ska vara på det. Och de ska lägga ett scharlakansrött klädesplagg på den, och de ska täcka den med ett blått läderöverdrag, och de ska sätta stängerna genom den. Och de ska ta ett blått plagg och täcka ljusstaken som lyser, och dess lampor, och dess tänger, och dess kärl för hällande, och alla oljans kärl som de tjänar med. Och de ska lägga den och alla dess kärl i ett blått lädertäcke, och de ska placera den på bärstänger. Och på det gyllene altaret ska de lägga ett blått plagg, och de ska täcka det med ett blått lädertäcke, och de ska sätta igenom dess stänger.

Och de ska ta alla kärl för tjänsten som de tjänar med i de heliga platserna, och de ska lägga dem i ett blått plagg, och de ska täcka dem med ett blått lädertäcke, och de ska sätta dem på stänger. Och han ska lägga täckningen på altaret, och de ska täcka det med ett helt purpurfärgat plagg. Och de ska lägga på det alla de kärl som de tjänar med vid det, och fyrfaten, och köttgafflarna, och skålarna, och täckaren, och alla kärl till altaret, och de ska breda över det ett täcke av blått läder, och de ska sätta igenom dess stänger. Och de ska ta ett purpurplagg och täcka tvättfatet och dess bas, och de ska lägga det i ett täcke av blått läder, och de ska lägga det på stänger. Och Aron och hans söner skall fullborda täckandet av de heliga tingen och alla de heliga kärlen, när lägret skall brytas upp, och efter detta skall Kahats söner inträda för att bära, men de skall inte röra de heliga tingen, så att de inte må dö. Dessa ting skall Kahats söner bära i vittnesbördets tält.

Övervakare Eleazar, son till prästen Aaron: oljan för ljuset, och rökelsen av sammansättningen, och det dagliga offret, och smörjelseoljan, tillsynen över hela tabernaklet, och allt som är däri i det heliga, i alla arbeten.

Och Herren talade till Moses och Aaron och sade, Ni ska inte förstöra Kohaths folk från stammen ur leviterna. Detta skall ni göra för dem, så att de lever och inte dör, när de närmar sig det allra heligaste: Aron och hans söner skall gå fram och förordna var och en av dem till sin uppgift och de får inte gå in för att plötsligt se de heliga tingen, och de ska dö.

Och Herren talade till Moses och sade, Ta en räkning av Gershons söner, och dessa enligt deras fäders hus, enligt deras klaner, Från tjugofem år gammal och uppåt till femtio år gammal skall du mönstra dem, alla som går in för att tjänstgöra, för att utföra sina arbeten i vittnesbördets tält. Detta är Gershons folks tjänst, att tjäna och bära. Och han skall lyfta upp skinnen av tältet och vittnesbördets tält och dess täcke och det blå övertäcket som är ovanpå det ovanifrån och täcket för dörren till vittnesbördets tält, och seglen av gården som är på vittnesbördets tält, och det återstående, och alla de tjänstgörande kärlen som de tjänstgör med, skall de göra. Enligt Aarons och hans söners mun skall Gershons söners tjänst vara enligt alla deras tjänster och enligt alla deras verk, och du skall övervaka dem vid namn angående allt som bärs av dem. Detta är tjänsten av Gersons söner i vittnesbördets tält, och deras vakt är i Itamars hand, Arons sons, prästens.

Meraris söner enligt deras klaner, enligt deras fäders hus, mönstra dem, från tjugofem år och uppåt till femtio år, mönstra dem, alla som ingår för att tjäna vid vittnesbördets tält. Och dessa

är de föreskrifter för dem som bär dessa ting, enligt alla deras arbeten i vittnesbördets tält: tältets kapitel, och bommarna, och dess pelare, och dess baser, och täckelset, och deras baser, och deras pelare, och täckelset för tältets dörr, och stolparna i gården runt omkring, och deras baser, och stolparna till förlåten vid gårdens port, och deras baser, och deras pluggar, och deras tåg, och alla deras kärl, och alla deras tjänstesaker, efter namn skall ni mönstra dem, och alla kärlen för vakten av det som bärs av dem. Detta är tjänsten för folket, Meraris söner, i alla deras verk i vittnesbördets tält under Itamars, Arons sons, prästens hand.

Och Moses och Aaron och Israels styrande besökte Kahats söner enligt deras klaner, enligt deras fäders hus, från tjugofem år gammal och uppåt till femtio år gammal, var och en som ingår för att tjäna och utföra arbete i vittnesbördets tält. Och deras räkning enligt deras klaner blev två tusen sju hundra femtio. Detta är räkningen av Kaaths folk, alla som tjänade i vittnesbördets tält, såsom Mose och Aron mönstrade genom Herrens röst, i Moses hand.

Och Gershons söner räknades enligt deras klaner, enligt deras fäders hus, från tjugofem år gammal och uppåt till femtio år gammal, var och en som ingår för att tjäna och utföra arbetet i vittnesbördets tält. Och deras folkräkning skedde enligt deras klaner, enligt deras fäders hus, två tusen sex hundra trettio. Detta är räkningen av folket, Gershons söner, alla som tjänstgjorde i vittnesbördets tält, vilka Moses och Aron mönstrade genom Herrens röst, genom Moses hand.

Även folket av Meraris söner blev räknade enligt deras klaner, enligt deras fäders hus. från tjugofem år gammal och uppåt till femtio år gammal, var och en som inträder för att tjäna vid arbetet

med vittnesbördets tält. Och deras räkning blev enligt deras klaner, enligt deras fäders hus, tre tusen två hundra. Denna är mönstringen av folket, Meraris söner, vilka Moses och Aaron mönstrade genom Herrens röst, i Moses hand. Alla de inspekterade, vilka Moses och Aaron och Israels härskare besökte, nämligen leviterna, enligt deras klaner och enligt deras fäders hus, Från tjugofem år och uppåt till femtio år, var och en som inträder till arbetet med arbetena, och de arbeten som bärs i vittnesbördets tält. Och de räknade blev åtta tusen fem hundra åttio. Genom Herrens röst besökte han dem genom Moses hand, man för man angående deras verk, och angående vad de själva bär, och de räknades, på det sätt som Herren befallde Moses.

5

Och Herren talade till Moses och sade, Befalla Israels söner, och låt dem sända bort ur lägret alla spetälska, och alla med flytning, och alla orena på själ. Från man till kvinna, sänd ut dem utanför lägret, så att de inte befläcker sina läger, i vilka jag bor bland dem. Och Israels söner gjorde således, och de sände bort dem utanför lägret, såsom Herren talade till Moses, således gjorde Israels söner.

Och Herren talade till Moses och sade, Tala till Israels söner och säg: Om en man eller kvinna gör någon av alla de mänskliga synderna, och genom att förbise förbiser och begår en överträdelse, den själen, Han ska bekänna den synd som han gjorde, och han ska återbetala för överträdelsen, huvudsumman, och han ska lägga till en femtedel av den, och han ska återbetala till den som han begick överträdelsen mot. Om det inte finns någon hämnare för mannen, så att överträdelsen kan återbetalas till honom, ska den överträdelse som återbetalas till Herren

tillfalla prästen, förutom försoningsbaggen genom vilken försoning ska ske för honom angående detta.

Och all förstfrukt enligt alla de heliga sakerna bland Israels söner, så många som de offrar åt Herren, skall tillhöra prästen. Och var och ens helgade ting skall vara hans, och den man som ger något till prästen, det skall tillhöra honom.

Och Herren talade till Moses och sade, Tala till Israels söner och säg till dem: Om någon mans hustru överträder och förbiser honom genom att ha förbisett, och om någon ligger med henne i sängen med sädesuttömning, och det undgår hennes mans ögon, och hon döljer det, och hon är orenad, och inget vittne fanns med henne, och hon inte blev gripen, och en ande av svartsjuka kommer över honom och han blir svartsjuk på sin hustru, och hon har blivit orenad, eller en ande av svartsjuka kommer över honom och han blir svartsjuk på sin hustru, men hon är inte orenad Och mannen ska leda sin hustru till prästen, och han ska bringa gåvan för henne, en tiondel av ett efa kornmjöl. Han ska inte hälla olja på det, inte heller ska han lägga rökelse på det, för det är ett svartsjukeoffer, ett minnesoffer, som bringar synd i minne.

Och prästen ska föra fram henne och ställa henne inför Herren. Och prästen skall ta rent, levande vatten i ett lerkärl, och av jorden som finns på marken i vittnesbördets tält, och prästen skall, efter att ha tagit det, kasta det i vattnet. Och prästen ska ställa hustrun framför Herren, och avslöja hustruns huvud, och ge i hennes händer åminnelseoffret, svartsjukans offer, men i prästens hand ska vara det förbannelsens bestraffningsvatten. Och prästen ska sätta henne under ed och ska säga till kvinnan: Om ingen har sovit med dig, om du inte har överträtt och blivit orenad under din egen man, var oskyldig från detta bestraffningens

förbannande vatten. Om men du har överträtt medan du varit gift, eller har blivit orenad, och någon gav sin säng åt dig, utom din man, Och prästen ska sätta hustrun under ed med denna förbannelses eder, och prästen ska säga till hustrun: Må Herren ge dig till förbannelse och ed bland ditt folk, när Herren låter ditt lår falla bort och din buk svullna. Och det förbannande vattnet kommer att gå in i din buk för att svälla magen och få ditt lår att falla bort, och kvinnan kommer att säga: må det bli, må det bli.

Och prästen skall skriva dessa förbannelser i en bok och skall utplåna dem i förbannelsens bittra vatten. Och han ska ge kvinnan det förbannade bestraffningsvattnet att dricka, och det förbannade bestraffningsvattnet ska gå in i henne.

Och prästen kommer att ta svartsjukans offer från kvinnans hand, och han kommer att placera offret framför Herren, och han kommer att föra det till altaret. Och prästen ska ta minnesoffret från offret, och han ska offra upp det på altaret, och efter detta ska han ge hustrun vattnet att dricka. Och det skall ske om hon är orenad och det undgår hennes man i glömska, och vattnet av bestraffningen, det förbannande, kommer gå in i henne, och magen skall svullna, och hennes lår skall falla sönder, och kvinnan skall bli till en förbannelse för sitt folk. Om kvinnan inte är nedsmutsad, och är ren, och oskyldig kommer vara och kommer frambringa säd. Detta är lagen om svartsjuka, om en kvinna som är gift skulle överträda och bli orenad. Eller en man som, om en ande av svartsjuka kommer över honom och han är svartsjuk på sin hustru, och han ställer sin hustru inför Herren, så skall prästen göra med henne allt detta enligt lagen, Och mannen kommer att vara oskyldig från synd, och den kvinnan kommer att ta hennes synd.

6

Och Herren talade till Moses och sade: Tala till Israels söner, Och du skall säga till dem: en man eller kvinna som högtidligen avlägger ett löfte att helga sig i renhet åt Herren, Från vin och stark dryck skall han avhålla sig, och ättika av vin och ättika av stark dryck skall han inte dricka, och allt som produceras av druvor skall han inte dricka, och färska druvor och russin skall han inte äta under alla dagar av sitt löfte. från allt som kommer från vinrankan, vin från druvskalen till druvfröet, skall han inte äta under alla reningens dagar En rakkniv skall inte komma på hans huvud, tills de dagar uppfylls som han lovade Herren; helig skall han vara och låta håret på huvudet växa under alla de dagar av löftet till Herren. Till någon död själ skall han inte gå in, varken till fader eller moder, Och för broder och för syster skall han inte bli orenad genom dem när de har dött, eftersom Guds löfte är på honom, på hans huvud.

Alla dagar av hans löfte skall han vara helig åt Herren. Om men någon dör bredvid honom plötsligt, kommer omedelbart huvudet av hans löfte att bli orenat, och han ska raka sitt huvud den dag han blir renad, den sjunde dagen ska han rakas. Och på den åttonde dagen skall han bringa två turturduvor, eller två unga duvor, till prästen vid dörrarna till vittnesbördets tält.

Och prästen ska göra en om synd och en till brännoffer, och prästen ska göra försoning för honom angående det han syndade rörande själen, och han ska helga hans huvud på den dagen då han blev helgad åt Herren, under löftets dagar, Och han ska frambära ett årsgammalt lamm som skuldoffer, och de tidigare dagarna ska vara ogiltiga, eftersom hans invigningshuvud blev orenat.

Och detta är lagen för den som har bett ett löfte: den dag han uppfyller sina löftesdagar, skall han själv bringa det vid dörrarna till vittnesbördets tält. Och han ska bringa sin gåva till Herren: ett årsgammalt felfritt lamm till brännoffer, och ett årsgammalt felfritt lamm till syndoffer, och en felfri vädur till frälsningsoffer, och en korg med osyrat bröd av fint mjöl blandat i olja, och osyrade tunnkakor smorda i olja, och deras offer, och deras drickoffer. Och prästen ska bära fram det inför Herren, och han ska fullborda soningen för hans synd och hans brännoffer. Och han skall offra baggen som frälsningsoffer till Herren på korgen med det osyrade brödet, och prästen skall offra hans offer och hans drickoffer. Och den som har avlagt löfte ska raka sitt huvud vid ingången till vittnesbördets tält, och han ska lägga håret på elden som brinner under fridsoffret.

Och prästen skall ta den kokta armen från baggen, och ett osyrat bröd från korgen, och en osyrad kaka, och han skall lägga dem på händerna av den som har gjort ett löfte efter det att han har rakat av sig sitt löfte. Och prästen ska föra fram dem som ett offer inför Herren, det ska vara heligt åt prästen på bröstet av offret, och på armen av lyftoffer, och efter detta ska den som har avlagt löfte dricka vin. Denna är lagen för den som har bett, som skulle lova Herren sin gåva till Herren angående sitt löfte, förutom vad hans hand skulle finna, enligt styrkan av sitt löfte som han skulle lova enligt renhetens lag.

Och Herren talade till Moses och sade, Tala till Aaron och hans söner och säg: Så skall ni välsigna Israels söner och säga till dem, Herren välsigne dig och bevare dig. Må Herren låta sitt ansikte lysa över dig och vara dig nådig. Må Herren lyfta upp sitt ansikte över dig och ge dig frid. Och de ska lägga mitt namn på Israels söner, och jag, Herren, ska välsigna dem.

7

Och det hände den dagen då Mose avslutade, så att han reste upp tältet, och han smorde det, och han helgade det, och alla dess kärl, och altaret, och alla dess kärl, och han smorde dem, och han helgade dem. Och Israels härskare frambar gåvor, tolv härskare över deras fäders hus, dessa stammars härskare, dessa som stod vid mönstringen. Och de förde fram sin gåva inför Herren: sex täckta vagnar och tolv oxar, en vagn från två furstar och en kalv från var och en, och de förde fram dem inför tabernaklet. Och Herren sade till Moses: Ta från dem, och de ska vara till de tjänande arbetena för vittnesbördets tält, och du ska ge dem till leviterna, till var och en enligt hans tjänst. Och Moses tog vagnarna och oxarna och gav dem till leviterna. Och de två vagnarna och de fyra oxarna gav han åt Gershons söner enligt deras tjänster. Och de fyra vagnarna och de åtta oxarna gav han till Meraris söner enligt deras tjänster, genom Ithamar, Arons son, prästen. Och till Kaaths söner har han inte gett något, eftersom de har det heligas tjänstegöromål som de skall bära på axlarna.

Och ledarna förde fram gåvor till invigningen av altaret, på den dagen då han smorde det, och ledarna förde fram sina gåvor framför altaret. Och Herren sade till Moses: En ledare för varje dag, en ledare för varje dag, skall de föra fram sina gåvor till altarets invigning.

Och den som frambar sin gåva på den första dagen var Nahshon, son till Aminadab, hövding över Juda stam. Och han förde fram sin gåva: en silverskål, vars vikt var hundratrettio, en silverskål på sjuttio siklar enligt den heliga sikeln, båda fulla med fint mjöl blandat i olja till offer. Ett rökelsekärl av tio guld, fullt av rökelse. En kalv från oxar, en bagge, ett ettårigt lamm till

brännoffer, och en killing från getterna angående synd. Och till frälsningsoffer: två kvigor, fem baggar, fem bockar, fem årsgamla lamm. Detta var gåvan från Nasson, Aminadabs son.

Den andra dagen frambar Natanael, son av Sogar, härskaren över Isaskars stam. Och han bar fram sin gåva: en silverskål, vars vikt var hundratrettio, en silverskål på sjuttio siklar enligt den heliga sikeln, båda fulla av fint mjöl blandat i olja till offer. Ett rökelsekärl av tio guldvikter, fullt med rökelse. En kalv från nötkreatur, en bagge, ett ettårigt lamm till brännoffer, och en killing från getterna angående synd. Och till frälsningsoffer två kvigor, fem baggar, fem bockar, fem årsgamla lamm, detta var gåvan från Natanael, Sogars son.

Den tredje dagen härskaren av Zebuluns söner, Eliab, Helons son. Hans gåva: en silverskål, hundratrettio i vikt, en silverskål på sjuttio siklar enligt den heliga sikeln, båda fulla av fint mjöl blandat i olja till offer, Ett rökelsekärl av tio guld, fullt av rökelse. En kalv från oxar, en bagge, ett ettårigt lamm till brännoffer, och en killing från getterna angående synd. Och till frälsningsoffer två kvigor, fem baggar, fem bockar, fem årsgamla lamm, detta var gåvan från Eliab, Helons son.

Den fjärde dagen härskaren av Rubens söner, Elisur, Sedieurs son. Hans gåva: en silverskål, vars vikt var hundratrettio, en silverskål på sjuttio siklar enligt den heliga sikeln, båda fulla av fint mjöl blandat i olja till offer, Ett rökelsekärl av tio guldvikter, fullt med rökelse. En kalv från oxar, en bagge, ett ettårigt lamm till brännoffer, och en killing från getterna angående synd. Och till frälsningsoffer: två kvigor, fem baggar, fem bockar, fem årsgamla lamm. Detta var gåvan från Elisur, Sediurs son.

Den femte dagen härskaren av Simeons söner, Salamiel, son till Surisadai. Hans gåva: en silverskål, vars vikt var hundratrettio, en silverskål på sjuttio siklar enligt den heliga sikeln, båda fulla med fint mjöl blandat i olja till offer. Ett rökelsekärl av tio guldvikter, fullt med rökelse. En kalv från oxar, en bagge, ett ettårigt lamm till brännoffer, och en killing från getterna för synd. Och till frälsningsoffer två kvigor, fem baggar, fem bockar, fem årsgamla lamm, detta var gåvan från Salamiel, son till Sourisadai.

Den sjätte dagen härskaren av Gads söner, Eliasaph, Raguels son. Hans gåva: en silverskål, vars vikt var hundratrettio, en silverskål på sjuttio siklar enligt den heliga sikeln, båda fulla av fint mjöl blandat i olja till offer. Ett rökelsekärl av tio guldvikter, fullt med rökelse. En kalv från oxar, en bagge, ett ettårigt lamm till brännoffer, och en killing från getterna angående synd. Och till frälsningsoffer två kvigor, fem baggar, fem bockar, fem årsgamla lamm, detta var gåvan från Elisaf, Raguels son.

Den sjunde dagen härskaren av Efraims söner, Elisama, Amihuds son. Hans gåva: en silverskål, vars vikt var hundratrettio, en silverskål på sjuttio siklar enligt den heliga sikeln, båda fulla av fint mjöl blandat i olja till offer. Ett rökelsekärl av tio guld, fullt av rökelse. En kalv från oxar, en bagge, ett ettårigt lamm till brännoffer, och en killing från getterna angående synd. Och till frälsningsoffer två kvigor, fem baggar, fem bockar, fem årsgamla lamm, detta var gåvan från Elisama, Ammihuds son.

Den åttonde dagen härskaren av Manasses söner, Gamaliel, Fadassors son. Hans gåva: en silverskål, vars vikt var hundratrettio, en silverskål på sjuttio siklar enligt den heliga sikeln, båda fulla med fint mjöl blandat i olja till offer. Ett

rökelsekärl av tio guld, fullt av rökelse. En kalv från oxar, en bagge, ett ettårigt lamm till brännoffer, och en killing från getterna angående synd, Och till frälsningsoffer två kvigor, fem baggar, fem bockar, fem årsgamla lamm, detta var gåvan från Gamaliel, Phadassurs son.

Den nionde dagen härskaren av Benjamins söner, Abidan, Gideonis son. Hans gåva: en silverskål vars vikt var hundratrettio, en silverskål på sjuttio siklar enligt den heliga sikeln, båda fulla av fint mjöl blandat i olja till offer, Ett rökelsekärl av tio guld, fullt av rökelse. En kalv från oxar, en bagge, ett ettårigt lamm till brännoffer, och en killing från getterna för synd. Och till frälsningsoffer: två kvigor, fem baggar, fem bockar, fem årsgamla lamm. Detta var gåvan från Abidan, Gideonis son.

Den tionde dagen härskaren av Dans söner, Ahiezer, Ammishaddais son. Hans gåva: en silverskål, hundratrettio i vikt, en silverskål på sjuttio siklar enligt den heliga sikeln, båda fulla av fint mjöl blandat i olja till offer. Ett rökelsekärl av tio guldvikter, fullt med rökelse. En kalv från oxar, en bagge, ett ettårigt lamm till brännoffer, och en killing från getterna för synd. Och till frälsningsoffer två kvigor, fem baggar, fem bockar, fem årsgamla lamm, detta var gåvan från Achiezer, Ammishaddais son.

Den elfte dagen härskaren av Ashers söner, Phagiel, Echrans son. Hans gåva: en silverskål, vars vikt var hundratrettio, en silverskål på sjuttio siklar enligt den heliga sikeln, båda fulla av fint mjöl blandat i olja till offer. Ett rökelsekärl av tio gyllene, fullt av rökelse. En kalv från oxar, en bagge, ett årsgammalt lamm till brännoffer, och en killing från getterna angående synd. Och till frälsningsoffer två kvigor, fem baggar, fem bockar, fem årsgamla lamm, detta var gåvan från Fagiel, Ekrans son.

Den tolfte dagen härskaren av Naftalis söner, Achire, Ainans son. Hans gåva: en silverskål, vars vikt var hundratrettio, en silverskål på sjuttio siklar enligt den heliga sikeln, båda fulla med fint mjöl blandat i olja till offer. Ett rökelsekärl av tio guldvikter, fullt med rökelse. En kalv från oxar, en bagge, ett ettårigt lamm till brännoffer, och en killing från getterna för synd. Och till frälsningsoffer två kvigor, fem baggar, fem bockar, fem årsgamla lamm, detta var gåvan från Achire, Ainans son.

Detta var invigningen av altaret den dag han smorde det, från Israels söners furstar: tolv silverfat, tolv silverskålar, tolv gyllene rökelsekar. Hundratrettio siklar vägde den ena skålen, och sjuttio siklar den ena skålen, allt silvret i kärlen vägde två tusen fyra hundra siklar, enligt den heliga sikeln. Tolv gyllene rökelsekärl fulla av rökelse, allt guldet från rökelsekärlen, etthundratjugo gyllene. Alla oxen till brännoffret: tolv kalvar, tolv baggar, tolv årsgamla lamm, och deras matoffer, och deras drickoffer, och tolv getabockar till syndoffer. Alla oxen till frälsningsoffer, tjugofyra tjurkalvar, sextio baggar, sextio åriga bockar, sextio åriga felfria lamm – detta var invigningen av altaret, efter att hans händer hade fyllts och efter att han hade smorts.

När Mose gick in i vittnesbördets tält för att tala till honom, hörde han Herrens röst som talade till honom från ovan nådastolen, som är på vittnesbördets ark, mellan de två keruberna, och han talade till honom.

8

Och Herren talade till Moses och sade: Tala till Aron, Och du skall säga till honom: När du sätter upp lamporna från den ena sidan, mot ljusstakets framsida, skall de sju lamporna ge ljus. Och

Aaron gjorde således: från den ena sidan framför ljusstaken fäste han dess lampor, såsom Herren hade befallt Mose, Och denna konstruktion av ljusstaken var solid, gyllene, dess stam och dess liljor, helt solid, enligt den form som Herren visade Mose; således gjorde han ljusstaken.

Och Herren talade till Moses och sade, Ta leviterna från Israels söners mitt och rena dem. Och så ska du göra med deras rening: du ska stänka reningsvatten på dem, och en rakhyvel ska komma över hela deras kropp, och de ska tvätta sina kläder, och de ska vara rena.

Och de ska ta en kalv från oxarna, och till detta offer fint mjöl blandat i olja, och en ettårig kalv från oxarna ska du ta angående synd. Och du ska föra fram leviterna inför vittnesbördets tält, och du ska samla hela Israels barns församling, Och du ska föra fram leviterna framför Herren, och Israels söner ska lägga sina händer på leviterna, Och Aron skall avskilja leviterna som en gåva inför Herren från Israels söner, och de skall vara till för att utföra Herrens verk. Men leviterna skall lägga sina händer på kalvarnas huvuden, och du skall offra den ena som syndoffer och den ena som brännoffer åt Herren, för att försona för dem.

Och du skall ställa upp leviterna framför Herren och framför Aron och framför hans söner, och du skall ge dem som en gåva framför Herren. Och du skall avskilja leviterna från Israels söner, och de skall vara mina. Och efter detta skall leviterna ingå för att utföra arbetet vid vittnesbördets tält, och du skall rena dem och ställa dem fram inför Herren. att dessa är givna till mig som en gåva från Israels söners mitt, i stället för alla förstfödda som öppnar livmodern från Israels söner, har jag tagit dem till mig. Därför att till mig hör varje förstfödd bland Israels söner, från

människor till boskap, den dag jag slog varje förstfödd i Egyptens land, helgade jag dem åt mig, Och jag tog leviterna i stället för alla förstfödda bland Israels söner. Och jag har givit leviterna som en gåva till Aron och hans söner från Israels söners mitt, för att utföra Israels söners arbeten i vittnesbördets tält, och för att försona för Israels söner, och det kommer inte att finnas bland Israels söner någon som närmar sig de heliga tingen.

Och Moses och Aaron och hela Israels söners församling gjorde med leviterna såsom Herren hade befallt Moses angående leviterna, således gjorde Israels söner med dem. Och leviterna renade sig själva, och de tvättade sina kläder, och Aron gav dem som en gåva inför Herren, och Aron försonade för dem för att rena dem. Och efter detta gick leviterna in för att tjäna sin tjänst i vittnesbördets tält inför Aron och inför hans söner, såsom Herren hade befallt Mose angående leviterna, så gjorde de åt dem.

Och Herren talade till Moses och sade, Detta är det som gäller leviterna: från tjugofem år och uppåt skall de inträda för att tjänstgöra i vittnesbördets tält, Och från femtioårsåldern ska han avlägsna sig från tjänsten, och han arbetar inte längre. Och hans broder skall tjäna i vittnesbördets tält för att hålla vakt, men arbeten skall han inte utföra, så skall du göra med leviterna i deras vakter.

9

Och Herren talade till Moses i öknen Sinai under det andra året, sedan de hade gått ut från Egyptens land, i den första månaden, och sade, Jag sade, och låt Israels söner fira påsken enligt dess bestämda tid, Den fjortonde dagen av den första månaden mot kvällen skall du göra det enligt tiderna, enligt hans

lag, och enligt hans tolkning skall du göra det. Och Moses talade till Israels söner att göra påsken i början av den fjortonde dagen i månaden i Sinais öken. Som Herren befallde Moses, så gjorde Israels söner.

Och männen som var orena genom en människas själ kom, och de kunde inte hålla påsken den dagen, och de kom inför Mose och Aron den dagen. Och dessa män sade till honom: Vi är orena på grund av en människas själ, ska vi därför inte kunna offra gåvan till Herren vid hans bestämda tid bland Israels söner? Och Moses sade till dem: Stå kvar här, och jag skall höra vad Herren kommer att befalla angående er. Och Herren talade till Moses och sade, Tala till Israels söner och säg: Om någon man blir oren genom en människas själ, eller är på en lång resa bort från er, eller i era kommande generationer, så skall han hålla påsk åt Herren i den andra månaden på den fjortonde dagen. Det mot kvällen ska de göra det, på osyrat bröd och bittra örter ska de äta det. De ska inte lämna kvar något av det till morgonen, och de ska inte krossa något ben av det, enligt påskens lag ska de göra det. Och en man som är ren och inte är på en lång resa och försummar att fira påsken, den själen skall utrotas från sitt folk, eftersom han inte bar fram gåvan till Herren i rätt tid, den mannen skall bära sin synd. Om en främling närmar sig er i ert land och firar påsken åt Herren enligt påskens lag och enligt dess anordning, skall han göra det; en lag skall gälla för er och för främlingen och för den infödde i landet.

Och den dag då tältet restes täckte molnet tältet, vittnesbördets hus, och på kvällen var det över tältet som en eldgestalt ända till morgonen. Således blev det kontinuerligt: molnet täckte den om dagen, och eldens form om natten. Och när molnet steg upp från tältet, bröt Israels söner upp efter detta, och

på den plats där molnet stannade, där slog Israels söner läger. Genom Herrens befallning ska Israels söner slå läger, och genom Herrens befallning ska de bryta upp, alla de dagar under vilka molnet skuggar över tältet, ska Israels söner slå läger. Och när molnet dröjer kvar över tältet flera dagar, så skall Israels söner hålla Guds vakt och inte bryta upp. Och det ska vara så att när molnet täcker över tältet ett antal dagar, ska de slå läger på Herrens befallning, och på Herrens befallning ska de bryta upp. Och det skall ske att när molnet är från kväll till morgon, och molnet stiger upp på morgonen, då skall de bryta upp, vare sig det är dag eller natt. Under månads dagar då molnet förblev överskuggande på den, skall Israels söner slå läger, och de skall inte bryta upp. Att de bröt upp genom Herrens befallning; de höll Herrens vakt genom Herrens befallning i Moses hand.

10

Och Herren talade till Moses och sade: Gör åt dig två trumpeter av silver, Slagna skall du göra dem, och de skall vara till dig för att sammankalla församlingen och för att bryta upp lägren. Och du ska blåsa i dem, och hela församlingen ska samlas vid dörren till vittnesbördets tält. Om de ljuder i en trumpet, skall alla härskare och ledare av Israel komma till dig. och ni skall ljuda en trumpetsignal, och de som slår läger i öster skall bryta upp, Och ni skall blåsa den andra signalen, och lägren som lägrar i söder skall bryta upp, och ni skall blåsa den tredje signalen, och lägren som lägrar vid havet skall bryta upp, och ni skall blåsa den fjärde signalen, och lägren som lägrar mot norr skall bryta upp; med signal skall de blåsa vid deras uppbrott. Och när ni samlar församlingen ska ni blåsa i trumpet, men inte som en signal. Och Aarons söner, prästerna, skall blåsa i trumpeterna, och det skall vara er en evig stadga för era släkten. Om men ni går ut till krig i

ert land mot motståndarna som har motsatt sig er, och ni ljuder med trumpeterna, så skall ni bli ihågkomna inför Herren, och ni skall bli räddade från era fiender. Och på era glädjedagar, och på era högtider, och på era nymånader, skall ni blåsa i trumpeterna vid era brännoffer och vid era frälsningsoffer, och det skall vara er till en åminnelse inför er Gud, jag Herren er Gud.

Och det hände i det andra året, i den andra månaden, på den tjugonde dagen av månaden, att molnet steg upp från vittnesbördets tält. Och Israels söner bröt upp med sina proviant i Sinais öken, och molnet stannade i Parans öken. Och de bröt upp först på Herrens befallning genom Moses hand.

Och de bröt upp, lägrets ordning av Judas söner först med deras styrka, och över deras styrka var Nasson, Aminadabs son. Och över Isaskars söners stams styrka, Natanael, Sogars son. och över Zebuluns söners stams styrka, Eliab, Helons son. Och de kommer att riva ner tältet, och Gedsons söner och Meraris söner, som bär tältet, kommer att bryta upp.

Och de lyfte upp Rubens lägerordning med deras styrka, och över deras styrka var Elisur, son till Sediur. Och över styrkan av Simeons söners stam, Salamiel, son till Sourisadai. Och över Gads söners stams styrka, Elisaf, Raguels son. Och Kahats söner ska bära ut de heliga tingen, och de ska sätta upp tältet tills de anländer. Och de ska bryta upp lägret Efraim i ordning med deras styrka, och över deras styrka står Elisama, Ammihuds son.

Och över styrkan av Manasses söners stam, Gamaliel, Phadassurs son. Och över styrkan av Benjamins söners stam, Abidan, Gideonis son. Och de ska bryta upp i ordning från Dans söners läger, sist av alla lägren, med sin styrka, och över deras

styrka står Achiezer, Ammishaddais son. Och över Ashers söners stams styrka, Phagiel, Echrans son. Och över styrkan av Naftalis söners stam, Akire, Enans son. Dessa är Israels söners arméer, och de bröt upp med sin styrka.

Och Moses sa till Hobab, son till Raguel den midianitern, Moses svärfar: Vi avreser till den plats som Herren sa: Denna skall jag ge till er. Kom med oss, och vi skall göra väl mot dig, därför att Herren har talat gott om Israel. Och han sa till honom: Jag kommer inte att gå, utan till mitt land och till min släkt. Och han sade: Överge oss inte, eftersom du var med oss i öknen, och du kommer att vara en gammal man bland oss. Och det skall ske om du går med oss, att de goda ting som Herren gör oss till godo, dem skall vi också göra dig till godo.

Och de bröt upp från Herrens berg tre dagars väg, och Herrens förbundsark gick före dem tre dagars väg för att speja ut åt dem en viloplats. Och det hände när arken lyftes upp, och Moses sade: Vakna Herre, och låt dina fiender bli skingrade, låt alla som hatar dig fly. Och när arken vilade sade han: Vänd tillbaka, Herre, till Israels tusenden och tiotusentals. Och molnet blev skuggande över dem om dagen, när de bröt upp från lägret.

11

Och folket knarrande med onda ord inför Herren, och Herren hörde det, och blev vred i sin vrede, och eld tändes bland dem från Herren och uppslukade en del av lägret. Och folket ropade till Moses, och Moses bad till Herren, och elden upphörde. Och den platsen kallades Bränning, eftersom eld antändes bland dem från Herren. Och den blandade skaran bland dem begärde begär, och de satte sig ner och grät, även Israels söner, och de sade: Vem

skall ge oss kött att äta? Vi mindes fiskarna som vi åt fritt i Egypten, och gurkorna, och melonerna, och purjolökarna, och lökarna, och vitlöken. Nu är vår själ uttorkad, våra ögon ser ingenting utom manna. Men mannat var som korianderfrö, och dess utseende var som kristall. Och folket reste omkring och samlade, och malte det i kvarnen, och gnuggade det i morteln, och kokade det i grytan, och gjorde det till kakor, och njutningen av det var som smaken av kaka gjord av olja. Och när daggen föll över lägret om natten, föll mannat med den.

Och Moses hörde deras gråt enligt deras klaner, var och en vid sin dörr, och Herren blev mycket vred i vrede, och inför Moses var det ont. Och Moses sade till Herren: Varför har du plågat din tjänare, och varför har jag inte funnit nåd inför dig, så att du lägger detta folks börda på mig? Tog inte jag alla detta folk i min livmoder, eller födde jag dem? Varför säger du till mig: ta honom i ditt sköte, liksom en amma bär det diande barnet, in i det land som du svor åt deras fäder? Varifrån ska jag få kött att ge åt hela detta folk? Eftersom de gråter inför mig och säger: Ge oss kött så att vi kan äta. Jag kommer inte ensam att kunna bära detta folk, eftersom detta ord är för tungt för mig. Om du således gör mot mig, så döda mig helt och hållet, om jag har funnit barmhärtighet hos dig, så att jag inte må se min plåga.

Och Herren sade till Moses: Samla till mig sjuttio män från Israels äldste, vilka du själv vet att dessa är folkets äldste och skrivare likaså, och du skall föra dem till vittnesbördets tält, och de skall stå där med dig. Och jag skall gå ner och tala där med dig, och jag skall ta bort från anden som är på dig och lägga den på dem, och de skall hjälpa dig med folkets börda, och du skall inte bära den själv ensam. Och till folket skall du säga: Rena er själva till i morgon, och ni skall äta kött, därför att ni grät inför Herren

och sade: Vem skall ge oss kött att äta? Ty det var gott för oss i Egypten. Och Herren skall ge er kött att äta, och ni skall äta kött. Inte en dag skall ni äta, inte heller två, inte heller fem dagar, inte heller tio dagar, inte heller tjugo dagar, Intill en månads dagar skall ni äta, tills det går ut ur era näsborrar, och det skall bli er till illamående, därför att ni var olydiga mot Herren, som är bland er, och ni grät inför honom och sade: Varför gick vi ut ur Egypten? Och Moses sade: Sex hundra tusen fotsoldat är folket, bland vilka jag är, och du sade: Kött kommer jag ge dem att äta, och de kommer att äta en månads dagar, Ska inte får och oxar slaktas åt dem, och det kommer att räcka till dem? Eller ska all havets fisk samlas åt dem, och det kommer att räcka till dem? Och Herren sade till Moses: Räcker inte Herrens hand till? Du kommer snart att veta om mitt ord kommer att hinna ifatt dig eller inte.

Och Moses gick ut och talade till folket Herrens ord, och samlade sjuttio män från folkets äldste, och ställde dem runt omkring tältet. Och Herren kom ner i molnet och talade till honom, och tog bort från anden som var på honom, och lade den på de sjuttio männen, de äldste. När anden vilade på dem profeterade de, och de fortsatte inte längre. Och två män blev kvar i lägret, den enes namn var Eldad och den andres namn var Medad, och anden vilade på dem, och dessa var bland de registrerade, och de kom inte till tältet, och de profeterade i lägret. Och den unge mannen sprang fram och rapporterade till Moses, och sade: Eldad och Medad profeterar i lägret. Och Josua, Nuns son, som stod vid Moses sida, den utvalde, svarade och sade: Min herre Moses, stoppa dem. Och Moses sade till honom: Är du avundsjuk för min skull? Och vem må ge att allt Herrens folk blir profeter, när Herren ger sin ande över dem? Och Moses gick bort till lägret, han själv och Israels äldste.

Och en ande gick ut från Herren och förde över vaktlar från havet och kastade dem på lägret en dagsresa härifrån och en dagsresa därifrån, runt omkring lägret, ungefär två alnar från jorden. Och folket reste sig och samlade vaktlar hela dagen, hela natten och hela nästa dagen, och den som samlade minst samlade tio mått, och de lade ut dem att torka runt omkring lägret. Köttet var fortfarande i deras tänder innan det upphörde, och Herren blev arg på folket, och Herren slog folket med ett mycket stort slag. Och namnet på den platsen kallades Begärets gravar, eftersom de där begravde det folk som hade begärt. Från Begärets gravar bröt folket upp till Aseroth, och folket befann sig i Aseroth.

12

Och Miriam och Aron talade mot Moses på grund av den etiopiska hustrun som Moses hade tagit, eftersom han hade tagit en etiopisk hustru. Och de sade: Har Herren verkligen bara talat till Moses ensam? Har han inte också talat till oss? Och Herren hörde det. Och mannen Moses var mycket ödmjuk framför alla människor som fanns på jorden. Och Herren sade omedelbart till Moses och Aaron och Miriam: Gå ut, ni tre, till vittnesbördets tält. Och de tre gick in i vittnesbördets tält, och Herren kom ner i molnpelaren och stod vid dörren till vittnesbördets tält, och Aaron och Miriam blev kallade, och de gick båda ut. Och han sade till dem: Hör mina ord. Om en profet bland er blir Herrens, så kommer jag att göra mig känd för honom i en syn, och i sömn kommer jag att tala till honom. Inte så min tjänare Moses, han är trofast i hela mitt hus, Mun mot mun kommer jag att tala till honom, i synlig gestalt, och inte genom gåtor, och Herrens härlighet såg han, och varför fruktade ni inte att tala emot min tjänare Mose? Och Herrens vredes ilska kom över dem, och han gick bort. Och molnet vände sig bort från tältet, och se, Miriam var

spetälsk liksom snö, och Aron tittade på Miriam, och se, hon var spetälsk. Och Aaron sade till Moses: Jag ber, herre, lägg inte synd på oss, eftersom vi handlade i okunnighet när vi syndade, Må hon inte bli som döden, som ett missfall som går ut från moderns livmoder, och som uppäter hälften av hennes kött. Och Moses ropade till Herren och sade: Gud, jag ber dig, bota henne. Och Herren sade till Moses: Om hennes fader spottande spottade i hennes ansikte, skulle hon inte skämmas i sju dagar? Låt henne bli stängd ute i sju dagar utanför lägret, och efter detta skall hon gå in.

Och Miriam var avskild utanför lägret i sju dagar, och folket bröt inte upp förrän Miriam var renad.

Och efter detta bröt folket upp från Aseroth, och de slog läger i öknen Paran.

13

Och Herren talade till Moses och sade: Sänd ut män för dig själv, Och låt dem spionera ut kananéernas land, som jag ger till Israels söner till besittning; en man från varje stam, enligt deras fäders klaner, skall du sända dem, alla ledare från dem.

Och Moses sände ut dem från öknen Paran genom Herrens röst; alla dessa män var ledare för Israels söner. Och dessa är deras namn, av Rubens stam: Samuel, Zackurs son. Av stammen Simeon, Safat, son till Souri. Av stammen Juda, Kaleb, Jefunnes son. Av stammen Issakar, Igal, Josefs son. Av stammen Efraim, Ause, son av Nun. Av Benjamins stam, Palti, Raphus son. Av stammen Zebulun, Gudi'el, son av Sudi. Av Josefs stam, av Manasses söner, Gaddi, Susis son. Av stammen Dan, Ammiel, son

till Gemalli. Av stammen Asher, Sathour, son till Mikael. Av stammen Nefthali, Nabi, son till Sabi. Av stammen Gad, Gudi'el, son till Machi. Dessa är namnen på de män som Moses sände ut för att bespeja landet, och Moses gav Ause, Nuns son, namnet Josua.

Och Moses sände dem för att spionera ut landet Kanaan, och han sade till dem: Gå upp genom denna öken, och ni skall gå upp till berget, Och ni kommer att se landet hur det är, och folket som bor där, om de är starka eller svaga, eller om de är få eller många. Och vad är det för land som dessa bor i, är det gott eller ont, och vilka är de städer som dessa bor i, om de bor i befästa läger eller i obefästa. Och hur är landet, om det är bördigt eller utarmat, om det finns träd i det eller inte, och ni som uthärdar skall ta av landets frukter. Och dagarna var vårens dagar, druvornas förelöpare.

Och efter att ha gått upp spionerade de ut landet från öknen Sin ända till Rehob, vid ingången till Hamath. Och de gick upp genom öknen och de gick till Hebron, och där var Ahiman och Sheshai och Talmai, Anaks ättlingar, och Hebron byggdes sju år före Tanis i Egypten. Och de kom ända till Druvklasens ravin, och de utforskade den, och de skar ner därifrån en gren med en druvklase på, och de bar den på stänger, och även granatäpplen och fikon. Och de namngav den platsen Druvdalen, på grund av den druvklase som Israels söner skar ner därifrån. Och de vände tillbaka därifrån efter att ha utforskat landet i fyrtio dagar.

Och efter att ha gått kom de till Moses och Aaron och till hela Israels söners församling, in i öknen Paran vid Kadesh, och de svarade dem med ord och hela församlingen, och de visade frukten av landet, Och de berättade för honom och sade: Vi kom

till det land dit du sände oss, ett land som flyter av mjölk och honung, och detta är dess frukt. Men att nationen som bor där är djärv, och städerna är befästa, muromgärdade och mycket stora, och vi har sett Anaks ättlingar där. Och Amalek bor i landet mot söder, och hettiterna, och hiviterna, och jebusiterna, och amoriterna bor i bergsbygden, och kananéerna bor vid havet och vid floden Jordan. Och Kaleb tystade folket inför Mose och sade till honom: Nej, utan vi skall gå upp, ja vi skall gå upp, och vi skall inta det, därför att vi är starka nog att besegra dem. Och de människor som hade gått upp tillsammans med honom sade: Vi går inte upp, eftersom vi inte kan gå upp mot detta folk, därför att det är starkare än vi. Och de förde ut häpnad om det land som de hade utspionerat till Israels söner och sade: Det land som vi gick igenom för att utspionera är ett land som uppslukar sina invånare, och allt det folk som vi har sett där är män av stor storlek. Och där har vi sett jättarna, och vi var inför dem som gräshoppor, men också så var vi inför dem.

14

Och hela församlingen höjde sin röst, och folket grät hela den natten. Och alla Israels söner knot mot Moses och Aaron, och hela församlingen sade till dem, Skulle vi hade dött i Egyptens land, eller i denna ödemark, om vi hade dött, och varför för Herren oss in i detta land för att falla i krig? Våra hustrur och våra barn kommer att bli till plundring, nu därför är det bättre att vända tillbaka till Egypten. Och de sade till varandra: Låt oss utse en ledare och vända tillbaka till Egypten. Och Moses och Aaron föll på sitt ansikte framför hela Israels barns församling.

Josua, Nuns son, och Kaleb, Jefunnes son, av dem som hade spionerat ut landet, rev sönder sina kläder, Och de sa till hela

Israels barns församling: Det land som vi har utforskat är mycket, mycket gott. Om Herren väljer oss, kommer han att föra oss in i detta land och ge det till oss, ett land som flyter av mjölk och honung. Men bli inte rebeller mot Herren, och ni ska inte frukta jordens folk, eftersom de är föda åt er, för tiden har vänt sig bort från dem, men Herren är med oss, frukta dem inte.

Och hela församlingen sade att de skulle stena dem med stenar, och Herrens härlighet visade sig i molnet över vittnesbördets tält för alla Israels söner. Och Herren sade till Moses: Hur länge skall detta folk reta mig? Och hur länge skall de inte tro mig trots alla de tecken som jag gjorde bland dem? Jag kommer att slå dem till döds och förstöra dem, och jag kommer att göra dig och din faders hus till ett stort folk, och mycket mer än detta. Och Moses sade till Herren: Egypten kommer att höra att du med din styrka förde upp detta folk från dem. Men också alla de som bor på denna jord har hört att du är Herre bland detta folk, du som ses öga mot öga, Herre, och ditt moln står över dem, och i en molnpelare går du före dem om dagen, och i en eldpelare om natten. Och du kommer att förstöra detta folk som en enda människa, och alla de nationer som har hört ditt namn kommer att säga: Eftersom Herren inte kunde föra in detta folk i det land som han svor åt dem, slog han ner dem i öknen. Och nu må din styrka bli upphöjd, Herre, på det sätt du sade när du talade, Herren är tålmodig och riklig i barmhärtighet och sann, borttagande laglösheter och orättfärdigheter och synder, och med rening kommer han inte att rena den skyldige, återgivande fäders synder på barn till tredje och fjärde generationen. Förlåt synden åt detta folk enligt din stora nåd, liksom du var nådig mot dem från Egypten ända till nu.

Och Herren sa till Moses: Jag är dem nådig enligt ditt ord. Men jag lever, och mitt namn lever, och Herrens härlighet skall fylla hela jorden. Att alla de män som såg min härlighet och de tecken som jag gjorde i Egypten och i öknen, och de testade mig detta tionde gången, och inte lyssnade på min röst, Sannerligen, de skall inte se det land som jag svor åt deras fäder, utan endast deras barn som är med mig här, så många som inte känner till gott eller ont, varje yngre som är oerfaren - åt dessa skall jag ge landet, men alla de som har provocerat mig skall inte se det. Men min tjänare Kaleb, därför att en annan ande var i honom, och han följde mig, skall jag föra in honom i det land som han inträdde där, och hans säd skall ärva det. Men Amalek och kananéen bor i dalen, i morgon vänd om och bryt upp ni in i öknen, vägen till Röda havet.

Och Herren sade till Moses och Aaron: Hur länge ska denna onda församling bestå? Det som de själva knorrar inför mig, Israels söners knorrande, som de knorrade angående er, har jag hört. Så sant jag lever, säger Herren, sannerligen på det sätt ni har talat i mina öron, så skall jag göra med er. I denna öken skall era kroppar falla, och hela er skara, och alla era räknade från tjugo års ålder och uppåt, så många som knorrade mot mig Om ni ska gå in i det landet över vilket jag sträckte ut min hand för att låta er bo där, utom Kaleb, Jefunnes son, och Josua, Nuns son. Och de barn som ni sade skulle bli till plunder, dem ska jag föra in i landet, och de ska ärva det land som ni vände er bort ifrån. Och era lemmar kommer att falla i denna ödemark. Men era söner skall vandra i öknen i fyrtio år och bära er otukt, tills era lemmar förtärs i öknen. Enligt antalet dagar som ni spionerade ut landet, fyrtio dagar, en dag för varje år, skall ni bära era synder i fyrtio år, och ni skall lära känna min vredes ilska. Jag, Herren, har talat, sannerligen så skall

jag göra med denna onda församling som har samlats mot mig: i denna öken skall de förtäras, och där skall de dö.

Och de människor som Moses sände för att spionera ut landet, och som hade anlänt, knorrade mot det till församlingen för att föra fram onda ord om landet, Och de människor som hade talat ont om landet dog i plågan inför Herren. Och Josua, Nuns son, och Kaleb, Jefunnes son, överlevde av de män som hade gått för att bespeja landet. Och Moses talade dessa ord till alla Israels söner, och folket sörjde mycket.

Och efter att ha stigit upp tidigt på morgonen gick de upp till bergstoppen och sade: Se, vi skall gå upp till den plats som Herren sade, ty vi har syndat. Och Moses sade: Varför överträder ni Herrens ord? Det kommer inte att gå väl för er. Gå inte upp, för Herren är inte med er, och ni kommer att falla inför era fiender. Att amalekit och kananéen är där framför er, och ni kommer att falla för svärd, därför att ni vände bort er och var olydiga mot Herren, och Herren kommer inte att vara med er. Och efter att ha tvingat sig fram, gick de upp på toppen av berget, men förbundsarken av Herren och Mose rördes inte från lägret. Och Amalek och kananiterna som bodde i det berget kom ner, och de vände dem på flykten, och de högg ner dem ända till Horma, och de vände tillbaka till lägret.

15

Och Herren sade till Moses: Tala till Israels söner, Och du kommer att säga till dem: När ni går in i det land där ni ska bo, som jag ger er, Och du ska göra brännofferingar åt Herren, heloffer eller offer, för att uppfylla ett löfte, eller som frivilligt offer, eller vid era högtider, för att göra en välluktande doft åt

Herren, vare sig från oxarna eller från fåren. Och den som frambär sin gåva ska bringa åt Herren ett offer av fint mjöl, en tiondedel av en efa, blandat i olja, en fjärdedel av ett hin. Och vin till drickoffer, den fjärde delen av ett hin, skall ni göra vid brännoffret eller vid offret, till det ena lammet skall du göra så mycket, ett offer till en välluktande doft åt Herren. Och till baggen, när ni gör honom till brännoffer eller till offer, skall du göra ett offer av fint mjöl, två tiondelar blandat i olja, en tredjedel av hinen, Och vin till drickoffer, den tredje delen av hinen, skall ni offra till en välluktande doft för Herren.

Om men ni gör från oxarna till brännoffer eller till offer för att uppfylla ett löfte, eller till frälsningsoffer åt Herren, och han ska bringa ett offer på kalven av fint mjöl, tre tiondelar blandat i olja, en halv hin. Och vin till drickoffer, hälften av hinen, ett offer till en välluktande doft för Herren.

Således skall du göra med den ena kalven, eller med den ena baggen, eller med det ena lammet från fåren eller från getterna, Enligt det antal som ni gör, så skall ni göra för var och en, enligt deras antal.

Alla infödda skall göra så när de offrar gåvor till en välbehaglig doft åt Herren. Om men en främling bland er tillkommer i ert land, eller vem som skulle bli bland er i era generationer, och kommer att göra ett offer med välluktande doft åt Herren, på det sätt ni gör, så skall församlingen göra åt Herren.

En lag skall gälla för er och för främlingarna som bor bland er, en evig lag för era generationer, som ni skall främlingen vara inför Herren. En lag skall vara och en stadga skall vara för er och för främlingen som bor bland er.

Och Herren talade till Moses och sade, Tala till Israels söner, och du skall säga till dem: När ni kommer in i landet som jag för er in i, Och det ska vara så att när ni äter av brödet från jorden, ska ni avskilja ett offer som gåva åt Herren, förstlingen av er deg. Bröd ska ni avskilja som gåva, liksom gåvan från tröskplatsen, så ska ni avskilja det, Förstfrukten av er deg, och ni skall ge Herren ett offer genom era generationer.

När ni överträder och inte gör alla dessa bud som Herren talade till Mose Som Herren befallde er genom Moses hand, från den dag då Herren befallde er och framåt in i era generationer, Och det skall vara om det händer oavsiktligt utom synhåll för församlingen, så skall hela församlingen offra en fläckfri kalv från oxar som brännoffer till en välluktande lukt för Herren, och dess offer och dess drickoffer enligt anordningen, och en killing från getter angående synd. Och prästen ska göra försoning för hela Israels söners församling, och det ska förlåtas dem, därför att det är oavsiktligt, och de själva bar sin gåva som offer till Herren angående sin synd inför Herren, angående sina oavsiktliga synder. Och det ska bli förlåtet för hela Israels barns församling och för främlingen som bor bland er, eftersom det var ofrivilligt för hela folket.

Om en själ syndar oavsiktligt, ska han offra en ettårig get för synden. Och prästen ska göra försoning för själen som har syndat oavsiktligt och som har syndat oavsiktligt inför Herren, att göra försoning för honom. För den infödde bland Israels söner och för främlingen som bor bland dem skall det vara en lag för dem, för den som handlar oavsiktligt.

Och den själ som handlar med arrogans, vare sig från de infödda eller från proselyterna, denna retar Gud, den själen skall

utrotas från sitt folk, Därför att han föraktade Herrens ord och skingrat hans bud, skall den själen förstöras fullständigt; hennes synd är i henne.

Och Israels söner var i öknen, och de fann en man som samlade ved på sabbatsdagen. Och de som hade funnit honom samlande ved på sabbatsdagen förde honom till Moses och Aaron, och till hela Israels söners församling. Och de satte honom i fängelse, för de hade inte beslutat vad de skulle göra med honom. Och Herren talade till Moses och sade: Mannen skall döden dö, hela församlingen skall stena honom med stenar. Och hela församlingen förde ut honom utanför lägret, och hela församlingen stenade honom med stenar utanför lägret, såsom Herren hade befallt Mose.

Och Herren sade till Moses: Tala till Israels söner, och du skall säga till dem, och låt dem göra fransar åt sig själva på hörnen av sina kläder för sina generationer, och ni skall sätta en blå tråd på fransarna vid hörnen. Och det skall vara till er i fransar, och ni skall se dem, och ni skall komma ihåg alla Herrens bud, och ni skall göra dem, och ni skall inte vändas bort efter era tankar och era ögon i vilka ni prostituerar er efter dem, så att ni kommer ihåg och gör alla mina bud, och ni kommer att vara heliga för er Gud Jag är Herren er Gud, den som har lett ut er från Egyptens land, för att vara er Gud, jag är Herren er Gud.

16

Och Kore, son till Isaar, son till Kaath, son till Levi, talade, och Dathan och Abiron, söner till Eliab, och Aun, son till Phaleth, son till Ruben, Och de reste sig upp framför Moses, och män av Israels söner, femtio och tvåhundra, ledare för församlingen,

sammankallade till rådet, och berömda män. De samlades mot Mose och Aron, och de sade: Låt det vara nog för er, ty hela församlingen, de är alla heliga, och Herren är bland dem, så varför reser ni er upp mot Herrens församling? Och när Moses hörde detta, föll han på sitt ansikte. Och han talade till Kore och till hela hans församling och sade: Gud har besökt och känt de som är hans och de heliga, och han förde dem nära till sig själv, och dem som han utvalde för sig själv förde han nära till sig själv. Detta gör: tag till er eldpannor, Korah och hela hans församling, Och sätt eld på dem, och lägg rökelse på dem inför Herren i morgon, och den man som Herren har utvalt, denne skall vara helig. Låt detta vara nog för er, Levis söner. Och Moses sade till Korah: Lyssna på mig, Levis söner. Är inte detta litet för er, att Israels Gud avsöndrade er från Israels församling och förde er nära till sig själv för att tjäna i Herrens tälts tjänster och för att ställa er framför tältet för att tjäna dem? Och han vann dig över och alla dina bröder, Levis söner, med dig, och ni söker också att tjäna som präster? Således du och hela din församling som har samlats mot Gud, och vem är Aron, att ni knorrar mot honom?

Och Moses sände för att kalla Dathan och Abiram, Eliabs söner, och de sade: Vi går inte upp. Är detta inte nog, att du förde upp oss till ett land som flyter av mjölk och honung för att döda oss i öknen, eftersom du härskar över oss? Är du härskare, och har du fört in oss i ett land som flyter av mjölk och honung, och gett oss arvedel av fält och vingårdar? Skulle du sticka ut ögonen på de människorna? Vi går inte upp. Och Moses blev mycket bedrövad, och sade till Herren: Beakta inte deras offer, jag har inte tagit något åtråvärt från någon av dem, inte heller har jag gjort orätt mot någon av dem. Och Moses sade till Korah: Helga din församling och var redo inför Herren, du och Aron och de själva, i morgon, Och var och en skall ta sitt rökelsekär, och ni skall lägga

rökelse på dem, och ni skall bära fram inför Herren var och en sitt rökelsekär, tvåhundrafemtio rökelsekär, och du och Aron var och en sitt rökelsekär.

Och var och en tog sitt rökelsekär, och de lade eld på dem, och de kastade rökelse på dem, och de stod vid dörrarna till vittnesbördets tält, Moses och Aron. Och Kora samlade hela sin församling emot dem vid dörren till vittnesbördets tält, och Herrens härlighet visade sig för hela församlingen. Och Herren talade till Moses och Aaron och sade, Separera er från denna församling, och jag kommer att förtära dem på en gång. Och de föll på sina ansikten och sade: Gud, andarnas och allt kötts Gud, om en människa syndade, ska då Herrens vrede komma över hela församlingen? Och Herren talade till Moses och sade, Tala till församlingen och säg: Dra er tillbaka runt omkring från Korahs församling.

Och Moses reste sig och gick till Dathan och Abiram, och alla Israels äldste gick med honom. Och han talade till församlingen och sade: Separera er från dessa hårda människors tält, och rör inte vid något av det som tillhör dem, så att ni inte förgås tillsammans med dem i all deras synd. Och de drog sig tillbaka från Koras tält runt omkring, och Datan och Abiram gick ut och stod vid dörrarna till sina tält, och deras hustrur och deras barn och deras bagage.

Och Moses sade: Genom detta skall ni veta att Herren har sänt mig att göra alla dessa verk, att det inte är från mig själv. Om dessa ska dö enligt alla människors död, om deras hemsökelse ska vara enligt alla människors hemsökelse, så har inte Herren sänt mig. Men eller i en syn ska Herren visa, och jorden ska öppna sin mun och sluka dem, och deras hus, och deras tält, och allt som

tillhör dem, och de ska gå ner levande i dödsriket, och ni ska veta att dessa människor retade Herren.

Såsom han upphörde att tala alla dessa ord, brast jorden under dem. Och jorden öppnades och uppslukade dem och deras hus och alla människorna som var med Korah och deras boskap. Och de gick ner själva, och allt som var deras levande, in i Hades, och jorden täckte dem, och de förgicks från församlingens mitt. Och hela Israel som var omkring dem flydde från deras röst, eftersom de sade: Att jorden inte någonsin uppslukar oss. Och eld gick ut från Herren och uppslukade de tvåhundrafemtio männen som offrade rökelsen.

17

Och Herren sade till Mose, Och till Eleazar, Arons son, prästen, ta upp de bronsfyrfaten från de brändas mitt, och sprid denna främmande eld där, eftersom de helgade dessa syndares fyrfat med sina själar, Och gör dem till slagna plattor som täcke åt altaret, därför att de blev erbjudna inför Herren och de blev helgade, och de blev till ett tecken för Israels söner. Och Eleasar, Aarons son, prästen, tog de bronsfyrfaten som de brända hade fört fram, och de lade dem som ett täcke till altaret Ett minnesmärke för Israels söner, så att ingen främling som inte är av Arons säd skulle närma sig för att lägga rökelse framför Herren, och inte bli liksom Korah och hans samling, såsom Herren talade genom Mose till honom.

Och Israels söner knorrade nästa dag mot Mose och Aron och sade: Ni har dödat Herrens folk. Och det hände när församlingen samlade sig mot Mose och Aron, och de rusade mot vittnesbördets tält, och molnet täckte det, och Herrens härlighet visade sig. Och

Mose och Aron gick in framför vittnesbördets tält. Och Herren talade till Moses och Aaron och sade, Avlägsna er från denna församlings mitt, och jag skall förtära dem genast, och de föll på sina ansikten. Och Moses sade till Aaron: Ta rökelsekaret och lägg eld på det från altaret, och kasta rökelse på det, och bär det snabbt in i lägret, och sona för dem, för vrede har gått ut från Herrens ansikte, han har börjat förstöra folket. Och Aaron tog emot, just som Moses hade talat till honom, och sprang in i församlingen, och redan hade plågan börjat bland folket, och han lade på rökelsen och gjorde försoning för folket. Och han stod mellan de döda och de levande, och pesten upphörde. Och de döda i plågan blev fjorton tusen sju hundra, förutom de döda på grund av Korah. Och Aaron återvände till Moses vid dörren till vittnesbördets tält, och plagen upphörde.

Och Herren talade till Moses och sade, Tala till Israels söner, och ta från dem en stav, en stav enligt fädernas hus från alla deras härskare, enligt deras fädernas hus, tolv stavar, och skriv var och ens namn på staven. Och Aarons namn skall du skriva på Levis stav, för de skall ge en stav enligt var stam av deras fäders hus. Och du ska placera dem i vittnesbördets tält, mittemot vittnesbördet, där jag ska uppenbara mig för dig. Och den man som jag väljer, hans stav kommer att spira, och jag kommer att avlägsna från mig Israels söners knorrande, som de själva knorrar mot er.

Och Moses talade till Israels söner, och alla deras härskare gav honom en stav, till varje härskare en stav enligt härskare, enligt deras fäders hus, tolv stavar, och Arons stav var mellan deras stavar. Och Mose lade stavarna framför Herren i vittnesbördets tält. Och det hände nästa dag att Moses och Aaron inträdde i vittnesbördets tält, och se, Aarons stav hade spirat för

Levis hus och framburit skott och blommat ut blommor och burit nötter. Och Moses förde ut alla stavarna från Herrens ansikte till alla Israels söner, och de såg, och var och en tog sin stav.

Och Herren sade till Moses: Lägg bort Arons stav framför vittnesbördet till bevarande, som ett tecken åt de olydiga sönerna, och låt deras knorrande upphöra från mig, så att de inte må dö. Och Moses och Aaron gjorde som Herren hade befallt Moses, så gjorde de. Och Israels söner sade till Mose: Se, vi förgås, vi har förgåtts, vi förstörs. Var och en som rör Herrens tabernakel dör, ska vi då till slut alla dö?

18

Och Herren sade till Aaron: Du och dina söner och din faders hus skall ta synderna av de heliga tingen, och du och dina söner skall ta synderna av ert prästadöme. Och för dina bröder, Levi stam, din faders folk, nära till dig själv, och låt dem fogas till dig, och låt dem tjäna dig, och du och dina söner med dig framför vittnesbördets tält. Och de ska hålla dina vakter och tältets vakter. Utom till de heliga kärlen och till altaret ska de inte komma nära, så att varken de eller ni ska dö. Och de ska fogas till dig, och de ska hålla vakt vid vittnesbördets tält för all tjänst vid tältet, och ingen främling ska närma sig dig. Och ni skall hålla vakt över de heliga tingen och över altaret, och det skall inte finnas vrede bland Israels söner. Och jag har tagit era bröder leviterna från Israels söners mitt som en gåva given åt Herren, för att tjäna i vittnesbördets tälts tjänster. Och du och dina söner med dig skall bevara ert prästadöme enligt allt sätt vid altaret och det som är innanför förlåten, och ni skall tjänstgöra i tjänstgöringarna som en gåva av ert prästadöme, och främlingen som närmar sig skall dö.

Och Herren talade till Aaron, och se, jag har givit er bevarandet av förstlingarna från allt det helgade till mig från Israels söner; till dig har jag givit dem som belöning, och till dina söner med dig, en evig stadga. Och detta skall vara till er från de helgade heliga offergåvorna, från alla deras gåvor och från alla deras offer och från alla deras överträdelser och från alla deras synder, så många som de ger tillbaka till mig från alla de heliga tingen, till dig skall det vara och till dina söner. I det heliga av de heliga skall ni äta dem, varje manlig skall äta dem, du och dina söner, heligt skall det vara för dig.

Och detta kommer att vara till er förstfrukter av deras gåvor, från alla Israels söners offer. Till dig har jag gett dem och till dina söner och dina döttrar med dig, en evig stadga. Var och en som är ren i ditt hus skall äta dem.

Alla förstfrukter av olja, och alla förstfrukter av vin, förstfrukterna av säd som de ger till Herren, dem har jag givit till dig. Förstfrukterna, allt som finns i deras land, allt som de bär fram till Herren, skall tillhöra dig; var och en som är ren i ditt hus skall äta av dem.

Allt som är tillägnat bland Israels söner skall tillhöra dig. Och varje förstföding från allt kött, så många som de offrar åt Herren, från människa till boskap, skall tillhöra dig, men de förstfödda av människorna skall lösas med lösensumma, och de förstfödda av den orena boskapen skall du lösa. Och hans lösen, från en månads ålder, är värderingen fem siklar, enligt den heliga sikeln som är tjugo oboler. Utom förstfödda kalvar och förstfödda får och förstfödda getter skall du inte lösa, heliga är de, och deras blod skall du hälla ut mot altaret, och fettet skall du offra som offer till en välluktande doft åt Herren.

Och köttet ska vara ditt, liksom bröstet av viftoffret och den högra armen ska vara ditt. Varje offergåva av de heliga ting, så många som Israels söner avskiljer åt Herren, har jag givit till dig och till dina söner och till dina döttrar med dig, en evig stadga, det är ett evigt saltförbund inför Herren, till dig och till din säd med dig.

Och Herren talade till Aaron: I deras land skall du inte ärva, och ingen del skall du ha bland dem, därför att jag är din del och din arvedel bland Israels söner.

Och till Levis söner, se, jag har givit all tionde i Israel som arvedel i stället för deras tjänster, så många som de själva tjänar tjänst i vittnesbördets tält. Och Israels söner ska inte längre komma in i vittnesbördets tält för att ta på sig dödlig synd. Och Leviten ska själv tjäna i vittnesbördets tält, och de ska bära deras synder, en evig stadga för deras släkten, och bland Israels söner ska de inte ärva något arv. Därför att de tiondelar av Israels söner, så många som de avskiljer åt Herren som en offergåva, har jag gett till leviterna som arvedel. På grund av detta har jag sagt till dem: Bland Israels söner skall de inte ärva någon arvedel.

Och Herren talade till Moses och sade, Och till leviterna skall du tala, och du skall säga till dem: Om ni tar emot tionden från Israels söner, som jag har gett åt er från dem som arvedel, så skall ni avskilja från den en offergåva till Herren, en tiondedel av tionden. Och era avdrag kommer att räknas till er som säd från tröskplatsen, och som avdrag från vinpressen. Sålunda skall ni avsätta dem, även ni, från alla Herrens offergåvor, från alla era tiondedelar, så många som ni tar emot från Israels söner, och ni skall giva från dem en offergåva åt Herren, åt prästen Aron. Från alla era gåvor skall ni avskilja en offergåva åt Herren, det helgade

från alla förstlingarna. Och du ska säga till dem: När ni tar bort förstlingarna från det, så ska det räknas för leviterna som avkastning från tröskplatsen och som avkastning från vinpressen. Och ni ska äta det på varje plats, ni och era hushåll, därför att denna lön är er i stället för era tjänster i vittnesbördets tält. Och ni kommer inte att ta emot synd genom det, om ni tar bort förstfrukten från det, och ni skall inte vanhelga Israels söners heliga ting, så att ni inte dör.

19

Och Herren talade till Moses och Aaron och sade, Detta är förordningen om lagen, som Herren befallde och sade: Tala till Israels söner, och låt dem ta till dig en röd fläckfri kviga, som inte har någon last i sig, och som inte har fått något ok lagt på sig. Och du skall ge den till prästen Eleazar, och de skall föra ut den utanför lägret till en ren plats, och de skall slakta den inför honom. Och Eleazar skall ta av dess blod och stänka framför vittnesbördets tält av dess blod sju gånger. Och de ska bränna den inför honom, och huden och köttet och blodet med spillningen ska brännas. Och prästen kommer att ta cederträ och hyssop och scharlakan, och de kommer att kasta in dem i mitten av brännandet av kvigan.

Och prästen ska tvätta sina kläder, och han ska bada sin kropp i vatten, och efter detta ska han gå in i lägret, och prästen ska vara oren till kvällen. Och den som bränner det skall tvätta sina kläder och bada sin kropp, och han kommer vara oren till kvällen. Och en ren man ska samla askan av kvigan och lägga den utanför lägret på en ren plats, och den ska vara för Israels söners församling till bevarande, stänkningsvatten, det är rening. Och den som samlar askan av kvigan skall tvätta sina kläder, och han

skall vara oren till kvällen, och det skall vara för Israels söner och för de främlingar som bor bland dem en evig stadga.

Den som rör den döde av varje människosjäl, skall vara oren i sju dagar. Denne skall renas den tredje dagen och den sjunde dagen, och ren skall han vara, men om han inte renas den tredje dagen och den sjunde dagen, skall han inte vara ren. Var och en som rör den döde från en människas själ, om han dör och inte blir renad, har orenat Herrens tält. Den själen skall utrotas från Israel, eftersom stänkningsvatten inte stänktes på honom. Han är oren, hans orenhet är ännu i honom. Och detta är lagen: om en människa dör i ett hus, ska var och en som går in i huset, och allt som finns i huset, vara orent i sju dagar. Och varje öppnat kärl som inte har ett band bundit på sig är orent. Och var och en som rör vid en dödad man eller en död eller mänskligt ben eller en grav på fältets yta, skall vara oren i sju dagar.

Och de ska ta åt den orene från askan av det brända reningsoffret, och de ska hälla levande vatten på den i ett kärl. Och han kommer att ta isop och doppa den i vattnet, en ren man, och han skall stänka på huset och på kärlen och på själarna, så många som är där, och på den som rört vid det mänskliga benet, eller vid den sårade, eller vid den döde, eller vid graven. Och den rene ska stänka på den orene på den tredje dagen och på den sjunde dagen, och han ska bli renad på den sjunde dagen, och ska tvätta sina kläder, och ska bada i vatten, och ska vara oren till kvällen. Och den man som blir orenad och inte blir renad, den själen skall utrotas från församlingens mitt, eftersom han orenade Herrens heliga ting, eftersom reningsvatten inte stänktes på honom, han är oren. Och det skall vara för er en evig stadga, och den som stänker reningsvatten skall tvätta sina kläder, och den som rör vid reningsvattnet skall vara oren till kvällen. Och allt som den orene

rör vid kommer att vara orent, och den själ som rör vid det kommer att vara oren till kvällen.

20

Och Israels söner kom, hela församlingen, in i öknen Sin, i den första månaden, och folket stannade i Kadesh, och Miriam dog där, och blev begravd där. Och det fanns inget vatten för församlingen, och de samlades mot Moses och Aaron. Och folket klagade till Moses och sade: Måtte vi ha dött vid våra bröders förgörelse inför Herren. Och varför förde ni upp Herrens församling in i denna öken för att döda oss och vår boskap? Och varför detta? Ni har fört upp oss från Egypten för att komma till denna onda plats, en plats där ingenting sås, där det inte finns fikonträd, inte heller vinrankor, inte heller granatäpplen, inte heller vatten att dricka.

Och Moses och Aaron kom från församlingens ansikte till dörren av vittnesbördets tält, och de föll på sitt ansikte, och Herrens härlighet visade sig för dem. Och Herren talade till Moses och sade, Ta din stav och samla församlingen, du och din broder Aron, och tala till klippan inför dem, så ska den ge sitt vatten, och ni ska föra ut vatten ur klippan till dem och ge församlingen och deras boskap att dricka. Och Moses tog staven som var framför Herren, såsom Herren hade befallt. Och Moses och Aaron församlade menigheten framför klippan, och han sade till dem: Hör mig, ni olydiga, skall vi inte ur denna klippa föra ut vatten till er? Och Moses lyfte sin hand och slog klippan med staven två gånger, och mycket vatten kom ut, och församlingen drack, och deras boskap. Och Herren sa till Moses och Aaron: Eftersom ni inte trodde på att helga mig inför Israels söner, därför skall ni inte föra denna församling in i det land som jag har gett åt dem. Detta

är vattnet av Motsägelse, eftersom Israels söner blev smädade inför Herren, och han blev helgad bland dem.

Och Moses sände budbärare från Kades till kungen av Edom och lät säga: Så säger din broder Israel: Du vet all den möda som har drabbat oss. Och våra fäder gick ner till Egypten, och vi vistades i Egypten många dagar, och egyptierna behandlade oss illa och våra fäder. Och vi ropade till Herren, och Herren hörde vår röst, och han sände en ängel som förde oss ut ur Egypten, och nu är vi i staden Kadesh, vid gränsen av ditt område. Vi kommer att passera genom ditt land, vi kommer inte att gå genom fält, inte heller genom vingårdar, inte heller kommer vi att dricka vatten från din brunn, vi kommer att gå på den kungliga vägen, vi kommer inte att vika av vare sig till höger eller till vänster, tills vi har passerat genom dina gränser. Och Edom sade till honom: Du kommer inte att passera genom mitt land, annars kommer jag att gå ut i krig för att möta dig. Och Israels söner säger till honom: Vi skall passera vid berget. Om vi dricker av ditt vatten, jag och min boskap, skall jag ge dig betalning. Men saken är ingenting, vi skall passera vid berget. Men han sade: Du skall inte passera genom mitt land. Och Edom gick ut för att möta honom med en stor folkmassa och med stark hand. Och Edom ville inte ge Israel tillåtelse att passera genom hans gränser, och Israel vände bort från honom. Och de reste från Kadesh, och Israels söner, hela församlingen, kom till berget Hor.

Och Herren sade till Moses och Aaron på berget Hor vid gränserna av landet Edom och sade, Låt Aaron bli tillagd till sitt folk, eftersom ni inte skall inträda i det land som jag har gett åt Israels söner, därför att ni retade mig vid smädelsens vatten. Ta Aaron och Eleazar, hans son, och för upp dem till berget Hor inför hela församlingen, Och avklä Aaron hans dräkt och påklä Eleasar,

hans son, och må Aaron dö där, sedan han lagts till sina fäder. Och Moses gjorde såsom Herren hade befallt honom, och förde upp honom på berget Hor inför hela församlingen, Och han avklädde Aaron hans kläder, och klädde Eleazar, hans son, i dem, och Aaron dog på bergets topp, och Moses och Eleazar gick ner från berget. Och hela församlingen såg att Aron hade dött, och de grät över Aron i trettio dagar, hela Israels hus.

21

Och den kananéiske kungen Arad, som bodde i öknen, hörde att Israel kom vägen genom Atharein, och han stred mot Israel och tog några av dem till fånga. Och Israel bad en bön till Herren och sade: Om du överlämnar detta folk i min hand, skall jag fullständigt förstöra dem och deras städer. Och Herren hörde Israels röst och överlämnade kananéen i deras hand, och de vigde honom åt förintelse och hans städer, och de kallade den platsens namn Anatema.

Och efter att ha rest från berget Hor på vägen mot Röda havet, omringade de Edoms land, och folket blev modlöst på vägen. Och folket talade mot Gud och mot Moses och sade: Varför detta? Du förde ut oss från Egypten för att döda oss i öknen, eftersom det inte finns bröd och inte heller vatten, och vår själ avskyr detta värdelösa bröd. Och Herren sände in de dödande ormarna bland folket, och de bet folket, och mycket folk av Israels söner dog. Och när folket hade kommit till Mose, sa de: Vi har syndat, eftersom vi talade emot Herren och emot dig. Be därför till Herren, och låt honom ta bort ormen från oss. Och Moses bad till Herren angående folket, och Herren sade till Moses: Gör åt dig själv en orm och sätt den på ett tecken, och det skall ske att om en orm biter en människa, skall var och en som har blivit biten leva

när han ser den. Och Mose gjorde en orm av brons och satte upp den på ett tecken, och det hände att när en orm bet en människa och han såg på ormen av brons, så levde han.

Och Israels söner bröt upp och slog läger i Obot. Och efter att ha brutit upp från Oboth slog de läger i Achalga på andra sidan i öknen, som ligger mitt för Moab, mot solens uppgång. Och därifrån avreste de, och de slog läger i ravinen Zared. Och därifrån bröt de upp och slog läger bortom Arnon i ödemarken, det som skjuter fram från amoreernas gränser, för Arnon är Moabs gräns, mellan Moab och amoreen. Därför sägs det i boken, Herrens krig satte Zahab i brand, och Arnons bäckar. Och han utsåg bäckarna för att bosätta Er, och det gränsar till Moabs gränser.

Och därifrån brunnen, denna brunn som Herren sade till Moses: Samla folket, och jag ska ge dem vatten att dricka. Då sjöng Israel denna sång vid brunnen: Begynn till den, o brunn, Härskare grävde det, kungar av nationer högg ut det i deras kungadöme, under deras herravälde, Och från brunnen in i Manthanaein, och från Manthanaein in i Naaliel, och från Naaliel in i Bamoth, och från Bamoth in i Ianin, som är på Moabs slätt, från toppen av det huggna, det som ser ut mot öknen.

Och Moses sände äldste till Sihon, kung av amoriterna, med fredliga ord och sade, Vi ska passera genom ditt land, vi ska gå på vägen, vi ska inte vika av vare sig in i åker eller in i vingård, Vi ska inte dricka vatten från din brunn, vi ska gå den kungliga vägen tills vi passerar genom dina gränser. Och Sihon gav inte Israel tillåtelse att passera genom hans gränser, och Sihon samlade allt sitt folk, och gick ut för att strida mot Israel i öknen, och kom till Jahaz, och ställde upp sig till strid mot Israel. Och Israel slog honom med svärd och tog hans land i besittning från Arnon till

Jabbok, till Ammons söner, eftersom Jazer är Ammons söners gränser. Och Israel tog alla dessa städer, och Israel bodde i alla amoréernas städer, i Hesbon och i alla som gränsade till denna. Ty Hesbon är staden som tillhörde Sihon, amoriteernas kung, och denne stred mot Moabs kung tidigare, och de tog hela hans land, från Aroer till Arnon. Därför skall gåtlösarna säga: Kommen till Hesbon, så att Sihons stad må byggas och upprättas, Att eld gick ut från Hesbon, en låga från Sihons stad, och den uppslukade ända till Moab, och den svalde Arnons pelare. Ve dig Moab, du har förgåtts, folk av Kamos, deras söner gavs över för att bevaras, och deras döttrar blev fångar åt kungen av amoréerna, Sihon. Och deras säd kommer att förgås, från Hesbon ända till Daibon, och kvinnorna tände ännu vidare eld på Moab.

Och Israel bosatte sig i alla amoréernas städer. Och Moses sände ut spejare för att utforska Jazer, och de intog det och dess byar, och de drev ut amoréerna som bodde där. Och efter att ha återvänt, gick de upp vägen in i Basan, och Og, kung av Basan, gick ut för att möta dem, och allt hans folk till krig i Edrei. Och Herren sade till Moses: Frukta inte honom, därför att jag har givit honom i dina händer, och allt hans folk, och hela hans land, och du skall göra med honom såsom du gjorde med Sihon, amoreernas kung, som bodde i Hesbon. Och de slog honom och hans söner och allt hans folk, tills de inte lämnade kvar någon överlevande av hans, och de ärvde hans land.

22

Och Israels söner bröt upp och slog läger väster om Moab vid Jordan mitt emot Jeriko. Och Balak, Sepphors son, såg allt som Israel hade gjort mot amoriterna, Och Moab fruktade folket mycket eftersom de voro många, och Moab kände avsky inför

Israels söner. Och Moab sade till Midians råd: Nu kommer denna församling att slicka upp allt runt omkring oss, såsom kalven slickar upp det gröna från slätten, och Balak, Zippors son, var kung av Moab vid den tiden. Och han sände ambassadörer till Balaam, son till Beor i Pethor, som ligger vid floden i hans folks söners land, för att kalla honom och säga: Se, ett folk har kommit ut från Egypten, och se, det har täckt jordens yta, och detta folk sitter intill mig. Och nu, kom hit och förbanna åt mig detta folk, eftersom de är starkare än vi, om vi kan besegra dem, så att jag kan driva ut dem från landet, eftersom jag vet att de som du välsignar blir välsignade, och de som du förbannar blir förbannade. Och rådet av äldste från Moab gick, och rådet av äldste från Midian, och spådomarna i deras händer, och de kom till Bileam och sade till honom Balaks ord. Och han sade till dem: Stanna här över natten, och jag kommer att svara er med de saker som Herren talar till mig. Och furstarna från Moab stannade hos Bileam.

Och Gud kom till Bileam och sade till honom: Vad vill dessa män hos dig? Och Balaam sade till Gud: Balak, son till Sepphor, kung av Moab, har sänt dem till mig och sagt, Se, ett folk har kommit ut från Egypten och har täckt jordens yta, och detta sitter intill mig, och nu kom och förbanna honom åt mig, om jag då kanske kommer att kunna slå honom och driva ut honom från landet. Och Gud sade till Balaam: Du ska inte gå med dem, inte heller ska du förbanna folket, för det är välsignat. Och Balaam reste sig på morgonen och sade till Balaks furstar: Återvänd till er herre, Gud tillåter mig inte att gå med er. Och Moabs furstar reste sig och kom till Balak, och sade: Bileam vill inte gå med oss.

Och Balak fortsatte ännu att sända fler härskare, och mer hedervärda än dessa. Och de kom till Balaam och sade till honom:

Så säger Balak, Sepphors son: Jag ber dig att inte tveka att komma till mig. Hedersamt kommer jag att hedra dig, och allt vad du säger kommer jag att göra för dig, och kom och förbanna detta folk för mig. Och Balaam svarade och sade till Balaks furstar: Om Balak ger mig sitt hus fullt av silver och guld, kommer jag inte att kunna överträda Herrens, Gudens, ord, att göra det litet eller stort i mitt sinne. Och nu, vänta även ni här denna natt, och jag ska få veta vad Herren ytterligare kommer att tala till mig. Och Gud kom till Balaam om natten och sade till honom: Om dessa män är närvarande för att kalla dig, res upp och följ dem, men det ord som jag talar till dig, det skall du göra.

Och Bileam steg upp på morgonen, sadlade sin åsna, och gick med Moabs furstar. Och Gud blev vred i vrede därför att han gick, och Guds ängel reste sig för att motsätta sig honom, och han hade bestigit sin åsna, och hans två tjänare var med honom. Och när åsnan hade sett Guds ängel stå emot i vägen, och svärdet draget i hans hand, vek åsnan av från vägen och gick in på slätten, och han slog åsnan med sin stav för att styra den på vägen.

Och Guds ängel stod i vingårdens fåror, med stängsel på ena sidan och stängsel på andra sidan, Och när åsnan hade sett Guds ängel, pressade hon sig själv mot väggen och krossade Bileams fot mot väggen, och han fortsatte att slå henne.

Och Guds ängel tillade, och efter att ha gått bort stod han fast på en smal plats där det inte var möjligt att vika undan vare sig åt höger eller vänster. Och när åsnan hade sett Guds ängel, satte den sig ner under Bileam, och Bileam blev arg, och slog åsnan med staven. Och Gud öppnade åsnans mun, och den säger till Balaam: Vad har jag gjort dig, eftersom du har slagit mig denna tredje gång? Och Balaam sade till åsnan: Du har hånat mig, och om jag

hade haft ett svärd i handen skulle jag redan ha genomborrat dig. Och åsnan säger till Balaam: Är jag inte din åsna som du har ridit på från din ungdom till denna dag? Har jag någonsin behandlat dig så här förut? Och han sade: Nej. Men Gud avslöjade Balaams ögon, och han ser Herrens ängel stående emot i vägen, och svärdet draget i hans hand, och han böjde sig ned och tillbad med sitt ansikte. Och ängeln av Gud sade till honom: Varför slog du din åsna detta tredje gången? Och se, jag gick ut för att anklaga dig, eftersom din väg inte var rätt inför mig, och åsnan, som såg mig, vände bort från mig detta tredje gången. Och om hon inte hade vänt åt sidan, så skulle jag nu ha dödat dig, men henne skulle jag ha skyddat. Och Balaam sade till Herrens ängel: Jag har syndat, för jag visste inte att du hade ställt dig emot mig på vägen för att möta mig, och nu, om det inte behagar dig, skall jag vända om. Och ängeln av Gud sade till Bileam: Gå med männen, men det ord som jag säger till dig, detta skall du bevara att tala. Och Bileam gick med Balaks furstar.

Och när Balak hade hört att Balaam hade kommit, gick han ut för att möta honom, till en stad i Moab, som ligger vid gränserna till Arnon, vilken är vid en del av gränserna. Och Balak sade till Balaam: Sände jag inte till dig för att kalla dig? Varför kom du inte till mig? Kan jag verkligen inte hedra dig? Och Balaam sade till Balak: Se, jag har kommit till dig nu. Kommer jag att kunna tala något? Det ord som Gud lägger i min mun, det skall jag tala. Och Balaam gick med Balak, och de kom till städer i utliggande områden. Och Balak offrade får och kalvar, och sände till Bileam och till furstarna som var med honom. Och det hände på morgonen, och Balak tog Balaam och förde upp honom på Baals pelaren, och visade honom därifrån en del av folket.

Och Balaam sa till Balak: Bygg åt mig här sju altare, och förbered åt mig här sju kalvar och sju baggar. Och Balak gjorde på det sätt som Balaam sade till honom, och offrade upp en kalv och en bagge på altaret. Och Balaam sade till Balak: Stå vid ditt offer, och jag kommer att gå om Gud kommer att visa sig för mig i mötet, och det ord som han visar mig, kommer jag att förkunna för dig, och Balak stod vid sitt offer. Och Balaam gick för att fråga Gud, och han gick rakt fram, och Gud visade sig för Balaam, och Balaam sade till honom: De sju altarna har jag förberett, och jag har offrat upp en kalv och en vädur på altaret. Och Gud lade ord i Bileams mun och sade: Vänd dig mot Balak, så skall du tala. Och han vände sig till honom, och denne stod vid sina brännoffer, och alla Moabs furstar var med honom, och Guds ande kom över honom. Och han tog upp sin liknelse och sade: Från Mesopotamien sände Balak, Moabs konung, bud efter mig från bergen i öster och sade: Kom och förbanna Jakob åt mig, och kom och förbanna Israel åt mig. Vad ska jag välsigna som Herren inte välsignar? Eller vad ska jag förbanna som Gud inte förbannar? Därför att från bergens topp kommer jag att se honom, och från kullarna kommer jag att observera honom. Se, folket kommer att bo ensamt, och bland nationerna kommer det inte att räknas. Vem har fullkomnat Jakobs säd, och vem skall räkna Israels klaner? Må min själ dö bland de rättfärdigas själar, och må min säd bli som dessas säd.

Och Balak sade till Balaam: Vad har du gjort mot mig? Jag har kallat dig för att förbanna mina fiender, och se, du har välsignat dem med välsignelse. Och Balaam sade till Balak: Ska jag inte bevara att tala allt det som Gud lägger i min mun? Och Balak sade till honom: Kom hit ännu med mig till en annan plats varifrån du inte kommer att se honom därifrån, utan endast någon

del av honom kommer du att se, men alla kommer du inte att se, och förbanna honom åt mig därifrån.

Och han tog honom till fältets utkikstorn på toppen av det huggna, och han byggde där sju altare, och offrade upp en kalv och en bagge på altaret. Och Balaam sade till Balak: Stå vid ditt offer, men jag ska gå för att fråga Gud. Och Gud mötte Balaam, och han lade ord i hans mun, och sade: Vänd tillbaka till Balak, och dessa saker skall du tala. Och han vände sig till honom, och denne stod vid sitt brännoffer, och alla Moabs furstar var med honom, och Balak sade till honom: Vad talade Herren? Och efter att ha tagit upp sin liknelse sade han: Res dig Balak, och hör, lyssna vittne, Sepphors son. Gud är inte som en människa som ljuger, inte som en människoson som hotas. Har han själv sagt något, skulle han inte göra det? Skulle han tala och inte stå fast vid det? Se, att välsigna har jag åtagit mig, jag skall välsigna, och jag skall inte vända bort. Det kommer inte att finnas möda i Jakob, inte heller kommer smärta att ses i Israel. Herren hans Gud är med honom, härskarnas härlighet är i honom. Gud som har fört honom ut från Egypten, är för honom som en enhörnings ära. Ty det finns ingen spådom i Jakob, inte heller förutsägelse i Israel; i rätt tid skall det sägas till Jakob och till Israel, vad Gud skall fullborda. Se, folket skall resa sig som en unge och yppas som ett lejon; det skall inte sova förrän det äter byte och dricker blod av de sårade.

Och Balak sade till Balaam: Förbanna honom inte åt mig, och välsigna honom inte heller. Och Balaam svarade och sade till Balak: Talade jag inte till dig och sade: Det ord som Gud talar, det skall jag göra? Och Balak sade till Balaam: Kom, jag ska ta dig till en annan plats, om det behagar Gud, och förbanna honom åt mig därifrån. Och Balak tog Balaam till toppen av Phogor, som sträcker sig ut mot öknen. Och Balaam sa till Balak: Bygg åt mig

här sju altare, och förbered åt mig här sju kalvar och sju baggar. Och Balak gjorde precis som Balaam sade till honom, och offrade upp en kalv och en bagge på altaret.

24

Och när Balaam såg att det var gott inför Herren att välsigna Israel, gick han inte enligt sin vana för att möta förebuden, och han vände sitt ansikte mot öknen. Och Balaam lyfte upp sina ögon och såg Israel lägrad enligt stammarna, och Guds ande kom över honom. Och efter att ha tagit upp sin liknelse sade han: Så säger Balaam, Beors son, så säger mannen som sant ser Han säger, hörande ord från den starke, han som såg Guds syn i sömn, med hans ögon avslöjade. Som goda är dina hem, Jakob, dina tält, Israel, Som skuggande dalar, och som trädgårdar vid en flod, och som tält vilka Herren slog upp, och som cedrar vid vatten. En man skall gå ut från hans säd, och han skall härska över många folk, och Gogs rike skall upphöjas, och hans rike skall växa. Gud ledde honom ut från Egypten, som en enhörnings ära till honom, han skall uppsluka sina fienders folk, och suga märgen ur deras ben, och med sina pilar skall han genomskjuta fienden. Havande lagt sig ned vilade han som ett lejon och som en unge, vem skall resa upp honom? De som välsignar dig är välsignade och de som förbannar dig är förbannade.

Och Balak blev arg på Balaam, och slog ihop sina händer, och Balak sade till Balaam: För att förbanna min fiende har jag kallat dig, och se, välsignande har du välsignat detta tredje gången. Nu därför, fly till din plats. Jag sa att jag skulle hedra dig, men nu har Herren berövat dig äran. Och Balaam sade till Balak: Talade jag inte även till dina budbärare, som du sände till mig, och sade: Om Balak ger mig sitt hus fullt av silver och guld, kommer jag inte att

kunna överträda Herrens ord för att göra gott eller ont av mig själv; vad Gud än säger, det kommer jag att säga. Och nu, se, jag går bort till min plats, kom, jag skall råda dig vad detta folk skall göra mot ditt folk i de sista dagarna.

Och han tog upp sin liknelse och sade

Balaam, Beors son, säger, mannen som sant ser säger, som hör Guds ord, som känner kunskap från den Högste, och som ser Guds syn i sömnen, hans ögon avtäckta. Jag kommer att visa honom, men inte nu, jag välsignar, men det närmar sig inte, en stjärna kommer att uppgå från Jakob, en man kommer att uppstå från Israel, och han kommer att krossa ledarna i Moab, och han kommer att plundra alla Seths söner. Och Edom kommer att vara arv, och Esau hans fiende kommer att vara arv, och Israel handlade i styrka. Och en kommer att uppstå från Jakob, och han kommer att förstöra den som räddas från staden. Och när han såg Amalek, och tog upp sin liknelse, sade han: Amalek är de första bland folken, men deras säd skall förgås. Och när han såg keniten och tog upp sin liknelse, sade han: Stark är din boning, och om du sätter ditt bo i klippan, Och om det blir ett rede av list för Beor, ska assyrierna ta dig till fånga. Och när han hade sett Og och tagit upp sin liknelse, sade han: O, o, vem kommer att leva när Gud lägger ner dessa ting? Och det skall gå ut från Kittims hand, och de skall misshandla Assyrien, och de skall misshandla hebréerna, och de själva skall enhälligt förgås. Och Bileam reste sig och gick bort, efter att ha vänt tillbaka till sin plats, och Balak gick till sig själv.

25

Och Israel bodde i Shittim, och folket blev vanhelgat genom att bedriva otukt med Moabs döttrar. Och de kallade dem till deras avgudars offer, och folket åt av deras offer, och de tillbad deras avgudar, Och Israel invigdes åt Baal peor, och Herren blev vred i vrede mot Israel. Och Herren sade till Mose: Ta alla folkets ledare och gör ett exempel av dem åt Herren mitt emot solen, så skall vredens ilska från Herren vändas bort från Israel. Och Moses sade till Israels stammar: Döda var och en sin egen som var invigd till Baal Peor. Och se, en man av Israels söner kom och förde sin broder till den midianitiska kvinnan inför Moses och inför hela Israels söners församling, men de grät vid dörren till vittnesbördets tält. Och när Pinehas, son till Eleasar, son till prästen Aaron, såg detta, reste han sig upp från församlingens mitt och tog en kedjedragare i handen, Han gick in efter israeliten in i ugnen och genomborrade båda, både mannen, israeliten, och kvinnan genom hennes livmoder, och pesten upphörde från Israels söner. Och de döda i plagen blev tjugofyratusen.

Och Herren talade till Moses och sade, Phinehas, son till Eleazar, son till Aaron, prästen, stillad min vrede från Israels söner, genom att visa min nitälskan bland dem, och jag förstörde inte Israels söner i min nitälskan. Således sade jag: Se, jag ger honom ett fredsförbund, Och det skall vara för honom och för hans säd efter honom ett förbund om ett evigt prästadöme, därför att han var nitisk för sin Gud och sonade för Israels söner. Men namnet på mannen, israeliten som hade blivit slagen, som blev slagen tillsammans med midianitkvinnan, var Zambri, son till Salmon, härskare över Simeons familjehus. Och namnet på den midianitiska kvinnan som blev slagen var Chasbi, dotter till Zur, härskare över nationen Ommoth, av Midians familjehus.

Och Herren talade till Moses och sade: Tala till Israels söner och säg: Var fientliga mot midianiterna och slå dem, att de själva är fientliga mot er med bedrägeri, så mycket som de bedrar er genom Phogor, och genom Chasbi, dottern till fursten av Midian, deras syster, som blev slagen på dagen för plagen på grund av Phogor.

26

Och det hände efter plågan, och Herren talade till Moses och Eleazar, prästen, sägande Ta början på hela Israels söners församling från tjugo år och uppåt enligt deras fäders hus, alla som går ut för att strida i Israel.

Och Moses och Eleazar, prästen, talade i Araboth vid Moab vid Jordan mitt emot Jeriko och sade, från tjugo år och uppåt, på det sätt som Herren befallde Moses, och Israels söner som hade gått ut ur Egypten, Reuben, Israels förstfödde, men Reubens söner: Enoch och folket av Enoch, till Pallu, folket av Pallu. Till Asron, folket av Asronei; till Charmi, folket av Charmi. Dessa folk av Ruben, och deras räkning blev fyrtiotre tusen sjuhundratrettio.

Och Pallus söner: Eliab. Och Eliabs söner, Nemuel och Dathan och Abiram, dessa kallade från församlingen, dessa är de som reste sig upp mot Moses och Aaron i Korahs församling, i upproret mot Herren. Och när jorden hade öppnat sin mun, svalnade den dem och Korah, vid hans församlings död, när elden uppslukade de tvåhundrafemtio, och de blev till ett tecken, Men Korahs söner dog inte.

Och Simeons söner, Simeons söners folk: till Namuel, Namueliternas folk, till Jamin, Jaminiternas folk, till Jachin,

Jachiniternas folk, Till Zara hörde folket Zarai, till Saul hörde folket Sauli. Dessa folk av Simeon från deras folkräkning, tjugotvåtusen och tvåhundra.

Söner av Juda var Er och Onan, och Er och Onan dog i landet Kanaan. Och Judas söner blev enligt deras klaner: till Shiloh, folket Shelaniterna, till Perez, folket Pereziterna, till Zerah, folket Zerahiterna. Och Phares söner blev: till Hezron, folket Asroniterna, till Iamun, folket Iamuniterna. Dessa är Judas folk enligt deras mönstring: sjuttiosex tusen femhundra.

Och Issakars söner enligt deras klaner: till Tola, folket Tolaiterna, till Phua, folket Puniterna, Till Iasoub, folket Iasoubi, till Samram, folket Samrami. Dessa var Isaskars folk enligt deras räkning, sextiofyra tusen fyrahundra.

Zebuluns söner enligt deras klaner: till Sered, folket Serediterna; till Allon, folket Alloniterna; till Allel, folket Alleliterna. Dessa folk av Zebulun från deras räkning, sextio tusen och femhundra.

Gads söner enligt deras klaner: till Saphon, folket Saphoniterna, till Haggi, folket Haggiterna, till Shuni, folket Shuniterna, Till Azene, folket i Azene, till Addi, folket i Addi, Till Arod, folket Aroadi, till Ariel, folket Arieli. Dessa är Gads söners folk från deras räkning, fyrtiofyra tusen och femhundra.

Ashers söner enligt deras klaner: till Jamin, folket Jaminiterna; till Jesou, folket Jesouiterna; till Baria, folket Bariaiterna. Till Kober, folket Koberi, till Melchiel, folket Melchieli. Och dottern till Asher hette Sara. Dessa folk av Asher från deras räkning, fyrtiotre tusen fyrahundra.

Josefs söner enligt deras klaner, Manasse och Efraim.

Manassehs söner. Till Machir, det machiritiska folket, och Machir födde Gilead, till Gilead, det gileaditiska folket. Och dessa var Gileads söner: Ahiezer, Ahiezeriternas folk, Cheleg, Chelegiternas folk. Till Esriel, folket Esrieli, till Sychem, folket Sychemi, Till Symaer, folket Symaeri, och till Opher, folket Opheri. Och Salpaad, Ophers son, fick inte söner, utan döttrar, och dessa är namnen på Salpaads döttrar: Mala, Noua, Egla, Melcha och Thersa. Dessa är Manasses folk från deras räkning, femtiotva tusen och sjuhundra.

Och dessa var Efraims söner: till Suthala, folket shuthelahiterna, till Taanach, folket tahaniterna. Dessa är Suthalas söner, till Eden, Edens folk. Dessa folk av Efraim från deras räkning, trettiotvåtusen femhundra, dessa folk av Josefs söner enligt deras klaner.

Benjamins söner enligt deras klaner: till Bale, klanen Belaiterna, till Ashbel, klanen Ashbeliterna, till Ahiram, klanen Ahiramiterna.

Till Sophan, folket av Sophanes. Och Bales söner blev Adar och Noeman; till Adar hörde folket Adari, och till Noeman hörde folket Noemani. Dessa är Benjamins söner enligt deras klaner, från deras räkning: trettiofemtusen femhundra.

Och Dans söner enligt deras klaner: till Shuham, folket Shuhamiterna; dessa är Dans folk enligt deras klaner. Alla Shuhamiternas folkslag enligt deras mönstring, sextiofyra tusen fyrahundra.

Naftalis söner enligt deras klaner: till Asiel, det asielitiska folket, till Gauni, det gaunitiska folket. Till Jeser, folket Jeseri; till Sellem, folket Sellemi. Dessa folk av Naftali från deras räkning, fyrtio tusen och trehundra.

Denna räkning av Israels söner: sexhundraettusen sjuhundratrettio.

Och Herren talade till Moses och sade, Åt dessa ska landet delas ut för att ärvas efter antalet namn. Till de fler ska du öka arvet, och till de färre ska du minska deras arv. Till var och en ska deras arv ges, såsom de räknades. Genom lotter skall landet delas åt namnen; enligt deras fädernas stammar skall de ärva. Genom lotten skall du fördela deras arvedel mellan de många och de få.

Och Levis söner enligt deras klaner: till Gershon, folket Gershoniterna, till Kohath, folket Kohatiterna, till Merari, folket Merariterna. Dessa är Levis söners folk: lobeniterna, hebroniterna, koréerna och mousiterna, och Kaat födde Amram. Och namnet på hans hustru var Jokebed, dotter till Levi, som födde dessa åt Levi i Egypten, och hon födde åt Amram Aron och Mose, och Mirjam deras syster. Och Aaron fick Nadab och Abiud och Eleazar och Ithamar. Och Nadab och Abiud dog när de offrade främmande eld inför Herren i öknen Sinai. Och de blev från deras räkning tjugotre tusen, allt mankön från en månad gammalt och uppåt, för de blev inte räknade tillsammans bland Israels söner, eftersom ingen lott gavs åt dem bland Israels söner.

Och detta var folkräkningen av Moses och prästen Eleazar, som besökte Israels söner i Moabs Araboth, vid Jordan mitt emot Jeriko. Och bland dessa fanns ingen människa av de som inspekterats av Moses och Aron, vilka inspekterade Israels söner i

öknen Sinai. Därför att Herren sade till dem: Med döden ska de dö i öknen, och ingen blev lämnad kvar av dem, inte en enda, utom Kaleb, Jefunnes son, och Josua, Nuns son.

27

Och döttrar till Salpaad, son till Opher, son till Galaad, son till Machir, av Manassehs folk, av Josefs söner, kom fram, och dessa var deras namn: Maala och Noua och Egla och Melcha och Thersa, och efter att ha stått inför Moses, och inför Eleazar prästen, och inför härskarna, och inför hela församlingen vid dörren till vittnesbördets tält, säger de, Vår fader dog i öknen, och han var inte i mitten av den församling som samlade sig inför Herren i Koras församling, eftersom han dog genom sin synd, och söner blev inte till honom. Låt inte vår faders namn utplånas från mitten av hans folk, eftersom det inte finns någon son till honom. Giv oss besittning bland vår faders bröder. Och Moses förde deras dom framför Herren.

Och Herren talade till Moses, Sägande, rättvist har Salpaads döttrar talat, du skall ge dem en gåva, en besittning av arv bland deras faders bröder, och du skall överlåta deras faders lott till dem. Och till Israels söner ska du tala, sägande: om en man dör och han inte har en son, skall ni överföra hans arv till hans dotter, Om han inte har någon dotter, ska ni ge arvet till hans broder. Om han men inte har bröder, skall ni ge arvet till hans faders broder. Om det inte finns bröder till hans fader, skall ni ge arvet till den närmaste släktingen från hans stam, att ärva det som är hans, och detta skall vara för Israels söner en rättsstadga, såsom Herren befallde Mose.

Och Herren sade till Moses: Gå upp på berget som ligger bortom Jordan, detta berget Nabau, och se landet Kanaan, som jag ger åt Israels söner till besittning. Och du kommer att se det, och du kommer att samlas till ditt folk, du också, såsom din broder Aaron samlades vid berget Hor. Eftersom ni överskred mitt ord i öknen Sin, när församlingen motsatte sig, att helga mig, heligade ni inte mig vid vattnet inför dem, detta är motsägelsens vatten i Kadesh i öknen Sin. Och Moses sade till Herren, Låt Herren, andarnas och allt kötts Gud, utsätta en man över denna församling, Den som går ut framför dem, och den som går in framför dem, och den som för ut dem, och den som för in dem, så att Herrens församling inte blir som får som inte har någon herde. Och Herren talade till Moses och sade: Tag till dig Josua, Nuns son, en man som har ande i sig, och du skall lägga dina händer på honom, Och du ska ställa upp honom framför prästen Eleasar, och du ska befalla honom inför hela församlingen, och du ska ge befallningar om honom inför dem. Och du skall ge av din härlighet på honom, så att Israels söner må lyda honom. Och inför prästen Eleazar skall han stå, och de skall fråga honom om visandets dom inför Herren. På hans mun skall de gå ut, och på hans mun skall de gå in, han själv och Israels söner endräktigt, och hela församlingen.

Och Moses gjorde såsom Herren hade befallt honom, och han tog Joshua och ställde honom inför prästen Eleazar och inför hela församlingen, Och han lade sina händer på honom och tillsatte honom, såsom Herren hade befallt Mose.

28

Och Herren talade till Moses och sade, Befalla Israels söner, och du skall säga till dem: Mina gåvor, mina gåvor, mina

offergåvor till en välluktande doft skall ni iakttaga att offra till mig vid mina högtider. Och du skall säga till dem: Dessa är de offerings som ni skall frambära åt Herren: två årsgamla felfria lamm om dagen till brännoffret, ständigt. Det ena lammet skall du göra på morgonen, och det andra lammet skall du göra mot aftonen.

Och du skall göra en tiondedel av en efa fint mjöl till ett offer blandat i olja, i en fjärdedel av ett hin. Ständigt brännoffer, det som blev på berget Sinai till en välluktande doft för Herren. Och hans drickoffer, den fjärde delen av hin, till det ena lammet, i helgedomen skall du gjuta drickoffer av starkt dryck till Herren, Och det andra lammet skall du offra mot kvällen, enligt dess matoffer och enligt dess drickoffer skall ni göra det till en välluktande doft åt Herren. Och på sabbatsdagen skall ni föra fram två årsgamla felfria lamm, och två tiondelar fint mjöl blandat i olja till offer och drickoffer, Brännoffer för sabbaterna på sabbaterna vid det ständiga brännoffret, och dess drickoffer.

Och vid nymånedagarna skall ni offra brännoffer till Herren: två kalvar av oxar, en vädur och sju årsgamla fläckfria lamm, Tre tiondelar fint mjöl blandat i olja till den ena kalven, och två tiondelar fint mjöl blandat i olja till den ena baggen, En tiondel av fint mjöl blandat i olja till varje lamm, ett offer, en välluktande doft, en gåva till Herren. Deras drickoffer: hälften av en hin skall vara till den ena kalven, och en tredjedel av en hin skall vara till den ena baggen. Och en fjärdedel av en hin skall vara till det ena lammet av vin, detta brännoffret månad från månad in i årets månader.

Och en killing från getterna om synd till Herren skall göras vid det ständiga brännoffret, och hans dryckoffer.

Och i den första månaden, på den fjortonde dagen av månaden, är påsk för Herren. Och på den femtonde dagen av denna månad är en högtid, i sju dagar skall ni äta osyrat bröd. Och den första dagen skall kallas helig för er, inget trälarbete skall ni göra. Och ni ska frambära brännoffren som en offergåva till Herren: två kalvar av nötkreatur, en vädur, sju årsgamla lamm; de ska vara felfria för er. Och deras offer av fint mjöl blandat i olja: tre tiondedelar till den ena kalven och två tiondedelar till den ena baggen. En tiondel skall du göra för vart och ett av de sju lammen. Och en killing från getterna angående synd, för att sona för er, Förutom det ständiga morgonbrännoffret, vilket är det ständiga brännoffret. Dessa saker skall ni göra varje dag under de sju dagarna, en gåva, ett offer till en välluktande doft för Herren; utöver det ständiga brännoffret skall du göra dess drickoffer. Och den sjunde dagen skall kallas helig för er, inget slavarbete skall ni göra på den.

Och på de ungas dag, när ni bär fram ett nytt offer till Herren under veckorna, skall det vara en helig högtid för er, inget trälarbete skall ni göra. Och ni skall offra brännoffer till en välbehaglig lukt för Herren: två kalvar av nötkreatur, en vädur och sju årsgamla felfria lamm. Deras offer av fint mjöl blandat i olja, tre tiondelar för den ena kalven, och två tiondelar för den ena baggen. En tiondel för vart och ett av de sju lammen, och en get från getterna angående synd, att sona för er, utom det ständiga brännoffret Och ni skall göra deras offer till mig, de skall vara felfria för er, och deras drickoffer.

29

Och i den sjunde månaden, på den första dagen av månaden, skall en helig sammankomst vara för er, inget trälarbete skall ni

göra, en dag av betydelse skall det vara för er. Och ni skall göra brännofferingar till en välluktande doft åt Herren: en kalv från oxar, en bagge, sju årsgamla felfria lamm. Deras offer av fint mjöl blandat i olja, tre tiondelar till den ena kalven, och två tiondelar till den ena baggen, En tiondel för vart och ett av de sju lammen, Och en killing från getterna angående synd, för att göra försoning för er, Utom brännoffren vid nymånen, och deras slaktoffer, och deras drickoffer, och det ständiga brännoffret, och deras slaktoffer och deras drickoffer enligt deras föreskrift till en välluktande doft för Herren.

Och den tionde dagen av denna månad skall vara kallad helig för er, och ni skall plåga era själar, och inget arbete skall ni göra. Och ni skall bringa brännoffren till Herren som en doft av vällukt, offer till Herren: en kalv från oxarna, en vädur, sju årsgamla lamm; de skall vara felfria för er. Deras offer av fint mjöl blandat i olja, tre tiondedelar till den ena kalven, och två tiondedelar till den ena baggen, En tiondedel för varje lamm, för de sju lammen, Och en killing från getterna angående synd, för att göra försoning för er, utom det angående syndens försoning, och det ständiga brännoffret, dess offer, och dess drickoffer enligt föreskriften till en välluktande doft, ett offer åt Herren.

Och på den femtonde dagen av denna sjunde månad skall en helig sammankomst vara för er, inget trälarbete skall ni göra, och ni skall fira denna högtid åt Herren i sju dagar. Och ni skall bringa brännoffren som offring till en lukt av vällukt för Herren, på den första dagen tretton kalvar från oxar, två baggar, fjorton årsgamla lamm, de skall vara felfria. Deras offer av finmjöl blandat i olja: tre tiondelar för den ena kalven, för de tretton kalvarna, och två tiondelar för den ena väduren, för de två vädurarna, En tiondedel för vart och ett av lammen, för de fjorton lammen, Och en killing

från getterna om synd, utom det ständiga brännoffret, deras offer och deras drickoffer.

Och den andra dagen tolv kalvar, två baggar, fjorton årsgamla lamm utan fel. Deras offer och deras drickoffer till kalvarna och till vädurarna och till lammen enligt deras antal, enligt föreskriften för dem. och en killing från getterna om synd, utom det ständiga brännoffret, deras offer och deras drickoffer.

Den tredje dagen elva kalvar, två baggar, fjorton årsgamla lamm utan fläck. Deras offer och deras drickoffer till kalvarna och till vädurarna och till lammen enligt deras antal, enligt föreskriften för dem. Och en killing från getterna om synd, utom det ständiga brännoffret, deras offer och deras drickoffer.

Den fjärde dagen: tio kalvar, två baggar, fjorton årsgamla lamm utan fel. Deras offer och deras drickoffer till kalvarna och till baggarna och till lammen enligt deras antal, enligt deras föreskrift. Och en killing från getterna om synd, utom det ständiga brännoffret, deras offer och deras drickoffer.

Den femte dagen nio kalvar, två baggar, fjorton årsgamla lamm utan fläck. Deras offer och deras drickoffer till kalvarna och till baggarna och till lammen enligt deras antal, enligt deras föreskrift. Och en killing från getterna om synd, utom det ständiga brännoffret, deras offer och deras drickoffer.

Den sjätte dagen åtta kalvar, två baggar, fjorton ettåriga lamm utan fel. Deras offer och deras drickoffer till kalvarna och till baggarna och till lammen enligt deras antal, enligt deras föreskrift. Och en killing från getterna om synd, utom det ständiga brännoffret, deras offer och deras drickoffer.

Den sjunde dagen sju kalvar, två baggar, fjorton ettåriga lamm utan fläck. Deras offer och deras drickoffer till kalvarna och till baggarna och till lammen enligt deras antal, enligt deras föreskrift. Och en killing från getterna om synd, utom det ständiga brännoffret, deras offer och deras drickoffer. Och på den åttonde dagen skall det vara en slutförsamling för er, inget slavarbete skall ni utföra på denna dag. Och ni skall bringa brännoffren till en doft av vällukt, offren åt Herren: en kalv, en bagge, sju åriga lamm utan fel. Deras offer och deras drickoffer till kalven och till baggen och till lammen enligt deras antal, enligt deras anordning. Och en killing från getterna om synd, utom det ständiga brännoffret, deras offer och deras drickoffer.

Dessa saker skall ni göra åt Herren vid era högtider, utom era böner och era frivilliga gåvor och era brännoffer och era slaktoffer och era drickoffer och era frälsningsoffer.

30

Och Moses talade till Israels söner enligt allt som Herren hade befallt Moses. Och Moses talade till furstar av Israels söners stammar och sade: Detta är det ord som Herren har befallt. En man som avlägger ett löfte till Herren, eller svär en ed, eller binder sig med en bindande förpliktelse angående sin själ, skall inte vanhelga sitt ord; allt som går ut ur hans mun skall han göra. Om men en kvinna avlägger ett löfte åt Herren, eller binder sig med en bindande ed i sin faders hus under sin ungdom, Och om hennes fader hör hennes böner och hennes förpliktelser som hon har bestämt enligt hennes själ, och hennes fader tiger, så skall alla hennes böner stå fast, och alla de förpliktelser som hon har bestämt enligt hennes själ skall förbli. Om hennes fader vägrande vägrar, vilken dag han än hör alla hennes böner och de

förpliktelser som hon har bestämt mot sin själ, skall de inte stå, och Herren skall rena henne, eftersom hennes fader vägrade.

Om hon men, efter att ha blivit gift, blir en mans hustru, och hennes böner vilar på henne enligt hennes läppars åtskillnad, vilka hon band mot sin själ Och om hennes man hör det och förblir tyst till henne den dag han hör det, så skall alla hennes böner och hennes förpliktelser som hon har bestämt enligt sin själ stå fast. Om hennes man vägrande vägrar den dag han hör det, så förblir inte alla hennes böner och hennes förpliktelser som hon har bestämt mot sin själ, eftersom mannen vägrade från henne, och Herren skall rena henne.

Och en änkas och en bortkastad kvinnas löfte, allt som hon lovar vid sin själ, skall förbli för henne. Om men i hennes mans hus hennes löfte, eller förordnandet rörande hennes själ med ed, Och om hennes man hör det, och tiger till henne, och inte vägrar henne, så kommer alla hennes böner att stå, och alla hennes förpliktelser som hon har bestämt enligt sin själ, kommer att stå mot henne. Om hennes man tar bort allt den dag han hör det, så skall ingenting av det som har gått ut från hennes läppar enligt hennes böner och enligt de förpliktelser som gäller hennes själ förbli giltigt för henne, eftersom hennes man har tagit bort det, och Herren skall rena henne. Varje löfte och varje ed som binder för att skada själen ska hennes man upprätta, och hennes man ska ta bort. Om han förblir tyst denna dag från dag till dag, så skall han upprätta alla hennes böner och de förpliktelser som vilar på henne skall han upprätta, därför att han var tyst den dag då han hörde. Om men mannen, efter att ha tagit bort, tar bort hennes efter den dag då han hörde, så skall han ta hans synd. Dessa är de stadgar som Herren befallde Moses, mellan en man och hans

hustru, och mellan en fader och dotter i hennes ungdom i faderns hus.

31

Och Herren talade till Moses och sade, Hämnas hämnd för Israels söner på Midianiterna, och därefter skall du fogas till ditt folk. Och Moses talade till folket och sade: Beväpna män från er, och ställ upp dem i slagordning inför Herren mot Midian, för att utföra Herrens hämnd mot Midian. Tusen från varje stam, tusen från varje stam, från alla Israels söners stammar, sänd ut till strid. Och de räknade ut från Israels tusenden tusen från varje stam, tolv tusen beväpnade till slagordning. Och Moses sände dem, tusen från varje stam, tusen från varje stam med deras styrka, och Pinehas, son till Eleasar, son till prästen Aaron, och de heliga kärlen, och signalbasunerna i deras händer.

Och de drog upp i stridsordning mot Midian, som Herren befallde Mose, och de dödade varje man. Och de dödade Midians kungar tillsammans med deras sårade, och Evi, och Rekem, och Sur, och Hur, och Reba, fem kungar av Midian, och Balaam, Beors son, dödade de med svärd tillsammans med deras sårade. Och de plundrade Midians kvinnor och deras bagage och deras boskap och alla deras ägodelar, och de plundrade deras styrka. Och de brände alla deras städer i deras bosättningar och deras gårdar med eld. Och de tog all deras plundring och allt deras byte, från människa till boskap. Och de förde till Moses och till prästen Eleazar och till alla Israels söner fångenskapen och bytet och plundringen in i lägret i Araboth Moab, som är vid Jordan mitt emot Jeriko. Och Moses och prästen Eleazar och alla församlingens furstar gick ut för att möta dem utanför lägret. Och Moses blev arg på styrkornas övervakare, befälhavarna över tusen

och befälhavarna över hundra, som kom från krigets slagordning. Och Moses sa till dem: Varför har ni skonat varje kvinna? Dessa var för Israels söner enligt Balaams ord för att vända bort och förbise Herrens ord, på grund av Phogor, och plågan drabbade Herrens församling. Och nu döda allt mankön bland allt bytet, och varje kvinna som har känt en mans säng, döda. Och spara vid liv alla kvinnor som inte har haft umgänge med en man. Och ni ska slå läger utanför lägret i sju dagar, var och en som har dödat och den som rör vid den dödade ska bli renad på den tredje dagen och på den sjunde dagen, ni och era fångar. Och varje övertäckning och varje läderkärl, och allt arbete av getskin, och varje träkärl skall ni rena.

Och Eleasar prästen sade till männen i styrkan som kom från krigets slagordning: Detta är lagens stadga som Herren befallde Mose. Utom guldet och silvret och bronset och järnet och blyet och tennet, Varje sak som kommer att passera genom eld ska renas, men med reningens vatten ska den renas, och allt som inte passerar genom eld ska passera genom vatten. Och tvätta kläderna den sjunde dagen, och ni skall bli renade, och efter detta skall ni gå in i lägret.

Och Herren talade till Moses och sade, Tag totalen av bytena från fångenskapen, från människa till boskap, du och Eleazar prästen och ledarna av fädernas familjer i församlingen. Och ni ska dela bytet mellan krigarna som gått ut i stridslinjen och hela församlingen. Och ni skall avsätta en andel åt Herren från männen, krigarna som har gått ut i slagordningen, en själ från femhundra, från männen och från boskapen och från oxarna och från fåren och från åsnorna, Och från deras hälft skall ni ta. Och du skall ge prästen Eleasar Herrens förstlingar. Och från Israels söners hälft skall du ta en av femtio av människorna, och av

oxarna, och av fåren, och av åsnorna, och av all boskap, och du skall ge dem till leviterna som bevakar vakterna i Herrens tält.

Och Moses och prästen Eleazar gjorde såsom Herren hade befallt Moses. Och överskottet av det byte som männen, krigarna, tog blev från fåren sexhundrasjuttiofemtusen. Och oxar, sjuttiotvåtusen, Och åsnor, sextioett tusen, Och människosjälar från de kvinnor som inte kände mans säng, alla själar, trettiotvåtusen. Och det blev så att hälften, den del som tillföll dem som hade dragit ut i kriget, av antalet får var tre hundra trettio tusen sju tusen fem hundra. Och Herrens andel av fåren blev sexhundrasjuttiofem, Och oxar, trettiosex tusen, och slutet åt Herren, sjuttiotvå, Och åsnor, trettio tusen femhundra, och avgiften till Herren, sextioett, Och människosjälar, sexton tusen, och deras tribut till Herren, trettiotvå själar.

Och Moses gav slutet åt Herren, offergåvan av Gud, åt prästen Eleasar, såsom Herren befallde Moses, från hälften av Israels söner, vilka Moses avskilde från de män som var krigare. Och hälften av församlingens får blev tre hundra trettio tusen sju tusen fem hundra, Och oxen, trettiosex tusen, Åsnor, trettio tusen fem hundra, Och själar av människor, sexton tusen. Och Moses tog från Israels söners halva portion en av femtio, från människorna och från boskapen, och gav dem åt leviterna som bevakar Herrens tälts vakter, på det sätt som Herren befallde Moses.

Och alla de som var utsatta över tusendelarna av styrkan kom till Mose, befälhavare över tusen och befälhavare över hundra, Och de sade till Mose: Dina tjänare har tagit huvudsumman av männen, av krigarna som var hos oss, och inte en enda har saknats bland dem. Och vi har offrat gåvan till Herren, var man det han fann av gyllene kärl: armband och fotring och ring och

armring och halsband, för att försona för oss inför Herren. Och Moses och prästen Eleazar tog guldet från dem, alla bearbetade kärl. Och allt guld som offergåva, som de tog till Herren, blev sexton tusen sjuhundra och femtio siklar från befälhavarna och från hundraförarna. Och männen, krigarna, plundrade var och en för sig själv. Och Moses och prästen Eleazar tog guldet från befälhavarna och från centurionerna, och han förde in det i vittnesbördets tält, ett minnesmärke för Israels söner inför Herren.

32

Och boskap i mängd fanns hos Rubens söner och hos Gads söner, en mycket stor mängd, och de såg landet Jaser och landet Gilead, och platsen var en plats för boskap. Och Rubens söner och Gads söner närmade sig och sade till Moses och till prästen Eleasar och till församlingens furstar: Ataroth och Daibon och Jazer och Nimrah och Heshbon och Elealeh och Sebama och Nebo och Baian, Det land som Herren har överlämnat inför Israels söner är ett land för boskap, och dina tjänare har boskap. Och de sade: Om vi har funnit ynnest inför dig, låt detta land bli givet till dina tjänare i besittning, och låt oss inte korsa Jordan.

Och Moses sade till Gads söner och till Rubens söner: Era bröder går ut i kriget, och ni skall sitta här? Och varför förvränger ni Israels söners sinnen så att de inte ska korsa in i det land som Herren ger åt dem? Gjorde inte era fäder på samma sätt, när jag sände dem från Kadesh Barnea för att bese landet? Och de gick upp till Druvklasens ravin, och de utforskade landet, och de vände bort Israels söners hjärtan, så att de inte skulle gå in i det land som Herren hade gett åt dem. Och Herren blev vred i den dagen, och svor och sade, Om dessa människor som har gått upp från

Egypten, från tjugo års ålder och uppåt, de som känner till det goda och det onda, ska se det land som jag svor åt Abraham och Isak och Jakob, för de följde inte efter mig.

Utom Kaleb, Jefunnes son, den åtskilde, och Josua, Nuns son, eftersom de följde efter Herren. Och Herren blev vred i vrede på Israel, och skingrade dem i öknen i fyrtio år, tills hela den generation som gjorde det onda inför Herren blev förtärd. Se, ni har rest er upp i era fäders ställe, en förstörelse av syndiga människor, för att ännu mer öka Herrens vredes harm mot Israel. Att ni ska vända er bort från honom för att ytterligare lämna honom kvar i öknen, och ni ska handla laglöst mot hela denna församling.

Och de kom till honom och sade: Vi kommer att bygga fårhus här åt vår boskap och städer åt våra familjer. Och vi beväpnade oss som förtrupp före Israels söner, tills vi skulle leda dem in till deras egen plats, och vårt bagage skall bo i befästa städer på grund av de som bor i landet. Inte ska vi vända tillbaka till våra hus förrän Israels söner är fördelade, var och en till sin arvedel. Och vi skola icke längre ärva bland dem från andra sidan Jordan och bortom, därför att vi ha mottagit våra lotter på andra sidan Jordan i öster.

Och Moses sade till dem: Om ni gör enligt detta ord, om ni beväpnar er inför Herren till krig, Och alla era beväpnade män kommer att passera över Jordan framför Herren, tills hans fiende blir fullständigt förstörd inför honom, och landet blir underkuvat inför Herren, och efter detta skall ni vända tillbaka, och ni skall vara oskyldiga inför Herren och från Israel, och detta land skall vara till er i besittning inför Herren. Om ni men inte gör således, kommer ni att synda inför Herren, och ni kommer att veta er

synd, när ondskorna griper er. Och ni ska bygga städer åt er för ert bagage och gårdar för er boskap, och ni ska göra det som utgår från er mun.

Och Rubens söner och Gads söner sade till Moses: Dina tjänare skall göra såsom vår Herre befaller. Vårt bagage, våra hustrur och all vår boskap kommer att vara i Gileads städer. Men alla dina barn ska passera beväpnade och uppställda inför Herren in i kriget, på det sätt som herren säger.

Och Mose sammanställde för dem prästen Eleasar och Josua, Nuns son, och Israels stammars fäders styrande. Och Moses sade till dem: Om Rubens söner och Gads söner korsar Jordan med er, alla beväpnade till krig inför Herren, och ni underkuvar landet framför er, så skall ni ge dem landet Gilead i besittning. Om de inte korsar över beväpnade med er in i kriget framför Herren, så skall ni föra över deras packning och deras kvinnor och deras boskap före er in i Kanaans land, och de skall ärva tillsammans med er i Kanaans land. Och Rubens söner och Gads söner svarade och sade: Allt vad Herren säger till sina tjänare, det skall vi göra. Vi ska korsa beväpnade framför Herren in i landet Kanaan, och ni ska ge besittningen till oss på andra sidan Jordan.

Och Moses gav åt Gads söner och åt Rubens söner och åt den halva stammen Manasse, Josefs söner, kungariket Sihon, amoriternas kung, och kungariket Og, Basans kung, landet och städerna med dess gränser, landets städer runt omkring. Och Gads söner byggde Daibon och Ataroth och Aroer, och Sofar och Jazer, och de upphöjde dem, och Namram och Baitharan, befästa städer, och fårfållor. Och Rubens söner byggde Hesbon och Eleale och Kiriathaim, och Beelmeon, som var omgivna, och Sebama, och de namngav enligt deras namn namnen på de städer som de

byggde. Och Machirs son, Manassehs sons, gick till Gilead och tog det, och förstörde amoreén som bodde där. Och Moses gav Gilead till Machir, Manasses son, och han bodde där. Och Jair, Manassehs son, gick och tog deras gårdar, och kallade dem Jairs gårdar. Och Nabau gick och tog Kaath och dess byar, och namngav dem Naboth efter sitt namn.

33

Och dessa är etapperna för Israels söner, när de gick ut från Egyptens land med sin styrka under Moses och Arons ledning. Och Moses skrev deras avgångar och deras etapper genom Herrens ord, och dessa är etapperna av deras resa. De avlägsnade sig från Ramesse den första månaden, den femtonde dagen av den första månaden, nästa dag efter påsken gick Israels söner ut med upplyft hand inför alla egyptierna. Och egyptierna begravde alla sina döda som Herren hade slagit, allt förstfött i Egyptens land, och mot deras gudar utförde Herren hämnd. Och Israels söner, som hade brutit upp från Rameses, slog läger i Suckot. Och efter att ha rest från Sockoth lägrade de sig i Buthan, som är en del av öknen. Och de avreste från Buthan och slog läger vid mynningen av Eiroth, som ligger mitt emot Beelsephon, och de slog läger mitt emot Magdolou. Och de bröt upp mittemot Eiroth, och de korsade havet in i ödemarken, och de gick tre dagars väg genom ödemarken, och de slog läger i Pikriais. Och de avreste från de bittra vattnen, och de kom till Elim, och i Elim fanns tolv vattenkällor och sjuttio palmträd, och de slog läger där vid vattnet. Och de avreste från Elim och slog läger vid Röda havet. Och de avreste från Röda havet, och de slog läger i öknen Sin.

Och de avlägsnade sig från öknen Sin, och de slog läger i Rephaka. Och de avreste från Rephaka och slog läger i Ailous. Och

de reste från Ailous och slog läger i Rafidim, och det fanns inget vatten där för folket att dricka. Och de avreste från Raphidin och slog läger i öknen Sinai. Och de avreste från öknen Sinai, och de slog läger vid begärets gravar. Och de bröt upp från begärets gravar och slog läger i Aseroth. Och de avreste från Aseroth och slog läger i Rathamah.

Och de avreste från Ratama och slog läger i Remmon Fares. Och de avreste från Remmon Phares och slog läger i Lebona. Och de avreste från Lebona och slog läger i Ressan. Och de avreste från Ressan och slog läger i Makellath. Och de avreste från Makellath och slog läger i Saphar. Och de avreste från Safar och slog läger i Charadath. Och de avreste från Charadath och slog läger i Makeloth. Och de avreste från Makeloth och slog läger i Kataath. Och de avlägsnade sig från Kataath, och de slog läger i Tarath. Och de bröt upp från Tarath och slog läger i Mathekka. Och de avlägsnade sig från Mathekka och slog läger i Selmona. Och de avreste från Selmona och slog läger i Masuruth. Och de avreste från Masouruth och slog läger i Banaia. Och de avlägsnade sig från Banaia, och de slog läger vid berget Gadgad.

Och de avlägsnade sig från berget Gadgad och slog läger i Etebatha. Och de bröt upp från Etebatha och slog läger i Ebrona. Och de avreste från Ebrona och slog läger i Esjon-Geber. Och de avrest från Ezion Geber, och de slog läger i öknen Sin, och de avrest från öknen Sin, och de slog läger i öknen Paran, denna är Kadesh. Och de bröt upp från Kadesh, och de slog läger vid berget Hor nära Edoms land.

Och Aaron prästen gick upp genom Herrens befallning, och dog där i det fyrtionde året av Israels söners uttåg från Egyptens land, i den femte månaden, den första dagen av månaden. Och

Aaron var etthundratjugotre år gammal när han dog på berget Hor. Och den kananéiske kungen Arad hörde, och denne bodde i landet Kanaan, när Israels söner gick in, Och de bröt upp från berget Hor, och de slog läger i Selmona. Och de avreste från Selmona och slog läger i Phinon. Och de avreste från Finon och slog läger i Oboth.

Och de avlägsnade sig från Obot och slog läger i Gai, bortom Moabs gränser. Och de avreste från Gai och slog läger i Daibon-Gad. Och de avreste från Daibon Gad och slog läger i Gelmon Deblathaim. Och de bröt upp från Gelmon Deblathaim och slog läger vid Abarims berg, mittemot Nebo. Och de bröt upp från Abarims berg, och de slog läger väster om Moab, vid Jordan mitt emot Jeriko. Och de slog läger vid Jordan mellan Aesimoth och Belsa väster om Moab.

Och Herren talade till Mose väster om Moab vid Jordan mitt emot Jeriko och sade, Tala till Israels söner, och du skall säga till dem: Ni korsar över Jordan in i Kanaans land. Och ni skall förstöra alla de boende i landet inför ert ansikte, och ni skall avlägsna deras utkiksplatser, och alla deras avgudar, de gjutna bilderna, skall ni förstöra dem, och alla deras pelare skall ni avlägsna. Och ni ska förstöra alla som bor i landet, och ni ska bo där, för till er har jag givit deras land som arvedel. Och ni ska ärva deras land genom lott enligt era stammar; åt de fler ska ni öka deras besittning, och åt de färre ska ni minska deras besittning. Dit namnet går ut, där ska hans vara; enligt era fäders stammar ska ni ärva. Om ni inte förstör de boende på jorden från ert ansikte, så kommer det att vara så att de som ni lämnar kvar av dem blir törnen i era ögon och pilar i era sidor, och de kommer att vara fiender till er på den jorden där ni kommer att bo. Och det

kommer att vara så att just som jag beslutade att göra dem, så kommer jag att göra er.

34

Och Herren talade till Moses och sade, Befalla Israels söner, och du skall säga till dem: Ni går in i landet Kanaan, detta skall vara er arv, landet Kanaan med dess gränser. Och den södra sidan skall vara er från öknen Sin till gränsen mot Edom, och den södra gränsen skall vara er från den östra delen av salthavet. Och gränsen ska omge er från söder mot Akrabins höjd, och den ska passera förbi Ennak, och dess utgång ska vara mot söder vid Kadesh-Barnea, och den ska gå ut till Arads bosättning, och den ska passera förbi Asemona. Och gränsen ska gå runt från Asemona till Egyptens bäck, och dess utlopp ska vara havet. Och havets gränser skall vara för er, det stora havet skall utgöra gränsen, detta skall vara för er havets gränser.

Och detta kommer att vara era gränser mot norr: från det stora havet skall ni mäta åt er själva vid berget. Och från berget skall ni mäta ut berget åt dem, när de går in i Hamath, och dess utgång skall vara gränserna vid Saradak. Och gränserna kommer att gå ut från Dephrona, och dess utgång kommer att vara Arsenain; detta kommer att vara era gränser från norr. Och gränserna skall gå ner från Sephephamar till Bela från öster vid källorna, och gränserna skall gå ner från Bela på ryggen av Chinnereths hav från öster. Och gränserna skall gå ner från Sephamar till Bela från öster vid källorna, och gränserna skall gå ner från Bela på ryggen av Chinnereths hav från öster. Och gränserna skall gå ner till Jordan, och utloppet skall vara det salta havet, detta skall vara åt er landet och dess gränser runt omkring.

Och Moses befallde Israels söner och sade: Detta är det land som ni skall ärva genom lott, på det sätt som Herren befallde att ge det till de nio stammarna och till den halva stammen Manasse. Att Rubens söners stam och Gads söners stam enligt deras fäders hus tog, och den halva stammen av Manasse erhöll sina lotter. Två stammar och en halv stam tog sina lotter bortom Jordan vid Jeriko från söder mot öster.

Och Herren talade till Moses och sade, Dessa är namnen på de män som kommer att ärva landet åt er: Eleasar prästen och Josua, Nuns son. Och ni ska ta en härskare från varje stam för att fördela landet åt er som arv.

Och dessa är namnen på männen av Juda stam: Kaleb, son till Jefunne. Av stammen Simeon, Salamiel, son till Semiud. Av Benjamins stam, Eldad, Chaslons son, Av stammen Dan, härskaren Bakchir, son till Egli. Av Josefs söners stam, Manasses söner, fursten Aniel, son till Soufi. Av Efraims söners stam, härskaren Kamuel, Sabathans son. Av stammen Zebulun, fursten Elisaphan, son till Parnach. Av Isaskars söners stam, härskaren Faltiel, Ossas son. Av Ashers söners stam, härskaren Achior, Salamis son. Av stammen Nefthali, härskaren Fadael, son till Iamioud.

Dessa befallde Herren att dela åt Israels söner i landet Kanaan.

35

Och Herren talade till Moses väster om Moab vid Jordan mitt emot Jeriko och sade, Befalla Israels söner att de skall ge åt leviterna städer att bo i från deras besittningars arvslotter, och

förstäderna runt omkring städerna skall de ge åt leviterna. Och städerna skall vara till dem att bo i, och deras inhägnader skall vara till deras boskap och alla deras fyrfotadjur. Och de angränsande områdena av de städer som ni skall ge till leviterna, från stadens mur och utåt tvåtusen alnar runt omkring. Och du skall mäta utanför staden sidan mot öster tvåtusen alnar, och sidan mot söder tvåtusen alnar, och sidan mot havet tvåtusen alnar, och sidan mot norr tvåtusen alnar, och staden skall vara i mitten av detta åt er, och gränserna av städerna. Och ni ska ge städerna till leviterna: de sex frisstäderna som ni ska ge för att den som har mördat ska kunna fly dit, och utöver dessa fyrtiotvå städer. Alla städerna ni skall ge åt leviterna, fyrtioåtta städer, dessa och deras förstäder. Och de städer som ni skall ge från Israels söners besittning, från dem som har många, många, och från dem som har färre, färre, var och en enligt sin arvedel som de skall ärva, skall de ge från städerna till leviterna.

Och Herren talade till Moses och sade, Tala till Israels söner, och du skall säga till dem: Ni går över Jordan in i Kanaans land. Och ni ska avskilja åt er städer; tillflyktsorter ska de vara åt er att fly dit för mördaren, var och en som har slagit en själ oavsiktligt. Och städerna kommer att vara tillflyktsorter för er från blodshämnaren, och mördaren skall inte dö förrän han står inför församlingen till dom. Och de sex städer som ni skall ge skall vara tillflyktsorter åt er. De tre städerna skall ni ge bortom Jordan, och de tre städerna skall ni ge i landet Kanaan.

En tillflykt skall det vara för Israels söner, och för främlingen, och för den bosatte som är bland er, dessa städer skall vara till tillflykt, att fly dit för var och en som har slagit en själ oavsiktligt.

Om men med ett järnföremål slår honom, och han dör, är han en mördare; med döden skall mördaren dödas. Om men någon med en sten från handen, med vilken han kan dö, slår honom och han dör, så är han en mördare; mördaren ska dödas. Om någon med ett träredskap från handen, med vilket man kan dö av det, slår honom och han dör, är han en mördare; mördaren skall dödas.

Blodshämnaren skall döda mördaren; när han möter honom skall han döda honom. Om men genom fiendskap stöter honom och kastar på honom något föremål från bakhåll, och han dör, Eller om han genom vrede slog honom med handen, och han dör, så skall den som slog dödas med döden, han är en mördare; med döden skall mördaren dödas, blodhämnaren skall döda mördaren när han möter honom.

Om men plötsligt, inte genom fiendskap, slår honom eller kastar något föremål på honom, inte från bakhåll, eller med varje sten som kan döda, utan att veta det, och den faller på honom så att han dör, men han själv var inte hans fiende och sökte inte heller att skada honom Och församlingen skall döma mellan den som slog och blodets hämnare, enligt dessa domar. Och församlingen skall befria mördaren från blodshämnaren, och församlingen skall återställa honom till hans tillflyktstad, dit han flydde, och han skall bo där tills den store prästen dör, som de smorde med den heliga oljan.

Om men mördaren går ut från gränserna av den stad dit han hade flytt, och blodhämnaren finner honom utanför gränserna av hans tillflyktstad, och blodhämnaren mördar mördaren, så är han inte skyldig. I tillflyktstaden skall han bo tills den store prästen

dör, och efter att den store prästen dött, skall mördaren återvända till sitt besittningsland.

Och detta kommer att vara för er en rättighet för dom för era generationer i alla era bosättningar. Var och en som har slagit en själ, genom vittnen skall du mörda mördaren, och ett enda vittne skall inte vittna för att en själ ska dö. Och ni skall inte ta lösensumma för själen från mördaren som är skyldig att dödas, för han skall dödas. Ni ska inte ta lösensumma för att fly till någon av tillflyktsstäderna, för att återigen bo i landet, förrän den store prästen dör. Och ni skall inte mörda landet där ni bor, ty detta blod mördar landet, och landet skall inte bli försonat från det blod som blivit utgjutet på det, utan genom blodet av den som gjuter ut. Och ni skall inte befläcka det land på vilket ni bor, på vilket jag bor bland er, för jag är Herren som bor mitt ibland Israels söner.

36

Och härskarna från Gileads söners stam, Makirs son, Manasses son, från Josefs söners stam, kom till och talade inför Mose och inför prästen Eleazar och inför härskarna över Israels söners fädershus, Och de sade: Till vår herre befallde Herren att ge landet som arv genom lott till Israels söner, och till vår herre befallde Herren att ge vår broder Salpaads arv till hans döttrar. Och de kommer att vara hustrur till en av Israels söners stammar, och deras lott kommer att tas bort från våra fäders besittning och läggas till arvsdelen av den stam som de blir hustrur till, och från vår arvedels lott kommer den att tas bort. Om frigivningen av Israels söner blir, så kommer deras arvedel att läggas till arvedelen av den stam som de blir hustrur åt, och från vår familjs stams arvedel kommer deras arvedel att tas bort.

Och Moses befallde Israels söner genom Herrens befallning och sade: Således säger Josefs söners stam. Detta är det ord som Herren befallde Salpaads döttrar och sade: De som behagar dem, låt dem bli hustrur, dock endast från deras faders folk låt dem bli hustrur. Och arvet ska inte överföras till Israels söner från stam till stam, eftersom var och en ska hålla fast vid arvet av sin familjs stam, Israels söner. Och varje dotter som ärver arv från Israels söners stammar, skall bli hustrur åt en av hennes faders folks män, så att Israels söner var och en må ärva sitt fäderneärvda arv. Och lotten ska inte överföras från en stam till en annan stam, utan var och en ska hålla fast vid sitt arv, Israels söner.

På det sätt som Herren befallde Mose, så gjorde Salpaads döttrar. Och Thersa och Egla och Melcha och Noua och Malaa, Salpaads döttrar, blev till deras kusiner, Från Manasses folk, Josefs söner, blev de hustrur, och deras arvedel tillföll deras faders folkstam. Dessa är buden och förordningarna och domarna, som Herren befallde genom Mose hand väster om Moab vid Jordan mitt emot Jeriko.

Andra Lagen

1

Dessa är de ord som Moses talade till hela Israel bortom Jordan i öknen mot väster, nära Röda havet, mellan Paran, Tofel, Lobon, Aulon och Katacrysea. Elva dagars väg från Horeb över Seirs berg till Kadesh Barnea. Och det hände i det fyrtionde året i den elfte månaden den första dagen av månaden, att Moses talade till alla Israels söner, enligt allt vad Herren hade befallt honom angående dem, efter att ha slagit Sihon, amoriternas kung, som bodde i Heshbon, och Og, Bashans kung, som bodde i Ashtaroth och i Edrei, I det bortom Jordan i Moabs land började Moses förklara denna lag och sade, Herren vår Gud talade till oss i Horeb och sade: Det må vara nog för er att bo vid detta berg. Vänd om och ge er av, ni, och drag in i amoreernas berg och till alla grannar i Araba, in i berg och slätt och mot söder och till kananéernas kustland och Antilibanon ända till den stora floden, floden Eufrat. Se, han har givit över landet inför er, gå in och ta det i besittning, det land som jag svor åt era fäder Abraham, Isak och Jakob, att ge åt dem och åt deras avkomlingar efter dem.

Och jag sade till er vid den tiden och sade: Jag kommer inte att kunna bära er ensam. Herren er Gud har multiplicerat er, och se, ni är idag såsom himlens stjärnor till antalet. Herren, era fäders Gud, må lägga till er tusenfallt som ni är, och välsigna er såsom han talade till er. Hur ska jag ensam kunna bära er möda och era bördor och era tvister? Ge åt er själva visa, kunniga och förståndig män från era stammar, och jag skall sätta dem över er som era ledare. Och ni svarade mig och sade: Det är gott att göra det som du har talat. Och jag tog från er visa, kunniga och förståndiga män, och utsåg dem att leda över er som befälhavare

över tusen, befälhavare över hundra, befälhavare över femtio, befälhavare över tio och skrivare åt era domare. Och jag befallde era domare vid den tiden och sade: Hör mellan era bröder och döm rättvist mellan man och mellan broder och mellan hans främling. Du skall inte känna igen ansikte i domen, enligt den lille och enligt den store skall du döma, du skall inte visa partiskhet för människans ansikte, därför att domen är Guds, och det ord som är svårt från er, skall ni bära upp det till mig, och jag skall höra det. Och jag befallde er vid den tiden allt som ni skulle göra.

Och efter att ha rest från Horeb gick vi genom hela den stora och fruktansvärda öknen, som ni såg, vägen till de amoreitiska bergen, såsom Herren vår Gud befallde oss, och vi kom till Kadesh Barnea. Och jag sa till er: Ni har kommit ända till amoréernas berg, som Herren, vår Gud, ger åt er. Se, Herren er Gud har givit över åt er landet framför ert ansikte, gå upp och ta det i besittning på det sätt som Herren, era fäders Gud, sade till er, frukta inte och var inte heller rädda. Och ni kom alla till mig och sade: Låt oss sända våra män i förväg, och låt dem utforska landet åt oss, och låt dem rapportera till oss om den väg genom vilken vi skall dra upp, och om de städer som vi skall gå in i. Och det behagade mig, och jag tog tolv män från er, en man från varje stam. Och efter att ha vänt tillbaka gick de upp i bergen, och de kom ända till Druvklasdalen och spanade ut den. Och de tog i sina händer av jordens frukt, och de förde den till er, och de sade: Gott är det land som Herren vår Gud ger oss.

Och ni ville inte gå upp, utan ni olydigade Herrens, vår Guds, ord. Och ni knotade i era tält och sade: Därför att Herren hatar oss, förde han ut oss från Egyptens land för att överlämna oss i amoréernas händer och förgöra oss. Vart går vi upp? Men era bröder vände bort ert hjärta och sade: Ett stort och talrikt folk och

starkare än vi, och stora och befästa städer ända till himlen, och även jättars söner har vi sett där. Och jag sa till er: Bli inte förskräckta och frukta dem inte. Herren er Gud, den som går framför er, han kommer att strida tillsammans med er mot dem enligt allt det han gjorde för er i Egyptens land, och i denna öken som ni såg, på vägen till amoréernas berg, för att bära er, Herren den Din Gud, som en man bär sin son, på hela den väg som ni gick tills ni kom till denna plats.

Och i detta ord trodde ni inte på Herren, vår Gud, som går före er först på vägen för att välja plats åt er, guidande er i eld om natten, visande er den väg på vilken ni går, och i moln om dagen.

Och Herren hörde era ords röst, och blev förbittrad och svor, sägande, Om någon av dessa män kommer att se detta goda land, som jag svor åt deras fäder, utom Caleb, Jephunnehs son, denne skall se det, och åt denne skall jag ge landet som han beträdde, och åt hans söner, därför att han höll fast vid Herren. Och Herren blev arg på mig på grund av er och sade: Inte heller du skall gå in där. Josua, Nuns son, som står bredvid dig, denne kommer att gå in där; stärk honom, eftersom han kommer att ge den som arv åt Israel. Och varje ungt barn som inte vet idag gott eller ont, dessa ska gå in där, och åt dessa ska jag ge det, och de själva ska ärva det. Och ni vände tillbaka och slog läger i ödemarken, på vägen vid Röda havet.

Och ni svarade och sade: Vi har syndat inför Herren vår Gud, vi skall gå upp och föra krig enligt allt vad Herren vår Gud har befallt oss. Och var och en tog upp sina militära redskap, och ni samlades tillsammans och gick upp mot berget. Och Herren sade till mig: Säg till dem: Ni skall inte gå upp och inte heller strida, för jag är inte med er, och ni skall inte krossas inför era fiender. Och

jag talade till er, men ni lyssnade inte på mig, och ni överskred Herrens ord, och ni överskred det och gick upp på berget. Och amoriterna som bodde i det berget gick ut för att möta er, och de förföljde er såsom bin skulle göra, och de sårade er från Seir ända till Horma. Och ni satt ner och grät inför Herren vår Gud, och Herren hörde inte er röst, inte heller gav han akt på er.

Och ni satt i Kadesh många dagar, så många dagar som ni någonsin satt.

2

Och efter att ha vänt tillbaka avfor vi in i öknen, vägen mot Röda havet, på det sätt som Herren talade till mig, och vi omringade berget Seir i många dagar. Och Herren sade till mig, Låt det vara nog åt er att cirkla runt detta berg, vänd er därför mot norr Och befalla folket och säga: Ni passerar genom era bröders, Esaus söners, gränser, de som bor i Seir, och de skall frukta er och de skall vörda er mycket. Inled inte krig mot dem, för jag ger er inte från deras land, inte ens en fotbredd, därför att jag genom lott har gett Esaus söner berget Seir. För silver skall ni köpa mat från dem och äta, och vatten med mått skall ni ta från dem för silver och dricka. Ty Herren vår Gud välsignade dig i all dina händers gärning, ta nota om hur du gick genom den stora och fruktansvärda öknen där, se, i fyrtio år var Herren din Gud med dig, du saknade inget.

Och vi passerade våra bröder, Esaus söner, som bodde i Seir, från vägen vid Araba från Ailon och från Ezion Geber, och efter att ha vänt om passerade vi genom Moabs ökenvildmark. Och Herren sade till mig: Var inte fientliga mot moabiterna, och gå inte i krig mot dem, för jag skall inte ge er något av deras land som arvedel,

ty åt Lots söner har jag givit Aroer till arv. De Ommin hade tidigare bosatt sig där, ett stort och talrikt och starkt folk, liksom Anakiterna. De kommer att räknas som refaéer, och dessa precis som anakiterna, och moabiterna kallar dem emiter. Och i Seir bodde horiterna tidigare, och Esaus söner förstörde dem och utrotade dem från deras ansikte. Och de bosatte sig i deras ställe, på samma sätt som Israel gjorde med sitt arvsland, som Herren har gett till dem. Nu därför, res er och bege er bort, och drag genom ravinen Zaret.

Och de dagar som vi reste från Kadesh Barnea tills vi passerade ravinen Zaret var trettio och åtta år, tills hela generationen av krigarmän föll och dog från lägret, såsom Herren svor Gud dem. Och Guds hand var över dem för att förgöra dem från lägrets mitt tills de föll.

Och det hände när alla män, krigarna, hade fallit och dött från folkets mitt, att han talade Herren sade till mig: Du skall idag passera genom gränserna. Moab, Aroer, Och ni ska komma nära Ammons söner, var inte fientliga mot dem, och inled inte heller krig med dem, för jag ska inte ge er någon del av Ammons söners land som arvedel, eftersom jag har gett det åt Lots söner som arvedel. Rephaims land ska det räknas, ty på det bodde Rephaim förr och Ammoniterna kallar dem Zamzummim. En nation stor och mäktig och starkare än er, precis som Enakeim, och Herren förstörde dem inför deras ansikte, och de ärvde och bosatte sig i stället för dem till denna dag. Precis som de gjorde för Esaus söner som bodde i Seir, på det sätt de utrotade horiterna från deras ansikte, och ärvde dem, och bosatte sig i deras ställe ända till denna dag. Och euaierna som bodde i Asedoth ända till Gaza, och kappadokierna som hade gått ut från Kappadokien, utrotade dem och bosatte sig i deras ställe.

Nu därför, res er och bege er, och korsa ravinen Arnon. Se, jag har givit i dina händer Sihon, kung av Heshbon, amoréen, och hans land. Börja att ta det i besittning, inled krig mot honom på denna dag. Börja att ge din skräck och din fruktan över alla nationers ansikte under himlen, vilka, när de har hört ditt namn, kommer att bli oroade och kommer att ha plågor från ditt ansikte.

Och jag sände ambassadörer från öknen Kedemoth till Sihon, kung av Heshbon, med fredliga ord och sade, Jag kommer att passera genom ditt land; på vägen kommer jag att gå, jag kommer inte att vända vare sig åt höger eller åt vänster. Mat för silver ska du sälja till mig så att jag kan äta, och vatten för silver ska du sälja till mig så att jag kan dricka, bara låt mig passera genom till fots, Som Esaus söner som bor i Seir gjorde mot mig, och moabiterna som bor i Aroer, tills jag passerar Jordan in i det land som Herren vår Gud ger oss. Och Sihon, kung av Heshbon, var inte villig att låta oss passera genom hans land, eftersom Herren vår Gud förhärdade hans ande och stärkte hans hjärta, så att han skulle bli överlämnad i dina händer som på denna dag.

Och Herren sade till mig: Se, jag har börjat att överlämna inför ditt ansikte Sihon, kungen av Heshbon, amoréen, och hans land, och börja att ärva hans land. Och Sihon, kungen av Heshbon, gick ut för att möta oss, han själv och allt hans folk, till krig vid Jahaz. Och Herren vår Gud utlämnade honom inför oss, och vi slog honom och hans söner och allt hans folk. Och vi intog alla hans städer vid den tiden, och vi förintade varje stad i tur och ordning, och deras kvinnor och deras barn, vi lämnade ingen vid liv. Utom boskapen plundrade vi, och bytet från städerna tog vi. Från Aroer, som ligger vid kanten av bäcken Arnon, och staden som fanns i dalen, och ända till Gileads berg, fanns det inte någon stad som undkom oss. Dem alla överlämnade Herren vår Gud i

våra händer. Utom nära Ammons söner närmade vi oss inte, allt det angränsande vid bäcken Jabbok och städerna i bergslandet, såsom Herren vår Gud befallde oss.

3

Och efter att ha vänt tillbaka gick vi upp vägen till Bashan, och Og, kungen av Bashan, gick ut för att möta oss, han själv och allt hans folk, till krig i Edraim. Och Herren sade till mig: Frukta inte honom, eftersom jag har givit honom i dina händer, och allt hans folk, och hela hans land, och du skall göra med honom, just som du gjorde med Sihon, amoreernas kung, som bodde i Heshbon. Och Herren vår Gud överlämnade honom i våra händer, och Og kungen av Basan, och hela hans folk, och vi slog honom så att vi inte lämnade kvar hans säd.

Och vi intog alla hans städer vid den tiden, det fanns ingen stad som vi inte tog från dem, sextio städer, hela regionen Argob som tillhörde kung Og i Basan, Alla städer var befästa med höga murar, portar och bommar, utom Perizéernas städer som var mycket talrika. Vi förstörde fullständigt, liksom vi gjorde med kung Sihon av Heshbon, och vi förstörde fullständigt varje stad i följd, och kvinnorna och barnen, Och all boskap och bytet från städerna plundrade vi åt oss själva.

Och vi tog vid den tiden landet från händerna på två kungar av amoréerna, som var bortom Jordan, från bäcken Arnon och ända till Hermon. Fenicierna kallar Hermon för Sanior, och amoreén kallade det Sanir, Alla städer i Misor, och hela Gilead, och hela Basan ända till Elcha och Edraim, städerna i Ogs kungarike i Basan, Att utom Og, kung av Basan, blev lämnad från rafaiterna, se, hans säng var en järnsäng, se, denna finns i

Ammons söners land, nio alnar är dess längd och fyra alnar dess bredd i en mans aln. Och det landet ärvde vi vid den tiden från Aroer, som ligger vid stranden av bäcken Arnon, och hälften av berget Gilead, och dess städer gav jag åt Ruben och åt Gad. Och återstoden av Gilead och hela Bashans kungarike Og gav jag åt halva stammen Manasseh, och hela den omgivande regionen Argob, hela det Bashan, Rephaims land skall det räknas. Och Jair, Manasses son, tog hela den omgivande regionen Argob ända till gränserna av Gargasi och Machathi, han kallade dem efter sitt namn Basan Thauoth Jaeir ända till denna dag. Och till Machir gav jag Gilead. Och till Ruben och till Gad har jag givit av Gilead ända till bäcken Arnon, mitten av bäcken som gräns, och ända till Jabbok, bäcken som gräns mot Ammons söner, Och Arabah och Jordan utgör gränsen vid Mahanareth, och ända till Arabahs hav, salthavet vid Asedoth, Phasga i öster.

Och jag befallde er vid den tiden och sade: Herren er Gud gav er detta landet till arvedel; beväpnade skall ni gå framför era bröder, Israels söner, var och en som är duglig. Utom era kvinnor och era barn och er boskap, jag vet att ni har mycket boskap, låt dem bo i era städer som jag gav er, tills Herren ger vila Gud era bröder, precis som er, och även dessa ska ärva landet som Herren vår Gud ger till dem på andra sidan Jordan, och ni ska återvända var och en till sin arvedel som jag gav till er.

Och åt Josua befallde jag vid den tiden, sägande: Era ögon har sett allt som Herren vår Gud gjorde åt dessa två kungar, således skall Herren vår Gud göra mot alla de kungariken som du går över till där. Ni ska inte frukta dem, eftersom Herren vår Gud själv ska strida för er.

Och jag bad Herren vid den tiden och sade, Herre Gud, du började visa din tjänare din styrka och din kraft och den mäktiga handen och den höga armen, ty vem är Gud i himlen eller på jorden som kommer göra såsom du gjorde och enligt din styrka? Efter att ha korsad, kommer jag därför att se detta goda land som är bortom Jordan, detta goda berg och Anti-Libanon.

Och Herren förbiså mig på grund av er, och han hörde mig inte, och Herren sade till mig: Låt det vara nog för dig, tala inte mer om detta. Gå upp på toppen av det huggna berget, och blicka upp med dina ögon mot havet och norr och söder och öster, och se med dina ögon, att du inte kommer att korsa denna Jordan. Och befalla Josua och stärka honom och uppmuntra honom, ty han skall gå över före detta folk, och han skall ge dem till arv hela det land som du har sett. Och vi satt ner i dalen nära Phogors hus.

4

Och nu Israel, lyssna till stadgarna och domarna, så många som jag lär er idag att göra, så att ni lever och mångfaldigas, och när ni har inträtt må ni ärva det land som Herren, era fäders Gud, ger er. Ni skall inte lägga till något till det ord som jag befaller er, och ni skall inte ta bort något från det. Håll Herrens, vår Guds, bud, så många som jag befaller er idag. Era ögon har sett allt vad Herren vår Gud gjorde med Baal Peor, att varje man som gick efter Baal Peor, honom förstörde Herren er Gud från er. Ni men de som håller fast vid Herren er Gud, lever alla idag.

Se, jag har visat er stadgar och domar såsom Herren befallde mig, att göra så i det land som ni går in i där för att ärva det. Och ni ska hålla dem och ni ska göra dem, eftersom detta är er visdom och er förståelse inför alla nationer, så många som skulle höra alla

dessa stadgar, och de kommer att säga: Se, ett vist och kunnigt folk, denna stora nation. Därför att vilket stort folk har en Gud som är dem nära, såsom Herren vår Gud är oss nära i allt när vi åkallar honom? Och vilket stort folk har stadgar och rättvisa domar enligt hela denna lag, som jag ger inför er idag?

Ge akt på dig själv och bevaka din själ mycket, glöm inte alla de ord som dina ögon har sett, och låt dem inte avvika från ditt hjärta alla dina livsdagar, och du skall lära dina söner och dina söners söner om den dag då du stod inför Herren vår Gud i Horeb på församlingens dag, när han sade Herren sade till mig: Samla folket till mig, och låt dem höra mina ord, så att de må lära sig att frukta mig alla de dagar som de själva lever på jorden, och de skall lära sina söner. Och ni närmade er och ni stod vid berget, och berget brann i eld ända till himlen: mörker, dunkel, storm. Och Herren talade till er från mitten av elden med en röst av ord som ni hörde, och ni såg ingen gestalt, utan endast rösten, Och han kungjorde för er sitt förbund, som han befallde er att följa, de tio orden, och han skrev dem på två stentavlor.

Och Herren befallde mig vid den tiden att lära er stadgar och domar, så att ni skulle göra dem i det land som ni går in i för att ärva det. Och ni skall bevara era själar mycket noga, därför att ni inte såg någon likhet på den dag då Herren talade till er i Horeb på berget från mitt i elden. Ni ska inte agera laglöst och göra åt er själva en snidad avbild, någon bild i likhet av man eller kvinna, likhet av alla djur som finns på jorden, likhet av alla bevingade fåglar som flyger under himlen, likhet av allt krypande ting som kryper på jorden, likhet av all fisk som finns i vattnen under jorden. Och inte efter att ha blickat upp mot himlen och sett solen och månen och stjärnorna och hela himlens värld, vilseledd, tillbe dem och tjäna dem, som Herren din Gud tilldelade åt alla

nationerna under himlen. Men er tog Gud, och han ledde ut er från Egyptens land, från järnugnen, från Egypten, för att vara åt honom ett egendomsfolk, såsom på denna dag.

Och Herren Gud blev arg på mig på grund av det som sades av er, och svor att jag inte skulle passera genom denna Jordan, och att jag inte skulle gå in i det land som Herren din Gud ger dig som arvedel. Jag dör nämligen i detta land och korsar inte denna Jordan, men ni korsar och ni ska ärva detta goda land. Ge akt på er, att ni inte glömmer det förbund som Herren vår Gud gjorde med er, och handlar laglöst, och gör åt er själva en snidad likhet av allt det som Herren din Gud befallde dig. Att Herren din Gud är en förtärande eld, en nitälskande Gud.

Om du föder söner och söner av dina söner och ni dröjer kvar på jorden och ni agerar laglöst och ni gör en snidad likhet av allt och ni gör det onda inför Herren Guds vrede att provocera honom, jag vittnar för er idag med himlen och jorden, att ni skall förgås i förstörelse från det land in i vilket ni korsar över Jordan där för att ärva det, ni skall inte leva länge dagar på det, utan ni skall bli fullständigt förstörda. Och Herren kommer att skingra er bland alla folk, och ni kommer att bli lämnade få till antalet bland alla de folk dit Herren kommer att föra er. Och ni kommer att tjäna där andra gudar, verk av människors händer, trä och stenar, vilka inte kommer att se, och inte heller höra, och inte heller äta, och inte heller lukta. Och ni kommer att söka där Herren er Gud, och ni kommer att finna honom när ni söker honom av hela ert hjärta och av hela er själ i er bedrövelse, Och alla dessa ord kommer att finna dig på de sista dagarna, och du kommer att vända dig till Herren din Gud, och du kommer att höra hans röst, Därför att Herren din Gud är en medkännande Gud, kommer han inte att överge dig, inte heller kommer han att förstöra dig, han kommer

inte att glömma det förbund med dina fäder som Herren svor till dem.

Fråga om de tidigare dagar som inträffade före din tid, från den dag då Gud skapade människan på jorden, och från den ena änden av himlen till den andra änden av himlen, om något har skett enligt detta stora ord, om något sådant har blivit hört, om någon nation har hört en röst Guds levande röst talande från eldens mitt, på det sätt som du har hört och levt, Om Gud testade genom att gå in för att ta åt sig ett folk från ett annat folks mitt, genom prövning och genom tecken och genom under och genom krig och genom mäktig hand och genom upplyft arm och genom stora syner, enligt allt det som Herren vår Gud gjorde i Egypten inför dina ögon, så att du må veta att Herren din Gud, denne är Gud, och det finns ingen annan utom honom. Från himlen blev hans röst hörbar för att undervisa dig, och på jorden visade han dig sin stora eld, och du hörde hans ord från mitten av elden.

Genom att han älskade dina fäder valde han deras säd efter dem, er, och han själv förde ut dig i sin stora styrka ur Egypten, att förstöra stora folk som är starkare än du inför ditt ansikte, att föra in dig för att ge dig deras land till arvedel, såsom du har det idag.

Och du ska veta idag, och du ska vända om i sinnet, att Herren din Gud är denne Gud i himlen ovan och på jorden nedan, och det finns ingen annan utom honom. Och håll hans bud och hans stadgar, så många som jag befaller dig idag, så att det blir väl för dig och dina söner efter dig, så att ni blir långlivade på den jorden som Herren din Gud ger dig, alla dagar. Då avsöndrade Moses tre städer bortom Jordan från solens uppgång, att fly dit för mördaren som skulle mörda grannen utan att veta, och denne inte hatade honom före igår och den tredje dagen, och han skall fly till

en av dessa städer, och han kommer att leva, Bosor i ödemarken i slättlandet åt Ruben, och Ramot i Gilead åt Gad, och Gaulon i Basan åt Manasse.

Denna är den lag som Moses lade fram inför Israels söner. Dessa vittnesbörd och stadgar och domar, som Moses talade till Israels söner, sedan de hade gått ut från Egyptens land, I landet bortom Jordan, i dalen, nära huset Phogor, i Sihons land, de Amoriternas kung, som bodde i Heshbon, vilken Moses och Israels söner slog, när de hade gått ut från Egyptens land. Och de ärvde hans land och landet tillhörande Og, kung av Bashan, två kungar av amoreéerna, som var bortom Jordan mot solens uppgång, från Aroer, som ligger vid stranden av bäcken Arnon, och på berget Sihon, som är Hermon, hela Arabah bortom Jordan österut mot solens uppgång vid Asedoth, den huggna.

5

Och Moses kallade hela Israel och sade till dem: Lyssna, Israel, på de stadgar och domar som jag talar i era öron denna dag, och ni skall lära er dem och hålla dem och göra dem. Herren er Gud gjorde ett förbund med er i Horeb. Inte till era fäder gjorde Herren detta förbund, utan till er, ni som alla lever här idag. Ansikte mot ansikte talade Herren till er på berget från eldens mitt. Och jag stod mellan Herren och er vid den tiden för att förkunna Herrens ord för er, eftersom ni var rädda för elden och inte gick upp på berget, sägande Jag är Herren, din Gud, som har lett dig ut från Egyptens land, från slaveriets hus.

Du skall inte ha andra gudar framför mig.

Du skall inte göra dig någon avgudabild, inte heller någon avbildning av allt som finns i himlen ovan, och av allt som finns på jorden nedan, och av allt som finns i vattnen under jorden. Du skall inte tillbe dem, inte heller skall du tjäna dem, därför att jag är Herren din Gud, en nitälskande Gud, som återgäldar fädernas synder på barnen i tredje och fjärde led bland dem som hatar mig, och visar barmhärtighet mot tusenden, mot dem som älskar mig och håller mina bud. Du skall inte ta Herrens, din Guds, namn på fåfängt, för Herren, din Gud, skall inte hålla den oskyldig som tar hans namn på fåfängt.

Bevaka sabbatsdagen för att helga den, på det sätt som Herren din Gud befallde dig. Sex dagar skall du arbeta och göra alla dina arbeten, Men den sjunde dagen är sabbat för Herren din Gud, du skall inte göra något arbete på denna dag, varken du eller din son eller din dotter, din tjänare eller din tjänarinna, din oxe eller ditt lastdjur, eller någon av din boskap, eller främlingen som bor hos dig, så att din tjänare och din tjänarinna och ditt lastdjur må vila, liksom du själv. Och du skall komma ihåg att du var tjänare i Egyptens land, och Herren din Gud ledde dig ut därifrån med mäktig hand och med upplyft arm, därför befallde Herren din Gud dig att hålla sabbatens dag och helga den. Hedra din fader och din moder, på det sätt som Herren din Gud befallde dig, så att det må gå dig väl, och så att du må leva länge på den jord som Herren din Gud ger dig. Du skall inte mörda. Du skall inte begå äktenskapsbrott. Du skall inte stjäla. Du ska inte bära falskt vittnesbörd mot din nästa. Du skall inte begära din grannes hustru, du skall inte begära din grannes hus, varken hans fält, varken hans barn, varken hans tjänstekvinna, varken hans oxe, varken hans lastdjur, varken all hans boskap, varken allt som tillhör din granne.

Dessa ord talade Herren till hela er församling på berget från mitt i elden, mörker, dunkel, storm, med stark röst, och han lade inte till mer, och han skrev dem på två stentavlor, och han gav dem till mig. Och det hände när ni hörde rösten från mitten av elden, och berget brann i eld, att ni närmade er mig, alla ledarna av era stammar och ert äldsteråd, Och ni sade: Se, Herren vår Gud visade oss sin härlighet, och vi hörde hans röst från mitt i elden. På denna dag såg vi att Gud talar till människan, och hon skall leva. Och nu, låt oss inte dö, eftersom denna stora eld kommer att förbruka oss, om vi ännu en gång hör Herrens, vår Guds, röst, så skall vi dö. Ty vem av kött som hörde rösten av den levande Guden, talande från mitten av elden, som vi, och kommer att leva? Kom närmare du, och hör allt vad Herren vår Gud skulle säga, och du skall tala till oss allt vad Herren vår Gud skall tala till dig, och vi skall höra och vi skall göra.

Och Herren hörde rösten av era ord som ni talade till mig, och Herren sade till mig: Jag hörde rösten av detta folks ord, allt vad de talade till dig, rättvist allt vad de talade. Vem kommer ge dem ett sådant hjärta, så att de fruktar mig och håller alla mina bud alla dagar, så att det må gå dem väl, och deras söner, genom evigheten? Gå, sade jag till dem, vänd tillbaka in i era hus. Men du, stå här med mig, och jag skall tala till dig om de bud och stadgar och domar som du skall lära dem, och låt dem göra så i det land som jag ger dem till arv. Och ni skall hålla att göra på det sätt som Herren din Gud befallde dig, ni skall inte vända åt sidan vare sig till höger eller till vänster, Enligt hela den väg som Herren din Gud befallde dig att gå på, så att han ger dig vila, och det må gå dig väl, och ni må leva länge i det land som ni skall ärva.

Och dessa är de bud och förordningar och domar som Herren vår Gud befallde att lära er att göra i det land som ni inträder där för att ärva det. So att ni må frukta Herren er Gud, hålla alla hans stadgar och hans bud, vilka jag befaller dig idag, du och dina söner och dina söners söner, alla dina livsdagar, så att ni må leva länge.

Och hör Israel, och vakta att göra, så att det må gå dig väl, och så att ni må föröka er storligen, just som Herren, dina fäders Gud, talade om att ge dig ett land som flyter av mjölk och honung. Och dessa är de stadgar och domar som Herren befallde Israels söner i öknen, när de hade gått ut från Egyptens land. Lyssna Israel, Herren vår Gud, Herren är en. Och du skall älska Herren din Gud av hela ditt sinne, och av hela din själ, och av hela din styrka. Och dessa ord, som jag befaller dig idag, skall vara i ditt hjärta och i din själ. Och du skall lära dem åt dina söner, och du skall tala om dem när du sitter i ditt hus, och när du går på vägen, och när du lägger dig ner, och när du står upp. Och du skall binda dem till ett tecken på din hand, och det skall vara orubbligt framför dina ögon. Och ni ska skriva dem på dörrposterna till era hus och era portar.

Och det ska ske när Herren din Gud för dig in i det land som han svor åt dina fäder, åt Abraham och åt Isak och åt Jakob, att ge dig stora och goda städer som du inte byggde, hus fulla av alla goda ting som du inte fyllde, uthugna cisterner som du inte högg ut, vingårdar och olivlundar som du inte planterade, och när du har ätit och blivit mätt, akta dig så att du inte glömmer Herren din Gud, som förde ut dig från Egyptens land, från träldomens hus. Herren din Gud skall du frukta, och honom ensam skall du tjäna, och vid honom skall du hålla dig, och vid hans namn skall du svärja.

Gå inte efter andra gudar från de folks gudar som finns runt omkring er, att Guden, den nitälskande Herren din Gud, är i dig, så att inte Herren din Gud, som har blivit vred i vrede mot dig, förstör dig från jordens ansikte.

Inte skall du fresta Herren din Gud, på det sätt som ni frestade honom i frestelsen. Du skall noga bevaka Herrens, din Guds, bud, vittnesbörden och förordningarna, allt som han befallde dig. Och du skall göra det som är behagligt och gott inför Herren din Gud, så att det blir väl för dig, och du går in och ärver det goda landet, vilket Herren svor till era fäder, att driva ut alla dina fiender framför dig, såsom Herren talade.

Och det kommer att ske när din son frågar dig i morgon och säger: Vad är de vittnesbörd och de stadgar och de domar som Herren vår Gud befallde oss? Och du skall säga till din son: Vi var tjänare åt Farao i Egyptens land, och Herren förde oss ut därifrån med mäktig hand och med upplyft arm. Och Herren gav stora och onda tecken och under i Egypten åt Farao och åt hans hus inför våra ögon. Och han ledde ut oss därifrån för att ge oss detta land, som han svor att ge till våra fäder. Och Herren befallde oss att göra alla dessa stadgar, att frukta Herren vår Gud, så att det må vara oss väl alla dagar, så att vi lever liksom ock idag. Och barmhärtighet kommer att vara oss till del, om vi håller fast vid att göra alla dessa bud inför Herren vår Gud, såsom han befallde oss.

7

Om Herren din Gud för in dig i det land som du går in i för att ärva det, och driver ut stora folkslag från ditt ansikte – hettiterna och girgashiterna och amoriterna och kanaaniterna och feresiterna och hiviterna och jebusiterna, sju folkslag, många och

starkare än er – Och Herren din Gud kommer att överlämna dem i dina händer, och du kommer att slå dem, med förintelse kommer du att utplåna dem, du kommer inte att göra förbund med dem, inte heller skall ni visa dem barmhärtighet. Inte heller skall ni gifta er med dem, din dotter skall du inte ge till hans son, och hans dotter skall du inte ta till din son. Han kommer att vända bort din son från mig, och han kommer att tjäna andra gudar, och Herren kommer att vredgas mot er, och han kommer att förgöra dig snabbt. Men således skall ni göra med dem: deras altaren skall ni riva ner, och deras pelare skall ni krossa, och deras lunder skall ni hugga ner, och deras gudars snidade bilder skall ni bränna upp i eld. Därför att du är ett heligt folk för Herren din Gud, och Herren din Gud utvalde dig att vara åt honom ett folk som är en särskild egendom framför alla folkslag som finns på jordens yta.

Inte för att ni är många bland alla folk valde Herren er, och utvalde Herren er, ty ni är få bland alla folk. Men därför att Herren älskar er, och för att bevara eden som han svor åt era fäder, ledde Herren ut er med mäktig hand, och Herren friköpte dig från slaveriets hus, från Faraos, Egyptens kungs, hand. Och du skall veta att Herren din Gud, denne Gud, är en trofast Gud, som bevarar förbundet och barmhärtigheten mot dem som älskar honom och mot dem som bevarar hans bud in i tusen generationer, och han ger vedergällning till de som hatar honom, öppet, för att förgöra dem, och han dröjer inte med de som hatar honom, öppet kommer han att vedergälda dem.

Och du skall hålla dessa bud, förordningar och domar, så många som jag befaller dig idag att göra. Och det skall ske, när ni hör dessa stadgar och håller dem och gör dem, då skall Herren din Gud bevara för dig det förbund och den barmhärtighet som han svor åt era fäder. Och han skall älska dig, och välsigna dig, och

föröka dig, och välsigna din livmoders avkomma, och din jords frukt, din säd, och ditt vin, och din olja, dina boskapshjordar, och dina fårhjordar på den jord, som Herren svor åt dina fäder att ge dig. Välsignad skall du vara bland alla folkslag, det skall inte finnas bland er någon ofruktsam, inte heller någon ofruktbar, och bland din boskap. Och Herren din Gud ska avlägsna från dig all sjukdom och alla Egyptens onda sjukdomar, vilka du har sett och så många som du kände. Han ska inte lägga dem på dig, utan ska lägga dem på alla som hatar dig.

Och du skall äta allt byte från de folk som Herren din Gud ger dig, ditt öga skall inte skona dem, och du skall inte tjäna deras gudar, eftersom detta är en snara för dig.

Om du men säger i ditt sinne, att detta folket är mycket större än jag, hur ska jag kunna förgöra dem? Inte ska du frukta dem, du ska minnas vad Herren din Gud gjorde med Farao och alla egyptierna, De stora prövningar som dina ögon såg, de stora tecknen och undren, den starka handen och den upplyfte armen, såsom Herren din Gud förde ut dig, så skall Herren er Gud göra mot alla de folk som du fruktar för. Och getingarna skall Herren din Gud sända mot dem, tills de kvarvarande och de som gömt sig för dig blir förstörda. Du skall inte bli slagen av dem, därför att Herren din Gud är med dig, en stor och mäktig Gud. Och Herren din Gud kommer att förtära dessa folk från ditt ansikte lite i taget, du kommer inte att kunna förgöra dem snabbt, så att inte landet blir öde, och vilddjuren förökar sig över dig. Och Herren din Gud kommer att utlämna dem i dina händer, och du kommer att förstöra dem med stor förstörelse, tills du helt utplånar dem, Och han kommer att utlämna deras kungar i era händer, och ni skall utplåna deras namn från den platsen, ingen kommer att stå emot dig, tills du helt förgör dem.

De snidade bilderna av deras gudar skall ni bränna i eld. Ni skall inte åtrå silver, inte heller guld från dem skall ni ta för er själva, så att ni inte snubblar genom det, eftersom det är en styggelse för Herren er Gud. Och du ska inte föra in någon styggelse i ditt hus, och du kommer att vara förbannad liksom detta, du kommer att avsky det som en styggelse, och du ska avsky det som en styggelse, eftersom det är en förbannelse.

8

Alla de bud som jag befaller er idag skall ni hålla och göra, så att ni lever och förökas och går in och tar i besittning det land som Herren er Gud svor åt era fäder. Och du skall minnas hela den väg som Herren din Gud ledde dig i öknen, för att han skulle ödmjuka dig och pröva dig, och för att det skulle bli känt vad som var i ditt hjärta, om du skulle hålla hans bud eller inte. Och han plågade dig och lät dig hungra, och han matade dig med manna, som dina fäder inte kände, för att förkunna för dig att människan inte skall leva på bröd allena, utan på varje ord som utgår genom Guds mun skall människan leva. Dina kläder blev inte gamla, dina sandaler slitits inte ut, dina fötter blev inte förhårdnade under fyrtio år.

Och du ska veta i ditt hjärta, att såsom en man fostrar sin son, så kommer Herren din Gud att fostra dig. Och du skall hålla Herrens, din Guds, bud för att vandra på hans vägar och frukta honom.

Ty Herren din Gud skall föra dig in i ett gott och stort land, där strömmar av vatten och källor från djupen utgår genom slätterna och genom bergen, Land av vete och korn, vinrankor, fikonträd, granatäpplen, land av olivträd, olja och honung, Ett land där du inte skall äta ditt bröd i fattigdom, och där du inte

skall lida brist på någonting, ett land vars stenar är järn, och från vars berg du skall bryta koppar.

Och du skall äta och bli mättad, och du skall välsigna Herren din Gud för det goda landet som han har givit dig. Akta dig själv så att du inte glömmer Herren din Gud, genom att inte hålla hans bud, och hans domar och hans stadgar, som jag befaller dig idag, Inte när du har ätit och blivit mätt, och byggt goda hus och bott i dem, och när dina oxar och dina får har mångfaldigats för dig, silver och guld har mångfaldigats för dig, och allt som du kommer att ha har mångfaldigats för dig, du blir upphöjd i hjärtat och glömmer Herren din Gud, som förde ut dig ur Egyptens land, ur träldomens hus, av den som förde dig genom den stora och fruktansvärda öknen, där det fanns bitande ormar och skorpioner och törst, där det inte fanns vatten, av den som förde ut till dig en vattenkälla från den branta klippan av den som matade dig med manna i öknen, vilket du inte kände, och dina fäder inte kände, för att han skulle ödmjuka dig och pröva dig, och göra dig gott i dina sista dagar. Säg inte i ditt hjärta: min styrka och min hands makt har gjort åt mig denna stora kraft. Och du skall komma ihåg Herren din Gud, att han själv ger dig styrka att utöva kraft, och för att han må upprätta sitt förbund som Herren svor till dina fäder, såsom idag.

Och det skall ske, om du glömmer och förgäter Herren din Gud, och går efter andra gudar, och tjänar dem, och tillber dem, så betygar jag för er idag himlen och jorden, att ni skall förgås i förstörelse. Liksom de övriga folken som Herren er Gud förstör inför ert ansikte, så skall ni förgås, därför att ni inte hörde Herrens er Guds röst.

Lyssna Israel, du korsar idag Jordan för att gå in och ärva stora nationer som är starkare än ni, stora och befästa städer ända till himlen, Ett folk stort och talrikt och resligt, Anaks söner, vilka du känner, och du har hört: vem kan stå emot Anaks söner? Och du skall veta idag att Herren din Gud, denne som skall gå framför ditt ansikte, är en förtärande eld. Denne skall förgöra dem, och denne skall vända bort dem från ditt ansikte, och han skall förstöra dem med hast, såsom Herren sade till dig. Säg inte i ditt hjärta när Herren din Gud förstör dessa folk framför ditt ansikte, sägande: På grund av min rättfärdighet förde Herren in mig för att ärva detta goda land. Inte genom din rättfärdighet, inte heller genom ditt hjärtas helighet går du in för att ärva deras land, utan på grund av dessa nationers ogudaktighet kommer Herren att förstöra dem från ditt ansikte, och för att upprätta det förbund som Herren svor till våra fäder, till Abraham och till Isak och till Jakob.

Och du ska veta idag att det inte är genom dina rättfärdiga gärningar som Herren din Gud ger dig detta goda land att ärva, utan därför att du är ett hårdnackat folk. Kom ihåg, glöm inte hur mycket du provocerade Herren din Gud i ödemarken, från den dag ni gick ut från Egypten och ni kom till denna plats, ni fortsatte att vara olydiga mot Herren.

Och i Horeb provokerade ni Herren, och Herren blev arg på er för att förstöra er, När jag steg upp på berget för att ta de stentavlor, förbundets tavlor som Herren gjorde med er, förblev jag på berget i fyrtio dagar och fyrtio nätter, jag åt inte bröd och jag drack inte vatten. Och Herren gav mig de två stentavlorna skrivna med Guds finger, och på dem var skrivna alla de ord som Herren talade till er på berget på församlingens dag, Och det hände att efter fyrtio dagar och fyrtio nätter gav Herren till mig de

två stentavlorna, förbundets tavlor. Och Herren sade till mig: Res dig, gå ner snabbt härifrån, eftersom ditt folk, som du förde ut ur Egyptens land, har handlat laglöst. De har snabbt avvikit från den väg som jag befallde dem, och de har gjort sig en gjuten bild.

Och Herren sade till mig: Jag har talat till dig en gång och två gånger och sagt: Jag har sett detta folk, och se, det är ett hårdnackat folk. Och nu tillåt mig att förstöra dem, och jag kommer att utplåna deras namn från under himlen, och jag kommer att göra dig till ett stort och starkt folk, och mycket mer än detta. Och efter att ha vänt tillbaka gick jag ner från berget, och berget brann i eld ända till himlen, och de två tavlorna med vittnesbörden var i mina två händer. Och när jag såg att ni hade syndat inför Herren er Gud, och att ni hade gjort åt er en gjuten bild, och att ni hade avvikit från den väg som Herren hade befallt er att följa, Och efter att ha tagit tag i de två tavlorna kastade jag dem från mina två händer och krossade dem inför er. Och jag bad inför Herren en andra gång, liksom även den förra gången, i fyrtio dagar och fyrtio nätter. Jag åt inte bröd och jag drack inte vatten, på grund av alla era synder som ni begick genom att göra det onda inför Herren Gud och reta honom. Och jag är rädd på grund av vreden och ilskan, eftersom Herren blev uppretad mot er för att förgöra er, och Herren hörde mig också vid denna tid. Och Herren var vred på Aaron och ville förstöra honom, och jag bad även för Aaron vid den tiden. Och er synd som ni gjorde, kalven, tog jag den och brände den i eld, och krossade den genom att krossa den mycket tills den blev fin, och den blev som damm, och jag kastade dammet i bäcken som rann ner från berget.

Och i brännandet och i prövningen och i begärets gravar retade ni Herren. Och när Herren sände ut er från Kadesh Barnea och sade: Gå upp och ta i besittning det land som jag ger åt er, då

olydde ni Herrens, er Guds, ord, och ni trodde inte på honom, och ni lyssnade inte till hans röst. Ni var olydiga mot Herren från den dag han blev känd för er. Och jag bad inför Herren i fyrtio dagar och fyrtio nätter, så länge som jag bad, för Herren hade sagt att han skulle förgöra er. Och jag bad till Guden, och jag sade: Herre, gudarnas kung, förstör inte fullständigt ditt folk och din del, som du friköpte, vilka du förde ut ur Egyptens land i din stora styrka, och i din mäktiga hand, och i din höga arm. Kom ihåg Abraham och Isak och Jakob, dina tjänare, till vilka du svor vid dig själv, se inte på detta folks hårdhet och ogudaktigheter och på deras synder. Låt inte de som bor i det land varifrån du förde ut oss säga: Därför att Herren inte kunde föra in dem i det land som han hade lovat dem, och därför att han hatade dem, förde han ut dem i öknen för att döda dem. Och dessa är ditt folk och din lott, vilka du ledde ut från Egyptens land i din stora styrka, och i din mäktiga hand, och i din upplyfte arm.

10

I den tiden sade Herren till mig: Hugga åt dig två stentavlor såsom de första, och gå upp till mig på berget, och du skall göra åt dig en träark. Och du skall skriva på tavlorna de ord som var på de första tavlorna som du krossade, och du skall lägga dem i arken. Och jag gjorde en ark av oförgängligt trä och jag högg ut stentavlorna som de första, och jag gick upp på berget med de två tavlorna i mina händer. Och han skrev på tavlorna enligt den första skriften de tio orden, vilka Herren talade till er på berget från mitten av elden, och Herren gav dem till mig. Och efter att ha vänt tillbaka gick jag ner från berget och kastade tavlorna in i arken som jag hade gjort, och de var där, såsom Herren hade befallt mig. Och Israels söner avlägsnade sig från Beeroth, Jakans söners Moserah. Där dog Aaron och blev begravd där, och Eleazar,

hans son, tjänstgjorde som präst i hans ställe. Därifrån avlägsnade de sig till Gadgad, och från Gadgad till Etebatha, ett land med vattenströmmar.

I den tiden avsöndrade Herren Levi stam för att bära Herrens förbundsark, för att stå inför Herren, för att tjäna och för att bedja i hans namn intill denna dag. Därför har leviterna ingen del och lott bland sina bröder, Herren själv är deras lott, såsom han sade till dem. Och jag stod på berget i fyrtio dagar och fyrtio nätter. Och Herren hörde mig även denna gång, och Herren ville inte förgöra er. Och Herren sade till mig: Gå, sätt ut framför detta folk, och låt dem gå in och ta i besittning det land som jag svor åt deras fäder att ge dem.

Och nu, Israel, vad begär Herren din Gud från dig, annat än att frukta Herren din Gud, och att vandra på alla hans vägar, och att älska honom, och att tjäna Herren din Gud av hela ditt hjärta, och av hela din själ, att hålla Herrens, din Guds, bud och hans stadgar, som jag befaller dig idag, så att det må gå dig väl,; Se, himlarna och himlarnas himmel tillhör Herren din Gud, och jorden och allt som finns på den. Herren föredrog att älska era fäder, och han valde deras avkomlingar efter dem, nämligen er, framför alla folk, såsom det är denna dag. Och ni skall omskära ert hjärtas hårdhet, och er nacke skall ni inte förhärda. Ty Herren er Gud är Gud över gudarna och Herre över herrarna, den store och starke och fruktansvärde Guden, som inte ser till personen och inte heller tar emot gåvor. Han utövar rättfärdighet åt främlingen, den faderlöse och änkan, och älskar främlingen så att han ger honom bröd och kläder. Och ni ska älska främlingen, för ni var främlingar i Egyptens land.

Herren, din Gud, skall du frukta, och honom skall du tjäna, och vid honom skall du hålla dig, och vid hans namn skall du svärja. Detta är din berömmelse, och detta är din Gud, som gjorde bland dig dessa stora och härliga ting, vilka dina ögon såg. I sjuttio själar gick dina fäder ner till Egypten, men nu har Herren din Gud gjort dig som himlens stjärnor till antalet.

11

Och du skall älska Herren din Gud, och du skall hålla hans förordningar, och hans stadgar, och hans bud, och hans domar alla dagar. Och ni kommer att veta idag, att det inte är era barn, så många som inte vet och inte heller såg Herrens, er Guds, undervisning, och hans stora gärningar, och den mäktiga handen, och den upphöjda armen, och hans tecken och hans under, så många som han gjorde mitt i Egypten åt Farao, Egyptens kung, och åt hela hans land och allt som han gjorde mot egyptiernas styrka, och deras vagnar, och deras hästar, och deras styrka, hur vattnet från Röda havet översvämmade dem när de förföljde er bakifrån, och Herren förstörde dem ända till denna dag, och allt som han gjorde för oss i öknen tills ni kom till denna plats och allt som han gjorde mot Dathan och Abiron, söner till Eliab, son till Ruben, vilka jorden uppslukade genom att öppna sin mun, tillsammans med deras hus och deras tält och all deras egendom som var med dem mitt i hela Israel, Att era ögon har sett alla Herrens stora verk som han gjorde bland er idag.

Och ni skall hålla alla hans bud, så många som jag befaller dig idag, så att ni må leva och mångfaldigas, och när ni har gått in må ni ärva det land in i vilket ni korsar över Jordan där för att ärva det. So att ni må leva länge på den jord som Herren svor åt era fäder att ge dem och deras säd efter dem, ett land som flödar av

mjölk och honung. Ty det land som du går in i där för att ärva det, är inte såsom Egyptens land, varifrån ni har kommit ut därifrån, när de sår säden och vattnar med sina fötter, såsom en grönsaksträdgård, Men landet som du går in i för att ärva det är ett bergigt land och slättland som dricker vatten från himmelens regn. Land som Herren din Gud ständigt övervakar, Herrens din Guds ögon är på den från årets början och till årets slut.

Om ni verkligen hör alla de bud som jag befaller dig idag, att älska Herren din Gud och att tjäna honom av hela ditt hjärta och av hela din själ, och han kommer att ge regn åt ditt land enligt årstid, tidigt och sent, och du skall föra in din säd, och ditt vin, och din olja, och han skall ge fodder på dina fält åt din boskap, och du skall äta och bli mätt, Akta dig själv så att inte ditt hjärta blir fett, och ni överträder och tjänar andra gudar och tillber dem. Och när Herren blir vred i sin vrede över er och stänger himlen, och det inte kommer att finnas regn, och jorden inte kommer att ge sin frukt, och ni kommer att förgås hastigt från det goda landet som Herren gav till er.

Och ni skall lägga dessa ord i ert hjärta och i er själ, och ni skall binda dem som ett tecken på er hand, och det skall vara orubbligt framför era ögon. Och ni skall lära era barn att tala om dem när ni sitter i ert hus, och när ni går på vägen, och när ni sover, och när ni stiger upp. Och ni skall skriva dem på dörrposterna till era hus och era portar. så att ni må leva länge, och era söners dagar på den jord som Herren svor åt era fäder att ge dem, såsom himlens dagar på jorden. Och det skall ske, om ni verkligen hör alla dessa bud som jag befaller dig idag att göra, att älska Herren vår Gud, och att vandra på alla hans vägar, och att hålla fast vid honom, Och Herren skall utdriva alla dessa folk från ert ansikte, och ni skall ärva folk som är större och starkare än ni.

All den plats där er fot trampar sitt spår, skall vara er, från öknen och Antilibanon, och från den stora floden, floden Eufrat, och till havet i väster skall era gränser vara. Ingen kommer att motstå er ansikte mot ansikte, och er fruktan och er skräck kommer Herren er Gud att lägga på hela jordens ansikte, på vilken ni än träder, på det sätt som han talade till er.

Se, jag ger er idag välsignelsen och förbannelsen, Välsignelsen, om ni lyssnar till Herrens, er Guds, bud, så många som jag befaller er idag, och förbannelsen, om ni inte hör Herrens, er Guds, bud, så många som jag befaller er idag, och ni blir ledda vilse från den väg som jag befallde er, genom att gå bort för att tjäna andra gudar, vilka ni inte känner. Och det skall ske, när Herren din Gud för dig in i det land som du där korsar för att ärva det, att du skall ge välsignelsen på berget Garizim och förbannelsen på berget Gaibal. Är inte dessa bortom Jordan, efter vägen västerut mot solen, i landet Kanaan, som bebos västerut intill Golgol, nära den höga eken? Ni korsar över Jordan för att gå in och ärva det land som Herren vår Gud ger er som arvedel för all tid, och ni skall bo där.

Och ni ska hålla er till att göra alla hans bud och dessa domar, så många som jag ger er idag.

12

Och dessa befallningar och domar, vilka ni skall hålla för att göra i det landet, vilket Herren, era fäders Gud, ger till er som arvedel, alla de dagar som ni lever på jorden. Med förstörelse skall ni förstöra alla de platser där de tjänade sina gudar, vilka ni ärver, på de höga bergen och på kullarna och under täta träd, Och ni skall förstöra deras altare, och ni skall krossa deras pelare, och ni

skall hugga ner deras lundar, och ni skall bränna upp deras gudars snidade bilder i eld, och ni skall utplåna deras namn från den platsen. Ni ska inte göra så mot Herren, er Gud. Men eller in till den plats som Herren din Gud skulle välja i en av era städer för att upprätta sitt namn där och bli åkallad, dit ska ni söka er och dit ska ni komma. Och ni skall föra dit era brännoffer och era offer och era förstlingar och era böner och era frivilliga gåvor och era överenskommelser, de förstfödda av era oxar och av era får. Och ni skall äta där inför Herren er Gud, och ni skall glädjas över allt som ni lägger er hand vid, ni och era hushåll, såsom Herren din Gud har välsignat dig.

Ni ska inte göra allt som vi gör här idag, var och en det som är behagligt inför honom. Ty ni har inte kommit ända till nu in i den vila och in i den arvedel som Herren vår Gud ger er. Och ni kommer att korsa Jordan och bo i det land som Herren, vår Gud, ger er som arv, och han kommer att ge er vila från alla era fiender runt omkring, och ni kommer att bo i säkerhet. Och den plats som Herren din Gud ska välja för att låta sitt namn bli åkallat där, dit ska ni bära allt som jag befaller er idag: era brännoffer och era slaktoffer och era tionden och förstlingarna av era händers verk och alla utvalda av era gåvor, så många som ni må lova åt Herren er Gud. Och ni kommer att glädja er inför Herren er Gud, ni och era söner och era döttrar och era tjänare och era tjänarinnor och leviten vid era portar, därför att han inte har någon del eller lott med er. Akta dig, att du inte bringar upp dina brännoffer på varje plats som du ser. Men in i den plats som Herren din Gud skall välja åt sig, i en av dina stammar, där skall ni föra upp edra brännoffera, och där skall du göra allt vad jag befaller dig idag. Men i all din begär ska du offra, och du ska äta kött enligt den välsignelse från Herren din Gud, som han gav till dig i varje stad, den orene bland dig och den rene ska äta det tillsammans, som

gasell eller hjort. Utom blodet skall ni inte äta, på jorden skall ni gjuta ut det som vatten.

Du kommer inte att kunna äta i dina städer tiondet av din säd, av ditt vin och av din olja, förstfödda av dina oxar och av dina får, alla de böner som ni må lova, era överenskommelser och förstlingarna av dina händer. Men du skall äta det inför Herren din Gud på den plats som Herren din Gud väljer åt sig, du och din son och din dotter, din tjänare och din tjänarinna, och främlingen som bor i era städer, och du skall glädjas inför Herren din Gud över allt vad du tar dig för med din hand.

Akta dig själv så att du inte överger leviten under hela den tid du lever på jorden.

Om Herren din Gud utvidgar dina gränser, såsom han talade till dig, och du säger: Jag vill äta kött, om din själ begär att äta kött, så skall du äta kött efter all din själs begär. Om men platsen är långt borta från dig, vilken Herren din Gud skulle välja där för att hans namn skall bli kallat där, så skall du offra från dina oxar och från dina får som Gud ger till dig, på det sätt jag befallde dig, och du skall äta i dina städer enligt din själs begär. Som gasellen och hjorten äts, så skall du äta det; den orene bland dig och den rene skall likaledes äta. Akta dig noga för att inte äta blod, eftersom blodet är hans själ; själen skall inte ätas med köttet. Ni skall inte äta det, ni skall hälla ut det på jorden som vatten. Du skall inte äta det, så att det må gå dig väl och dina söner efter dig, om du gör det goda och behagliga inför Herren din Gud. Undantag dina heliga ting om de blir till dig, och efter att ha tagit dina böner skall du komma till den plats som Herren din Gud skulle välja för att hans namn skall bli åkallat där. Och du skall göra dina brännoffer, köttet skall du offra upp på Herrens, din Guds, altare,

men blodet av dina offer skall du gjuta ut mot basen av Herrens, din Guds, altare, men köttet skall du äta. Vakta och lyssna, och du skall göra alla de ord som jag befaller dig, så att det blir väl för dig och dina söner genom evigheten, om du gör det behagliga och det goda inför Herren din Gud.

Om men Herren din Gud förstör de folkslag som du går in där för att ärva deras land, från ditt ansikte, och du tar det i besittning och bor i deras land, Akta dig själv, så att du inte söker att följa dem efter det att de blivit förstörda från ditt ansikte, sägande: Hur gör dessa folk åt sina gudar? Så ska jag också göra. Du skall inte göra så åt din Gud, för de styggelser som Herren hatade har de gjort åt sina gudar, därför att de bränner sina söner och sina döttrar i eld åt sina gudar.

13

Varje ord som jag befaller er idag, detta skall ni hålla och göra, ni skall inte lägga till något på det, inte heller skall ni ta bort något från det.

Om men en profet uppstår bland dig eller en som drömmer en dröm, och ger dig ett tecken eller ett under, och om det tecken eller det under som talades till dig inträffar, med orden: Låt oss gå och tjäna andra gudar som ni inte känner, Ni ska inte höra på orden från den profeten eller från den som drömmer den drömmen, därför att Herren er Gud prövar er för att veta om ni älskar er Gud av hela ert hjärta och av hela er själ. Efter Herren er Gud skall ni gå, och honom skall ni frukta, och hans röst skall ni höra, och vid honom skall ni hålla fast. Och den där profeten eller den där drömmaren ska dö, för han talade för att vilseleda dig från Herren din Gud som förde ut dig från Egyptens land, han som

friköpte dig från slaveriet, för att driva dig bort från den väg som Herren din Gud befallde dig att gå på, och du ska utplåna det onda från er.

Om din broder från din fader eller från din moder skulle uppmana dig, eller din son, eller din dotter, eller din hustru i din famn, eller en vän lika kär som din själ, i hemlighet skulle säga: Låt oss gå och tjäna andra gudar, vilka varken du eller dina fäder kände, från gudarna hos de folk som finns runt omkring er, de som är nära dig eller de som är långt från dig, från jordens ena ände till jordens andra ände, Du skall inte samtycka till honom, och du skall inte höra på honom, och ditt öga skall inte skona honom, du skall inte åtrå honom, och du skall inte heller täcka över honom. Du skall förkunna om honom, och dina händer skall vara på honom först för att döda honom, och händerna av allt folket sist. Och de ska stena honom till döds, därför att han sökte att vända bort dig från Herren din Gud, som förde ut dig från Egyptens land, från träldomens hus. Och hela Israel, när de har hört detta, kommer att frukta, och de kommer inte längre att göra denna onda gärning bland er.

Om du hör i en av dina städer, vilka Herren din Gud ger till dig att bo i, att de säger, Laglösa män gick ut från er, och vände bort alla de som bodde i deras land, sägande: Låt oss gå och tjäna andra gudar, som ni inte kände, och spänningar och frågor, och du skall söka mycket, och se, sant och klart är ordet, denna styggelse har blivit i er, Genom att förstöra ska du döda alla invånare i det landet med svärd, ni ska viga det till förbannelse, och allt som finns däri. Och allt byte från den skall du samla på dess gator, och du skall bränna staden i eld, och allt dess byte med hela folket inför Herren din Gud, och den skall vara obebodd för evigt, den skall inte återuppbyggas mer. Och ingenting av det vigda tinget

skall fästa vid din hand, så att Herren må vända sig bort från sin vredes glöd, och ge dig barmhärtighet, och förbarma sig över dig, och föröka dig, på det sätt han svor åt dina fäder, Om du hör Herrens, din Guds, röst och håller hans bud, så många som jag befaller dig idag, för att göra det goda och behagliga inför Herren, din Gud.

14

Ni är Herrens, er Guds, söner; ni skall inte göra er skalliga mellan ögonen för en död persons skull. Därför att du är ett heligt folk för Herren din Gud, och Herren din Gud utvalde dig att bli ett folk åt honom, en särskild egendom från alla folk som finns på jordens yta. Ni skall inte äta någon styggelse. Dessa är boskapen som ni skall äta: kalv från oxar, och lamm från får, och killing från getter. Hjort och gasell och pygarg, oryx och giraff. Varje djur som delar hoven och har klövade klövar i två hovar, och för upp idisslandet bland djuren, dessa skall ni äta. Och dessa skall ni inte äta av de som idisslar, och av de som har delade klövar på hovarna och klor: kamelen, luddfotadjuret och klippgrevlingen, därför att de idisslar, men hovarna delar de inte – orena är dessa för er. Och svinet, därför att det delar hoven och klyver klövarna på hoven, och detta idisslar inte, är orent för er, från deras kött skall ni inte äta, deras döda kroppar skall ni inte röra.

Och dessa skall ni äta av allt som finns i vattnet: allt som har fenor och fjäll skall ni äta. Och allt som inte har fenor och fjäll skall ni inte äta, det är orent för er. Varje ren fågel skall ni äta. Och dessa ska ni inte äta av dem: örnen, gripen och havsörnen, och gamen, och gladan, och de som liknar den, och sparv, uggla och mås, och hägern, och svanen och ibisen, och kormoranen och höken och de som liknar den och härfågeln och nattkorpen och

pelikanen och pluvieren och de som liknar den och purpurhägern och fladdermöss. Alla krypande saker av fåglarna är orena för er, ni skall inte äta av dem. Varje ren fågel skall ni äta. Inget kadaver skall ni äta, det skall ges till främlingen i dina städer och han skall äta det, eller du skall sälja det till den främmande, eftersom du är ett heligt folk till Herren din Gud. Du skall inte koka ett lamm i dess moders mjölk.

Tionde ska du ge av all avkastning av ditt säd, avkastningen av ditt fält år efter år. Och du skall äta det på den plats som Herren din Gud skall välja för att låta sitt namn bli åkallat där, ni skall föra tiondelarna av din säd och av ditt vin och av din olja, de förstfödda av dina oxar och av dina får, så att du må lära dig att frukta Herren din Gud alla dagar. Om men vägen blir lång från dig, och du inte kan offra upp dem, därför att platsen är långt från dig som Herren din Gud skulle välja för att hans namn skall bli kallat där, därför att Herren din Gud skall välsigna dig, och du skall sälja dem för silver, och du skall ta silvret i dina händer, och du skall gå till den plats som Herren din Gud väljer. Och du skall ge silver för allt vad din själ begär, för oxar eller för får, eller för vin eller för starkt dryck, eller för starkt dryck, eller för allt vad din själ begär, och du skall äta där inför Herren din Gud, och du skall glädjas, du och ditt hus, och leviten i dina städer, eftersom det inte finns någon del eller lott för honom med dig.

Efter tre år skall du föra ut hela tiondedelen av din produkt, under det året skall du placera den i dina städer. Och Leviten skall komma, därför att han inte har någon portion eller lott med dig, och främlingen och den faderlöse och änkan som är i dina städer, och de skall äta och bli mätta, så att Herren din Gud må välsigna dig i alla de gärningar som du gör.

15

Genom sju år skall du göra frigörelse. Och således är befallningen om frigörelsen: du skall efterskänka varje egen skuld som din nästa är skyldig dig, och din broder skall du inte kräva, för frigörelse har blivit utlyst åt Herren din Gud. Den främmande ska du kräva på vad som än tillhör dig hos honom, men åt din broder ska du ge efterskänkande av din fordran. Att det inte kommer att finnas bland dig någon behövande, eftersom Herren din Gud rikligen kommer att välsigna dig i det land som Herren din Gud ger dig till arvedel att ärva.

Om ni verkligen lyssnar till Herrens, er Guds, röst för att bevaka och göra alla dessa bud, så många som jag befaller dig idag, att Herren din Gud välsignade dig på det sätt han talade till dig, och du skall låna ut till många folk, men du skall inte låna, och du skall härska över många folk, men de skall inte härska över dig.

Om det bland dig blir någon som saknar något av dina bröder i en av dina städer i det land som Herren din Gud ger dig, skall du inte förhärda ditt hjärta, och inte heller tillsluta din hand från din behövande broder. Du skall öppna dina händer till honom, och du skall låna honom så mycket som han behöver, eftersom han är i behov. Akta dig själv så att det inte blir ett dolt ord i ditt hjärta, en laglöshet, som säger: Det sjunde året närmar sig, befrielsens år, och ditt öga blir ont mot din broder som är i nöd, och du inte ger åt honom, och han ropar ut mot dig till Herren, och det blir en stor synd i dig. Du skall ge till honom, och du skall låna till honom så mycket som han behöver, eftersom han är i nöd, och du skall inte bli bedrövad i ditt hjärta när du ger till honom, eftersom Herren din Gud på grund av detta ord kommer att välsigna dig i alla dina gärningar och i allt vad du företar dig. Ty den behövande

skall inte upphöra från ditt land, därför befaller jag dig att göra detta, sägande: du skall öppna dina händer till din broder, den fattige och den behövande som är i ditt land.

Om din hebreiske broder eller hebreiska syster säljs till dig, skall han tjäna dig i sex år, och det sjunde året skall du låta honom gå fri. När du sänder bort honom fri från dig, ska du inte sända bort honom tom. Du skall ge honom provision från dina får och från din säd och från ditt vin, såsom Herren din Gud har välsignat dig, skall du ge till honom.

Och du ska komma ihåg att du var tjänare i Egyptens land, och Herren din Gud friköpte dig därifrån. Därför befaller jag dig att göra detta ord. Om han men säger till dig: Jag kommer inte att gå ut från dig, eftersom han har älskat dig och ditt hus, eftersom det är gott för honom hos dig. Och du skall ta sylen och genomborrar hans öra mot dörren, och han kommer att vara din tjänare för evigt, och med din tjänstekvinna skall du göra likaså. Det ska inte vara hårt för dig när de skickas bort fria från dig, därför att han tjänade dig sex år för den årliga lönen av en anställd arbetare, och Herren din Gud kommer att välsigna dig i allt som du gör.

Varje förstfödd som föds bland dina oxar och bland dina får, de hanliga skall du helga åt Herren din Gud, du skall inte arbeta med din förstfödda kalv, och du skall inte klippa de förstfödda av dina får. Inför Herren skall du äta det år från år på den plats som Herren din Gud väljer, du och ditt hus. Om det finns en lyte i det, halt eller blind, en ond lyte, skall du inte offra det till Herren din Gud.

I dina städer skall du äta det, den orene bland dig och den rene likaledes skall äta det som gasell eller hjort. Utom blod skall ni inte äta, på jorden skall ni utgjuta det som vatten.

16

Bevaka de ungas månad och håll påsk åt Herren din Gud, eftersom du under de ungas månad gick ut från Egypten om natten. Och du ska offra påsken åt Herren din Gud, får och oxar, på den plats som Herren din Gud väljer för att låta sitt namn bli åkallat där. Inte skall du äta surdeg på det, sju dagar skall du äta osyrat bröd på det, bedrövelsens bröd, därför att i hast gick ni ut från Egypten, så att ni minns dagen för er utgång från Egyptens land alla dagar i ert liv. Ingen syra ska ses hos dig inom alla dina gränser i sju dagar, och inget av köttet som du offrar på kvällen den första dagen ska ligga kvar till morgonen. Du kommer inte att kunna offra påsken i någon av dina städer som Herren din Gud ger till dig men eller in i den plats som Herren din Gud skulle välja, att hans namn skall bli kallat där, skall du offra påsken på kvällen mot solens nedgång, vid den tid då du gick ut från Egypten. Och du ska koka och steka och äta på den plats som Herren din Gud väljer, och du ska vända tillbaka på morgonen och komma till dina hus. I sex dagar skall du äta osyrat bröd, och på den sjunde dagen är en avslutande högtid för Herren din Gud; du skall inte göra något arbete på denna, utom det som skall göras för själen.

Sju veckor ska du räkna för dig själv, från det att du börjar skära skörden ska du börja räkna sju veckor. Och du skall hålla veckofest för Herren din Gud, såsom din hand förmår, så mycket som Herren din Gud ger dig.

Och du skall glädjas inför Herren din Gud, du och din son och din dotter, din tjänare och din tjänarinna och leviten och främlingen och den faderlöse och änkan som är bland er, på den plats som Herren din Gud skall välja för att låta sitt namn bli åkallat där.

Och du ska komma ihåg att du blev tjänare i Egyptens land, och du ska hålla och göra dessa bud. Fest av tält skall du göra för dig själv i sju dagar, när du samlar från din tröskplats och från din vinpress. Och du ska glädjas vid din högtid, du och din son och din dotter, din tjänare och din tjänarinna, och leviten och främlingen och den faderlöse och änkan som bor i dina städer. Sju dagar skall du fira högtid åt Herren din Gud på den plats som Herren din Gud må välja åt honom, om Herren din Gud välsignar dig i all din avkastning och i allt dina händers verk, och du skall vara glad.

Tre gånger om året skall varje man bland er visa sig inför Herren din Gud på den plats som Herren utväljer, vid de osyrade brödets högtid, och vid veckornas högtid, och vid lövhyddehornas högtid; du skall inte visa dig inför Herren din Gud tomhänt. Var och en enligt sina händers kraft, enligt den välsignelse som Herren din Gud gav dig.

Domare och tjänstemän ska du tillsätta för dig själv i dina städer, vilka Herren din Gud ger till dig enligt stammarna, och de ska döma folket med rättfärdig dom. De vänder inte bort domen, inte heller tar de emot gåvor, för gåvorna förblindar de visas ögon och tar bort de rättfärdigas ord. Rättvist ska du förfölja det rättfärdiga, så att ni må leva, och efter att ha inträtt ärva det land som Herren din Gud ger dig.

Du skall inte plantera för dig själv någon lund, inget träd bredvid din Guds altare skall du göra för dig själv. Du ska inte sätta upp en pelare åt dig själv, som Herren din Gud hatade.

17

Du skall inte offra till Herren din Gud kalv eller får som har något lyte, något ont fel, eftersom det är en styggelse för Herren din Gud.

Om men och fanns i en av dina städer, vilka Herren din Gud ger till dig, en man eller kvinna som kommer att göra det onda inför Herren din Gud, genom att överträda hans förbund, och efter att ha kommit må de tjäna andra gudar och tillbe dem, solen eller månen eller allt av himlens värld, vilket inte befalldes dig och det rapporteras till dig och du undersöker mycket noggrant, och se, det har verkligen hänt, denna styggelse har skett i Israel Och du ska föra ut den mannen eller den kvinnan, och ni ska stena dem med stenar, och de ska dö. På två vittnens eller på tre vittnens utsaga skall den som skall dö dö; han skall inte dö på en enda vittnes utsaga. Och vittnenas hand skall vara på honom först för att döda honom, och folkets hand sist, och du skall utrota det onda från er.

Om men det skulle bli omöjligt för dig att avgöra i dom mellan blod och blod, och mellan dom och dom, och mellan beröring och beröring, och mellan tvist och tvist, domens ord i era städer, så skall du resa dig och gå upp till den plats som Herren din Gud skall välja där, Och du skall gå till prästerna leviterna, och till den domare som är i de dagarna, och de skall söka upp och förkunna för dig domen. Och du skall göra enligt den sak som de rapporterar till dig från den plats som Herren din Gud skall välja,

och du skall noga iaktta att göra allt som föreskrivs för dig. Enligt den lag och enligt den dom som de säger till dig, skall du göra; du skall inte vika åt sidan från det ord som de rapporterar till dig, vare sig åt höger eller åt vänster.

Och den man som handlar i arrogans, så att han inte lyder prästen som står och tjänar vid Herrens, din Guds, namn, eller domaren som är där i de dagarna, den mannen ska dö, och du ska utrota det onda från Israel. Och allt folket som har hört detta kommer att frukta och inte längre handla ogudaktigt.

Om men du går in i det land som Herren din Gud ger till dig, och du ärver det, och du bor i det, och du säger: Jag skall sätta en härskare över mig själv, såsom också de övriga folken runt omkring mig, Du skall utnämna över dig själv en härskare, vilken Herren din Gud skall välja, från dina bröder skall du utnämna över dig själv en härskare. Du skall inte kunna upprätta över dig själv en främmande man, eftersom han inte är din broder. Därför att han inte skall föröka hästar för sig själv, och inte heller vända folket tillbaka till Egypten, så att han inte må föröka hästar för sig, men Herren sade: Ni skall inte längre vända tillbaka på denna väg. Och han skall inte skaffa sig många hustrur, så att inte hans hjärta vänds bort, och silver och guld skall han inte skaffa sig i överflöd.

Och när han sitter på sin tron, ska han skriva åt sig denna lag i en bok från de levitiska prästerna, Och den ska vara med honom, och han ska läsa i den alla dagar i sitt liv, så att han må lära sig att frukta Herren din Gud, och att hålla alla dessa bud, och att göra dessa förordningar, så att inte hans hjärta upphöjs över hans bröder, så att han inte överträder buden vare sig till höger eller till

Det kommer inte att finnas någon del eller lott för prästerna, leviterna, hela Levi stam, tillsammans med Israel. Herrens offer är deras lott, dem ska de äta. Men de ska inte ha någon lott bland sina bröder, Herren själv är hans lott, såsom han sade till honom. Och detta är domen för prästerna från folket, från dem som offrar offren, vare sig kalv eller får: du skall ge armen till prästen och kinderna och magen. Och förstfrukterna av din säd, och av ditt vin, och av din olja, och förstfruktarna av klippningarna från dina får skall du ge till honom. Att honom utvalde Herren från alla dina stammar, att stå inför Herren Guden, att tjäna och att välsigna i hans namn, han och hans söner bland Israels söner.

Om men leviten ankommer från en av städerna bland alla Israels söner, där han själv bor som främling, enligt vad hans själ begär, till den plats som han skulle välja, han skall tjänstgöra i Herrens, hans Guds, namn, precis som alla hans bröder leviterna som står där inför Herren, din Gud. En delad portion ska han äta, utom det som kommer från försäljningen enligt familjen. Om du går in i det land som Herren din Gud ger dig, skall du inte lära dig att göra enligt dessa folks styggelser.

Det skall inte finnas hos dig någon som renar sin son och sin dotter genom eld, som spår spådomar, som tyder tecken och som tyder fåglar, med trolldom. sjungande besvärjelser, andeman, och spåman som rådfrågar de döda. Ty det är en styggelse för Herren din Gud, var och en som gör dessa ting, för på grund av dessa styggelser skall Herren förgöra dem från ditt ansikte. Perfekt ska du vara inför Herren din Gud. Dessa folk som du fördriver lyssnar till omen och spådomar, men åt dig har Herren din Gud inte gett så.

En profet från dina bröder, som mig, skall Herren din Gud resa upp åt dig; honom skall ni höra. Enligt allt vad du bad från Herren din Gud i Horeb på församlingens dag, sägande: Vi skall inte längre höra Herrens, vår Guds röst, och denna stora eld skall vi inte se mer, så att vi inte må dö. Och Herren sade till mig: Riktigt är allt vad de talade till dig. En profet ska jag resa upp åt dem från deras bröder, precis som dig, och jag ska ge orden i hans mun, och han ska tala till dem enligt allt som jag befaller honom. Och den människa som inte hör allt som profeten talar i mitt namn, jag ska straffa honom. Utom den profet som ogudaktigt skulle tala i mitt namn ett ord som jag inte befallde att tala, och som skulle tala i andra gudars namn, skall den profeten dö. Om men du säger i ditt hjärta, hur ska vi veta det ordet som Herren inte talade? Allt som profeten talar i Herrens namn, och det inte blir, och det inte händer, detta är det ord som Herren inte talade, i ogudaktighet talade den profeten, ni skall inte frukta honom.

19

Om Herren din Gud förstör de folk som Guden ger dig landet, och ni ärver dem och bor i deras städer och i deras hus, Tre städer skall du avskilja för dig själv i mitten av ditt land, vilket Herren din Gud ger till dig. Sikta ut vägen för dig och dela ditt lands gränser i tre delar, vilket Herren din Gud fördelar åt dig, och det skall vara en tillflykt för varje dråpare. Detta ska vara befallningen om mördaren som skulle fly dit och leva: den som skulle slå sin granne utan att veta det, och denne inte hatade honom före igår och förrgår. Och om någon går in med sin granne in i skogen för att samla ved, och hans hand halkar med yxan när han hugger veden, och järnet faller av från träet och träffar grannen, och han dör, denne skall fly till en av dessa städer, och han skall leva. Så att blodshämnaren inte förföljer mördaren, eftersom hjärtat har

blivit upphettat, och hinner ifatt honom om vägen är längre, och slår hans själ, och denne inte har dödsdom, eftersom han inte hatade honom före gårdagen eller före den tredje dagen. Därför befaller jag dig detta ord och säger: tre städer skall du avskilja för dig själv.

Om men Herren din Gud utvidgar dina gränser, på det sätt han svor åt dina fäder, och Herren ger dig allt det land som han sade att ge åt dina fäder, Om du hör att göra alla dessa bud, vilka jag befaller dig idag, att älska Herren din Gud, att vandra på alla hans vägar alla dagar, skall du lägga till för dig själv ytterligare tre städer till dessa tre. Och oskyldigt blod skall inte utgjutas i det land som Herren din Gud ger dig till arvedel, och du skall inte vara skyldig till blod.

Om det men blir bland dig en man som hatar grannen, och ligger i bakhåll för honom, och reser sig upp emot honom, och slår hans själ, och han dör, och flyr in i en av dessa städer, Och äldsterådet i hans stad skall sända bud, och de skall hämta honom därifrån, och de skall överlämna honom i händerna på blodshämnarna, och han skall dö. Ditt öga ska inte spara honom, och du ska rena det oskyldiga blodet från Israel, och det ska gå väl för dig.

Inte ska du flytta din grannes gränser, vilka dina fäder satte i den arvedel som du har ärvt i det land, vilket Herren din Gud ger dig till arvedel. Ett vittne skall inte förbli för att vittna mot en människa enligt all orättfärdighet och enligt varje synd och enligt all synd som han syndar; på mun av två vittnen och på mun av tre vittnen skall varje ord stå. Om ett orättvist vittne står fram mot en man och anklagar honom för ogudaktighet, Och de två människorna som har tvisten mellan sig skall stå inför Herren och

inför prästerna och inför de domare som finns i de dagarna, Och domarna ska undersöka noggrant, och se, ett orättfärdigt vittne har vittnat orättfärdigt och stått emot sin broder, Och ni ska göra mot honom på samma sätt som han ondskefullt försökte göra mot sin broder, och ni ska avlägsna det onda från er själva. Och de återstående som har hört detta kommer att frukta, och de skall inte längre göra enligt detta onda ord bland er. Ditt öga ska inte skona honom, själ i stället för själ, öga i stället för öga, tand i stället för tand, hand i stället för hand, fot i stället för fot.

20

Om men du går ut i krig mot dina fiender, och du ser häst och ryttare och folk som är fler än du, skall du inte frukta dem, eftersom Herren din Gud är med dig, han som förde upp dig från Egyptens land. Och det ska ske att när du närmar dig kriget, ska prästen träda fram och tala till folket, Och han skall säga till dem: Lyssna Israel, ni går idag ut i krig mot era fiender, låt inte era hjärtan bli svaga, frukta inte, bli inte heller krossade, vänd inte heller bort från deras ansikte. Ty Herren er Gud, som går framför er, skall strida tillsammans med er mot era fiender för att rädda er.

Och de skrivlärda ska tala till folket och säga: Vem är den man som har byggt ett nytt hus och inte har invigt det? Låt honom gå och vända tillbaka till sitt hus, så att han inte dör i kriget och en annan man inviger det. Och vem är den man som har planterat en vingård och inte har glatt sig åt den? Låt honom gå och vända tillbaka till sitt hus, så att han inte dör i kriget och en annan man glädjer sig åt den. Och vem är den man som har trolovats med en kvinna och inte tagit henne? Låt honom gå och vända tillbaka till sitt hus, så att han inte dör i kriget och en annan man tar henne.

Och skrivarna ska fortsätta att tala till folket, och de ska säga: Vem är den människa som fruktar och är feg till hjärtat? Låt honom gå och vända tillbaka till sitt hus, så att han inte gör sin broders hjärta fegt, precis som hans eget. Och det skall ske när de skriftlärda upphör att tala till folket, och de skall förordna härens befälhavare som ledare för folket.

Om du närmar dig en stad för att föra krig mot dem, skall du kalla ut dem med fred. Om de svarar dig fredligt och öppnar för dig, skall allt folket som finns där vara dig skattskyldiga och dina undersåtar. Om de inte lyder dig och för krig mot dig, ska du belägra den, Tills Herren din Gud överlämnar den till dig i dina händer, och du skall slå alla män däri med svärd, Utom kvinnorna och bagaget, och all boskap, och allt som finns i staden, och all utrustning skall du plundra för dig själv, och du skall äta allt byte från dina fiender, som Herren din Gud ger dig. Sålunda skall du göra med alla de städer som är mycket avlägsna från dig, icke med dessa folks städer, av vilka Herren din Gud ger till dig att ärva deras land. Ni skall inte bevara något levande som andas, Men ni skall förbanna dem med en förbannelse: hettiten och amoriten och kananiten och perisiten och hiviten och jebusiten och girgasiten, på det sätt som Herren din Gud befallde dig, så att de inte må lära er att göra alla deras styggelser, så många som de gjorde åt sina gudar, och ni kommer att synda inför Herren er Gud.

Om du belägrar en stad i flera dagar för att erövra den, skall du inte förstöra dess träd genom att lägga järn på dem, utan du skall äta från dem, men du skall inte hugga ner dem, för är inte trädet på fältet en människa, att det skulle gå in från ditt ansikte till palisaden? Men träd som du vet att inte är fruktbärande, detta

skall du förstöra och hugga ner, och du skall bygga belägringsverk mot den stad som för krig mot dig, tills den överlämnas.

21

Om en sårad man blir funnen i det land som Herren din Gud ger dig att ärva, fallen på slätten, och de inte vet vem som har slagit honom, Din äldsteråd och dina domare skall gå ut, och de skall mäta till de städer som ligger runt omkring den slagne mannen, Och den stad som ligger närmast den sårade mannen, och äldsterådet i den staden ska ta en kviga från boskapen, som inte har arbetats med, och som inte har dragit ok, Och äldsterådet i den staden ska föra ner kvigan till en grov ravin, som varken har bearbetats eller blivit besådd, och de ska bryta nacken av kvigan i ravinen. Och prästerna leviterna ska komma, eftersom Herren Gud valde dem att stå inför honom och att välsigna i hans namn, och enligt deras mun ska all tvist och all beröring avgöras. Och hela rådet av äldste i den staden, de som närmar sig den sårade mannen, skall tvätta händerna över huvudet på kvigan vars nacke blivit bruten i dalen, Och de kommer att svara och säga: Våra händer har inte utgjutit detta blod, och våra ögon har inte sett. Var nådig mot ditt folk Israel, som du friköpte, Herre, så att oskyldigt blod inte kommer att finnas i ditt folk Israel, och blodet ska försonas för dem. Men du ska ta bort det oskyldiga blodet från er själva, om du gör det goda och det behagliga inför Herren din Gud.

Om du men har gått ut i krig mot dina fiender, och Herren din Gud ger dem i dina händer, och du plundrar deras byte, och du ser i bytet en vacker kvinna till utseendet, och du åstundar henne, och du tar henne till hustru åt dig själv, och du för henne in i ditt hus, och du skall raka hennes huvud, och du skall klippa

hennes naglar, Och du ska ta bort fångenskapens kläder från henne, och hon ska sitta i ditt hus, och hon ska gråta över fadern och modern en månads dagar, och efter detta ska du gå in till henne och bo med henne, och hon ska vara din hustru.

Och det skall vara så att om du inte vill ha henne, skall du sända bort henne fri, och hon skall inte säljas för silver, du skall inte behandla henne som värdelös, eftersom du ödmjukade henne.

Om en man får två hustrur, en av dem älskad och en av dem hatad, och både den älskade och den hatade föder barn åt honom, och den förstfödde sonen blir den hatades, Och det skall vara så, att den dag han tilldelar sina söner hans ägodelar som arv, kommer han inte att kunna ge förstfödslorätten åt sonen till den älskade genom att förbigå sonen till den hatade, den förstfödde, Men han skall erkänna den förstfödde sonen av den hatade genom att ge honom dubbelt av allt som finns hos honom, eftersom denne är början av hans barn, och till denne tillhör förstfödslorätten. Om någon har en son som är ohörsam och upprorisk, som inte lyder faderns röst och moderns röst, och de tuktar honom, men han inte lyssnar på dem, Och hans fader och hans moder skall gripa honom och föra ut honom till äldsterådet i hans stad och till portarna av platsen, Och de kommer att säga till männen i deras stad: Denna vår son är olydig och uppvigglar, han lyssnar inte på vår röst, han är falskmyntare och supdrinkare. Och männen i hans stad ska stena honom med stenar, och han ska dö, och du ska avlägsna det onda från er, och de återstående som hör detta ska frukta.

Om det men blir synd hos någon, dödsdom, och han dör, och ni skall hänga honom på ett träd, Hans kropp skall inte sova på trädet, utan ni skall begrava den med begravning på den dagen,

eftersom var och en som hänger på träd är förbannad av Gud, och ni skall inte orena landet som Herren din Gud ger dig till arv.

22

Om du ser din broders kalv eller hans får gå vilse på vägen, skall du inte förbise dem, utan du skall föra dem tillbaka till din broder och ge tillbaka dem till honom. Om men din broder inte närmar sig dig, och inte heller du vet vem han är, skall du ta det in i ditt hus, och det skall vara hos dig tills din broder söker det, och du skall återlämna det till honom. Således skall du göra med hans åsna, och således skall du göra med hans kläde, och således skall du göra med allt som din broder förlorat, vad som än må ha gått förlorat från honom och du finner; du får inte förbise det. Du ska inte se din broders åsna eller hans kalv fallna på vägen och förbise dem, utan du ska resa upp dem tillsammans med honom.

Det ska inte finnas en mans redskap på en kvinna, och inte heller ska en man ikläda sig en kvinnas dräkt, eftersom var och en som gör dessa saker är en styggelse för Herren din Gud. Om du möter ett fågelbo framför dig på vägen eller i något träd, eller på marken, med ungar eller ägg, och modern ruvar på ungarna eller på äggen, skall du inte ta modern tillsammans med barnen. Med utsändande skall du sända bort modern, men barnen skall du ta för dig själv, så att det blir väl för dig och du blir långlivad.

Om du bygger ett nytt hus, ska du göra ett räcke till ditt tak, så att du inte orsakar mord i ditt hus, om någon faller från det. Du skall inte så olika slag i din vingård, så att inte avkastningen och säden som du sår må bli helgad tillsammans med avkastningen av din vingård. Du ska inte plöja med kalv och åsna tillsammans. Du skall inte bära förfalskat tyg, ull och lin tillsammans. Tvinnade

tofsar skall du göra för dig själv på de fyra hörnen av dina kläder, vilka du kläder dig i.

Om någon tar en hustru och bor tillsammans med henne och sedan hatar henne och han lägger förevändningar mot henne, och för ner hennes namn med ont tal, och säger: Denna hustru har jag tagit, och när jag närmade mig henne fann jag inte hennes oskuld, Och fadern och modern till flickan skall ta med sig bevisen på flickans oskuld till de äldste vid porten. Och fadern till flickan kommer att säga till äldsterådet: Denna min dotter har jag givit till denna man som hustru, och han har hatat henne Nu lägger denne förevändande ord på henne och säger: Jag har inte funnit din dotters oskuld, och dessa är min dotters oskuldsbevis. Och de skall breda ut klädesplagget framför stadens äldsteråd. Och äldsterådet i den staden kommer att ta den mannen, och de kommer att undervisa honom, Och de ska böta honom hundra siklar, och de ska ge dem till den unga kvinnans fader, eftersom han förde ut ett ont namn på en israelitisk jungfru, och hon ska vara hans hustru, han ska inte kunna skicka bort henne under all tid.

Om men detta ord i sanning blir sant, och oskuld inte blev funnen hos den unga kvinnan, Och de ska föra ut den unga kvinnan till dörrarna av hennes faders hus, och de ska stena henne med stenar, och hon ska dö, eftersom hon gjorde dårskap bland Israels söner genom att orera i hennes faders hus, och du ska avlägsna det onda från er.

Om en man blir funnen sovande med en kvinna som är gift med en man, skall ni döda båda, mannen som sover med kvinnan, och kvinnan, och du skall utrota det onda från Israel. Om det blir en jungfru flicka trolovad till en man, och en man havande funnit henne i staden ligger med henne, Ni ska föra ut dem båda till

deras stads port, och de ska stenas med stenar och dö, den unga kvinnan därför att hon inte ropade i staden, och mannen därför att han förödmjukade grannens hustru, och du ska utrota det onda från er. Om men en man i slätten finner den bortlovade flickan, och han tvingar henne och ligger med henne, skall ni döda endast den som ligger med henne. Och för den unga kvinnan finns det inte synd som förtjänar döden, som om någon man skulle resa sig upp mot sin nästa och mörda hans själ, således är denna sak. Därför att han fann henne i fältet, ropade den trolovade unga kvinnan, och det fanns ingen som kunde hjälpa henne.

Om någon finner en flicka som är jungfru och som inte har blivit trolovad, och tvingar henne och ligger med henne, och de blir funna, Mannen som har legat med henne skall ge den unga kvinnans fader femtio silverdidrakmer, och hon skall vara hans hustru, eftersom han förödmjukade henne, han skall inte kunna skicka bort henne under hela sin livstid.

23

En man ska inte ta sin faders hustru, och han ska inte avslöja sin faders täcke.

Ingen kastrerad eller avskuren skall inträda i Herrens församling. Ingen som är född av en prostituerad skall inträda i Herrens församling.

Inte ska en ammonit och moabit inträda i Herrens församling, och till tionde generationen ska de inte inträda i Herrens församling, och inte heller in i evigheten. Därför att de inte mötte er med bröd och vatten på vägen, när ni gick ut från Egypten, och därför att de hyrde Balaam, son till Beor, från

Mesopotamien mot dig för att förbanna dig. Och Herren din Gud var inte villig att lyssna till Bileam, och Herren din Gud vände förbannelserna till välsignelse, eftersom Herren din Gud älskade dig. Du ska inte tilltala dem med fredliga och fördelaktiga ord under alla dina dagar in i evigheten. Inte ska du avsky en idumé, därför att han är din broder, inte ska du avsky en egyptier, därför att du blev främling i hans land. Söner, om de föds åt dem, ska i tredje generationen gå in i Herrens församling.

Om du däremot går ut för att slå läger mot dina fiender, skall du hålla dig från allt ont ord. Om det bland dig finns en man som inte kommer att vara ren från sitt nattliga flöde, och han kommer att gå ut utanför lägret, och han kommer inte att gå in i lägret. Och mot kvällen skall han bada sin kropp i vatten, och när solen har gått ner skall han gå in i lägret. Och en plats ska finnas för dig utanför lägret, och du ska gå ut dit. Och en pinne ska du ha på ditt bälte, och det ska vara så att när du sätter dig utanför, så ska du gräva med den, och sedan ska du täcka över din nakenhet, Därför att Herren din Gud vandrar omkring i ditt läger för att befria dig och överlämna din fiende framför ditt ansikte, skall ditt läger vara heligt, och ingen oanständig sak skall ses hos dig, så att han inte vänder sig bort från dig.

Du ska inte utlämna barnet till hans herre, som har blivit tilldelad dig från hans herre. Med dig ska han bo, bland er ska han bo där det behagar honom, du ska inte betunga honom. Det ska inte finnas någon prostituerad bland Israels döttrar, och det ska inte finnas någon som prostituerar sig bland Israels söner, det ska inte finnas någon som initierar bland Israels döttrar, och det ska inte finnas någon som är initierad bland Israels söner. Du skall inte föra in betalning från en prostituerad, inte heller utbyte från

en hund, i Herrens, din Guds, hus för någon löfte, därför att det är en styggelse för Herren, din Gud, både det ena och det andra.

Du ska inte låna ut på ränta till din broder: ränta av silver och ränta av mat och ränta av varje sak som du lånar ut. Till den främmande skall du ta ränta, men till din broder skall du inte ta ränta, så att Herren din Gud må välsigna dig i alla dina gärningar på den jord som du går in i för att ärva den.

Om men du lovar ett löfte åt Herren din Gud, skall du inte dröja att infria det, eftersom Herren din Gud söker ut det från dig, och det kommer att vara synd hos dig. Om du men inte vill be, är det inte synd i dig. Det som utgår genom dina läppar skall du hålla, och du skall göra på det sätt du lovade Herren din Gud en gåva, som du talade med din mun.

Om du går in i din grannes skörd och samlar ax i dina händer, så skall du inte lägga lie på din grannes skörd. Om du går in i din grannes vingård, ska du äta druvor så mycket som din själ kan bli mättad, men i kärl ska du inte lägga några.

24

Om någon tar en hustru och lever med henne, och det sker att hon inte finner ynnest inför honom, därför att han fann hos henne en osmaklig sak, och han skriver åt henne ett skilsmässobrev och ger det i hennes händer och sänder bort henne från sitt hus och efter att ha gått bort blir hon en annan mans hustru, och den siste mannen hatar henne, och skriver henne en skilsmässobok, och ger den i hennes händer, och sänder bort henne från sitt hus, och den siste mannen dör, som tog henne till hustru, Den förste mannen som sände bort henne kommer inte att kunna, efter att ha

återvänt, ta henne åt sig själv som hustru, efter det att hon blivit orenad, därför att det är en styggelse inför Herren din Gud, och ni skall inte orena det land som Herren din Gud ger er till arvedel.

Om någon nyligen tar en hustru, ska han inte dra ut i krig, och ingenting ska åläggas honom. Han ska vara fri i sitt hus ett år och glädja sin hustru som han tagit.

Du ska inte ta kvarnsten som pant, inte heller överkvarnsten, därför att den som gör det tar själen som pant. Om men en man ertappas stjälande en själ från sina bröder av Israels söner, och har förtryckt honom och säljer honom, skall den tjuven dö, och du skall avlägsna det onda från er. Akta dig själv vid beröring av spetälska, du skall mycket noga handla enligt hela den lag som prästerna, leviterna, må förkunna för er, på det sätt jag befallde er; vakta att göra detta. Kom ihåg vad Herren din Gud gjorde med Miriam på vägen, när ni gick ut från Egypten.

Om det finns en skuld hos din granne, vilken skuld som helst, skall du inte gå in i hans hus för att ta hans pant. Utanför ska du stå, och den man som du har lånat till ska bära ut panten till dig. Om mannen blir fattig, skall du inte ligga i hans pant. Genom återbetalning skall du återlämna hans pant vid solnedgången, och han kommer att sova i sin mantel, och han kommer att välsigna dig, och det kommer att vara barmhärtighet för dig inför Herren din Gud. Du ska inte göra orätt mot lönen för den fattige och behövande bland dina bröder, eller bland främlingarna i dina städer. Samma dag ska du ge tillbaka hans lön, solen får inte gå ner över honom, eftersom han är fattig, och i den har han sitt hopp, och han kommer att ropa ut mot Herren angående dig, och det kommer att vara synd hos dig. Fäder ska inte dö för sina barns skull, och söner ska inte dö för sina fäders skull, var och en ska dö

för sin egen synd. Du ska inte vränga domen för främlingen och den föräldralöse och änkan Du skall inte ta en änkas plagg som pant, och du skall minnas att du var tjänare i Egyptens land, och Herren din Gud friköpte dig därifrån. Därför befaller jag dig att göra detta.

Om du skördar skörd på ditt fält och glömmer en kärve på ditt fält, skall du inte återvända för att ta den, till främlingen och till den föräldralösa och till änkan skall den vara, så att Herren din Gud må välsigna dig i alla dina händers gärningar. Om du skördar oliver, ska du inte vända tillbaka för att samla det som finns kvar efter dig, det ska tillhöra främlingen och den föräldralöse och änkan, och du ska minnas att du var tjänare i Egyptens land, därför befaller jag dig att göra detta. Om du skördar din vingård, ska du inte plocka den igen efter dig; det ska tillhöra främlingen, den faderlöse och änkan. Och du ska komma ihåg att du var tjänare i Egyptens land, därför befaller jag dig att göra detta.

25

Om det uppstår en tvist mellan människor, och de kommer inför rätta, och de dömer, och de rättfärdigar den rättfärdige, och de fördömer den ogudaktige, Och det skall ske, om den ogudaktige är värdig slag, skall du låta lägga ner honom inför domarna, och de skall gissla honom inför dem enligt hans ogudaktighet. Och i antal fyrtio ska de gissla honom, de ska inte lägga till. Men om du lägger till att gissla fler slag än dessa, ska din broder vanäras inför dig. Inte ska du munkavla en oxe som tröskar.

Om bröder bor tillsammans och en av dem dör, men avkomma inte fanns hos honom, skall inte den dödes hustru giftas bort med en utomstående man. Hennes mans broder skall gå in

till henne och ta henne till sig som hustru och bo tillsammans med henne. Och det barn som hon föder ska upprättas i den avlidnes namn, och hans namn ska inte utplånas från Israel.

Om mannen inte önskar ta sin broders hustru, så skall kvinnan gå upp till porten, till äldsterådet, och säga: Min mans broder vill inte upprätta sin broders namn i Israel, min mans broder var inte villig. Och stadens äldsteråd ska kalla honom, och de ska tala till honom, och när han står där ska han säga: Jag önskar inte ta henne. Och när hans broders hustru har närmat sig framför de äldstes råd, skall hon ta av hans ena sandal från hans fot och spotta i hans ansikte, och hon skall svara och säga: Så skall man göra med den man som inte vill bygga sin broders hus i Israel. Och hans namn ska i Israel kallas: den losses sandals hus.

Om men människor slåss på samma ställe, en man med sin broder, och hustrun till en av dem kommer för att befria sin man från handen på den som slår honom, och hon sträcker ut sin hand och griper tag i hans testiklar, Du skall hugga av handen, ditt öga skall inte skona den.

Det ska inte finnas i din påse olika vikter, stora eller små. Det skall inte finnas i ditt hus två olika mått, ett stort eller ett litet. Vikten ska vara sann och rättvis för dig, och måttet ska vara sant och rättvist för dig, så att du blir långlivad på den jorden som Herren din Gud ger dig till arvedel. Att en styggelse för Herren din Gud är var och en som gör dessa saker, var och en som gör orätt.

Kom ihåg allt som Amalek gjorde mot dig på vägen, när du gick ut från Egyptens land, hur han stod emot dig på vägen och slog av din eftertrupp, de trötta efter dig, medan du var hungrig och trött, och han fruktade inte Gud. Och det kommer att ske när

Herren din Gud ger dig vila från alla dina fiender runt omkring dig i det land som Herren din Gud ger dig att ärva, då skall du utplåna Amaleks namn från det som är under himlen, och du skall inte glömma.

26

Och det ska ske, om du går in i det land som Herren din Gud ger dig att ärva, och du tar det i besittning och bor där, Och du skall ta av förstlingarna av frukterna från din jord, som Herren din Gud ger dig, och du skall lägga dem i en korg, och du skall gå till den plats som Herren din Gud skall välja för att låta sitt namn bli åkallat där. Och du skall gå till prästen som skall vara i de dagarna, och du skall säga till honom: Jag förkunnar idag för Herren min Gud, att jag har kommit in i det land som Herren svor åt våra fäder att ge oss. Och prästen skall ta korgen från dina händer och skall placera den framför Herrens, din Guds, altare. Och svarande skall han säga inför Herren din Gud: Syrien övergav min fader, och han gick ner till Egypten och vistades där i litet antal, och blev där till ett stort folk och en stor mängd. Och egyptierna misshandlade oss och förödmjukade oss, och de lade hårt arbete på oss, Och vi ropade till Herren vår Gud, och Herren hörde vår röst, och såg vår förnedring, och vår möda, och vårt betryck. Och Herren ledde ut oss från Egypten, han själv i sin stora styrka, och med mäktig hand, och med upplyft arm, och med stora syner, och med tecken, och med under. Och han förde in oss till denna plats, och han gav oss detta land, ett land som flyter av mjölk och honung. Och nu, se, jag har fört fram förstfrukten av avkastningen från den jord som du gav mig, Herre, ett land som flyter av mjölk och honung, och du skall lämna det framför Herren din Gud, och du skall tillbe framför Herren din Gud, Och du skall

glädjas över alla de goda ting som Herren din Gud gav dig, och ditt hus, och leviten, och främlingen som är hos dig.

Om men du fullbordar att tiondelavgifta varje tiondedel av din avkastning i det tredje året, kommer du att ge den andra tiondedelen åt leviten och åt främlingen och åt den faderlöse och åt änkan, och de kommer att äta i dina städer och glädjas.

Och du skall säga inför Herren din Gud: Jag har avlägsnat det heliga ur mitt hus, och jag gav det åt leviten och åt främlingen och åt den faderlöse och åt änkan, enligt alla de bud som du befallde mig. Jag har inte överträtt ditt bud, och jag har inte glömt. Och jag åt inte av dem i min smärta, jag tog inte frukt av dem till något orent, jag gav inte av dem till den döde, jag lydde Herrens vår Guds röst, jag gjorde såsom du befallde mig. Skåda ner från ditt heliga hus från himlen, och välsigna ditt folk Israel, och det land som du gav till dem, såsom du svor till våra fäder, att ge oss ett land som flyter av mjölk och honung.

I denna dag befallde Herren din Gud dig att göra alla dessa stadgar och domar, och ni skall hålla och ni skall göra dem av hela ert hjärta och av hela er själ. Den Gud du har valt idag att vara din Gud, och att gå i alla hans vägar, och att hålla stadgarna och domarna, och att lyda hans röst. Och Herren valde dig idag att bli hans egendomsfolk, såsom han sade, för att bevara hans bud, och att du ska vara över alla nationer, såsom han gjorde dig namnkunnig och till berömmelse och ära, att du ska vara ett heligt folk åt Herren din Gud, såsom han talade.

27

Och Moses och Israels äldsteråd befallde och sade: Bevara alla dessa bud, så många som jag befaller er idag. Och det skall ske den dag du går över Jordan in i det land som Herren din Gud ger dig, att du skall resa åt dig stora stenar och bestryka dem med kalk. Och du skall skriva på dessa stenar alla orden av denna lag, när ni korsar över Jordan, när ni går in i det land som Herren, dina fäders Gud, ger till dig, ett land som flyter av mjölk och honung, på det sätt som Herren, dina fäders Gud, sade till dig. Och det skall ske att när ni korsar Jordan, skall ni resa dessa stenar som jag befaller dig idag, på berget Gaibal, och du skall putsa dem med puts. Och du ska bygga där ett altare åt Herren din Gud, ett altare av stenar, du ska inte lägga järn på det, Med hela stenar skall du bygga ett altare åt Herren din Gud, och du skall offra brännoffer på det åt Herren din Gud. Och du skall offra där frälsningsoffer, och du skall äta och bli mättad och glädjas inför Herren, din Gud. Och du skall skriva på stenarna hela denna lag mycket tydligt.

Och Moses och prästerna, leviterna, talade till hela Israel och sade: Var tyst och hör, Israel! På denna dag har du blivit ett folk åt Herren, din Gud, och du lyssnar till Herrens, din Guds, röst och följer alla hans bud och förordningar som jag befaller dig idag.

Och Moses befallde folket på den dagen och sade, Dessa skall stå för att välsigna folket på berget Garizim efter att ha korsat Jordan: Simeon, Levi, Juda, Isaskar, Josef och Benjamin. Och dessa skall stå vid förbannelsen på berget Gaibal: Ruben, Gad och Asher, Sebulon, Dan och Naftali.

Och leviterna kommer att svara och säga till hela Israel med hög röst Förbannad är den man som gör en snidad och gjuten bild, en styggelse för Herren, ett verk av hantverkares händer, och

placerar den i hemlighet, och hela folket skall svara och säga: Så ske. Förbannad är den som vanärar sin fader eller sin moder, och allt folket skall säga: Så vare det. Förbannad är den som flyttar sin grannes gränser, och hela folket skall säga: Så vare det. Förbannad är den som leder en blind vilse på vägen, och allt folket skall säga: Så vare det. Förbannad är den som vränger domen för främlingen, den föräldralöse och änkan, och allt folket skall säga: Så ske. Förbannad är den som sover med sin faders kvinna, därför att han har avslöjat sin faders täcke, och allt folket skall säga: Så vare det. Förbannad är den som sover med något djur, och allt folket ska säga: Så vare det. Förbannad är den som sover med sin syster från sin fader eller sin moder. Och allt folket skall säga: Så ske det. Förbannad är den som sover med sin svärdotter, och allt folket skall säga: Så ske. Förbannad är den som sover med sin hustrus syster, och allt folket skall säga: Så ske. Förbannad är den som slår sin nästa med svek, och allt folket ska säga: Så vare det. Förbannad är den som tar gåvor för att slå en själ av oskyldigt blod, och hela folket skall säga: Så vare det. Förbannad är var man som inte förblir vid alla orden i denna lag för att utföra dem, och hela folket skall säga: Amen.

28

Och det skall ske, om du verkligen hör Herrens, din Guds röst, så att du håller och gör alla dessa bud som jag befaller dig idag, då skall Herren, din Gud, sätta dig högt över alla folk på jorden, Och alla dessa välsignelser skall komma över dig och nå dig, om du hör Herrens, din Guds, röst, Välsignad är du i staden, och välsignad är du på fältet. Välsignad din livmoders avkomma, och din jords gröda, och dina boskapshjordar, och dina fårflockar. Välsignade är dina förrådshus och dina återstoder. Välsignad är du när du går in, och välsignad är du när du går ut.

Herren din Gud må ge över dina fiender som har motsatt sig dig, krossade inför ditt ansikte. På en väg ska de gå ut mot dig, och på sju vägar ska de fly från ditt ansikte. Herren skall sända välsignelsen över dig i dina förrådskammare, och över allt vad du lägger din hand vid, i det land som Herren din Gud ger dig. Herren skall uppresa dig åt sig själv som ett heligt folk, på det sätt han svor åt dina fäder, om du hör Herrens din Guds röst och vandrar på alla hans vägar Och alla jordens nationer kommer att se dig, att Herrens namn har blivit kallat över dig, och de kommer att frukta dig. Och Herren din Gud skall föröka dig till goda ting i din livmoders avkomlingar, och i din boskaps avkomlingar, och i din jords avlingar, på din jord som Herren svor åt dina fäder att ge åt dig.

Herren skall öppna för dig sin goda skatt, himlen, för att ge regn till ditt land i rätt tid, för att välsigna alla dina händers verk, och du skall låna ut till många folk, men du skall inte låna. Och du skall härska över många folk, men de skall inte härska över dig. Herren din Gud skall etablera dig till huvud och inte till svans, och du skall då vara ovanför och inte under, om du hör Herrens din Guds röst och bevarar allt som jag befaller dig idag. Du skall inte överträda något av alla de budord som jag befaller dig idag, vare sig till höger eller till vänster, genom att gå efter andra gudar för att tjäna dem.

Och det skall ske, om du inte lyssnar till Herrens, din Guds röst, för att hålla alla hans bud, som jag befaller dig idag, så skall alla dessa förbannelser komma över dig och gripa dig. Förbannad är du i staden, och förbannad är du på fältet. Förbannade dina förråd, och dina återstoder. Förbannade är din livmoders avkomma och din jords avkomma, dina boskapshjordar och dina

fårflockar. Förbannad är du när du går in, och förbannad är du när du går ut.

Herren skall sända över dig bristen och förtäringen och undergången över allt vad du lägger din hand vid, tills han förstör dig, och tills han förgör dig i hast på grund av dina onda gärningar, därför att du övergav mig. Må Herren låta döden klibba fast vid dig, tills han helt förtär dig från det land som du går in i för att ärva det. Herren skall slå dig med svårighet och med feber och med frossa och inflammation och förstöring och med gulsot, och de skall förfölja dig tills de förstör dig. Och himmelen över ditt huvud kommer att vara brons, och jorden under dig järn. Må Herren din Gud ge regnet av din jord som damm, och damm från himlen skall komma ner, tills han förstör dig, och tills han förgör dig i hast. Må Herren ge dig åt nederlag inför dina fiender, på en väg skall du dra ut mot dem, och på sju vägar skall du fly från deras ansikte, och du skall vara en spridning i alla jordens kungariken. Och era döda kommer att bli föda åt himmelens fåglar och jordens vilddjur, och ingen kommer att skrämma bort dem. Herren skall slå dig med egyptiskt sår på sätet, och med vild skabb, och med klåda, så att du inte skall kunna bli botad. Herren skall slå dig med vansinne, och med blindhet, och med sinnesförvirring. Och du kommer att famla vid middagstid, liksom en blind famlar i mörkret, och du kommer inte att lyckas på dina vägar, och du kommer då att vara orättvist behandlad och plundrad alla dagar, och det kommer inte att finnas någon som hjälper.

Du ska ta en hustru, och en annan man ska ha henne, du ska bygga ett hus, och du ska inte bo i det, du ska plantera en vingård, och du ska inte skörda den. Din kalv slaktad framför dig, och du ska inte äta av den, din åsna gripen från dig, och den ska inte

återlämnas till dig, dina får givna till dina fiender, och det kommer inte att finnas någon som hjälper dig. Dina söner och dina döttrar kommer att vara givna till ett annat folk, och dina ögon kommer att se på dem medan de sviktar, din hand kommer inte att förmå något. Skörden av din jord och alla dina arbeten ska en nation äta, som du inte känner, och du ska vara orättvist behandlad och krossad alla dagar. Och du kommer att bli galen genom de syner som dina ögon ser.

Herren skall slå dig med onda sår på knäna och på benen, så att du inte skall kunna bli botad från fotsulan till hjässan.

Herren må leda bort dig och dina härskare, vilka du må utse över dig själv, till ett folk som varken du eller dina fäder känner, och du skall tjäna där andra gudar av trä och sten. Och du kommer att vara där som en gåta och liknelse och berättelse bland alla de folk dit Herren för bort dig.

Mycket säd ska du bära ut på slätten, och lite ska du bära in, eftersom gräshoppan ska uppsluka den. Vingård ska du plantera och arbeta, och vin ska du inte dricka, inte heller ska du glädjas av den, eftersom masken ska förtära den. Olivträd kommer att finnas hos dig inom alla dina gränser, men olja kommer du inte att smörja dig med, eftersom ditt olivträd kommer att rinna bort. Söner och döttrar skall du föda, men de skall inte vara kvar, för de skall gå bort i fångenskap. Alla dina trävaror och din jords avlingar skall rosten förtära. Den främling som är hos dig kommer att stiga allt högre upp, men du kommer att sjunka allt längre ner. Denne kommer att låna åt dig, men du kommer inte att låna åt denne, denne kommer att vara huvud, men du kommer att vara svans.

Och alla dessa förbannelser skall komma över dig, och de skall förfölja dig, och de skall gripa dig, tills han förstör dig, och tills han förgör dig, eftersom du inte lyssnade till Herrens, din Guds, röst för att bevara hans bud och de förordningar som han befallde dig. Och det kommer att finnas tecken i dig och under i din säd till tidens slut, Därför att du inte tjänade Herren din Gud i glädje och med gott hjärta på grund av överflödet av allt.

Och du ska tjäna dina fiender, vilka Herren ska sända över dig, i hunger och i törst och i nakenhet och i brist på allt, och du ska sätta ett järnok på din nacke, tills han förstör dig. Herren kommer att föra över dig ett folk långt bortifrån, från jordens ände, likt en örns anfall, ett folk vars röst du inte kommer att föra. En skamlös nation, som inte kommer att respektera den gamles ansikte och inte visa barmhärtighet mot den unge. Och den skall uppsluka din boskaps avkomma och din jords avkastning, så att den inte lämnar kvar åt dig vare sig säd, vin, olja, dina oxars hjordar eller dina fårs hjordar, tills den förgör dig. Och han ska förstöra dig i dina städer, tills de höga och befästa murarna, som du har litat på, rivs ner i hela ditt land, och han ska plåga dig i dina städer som han gav dig. Och du ska äta avkomman från din buk, köttet av dina söner och dina döttrar, så många som han gav dig, i din nöd och i din bedrövelse, som din fiende bedrövelse dig med.

Den mjuke bland er och den mycket ömtålige kommer att avundas sin broder med sitt öga, och hustrun i sitt sköte, och de kvarvarande barn som skulle lämnas kvar till honom, så att han inte ger åt någon av dem av sina barns kött som han äter, eftersom ingenting blir kvar till honom i din trångmål och i din nöd, som dina fiender plågar dig i alla dina städer.

Och den ömma bland er och den bortskämda kvinnan, vars fot aldrig prövade att gå på jorden på grund av sin bortskämdhet och på grund av sin ömhet, skall missunna med sitt öga sin man som vilar i hennes famn, och sin son och sin dotter, och efterbörden som gått ut genom hennes lår, och barnet som hon föder, kommer hon att uppsluka på grund av bristen på allt i hemlighet i ditt trångmål, och i din bedrövelse, som din fiende kommer att bedrövelse dig i dina städer Om du inte lyssnar till att göra alla orden i denna lag, de som är skrivna i denna bok, att frukta detta ärade och underbara namnet, HERREN din GUD. Och Herren kommer att göra dina plågor underbara, och ditt sädes plågor, stora och underbara plågor, och onda och varaktiga sjukdomar. Och han kommer att vända tillbaka all den onda smärtan från Egypten, som du undvek från deras ansikte, och den kommer att klänga fast vid dig. Och all sjukdom och all plåga som inte är skriven, och all som är skriven i denna lags bok, skall Herren föra över dig, tills han förstör dig. Och ni kommer att lämnas kvar i litet antal, istället för att ni var som himlens stjärnor till antalet, därför att ni inte lyssnade till Herrens, er Guds, röst.

Och det kommer att vara så att på samma sätt som Herren gladde sig över er för att göra er gott och föröka er, så kommer Herren att glädja sig över er för att förstöra er, och ni kommer att tas bort hastigt från det land som ni går in i där för att ärva det. Och Herren din Gud kommer att skingra dig till alla folken, från jordens ena ände till jordens andra ände, och du kommer att tjäna där andra gudar, trän och stenar, vilka varken du eller dina fäder trodde på. Men även i de nationerna kommer du inte att få vila, och det kommer inte heller att finnas någon ståndpunkt för din fots fotspår, och Herren kommer där att ge dig ett annat olydigt hjärta, sviktande ögon och en försmäktande själ. Och ditt liv kommer att hänga framför dina ögon, och du skall frukta dag och

natt, och du kommer inte att tro på ditt liv. På morgonen kommer du säga, hur skulle det kunna bli kväll, och på kvällen kommer du säga, hur skulle det kunna bli morgon, på grund av rädslan i ditt hjärta som du ska frukta, och på grund av synerna för dina ögon som du kommer att se. Och Herren skall vända dig tillbaka till Egypten i skepp, på den väg som jag sade: Du skall inte se den igen, och ni skall säljas där till era fiender som slavar och slavinnor, och det skall inte finnas någon köpare.

Dessa är orden av det förbund som Herren befallde Mose att upprätta för Israels söner i Moabs land, utöver det förbund som han upprättade med dem i Horeb.

29

Och Moses kallade alla Israels söner och sade till dem: Ni har sett allt som Herren gjorde i Egyptens land framför er, åt Farao och hans tjänare, och hela hans land, De stora prövningarna som dina ögon har sett, de stora tecknen och undren. Och Herren Guden gav er inte hjärta att veta, och ögon att se, och öron att höra förrän denna dag. Och han ledde er fyrtio år i öknen, era kläder blev inte gamla, och era sandaler slitna inte från era fötter. Bröd åt ni inte, vin och stark dryck drack ni inte, så att ni skulle veta att jag är Herren er Gud. Och ni kom ända till denna plats, och Sihon, kung av Heshbon, och Og, kung av Bashan, gick ut för att möta oss i krig. Och vi slog dem och vi tog deras land och jag gav den som lott åt Ruben och åt Gad och åt halva stammen Manasse. Och ni skall hålla och göra alla orden i detta förbund, så att ni må förstå allt vad ni skall göra.

Ni står alla idag inför Herren er Gud, era hövdingar och ert äldsteråd och era domare och era skrivare, var man av Israel, era

kvinnor och era avkomlingar och främlingen i mitten av ert läger, från er vedhuggare till er vattenbärare, att gå in i förbundet med Herren er Gud, och i hans förbannelser, som Herren din Gud upprättar med dig idag, så att han må upprätta dig åt honom till ett folk, och han själv skall vara din Gud, på det sätt han sade till dig, och på det sätt han svor åt dina fäder Abraham och Isak och Jakob. Och inte endast med er upprättar jag detta förbund och denna förbannelse, Men och till de som är här med er idag inför Herren er Gud, och till de som inte är med er här idag.

Att ni vet hur vi bodde i Egyptens land, hur vi passerade genom de nationers mitt som ni passerade. Och se deras styggelser och deras avgudar, trä och sten, silver och guld, vilka är bland dem. Finns det bland er någon man eller kvinna eller släkt eller stam vars sinne har vänt sig bort från Herren er Gud, som har gått för att tjäna de där nationernas gudar, finns det bland er någon rot som växer uppåt i galla och bitterhet, Och det kommer att ske om han hör orden av denna förbannelse och säger inom sitt hjärta: Heliga ting må bli mig till del, därför att jag kommer att gå i mitt hjärtas villfarelse, så att syndaren inte må förgöra den syndfria tillsammans med sig Gud kommer inte att vilja vara nådig mot honom, utan då kommer Herrens vrede och hans iver att tändas mot den mannen, och alla förbannelser från detta förbund, de som är skrivna i denna bok, kommer att klänga vid honom, och Herren kommer att utplåna hans namn från under himlen. Och Herren kommer att avskilja honom till det onda från alla Israels söner, enligt alla förbundets förbannelser som är skrivna i denna lags bok.

Och den andra generationen, era söner, som kommer att uppstå efter er, och främlingen som skulle komma från fjärran land, de kommer att se slagen på det landet och dess sjukdomar,

vilka Herren sände på det, Svavel och salt uppbränt, hela dess jord kommer inte att besås, inte heller kommer att spira, inte heller skall något grönt gå upp på den. Liksom Sodom och Gomorra blev omstörtade, Adama och Seboim, vilka Herren omstörte i vrede och harm, Och alla nationerna kommer att säga: Varför gjorde Herren således mot detta land? Vad är denna stora vredesglöd? Och de kommer att säga, att de lämnade Herrens, deras fäders Guds, förbund, vilket han upprättade med deras fäder, när han ledde dem ut ur Egyptens land, och efter att ha gått tjänade de andra gudar som de inte kände, och som han inte heller hade fördelat till dem, Och Herren blev vred i vrede över det landet för att bringa över det alla de förbannelser som är skrivna i denna lags bok. Och Herren förde bort dem från deras land i vrede och harm och mycket stor raseri, och han drev ut dem till ett annat land som nu.

Det dolda tillhör Herren vår Gud, men det synliga tillhör oss och våra barn in i evigheten, för att göra alla ord i denna lag. Det dolda tillhör Herren vår Gud, men det uppenbara tillhör oss och våra barn till evig tid, att göra alla ord i denna lag.

30

Och det ska vara att när de kommer över dig alla dessa ord, välsignelsen och förbannelsen som jag gav framför ditt ansikte, och du tar emot dem i ditt hjärta bland alla de nationer där Herren skingrar dig, och du vänder om till Herren din Gud, och du lyssnar till hans röst enligt allt vad jag befaller dig idag, av hela ditt hjärta och av hela din själ, och Herren kommer att hela dina synder, och han kommer att förbarma sig över dig, och åter kommer han att samla dig från alla de folk bland vilka Herren skingrade dig där. Om din dispersion är från himlens ände till

himlens ände, därifrån skall Herren din Gud samla dig, och därifrån skall Herren din Gud ta dig. Och din Gud skall föra dig därifrån in i det land som dina fäder ärvde, och du skall ärva det, och han skall göra dig väl, och han skall göra dig talrikare än dina fäder. Och Herren kommer grundligt att rensa ditt hjärta och dina efterkommandes hjärta, för att älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ, så att du må leva.

Och Herren din Gud kommer att ge dessa förbannelser på dina fiender och på dem som hatar dig, de som förföljde dig. Och du ska vända om och du ska höra Herrens, din Guds, röst och du ska göra hans bud, så många som jag befaller dig idag. Och Herren din Gud skall välsigna dig i all dina händers gärning, i din buks ättlingar, och i din boskaps ättlingar, och i din jords alster, eftersom Herren din Gud skall vända sig till att glädjas över dig till goda ting, såsom han gladdes över dina fäder, Om du lyssnar till Herrens, din Guds, röst för att hålla hans bud och hans förordningar och hans domar som är skrivna i denna lagbok, om du vänder dig till Herren, din Gud, av hela ditt hjärta och av hela din själ. Därför att detta bud som jag befaller dig idag inte är för svårt, inte heller är det långt från dig. Den är inte i himlen där uppe, så att man skulle säga: Vem skall stiga upp för oss till himlen och hämta den åt oss, så att vi, sedan vi hört den, skall göra den? Inte heller är det bortom havet, så att man säger: Vem kommer att korsa över havet för oss till det som är bortom havet, och ta det till oss, och göra det hörbart för oss, så att vi kan göra det? Ordet är mycket nära dig, i din mun och i ditt hjärta och i dina händer att göra det.

Se, jag har idag lagt fram inför dig livet och döden, det goda och det onda. Om du lyssnar till Herrens, din Guds, bud, som jag befaller dig idag, att älska Herren din Gud, att vandra på alla hans

vägar och att hålla hans stadgar och hans domar, så skall ni leva och bli många, och Herren din Gud skall välsigna dig i hela det land som du går in i där för att ärva det. Och om ditt hjärta vänder bort, och du inte lyssnar, och vilseledd tillber andra gudar och tjänar dem, Jag förkunnar för dig idag att ni kommer att förgås i förstörelse, och ni skall inte bli långlivade på den jord som ni korsar över Jordan för att ärva.

Jag vittnar inför er idag, himlen och jorden, livet och döden har jag gett framför ert ansikte, välsignelsen och förbannelsen. Välj livet, du, så att du må leva, du och din säd. att älska Herren din Gud, att lyssna till hans röst och att hålla fast vid honom, eftersom detta är ditt liv och längden av dina dagar, att bo på den jord som Herren svor åt dina fäder Abraham och Isak och Jakob att ge till dem.

31

Och Moses avslutade att tala alla dessa ord till alla Israels söner, Och han sade till dem: Jag är hundratjugo år idag, jag kan inte längre gå ut och gå in, men Herren sade till mig: Du skall inte korsa denna Jordan. Herren din Gud, som går framför dig, han skall förstöra dessa folk från ditt ansikte, och du skall ärva dem, och Josua som går framför dig, såsom Herren talade. Och Herren din Gud skall göra med dem såsom han gjorde med Sihon och Og, de två kungarna av amoréerna, som var bortom Jordan, och med deras land, såsom han fullständigt förstörde dem. Och Herren levererade dem till er, och ni skall göra med dem såsom jag befallde er. Var modig och var stark, frukta inte, var inte heller förskräckt, var inte heller skrämd för deras ansikte, eftersom Herren din Gud, han som går framför er, är med er. Han skall varken upphöra med dig, eller överge dig. Och Moses kallade

Josua och sade till honom inför hela Israel: Var modig och var stark, ty du skall gå in framför detta folk in i det land som Herren svor åt era fäder att ge dem, och du skall ge det som arv åt dem. Och Herren som följer med dig kommer inte att lämna dig, inte heller överge dig; frukta inte och var inte feg.

Och Moses skrev orden av denna lag i en bok, och gav den till prästerna, Levis söner, som bär Herrens förbundsark, och till de äldste av Israels söner.

Och Moses befallde dem på den dagen och sade: Efter sju år, vid tiden för frigivningsåret, under lövhyddornas högtid, När hela Israel reser tillsammans för att bli sedd inför Herren er Gud, på den plats som Herren väljer, skall ni läsa denna lag inför hela Israel i deras öron, Efter att ha församlat folket, männen och kvinnorna och avkomman och främlingen i era städer, så att de hör, och så att de lär sig att frukta Herren er Gud, och de skall höra för att göra alla orden av denna lag. Och deras söner som inte vet, de kommer att höra och de kommer att lära sig att frukta Herren din Gud alla de dagar som de själva lever på den jord som ni korsar över Jordan för att ärva.

Och Herren sade till Moses: Se, dina dödsdagar har kommit nära. Kalla Josua, och stå vid vittnesbördets tälts dörrar, så skall jag befalla honom. Och Moses och Josua gick in i vittnesbördets tält, och de stod vid vittnesbördets tälts dörrar. Och Herren kom ner i molnet och stod vid dörrarna till vittnesbördets tält, och molnpelaren stod vid dörrarna till vittnesbördets tält. Och Herren sade till Moses: Se, du skall sova med dina fäder, och detta folk skall resa sig och bedriva hor efter främmande gudar i det land som de går in i, och de skall överge mig och bryta mitt förbund som jag upprättade med dem. Och jag kommer att vredgas i vrede

mot dem på den dagen, och jag kommer att överge dem, och jag kommer att vända bort mitt ansikte från dem, och det kommer att bli föda, och de kommer att finna honom, många onda ting och trångmål, och han kommer att säga på den dagen: Eftersom Herren min Gud inte är hos mig, har dessa onda ting funnit mig. Jag kommer att vända bort mitt ansikte från dem på den dagen, på grund av all ondska som de gjorde, därför att de vände sig till främmande gudar.

Och skriv nu orden av denna sång, och lär den åt Israels söner, och lägg den i deras mun, så att denna sång blir för mig ett vittne inför Israels söner. Jag kommer att föra in dem i det goda landet, som jag svor åt deras fäder att ge dem, landet som flyter av mjölk och honung, och de kommer att äta och bli mätta och tillfredsställda, och de kommer att vända sig till främmande gudar och tjäna dem, och de kommer att reta mig och bryta mitt förbund. Och denna sång kommer att ersättas inför deras ansikte som ett vittnesbörd, för den skall inte glömmas från deras mun, och från deras säds mun, ty jag vet om deras ondska, allt som de gör här idag, innan jag för in dem i det goda land som jag svor åt deras fäder.

Och Moses skrev denna sång på den dagen, och lärde den åt Israels söner. Och han befallde Josua och sade: Var modig och var stark, ty du skall föra Israels söner in i det land som Herren svor åt dem, och han skall vara med dig.

När Moses hade avslutat skrivandet av alla orden i denna lag i en bok, ända till slutet, och befallde Leviterna som bar Herrens förbundsark och sade, När ni har tagit denna lagbok, skall ni placera den vid sidan av Herren er Guds förbundsark, och den skall vara där hos er till vittnesbörd. Därför att jag vet din

provokation och din hårda nacke, ännu medan jag lever med er idag, var ni rebellerande mot Gud, hur skulle ni då inte vara det efter min död? Församla till mig era stamledare, och era äldste, och era domare, och era skrivare, så att jag skall tala in i deras öron alla dessa ord, och jag betygar för dem både himlen och jorden. Jag vet att sist i min död ni kommer att handla laglöst i laglöshet, och ni skall vända bort från den väg som jag befallde er, och de onda tingen kommer att möta er i de sista dagarna, därför att ni skall göra det onda inför Herren och reta honom genom era händers gärningar.

Och Moses talade in i öronen på hela församlingen orden av denna sång ända till slutet.

32

Ge akt, himmel, och jag ska tala, och låt jorden höra orden från min mun. Låt mitt yttrande förväntas som regn, och låt mina ord komma ner som dagg, som regn på gräs, och som snöfall på gräs. Därför att jag åkallade Herrens namn, giv storhet åt vår Gud. Gud, sanna är hans verk, och alla hans vägar är domar, Gud är trofast, och det finns ingen orättfärdighet, rättfärdig och helig är Herren. De syndade, inte hans barn – klandervärda, en krokig och perverterad generation. Är det så ni återgäldar Herren? Så ett dåraktigt folk och inte vist? Är inte han själv din fader som förvärvade dig och gjorde dig och formade dig? Kom ihåg forntida dagar, förstå generationernas år. Fråga din fader och han kommer att förklara för dig, dina äldste och de kommer att säga till dig.

När den Högste delade nationerna, som han skingrade Adams söner, upprättade han nationernas gränser enligt antalet Guds änglar. Och Herrens portion blev hans folk Jakob, hans arvs

mätlina Israel. Han upprätthöll honom i öknen, i törst av brännande hetta i ett land utan vatten. Han omgav honom och uppfostrade honom, och han bevarade honom som ögats pupill. Som en örn täcker sitt bo, och längtade över sina ungar, spred han sina vingar och mottog dem, och tog upp dem på sin rygg. Herren ensam ledde dem, det var ingen främmande gud med dem. Han förde upp dem på jordens styrka, han matade dem med fältens produkter, de diede honung från klippan och olja från den fasta klippan. Smör från oxar och mjölk från får, med fett från lamm och baggar, söner av tjurar och bockar, med fett från vetets njurar, och blod från druvan drack han vin. Och Jakob åt och blev mätt, och den älskade sparkade bort, blev fet, blev tjock, blev bred, och övergav Gud som hade gjort honom, och vände sig bort från Gud, hans frälsare.

De provocerade mig med främmande gudar, med sina styggelser förbittrade de mig. De offrade åt demoner och inte åt Gud, åt gudar som de inte kände, nya och färska som har kommit, vilka deras fäder inte kände. Gud som födde dig övergav du, och du glömde Gud som närer dig.

Och Herren såg det, och blev nitälskande, och blev uppretad genom vreden från hans söner och döttrar. Och han sade: Jag vill vända bort mitt ansikte från dem och visa vad som kommer att hända dem i de sista dagarna, eftersom det är en pervers generation, söner i vilka det inte finns tro.

De själva retade mig till svartsjuka med det som inte är Gud, de provocerade mig med sina avgudar, och jag ska reta dem till svartsjuka med det som inte är ett folk, med ett dåraktigt folk ska jag reta dem till vrede. Därför att en eld har tänts från min vrede, kommer den att brinna ända till Hades nere, den kommer att

förtära jorden och dess avkastning, den kommer att sätta bergens grundvalar i brand. Jag ska samla ondska över dem, och mina pilar ska jag förbruka i strid mot dem. Förtärande av svält och genom fåglarnas ätande, och obotlig ryggstäckning – vilddjurens tänder skall jag sända mot dem, med vrede, släpande på marken. Från utsidan kommer svärdet att göra dem barnlösa, och från förrådshusen kommer fruktan att ta den unge mannen med jungfrun, det diande barnet med den åldrade gubben. Jag sade: Jag kommer att skingra dem och utplåna deras minne från människorna. Om inte på grund av fiendernas vrede, så att de inte dröjer, så att inte motståndarna angriper tillsammans, må de inte säga: vår höga hand, och inte Herren, gjorde allt detta.

En nation som har förlorat rådet, och det finns ingen kunskap i dem. De tänkte inte på att förstå, låt dem ta emot detta i den kommande tiden. Hur skall en förfölja tusen, och två fördriva tiotusentals, om inte Gud sålde dem, och Herren överlämnade dem? Att deras gudar inte är som vår Gud, men våra fiender är dåraktiga. Från Sodoms vinstock kommer deras vinstock, och deras gren från Gomorra; deras druva är en druva av galla, en klase av bitterhet för dem. Deras vin är drakarnas vrede, och huggormars obotliga vrede. Är inte dessa samlat hos mig och förseglat i mina skatter? På hämndens dag kommer jag att återgälda, när deras fot halkar, eftersom förstörelsens dag är nära för dem, och det som är redo åt er är förestående. Att Herren kommer att döma sitt folk, och över sina tjänare kommer han att förbarma sig, för han såg dem försvagade, och uttömda genom hemsökelse, och utmattade, Och Herren sade: Var är deras gudar, på vilka de hade litat? Av vilka ni åt fett från deras offer och drack vin från deras drickoffer; låt dem uppstå och hjälpa er och bli era beskyddare. Se, se att jag är, och det finns ingen Gud utom mig, jag dödar och jag gör levande, jag slår och jag helar, och det finns

ingen som skall befria från mina händer. Därför att jag ska lyfta min hand till himlen och svära vid min högra hand, och jag ska säga: Jag lever i evighet, Därför att jag kommer att vässa mitt svärd som en blixt, och min hand kommer att gripa tag i domen, och jag kommer att betala straff till fienderna, och till dem som hatar mig kommer jag att vedergälla. Jag kommer att göra mina pilar berusade av blod, och mitt svärd kommer att äta kött av blod från de sårade och fångna, från fiendens härskares huvud.

Glädjens himlar tillsammans med honom, och låt alla Guds änglar tillbedja honom, glädjens nationer med hans folk, och låt alla Guds söner styrkas genom honom, eftersom hans söners blod hämnas, och han

Och Moses skrev denna sång på den dagen, och lärde den åt Israels söner, och Moses inträdde, och talade alla denna lags ord in i folkets öron, han själv och Josua, Nuns son. Och Moses slutförde att tala till hela Israel. Och han sade till dem: Fäst uppmärksamheten i hjärtat på alla dessa ord, som jag betygar för er idag, vilka ni skall befalla era söner att hålla och att göra alla orden i denna lag. Därför att detta inte är ett tomt ord för er, eftersom detta är ert liv, och för detta ords skull skall ni leva länge på den jord, in i vilken ni korsar över Jordan där för att ärva den. Och Herren talade till Moses på denna dag och sade, Gå upp på berget Abarim, detta berg Nabau som är i landet Moab mitt emot Jeriko, och se landet Kanaan, vilket jag ger åt Israels söner, Och dö på det berget som du går upp på där, och bli förenad med ditt folk, på samma sätt som Aron din broder dog på berget Hor och blev förenad med sitt folk. Därför att ni olydde mitt ord bland Israels söner vid motsägelsens vatten i Kadesh, i öknen Sin, eftersom ni inte helgade mig bland Israels söner. Mitt emot kommer du att se landet, och där kommer du inte att gå in.

33

Och detta är den välsignelse som Moses, Guds man, välsignade Israels söner med före sin död. Och han sade: Herren har kommit från Sinai och har uppenbarat sig från Seir för oss, och har hastat från Parans berg med myriader från Kadesh, från hans högra sida änglar med honom. Och han spaade sitt folk, och alla de helgade under dina händer, och dessa är under Lagen, som Moses befallde oss, ett arv åt Jakobs församlingar. Och han skall vara härskare i den älskade, när folkens härskare samlas tillsammans med Israels stammar. Må Ruben leva och inte dö, och må han vara talrik till antalet.

Och detta om Juda: Hör, Herre, Judas röst, och må du komma till hans folk. Hans händer skall urskilja åt honom, och du skall vara en hjälpare mot fienderna.

Och till Levi sade han: Ge Levi hans tydliga tecken och hans sanning till den helige mannen, som de testade i prövning och smädade vid tvistens vatten, Den som sade till fadern och modern: Jag har inte sett dig, och som inte erkände sina bröder, och förnekade sina söner, han höll dina ord och bevarade ditt förbund. De skall förkunna dina stadgar till Jakob och din lag till Israel, de skall lägga rökelse i din vrede ständigt på ditt altare. Välsigna, Herre, hans styrka, och mottag hans händers verk, krossa midjan på fiender som har rest sig upp mot honom, och låt inte de som hatar honom resa sig upp. Och till Benjamin sade han: Den älskade av Herren skall bo förtröstande, och Gud överskuggar honom alla dagar, och mellan hans axlar vilade han.

Och till Josef sade han: Från Herrens välsignelse kommer hans land, från himmelens årstider och dagg, och från djupens

källor underifrån, och enligt årstid för gröda vid solens vändningar, och från månadernas sammankomster från bergens topp och början, och från de evinnerliga kullarnas topp, och enligt jordens fyllnads timme, och det som är acceptabelt för den som visade sig i busken, må det komma på Josefs huvud, och på hjässan av den som blev förhärligad bland sina bröder. Förstfödd tjurs skönhet är hans, enhörningens horn är hans horn, med dem kommer han stångas mot nationer tillsammans, ända från jordens ände, dessa är Efraims tiotusentals, och dessa är Manasses tusentals. Och till Zebulun sade han: Gläd dig Zebulun i din avfärd, och Isaskar i sina tält. Nationer kommer de att förstöra, och ni kommer att kalla där, och ni kommer att offra där rättfärdighetens offer, eftersom havets rikedom kommer att ge dig di, och kustboendes handel.

Och till Gad sade han: Välsignad är den som vidgar Gad. Som ett lejon vilade han, efter att ha krossat arm och härskare. Och han såg sina förstfrukter, att där delades härskares land när de var samlade tillsammans med folkens ledare; rättfärdighet gjorde Herren och sin dom med Israel.

Och till Dan sade han: Dan är ett lejonunge som hoppar fram från Bashan. Och till Naftali sade han: Naftali, fullhet av acceptabla ting, och må han bli fylld med välsignelse från Herren, havet och södern skall han ärva. Och till Asher sade han: Välsignad av barn är Asher, och han kommer att vara accepterad av sina bröder, han kommer att doppa sin fot i olja. Järn och brons ska hans sandal vara, och som dina dagar ska din styrka vara.

Det finns ingen som den älskades Gud, han som färdas över himlen, din hjälpare, och fästets ståtlige. Och Guds begynnelse

skall täcka dig, och under de eviga armarnas styrka, och han skall driva ut fienden från ditt ansikte och säga: må du förgås. Och Israel kommer att bo i förtroende, ensamt på Jakobs jord, med säd och vin, och himlen kommer att vara molnig med dagg för dig. Välsignad är du Israel, vem är lik dig, ett folk som räddas av Herren? Din hjälpare skall försvara dig, och svärdet är din stolthet, och dina fiender skall ljuga för dig, och du skall trampa på deras nacke.

34

Och Moses gick upp från Araboth Moab till berget Nabau, till toppen av Phasga, som ligger mitt emot Jeriko, och Herren visade honom hela landet Gilead ända till Dan, och hela Naftalis land, och hela Efraims land, och Manasse, och hela Judas land ända till det yttersta havet, och öknen, och regionerna omkring Jeriko, palmträdens stad, ända till Zoar. Och Herren sade till Moses: Detta är det land som jag svor åt Abraham och Isak och Jakob, sägande: Åt er säd skall jag ge det, och jag har visat det för dina ögon, men dit skall du inte gå in.

Och Moses, Herrens tjänare, dog i Moabs land genom Herrens ord. Och de begravde honom i Gai nära Phogors hus, och ingen såg hans begravning till denna dag. Moses var hundra och tjugo år gammal när han dog, hans ögon blev inte förmörkade och inte heller blev hans sköldpaddor förstörda.

Och Israels söner grät över Moses i Araboth vid Moab, vid Jordan mitt emot Jeriko, i trettio dagar, och sorgens och gråtens dagar för Moses fullbordades. Och Josua, Nuns son, blev fylld av förståelsens ande, för Mose hade lagt sina händer på honom, och

Israels söner lyssnade till honom, och de gjorde såsom Herren hade befallt Mose.

Och ingen profet uppstod sedan i Israel som Moses, vilken Herren kände ansikte mot ansikte i alla de tecken och under som Herren sände honom att göra i Egyptens land åt Farao och åt hans tjänare och åt hela hans land, de stora undren och den mäktiga handen som Moses gjorde inför hela Israel.

Josua

1

Och det hände efter Moses död, att Herren sade till Josua, Nuns son, Moses tjänare: Moses min assistent har dött. Nu därför, res dig och korsa Jordan, du och allt detta folk, in i det land som jag ger dem. Varje plats som ni träder på med era fötters fotspår skall jag ge er, på det sätt jag har sagt till Moses. Öknen och Antilibanon, ända till den stora floden, floden Eufrat, och ända till det yttersta havet, från solens västerländer, skall vara era gränser. Ingen människa kommer att stå emot dig under alla dina livsdagar, och precis som jag var med Mose, så kommer jag att vara med dig, och jag kommer inte att överge dig och inte heller förbise dig. Var stark och modig, för du kommer att dela ut åt detta folk det land som jag svor åt era fäder att ge dem. Var stark därför och var modig, att hålla och göra såsom Moses, min tjänare, befallde dig, och du skall inte vända bort från dem till höger eller till vänster, så att du må ha framgång i allt vad du gör. Och denna lagbok skall inte vika från din mun, och du skall begrunda den dag och natt, så att du må veta att göra allt det skrivna, då skall du blomstra, och du skall göra dina vägar blomstrande, och då skall du förstå. Se, jag har befallt dig: var stark och modig, var inte rädd och frukta inte heller, ty Herren din Gud är med dig vart du än går Och Josua befallde folkets skrivare och sade, Gå in i mitten av folkets läger och befalla folket och säg: Förbered proviant, därför att om tre dagar skall ni gå över denna Jordan för att gå in och ta i besittning det land som Herren, era fäders Gud, ger åt er.

Och till Ruben, och till Gad, och till den halva stammen Manasse sade Josua, Kom ihåg det ord som Moses, Herrens

tjänare, befallde er, sägande: Herren er Gud lät er vila och gav er detta land. Era kvinnor och era barn och er boskap skall bo i det land som han gav er, men ni skall korsa beväpnade före era bröder, alla de starka, och ni skall hjälpa dem, Tills Herren vår Gud skall ge vila åt era bröder, liksom också åt er, och dessa också skall ärva det landet som Herren vår Gud ger till dem, och ni skall avresa var och en till sin arvedel, vilken Mose gav till er på andra sidan Jordan mot solens uppgång. Och de svarade Josua och sa: Allt vad du befaller oss ska vi göra, och till varje plats du sänder oss ska vi gå. Enligt allt som vi hörde Moses, så kommer vi att lyda dig, må bara Herren vår Gud vara med dig, på det sätt som han var med Moses. Den man som olyder dig, och vem som inte hör dina ord såsom du befaller honom, låt honom dö, men var stark och modig.

2

Och Josua, Nuns son, sände från Shittim två unga män för att spionera ut landet, och sade: Gå upp och se landet och Jeriko. Och de två unga männen gick och inträdde i Jeriko, och de inträdde i en prostituerad kvinnas hus, vars namn var Rahab, och de logerade där.

Och det rapporterades till kungen av Jeriko: Män av Israels söner har kommit hit för att bespeja landet. Och kungen av Jeriko sände och sade till Rahab: För ut de män som har gått in i ditt hus i natt, för de har kommit för att spionera ut landet. Och kvinnan tog de två männen och gömde dem, och sade: Männen har kommit till mig, Men när porten stängdes i mörkret och männen gick ut, vet jag inte vart de har gått. Förfölj dem, om ni skall hinna ifatt dem. Denna förde upp dem på taket och gömde dem i linhalmarna som var uppstaplade på taket. Och männen förföljde

efter dem på vägen till Jordan vid vadställena, och porten stängdes.

Och det hände att när förföljarna hade gått ut efter dem, och innan de själva hade somnat, gick hon upp till dem på taket, Och hon sade till dem: Jag vet att Herren har gett er landet, för er fruktan har fallit över oss. Vi har hört att Herren Guden torkade upp Röda havet framför er när ni gick ut från Egyptens land, och allt som han gjorde mot de två kungarna av amoreerna som var bortom Jordan, mot Sihon och Og, vilka ni förstörde. Och när vi hörde detta blev vi häpna i vårt hjärta, och det fanns inte längre någon ande kvar i någon av oss inför ert ansikte, eftersom Herren er Gud är Gud i himmelen ovan och på jorden nedan. Och svär nu till mig vid Herren Gud, att jag visar er barmhärtighet, och visa också ni barmhärtighet mot min faders hus, och skona vid liv min fars hus, min moder, och mina bröder, och hela mitt hus, och allt som tillhör dem, och ni skall befria min själ från döden.

Och männen sade till henne: Vår själ istället för er till döden. Och hon sade: När Herren ger er staden, skall ni visa mig barmhärtighet och trohet. Och hon firade ner dem genom fönstret, Och hon sade till dem: Gå till bergsbygden, så att förföljarna inte möter er, och göm er där i tre dagar tills förföljarna har vänt tillbaka, och därefter skall ni fortsätta er väg.

Och männen sade till henne: Vi är oskyldiga från denna din ed. Se, vi går in i en del av staden, och du skall placera tecknet, detta scharlakansröda snöre skall du hänga ut i fönstret genom vilket du lät oss ner genom det, och din far och din mor och dina bröder och hela din fars hus skall du samla till dig i ditt hus. Och det skall vara att var och en som går ut genom dörren till ditt hus utanför, han skall vara skyldig för sig själv, men vi skall vara

oskyldiga till denna din ed, och så många som blir med dig i ditt hus, vi skall vara skyldiga. Om någon gör oss orätt eller avslöjar dessa våra ord, kommer vi att vara oskyldiga från denna din ed. Och han sade till dem: Låt det vara enligt ert ord, och han sände ut dem, och de gick. Och de kom in i bergslandet och stannade där tre dagar, och förföljarna sökte igenom alla vägar men fann dem inte.

Och de två unga männen återvände och gick ner från berget och korsade över till Josua, Nuns son, och berättade för honom allt som hade hänt dem. Och de sa till Josua att Herren har överlämnat hela landet i vår hand, och alla som bor i det landet har förlorat modet inför oss.

3

Och Josua steg upp tidigt på morgonen och avlägsnade sig från Shittim, och de kom ända till Jordan, och de härbärgerade där innan de korsade. Och det hände efter tre dagar att de skriftlärda gick genom lägret Och de befallde folket och sade: När ni ser förbundsarken av Herren vår Gud, och våra präster och leviterna bärande den, skall ni bryta upp från era platser och gå efter den. Men låt det vara långt emellan er och den, så mycket som tvåtusen alnar skall ni stå, ni skall inte närma er den, så att ni må veta den väg som ni skall gå, ty ni har inte gått den vägen från igår och i förgår.

Och Josua sade till folket: Rena er själva till i morgon, för i morgon skall Herren göra underbara ting bland er. Och Josua sade till prästerna: Lyft Herrens förbundsark och gå före folket. Och prästerna lyfte Herrens förbundsark och gick före folket. Och Herren sade till Josua: På denna dag börjar jag upphöja dig inför

alla Israels söner, så att de må veta att såsom jag var med Mose, så skall jag vara med dig. Och nu befalla prästerna som bär förbundets ark och säg: När ni träder in i en del av Jordans vatten, skall ni stanna i Jordan.

Och Josua sade till Israels söner: Kom hit och hör Herrens, vår Guds, ord. Härigenom skall ni veta att den levande Guden är bland er, och att han förvisso skall fördriva från vårt ansikte kananéerna, hetitéerna, perisséerna, hivéerna, amoréerna, girgaséerna och jebusséerna. Se, Herrens förbundsark över hela jorden passerar genom Jordan. Välj åt er tolv män från Israels söner, en från varje stam. Och det kommer att ske, så snart fötterna av prästerna som bär Herrens förbundsark, hela jordens Herre, vilar i Jordans vatten, kommer Jordans vatten att upphöra, och vattnet som strömmar ner kommer att stanna.

Och folket bröt upp från sina tält för att korsa Jordan, och prästerna bar Herrens förbundsark framför folket. Som prästerna som bar förbundets ark gick in i Jordan, och prästernas fötter som bar Herrens förbundsark doppades i en del av Jordans vatten, men Jordan var fylld över hela sin bredd, som under veteskördens dagar, Och vattnen som steg ner från ovan stannade, stod som en stelnad massa som stod avskild mycket långt borta till delen Kariathiarim, men det som steg ner gick ner in i havet Araba, salthavet, till slutet upphörde, och folket stod mitt emot Jeriko. Och prästerna som bar Herrens förbundsark stod på torr mark mitt i Jordan, och alla Israels söner korsade genom torr mark, tills hela folket hade avslutat korsandet av Jordan.

4

Och när allt folket hade avslutat korsandet av Jordan, sade Herren till Josua: havande tagit män från folket, en från varje stam, Befalla dem, och ta upp tolv färdiga stenar från mitten av Jordan, och bär över dessa tillsammans med er, sätt dem i ert läger, var ni än slår läger där för natten.

Och Joshua kallade tolv framstående män från Israels söner, en från varje stam, Han sade till dem: För fram framför mig, inför Herrens ansikte, in i mitten av Jordan, och var och en ska ta upp en sten därifrån och bära den på sina axlar, enligt antalet av Israels tolv stammar, så att dessa må existera för er som ett tecken som ligger där ständigt, så att när din son frågar dig i morgon och säger: vad är dessa stenar för oss? Och du kommer att visa din son och säga, att Jordanfloden upphörde framför förbundsarken med Herren över hela jorden, när den korsades, och dessa stenar kommer att vara er ett minnesmärke för Israels söner till evig tid.

Och Israels söner gjorde således, just som Herren befallde Josua, och de tog upp tolv stenar från Jordans mitt, just som Herren befallde Josua vid fullbordandet av Israels söners korsning, och de bar dem över tillsammans med sig själva in i lägret, och de placerade dem där. Josua satte upp även andra tolv stenar i själva Jordan, på den plats under fötterna av de präster som bar Herrens förbundsark, och de är där till denna dag.

Men prästerna som bar förbundsarken stod i Jordan, tills Josua fullbordade allt vilket Herren befallde att förkunna åt folket, och folket skyndade och korsade över. Och det hände när allt folket hade avslutat att korsa, att Herrens förbundsark korsade, och stenarna framför dem. Och Rubens söner, Gads söner och den halva stammen Manasse korsade över förberedda före Israels söner, precis som Mose hade befallt dem. Fyrtiotusen beväpnade

till strid korsade framför Herren för att gå i krig mot staden Jeriko. På den dagen upphöjde Herren Josua inför hela Israels folk, och de fruktade honom, precis som Mose, så länge han levde.

Och Herren sade till Josua: Befalla prästerna som bär Herrens vittnesbörds förbundsark att gå ut från Jordan. Och Josua befallde prästerna och sade: Kom ut ur Jordan. Och det hände att när prästerna som bar Herrens förbundsark gick ut från Jordan och placerade sina fötter på jorden, rusade Jordans vatten tillbaka till sitt land, och det gick som igår och i förgår genom hela stranden.

Och folket gick upp från Jordan den tionde dagen av den första månaden, och Israels söner slog läger i Gilgal på den del som var mot solens uppgång från Jeriko. Och dessa tolv stenar, som han tog från Jordan, reste Josua upp i Gilgal, sägande: När era söner frågar er och säger: Vad är dessa stenar? Kungör för era söner att Israel korsade denna Jordan på torr mark, Sedan Herren vår Gud hade torkat ut Jordans vatten framför dem, tills de hade gått över, precis som Herren vår Gud gjorde med Röda havet, som Herren vår Gud torkade ut framför oss, tills vi hade gått igenom, So att alla jordens folk må veta att Herrens kraft är stark, och så att ni må dyrka Herren vår Gud i all gärning.

5

Och det hände att när kungarna av amoréerna som var bortom Jordan och kungarna av Fenicien som var vid havet hörde att Herren Gud hade torkat upp floden Jordan framför Israels söner när de korsade den, smälte deras sinnen och de blev slagna av fruktan, och det fanns ingen vishet i dem inför Israels söner.

Under denna tid sa Herren till Josua: Gör åt dig själv svärd av sten från skarpkantad klippa, och sätt dig ner och omskär Israels söner en andra gång. Och Josua gjorde vassa stensvärd, och han omskar Israels söner på den plats som kallades Förhudshögen. På vilket sätt Josua renade Israels söner, så många som någonsin blev på vägen, och så många som någonsin var oomskurna av dem som hade kommit ut ur Egypten, Alla dessa omskred Josua, för i fyrtio och två år hade Israel vandrat i öknen Mabaritidt. Därför var de flesta av dem oomskurna, av de stridsmän som hade kommit ut från Egyptens land, de som olydde Guds befallningar, till vilka han också förordnade att de inte skulle se det land som Herren svor åt deras fäder att ge, ett land som flyter av mjölk och honung. Istället för dessa satte han deras söner, vilka Josua omskar, eftersom de hade blivit födda oomskurna under vägen. Efter att ha blivit omskurna hade de lugn där, sittande i lägret, tills de blev helade. Och Herren sade till Josua, Nuns son: På denna dag har jag tagit bort Egyptens förebråelse från er, och han kallade den platsens namn Gilgal.

Och Israels söner höll påsken den fjortonde dagen i månaden från kvällen väster om Jeriko, på andra sidan Jordan, på slätten. Och de åt osyrat bröd och nytt säd från jorden. I denna dag upphörde mannat efter det att de hade ätit av säden från jorden, och det fanns inte längre manna till Israels söner, och de skördade landet av Palmträden under det året.

Och det hände när Josua var i Jeriko, och han blickade upp med ögonen och såg en man stående framför honom, och svärdet draget i hans hand, och Josua närmade sig och sade till honom: Är du vår, eller fiendens? Men han sade till honom: Jag är överbefälhavaren för Herrens här, nu har jag anlänt. Och Josua föll på sitt ansikte mot jorden och sade till honom: Herre, vad

befaller du din tjänare? Och Herrens befälhavare säger till Josua: Lossa sandalen från dina fötter, för platsen som du nu står på är helig.

6

Och Jeriko var stängt och befäst, och ingen gick ut ur det, inte heller gick någon in. Och Herren sade till Josua: Se, jag överlämnar Jeriko i din hand, och dess kung som är däri, de mäktiga i styrka. Men du, stationera stridsmännen runt omkring denna i en ring. Och det ska vara så att när ni ljuder i trumpeten, ska hela folket ropa tillsammans, och när de har ropat ska murarna av staden falla av sig själva, och hela folket ska gå in, var och en rakt fram in i staden.

Och Josua, Nuns son, gick till prästerna, Och han sade till dem: Befalla folket att gå omkring och omringa staden, och låt stridsmännen marschera förbi beväpnade inför Herren. Och sju präster som har sju heliga trumpeter, låt dem likaså gå fram inför Herren och låt dem blåsa kraftigt, och Herrens förbundsark låt den följa efter. Men stridsmännen skulle marschera framför, och prästerna som tog upp baktruppen efter Herrens förbundsark blåste i trumpeterna. Till folket befallde Josua och sade: Ni skall inte ropa, och ingen skall låta höra er röst, förrän den dag då han själv tillkännager att ni skall ropa ut, och då skall ni ropa. Och efter att ha gått runt gick Guds förbundsark omedelbart till lägret och vilade där.

Och den andra dagen uppstod Josua tidigt på morgonen, och prästerna lyfte Herrens förbundsark. Och de sju prästerna som bar de sju trumpeterna gick före framför Herren, och efter dessa gick stridsmännen in, och den återstående folkmassan följde

bakom Herrens förbundsark. Och prästerna blåste i trumpeterna, och hela den återstående folkmassan omringade staden sex gånger på nära håll, och gick sedan tillbaka till lägret igen, så gjorde de i sex dagar.

Och på den sjunde dagen reste de upp i gryningen och marscherade omkring staden sju gånger den dagen. Och det hände vid den sjunde omgången att prästerna blåste, och Josua sade till Israels söner: Ropa ut, ty Herren har överlämnat staden till er. Och staden skall vara en förbannelse, den själv och allt som är i den, åt Herren Sebaot, utom Rahab skökan skall ni skona henne, och allt som är i hennes hus. Men ni ska mycket noga hålla er borta från det vigda tinget, så att ni inte, efter att ha övervägt det, själva tar från det vigda tinget och gör Israels söners läger till en förbannelse och förstör oss. Och allt silver eller guld, eller brons eller järn, skall vara heligt åt Herren och föras in i Herrens skattkammare.

Och prästerna blåste i trumpeterna, och när folket hörde trumpeterna, skrek allt folket tillsammans med ett stort och starkt krigsrop, och hela muren föll runt omkring, och allt folket gick upp in i staden. Och Josua vigde den och allt som var i staden, från man till kvinna, från ung man till gammal man, och kalv och lastdjur, med svärdets mun.

Och till de två unga männen som hade spionerat sade Josua: Gå in i kvinnans hus och för ut henne därifrån, och allt som tillhör henne. Och de två unga männen som hade spionerat ut staden gick in i kvinnans hus och förde ut skökan Rahab och hennes fader och hennes moder och hennes bröder och hennes släktingar och allt som var hennes, och de förde henne utanför Israels läger. Och staden brändes i eld med allt som fanns i den, utom silver och

guld och brons och järn som de gav för att föras in i Herrens skattkammare.

Och Rahab, skökan, och hela hennes fädernehem räddade Josua vid liv, och hon bosatte sig i Israel ända till denna dag, eftersom hon gömde spionerna som Josua hade sänt för att bespeja Jeriko. Och Josua svor på den dagen inför Herren och sade: Förbannad är den man som bygger upp denna stad. I sin förstfödde skall han grunda den, och i sin yngste skall han sätta upp dess portar. Och så gjorde Uzzen från Betel: i Abiron, sin förstfödde, grundade han den, och i sin yngste som blev skonad satte han upp dess portar.

Och Herren var med Josua, och hans namn var känt i hela landet.

7

Och Israels söner begick en stor överträdelse, och de tillägnade sig från det vigda tinget, och Achar, son till Charmi, son till Zambri, son till Zara, från Juda stam, tog från det vigda tinget, och Herren blev vred med vrede mot Israels söner.

Och Josua sände män till Gai, som ligger vid Betel, och sade: Spionera ut Gai. Och männen gick upp och de hade spionerat ut Gai. Och de återvände till Josua, och de sade till honom: Låt inte allt folket gå upp, utan låt omkring tvåtusen eller tretusen män gå upp och belägra staden. För inte upp allt folket dit, för de är få. Och omkring tre tusen män gick upp, och de flydde undan Gais män. Och männen från Gai dödade av deras män omkring trettiosex män, och de förföljde dem från porten, och de krossade

dem vid nedfarten, och folkets hjärta blev förskräckt, och det blev som vatten.

Och Josua rev sönder sina kläder och föll ned på sitt ansikte till jorden inför Herren till kvällen, han och Israels äldste, och de lade damm på sina huvuden. Och Josua sade: Jag ber, Herre, varför förde din tjänare över detta folk genom Jordan för att överlämna dem till amoreén och förstöra oss? Om vi hade förblivit och bosatt oss vid Jordan. Och vad ska jag säga eftersom Israel vände nacken framför sin fiende? Och när kananéen och alla de som bor i landet har hört detta, skall de omringa oss och förgöra oss från jorden, och vad skall du göra med ditt stora namn?

Och Herren sade till Josua: Res dig, varför har du fallit på ditt ansikte? Folket har syndat och överträtt förbundet som jag upprättade med dem; genom att stjäla från de invigda tingen har de kastat dem i sina kärl. Och Israels söner skall inte kunna stå emot sina fienders ansikte, de skall vända nacken inför sina fiender, eftersom de blev en förbannelse. Jag skall inte längre vara med er, om ni inte tar bort förbannelsen från er. Stå upp och helga folket, och säg att de skall helgas i morgon, så säger Herren Israels Gud, den förbannade saken är bland er, ni kommer inte att kunna stå emot era fiender, förrän ni tar bort den förbannade saken från er. Och ni ska alla samlas på morgonen enligt era stammar, och den stam som Herren utpekar ska ni föra fram enligt klaner, och den klan som Herren utpekar ska ni föra fram enligt hus, och det hus som Herren utpekar ska ni föra fram man för man. Och den som blir utpekad ska brännas i eld, och allt som tillhör honom, därför att han överskred Herrens förbund och begick laglöshet i Israel.

Och Josua steg upp tidigt och förde fram folket enligt stammar, och stammen Juda blev uttagen. Och fördes fram enligt klaner, och folket Zerah visades. Och fördes fram enligt man, och Achar, son till Zambri, son till Zara, visades.

Och Josua sade till Akar: Giv ära idag till Herren, Israels Gud, och giv din bekännelse, och rapportera till mig vad du har gjort, och dölj det inte för mig. Och Achar svarade Josua och sade: Sannerligen har jag syndat inför Herren, Israels Gud, så och så har jag gjort. Jag såg i bytet en brokig mantel, och tvåhundra silverdidrakmer, och en gyllene tunga om femtio didrakmer, och efter att ha begärt dem tog jag dem, och se, de är gömda i mitt tält, och silvret är gömt under dem. Och Josua sände budbärare, och de sprang in i tältet i lägret, och dessa saker var gömda i hans tält, och silvret låg under dem. Och de förde ut dem från tältet, och de förde dem till Josua och de äldste i Israel, och de placerade dem framför Herren.

Och Josua tog Akar, Seras son, och förde upp honom till ravinen Akor, och hans söner, och hans döttrar, och hans kalvar, och hans lastdjur, och alla hans får, och hans tält, och alla hans ägodelar, och allt folket med honom, och förde upp dem till Emek-akor. Och Josua sade till Akar: Varför har du fördärvat oss? Herren skall fördärva dig såsom ock idag. Och hela Israel stenade honom med stenar, och de reste över honom en stor hög av stenar, och Herren upphörde med vredens ilska. På grund av detta kallade han det Emekachor ända till denna dag.

8

Och Herren sade till Josua: Frukta inte och var inte heller förskräckt, ta med dig alla männen, krigarna, och res dig och gå

upp till Gai. Se, jag har givit kungen av Gai i dina händer och hans land. Och du skall göra med Gai på samma sätt som du gjorde med Jeriko och dess kung, och boskapen skall du plundra åt dig själv, men upprätta ett bakhåll åt dig själv bakom staden.

Och Josua reste sig och alla krigsfolket för att gå upp mot Gai. Men Josua valde trettio tusen män, mäktiga i styrka, och sände dem om natten. Och han befallde dem och sade: Ni skall ligga i bakhåll bakom staden, bli inte långt från staden, och ni skall alla vara redo. Och jag och alla de som är med mig kommer att närma oss staden, och det kommer att ske att när invånarna i Gai går ut för att möta oss, precis som nyligen, så kommer vi att fly undan dem. Och när de går ut efter oss, ska vi dra bort dem från staden, och de ska säga: Dessa flyr från vårt ansikte, på samma sätt som förut. Ni men ska resa er upp från bakhållet och gå in i staden. Enligt detta ord ska ni handla, se, jag har befallt er. Och Josua sände dem, och de gick till bakhållet och satte sig mellan Betel och Gai, väster om Gai.

Och Josua steg upp tidigt på morgonen och besökte folket, och han själv och de äldste gick upp framför folket mot Gai. Och alla krigarna med honom gick upp, och de kom gående mitt emot staden från öster. Och bakhållet för staden från havet, Och det hände att när kungen av Gai såg detta, skyndade han och gick ut för att möta dem rakt in i kriget, han själv och allt folket som var med honom, och han själv visste inte att ett bakhåll väntade honom bakom staden. Och han såg, och Josua och Israel drog sig tillbaka från dem. Och de förföljde Israels söner, och de själva avvek från staden. Ingen blev kvar i Gai som inte förföljde Israel, och de lämnade staden öppen och förföljde Israel.

Och Herren sade till Josua: Sträck ut din hand med spjutet som är i din hand mot staden, för jag har givit den i dina händer, och bakhållet skall resa sig upp snabbt från sin plats. Och Josua sträckte ut sin hand med spjutet mot staden, Och bakhållet reste sig snabbt från sin plats, och de gick ut när han sträckte ut handen, och de gick in i staden och intog den, och de skyndade sig och brände staden i eld. Och invånarna i Gai tittade omkring sig bakåt, och de såg rök stiga från staden mot himlen, och de hade inte längre någonstans att fly, vare sig hit eller dit. Och Josua och hela Israel såg att bakhållet hade tagit staden, och att röken från staden steg upp mot himlen, och de vände om och slog männen från Gai. Och dessa gick ut från staden för att möta dem, och de blev inneslutna mellan lägret, dessa från ena sidan och dessa från andra sidan, och de slog dem tills ingen av dem lämnades kvar, varken överlevande eller undkommen. Och de grep kungen av Gai levande och förde honom till Josua.

Och när Israels söner upphörde att döda alla dem i Gai, och dem på fälten, och på berget vid nedstigningen, där de förföljde dem därifrån till slutet, då återvände Josua till Gai och slog den med svärdsegg. Och de som föll den dagen blev från man till kvinna tolv tusen, alla invånarna i Gai. Utom bytet i staden tog Israels söner allt som de plundrade för sig själva enligt Herrens befallning, på det sätt som Herren hade befallt Josua.

Och Josua brände staden i eld, han gjorde den till en obebodd hög för evigt, ända till denna dag. Och kungen av Gai hängde han på ett kluvet träd, och han var på trädet till kvällen, och när solen gick ner befallde Josua, och de tog ner hans kropp från trädet, och kastade den i gropen, och reste vid den en hög av stenar, till denna dag.

9

Men när kungarna av amoréerna hörde detta, de som var bortom Jordan, de i bergslandet och de på slätten, och de i hela kustregionen vid det stora havet, och de vid Antilibanon, och hettiterna och kanaanéerna och perisséerna och hivéerna och amoréerna och girgashéerna och jebusséerna,

De kom tillsammans för att föra krig mot Josua och Israel, alla tillsammans.

Och de som bodde i Gibeon hörde allt vad Herren hade gjort med Jeriko och Gai. Och de handlade verkligen själva med list, och efter att ha kommit provianterade de sig och förberedde sig, och de tog gamla säckar på sina axlar, och gamla vinsäckar som hade blivit sönderrivna och hopbundna, och de ihåliga delarna av deras sandaler, och deras sandaler gamla och lappade på deras fötter, och deras kläder utslitna ovanpå dem, och deras bröd av provianterna torrt och möglat och söndersmulat.

Och de kom till Josua i Israels läger i Gilgal, och de sade till Josua och Israel: Från ett land långt borta har vi kommit, och nu, slut med oss ett förbund. Och Israels söner sade till horiten: Se till att du inte bor bland oss, och hur ska jag då kunna sluta ett förbund med dig? Och de sa till Josua: Vi är dina tjänare. Och Josua sa till dem: Varifrån är ni, och varifrån har ni kommit? Och de sa: Från ett land mycket långt borta har dina tjänare kommit i Herrens, din Guds, namn, för vi har hört om hans namn och allt som han gjorde i Egypten, och allt som han gjorde mot amoreernas kungar, de som var bortom Jordan, mot Sihon, amoreernas kung, och mot Og, Bashans kung, som bodde i Ashtaroth och i Edrei. Och när de hade hört detta sade våra äldste

och alla som bor i vårt land till oss: Tag proviant med er för resan, och gå dem till mötes, och ni skall säga till dem: Vi är era tjänare, och gör nu ett förbund med oss. Dessa bröd, vi försåg dem varma den dag då vi gick ut för att komma till er, men nu har de torkat upp och blivit mögliga. Och dessa vinsäckar av vinet som vi fyllde nya, och dessa har spruckit, och våra kläder och våra sandaler har slitits ut från den mycket långa vägen.

Och styresmännen tog av deras förråd, och de frågade inte Herren. Och Josua slöt fred med dem, och de ingick ett förbund med dem att rädda dem, och församlingens ledare svor en ed åt dem.

Och det hände tre dagar efter det att förbundet med dem gjorts, att de hörde att de var från deras närhet, och att de bodde bland dem. Och Israels söner bröt upp och kom till sina städer, och deras städer var Gibeon och Chephirah och Beeroth och Jarins städer. Och Israels söner kämpade inte mot dem, därför att alla ledarna hade svurit vid Herren, Israels Gud, och hela församlingen knorrade mot ledarna.

Och härskarna sade till hela församlingen: Vi svor vid Herren, Israels Gud, och nu kommer vi inte att kunna röra dem. Detta kommer vi att göra: att fånga dem levande, och vi kommer att bevara dem, och det kommer inte att finnas vrede mot oss på grund av den ed som vi svor till dem. De kommer att leva, och de kommer att vara vedhuggare och vattenbärare för hela församlingen, precis som härskarna sade till dem.

Och Josua kallade dem tillsammans och sade till dem: Varför bedrog ni mig och sade: Vi är mycket långt från er, när ni i själva verket är grannar bland dem som bor hos oss? Och nu är ni

förbannade, det skall aldrig upphöra att finnas bland er slavar, vedhuggare och vattenbärare åt mig och min Gud. Och de svarade Josua och sade: Det blev rapporterat till oss allt som Herren din Gud befallde Mose, sin tjänare, att ge er detta land och att förgöra oss och alla som bor där inför er, och vi fruktade mycket för våra liv inför er, och därför gjorde vi detta. Och nu se, vi är underkastade er; som det behagar er och som det synes er rätt, så gör med oss.

Och de gjorde så mot dem, och Josua räddade dem på den dagen från Israels söners händer, och de dödade dem inte. Och Josua utnämnde dem på den dagen till vedhuggare och vattenbärare för hela församlingen och för Guds altare. På grund av detta blev de boende i Gibeon vedhuggare och vattenbärare för Guds altare intill denna dag, och för den plats som Herren skulle välja.

10

När Adonibezek, kung av Jerusalem, hörde att Josua tog Gai och förstörde den helt, på vilket sätt de gjorde med Jeriko och dess kung, således gjorde de och med Gai och dess kung, och att de boende i Gibeon deserterade till Josua och till Israel, Och de fruktade dem mycket, för han visste att Gibeon var en stor stad, liksom en av de kungliga städerna, och alla dess män var starka. Och Adonibezek, kung av Jerusalem, sände till Elam, kung av Hebron, och till Pidon, kung av Jarmuth, och till Jephtha, kung av Lachish, och till Dabir, kung av Odollam, och sade, Kom, gå upp till mig och hjälp mig, och låt oss bekämpa Gibeon, för de har avfallit till Josua och till Israels söner. Och de fem kungarna av jebusiterna gick upp: kungen av Jerusalem, kungen av Hebron, kungen av Jarmuth, kungen av Lakish och kungen av Odollam, de

själva och allt deras folk. Och de belägrade Gibeon runt omkring och belägrade det.

Och de som bodde i Gibeon sände till Josua i Israels läger i Gilgal och sade: Avlägsna inte dina händer från dina barn, kom upp till oss snabbt och hjälp oss och befria oss, eftersom alla amoréernas kungar som bor i bergslandet har samlats mot oss. Och Josua gick upp från Gilgal, han och allt krigarfolket med honom, alla mäktiga i styrka.

Och Herren sade till Josua: Frukta inte dem, för jag har givit dem i dina händer; ingen av dem kommer att lämnas kvar inför er.

Och sedan Josua plötsligt kom över dem, hade han marscherat hela natten från Gilgal. Och Herren förvirrade dem inför Israels söner, och Herren krossade dem med stor krossning i Gibeon, och de förföljde dem på vägen uppför Beth horon, och högg ner dem ända till Azeka och ända till Makkeda. Men när de flydde från Israels söners ansikte på nedstigningen vid Horonin, kastade Herren hagelstenar på dem från himlen ända till Aseka, och de som dog genom hagelstenarna blev fler än de som Israels söner dödade med svärd i kriget.

Då talade Josua till Herren, den dagen Gud överlämnade amoreén i Israels händer, när han krossade dem i Gibeon, och de blev krossade inför Israels söner, och Josua sade: Stå stilla, du sol, över Gibeon, och du måne, över Ailons ravin. Och solen och månen stod stilla, tills Gud försvarade dem mot deras fiender, och solen stod mitt på himmelen och gick inte framåt mot väster förrän en hel dag hade gått till ända. Och det hände inte en sådan dag, varken förr eller senare, så att Gud hörde på en människa, eftersom Herren kämpade tillsammans med Israel. Och dessa fem

kungar flydde och gömde sig i grottan i Makkeda. Och det rapporterades till Josua och sades: De fem kungarna har blivit funna gömda i grottan i Makkeda. Och Joshua sade: Rulla stenar för grottans mynning och förordna män att vakta dem. Ni skall inte stanna, utan förfölja era fiender och gripa deras eftertrupp, och inte tillåta dem att gå in i deras städer, för Herren vår Gud har överlämnat dem i våra händer. Och det hände när Josua och alla Israels söner upphörde att hugga ner dem med mycket stora hugg ända till slutet, och överlevarna flydde in i de befästa städerna.

Och allt folket vände tillbaka till Josua i Makkeda friska och välbehållna, och ingen av Israels söner morrade med sin tunga.

Och Joshua sade: Öppna grottan och för ut dessa fem kungar från grottan. Och de förde ut de fem kungarna från grottan: kungen av Jerusalem, kungen av Hebron, kungen av Jarmuth, kungen av Lakish och kungen av Odollam. Och sedan de hade fört ut dem till Josua, sammankallade Josua hela Israel och krigets anförare som åtföljde honom, och sade till dem: Gå fram och sätt era fötter på deras nackar. Och de trädde fram och lade sina fötter på deras nackar. Och Josua sade till dem: Frukta inte dem, och var inte heller rädda, var modiga och var starka, eftersom Herren skall göra således med alla era fiender som ni strider mot. Och Josua dödade dem och hängde dem på fem träd, och de var hängande på träden till kvällen. Och det hände mot solnedgången att Josua befallde, och de tog ner dem från träden och kastade dem in i grottan dit de hade flytt, och de rullade stenar på grottan ända till denna dag.

Och de intog Makkedah den dagen, och de dödade alla i den med svärd, och de utplånade varje levande varelse som var i den, och ingen blev lämnad kvar i den, varken räddad eller

undkommen, och de gjorde med kungen av Makkedah på samma sätt som de hade gjort med kungen av Jeriko.

Och Josua gick bort och hela Israel med honom från Makkeda in i Libna, och belägrade Libna. Och Herren överlämnade den i Israels händer, och de tog den och dess kung, och de mördade den med svärdsegg, och allt som andades i den, och ingen lämnades kvar i den som räddad eller undkommen, och de gjorde med dess kung på samma sätt som de gjorde med kungen av Jeriko.

Och Josua och hela Israel med honom gick från Lebna till Lakis, och belägrade den. Och Herren överlämnade Lakish i Israels händer. Och de tog den på den andra dagen, och mördade den med svärd, och förstörde den helt, på samma sätt som de gjorde med Lebna. Då gick Elam, kungen av Gezer, upp för att hjälpa Lakish, och Josua slog honom med svärd, och hans folk, tills ingen av dem lämnades kvar som räddad och undkommen.

Och Josua gick bort och hela Israel med honom från Lakis till Odollam, och belägrade den och intog den. Och Herren överlämnade den i Israels hand, och de tog den på den dagen, och mördade den med svärdsegg, och allt som andades mördade de i förstörelse, på samma sätt som de gjorde med Lakish.

Och Josua gick bort och hela Israel med honom in i Hebron, och de belägrade den. Och de slog den med svärd, och allt som andades, så många som var däri, ingen blev räddad. På samma sätt som de gjorde med Odollam förstörde de den helt och hållet, och allt som var däri.

Och Josua och hela Israel vände tillbaka till Debir, och belägrade den, De tog den och dess kung och dess byar, och slog

den med svärdsegg, och utrotade den och allt som andades i den, och de lämnade ingen överlevande i den, på samma sätt som de gjorde med Hebron och dess kung, så gjorde de med Debir och dess kung.

Och Josua slog hela det bergiga landet, och Negev, och slättlandet, och Asedoth, och deras kungar, de lämnade ingen överlevande av dem, och allt som andades liv förstörde han helt, på det sätt som Herren, Israels Gud, hade befallt. från Kadesh Barnea till Gaza, hela Goshen till Gibeon Och alla deras kungar och deras land slog Josua på en gång, därför att Herren, Israels Gud, stred med Israel.

11

När Jabis, kung av Asor, hörde detta, sände han till Jobab, kung av Maron, och till kungen av Symoon, och till kungen av Aziph, och till kungarna vid det stora Sidon, in i bergslandet och in i Arabah mittemot Keneroth, och in i slätten, och in i Phenaeddor, och in till kust-kananéerna från öster, och in till kust-amoréerna, och hettiterna, och perisséerna, och jebusiterna i berget, och hiviterna, och de under Hermon in i landet Massyma. Och de gick ut, de och deras kungar med dem, såsom sanden vid havet till antalet, och hästar och vagnar i mycket stor mängd. Och alla kungarna kom själva tillsammans och de anlände på samma plats, och de slog läger vid vattnet Maron för att föra krig mot Israel.

Och Herren sa till Josua: Frukta inte för dem, därför att i morgon vid denna timme skall jag överlämna dem besegrade inför Israel. Du skall förlama deras hästar och bränna upp deras vagnar i eld. Och Josua kom med allt krigarfolket över dem vid vattnet

Maron plötsligt, och de föll över dem i bergslandet. Och Herren överlämnade dem i Israels händer, och de förföljde dem och högg ner dem ända till det stora Sidon, och ända till Maseron, och ända till Massochs slätter i öster, och de högg ner dem så att ingen överlevande av dem lämnades kvar. Och Josua gjorde med dem på det sätt som Herren hade befallt honom: han senhuggna deras hästar och brände deras vagnar i eld.

Och Josua vände tillbaka vid den tiden och grep Hasor och dess kung, och Hasor var förut härskande över alla dessa kungariken. Och de dödade varje andande varelse där med svärd, och de förstörde alla, och ingen andande varelse lämnades kvar där, och Hasor brände de i eld. Och alla städerna i kungarikena och deras kungar tog Josua, och han dödade dem med svärdsegg, och de förgjorde dem helt, på det sätt som Mose, Herrens tjänare, hade befallt. Men alla de befästa städerna brände Israel inte ner, utom Asor ensamt brände Israel ner. Och allt byte från det plundrade Israels söner för sig själva, men dem alla förintade de med svärdsegg, tills de hade förstört dem; de lämnade inte kvar av dem något som andades. På det sätt som Herren befallde Mose, sin tjänare, och Mose likaså befallde Josua, och således gjorde Josua, han överträdde ingenting av allt det som Mose befallde honom.

Och Josua tog hela det bergiga landet, och hela Negevlandet, och hela Gosenlandet, och slätten, och landet mot väster, och Israels berg, och lågländerna Det mot berget från berget Chelcha, och det som går upp in i Seir, och ända till Balagad, och slätterna av Libanon under berget Hermon, och alla deras kungar tog han, och förstörde och dödade. Och Josua förde krig mot dessa kungar i många dagar.

Och det fanns ingen stad som Israel inte tog, allt tog de i krig. Att det genom Herren hände att deras hjärtan styrktes för att möta Israel i krig, så att de skulle bli förstörda, så att barmhärtighet inte skulle ges till dem, utan så att de skulle bli förstörda, på det sätt som Herren sade till Moses.

Och Josua kom vid den tiden och utrotade anakiterna från bergsbygden, från Hebron och från Debir och från Anaboth och från hela Juda med deras städer, och Josua utrotade dem. Inga av Anakim blev lämnade kvar bland Israels söner, utom i Gaza, och i Gath, och i Ashdod blev de lämnade kvar.

Och Josua tog hela landet, just som Herren hade befallt Mose, och Josua gav dem i arv åt Israel i fördelning enligt deras stammar, och landet fick vila från krig.

12

Och dessa är de kungar av landet, vilka Israels söner dödade, och de ärvde deras land bortom Jordan från solens uppgång, från Arnons dal till Hermons berg, och hela Arabas land från öster. Sihon, kung av amoriterna, som bodde i Heshbon och härskade från Arnon, som ligger i dalen vid en del av dalen, och hälften av Gilead till Jabbok, gränserna till Ammons söner. Och Arabah intill havet Chinnereth österut, och intill havet Arabah, salthavet från öster, vägen mot Beth-jeshimoth, från Teman den vid Asedoth Phasga. Och Og, kung av Bashan, var kvar från jättarna, han som bodde i Ashtaroth och i Edrei, Härskare från berget Hermon och från Secchai, och hela Bashan till Gergesis gränser, och Machi, och hälften av Gilead vid Sihons, kungen av Heshbons, gränser. Moses, Herrens tjänare, och Israels söner slog dem, och Moses gav den i arv åt Ruben och Gad och åt halva Manasse stam.

Och dessa är de kungar av amoreerna, vilka Josua och Israels söner dödade på andra sidan Jordan från havet Balagad i Libanons slätt, och ända till berget Chelcha som går upp mot Seir, och Josua gav det åt Israels stammar att ärva enligt deras lott, i bergen, och på slätten, och i Arabah, och i Asedoth, och i öknen, och Negev, hettiterna, och amoriterna, och kananiterna, och perisiterna, och hiviterna, och jebusiterna.

Kungen av Jeriko, och kungen av Gai, som ligger nära Betel, kungen av Jerusalem, kungen av Hebron, kung av Jarmuth, kung av Lachish, kungen av Porch, kungen av Gezer, kung av Debir, kung av Gader, kung Hermath, kung Ader, kungen av Lebna, kungen av Adullam, Kungen gick, kung Taphout, kung Opher, kung Ophek av Arok kung Asom, kung Symeon, kung Mambroth, kung Aziph, kung av Kadesh, kung av Zahhak, kung Maredoth, kung Iekom av Karmel, kungen av Odollam av Pheneador, kungen av Gei av Galileen, kungen av Thersa, alla dessa kungar var tjugonio.

13

Och Josua var äldre och framskriden i dagar, och Herren sade till Josua: Du har framskridit i dagar, och mycket land återstår till arv. Och detta är det övergivna landet, Filistéernas gränser, Gesiriterna och Kananéerna, Från det obebodda landet framför Egypten till gränserna vid Ekron, norrut om kananeerna, räknas till de fem filistéiska satrapierna: den gazaiske och den ashdodiske och den ashkeloniske och den gittiske och den ekroniske och den euaiske. från Thaiman och hela landet Kanaan framför Gaza, och sidonierna till Afek, till amorernas gränser, och hela Galiaths land med filistéerna och hela Libanon från solens uppgång från Gilgal vid berget Hermon ända till ingången till Hamat Alla som bor i

bergslandet från Libanon till Masereth Memphomaim. Alla sidonierna, jag kommer att förstöra dem från Israels ansikte, men fördela det genom lott till Israel, på det sätt jag befallde dig.

Och nu dela detta land som arv åt de nio stammarna och den halva stammen Manasse. Från Jordan till det stora havet mot solens nedgång skall du ge det, det stora havet skall utgöra gränsen. Åt de två stammarna och åt den halva stammen Manasse, åt Ruben och åt Gad gav Mose land på andra sidan Jordan, österut mot solens uppgång. Detta har Mose, Herrens tjänare, gett åt dem. från Aroer, som ligger vid kanten av floden Arnon, och staden som ligger i mitten av ravinen, och hela Misor från Medeba, Alla städerna som tillhörde Sihon, amoriternas kung, som regerade i Heshbon ända till Ammons söners gränser, Och Galaaditis, och Gesiris gränser, och maakatiterna, hela berget Hermon, och hela Basanitis ända till Acha, Hela kungadömet Og i Basan, som regerade i Ashtaroth och i Edrei, denne var kvar från jättarna, och Mose slog honom och förstörde. Och Israels söner förstörde inte gesiriterna, maachatiterna och kananéerna, och gesiriterkonungen och maachatiterna bodde bland Israels söner ända till denna dag.

Utom för stammen Levi gavs ingen arvedel, Herren Israels Gud, denne är deras arvedel, såsom Herren sade till dem, och detta är den fördelning som Mose fördelade till Israels söner i Araboth Moab på andra sidan Jordan vid Jeriko.

Och Moses gav stammen Ruben enligt deras klaner. Och deras gränser blev från Aroer, som ligger vid kanten av Arnons dal, och staden som är i Arnons dal, och hela Misor, till Hesbon, och alla de städer som var i Misor, och Daibon, och Bamot Baal, och huset Meelbot, och Bashan, och Bamoth, och Mephaath och

Kiriathaim och Sebama, och Serada, och Sion i berget Enab, och Baithphogor, och Asedoth Phasga, och Baiththaseinoth, och alla städerna i Mishor och hela kungadömet av Sihon, amoriteernas kung, vilken Moses slog, honom och Midians ledare, och Evi och Rekem och Zur och Hur och Reba, härskare över de slagna i Zion, och de som bodde i Zion.

Och de dödade siaren Balaam, Beors son, i vändpunkten.

Gränserna för Ruben blev Jordan som gräns. Detta var arvet för Rubens söner enligt deras klaner, deras städer och deras gårdar.

Och Moses gav åt Gads söner enligt deras klaner. Och deras gränser blev Jazer, alla städer i Gilead, och hälften av Ammons söners land till Arabah, som ligger mitt emot Arad. Och från Heshbon ända till Araboth vid Mizpah, och Botanim, och Maan ända till gränserna av Dibon, och Enadom och Othargai och Bainthanabra och Sokchotha och Saphan och det återstående riket av Sihon, kung av Heshbon, och Jordan ska utgöra gränsen till en del av Chinnerethsjön bortom Jordan från öster. Detta är arvet för Gads söner enligt deras klaner och enligt deras städer, enligt deras klaner kommer de att vända nacken framför sina fiender, eftersom det skedde enligt deras klaner, deras städer och deras gårdar.

Och Moses gav åt den halva stammen Manasse enligt deras klaner. Och deras gränser blev från Maan, och hela kungariket Basan, och hela kungariket Og, kung av Basan, och alla Jairs byar, vilka är i Basan, sextio städer. Och hälften av Gilead, och i Ashtaroth och i Edrei, städerna i Ogs konungadöme i Bashan, till Machirs söner, Manassehs söner, och till hälften av Machirs söner, Manassehs söner, enligt deras klaner. Dessa som Moses gav i arv

bortom Jordan i Moabs Araboth, bortom Jordan vid Jeriko från öster.

14

Och dessa som fördelade arvet åt Israels söner i landet Kanaan, vilka Eleasar prästen, och Josua, Nuns son, och familjernas härskare av Israels söners stammar fördelade som arv åt dem. Enligt lotter ärvde de, på det sätt som Herren befallde genom Josuas hand, åt de nio stammarna och den halva stammen från det bortom Jordan. Och åt leviterna gav han inte någon arvedel bland dem, Att Josefs söner var två stammar, Manasse och Efraim, och att leviterna inte gavs någon andel i landet, utan städer att bo i och de avsatta områdena för deras boskap. På det sätt som Herren befallde Moses, så gjorde Israels söner, och de delade landet.

Och Judas söner närmade sig Josua i Gilgal, och Kaleb, Jefunnes son, kenisiten, sade till honom: Du vet det ord som Herren talade till Mose, Guds man, om mig och dig i Kadesh Barnea. Fyrtio år gammal var jag när Moses, Guds tjänare, sände mig från Kadesh Barnea för att bespeja landet, och jag svarade honom med ord enligt hans sinne. Mina bröder som gick upp med mig avlägsnade folkets hjärta, men jag var fullt bestämd att följa Herren min Gud. Och Moses svor på den dagen och sade: Det land som du trädde på skall tillhöra dig som arvedel och dina barn för evigt, eftersom du helt och hållet följde Herren, vår Gud. Och nu har Herren försörjt mig på det sätt han sade, detta fyrtiofemte år, från det att Herren talade detta ord till Moses, och Israel vandrade i öknen, och nu se, jag är idag åttiofem år, Jag är fortfarande stark idag, liksom när Moses sände mig; på samma sätt är jag stark nu att gå ut och gå in i kriget. Och nu ber jag dig om detta berg,

såsom Herren sade den dagen, eftersom du har hört detta ord den dagen. Men nu är Anakim där, befästa och stora städer. Om därför Herren är med mig, skall jag förgöra dem, på det sätt som Herren sade till mig.

Och Josua välsignade honom och gav Hebron åt Kaleb, Jefunnes son, Kenas son, som arvedel. Därför blev Hebron Kalebs, Jefunnes son, kenisitens, arvedel ända till denna dag, därför att han följde Herrens, Israels Guds, befallning. Men namnet på Hebron var tidigare staden Argob, anakiternas huvudstad, och landet fick ro från kriget.

15

Och det blev stammens Judas gränser enligt deras klaner från Idumeas gränser från öknen Sin till Kadesh mot söder.

Och deras gränser blev från söder till en del av salthavet, från den ås som leder mot söder. Och passerar mittemot uppstigningen vid Akrabbin, och går runt Sena, och går upp från söder till Kades Barne, och går ut till Aseron, och går upp till Sarada, och går ut till västra Kades, och går ut mot Salmona och passerar genom till Egyptens ravin, och gränsernas utgång kommer att vara vid havet; detta är deras gränser från söder

Och gränserna från öster: hela det salta havet till Jordan. Och deras gränser från norr, och från havets ås och från Jordans del. Gränsen går upp till Bethaglaam och passerar längs från norr till Betharabah och går upp till stenen Baion, Rubens son. Och gränsen går upp till den fjärde delen av ravinen Achor, och går ner till Gilgal, som ligger mittemot stigningen vid Adummim, som är söder om ravinen, och den fortsätter till vattnet vid solens källa,

och dess utlopp kommer att vara källan Rogel, Och gränsen går upp till Ennoms ravin, på jebuséernas rygg från söder, detta är Jerusalem, och gränsen går vidare till bergets topp, som är mitt emot Ennoms ravin mot havet, som är från Refaims lands del i norr, Och gränsen går från toppen av berget till vattenkällan Naftho, och går vidare till berget Efron, och gränsen skall leda till Baal, detta är staden Jarim. Och gränsen skall gå runt från Baal till havet, och skall passera in i berget Assar på ryggen av staden Jarin från norr, denna är Chaslon, och skall gå ner till solens stad, och skall passera till söder, Och gränsen går genom Ekrons norra sida, och gränserna kommer att gå ut mot Suckot, och gränserna kommer att passera förbi söderut, och kommer att gå ut mot Lebna, och gränsernas utlopp kommer att vara vid havet, Och deras gränser från havet, det stora havet skall utgöra gränsen. Dessa är Juda söners gränser runt omkring enligt deras klaner.

Och till Kaleb, Jefunnes son, gav han en portion mitt ibland Judas söner genom Guds befallning, och Josua gav honom staden Arbok, Anaks moderstad, denna är Hebron. Och Kaleb, Jefunnes son, utrotade därifrån Anaks tre söner: Seshai och Talmai och Ahiman. Och Kaleb gick upp därifrån mot invånarna i Debir, och Debirs namn var tidigare Skrifternas stad.

Och Kaleb sade: Den som tar och erövrar Skrifternas stad och tar den i besittning, åt honom skall jag ge min dotter Aksa till hustru. Och Gotoniel, son till Kenez, Kalebs broder, tog den, och han gav honom sin dotter Askan till hustru. Och det hände när hon gick ut att hon rådgjorde med honom och sade: Jag skall be min fader om ett fält. Och hon ropade från åsnan, och Kaleb sade till henne: Vad är det med dig? Och hon sade till honom: Ge mig en välsignelse, eftersom du har gett mig landet Negev, ge mig

Bothanis. Och han gav henne övre Gonathlah och nedre Gonathlah.

Detta är arvedelen för Juda söners stam. Deras städer blev städer tillhörande Judas söners stam vid Edoms gränser i öknen, och Baseeleel, och Ara, och Hazor. och Ikam, och Regma och Arouel, och Kadesh, och Asorionain och Mainam, och Balmaana och deras byar och städerna Asheron, denna är Hazor, och Din, och Salma, och Moladah, och Seri och Baafalath, och Cholasheola och Beersheba och deras byar och deras gårdar, Bela, och Bakok, och Asom, och Elboudad och Bethel och Hormah, och Ziklag, och Macharim och Sethennak, och Labos, och Sale, och Eromoth, tjugonio städer, och deras byar.

I slätten Ashtaol, och Zorah, och Eshtaol. Och Sydde, och Sträckte, och Iluthoth, och Barnmorskan, och Jermouth, och Odollam, och Membra, och Saocho och Iazeka, och Sakarim och Gadera och dess gårdar, fjorton städer, och deras byar. Seneh, och Adasan, och Magadalgad, och Dalad, och Mizpah och Iachareel, och Basedoth, och Ideadalea, och Chabra, och Maches, och Maachos, och Gedor, och Bagadiel, och Noman, och Machedan, sexton städer, och deras byar, Lebna, och Ithak, och Enoch, och Iana och Nasib, och Keilam, och Akiezi, och Kezib, och Bathesar, och Ailom, tio städer, och deras byar, Ekron, och dess byar, och deras gårdar, från Ekron till Gemna, och alla som är i närheten av Asedoth, och deras byar, Asiedoth, och dess byar, och dess gårdar, Gaza, och dess byar, och dess gårdar till Egyptens ström, och det stora havet avgränsar.

Och i bergslandet Samir och Jether och Socoh, och Flödande, och Skrifternas stad, denna är Dabir, och Anon, och Into, och Manna, och Aisam och Gosem och Halu och Hanna och Gilom,

elva städer och deras byar Airem, och Remna, och Soma, och Jemain, och Baethachu och Phakoua, Och Euma, och staden Arbok, denna är Hebron, och Sorath, nio städer, och deras gårdar, Maon, och Carmel, och Ziph, och Juttah, och Jariel, och Arikam, och Zakanaim, och Gibea och Timna, nio städer, och deras byar, Ailoua, och Beth zur, och Geddon, och Magaroth, och Bethanam, och Thekoum, sex städer, och deras byar, Kiriath baal, det vill säga staden Jarim, och Sotheba, två städer, och deras gårdar, och Baddargeis, och Tharabaam, och Ainon, och Aiochioza och Naflazon och städerna Sadon och Arkades, sju städer och deras byar.

Och jebusiterna bodde i Jerusalem, och Judas söner var inte i stånd att förstöra dem, och jebusiterna bodde i Jerusalem till denna dag.

16

Och gränserna för Josefs söner blev från Jordan vid Jeriko från öster, och den kommer att gå upp från Jeriko in i bergslandet, öknen, in i Betel Luz. Och den kommer att gå ut till Betel och kommer att passera förbi vid gränserna av Ahatarthi. Och den kommer att passera genom till havet vid gränserna för Aptalim ända till gränserna för Bethoron den nedre, och deras utgång kommer att vara vid havet. Och Josefs söner, Efraim och Manasse, ärvde.

Och det hände att gränserna för Efraims söner fastställdes enligt deras klaner, och gränserna för deras arv gick från öster Atarot och Erok ända till övre Bethoron och Gazara. Och gränserna kommer att nå havet vid Ikasmon från norr mot Therma, går runt österut till Thenasa och Selles, och passerar från

öster till Ianoka, och in i Macho och Ataroth och deras byar, och den kommer till Jeriko och går ut till Jordan. Och från Graven skall gränserna gå till havet vid Chelkana, och deras utlopp skall vara vid havet, detta är stammen Efraims arvedel enligt deras klaner.

Och de städer som hade blivit avsatta åt Efraims söner mellan Manasses söners arvedel, alla städerna och deras byar. Och Efraim förstörde inte kananéen som bodde i Gezer, och kananéen bodde i Efraim till denna dag, till Farao, Egyptens kung, gick upp och tog den och brände den i eld, och de genomborrade kananéerna och perisséerna och de som bodde i Gezer, och Farao gav den som hemgift till sin dotter.

17

Och det blev gränserna för Manasses söners stam, eftersom denne var förstfödd åt Josef, åt Makir, Manasses förstfödde, Gileads fader, ty han var en krigare i Galaaditis och i Basanitis. Och det hände för Manasses återstående söner enligt deras klaner: för Iezis söner, och för Kelezs söner, och för Ieziels söner, och för Sychems söner, och för Symarims söner, och för Ofers söner; dessa var manliga enligt deras klaner.

Och Salpaad, Ophers son, hade inga söner utan döttrar, och dessa är namnen på Salpaads döttrar: Maala och Noua och Egla och Melcha och Thersa. Och de stod inför prästen Eleazar, och inför Josua, och inför furstarna, sägande: Gud befallde genom Moses hand att ge oss arvedel bland våra bröder, och det blev givet till dem genom Herrens befallning en lott bland deras faders bröder. Och deras rep föll från Anassa och slätten Labek ur landet Gilead, som ligger bortom Jordan Därför att Manasses söners

döttrar ärvde lott mitt ibland sina bröder, men Gileads land tillföll Manasses återstående söner.

Och det hände att gränserna för Manasses söner blev Delehanath, vilken är mitt emot Anaths söner, och går vidare till gränserna vid Jamin och Jassib vid källan Taphthoth. Åt Manasse ska det vara, och Tafet vid gränserna av Manasse åt Efraims söner. Och gränserna kommer att gå ner till ravinen Charan i söder enligt ravinen Jariel, terebinten till Efraim mellan staden Manasse, och Manasses gränser i norr till strömmen, och dess utlopp kommer att vara havet Från söder till Efraim, och i norr Manasse, och havet kommer att vara gräns för dem, och vid Aser skall de möta i norr, och vid Isaskar från öster. Och Manasse kommer att ha i Isaskar och i Aser Baitan och deras byar, och de boende i Dor och dess byar, och de boende i Megiddo och dess byar, och den tredje delen av Mafeta och dess byar.

Och Manasses söner kunde inte förstöra dessa städer, och kananéen började bo i detta land. Och det hände att när Israels söner hade blivit starkare, gjorde de kananéerna till undersåtar, men de förstörde dem inte fullständigt.

Josefs söner svarade Josua och sade: Varför gav du oss en enda lott och ett enda mätt område? Vi är ett stort folk, och Gud har välsignat oss. Och Joshua sade till dem: Om du är ett stort folk, gå upp till skogen och röj för dig själv, om Ephraims berg begränsar dig. Och de sade: Efraims berg behagar oss inte, och den Kananéen som bor där i Bet-Shean och i dess byar, i Jisreels dal, har utvald häst och järn. Och Josua sade till Josefs söner: Om du är ett stort folk och har stor styrka, skall du inte ha endast en lott, Skogen kommer att vara din, därför att det är skog och du kommer att rensa den, och den kommer att vara din, och när du

fullständigt förintar kananéen, därför att han har utvald häst, för du övervinner honom.

18

Och hela Israels söners församling var församlad i Shiloh, och de slog upp där vittnesbördets tält, och landet var betvingat av dem.

Och sju stammar av Israels söner som inte hade ärvt blev kvar. Och Josua sade till Israels söner: Hur länge kommer ni att dröja med att ärva det land som Herren vår Gud gav? Ge från era män tre från varje stam, och när de har rest sig låt dem gå genom landet, och låt dem beskriva det inför mig, såsom det kommer att vara nödvändigt att dela det. Och de gick till honom, Och han delade åt dem sju portioner. Juda skall stå vid sin gräns i söder, och Josefs söner skall stå vid sin i norr. Men ni ska dela landet i sju delar och ta dem hit till mig, och jag ska kasta lott åt er inför Herren, vår Gud. Ty det finns ingen portion åt Levis söner bland er, för Herrens prästadöme är hans portion, och Gad och Ruben och halva Manasse stam tog sin arvedel bortom Jordan i öster, vilken Mose, Herrens tjänare, gav åt dem.

Och männen reste sig och gick, och Josua befallde de män som gick att kartlägga landet och sade: Gå och kartlägg landet och kom till mig, så skall jag här bringa er lott inför Herren i Shilo. Och de gick och genomkorsade landet, och de såg det, och de skrev ner det enligt städer, sju delar i en bok, och de förde den till Josua. Och Josua kastade lott för dem i Shilo inför Herren.

Och lotten för Benjamins stam gick ut först enligt deras klaner, och gränserna för deras lott gick ut mellan Judas söner och

Josefs söner.

Och deras gränser blev från norr, från Jordan ska gränserna gå upp längs baksidan av Jeriko från norr, och ska gå upp på berget mot havet, och dess utgång ska vara Mabdaritis Baithon. Och gränserna kommer att passera genom därifrån till Luz på ryggsidan av Luz från söder om den, denna är Betel, och gränserna kommer att gå ner till Matarot Orech på bergslandet, som är mot söder om nedre Bethoron.

Och gränsen kommer att passera genom och kommer att gå förbi den del som ser mot havet från söder, från berget vid Bethorons ansikte mot söder, och dess utgång kommer att vara vid Kariath Baal, detta är Kiriath jearim, Judas söners stad, detta är delen mot havet.

Och delen mot söder från Kariath Baal, och gränsen kommer att gå genom in i Gasin, vid vattenkällan Naphto. Och gränsen kommer att gå ner på en del, detta är mot dalen Sonnam, som är från delen av Emek Refaim från norr, och kommer att gå ner till Gaienna på ryggen av Jebousai från söder, kommer att gå ner till källan Rogel, Och den ska passera genom vid källan Beth-shemesh, och den ska passera förbi vid Galiloth, som ligger mittemot uppgången till Etham, och den ska gå ner vid stenen Baion, Rubens söner. och kommer att passera genom enligt ryggen av Betarabah från norr, och kommer att gå ner till gränserna på ryggen av havet från norr Och gränsernas utgång kommer att vara vid salthavsåsen i norr, mot Jordans del från söder, dessa är gränserna från söder.

Och Jordan ska utgöra gränsen från östra sidan, detta är Benjamins söners arvedel, dess gränser runt omkring enligt deras

klaner.

Och städerna för Benjamins söner blev enligt deras klaner Jeriko, och Bethegai, och Amekasis, och Baithabara, och Sarai, och Besana, och Aien, och Phara, och Ephrathah, och Caraphah och Chephirah och Moni och Gibeah, tolv städer och deras byar Gibeon, och Ramah, och Beeroth, och Mass, och Miron och Amok, och Phira, och Kaphan, och Nakan, och Zelekan och Thareela, och Jebus, denna är Jerusalem, och Gabaoth, Jarim, tretton städer, och deras byar, detta är Benjamins söners arvedel enligt deras klaner.

19

Och den andra lotten gick ut för Simeons söner, och deras arvedel blev mellan Judas söners lotter. Och deras lott blev Beersheba, och Samaa, och Moladah, och Arsola, och Bola, och Jason, och Erthoula, och Planer, och Horma, och Sicelac och Baithmachereb och Sarsusin, och Batharoth, och deras fält, tretton städer, och deras byar. Quiet, och Warm, och Jether, och Dry, fyra städer och deras byar, runt omkring deras städer ända till Balek, resande till Bameth mot söder, detta är arvedelen för Simeons söners stam enligt deras släkter. Från Judas lott kom Simeons söners stams arv, eftersom Judas söners del blev större än deras, och Simeons söner ärvde i mitten av deras lott.

Och den tredje lotten gick ut till Zebulun enligt deras klaner, gränserna för deras arv kommer att vara Esedekgola, deras gränser, havet och Magelda, och det kommer att förenas vid Betharaba in i ravinen som ligger mitt emot Jeknam. Och den återvände från Seddouk från motsatt sida från öster om Bet-shemesh vid gränserna till Chaselotha-ith, och den skall passera

genom Dabiroth, och den skall gå upp till Phanggai. Och därifrån kommer han att gå omkring från motsatt sida österut till Gebe, till staden Katasem, och kommer att passera genom till Remmona Matharaoza. Och gränsen skall gå runt norrut mot Hamath, och dess utlopp skall vara vid Ziphron, och Katanath, och Nabaal, och Symoon, och Jeriko, och Baithman. Detta är arvedelen för Zebuluns söners stam enligt deras klaner, städerna och deras byar.

Och till Isaskar föll den fjärde lotten. Och deras gränser blev Iaziel och Chasaloth och Sunam, och Agin, och Siona, och Reeroth, och Anachereth, och Dabiron, och Kishon, och Rebes, Och Remmas, och Ieon, och Tomman, och Aimarek, och Bersaphes. Och gränserna kommer att mötas vid Gathbor och vid Salim mot havet och Beth-shemesh, och utgången för hans gränser kommer att vara Jordan. Detta är arvedelen för Issakars söners stam enligt deras klaner, städerna och deras byar.

Och den femte lotten gick ut till Asher enligt deras klaner. Och deras gränser blev Exeleketh och Aleph och Baithok och Keaph, och Elimelech, och Ammiel, och Maasah, och kommer att förena sig med Karmel vid havet, och med Sion, och Labanath. Och den vänder tillbaka från solens öster och Bethgeneth, och förenas med Zebulun och Ekgai, och Iphtahel mot norr, och den träder in i Saphthaibaithmes gränser, och Inael, och går igenom in i Chobamasomel. och Elbon, och Rahab, och Ememaon, och Kanthan ända till det stora Sidon. Och gränsen kommer att vända tillbaka till Rama och ända till Masfassats källa och tyriernas, och gränsen kommer att vända tillbaka vid Jasif, och dess utgång kommer att vara havet och Apoleb och Echozob, och Archob och Aphek och Rhaau. Detta är arvedelen för Ashers söners stam enligt deras klaner, städerna och deras byar.

Och till Naphtali gick den sjätte lotten ut. Och deras gränser blev Moolam och Mola och Besemiin och Arme och Nabok och Iephthamai, ända till Dodam, och hans genomfarter blev Jordan. Och gränsen kommer att vända vid havet i Aththabor, och därifrån kommer den att passera genom Iakana, och den kommer att möta Zebulun från söder, och Asher kommer att möta vid havet, och Jordan från solens uppgång.

Och de befästa städerna som tillhörde tyrierna: Tyros, Omathadaketh och Cenereth, och Armath, och Arael och Hazor, och Kades och Assari och Asors källa och Keroe, och Megalaarim, och Baiththame och Thessamys. Denna är arvdelen för Naftalis söners stam.

Och den sjunde lotten gick ut till Dan. Och deras gränser blev Sarath och Asa och städerna Sammaus, och Salamis, och Ammon, och Silatha, och Elon, och Timnah, och Ekron, och Alcatha, Begeton och Gebeelan och Azor, och Banaibakat, och Gethremmon, och från havet vid Hierakon, gränsen nära Joppa. Detta är arvedelen för Dans söners stam enligt deras klaner, deras städer och deras byar.

Och Dans söner gick och stred mot Lachish, och de grep det, och de slog det med svärdets mun, och de bosatte sig i det, och de kallade dess namn Lasendan.

Och de gick för att ta besittning av landet enligt deras gränser, och Israels söner gav en lott åt Josua, Nuns son, bland dem. genom Guds befallning, och de gav honom den stad som han begärde, Thamnasaarch, vilken ligger i Efraims bergsbygd, och han byggde staden och bodde i den.

Dessa är de uppdelningar som Eleazar prästen, och Josua, Nuns son, och familjernas ledare bland Israels stammar gav som arv genom lottkastning i Shilo inför Herren, vid vittnesbördets tälts dörrar, och de gick för att ta landet i besittning.

20

Och Herren talade till Josua och sade, Tala till Israels söner och säg: Ge de fristadsstäder som jag sade till er genom Mose. Tillflykt för mördaren som slagit en själ oavsiktligt, och städerna skall vara er till tillflykt, och mördaren skall inte dö genom blodshämnaren, förrän han står inför församlingen till dom. Och han avsatte Kadesh i Galileen i Naftalis berg, och Sikem i Efraims berg, och staden Arbok, som är Hebron, i Judas berg.

Och i landet bortom Jordan gav han Bosor i öknen på slätten från Rubens stam, och Aremoth i Gilead från Gads stam, och Gaulon i Basan från Manasses stam.

Dessa är de städer som är utsedda för Israels söner och för främlingen som bor bland dem, att fly dit för var och en som slår en själ oavsiktligt, så att han inte dör genom blodshämnarens hand, tills han står inför församlingen till dom.

21

Och huvudfäderna av Levis söner kom fram till prästen Eleazar, och Josua, Nuns son, och till huvudledarna för familjerna från Israels stammar, Och de sade till dem i Shiloh i Kanaans land: Herren befallde genom Mose att ge oss städer att bo i, och betesmarker till vår boskap. Och Israels söner gav till Leviterna

vid arvsfördelningen genom Herrens befallning städerna och deras betesmarker.

Och lotten gick ut till Kaahts folk, och det blev så att Aarons söner, prästerna bland leviterna, fick från Judas stam och från Simeons stam och från Benjamins stam genom lott tretton städer.

Och till Kaaths återstående söner från Efraims stam och från Dans stam och från Manasses halva stam, genom lott, tio städer.

Och till Gershons söner från Issakars stam och från Ashers stam och från Naftalis stam och från Manasses halva stam i Basan, tretton städer.

Och till Meraris söner enligt deras klaner gavs genom lott tolv städer från Rubens stam och från Gads stam och från Sebulons stam.

Och Israels söner gav till leviterna städerna och deras betesmarker, på det sätt som Herren befallde Moses, genom lott.

Och Judas söners stam och Simeons söners stam och från Benjamins söners stam gav dessa städer, och de blev kallade Till Aarons söner från Kaaths folk av Levis söner, eftersom lotten föll på dessa. Och han gav dem Kariatharbók, Anaks moderstad, detta är Hebron i Judas berg, och betesmarkerna runt omkring den, Och fälten av staden och dess byar gav Josua till Kalebs, Jefunnes sons, söner i besittning.

Och till Aarons söner gav han tillflyktstaden för mördaren, Hebron, och de områden som var avsatta med den, och Lemna, och de områden som var avsatta till den, Och Ailom med dess

utskilda områden, och Tema med dess utskilda områden, Och Gella med dess utskilda områden, och Dabir med dess utskilda områden, Och Asa och dess utskilda områden, och Tanu och dess utskilda områden, och Bethshemesh och dess utskilda områden, nio städer från dessa två stammar. Och från Benjamins stam: Gibeon med dess utmärkta områden och Gath med dess utmärkta områden Och Anatot med dess utmärkta områden och Gamala med dess utmärkta områden, fyra städer. Alla städerna för Arons söner, prästerna, tretton.

Och till Kaaths söner bland folken, de leviter som återstod av Kaaths söner, blev deras prästers stad från Efraims stam, Och de gav till dem tillflyktstaden för mördaren, Sikem, och dess avsatta områden, och Gasara och dess områden, och dess avsatta områden, Och Bethoron, och de städer som avsatts för denna, fyra städer. Och från Dans stam: Elkothaim och dess utskilda områden, och Gethedan och dess utskilda områden, Och Aijalon med dess utmärkta områden, och Getheremmon med dess utmärkta områden, fyra städer. Och från den halva stammen Manasse: Taanak med dess utmärkta områden och Iebatha med dess utmärkta områden – två städer. Alla tio städer och de till denna avsatta områdena vid dem åt de återstående folkstammarna av Kaaths söner.

Och till Gershons söner, leviterna, från Manassehs halva stam, de städer som avsatts åt dem som mördat: Gaulon i Bashan med dess utmarker, och Bezer med dess utmarker, två städer. Och från Isaskars stam: Kison med dess utmärkta områden, och Debba med dess utmärkta områden, Och Ramoth med dess utskilda områden och Skrifternas källa med dess utskilda områden, fyra städer. Och från Ashers stam Basellath och dess utskilda områden, och Dabbon och dess utskilda områden Och Chelkat med dess

utmärkta områden, och Rahab med dess utmärkta områden, fyra städer. Och från Naftali stam, staden som var avsatt åt mördaren, Kadesh i Galileen, och dess utmarker, och Hammoth och dess utmarker, och Kartan och dess utmarker, tre städer. Alla Gershons städer enligt deras klaner, tretton städer.

Och till folket av Meraris söner, till de återstående leviterna, från Sebulons stam: Maan och dess betesmarker, och Kadesh och dess betesmarker, Och Sella, och dess omgivande landområden, tre städer. Och bortom Jordan vid Jeriko, från Rubens stam, staden som var tillflykt för mördaren, Bosor i ödemarken, Misor, och dess betesmarker, och Jazer, och dess betesmarker, och Dekmon och dess betesmarker och Mapha och dess betesmarker, fyra städer Och från Gads stam, fristaden för mördaren, och Ramot i Gilead med dess betesmarker, Mahanaim med dess betesmarker, och Heshbon och dess betesmarker och Jazer och dess betesmarker, alla städerna fyra. Alla städerna till Meraris söner enligt deras klaner, de som återstod från Levis stam, och gränserna blev de tolv städerna.

Alla leviternas städer mitt i Israels söners besittning, fyrtioåtta städer, och deras betesmarker Runt omkring dessa städer, stad och betesmarkerna runt omkring staden, alla dessa städer,

Och Herren gav Israel hela det land som han hade svurit att ge åt deras fäder, och de tog det i besittning och bosatte sig där. Och Herren lät dem vila runt omkring, just som han svor till deras fäder, ingen reste sig upp inför dem från alla deras fiender, alla deras fiender överlämnade Herren i deras händer. Inte ett enda av alla de goda ord som Herren talade till Israels söner misslyckades, alla kom.

22

Då kallade Josua tillsammans Rubens söner och Gads söner och den halva stammen Manasse, Och han sade till dem: Ni har hört allt som Moses, Herrens tjänare, befallde er, och ni har lytt min röst i allt som han befallde er. Ni har inte övergivit era bröder under dessa många dagar, ända till denna dag har ni hållit Herrens, er Guds, befallning. Nu har Herren vår Gud gett våra bröder vila, på det sätt han sade till dem. Vänd därför om och gå till era hus och till ert besittningsland, vilket Moses gav er på andra sidan Jordan. Men bevaka mycket att göra buden och lagen, vilken Mose, Herrens tjänare, befallde oss att göra, att älska Herren vår Gud, att vandra alla hans vägar, att bevaka hans bud, och att vara fästad vid honom, och att tjäna honom av hela ert sinne och av hela er själ. Och Josua välsignade dem och sände ut dem, och de gick till sina hus.

Och till den halva stammen Manasse gav Mose land i Basan, och till den andra halvan gav Josua land med hans bröder på andra sidan Jordan vid havet, och när Josua sände ut dem till deras hus välsignade han dem. Och med mycket pengar gick de hem till sina hus, och med mycket boskap, och silver, och guld, och järn, och mycket kläder. De delade bytet från fienderna med sina bröder.

Och Rubens söner och Gads söner och den halva stammen Manasse gick från Israels söner i Shilo i Kanaans land för att gå bort in i Gilead, in i deras besittnings land, vilket de ärvde genom Herrens befallning i Moses hand.

Och de kom till Gilead vid Jordan, som är i landet Kanaan, och Rubens söner och Gads söner och den halva stammen

Manasse byggde där ett altare vid Jordan, ett stort altare att se.

Och Israels söner hörde att man sade: Se, Rubens söner och Gads söner och den halva stammen Manasse har byggt ett altare vid gränserna till Kanaans land, vid Gilead vid Jordan, på andra sidan om Israels söner. Och alla Israels söner samlades tillsammans i Shiloh, så att de gick upp för att föra krig mot dem.

Och Israels söner sände till Rubens söner och till Gads söner och till den halva stammen Manasses söner in i Gileads land, Pinehas, son till Eleasar, son till översteprästen Aron, och tio av härskarna med honom, en härskare från varje familjs hus från alla Israels stammar, härskare av familjernas hus är befälhavare över tusen i Israel. Och de kom till Rubens söner och till Gads söner och till Manasses halva stam in i Gileads land, och de talade till dem och sade Dessa saker säger hela Herrens församling: Vad är denna överträdelse som ni begick inför Israels Gud, att vända er bort idag från Herren, genom att bygga åt er själva ett altare, och bli avfällingar från Herren? Är inte synden i Phogor liten för oss, eftersom vi inte blev renade från den till denna dag? Och det blev en plåga i Herrens församling. Och ni har vänt er bort idag från Herren, och det kommer att ske att om ni avfaller idag från Herren, så kommer imorgon vreden att vara över hela Israel. Och nu, om ert besittningsland är litet, så kors över till Herrens besittningsland, där Herrens tält bor, och ni skall ärva bland oss. Bli inte rebeller från Gud, och ni, avfall inte heller från Herren genom att bygga er ett altare utanför Herrens, vår Guds, altare. Inte se, Achar, Zerahs son, begick överträdelse mot det vigda, och över hela Israels församling kom vrede? Och denne ene dog för sin egen synd.

Och Rubens söner, Gads söner och den halva stammen Manasse svarade och talade till Israels befälhavare över tusen och sade: Gud Gud Herren är, och Gud själv vet, och Israel skall själv veta, om vi i avfall har överträtt inför Herren, må han inte rädda oss på denna dag. Och om vi byggde åt oss själva ett altare för att avvika från Herren vår Gud, för att offra brännoffer på det, för att utföra frälsningsoffer på det, så kommer Herren att utkräva det.

Men på grund av försiktighet med ord gjorde vi detta och sade, så att inte era barn i morgon ska säga till våra barn: Vad har ni med Herren, Israels Gud, att göra? Och Herren lade gränser mellan oss och er, nämligen Jordan, och ni har ingen del i Herren, och era söner skall göra våra söner främmande, så att de inte må dyrka Herren. Och vi sa att göra således, att bygga detta altare inte på grund av offer och inte heller på grund av slaktoffer, Men så att detta är ett vittnesbörd mellan oss och er, och mellan våra generationer efter oss, att tjäna Herren framför honom med våra offer och med våra slaktoffer och med våra frälsningsoffer, och så att inte era barn skall säga till våra barn i morgon: Ni har ingen del i Herren. Och vi sa: Om det någonsin händer att de talar till oss eller till våra generationer i morgon, och de säger: Se likheten av Herrens altare, som våra fäder gjorde, inte för offergåvornas skull och inte heller för offens skull, utan det är ett vittnesbörd mellan er och oss, och mellan våra söner. Må det därför inte bli så att vi vänder oss bort från Herren på denna dag, att vi avviker från Herren, så att vi bygger oss ett altare för fruktoffren och offren till Salamis och frälsningsoffret, utom Herrens altare som är framför hans tält.

Och när Pinehas prästen och alla Israels församlings furstar som var med honom hade hört de ord som Rubens söner och Gads söner och Manasses halva stam talade, behagade det dem. Och

Finees prästen sade till Rubens söner och till Gads söner och till Manasses halva stam: Idag har vi förstått att Herren är med oss, eftersom ni inte begick någon överträdelse inför Herren, och att ni befriade Israels söner från Herrens hand. Och Pinehas prästen och härskarna vände tillbaka från Rubens söner och från Gads söner och från den halva stammen Manasse från Gilead in i Kanaans land till Israels söner, och de svarade dem orden. Och det behagade Israels söner, och de talade till Israels söner, och de välsignade Israels söners Gud, och de sade att inte längre gå upp mot dem i krig för att förstöra Rubens söners och Gads söners och Manasses halva stams land, och de bosatte sig där.

Och Josua namngav altaret tillhörande Ruben och Gad och den halva stammen Manasse, och han sade att det är ett vittnesbörd mellan dem, att Herren deras Gud är.

23

Och det hände efter många dagar, efter det att Herren hade gett Israel vila från alla dess fiender runt omkring, och Josua var gammal, framskriden i ålder. Och Josua sammankallade alla Israels söner och deras äldsteråd och deras härskare och deras domare och deras skriftlärde, och sade till dem: Jag har blivit gammal och framskridit i ålder, Ni har sett allt som Herren vår Gud gjorde åt alla dessa folk framför oss, eftersom Herren er Gud är den som kämpade för er. Se att jag har tilldelat er de folk som lämnats kvar åt er, dessa genom arvsloterna till era stammar, från Jordan alla folken, och jag har förstört dem, och från det stora havet skall det gränsa vid solens nedgång.

Men Herren vår Gud, han kommer att förstöra dem från vårt ansikte, tills de förgås, och han kommer att sända de vilda djuren

till dem, tills han förstör dem och deras kungar från ert ansikte, och ni kommer att ärva deras land, såsom Herren vår Gud talade till er. Var därför mycket starka att vaka över och att göra allt det skrivna i Mose lagbok, så att ni inte vänder bort vare sig till höger eller till vänster, så att ni inte går in bland de folk som lämnats kvar, och deras gudars namn inte ska nämnas bland er, och ni inte heller ska tjäna dem eller tillbe dem, Men Herren vår Gud skall ni hålla er till, precis som ni har gjort ända till denna dag. Och Herren kommer att förstöra dem från ert ansikte, stora och starka nationer, och ingen har stått emot oss till denna dag. En av er förföljde tusen, därför att Herren vår Gud stred för er, såsom han sade till oss.

Och vaka mycket över att älska Herren, vår Gud. Om ni för vänder er bort och fogar er till dessa kvarvarande nationer som är med er, och ingår giftermål med dem, och blandar er med dem och de med er, Ni vet att Herren inte längre skall förstöra dessa folk från ert ansikte, och de skall vara er till fällor och till snubblingsstenar och till spikar i era hälar och till pilar i era ögon, tills ni förgås från detta goda land som Herren er Gud gav er.

Jag går nu bort vägen, såsom alla på jorden, och ni skall veta i era hjärtan och era själar, att inte ett ord föll från alla de ord som Herren vår Gud sade om allt som tillhör oss, inte ett av dem misslyckades. Och det kommer att vara så att på samma sätt som alla de goda ord som Herren talade över er har kommit till oss, så kommer Herren Guden att föra över er alla de onda orden tills han förstör er från detta goda land som Herren gav er, i det att ni överträder det förbund som Herren vår Gud befallde oss, och går bort och tjänar andra gudar och tillber dem.

Och Josua samlade alla Israels stammar i Shilo, och han sammankallade deras äldste och deras skriftlärde och deras domare, och han ställde dem inför Gud.

Och Josua sade till hela folket: Så säger Herren, Israels Gud: Bortom floden bosatte sig era fäder från begynnelsen, Tera, Abrahams fader, och Nahors fader, och de tjänade andra gudar. Och jag tog er fader Abraham från andra sidan floden och ledde honom genom hela landet och mångfaldigade hans säd och gav honom Isak Och till Isak gav jag Jakob och Esau, och jag gav till Esau berget Seir att ärva, och Jakob och hans söner gick ner till Egypten, och blev där ett stort och talrikt och mäktigt folk, och egyptierna behandlade dem illa. Och jag slog Egypten med tecken som jag gjorde bland dem. Och efter detta ledde han ut våra fäder från Egypten, och ni inträdde i Röda havet, och egyptierna förföljde våra fäder med vagnar och hästar in i Röda havet. Och vi ropade till Herren, och han gav ett moln och mörker mellan oss och egyptierna, och han förde havet över dem och täckte dem, och era ögon såg allt som Herren gjorde i Egyptens land, och ni var i öknen många dagar.

Och han ledde oss in i amoriternas land, de som bodde bortom Jordan, och Herren överlämnade dem i våra händer, och ni ärvde deras land, och ni utrotade dem för er.

Och Balak, Sefors son, Moabs kung, reste sig upp och ställde upp sig till strid mot Israel, och han sände bud och kallade på Bileam för att förbanna oss. Och Herren din Gud ville inte förstöra dig, och med välsignelser välsignade han oss, och räddade oss från deras händer, och överlämnade dem. Och ni korsade Jordan och ni kom till Jeriko, och de stred mot oss, de som bodde i Jeriko: amoreéerna och kananéerna och perisséerna och hivéerna och

jebuséerna och hetiterna och girgaséerna, och Herren utlämnade dem i våra händer. Och han sände getingen före er, och den drev bort dem från vårt ansikte, tolv kungar av amoreerna, inte med ditt svärd och inte med din båge.

Och han gav er land som ni inte arbetade på, och städer som ni inte har byggt, och ni bosatte er i dem, och vingårdar och olivlundar som ni inte planterade, dem äter ni av.

Och frukta nu Herren, och tjäna honom i rättrådighet och i rättfärdighet, och ta bort de främmande gudar som våra fäder tjänade på andra sidan floden och i Egypten, och tjäna Herren. Om det inte behagar er att tjäna Herren, välj själva idag vem ni skall tjäna, antingen era fäders gudar, de i landet bortom floden, eller amoreernas gudar, i vars land ni bor, men jag och mitt hus skall tjäna Herren, eftersom han är helig.

Och folket svarade och sade: Må det aldrig ske att vi lämnar Herren för att tjäna andra gudar. Herren vår Gud, han själv är Gud, han själv förde upp oss och våra fäder från Egypten och bevarade oss på hela den väg som vi gick, och bland alla de folk som vi passerade igenom. Och Herren kastade ut amoréen och alla de folk som bodde i landet från vårt ansikte, men vi skall också tjäna Herren, ty denne är vår Gud.

Och Josua sade till folket: Ni kan inte tjäna Herren, eftersom Gud är helig, och denne nitälskande Gud kommer inte att förlåta era synder och era laglösheter, När ni skulle övergiva Herren och tjäna andra gudar, så skall han komma över er och skada er och förtära er, i stället för att han gjorde er väl. Och folket sade till Josua: Nej, utan Herren skall vi tjäna.

Och Josua sade till folket: Ni är vittnen mot er själva, att ni har valt Herren för att tjäna honom. Och nu ta bort de främmande gudarna som är bland er, och rikta ert hjärta mot Herren, Israels Gud. Och folket sade till Josua: Herren skall vi tjäna och hans röst skall vi höra.

Och Josua slöt ett förbund med folket på den dagen, och gav dem lag och rätt i Shilo inför Israels Guds tabernakel. Och han skrev dessa ord i Guds lagbok, och tog en stor sten, och Josua reste den vid terebinten framför Herren. Och Josua sade till folket: Se, denna sten kommer att vara bland er till vittnesbörd, eftersom den själv har hört allt som sagts till den av Herren, som talade till er idag, och denna kommer att vara bland er till vittnesbörd i de sista dagarna, när ni skulle handla falskt mot Herren, min Gud. Och Josua sände i väg folket, och de gick var och en till sin plats. Och Israel tjänade Herren alla Josuas dagar och alla de äldste dagar, de som levde länge efter Josua och de som såg alla Herrens verk som han gjorde åt Israel.

Och det hände efter detta att Josua, Nuns son, Herrens tjänare, dog, hundra tio år gammal. Och de begravde honom vid gränserna av hans arvedel i Thamnasaarch i Efraims bergsbygd norr om Gileads berg,

Och benen av Josef förde Israels söner upp från Egypten, och begravde dem i Sikem, i den del av fältet som Jakob förvärvade från amoreerna som bodde i Sikem för hundra lamm, och gav den åt Josef som arvedel.

Och det hände efter dessa händelser att Eleazar, son till Aaron, översteprästen, dog och blev begravd i Gibea som tillhörde

Pinehas, hans son, vilken han hade gett till honom i Efraims bergsbygd.